Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

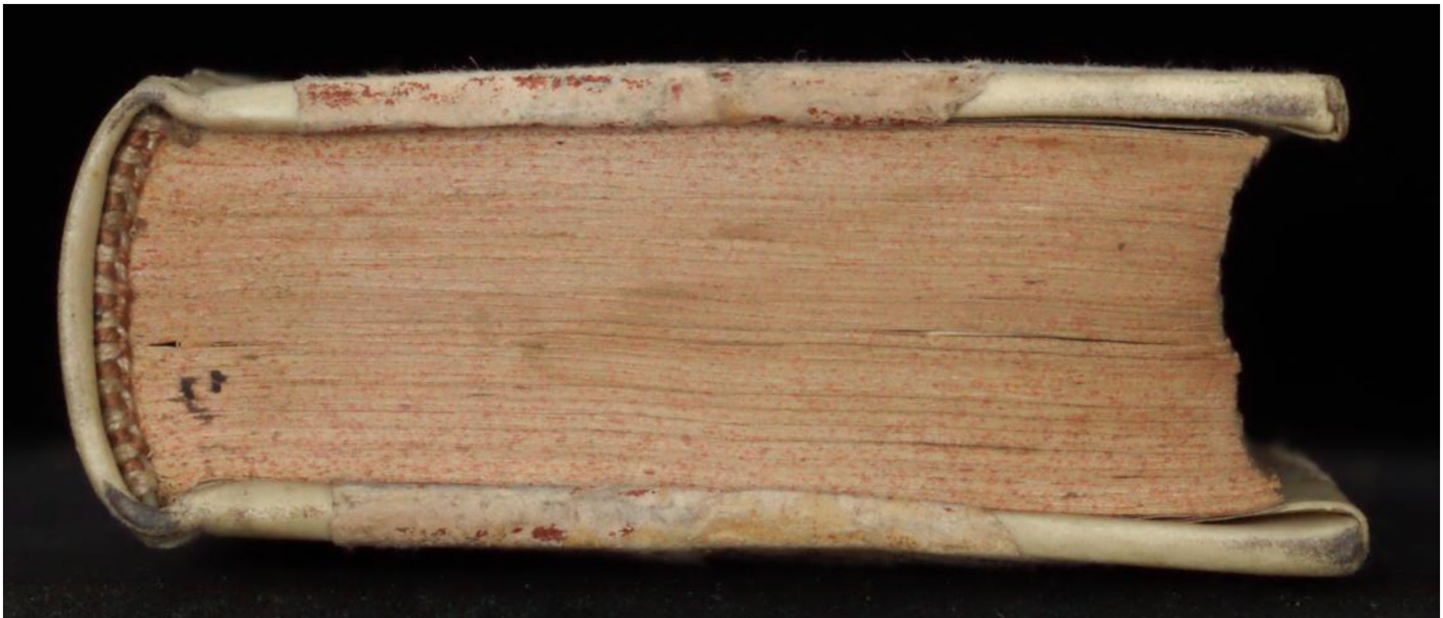

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

~~E...~~
~~B 26~~
KW 235
E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Manuale Græcarum vocum N. TESTAMENTI,

cui acceßit

Index anomalorum et difficiliorum vocabulorum, item Tractatus de Græcis N. Teſtamenti accentibus.

Auctore

GEORGIO PASORE.

LVGD: BATAVORVM,
Ex officina Elzeviriana
Aº. cIↄ.Iↄc.xxxiv.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Gravenhage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ILLVSTRIBVS ET PRÆPOTENTIBVS

FRISIAE ORDINIBVS

S. P. D.

Nobiliſsimi, Ampliſsimi & Magnificentiſsimi Viri, εὐεργέται *admodum honorandi,*

LIBELLVM hunc vobis inſcribendum & dedicandum putavi, partim ut qualecunq; grati animi ederem teſtimonium, partim ut eum florentiſſimæ Veſtræ juventuti non parum profuturum, Friſiacis inquam pædagogéis, ſeu *Scholis*, ut loquuntur, *trivialibus*, commendaretis.

 Quod

Quod ſi quis putarit, libellum hunc nimis eſſe exilem, paucos comprehendere duoderniones, & proinde VV. AA. Celſitudine dignitateque eſſe longè inferiorem, næ is NOVI TESTAMENTI auctoritatem, dignitatem, utilitatem & neceſſitatem nondum intelligit! Nec neſcimus libros qualeſcunq; non magnitudine, quæ foris apparet, neque multitudine foliorum, quam rude vulgus admirari ſolet, ſed imprimis ipſarum rerum, quas complectuntur, dignitate & utilitate eſſe metiendos. Diog. Laërtius in vita Zenonis inter ipſius apophthegmata etiam hoc recenſet, *ὅτι οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα κεῖται.* Et ſicut moneta optima judicatur, quæ in exili mole pretii habet pluri-

mum:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

mum: ita quoque hic libellus, quamvis ſit parvus, tamen voces N. T. Grammaticè & exquiſitè retexit, adeo ut vix ullum verbi cujuſcunque tempus occurrere putem, quod Grammatica analyſi non ſit evolutum. Fateor non omnes additas ſignificationes, de quibus in *Lexico Novi Teſtamenti*, (cujus epitome quædam eſt hoc ἐγχειρίδιον) uberiùs egi. Obiter tamen paſſim non ſolvi nulla dubia. v. g. Legimus Act. 12. 14. ἑστάναι pro ἑστηκέναι per syncopen & craſin: Sed legimus etiam ἑστάναι 1 Cor. 10. 12. quod non eſt præteriti, ſed præſentis temporis ab ἕστημι pro ἵστημι, de qua re aliâs Grammatica habebimus προβλήματα. Valete viri Nobiliſſimi, Ampliſſimi, εὐεργέται magnificentiſſimi in JESV CHRI-

STO DOMINO ET SERVATORE NOSTRO unico, quem oro, ut totum BELGIVM, cujus pars haud poſtrema FRISIA eſt, ceu exoptatiſſimum & opportuniſſimum Eccleſiæ ſuæ hoſpitium, incolume, Veſtramq; libertatem, pro qua hactenus tam feliciter quàm fortiter dimicaſtis, porro & in ſempiternum, ſartam tectamq; conſervare, eamque perpetuis admirabilem reddere victoriis clementer pergat. Amen.

Scripſi Franekeræ, urbe Friſiorum & ſede Academiæ, Anno D. N. 1633.

AA. VV.

obſervantiſſimus

GEORGIVS PASOR.
G. L. ibid. Profeſſor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ΑΒ ΑΓ.

Ἀβαρὴς έος ὁ ἡ non oneroſus 2 Cor. 11.9. *compoſ. ex α priv. &* βάρος εος τὸ, onus. *Th.* βαρύς εῖα ύ.

Ἀββᾶ ὁ *nomen Syriacum*, ἄκλιτον, pater.

Ἄβυσσος ου ἡ infinitæ profunditatis vorago, *comp. ex α privativo, &* βυσσὸς οῦ ὁ *jonicè (pro* βυθὸς οῦ ὁ) *fundum, pars ima.* gehenna.

Ἀγαθὸς ἡ ὸν bonus a um. *comp.* κρείσσων, *Atticè* κρείττων. *item* βελτίων, *melior. ſuperl.* κράτιστος, βέλτιστος, ἄριστος, *optimus.*

Ἀγαθοεργὸς *& contractè* ἀγαθουργὸς οῦ ὁ beneficus. *compoſ. ex* ἀγαθὸς *bonus, &* ἔργον *opus.*

Ἀγαθωσύνη ης ἡ *propriè* bonitas. *item* ſtudium *& cupiditas* benefaciendi omnibus.

Ἀγαθοποιέω ῶ beneficio afficio. *item* rectè ago. *F.* ἀγαθοποιήσω. *a.* 1. ἠγαθοποίησα. *cum Accuſ. Luc.* 6. 33.

Ἀγαθοποιὸς οῦ ὁ ἡ rectè agens, beneficus a.

Ἀγαθοποιΐα ας ἡ benefactum.

Ἀγαθοεργέω ῶ benefacio, beneficentia proſequor. 1 *Tim.* 6. 18. *F.* ήσω. *P.* ἠγαθοέργηκα. *comp. ex* ἀγαθὸς *bonus &* ἔργον *opus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀγαλλιάω ῶ exulto. F. άσω. P. ἠγαλλίακα. a. 1. ἠγαλλίασα. præſ. med. ἀγαλλιάομαι ῶμαι exulto, a. 1. med. ἠγαλλιασάμην ω α℔. exultavi. a. 1. paſſ. ἠγαλλιάσθην ης η idem. videtur dictum ab Hebræo גול vel ut aliis placet, ab ἄγαν ἅλλομαι valde ſalio.

Ἀγαλλίασις εως ἡ exultatio.

Ἄγαμος ου ὁ ἡ cælebs ex α priv. & γάμος ου ὁ nuptiæ.

Ἀγανακτέω ῶ indignor. F. ήσω. P. ἠγανάκτηκα, a. 1. ἠγανάκτησα.

Ἀγανάκτησις εως ἡ indignatio.

Ἀγάπη ης ἡ charitas, amor. ἀγάπαι ῶν αἱ veterum Chriſtianorum convivia, ágapæ.

Ἀγαπάω ῶ diligo. F. ἀγαπήσω. P. ἠγάπηκα. a. 1. ἠγάπησα. præſ. paſſ. ἀγαπάομαι ῶμαι diligor. P. paſſ. ἠγάπημαι σαι ται. part. præt. paſſ. ἠγαπημένος η ον dilectus a um.

Ἀγαπητὸς ὴ ὸν dilectus a um.

Ἄγγαρος ου ὁ tabellarius regius. vox perſica. ἀγγαρεύω angario, per ſyn. ſpeciei cogo. F. ἀγγαρεύσω. P. ἠγγάρευκα.

Ἀγγέλλω nuntio. F. ἀγγελῶ. P. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα. præt. paſſ. ἤγγελμαι. p. med. ἤγγελα, unde eſt

Ἄγγελος ου ὁ nuntius, angelus.

Ἀγγελία ας ἡ denuntiatio.

Ἄγγος εος τὸ vas quodlibet. ἀγγεῖον ου τὸ vas.

Ἄγε adv. age ab a. 2. act. imperat. ἄγε.

Ἀγέλη ης ἡ grex.

Ἀγευστ-

Ἀγενεαλόγητος ου ὁ ἡ ſine genere, *cujus generis origo reddi aut inveniri nequit, ex α priv. &* γενεαλογητὸς *quod eſt à 3. præt. paſſ.* γεγενεαλόγηται *verbi* γενεαλογέω ῶ *generis ſeriem deduco, à nomine* γενεαλόγος ου ὁ *genealogiæ ſcriptor, ex* γενεὰ ᾶς ἡ *progenies, &* λόγος *quod eſt à* λέγω *dico.*

Ἀγενὴς έος ὁ ἡ *cujus genus eſt obſcurum*, ignobilis. *ex α. priv. &* γένος εος τὸ *genus.*

Ἁγιάζω ſanctifico. F. ἁγιάσω. P. ἡγίακα. *a.* 1. ἡγίασα. P. *paſſ.* ἡγίασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἡγιάσθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἁγιασθήσομαι.

Ἁγιασμὸς οῦ ὁ ſanctificatio.

Ἅγιον ου τὸ ſanctuarium *Heb.* 9. 1. ἅγιον ἁγίων *ſanctum ſanctorum.* Exod. 33. 36.

Ἅγια ων τὰ tabernaculum primum. *Heb.* 9. 2. *item* ſecundum *Heb.* 9. 25. *item* cœlum tertium, *cujus typus erat. Heb.* 9. 12. ἅγια ἁγίων *ſanctum ſanctorum. Hebraiſmus h. e. ſacrarium ſacratiſſimum.*

Ἅγιος ία ιον ſanctus a um.

Ἁγιότης. *in genit.* ἁγιότητος ἡ ſanctitas.

Ἁγιωσύνη ης ἡ ſanctimonia.

Ἀγκὴ ῆς ἡ *ulna,* ἀγκάλη ης ἡ idem. *Luc.* 2. 28. δέξασθαι εἰς ἀγκάλας, *accipere in ulnas, ulnis amplecti, amplexari. una voce* ἐναγκαλίζεσθαι Gall. *embraſſer.*

Ἄγκιστρον ου τὸ hamus.

Ἄγκυρα ας ἡ anchora, *per metaph.* præſidium.

Ἄγναφος ου ὁ ἡ impexus a. *ex α priv. &* γνά-

πτω vel κνάπτω vel γνάφω *carmino, quod proprium eſt fullonum.* γναφεὺς έως ὁ *fullo,* ein knabb.

Ἁγνεία ας ἡ caſtitas, *ab* ἁγνεύω *caſtus ſum.*

Ἁγνίζω purifico, expio *F.* ἁγνίσω. *P.* ἥγνικα. *a.* 1. ἥγνισα. *P. paſſ.* ἥγνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἡγνίσθην. *part. præt. act.* ἡγνικὼς ότος ὁ.

Ἁγνὸς ἡ ὸν caſtus, purus, a um.

Ἁγνότης ητος ἡ caſtitas.

Ἁγνισμὸς οῦ ὁ purificatio.

Ἄγνοια ας ἡ ignorantia, error.

Ἀγνοέω ῶ ignoro. *imperf.* ἠγνόεον ουν. *F.* ἀγνοήσω. *P.* ἠγνόηκα. *a.* 1. ἠγνόησα. *ex* α *priv.* & νοέω ῶ *intelligo, quod eſt à* νόος οῦς, όου οῦ ὁ, mens, *per epentheſin* τοῦ γάμμα.

Ἀγνόημα ατος τὸ erratum.

Ἀγνωσία ας ἡ ignorantia. *ex* α *priv.* & γνῶσις εως ἡ *notitia, Th.* γινώσκω *noſco.*

Ἄγνωστος ου ὁ ἡ ignotus a. *ex* α *priv.* & γνωστὸς ἡ ὸν *notus a um. Th.* γινώσκω.

Ἀγορὰ ᾶς ἡ (*ab* ἀγείρω *congrego. præt. med.* ἤγορα.) *propriè locus, ubi congregatur populus. Latinè* forum *à ferendo. item Locus, ubi exercentur judicia,* forum judiciale *Act.* 16.19. *Locus in quo res venales exponuntur. item* mercatus, *nundinæ. Ezech.* 27.12.

Ἀγοράζω emo. *F.* άσω. *P.* ἠγόρακα. *a.* 1. ἠγόρασα. *ſubj. a.* 1. ἀγοράσω. *P. paſſ.* ἠγόρασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠγοράσθην.

Ἀγοραῖος ου ὁ ἡ circumforaneus a, *vilis, ex fæ-*

ce

ce plebis, ex ſentina Reip. Act. 17.5. *item* forenſis. ἀγοραῖοι ων οἱ (*ſubaudi* συναθροισμοί.) conventus forenſes.

Ἀγράμματος ου ὁ ἡ indoctus, illiteratus. *ex* α & γράμμα τος τὸ litera. *Th.* γράφω.

Ἄγρα ας ἡ captura, venatio.

Ἀγρεύω capto, venor. *F.* ἀγρεύσω. *P.* ἤγρευκα. *a.* 1. ἤγρευσα.

Ἀγραυλέω ῶ ruri cubo, ἐν ἀγρῷ αὐλίζομαι *in agris pernocto. F.* ήσω. *P.* ἠγραύληκα. *ex* ἀγρὸς οῦ ὁ *ager &* αὐλὴ ῆς ἡ *caula.*

Ἄγριος ία ιον agreſtis, *ruſticus. item* ferus. ſylveſtris.

Ἀγριέλαιος ου ἡ oleaſter, *ex* ἄγριος & ἐλαία ας ἡ *olea.*

Ἀγρὸς οῦ ὁ ager, campus.

Ἄγρυπνος *pro* ἄυπνος *per epentheſin literarum* γρ. *vigil, inſomnis.* ἀγρυπνία ας ἡ vigilia.

Ἀγρυπνέω ῶ vigilo, non dormio. *F.* ήσω. *P.* ἠγρύπνηκα.

Ἄγω duco *item* proficiſcor *item* adduco. *Matth.* 21.2. *Iohan.* 9.13. dego. *Luc.* 24.21. *F.* ἄξω. *part. fut.* 1. *act.* ἄξων *adducturus, Act.* 22.5. *a.* 1. ἦξα. *P.* ἦχα *Atticè* ἄγηχα & *per epentheſin* τοῦ ο μικροῦ ἀγήοχα. *a.* 2. ἦγον *Atticè* ἤγαγον. *a.* 2. *imperat.* ἄγαγε ἀγάγετε. *ſubj. a.* 2. ἀγάγω ῃς ῃ 3. *pl.* ἀγάγωσιν. *infin. a.* 2. ἀγαγεῖν. *part. a.* 2. ἀγαγών. *præt. paſſ.* ἦγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἤχθην. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἀχθῆναι *Act.* 5.21. *fut.* 1. *paſſ.* ἀχθήσομαι.

Ἀγωγὴ ῆς ἡ vitæ ratio, educatio.

Ἀγὼν ῶνος ὁ certamen. 1 *Tim.* 6. 12. *item* ſtadium, *ſive locus in quo curritur Heb.*12.1.

Ἀγωνία ας ἡ angor, anxietas.

Ἀγωνίζομαι certo, enitor. *Luc.*13.24. *imperf.* ἠγωνιζόμην ου εῖ. *F.* 1. *med.* ἀγωνίσομαι. *P. paſſ.* ἠγώνισμαι *certavi.*

Ἀδελφὸς οῦ ὁ frater (*ex* α *quod eſt ex* ἅμα *ſimul, &* δελφὺς ύος ἡ *uterus*) cognatus, conſanguineus, *Matth.* 12. 46. chriſtianus, proximus, popularis *h. e. ejuſdem populi membrum, & opponitur peregrino.*

Ἀδελφὴ ῆς ἡ ſoror, chriſtiana, uxor, cognata.

Ἀδελφότης ητος ἡ fraternitas.

Ἄδηλος ου ὁ ἡ non apparens, incertus. *ex* α *priv. &* δῆλος η ον *manifeſtus.*

Ἀδήλως *adv. propriè* obſcurè. *non manifeſtè. item* in incertum.

Ἀδηλότης ητος ἡ incertitudo.

Ἀδημονέω ῶ graviſſimè angor, penè exanimor. *F.* ήσω. *P.* ἠδημόνηκα. *a.* 1. ἠδημόνησα.

Ἅδης ου ὁ orcus, ſepulcrum, Satanas *Matth.* 16. 18. *pro* ἀΐδης ου ὁ (*qua voce poëtæ utuntur*) *ab* ἀΐδὴς έος ὁ ἡ *obſcurus, ex* α *priv. &* ἰδεῖν. *a.* 2. *act. infin. videre. Th.* εἴδω.

Ἀδιάκριτος ου ὁ ἡ non dubitans, certus, *ex* α *priv. &* διακρίνομαι *hæſito, dubito, diſcepto.*

Ἀδιάλειπτος ου ὁ ἡ *non intermiſſus*, indeſinens, *perpetuus a.*

Ἀδιαλείπτως *adv.* indeſinenter *Th.* λείπω.

Ἀδια-

Ἀδιαφθορία ας ἡ integritas, *à nomine* ἀδιάφθορ☉ ȣ ὁ ἡ *incorruptus. Th.* φθείρω.

Ἄδικ☉ ȣ ὁ ἡ injuſtus. *ex* α *priv. &* δίκη *jus.*

Ἀδικία ας ἡ injuſtitia.

Ἀδίκως *adv.* injuſtè.

Ἀδικέω ῶ injuria afficio *cum accuſ. item* lædo *Luc.* 10. 19. *F.* ἀδικήσω. *P.* ἠδίκηκα. *a.* 1. ἠδίκησα. *præſ. paſſ.* ἀδικέομαι ȣ̃μαι injuriam patior. *P. paſſ.* ἠδίκημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠδικήθlω.

Ἀδίκημα τ☉ τὸ injuria.

Ἀδόκιμ☉ ȣ ὁ ἡ judicii expers, reprobus, rejectaneus, ineptus. *ex* α *priv. &* δόκιμ☉ ȣ ὁ ἡ *probus. Th.* δοκέω ῶ *videor,* cenſeo. *item ſum in aliqua exiſtimatione.*

Ἄδολ☉ ȣ ὁ ἡ ſincerus. *ex* α *&* δόλ☉ ȣ ὁ *fraus.*

Ἁδρότης ητ☉ ἡ abundantia. *Th.* ἁδρὸς ὰ ὸν *abundans.*

Ἀδύνατ☉ ȣ ὁ ἡ impotens (*ex* α *priv. &* δυνατὸς ἡ ὸν *potens*) æger, rudis. *Th.* δύναμαι *poſſum.*

Ἀδυώατον impoſſibile. *Heb.* 6. 18.

Ἀδυώατον ȣ τὸ impotentia *Rom.* 8. 3.

Ἀδυνατέω ῶ impoſſibilis ſum *Luc.* 1. 37. impotens ſum *Iob.* 4. 4. nequeo, faceſſo negotium *cum Acc. Dan.* 4. 6. *F.* ήσω. *a.* 1. ἠδυνάτησα *Deut.* 17. 18.

Ἄδω cano *contractè pro* ἀείδω. *F.* 1. ᾄσω. *P.* ᾖκα. *a.* 1. ᾖσα. *P. paſſ.* ᾖσμαι. ᾆσμα τ☉ τὸ *canticum.*

Ἀετὸς ȣ̃ ὁ aquila.

Ἀεὶ *adv.* ſemper.

Ἄζυμα

Ἄζυμα ων τὰ azyma. *Th.* ζύμη ης ἡ *fermentum.*

Ἄζυμος ου ὁ ἡ infermentatus.

Ἀὴρ ἀέρος ὁ aër *ab* ἄω *vel* ἄημι *flo, ſpiro.*

Ἀθάνατος ου ὁ ἡ immortalis. *ex* α *priv.* & θάνατος ου ὁ *mors. pro* ἄθνητος *quod eſt inuſitatum.*

Ἀθανασία ας ἡ immortalitas.

Ἀθέμιτον ου τὸ nefas *Act.* 10. 28.

Ἀθέμιτος ου ὁ ἡ nefarius a. *ex* α *priv.* & θεμιτὸς *idem quod* θεμιστὸς ὁ *legibus conſentaneus. Th.* θέμις ιστος ἡ *fas.*

Ἄθεος ου ὁ ἡ Dei expers. *ex* α *priv.* & θεός.

Ἄθεσμος ου ὁ ἡ (*ex* α *priv.* & θεσμὸς οῦ ὁ *lex. q. d.* τεθεὶς νόμος) nefarius.

Ἀθετέω ῶ *abrogo, propriè dicitur de legibus, quæ abrogantur, quæ dicuntur* τεθῆναι. *per* metaph. *de quavis alia re, quæ reſpuitur.* aboleo, ſperno. *F.* ἀθετήσω. *a.* 1. ἠθέτησα. *P.* ἠθέτηκα. *à nomine* ἄθετος ου ὁ ἡ *irritus ex* α *priv.* & θετὸς ἡ ὂν *poſitus. Th.* τίθημι *pono.*

Ἀθέτησις εως ἡ abolitio, abrogatio.

Ἀθλέω ῶ certo. *F.* ἀθλήσω. *a.* 1. ἤθλησα. *P.* ἤθληκα. *Th.* ἄεθλος ου ὁ & *contractè* ἆθλος ου ὁ certamen. ἆθλον ου τὸ præmium certaminis.

Ἄθλησις εως ἡ certamen.

Ἀθυμέω ῶ animum deſpondeo. *F.* ἀθυμήσω. *P.* ἠθύμηκα, *ex* ἄθυμος ου ὁ ἡ *non animoſus. Th.* θυμὸς οῦ ὁ *animus.*

Ἀθῷος ου ὁ ἡ innocens, *ex* α *priv.* & θωὴ ῆς ἡ *mulcta.*

Αἰδὼς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Αἰδὼς όος οῦς ἡ pudor. *αἰδέσιμος ου ὁ* reverendus. *αἰδέομαι οῦμαι. F. έσομαι vel ήσομαι. P. paſſ. ᾔδεσμαι veneror, revereor, cum Acc.*

Αἴγειος ου ὁ ἡ caprínus, hircínus. *Th. αἲξ αἰγὸς ὁ ἡ caper a.*

Αἰγιαλὸς οῦ ὁ litus, *ora maris, ex ἄγω frango & ἃλς ἁλὸς ἡ mare.*

Ἀΐδιος ου ὁ ἡ ſempiternus a. *ex ἀεὶ ſemper.*

Αἰθίοψ οπος ὁ ἡ niger a. *ex αἴθω uro, ardeo. & ὄψις εως ἡ aſpectus. Th. ὄπτομαι video. q. d. αἴθων ἤτοι κεκαυμένος τὴν ὄψιν, uſtus facie.*

Αἷμα τος τὸ ſanguis, cædes *Matth. 27.24.*

Αἱματεκχυσία ας ἡ ſanguinis effuſio. *ex αἷμα τος τὸ ſanguis & ἔκχυσις εως ἡ effuſio, ἐκχύω effundo. Th. χύω.*

Αἱμοῤῥοέω ῶ ſanguinis profluvio laboro. *quod Lucas c. 8. expreſſit εἶναι ἐν ῥύσει αἵματος. F. ήσω. P. ᾑμοῤῥόηκα. ab adjectivo αἱμόῤῥοος ου ἡ mulier quæ menſtrua patitur. compoſ. ex αἷμα τος τὸ ſanguis, & ῥόος οῦς, όου οῦ ὁ fluxus. à ῥέω ῥεύσω fluo.*

Αἱμοῤῥοοῦσα ης ἡ ſanguinis profluvio laborans *part. præſ. g. f. à verbo αἱμοῤῥοέω ῶ vide paulò ante.*

Αἰνέω ῶ laudo. *F. αἰνέσω. P. ᾔνεκα. P. paſſ. ᾔνεμαι. Them. αἶνος ου ὁ laus.*

Αἴνεσις εως ἡ laus.

Αἴνιγμα τος τὸ ænigma, obſcurus ſermo, *à verbo αἰνίσσομαι vel Atticè αἰνίττομαι obſcure ſignifico. F. αἰνίξομαι. P. ᾔνιγμαι.*

Αἱρέω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Αἱρέω ῶ *eligo, capio. F.* αἱρήσω. *P.* ᾕρηκα. *a.* 2. εἷλον. *Fut.* 2. *act.* ἑλῶ. *præſ. med.* εἱλόμην ου ετο. *P. paſſ.* ᾕρημαι σαι ται.

Αἵρεσις εως ἡ *propriè, electio. item* hæreſis, ſecta.

Αἱρετικὸς οῦ ὁ hæreticus, *ab* αἱρετὸς ἡ ὸν *q. d. eligibilis, optabilis, Th.* αἱρέω. *hæreticus dictus ab eligendo, quod dogmata cum fundamento ſalutis pugnantia eligat, amplectatur, foveat eaque mordicus defendat. opponitur* τῷ ὀρθοδόξῳ.

Αἱρετίζω eligo. F. αἱρετίσω. *a.* 1. ᾑρέτισα. P. ᾑρέτικα.

Αἴρω tollo. *item,* ſuſpendo, in dubio relinquo. *Iohan.* 10. 24. ſublatum fero, porto, bajulo. *Iohan.* 1. 29. *confer cum Ioh.* 19. 17. F. ἀρῶ. P. ἦρκα. *a.* 1. ἦρα. 2. *pl.* ἤρατε *ſuſtuliſtis Luc.* 11. 52. *a.* 1. *act. imperat.* ἆρον *Ioh.* 19. 14. *a.* 1. *act. ſubj.* ἄρω ῃς ῃ. *part. a.* 1. *act.* ἄρας αντος ὁ. *P. paſſ.* ἦρμαι. *a.* 1 *paſſ.* ἤρθην. *a.* 1. *imperat. paſſ.* ἄρθητι ήτω. F. 1. *paſſ.* ἀρθήσομαι.

Αἰσθάνομαι ſentio. F. αἰσθήσομαι. P. ᾔσθημαι. *a.* 2. *med.* ᾐσθόμην. *a.* 2. *med. ſubj.* αἴσθωμαι. *a.* 2. *med. infinit.* αἰσθέσθαι.

Αἴσθησις εως ἡ ſenſus.

Αἰσθητήριον ου τὸ *ſenſorium, organum ſenſus. Per metaph.* facultas intelligendi *ac* dijudicandi.

Αἶσχος εος τὸ *turpitudo, (ex* α *&* ἴσχω *cohibeo)* αἰσχύνη ης ἡ pudor.

Αἰσχύνω *pudefacio. F.* 1. αἰσχυνῶ. *P.* ᾔσχυγκα. *præſ. paſſ.* αἰσχύνομαι pudefio. *P. paſſ.* ᾔσχυμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ᾐσχύνθην. *fut.* 1. *paſſ.* αἰσχυνθήσομαι.

Αἰσχρὸς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Αἰσχρὸς ὰ ὸν turpis e. *Th.* αἶσχος εος τό.

Αἰσχρότης ητος ἡ obſcœnitas.

Αἰσχροκερδὴς έος ὁ ἡ deditus turpi lucro. *ex* αἰσχρὸς *turpis &* κέρδος εος τὸ *lucrum.*

Αἰσχροκερδῶς *adv.* turpiter affectato lucro.

Αἰσχρολογία ας ἡ turpiloquium, *à nom.* αἰσχρολόγος ου ὁ *turpiloquus. ex* αἰσχρὸς *turpis &* λόγος ου ὁ *ſermo. Th.* λέγω.

Αἰτέω ῶ peto. F. ήσω. P. ᾔτηκα. α. 1. ᾔτησα. *præſ. med.* αἰτέομαι οῦμαι peto, rogo. *imperf.* ᾐτεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. F. αἰτήσομαι. P. *paſſ.* ᾔτημαι. α. 1. *med.* ᾐτησάμην ω ατο.

Αἴτημα τος τὸ petitio. *Genus eſt. Species indicantur Philip.* 4. 6. 1 *Tim.* 2. 1. *quæ ſunt* δέησις *deprecatio malorum.* ἔντευξις *interceſſio.* προσευχὴ *petitio bonorum, &* εὐχαριστία *gratiarum actio.*

Αἴτιος ου ὁ author. αἰτία ας ἡ crimen, culpa, cauſa. αἴτιον ου τὸ noxa, cauſa. *Act.* 28. 18. αἰτία θανάτου, crimen capitale. *Ad verbum, cauſa mortis.*

Αἰτίαμα τος τὸ criminatio *à verbo* αἰτιάομαι ῶμαι *cauſam attribuo, acceptum fero, cum Acc.* F. αἰτιάσομαι. P. ᾐτίαμαι.

Αἰφνίδιος ου ὁ ἡ repentinus *ab adv.* αἴφνης ſubitò, repentè, *quod eſt ex adv.* ἄφνω *per ſyncopen* τοῦ α *&* *apocopen* τοῦ σ *pro* ἀφανῶς *q. d. ex occulto, ex improviſo, ab adj.* ἀφανὴς έος ὁ ἡ *obſcurus, qui diſparuit, quod eſt ex* α *priv. & Th.* φαίνω *in lucem profero. P. med.* πέφαγκα. φαίνομαι *luceo, appareo.*

Αἰφνι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Αἰφνιδίως *adv.* repentè.

Αἰχμάλωτος ου ὁ ἡ captivus. *q. d.* τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς (*quod eſt ab* ἁλίσκω) *mucrone captus.*

Αἰχμαλωσία ας ἡ captivitas.

Αἰχμαλωτεύω captivum duco. F. εύσω. P. ᾐχμαλώτευκα. α. 1. ᾐχμαλώτευσα.

Αἰχμαλωτίζω captivum abduco, *bello captum abduco, in ſervitutem abduco.* F. ίσω. P. ᾐχμαλώτικα. *P. paſſ.* ᾐχμαλώτισμαι. *a. 1. paſſ.* ᾐχμαλωτίσθην. *fut. 1. paſſ.* αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰὼν ῶνος ὁ ævum, ſeculum, mundus cónditus *Luc.* 1. 70. æternitas *Act.* 15. 18. αἰῶνες ων οἱ ſecula. *item* mundus *per enallagen numeri Hebraïcam pro* αἰών. *Hebræum enim* עוֹלָם *utrumque denotat Heb.* 1. 2. & 11. 3.

Αἰώνιος ου ὁ ἡ æternus a.

Ἀκαθαρσία ας ἡ immundities, impuritas, *ex* α & κάθαρσις εως ἡ *purgatio. Th.* καθαίρω *purgo.*

Ἀκάθαρτος ου ὁ ἡ impurus a. *ex* α *priv.* & καθαρτὸς *purgatus.*

Ἀκαθάρτης ητος ἡ (*per ſyncopen pro* ἀκαθαρότης ητος) impuritas.

Ἀκαιρέομαι οῦμαι, opportunitate temporis deſtituor. *imperf.* ἠκαιρεόμην οὔμην, έου οῦ, έετο εῖτο. F. ήσομαι. *P. paſſ.* ἠκαίρημαι, *à nomine* ἄκαιρος ου ὁ ἡ *intempeſtivus. Th.* καιρός.

Ἀκαίρως *adv.* intempeſtivè.

Ἄκακος ου ὁ ἡ innocens. *ex* α *priv.* & κακὸς *malus.*

Ἄκανθα

Ἄκανθα ης ἡ ſpina.

Ἀκάνθινος η ον ſpineus a um.

Ἄκαρπος ου ὁ ἡ ſterilis. *ex α priv. & καρπὸς fructus.*

Ἀκατάγνωστος ου ὁ ἡ qui damnari nequit. *ex α priv. & καταγινώσκω decerno contra aliquem, condemno.*

Ἀκατακάλυπτος ου ὁ ἡ non velatus, non tectus, *ex α priv. & κατακαλύπτω tego, operio.*

Ἀκατάκριτος ου ὁ ἡ cui indicta cauſa pœna infligitur, *ex α priv. & κατάκριτος damnatus, quod eſt à κατακρίνω judico adverſus aliquem.*

Ἀκατάλυτος ου ὁ ἡ indiſſolubilis, *ex α priv. & κατάλυτος, quod eſt à καταλύω.*

Ἀκατάπαυστος ου ὁ ἡ ceſſare neſcius, *qui cohiberi nequit, ex α priv. & καταπαύω cohibeo, coërceo. item requieſco. Th. παύω.*

Ἀκαταστασία ας ἡ ſeditio. *ex α priv. & κατάστασις εως ἡ collocatio cujuſque rei in ſedem ſuam à καθίστημι colloco, conſtituo.*

Ἀκατάστατος ου ὁ ἡ inconſtans.

Ἀκατάσχετος ου ὁ ἡ qui *vel* quæ coërceri nequit. *ex α priv. & κατάσχετος ου ὁ ἡ qui tenetur. κατάσχεσις εως ἡ poſſeſſio à κατέχω retineo,* F. *καθέξω & κατασχήσω.* P. *κατέσχηκα.*

Ἀκέραιος ου ὁ ἡ innocens *q. d. cornibus non feriens. ex α priv. & κέρας ατος τὸ cornu.* ſimplex, *ſincerus Rom. 16.19. vel ut alii malunt, ex α priv. & verbo κεράννυμι miſceo.*

Ἀκλι-

Ἀκλινὴς έος ὁ ἡ non vacillans, *ex α priv. &* κλίνω *flecto.*

Ἀκμάζω floreo, matureſco. *F.* άσω. *P.* ἤκμακα. *a.* 1. ἤκμασα.

Ἀκμὴν *adv.* adhuc, *à nomine* ἀκμὴ ῆς ἡ cuſpis, acies, *per metaph.* vigor ætatis.

Ἀκοὴ ῆς ἡ auditus, fama, aures, ſermo.

Ἀκούω audio, auſculto, obedio. *imperf.* ἤκουον. *Fut.* 1. *med.* ἀκούσομαι ἢ ουσαι *audiam, Act.* 25. 22. *P.* ἤκουκα. *a.* 1. ἤκουσα. *P. med.* ἤκοα *& Atticè* ἀκήκοα. *P. paſſ.* ἤκουσμαι. *a.* 1. ἠκούσθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀκουσθήσομαι.

Ἀκολουθέω ῶ ſequor *cum Dat. imperf.* ἠκολούθεον ουν. *F.* ήσω. *P.* ἠκολούθηκα. *a.* 1. ἠκολούθησα. *Th.* ἀκόλουθος ου ὁ ἡ comes, pediſſequus. *Plato in Cratylo tradit, dici* ἀκόλουθον *pro* ὁμοκέλευθον, *ex α congregativo, &* κέλευθος ου ἡ *via.*

Ἀκρασία ας ἡ *propriè* intemperies. *item* intemperantia. *ex α priv. &* κρᾶσις εως ἡ *mixtio, temperamentum. à Th.* κεράννυμι. *vide infrà.*

Ἀκρατὴς έος ὁ ἡ intemperans, incontinens.

Ἄκρατον ου τὸ merum. *non miſtum, non dilútum, ex α priv. &* κεράννυμι.

Ἀκρίβεια ας ἡ accurata diligentia.

Ἀκριβὴς έος ὁ ἡ exquiſitus, accuratus. *comparat.* ἀκριβέστερος. *ſuperl.* ἀκριβέστατος. παρὰ τὸ εἰς ἄκρον βαίνειν, *ab imo ad ſummum aſcendere, quo etymo notatur exquiſitio & diligentiæ perfectio.*

Α'κριβόω ῶ exquiro. *F.* ἀκριβώσω. *P.* ἠκρίβωκα. *a.* 1. ἠκρίβωσα.

Α'κριβῶς *adv.* exquiſitè, accuratè.

Α'κρὶς ίδος ἡ locuſta, διὰ τὸ κατατρώγειν τὰ ἄκρα τῶν φυτῶν, *quòd depaſcatur extremitates plantarum.*

Α'κρος α ον ſummus, extremus.

Α'κροατήριον ου τὸ auditorium.

Α'κροατὴς οῦ ὁ auditor. *à verbo* ἀκροάομαι ῶμαι audio. *F.* ἀσομαι. *P. paſſ.* ἠκρόαμαι.

Α'κροβυστία ας ἡ præputium. *ex* ἄκρος *extremus, &* βύω *tego,* ὅτι τὸ ἄκρον βύει, *quòd extremam pudendi partem tegat.*

Α'κρογωνιαῖος αία αῖον, angularis, imus. *ex* ἄκρος *extremus, &* γωνία ας ἡ *angulus, q. d.* ἐν ἄκρᾳ γωνίᾳ τεθείς.

Α'κροθίνια ων τὰ primitiæ, *item* ſpoliorum decimæ. *quaſi* τὰ ἄκρα θινὸς *ſummitates acervi, quod primitiæ ex ſummitate acervi excerperentur. à ſingul.* ἀκροθίνιον ου τὸ *ex* ἄκρον *extremitas, &* θὶν *vel* θὶς θινὸς ὁ ἡ *acervus, meta.* ein hauffen.

Α'κυρόω ῶ antiquo, irritum reddo, authoritate ſpolio. *F.* ώσω. *P.* ἠκύρωκα. *a.* 1. ἠκύρωσα, *ab* ἄκυρος ου ὁ ἡ *authoritate privatus. ex* α *priv. &* κῦρος εος τὸ *authoritas.*

Α'κωλύτως *adv.* nullo vetante, ſine obſtaculo. *ab adj.* ἀκώλυτος ου ὁ ἡ *qui non impeditur. ex* α *priv. &* κωλυτὸς *qui prohiberi poteſt, à Th.* κωλύω *impedio, veto, cohibeo.*

Α'λάβα-

Ἀλάβαστρον ου τὸ alabaſter. *ex α & λαβὴ ῆς ἡ anſa, quòd vas illud unguentarium eſſet ſine anſis.*

Ἀλαζονεία ας ἡ faſtus, oſtentatio. *à verbo ἀλαζονεύομαι me jacto, glorior.*

Ἀλαζὼν ὄνος ὁ glorioſus, oſtentator, *jactabundus. q. d. ἐν ἄλῃ ζῶν in errore vivens.*

Ἀλαλάζω tinnio, ejulo. *F. άσω. P. ἠλάλακα. derivatur ab ἀλαλὴ ῆς ἡ vox inarticulata, quæ à militibus ante pugnam edi ſolebat: quæ ſic κατ᾽ ὀνοματοποιΐαν reddita fuit.*

Ἀλάλητος ου ὁ ἡ inenarrabilis. *ex α priv. & λαλητὸς dictus. Th. λαλέω ῶ loquor.*

Ἄλαλος ου ὁ ἡ mutus a. *ex a priv. & λάλος ου ὁ ἡ vocalis.*

Ἅλας ατος τὸ ſal.

Ἀλείφω ungo. *F. ἀλείψω. P. ἤλειφα. a. 1. act. ἤλειψα part. a. 1. act. ἀλείψας ασα αν. aor. 2. ἤλιφον.*

Ἀλέκτωρ ορος ὁ gallus *ex α priv. & λέγω cubo, quod ſuo cantu homines excitet ex ſuo cubili.*

Ἀλεκτροφωνία ας ἡ gallicinium *q. d. φωνὴ ἀλέκτρος.*

Ἄλευρον ου τὸ farina. *(συνώνυμον ejus eſt ἄλφιτον ου τὸ) Th. ἀλέω molo. F. έσω. P. ἤλεκα Atticè ἀλήλεκα. item, vito, caveo.*

Ἀλήθεια ας ἡ veritas. *ex α priv. & λήθω (pro quo uſitatum λανθάνω) Doricè λάθω lateo, quod veritas ſit notitia rei certæ, quæ fit ut non lateat*

teat natura ejus. Sinceritas. 3 *Iohan. v.* 1.

Ἀληθὴς έος ὁ ἡ verax, verus, ſincerus.

Ἀληθῶς *adv.* verè.

Ἀληθινὸς ἡ ὸν verus a um.

Ἀληθεύω, vera loquor. F. εύσω. P. ἠλήθευκα.

Ἀλήθω molo. *F.* ἀλήσω. *P.* ἤληκα.

Ἁλιεὺς έος ὁ piſcator. *ab* ἅλς ἁλὸς ἡ *mare.*

Ἁλιεύω piſcor. F. ἁλιεύσω. P. ἡλίευκα.

Ἁλίζω ſale condio, conſpergo. F. ἁλίσω. P. ἥλικα. *præſ. paſſ.* ἁλίζομαι *ſalior. P. paſſ.* ἥλισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἡλίσθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἁλισθήσομαι.

Ἀλίσγημα τος τὸ pollutio. *ab* ἀλισγέω ῶ *contamino. F.* ήσω. P. ἠλίσγηκα.

Ἁλίσκω capio. F. ἁλώσω. P. ἥλωκα, & *Atticè* ἑάλωκα. *a.* 2. ἥλων & *Atticè* ἑάλων *captus fui. P. paſſ.* ἥλωμαι σαι ται, *unde* ἁλωτὸς *captus.*

Ἀλλάττω *Atticè: communiter* ἀλλάσσω muto. F. ἀλλάξω. P. ἤλλαχα. *a.* 1. ἤλλαξα. *a.* 2. ἤλλαγον. *præt. paſſ.* ἤλλαγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠλλάχθην. *a.* 2. *paſſ.* ἠλλάγην. *fut.* 2. *paſſ.* ἀλλαγήσομαι.

Ἅλλομαι ſalio. *imperf.* ἡλλόμην ου ετο. F. ἁλοῦμαι. *a.* 1. *med.* ἡλάμην ω ατο.

Ἀλλὰ *conjunctio* ſed. igitur *Gal.* 2.14. niſi *Marc.* 9.8. eò quod *Act.* 5.13. imò *Iohan.* 16.2. ἀλλὰ καὶ nimirum. *Rom.* 6.5. *aliâs* ſed etiam 1 *Theſſ.* 1.8.

Ἀλλάγε at certè, ſed tamen. 1 *Cor.* 9.2.

Ἄλλος η ο alius alia aliud.

Ἄλλως *adv.* aliter.

Ἀλλαχόθεν *adv.* aliunde.

Ἀλλη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀλληγορούμενα ων τὰ per quæ aliud præfiguratur. *à verbo* ἀλληγορέω ῶ *ex* ἄλλος *alius*, *&* ἀγορέω, *pro quo uſitatum eſt extra compoſitionem* ἀγορεύω *loquor.*

Ἀλληλούϊα *Allelu-jáh h. e. laudate* Dominum.*ex* הַלְלוּ *halelu pro hallelú, quia dageſch forte ex litera ſchevata excidit, eſtque 2. pl. g. m. imperat. pihel.* יָהּ jah *eſt nomen Dei. contractum ex* יהוה*, ut nonnulli volunt.*

Ἀλλογενὴς έος ὁ ἡ alienigena. *q. d.* ἐξ ἄλλου γένους *ex alia gente ortus.*

Ἀλλήλων *eſt genit. pl. caret nominativo, in Dat.* ἀλλήλοις αις οις. *Acc.* ἀλλήλους ας α. *per* invicem, mutuò, alius alium, *Latinè exponitur*, *Gal.* 6. *v.* 2. ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, *alii aliorum ferte onera. nec non Græcè* 1 *Theſſ.* 5. 11. οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα *ædificet alius alium.* Latiniſmus. *pro* οἰκοδομεῖτε ἀλλήλους.

Ἀλλότριος α ον alienus a um. *Th.* ἄλλος η ο *alius.*

Ἀλλοτριοεπίσκοπος ου ὁ curioſus hoſpes alienæ domi. *q. d.* ἀλλοτρίων πραγμάτων ἐπίσκοπος *alienarum rerum viſitator, h. e. qui non ſatagit rerum ſuarum. Græci vocant quoque* πολυπράγμονα.

Ἀλλόφυλος ου ὁ ἡ alienigena, *h. e.* ἐξ ἄλλου φύλου *ex alia gente.* φῦλον ου τὸ gens.

Ἄλογος ου ὁ ἡ *rationis expers q. d.* ἄνευ λόγου.

Ἀλόη ης ἡ áloe.

Ἀλοάω ῶ tritúro. *præſ. part.* ἀλοάων ῶν *tritúrans.*

G. ἀλοάοντος ῶντος. F. ἀλοήσω. P. ἠλόηκα.

Ἅλς ἁλὸς ὁ ſal, ſaltʒ.

Ἅλς ἁλὸς ἡ mare.

Ἁλυκὸς ἡ ὸν ſalſus a um. *Th.* ἅλς ἁλὸς ὁ ſal.

Ἄλυπος ου ὁ ἡ dolorum expers. *comp.* ἀλυπότερος, *ex α priv. & λύπη ης ἡ dolor.*

Ἀλυσιτελὴς έος ὁ ἡ inutilis *q. d.* ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, *qui non ſolvit vectigalia.*

Ἅλυσις εως ἡ catena *q.* ἅλυτος. *Th.* λύω *ſolvo.*

Ἅλων ωνος ἡ area, in qua trituratur frumentum. *Th.* ἅλως ω ἡ *idem.*

Ἀλώπηξ εκος ἡ vulpes *per metaph.* veterator. *Luc.* 13. 32.

Ἅλωσις εως ἡ captura, *Th.* ἁλίσκω *vide ſuprà.*

Ἅμα *adv.* ſimul *cum Dat. differt ab* ὁμοῦ ſimul *quòd* ἅμα *ſit* adverbium temporis, ὁμοῦ *vero* loci.

Ἀμαθὴς έος ὁ ἡ rudis, indoctus.

Ἀμαράντινος ου ὁ ἡ non marceſſens.

Ἀμάραντος ου ὁ ἡ idem. ἀ μαραίνω. *fut.* μαρανῶ. P. μεμάρανκα. *P. paſſ.* μεμάραμμαι σαι ται *Atticè* μεμάρασμαι, *unde* μαρασμὸς οῦ ὁ marcor, tabefactio. *Sic maraſmus ſenilis eſt talis ætatis ratio, qua indies homo decreſcit & deficit, unde ipſa ſenectus, morbus dicitur.*

Ἁμαρτάνω *propriè*, aberro. *item quocunque modo* pecco. F. ἁμαρτήσω. P. ἡμάρτηκα. *a.* 2. ἥμαρτον. *ex α priv. &* ὁμαρτέω *ſequor. vel potiùs ex α priv. &* μάρπτω *aſſequor, attingo ſcopum.*

Ἁμάρτημα τος τὸ peccatum.

Ἁμαρτία ας ἡ idem. *item* victima *pro* peccato.

Ἁμαρτωλὸς οῦ ὁ ἡ peccator, peccatrix.

Ἀμάρτυρος ου ὁ ἡ teſtimonii expers.

Ἄμαχος ου ὁ ἡ alienus à pugna. *μάχη ης ἡ conflictus, prælium.*

Ἀμάω ῶ meto. *F.* ἀμήσω. *a.* 1. *act.* ἤμησα meſſui. *Iacob.* 5. 4.

Ἀμέθυστος ου ὁ *nomen gemmæ* amethyſtus, *ex α priv. & μεθυστὸς; unde μεθυστικὸς inebriandi vim habens. Th. μεθύω ebrius ſum.*

Ἀμελέω ῶ negligo. *F.* ἀμελήσω. *P.* ἠμέληκα. *a.* 1. ἠμέλησα. *cum Genit. Th.* μέλει *curæ eſt.*

Ἄμεμπτος οῦ ὁ ἡ inculpatus a. *Th.* μέμφομαι *queror. expoſtulo. F.* μέμψομαι. *a.* 1. *medi* ἐμεμψάμην.

Ἀμέμπτως *adv.* inculpatè.

Ἀμέριμνος ου ὁ ἡ ſecurus a. *Th.* μέριμνα ης ἡ *cura.*

Ἀμετάθετον ου τὸ immutabilitas. μετατίθημι *tranſpono.*

Ἀμετακίνητος ου ὁ ἡ immotus, *à Them.* κινέω *moveo.*

Ἀμεταμέλητος ου ὁ ἡ cujus nos *non* pœnitet, μεταμέλομαι, *pœnitentia ducor.*

Ἀμετανόητος ου ὁ ἡ *reſipiſcere neſciens.* μετανοέω ῶ *reſipiſco. Th.* νόος οῦς ὁ *mens.*

Ἄμετρον ου τὸ immenſum. μέτρον ου τὸ *menſura.*

Ἀμὴν *nomen Hebr.* veritas, ἀλήθεια (*à R.* אָמַן *in Kal.* alere, *in niphal* veracem eſſe, *in hi-*

phil

phil ſeq. dativo credere, fidem habere: *ſequente præpoſitione* ב *quæ Græcè redditur per* εἰς *plus ſignificat. & vertitur* inniti, confidere, fiduciam in aliquo ponere.) *Eſaiæ* 65. 16. ὀμνοῦνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν. *Hebraicè* יִשָּׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן *jurabit per Deum veritatis h.e. per Deum verum. Sic* Filius Dei *vocatur* ὁ ἀμὴν, *Apoc.* 3. 14. *h. e.* ἡ ἀλήθεια *veritas, prout ſe nominat ipſe, Ioh.*14.6. *ubi ait,* ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ, *ego ſum illa via, veritas & vita.* Adverbialiter *frequentiſſimè accipitur, & eſt adverb.* affirmandi, aſſeverandi, *& vertitur* ἀληθῶς verè, *ut patet ex collatione Luc.* 9. 27. *cum Matth.* 16. *v.* 28. *& Marc.* 9. 1. *Nam Matthæus & Marcus habent* ἀμὴν λέγω ὑμῖν, *Lucas verò* ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, *eandem deſcribentes hiſtoriam. Apoſtolus* ἀμὴν *&* ναὶ *ponit* ὡς ἰσοδυναμοῦντα 2 *Cor.* 1. 10. *Iohannes* ἀμὴν ἀμὴν *ſolet ingeminare, quæ repetitio eſt emphatica q. d.* veriſſimè. *idem Euangelii hiſtoriam à ſe conſcriptam concludit hac vocula* ἀμὴν *q. d. Verè hæc ita geſta ſunt, prout hactenus commemoravi. Hac vocula teſtamur* aſſenſum *noſtrum* 1 *Cor.* 14. 16. *Nec ſolùm aſſenſum, ſed etiam* promiſſum, *ubi nos obſtringimus ad obedientiam Deo præſtandam Deut.* 27. *v.* 15. *Oratio Dominica hac vocula concluditur Matth.* 6. 13. *ubi eſt adv.* optandi.

Ἀμήτωρ ορος ὁ qui caret matre, *ex* α *&* μήτηρ.

Ἀμίαντος ου ὁ ἡ impollutus a. μιαίνω polluo.

Ἄμμος ου ἡ & ψάμμος ου ἡ arena.

Ἀμνὸς οῦ ὁ agnus. ex α privat. & μένος εος τὸ robur. vel ex α pro ἅμα & μνόος οῦς, όου ὁ tenerrima & molliſſima lana.

Ἀμοιβὴ ῆς ἡ retributio. Th. ἀμείβω commúto. F. ψω. P. ἤμειφα. præt. med. ἤμοιβα, unde eſt ἀμοιβή.

Ἄμπελος ου ἡ vitis. ab ἅμα unà, cum, & πηλὸς οῦ ὁ ionicè pro οἶνος vinum.

Ἀμπελὼν ῶνος ὁ vinea. Nomina in ὼν ῶνος notant locum.

Ἀμπελουργὸς οῦ ὁ vinitor, ex ἄμπελος vitis & ἔργον opus, ὃς περὶ τὴν ἄμπελον ἐργάζεται.

Ἀμφίβληστρον ου τὸ rete piſcatorium, ab ἀμφιβάλλω utrinque jacio, verriculum.

Ἀμφιέννυμι veſtio, F. ἀμφιέσω. præſ. paſſ. ἀμφιέννυμαι veſtior. P. paſſ. ἠμφίεσμαι veſtitus fui. ex ἀμφὶ & ἕννυμι. F. ἕσω. a. 1. εἷσα. a. 1. med. ἑσσάμην ω αο & poëticè ἐσσάμην ω αο.

Ἄμφοδον ου τὸ bivium. q. d. ἄμφω ὁδοὶ, ambæ viæ.

Ἀμφότερος α ον utérque, utráque, utrúmque. Th. ἄμφω ambo.

Ἀμύνομαι propugno, tueor. F. ἀμυνοῦμαι. a. 1. med. ἠμυνάμην ω αο.

Ἀμώμητος ου ὁ ἡ inculpatus, tutus à momi morſibus. ex α priv. & μωμητὸς vituperabilis. à verbo μωμέομαι οῦμαι vitupero. Th. μῶμος ου ὁ labes, dedecus. item irriſor.

Ἄμωμος ου ὁ ἡ maculæ expers.

Ἀνὰ

A'νὰ *præpoſ. regit Acc.* per, *Marc.* 8. *v.*31. ἀνὰ μέσον inter, *Gen.* 9.13. *ſic* 1 *Cor.* 6. *v.*5. ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ. *pro* ἀδελφῶν αὐτοῦ. *Singularis numerus irrepſit pro plurali. pro* ἀνὰ μέσον *ad formam Hebræi* בְּתוֹךְ *dicunt Græci* μεταξύ. Redundat. *Apoc.* 21. *v.* 21. *Significat etiam numerum diſtributivum, ut* ἀνὰ δύο *bini*, *Luc.* 9.3. *Matth.* 20. 9. *in compoſitione valet* ἄνω ſurſum. *item* denuo, rurſus, re, de.

A'ν *Vocula potentialis Act.*10. 17: τί ἂν εἴη *quidnam eſſet h. e. quidnam ſignificaret. conſtruitur etiam cum indicat. Luc.* 10. 13. *vide* ἐάν.

A'ναβαθμὸς οῦ ὁ gradus. *pro* ἀναβαμὸς, θ εὐφωνίας ἕνεκα *interſeritur. ab* ἀναβαίνω *aſcendo. Sic* σταθμὸς οῦ ὁ *ſtabulum ab* ἵστημι.

A'ναβαίνω aſcendo. F. ἀναβήσομαι. P. ἀναβέβηκα. *a.* 2. ἀνέβην. *a.* 2. *act. imper.* ἀνάβα (*pro* ἀνάβηθι) *aſcende.*

A'ναβάλλω procraſtino, differo. F. ἀναβαλῶ. P. ἀναβέβληκα. *a.* 2. ἀνέβαλον. *P. paſſ.* ἀναβέβλημαι. *a.* 2. *med.* ἀνεβαλόμην ου εἶτο *diſtuli, in aliud tempus rejeci, ampliavi. Act.* 24. 22. *præt. med.* ἀναβέβολα.

A'ναβολὴ ῆς ἡ dilatio.

A'ναβιβάζω aſcendere facio, impono, ſubduco. F. ἀναβιβάσω. P. ἀναβεβίβακα. *a.* 1. ἀνεβίβασα. *part. a.* 1. ἀναβιβάσας αὐτὸς ὁ.

A'ναβλέπω oculos attollo. F. ψω. P. ἀναβέβλεφα. *a.* 1. ἀνέβλεψα.

Ἀνάβλεψις εως ἡ viſus recuperatio.

Ἀναβοάω ῶ exclamo. F. ήσω. P. ἀναβεβόηκα. a. 1. *act.* ἀνεβόησα. *Th.* βοὴ ῆς ἡ *clamor, unde eſt* βοάω *clamo.*

Ἀναγγέλλω renuntio. F. ἀναγγελῶ. P. ἀνήγγελκα. P. *paſſ.* ἀνήγγελμαι. *a.* 1. ἀνήγγειλα. *a.* 2. *act.* ἀνήγγελον. *a.* 2. *paſſ.* ἀνηγγέλην ης η.

Ἀναγεννάω ῶ regenero. F. ήσω. P. ἀναγεγέννηκα. P. *paſſ.* ἀναγεγέννημαι.

Ἀναγινώσκω lego. F. 1. *med.* ἀναγνώσομαι. P. *act.* ἀνέγνωκα. *a.* 2. *act.* ἀνέγνων. P. *paſſ.* ἀνέγνωσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεγνώσθην. ἀναγνώστης ου ὁ *lector.*

Ἀνάγνωσις εως ἡ lectio.

Ἀναγνωρίζω iterum cognoſco. F. ἀναγνωρίσω. P. ἀνεγνώρικα. *a.* 1. ἀνεγνώρισα. P. *paſſ.* ἀνεγνώρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεγνωρίσθην.

Ἀνάγκη ης ἡ neceſſitas, afflictio. 2 *Cor.* 7. 26.

Ἀναγκαῖος αία αῖον neceſſarius a um. *item* amicus, *Act.* 10. 24.

Ἀναγκάζω cogo. *imperf.* ἠνάγκαζον. F. άσω. P. ἠνάγκακα. *a.* 1. ἠνάγκασα. *pret. paſſ.* ἠνάγκασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠναγκάσθην.

Ἀναγκαστὸς ἡ ὸν *coactus a um.* ἀναγκαστῶς *adv.* coactè.

Ἀνάγω ſubduco. F. ἀνάξω. P. ἀνῆχα. *a.* 2. ἀνήγαγον *Atticè* (*pro* ἀνῆγον) P. *paſſ.* ἀνῆγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνήχθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ἀναχθεὶς ἐντος ὁ *provectus. Act.* 13. 13.

Ἀναδείκνυμι oſtendo. F. ἀναδείξω. P. ἀναδέδειχα. *a.* 1. *act.* ἀνέδειξα. P. *paſſ.* ἀναδέδειγμαι. *a.* 1. *paſſ.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

paſſ. ἀνεδείχθην. *a.* 1. *med.* ἀνεδειξάμην.

Ἀνάδειξις εως ἡ oſtenſio. *Th.* δείκνυμι.

Ἀναδέχομαι excipio. *F.* ἀναδέξομαι. *P.* ἀναδέδεγμαι. *a.* 1. *med.* ἀνεδεξάμην *excepi.*

Ἀναδίδωμι reddo. *F.* ἀναδώσω. *P.* ἀναδέδωκα. *aoriſt.* 2. *act.* ἀνέδων ως ω. *part. aoriſt.* 2. ἀναδοὺς όντος.

Ἀναζάω ῶ reviviſco. *F.* ἀναζήσω. *P.* ἀνέζηκα. *a.* 1. ἀνέζησα.

Ἀναζητέω ῶ requiro. *F.* ήσω. *P.* ἀνεζήτηκα. *a.* 1. ἀνεζήτησα.

Ἀναζώννυμι ſuccingo. *F.* ώσω. *P.* ἀνέζωκα. *a.* 1. ἀνέζωσα. *a.* 1. *med.* ἀνεζωσάμην ω αὶ *ſuccinctus fui. part. a.* 1. *med.* ἀναζωσάμενος.

Ἀναζωπυρέω ῶ exſuſcito. *F.* ήσω. *P.* ἀνεζωπύρηκα. *comp. ex* ἀνὰ *&* ζωπυρέω ῶ *ignem ſopitum, & carbones cineribus obrutos ſuſcito ſeu accendo. à nomine* ζώπυρον ου τὸ *reliquiæ ignis ſopiti, item* follis, *ignis ſuſcitabulum. ex* ζάω ῶ *vivo &* πῦρ ρὸς τὸ *ignis.*

Ἀναθάλλω revireſco. *F.* ἀναθαλῶ. *P.* ἀνατέθαλκα. *a.* 2. *act.* ἀνέθαλον.

Ἀνάθεμα τος τὸ anáthema, exitio æterno deſtinatus. *ab* ἀνατίθημι *ſepono, ſeorſum pono.*

Ἀναθεματίζω exſecror, diris devoveo, anathema eſſe declaro. *F.* ίσω. *P.* ἀνατεθεμάτικα. *a.* 1. ἀνεθεμάτισα. *P. paſſ.* ἀνατεθεμάτισμαι.

Ἀναθεωρέω ῶ contemplor. *F.* ήσω. *P.* ἀνατεθεώρηκα. *Th.* θεωρὸς οῦ ὁ *contemplator.*

Ἀνάθημα τος τὸ donarium, *ab* ἀνατίθημι *q. d.*

ἄνω τίθημι ſurſum pono, ex parietibus vel columnis ſuſpendo.

Ἀναίδεια ας ἡ proprié impudentia. Et per metonym. effic. importunitas. ab ἀναιδὴς ἐος ὁ ἡ impudens. quod eſt ex α priv. & αἰδὼς όος οῦς ἡ pudor.

Ἀναιρέω ῶ tollo, aboleo, F ήσω. P. ἀνῄρηκα. a. 2. act. ἀνεῖλον ες ε. a. 2. ſubj. ἀνέλω ῃς ῃ. 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. infinit. ἀνελεῖν. a. 2. med. ἀνειλόμην ου ετο. a. 1. paſſ. ἀνῃρέθην. a. 1. paſſ. infinit. ἀναιρεθῆναι, Act. 13. 28. interimi.

Ἀναίρεσις εως ἡ cædes.

Ἀναίτιος ου ὁ ἡ inſons ex α priv. & αἰτία ας ἡ crimen.

Ἀνακαθίζω reſideo. F. ίσω. P. ἀνακεκάθικα. a. 1. act. ἀνεκάθισα. Th. ἵζω.

Ἀνακαινίζω, Heb. 6. 6. renovo. F. ίσω. a. 1. act. ἀνεκαίνισα. præt. act. ἀνακεκαίνικα.

Ἀνακαινόω ῶ renovo. F. ώσω. P. ἀνακεκαίνωκα. a. 1. ἀνεκαίνωσα. præſ. paſſ. ἀνακαινόομαι οῦμαι renovor.

Ἀνακάμπτω propriè, reflecto. item revertor. F. ψω. a 1. act. ἀνέκαμψα. infin. a. 1. ἀνακάμψαι. P. ἀνακέκαμφα.

Ἀνάκειμαι discumbo. Th. κεῖμαι jaceo.

Ἀνακαλύπτω détego. F. ἀνακαλύψω. P. ἀνακεκάλυφα. P. paſſ. ἀνακεκάλυμμαι.

Ἀνακεφαλαιόω, capita ſeu ſummas repeto, ſummatim repeto, F. ώσω. P. ἀνακεκεφαλαίωκα. præſ. paſſ. ἀνακεφαλαιόομαι οῦμαι ſummatim com-

comprehendor, *Rom.* 13. 9. *item eſt etiam verbum medium, & vertitur* ſub unum caput reduco. recolligo, ſummatim repeto. F. ώσομαι. *a.* 1. *med.* ἀνεκεφαλαιωσάμην. *a.* 1. *med. infin.* ἀνακεφαλαιώσασθαι, *Eph.* 1.10. *recolligere, in unum corpus conjungere atque ita ſub unum caput reducere.*

Ἀνακλίνω repono, facio diſcumbere. F. ἀνακλινῶ. P. ἀνακέκλικα. *a.* 1. ἀνέκλινα. *a.* 1. *paſſ* ἀνεκλίθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀνακλιθήσομαι *diſcumbam.*

Ἀνακόπτω inhibeo, interpello. F. ἀνακόψω. P. ἀνακέκοφα.

Ἀνακράζω exclamo. F. ἀνακράξω. P. *med.* ἀνακέκραγα *exclamavi. a.* 1. *act.* ἀνέκραξα.

Ἀνακρίνω quæſtionem habeo, ſcrutor, dijudico. F. ἀνακρινῶ. P. ἀνακέκρικα. *a.* 1. ἀνέκρινα. *præſ. paſſ.* ἀνακρίνομαι dijudicor. P. *paſſ.* ἀνακέκριμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεκρίθην.

Ἀνάκρισις εως ἡ inquiſitio.

Ἀνακύπτω erigo, ſurrigo. *oculos & caput attollo, ut aves bibentes faciunt. ex* ἀνὰ *pro* ἄνω *ſurſum, &* κύπτω *flecto.* F. ἀνακύψω. P. ἀνακέκυφα. *a.* 1. ἀνέκυψα.

Ἀναλαμβάνω recipio. F. ἀναλήψομαι. P. ἀνείληφα. *a.* 2. ἀνέλαβον. *a.* 1. *paſſ.* ἀνελήφθην *ſurſum receptus ſum.*

Ἀνάληψις εως ἡ ſurſum receptio.

Ἀναλίσκω conſumo, deſtruo. F. ἀναλώσω. P. ἀνήλωκα. *a.* 1. ἀνήλωσα.

Ἀναλογία ας ἡ proportio.

Ἄναλ☉ ου ὁ ἡ inſulſus. *ex α priv. & ἅλς ἁλὸς ὁ ſal.*

Ἀναλύω *reſolvo: item* revertor. *F.* ἀναλύσω. *a.* 1. ἀνέλυσα. *P.* ἀναλέλυκα.

Ἀνάλυσις εως ἡ reſolutio. *item* remigratio. 1 *Timoth.* 4. 6.

Ἀναμάρτητ☉ ου ὁ ἡ *peccati expers. per ſyn. gen.* immunis ab adulterio, *Iohan.* 8. 7.

Ἀναμένω exſpecto. *F.* ἀναμενῶ. *P.* ἀναμεμένηκα. *a.* 1. ἀνέμεινα.

Ἀναμιμνήσκω in mentem revoco. *F.* ἀναμνήσω. *P.* ἀναμέμνηκα. *præſ. paſſ.* ἀναμιμνήσκομαι recordor. *P. paſſ.* ἀναμέμνημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεμνήσθην.

Ἀνάμνησις εως ἡ recordatio.

Ἀνανεόω ῶ *renovo. F.* ἀνανεώσω. *P.* ἀνανενέωκα. *præſ. paſſ.* ἀνανεόομαι οῦμαι renovor. *Th.* νέ☉ α ον *novus a um.*

Ἀνανήφω mentis ſanitatem recipio. *F.* ψω. *P.* ἀνανένηφα. *a.* 1. ἀνένηψα.

Ἀναντίῤῥητ☉ ου ὁ ἡ cui contradici nequit. *ex α priv. &* ἀντίῤῥητ☉. λόγ☉ ἀντίῤῥητ☉ *oratio cui contradicitur. verbum* ἀντιῤῥέω *contradico non eſt in uſu.*

Ἀναντιῤῥήτως *adv.* ſine contradictione.

Ἀνάξι☉ ου ὁ ἡ indignus *cum Genit. ex α priv. &* ἄξι☉ *dignus.*

Ἀναξίως indignè *adv.*

Ἀναπαίζω illudo *cum Dat. F.* ἀναπαίξω. *P.* ἀναπέπαιχα. *a.* 1. *act.* ἀνέπαιξα.

Ἀναπαύω

Ἀναπαύω reficio, refocillo. *F.* ἀναπαύσω. *P.* ἀναπέπαυκα. *præſ. paſſ.* ἀναπαύομαι *quieſco, tanquam refocillatus. P. paſſ.* ἀναπέπαυμαι. *a.* 1. *act.* ἀνέπαυσα. *a.* 1. *med.* ἀνεπαυσάμην.

Ἀνάπαυσις εως ἡ refocillatio, requies.

Ἀναπείθω perſuadeo. *F.* ἀναπείσω. *P.* ἀναπέπεικα.

Ἀναπέμπω remitto. *F.* ἀναπέμψω. *P.* ἀναπέπεμφα. *a.* 1. *act.* ἀνέπεμψα.

Ἀνάπηρος ου ὁ ἡ mutilus a. *Them.* πηρὸς οῦ ὁ mancus.

Ἀναπίπτω diſcumbo, recumbo. *F.* ἀναπεσοῦμαι. *a.* 1. ἀνέπεσα. *aor.* 2. ἀνέπεσον. *a.* 1. *med.* ἀνεπεσάμην ω αὐ. *Luc.* 17. 7. ἀνάπεσαι (2. *ſing. a.* 1. *med. imperat.*) *accumbe.*

Ἀναπληρόω ῶ compleo. *F.* ώσω. *P.* ἀναπεπλήρωκα. *a.* 1. *act.* ἀνεπλήρωσα.

Ἀναπολόγητος ου ὁ ἡ inexcuſabilis. *ex* α *priv. &* ἀπολογέομαι οῦμαι, *pro defenſione loquor. vide infrà.*

Ἀνάπτω accendo. *F.* ἀνάψω. *P.* ἀνῆφα. *a.* 1. ἀνῆψα. *a.* 1. *paſſ.* ἀνήφθην. *vide* ἅπτω.

Ἀναπτύσσω explico. *F.* ἀναπτύξω. *P.* ἀναπέπτυχα. *a.* 1. *act.* ἀνέπτυξα.)(πτύσσω *complico.*

Ἀναρίθμητος ου ὁ ἡ innumerabilis. *ex* α *priv. &* ἀριθμητὸς *numerabilis. Th.* ἀριθμὸς οῦ ὁ *numerus.*

Ἀνασείω concito. *F.* ἀνασείσω. *P.* ἀνασέσεικα. *a.* 1. ἀνέσειτα.

Ἀνασκευάζω labefacto, deſtruo. *F.* άσω. *P.* ἀνεσκεύακα. *Th.* σκεῦος εος τὸ *vas.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀνασπάω ſurſum traho, retraho. *F.* ά*σω.* *P.* ἀνέσπακα. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεσπάσθην.

Ἀνάστασις εως ἡ reſurrectio ex mortuis. *item* liberatio ex præſentiſſima morte *Heb.* 11. 35. *ab* ἀνίστημι.

Ἀναστατόω ῶ ſtatum ſubverto, ad ſeditionem concito. *F.* ώσω. *P.* ἀνεστάτωκα. *a.* 1. ἀνεστάτωσα. *ab* ἀνάστατος ου ὁ ἡ *everſus. quod eſt ab* ἀνίστημι.

Ἀνασταυρόω ῶ de novo crucifigo, *F.* ώσω. *P.* ἀνεσταύρωκα.

Ἀναστενάζω altè ingemiſco. *ex* ἀνὰ *h. e.* ἄνω *ſurſum &* στενάζω *gemo, ſuſpiro q. d. ſurſum ſpiro. F.* ἀναστενάξω. *P.* ἀνεστέναχα. *a.* 1. *act.* ἀνεστέναξα. *Th.* στενὸς *anguſtus, quia in mœrore cor contrahitur & ab ejus compreſſione ſeu anguſtia fit gemitus.*

Ἀναστρέφω revertor, ſubverto, converſor. *F.* ψω. *P.* ἀνέστρεφα. *a.* 1. ἀνέστρεψα. *a.* 2. *act.* ἀνέστραφον. *P. paſſ.* ἀνέστραμμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἀνεστράφην converſatus fui. *P. m.* ἀνέστροφα.

Ἀναστροφὴ ῆς ἡ converſatio.

Ἀνατάσσομαι compono. *F.* άξομαι. *P.* ἀνατέταγμαι. *a.* 1. *med.* ἀνεταξάμην.

Ἀνατέλλω facio oriri, exorior. *F.* ἀνατελῶ. *P.* ἀνατέταλκα. *a.* 1. *act.* ἀνέτειλα. *a.* 1 *act. ſubj.* ἀνατείλω ης η 2 *Pet.* 1. 19. *P. med.* ἀνατέτολα.

Ἀνατολὴ ῆς ἡ oriens.

Ἀνατίθεμαι repono, expono. *a.* 2. *med.* ἀνεθέμην σο το.

Ἀνατρέπω ſubverto. *F.* ψω. *P.* ἀνατέτρεφα.

Ἀνατρέφω nutrio, alo. *F.* ἀναθρέψω. *a.*1. *act.* ἀνέθρεψα. *a.* 2. ἀνέτραφον. *P.* ἀνατέτρεφα. *P.paſſ.* ἀνατέθραμμαι *educatus fui. a.* 2. *paſſ.* ἀνετράφην *nutritus fui. a.*1.*med.* ἀνεθρεψάμην ω αὐτὸ alui, *Act* 7.21.

Ἀναφαίνω *oſtendo. F.* ἀναφανῶ. *P.* ἀναπέφαγκα. *præſ.paſſ* ἀναφαίνομαι appareo. *P.paſſ.* ἀναπέφαμμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἀνεφάνην, apparui.

Ἀναφέρω offero. ſubduco. *F.* ἀνοίσω. *a.* 1. ἀνήνεγκα obtuli *part. a.* 1. *act.* ἀνενέγκας. *a.* 1. *act. infin.* ἀνενέγκαι. *a.* 2. *act.* ἀνήνεγκον ſurſum tuli, 1 *Pet.* 2. 24. *a.* 2. *act. infin.* ἀνενεγκεῖν attollere *Hebr.* 9. 28. *præſ.paſſ.* ἀναφέρομαι ſurſum feror, *Luc.* 24. 51.

Ἀναφωνέω ῶ exclamo. *F.* ήσω. *P.* ἀναπεφώνηκα. *a.* 1. *act.* ἀνεφώνησα.

Ἀνάχυσις εως ἡ profuſio.

Ἀναχωρέω ῶ ſecedo, regredior. *F.* ήσω. *P.* ἀνακεχώρηκα. *a.* I. ἀνεχώρησα.

Ἀναψύχω refrigero, recreo. *F.* ἀναψύξω. *P.* ἀνέψυχα *a.* 1. ἀνέψυξα.

Ἀνδράποδον ου τὸ *hominis pes*, mancipium. *ex* ἀνὴρ ἀνδρὸς ὁ *vir, &* πους ποδὸς ὁ *pes.*

Ἀνδραποδιστὴς οῦ ὁ plagiarius. *à verbo* ἀνδραποδίζω *mancipo, in captivitatem abduco. Fut.* ίσω. *Præt.* ἠνδραπόδικα. *Præt. paſſ.* ἠνδραπόδισμαι.

Ἀνδρίζομαι maſculè me gero. *F.* ἀνδρίσομαι. *P. paſſ.* ἤνδρισμαι.

Ἀνδροφόνος ου ὁ ἡ homicida, *ex* ἀνὴρ *vir, &*

φένω

φένω *occido. in p. med.* πέφονα. *unde eſt* φόνος ου ὁ *cædes.*

Ἀνέγκλητος ου ὁ ἡ *propriè qui propter manifeſtum ſcelus aliquod in jus vocari nequit.* inculpatus. καλέω *voco* ἐγκαλέω ῶ *in jus voco. accuſo, ex* α *priv.* & ἔγκλητος *accuſatus.*

Ἀνεῖλεν *vide* ἀναιρέω.

Ἀνεκδιήγητος ου ὁ ἡ inenarrabilis. ἡγέομαι *duco.* διηγέομαι *explico.*

Ἀνεκλάλητος ου ὁ ἡ ineffabilis. λαλέω ῶ *loquor.*

Ἀνέκλειπτος ου ὁ ἡ *non ceſſans, nunquam deficiens, perpetuus, Luc.* 12. 33.

Ἀνεκτότερον tolerabilius *Adj. g. n. comparativi gradus, à poſitivo* ἀνεκτὸς ἡ ὸν *tolerabilis, à verbo* ἀνέχομαι *tolero.*

Ἀνελεήμων ονος ὁ ἡ immiſericors. *ex* α *priv.* & ἐλεήμων ονος ὁ ἡ *miſericors, ab* ἐλεέω ῶ *miſereor, miſeret me. formatur à* 1. *perſ. præt. paſſ.* ἠλέημαι, *miſericordiam ſum conſecutus.*

Ἄνεμος ου ὁ ventus.

Ἀνεμίζω ventis agito. *F.* ίσω. *P.* ἠνέμικα. *part. præſ. paſſ.* ἀνεμιζόμενος ventis agitatus.

Ἀνένδεκτον ου τὸ, quod fieri nequit, *idem quod* ἀδύνατον. ἐνδέχεται *fieri poteſt. Th.* δέχομαι.

Ἀνεξερεύνητος ου ὁ ἡ imperſcrutabilis. *ex* α *priv.* & ἐξερεύνητος *indagatus. à verbo* ἐξερευνάω ῶ *perſcrutor.* F. ήσω. P. ἐξηρεύνηκα. *P. paſſ.* ἐξηρεύνημαι. *Th.* ἐρευνάω.

Ἀνεξίκακος ου ὁ ἡ tolerans malorum, *ex* ἀνέχομαι. *F.* ἀνέξομαι. *tolero,* & κακὸν *malum.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀνεξιχνίαστος ου ὁ ἡ imperveſtigabilis. *ex α priv. & ἐξιχνίαστος perveſtigabilis à verbo ἐξιχνιάζω inveſtigo. F. άσω. P. ἐξιχνίακα. Th. ἴχνος εος τὸ veſtigium.*

Ἀνεπίληπτος ου ὁ ἡ inculpatus, irreprehenſus, *ex α priv. & ἐπίληπτος reprehenſus. item morbo comitiali correptus. ab ἐπιλαμβάνομαι apprehendo. item reprehendo, emendo.*

Ἀνεπαίσχυντος ου ὁ ἡ inverecundus, impudens. *compoſ. ex α privativo, & ἐπαίσχυντος, quod non eſt uſitatum, à verbo ἐπαισχύνομαι erubeſco.*

Ἀνέρχομαι ſubeo, redeo. F. ἀνελεύσομαι. *a.* 2. ἀνῆλθον.

Ἄνεσις εως ἡ relaxatio. *à verbo* ἀνίημι *remitto.* F. ήσω. P. ἀνεῖκα. *a.* 1. *act.* ἀνῆκα. *P. paſſ.* ἀνεῖμαι σαι ται. *Derivatur à* 2. *perſ.* ἀνεῖσαι *ſublato jota & mutato* αι *in* ις, *ſicut ab* ἀφεῖσαι ἄφεσις.

Ἀνετάζω inquiro, quæſtioni ſubjicio. F. άσω. P. ἀνήτακα. *ex* ἀνὰ *&* ἐτάζω *examino.*

Ἄνευ *adv.* ſine, absque, *regit Genit.*

Ἀνεύθετος ου ὁ ἡ non appoſitus a. *ex α priv. & εὔθετος bene poſitus. ex* εὖ *bene &* θετὸς *poſitus. Th.* τίθημι.

Ἀνευρίσκω invenio. F. ἀνευρήσω. P. ἀνεύρηκα. *a.* 2. ἀνεῦρον ες ε *inveni.*

Ἀνέχομαι tolero *imperf.* ἀνειχόμην ου ετο. 2 *Corinth.* 11. 1. *& cum gemino augmento* ἠνειχόμην ου ετο. 2 *Cor.* 11. 4. F. ἀνέξομαι. *a.* 2. *med.* ἠνεσχό-

ἠνεχόμην ου ετο. *Act.* 18. *v.* 14. *toleravi.*

Ἀνεψιὸς οῦ ὁ conſobrinus, patruelis. ἀνεψιὰ ᾶς ἡ *conſobrina. fortè ab* ἐψία ας ἡ *colloquium, quod eſt ab* ἔπω, *quòd patrueles inter ſeſe ſint familiares.*

Ἄνηθον ου anéthum, *herbæ genus.*

Ἀνήκω convenio. *F.* ἀνήξω. *P.* ἀνῆκα.

Ἀνήμερος ου ὁ ἡ immitis, *ex α priv.* & ἥμερος *mitis.*

Ἀνὴρ ὁ vir. ἀνδρὸς ἀνδρὶ ἄνδρα ὦ ἄνερ. *pl.* ἄνδρες ἀνδρῶν ἀνδράσι ἄνδρας.

Ἀνθίστημι reſiſto. *F.* ἀντιστήσω. *P.* ἀνθέστηκα. *a.* 1. ἀντέστησα. *a.* 2. ἀντέστην. *Gal.* 2. 11. *præſ. med.* ἀνθίσταμαι reſiſto. *imperf.* ἀνθιστάμην ασο ατο. *Act.* 13. 18. *cum Dat. ex* ἀντὶ & ἵστημι.

Ἄνθος εος τὸ flos, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι, *quod ſurſum tendat, dum creſcit.*

Ἀνθομολογέομαι οῦμαι viciſſim confiteor, *ex* ἀντὶ & ὁμολογέω. *imperf.* ἀνθωμολογεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *F.* ἀνθομολογήσομαι. *P.* ἀνθωμολόγημαι.

Ἄνθραξ ἄνθρακος ὁ carbo.

Ἀνθρακιὰ ᾶς ἡ acervus prunarum. *pruna, eſt carbo ardens.*

Ἄνθρωπος ου ὁ ἡ homo. *q. d.* ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε *attentè conſiderans, quæ vidit.* ἀναθρέω *est ex* ἀνὰ & ἀθρέω *conſidero.* ὄπωπα *eſt præt. med. atticum pro* ὦπα *ab* ὄπτομαι *video. vel q.* ἄνω τρέπων ὦπα *ſurſum vertens faciem.* ὢψ ὠπὸς ὁ *vultus. per Hebraiſmum vertitur*

ali-

aliquis, quidam *Marc.* 14. 13. unuſquiſque 1 *Cor.* 11. 27.

Ἀνθρώπινος η ον humanus a um.

Ἀνθρωπάρεσκος ου ὁ ἡ *qui vel quæ auram popularem captat. ad verb.* homini placens. ἀρέσκω *placeo.*

Ἀνθρωποκτόνος ου ὁ ἡ homicida. κτείνω *occido, in præt. med.* ἔκτονα.

Ἀνθύπατος ου ὁ proconſul, proprætor. *ex* ἀντὶ *pro, vice, &* ὕπατος ου ὁ *conſul. Dicitur* ὕπατος *pro* ὑπέρτατος *h. e. ſummus, per ſyncopen trium literarum* ε ρ τ. *Th.* ὑπέρ.

Ἀνθυπατεύω proconſul ſum. *F.* εύσω. *P.* ἀνθυπάτευκα.

Ἀνθ' ὧν quapropter *ex* ἀντὶ *&* ὁ *Luc.* 12. 3.

Ἀνίημι relaxo, remitto. *F.* ἀνήσω. *P.* ἀνῆκα. *a.* 2. *act.* ἀνῆν. *ſubj. a.* 2. *act.* ἀνῶ deſeram *Heb.* 13. 5. *part. præſ.* ἀνιεὶς έντος ὁ. *part. a.* 2. ἀνεὶς έντος ὁ. *a.* 1. *paſſ.* ἀνέθην ης η *laxatus fui.*

Ἀνίλεως ω ὁ ἡ immiſericors *ex* α *priv &* ἵλαος ου ὁ ἡ *propitius, Atticè* ἵλεως ω ὁ ἡ, *idem. Th.* ἱλάω *vel* ἵλημι *ſum propitius.*

Ἄνιπτος ου ὁ ἡ illotus *ex* α *priv. &* νίπτω *lavo.*

Ἀνίστημι excito *ex* ἀνὰ *rurſus vel ſurſum, &* ἵστημι *facio ſtare, F.* ἀναστήσω *reſuſcitabo*, excitabo, *Matth.* 22. 24. *P.* ἀνέστηκα. *a.* 1. *act.* ἀνέστησα excitavi. *a.* 2. *act.* ἀνέστην reſurrexi. *aor.* 2. *imperat.* ἀνάστα *&* ἀνάστηθι *ſine apocope, reſurge. a.* 2. *ſubj.* ἀναστῶ. *a.* 2. *infin.* ἀναστῆναι. *part. a.* 2. ἀναστὰς ᾶσα, *&c. præſ. med.* ἀνίστα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ἀνίσταμαι *reſurgo. Heb. 7. v. 11. 15. F. 1. med.* ἀναστήσομαι reſurgam. *Matth. 20. 19.*

Ἄνοια ας ἡ amentia *ab adj.* ἄνοος ους ὁ ἡ *amens. ex* α *priv. &* νόος οῦς *mens.*

Ἀνόητος ου ὁ ἡ demens. *ex* α *priv. &* νοητὸς ἡ ὸν *ſub intelligentiam cadens.* νοητικὸς *vi intelligendi præditus. à verbo* νοέω ῶ *mente agito.*

Ἀνοίγω aperio. F. ἀνοίξω. P. *act.* ἀνέῳχα. *Atticè (pro* ἄνῳχα.) *a. 1. act.* ἀνέῳξα *&* ἤνοιξα. *a. 1. act. infin.* ἀνοῖξαι. P. *paſſ.* ἀνέῳγμαι *&* ἠνέῳγμαι *duplici augmento (confer ſupra* ἀνέχομαι) *a. 1. paſſ.* ἀνεῴχθην *Act. 16. 26. 3. pl. a. 1. paſſ.* ἀνεῴχθησαν *Matth. 27. 52.* ἠνεῴχθην. *Apoc. 20. 12. a. 2. paſſ.* ἠνοίγην. *Apoc. 15. 5. fut. 2. paſſ.* ἀνοιγήσομαι. *præt. med.* ἀνέῳγα. *part. præt. med.* ἀνεῳγὼς ότος ὁ *apertus Iohan. 1. 52.*

Ἀνοικοδομέω ῶ reſtauro. *Fut.* ήσω. P. ἀνῳκοδόμηκα.

Ἀνομία ας ἡ *propriè*, diſcrepantia à lege. *iniquitas.*

Ἄνομος ου ὁ ἡ iniquus a, ſceleratus. *ex* α *priv. &* νόμος ου ὁ *lex q. d. exlex.*

Ἀνόμως *adv.* ſine lege.

Ἀνορθόω ῶ ſurrigo, *quaſi ſurſum erigo.* rurſus erigo. F. ἀνορθώσω. P. ἀνώρθωκα. *a. 1. act.* ἀνώρθωσα. *a. 1. imper. act.* ἀνόρθωσον άτω. *a. 1. paſſ.* ἀνωρθώθην. *ex* ἀνὰ *pro* ἄνω *ſurſum, &* ὀρθόω ῶ *erigo. vide infra* ὀρθός.

Ἀνόσιος ου ὁ ἡ, *propriè, non ſanctus, item ſceleſtus, comp.* ἀνοσιώτερος *ſuperl.* ἀνοσιώτατος *2 Mach.*

2 *Mach.* 8.32. nefarius a. *ex α priv.* & ὅσιος *ſanctus.*

Ἀνοχὴ ῆς ἡ tolerantia *ab* ἀνέχομαι.

Ἀνταγωνίζομαι decerto, *propriè, in certamine me alii oppono, repugno.* F. ίσομαι. P. ἀντηγώνισμαι. *a.* 1. *med.* ἀντηγωνισάμην.

Ἀντάλλαγμα τος τὸ compenſatio, *Them.* ἀλλάττω.

Ἀνταναπληρόω ῶ viciſſim expleo. F. ώσω. P. ἀνταναπεπλήρωκα.

Ἀνταποδίδωμι retribuo, viciſſim reddo. F. ἀνταποδώσω. P. ἀνταποδέδωκα. *a.* 2. ἀνταπέδων. *a.* 2. *act. infin.* ἀνταποδοῦναι. *præſ. paſſ.* ἀνταποδίδομαι. *a.* 1 *paſſ.* ἀνταπεδόθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀνταποδοθήσομαι.

Ἀνταπόδομα τος τὸ retributio.

Ἀνταπόδοσις εως ἡ merces.

Ἀνταποκρίνομαι óbloquor, reſponſo. *item ex* adverſo reſpondeo *Luc.* 14. 6. *a.* 1. *paſſ.* ἀνταπεκρίθην. *fut.* 1. *paſſ* ἀνταποκριθήσομαι. *a.* 1. *paſſ infin.* ἀνταποκριθῆναι.

Ἀντειπεῖν. *a.* 2. *infin. act.* contradicere *à verbo* ἀντέπω. *a.* 2. ἀντεῖπον. *a.* 1. ἀντεῖπα. *Th.* ἔπω.

Ἀντέχομαι adhæreo, ſublevo *cum Genit.* 1 *Theſſ.* 5. 14. *imperf.* ἀντειχόμην. F. ἀνθέξομαι ῃ εται. adhærebo.

Ἀντὶ pro, vice. *præpoſ. cum Genit.* ἀνθ᾽ ὧν *propterea quod. plura lege in Lexico N. T.*

Ἀντιβάλλω *propriè, viciſſim jacio. ut quum duo pilâ luſitant. item per metaph.* ſermonem

cum

cum aliquo cædo, confero. *ubi alter alteri objicere ſolet ſua dubia, ſcrupulos ſuos. & proinde* ἀντιβάλλειν λόγους *Luc.* 24. *v* 17. *idem eſt quod* συζητεῖν. F. ἀντιβαλῶ. P. ἀντιβέβληκα.

Ἀντιδιατιθέμενος ου ὁ contrario animo affectus. *part. præſ. paſſ. à verbo* ἀντιδιατίθημι *ex* ἀντὶ & διατίθημι *diſpono. q. d. contrariè diſpoſitus.* 2 *Tim.* 2. 25.

Ἀντίδικος ου ὁ adverſarius. *Th.* δίκη, *jus.*

Ἀντίθεσις εως ἡ oppoſitio *à verbo* ἀντιτίθημι *oppono.* F. ἀντιθήσω. P. ἀντιτέθεικα.

Ἀντικαθίστημι reſiſto *verbum decompoſitum ex* ἀντὶ κατὰ & ἵστημι.

Ἀντικαλέω ῶ viciſſim invíto. F. ἀντικαλέσω. P. ἀντικέκληκα. *a.* 1. ἀντεκάλεσα.

Ἀντίκειμαι opponor. F. ἀντικείσομαι, *caret præt. præſ. inf.* ἀντικεῖσθαι. *part. præſ.* ἀντικείμενος ου ὁ (1 *Timoth.* 5. 14.) adverſarius. *ex* ἀντὶ *in compoſitis plerumque* contra, & κεῖμαι *jaceo, poſitus ſum.*

Ἀντικρὺ, ἄντικρυς è regione *cum Genit. Adv. Th.* ἀντί.

Ἀντιλαμβάνω *viciſſim accipio.* ἀντιλαμβάνομαι ſuſcipio *propriè lapſum, proſtratum aut ruiturum erigo, libero, juvo. cum Genit. Luc.* 1. *v.* 54. opitulor, *Act.* 20. 35. *a.* 2. *med.* ἀντελαβόμην.

Ἀντίληψις εως ἡ opitulatio, ſubſidium.

Ἀντιλέγω contradico, *imperf.* ἀντέλεγον. F. ἀντιλέξω. P. ἀντιλέλεχα. *præt. med.* ἀντιλέλογα.

cum

cum Dat. præſ. paſſ. ἀντιλέγομαι *mihi contradicitur. Act.* 28. 22. *Luc.* 2. 34.

Ἀντιλογία ας ἡ contradictio.

Ἀντιλοιδορέω ῶ convicium regero, *imperf.* ἀντελοιδόρεον ουν. *F.* ήσω. *P.* ἀντιλελοιδόρηκα. *Th.* λοίδορος ου ὁ *conviciator.*

Ἀντίλυτρον ου ὁ redemptionis pretium. *idem quod* λύτρον ου τὸ à *Th.* λύω *ſolvo.*

Ἀντιμετρέω ῶ *viciſſim metior, rependo. F.* ήσω. *P.* ἀντιμεμέτρηκα. *a.* 1. *act.* ἀντεμέτρησα. *præſ. paſſ.* ἀντιμετρέομαι οῦμαι viciſſim menſúror. *F.* 1. *paſſ.* ἀντιμετρηθήσομαι. *Them.* μέτρον ου τὸ *menſura.*

Ἀντιμισθία ας ἡ compenſatio. remuneratio, merces meritis reſpondens. μισθὸς οῦ ὁ *merces.*

Ἀντιπαρέρχομαι ex adverſo prætereo. *F.* ἀντιπαρελεύσομαι. *a.* 2. *act.* ἀντιπαρῆλθον.

Ἀντιπέραν *adv.* è regione *cum Genit. q. d. ex oppoſita ripa. ex* ἀντὶ *&* πέραν *ultra.*

Ἀντιπίπτω obnitor. *Fut.* ἀντιπτώσω. *P.* ἀντιπέπτωκα.

Ἀντιστρατεύομαι repugno. *F.* ἀντιστρατεύσομαι. *P.* ἀντεστράτευμαι.

Ἀντιτάσσομαι *verb. med. propriè* ordini me oppono, *obedire recuſo. item* reſiſto *tanquam miles militi in acie inſtructa cum Dat. F.* άξομαι. *P.* ἀντιτέταγμαι.

Ἀντίτυπον ου τὸ typus alii typo reſpondens.

Ἀντίχριστος ου ὁ Antichriſtus, CHRISTI adverſarius, *qui ſe Chriſto è regione opponit.*

Ἀντλέω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀντλέω ῶ haurio. *F.* ἀντλήσω. *P.* ἤντληκα. *a.* 1. ἤντλησα. *a.* 1. *imperat.* ἄντλησον άτω. *a.* 1. *infin.* ἀντλῆσαι. *Them.* ἄντλος ου ὁ *ſentina.*

Ἄντλημα τος τὸ hauſtrum. *vas ad hauriendum aptum.*

Ἀντοφθαλμέω ῶ *cum Dat.* obnitor, obluctor. *F.* ήσω. *P.* ἀντωφθάλμηκα.

Ἄνυδρος ου ὁ ἡ aridus, aqua carens. *q. d.* ἄνευ ὕδατος *ſine aqua. ex α priv. & ὕδωρ ατος τὸ aqua.*

Ἀνυπόκριτος ου ὁ ἡ minimè ſimulatus, non fucatus. *ex α priv. & ὑπόκριτος quod non eſt uſitatum, à verbo ὑποκρίνομαι ſimulo.* ὑποκριτὴς οῦ ὁ *ſimulator.*

Ἀνυπότακτος ου ὁ ἡ refractarius *ex α priv. & ὑπότακτος ου ὁ ἡ ſubjectus, ab ὑποτάσσω ſubjicio.*

Ἄνω ſurſum *adv.* ὁ ἄνω *ſcil.* ὢν ſupernus. ἡ ἄνω *ſcil.* οὖσα ſuperna. τὰ ἄνω *ſcil.* ὄντα *quæ ſurſum ſunt. compar.* ἀνώτερον ſuperiùs, altiùs.

Ἄνωθεν *adv. propriè* ſupernè, *item* è cœlo. *Iohan.* 3. 31. denuò *Ioh.* 3. 3. ἐκ τοῦ ἄνωθεν (*ſcil.* μερῶν) *à ſummo. Matth.* 27. 51. ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, *à ſummo uſque ad imum. Act.* 26. 5. *jam inde à majoribus. Gal.* 4. 9. πάλιν ἄνωθεν, ad ſuperiora regreſſi.

Ἀνώγεον ου τὸ cænaculum *& Atticè* ἀνώγεων ω τὸ *ſcribitur etiam* ἀνώγαιον, *q. d.* ἄνω τῆς γῆς *ſupra terram.*

Ἀνωτερικὸς ἡ ὸν ſuperior us. *ex* ἄνω *eſt* ἀνώτερος, *& hinc* ἀνωτερικός.

Ἀνωφε-

Ἀνωφελὴς έος ὁ ἡ inutilis. *ex α priv. & ὄφελος εος τὸ utilitas, quod eſt ab ὀφέλλω augeo.*

Ἀξίνη ης ἡ ſecuris *Germanicè* ein ax, ein beil. *ab ἄγω ἄγνυμι τὸ κλάω frango. fut. ἄξω.*

Ἄξιος α ον dignus a um. *cum Genit.* παρὰ τὸ ἄγειν, *propriè dicitur de eo, quod æqualis eſt ponderis & momenti. Quæ enim præponderant, lancem attrahunt.* par *Rom.* 8. 18.

Ἀξίως dignè *Adv. cum Genit.*

Ἀξιόω ῶ dignor *cum Genit.* 2 *Theſſ.* 1. 11. æquum cenſeo. *Act.* 15. 38. *imperf.* ἠξίοον ουν. *F.* ἀξιώσω. *P.* ἠξίωκα. *a.* 1. *act.* ἠξίωσα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἀξιώσω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* ἀξιόομαι οῦμαι dignus cenſeor 1 *Tim.* 6. *v.* 17. διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν (3. *pl. præſ. paſſ imperat.*) *duplici honore digni cenſentor. præt. paſſ.* ἠξίωμαι. *Heb.* 3. 3. *a.* 1. *paſſ* ἠξιώθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀξιωθήσομαι *Heb.* 10. 29.

Ἀόρατος ου ὁ ἡ inviſibilis. *ex α priv. & ὁρατὸς ἡ ὸν viſibilis. Th.* ὁράω ῶ.

Ἀπαγγέλλω renuntio. *F.* ἀπαγγελῶ. *aor.* 1. *act.* ἀπήγγειλα. *a.* 1. *act. imperat.* ἀπάγγειλον άτω. 2. *pl.* ἀπαγγείλατε *renuntiate. aor.* 1. *infin.* ἀπαγγεῖλαι.

Ἀπάγχω *ſtrangulo, ſuffôco, fauces conſtringo. F.* ἀπάγξω. P ἀπῆγχα. *præſ. paſſ.* ἀπάγχομαι ſtrangulor, *vel* ſtrangulo me. *fut.* 1. *med.* ἀπάγξομαι. *aor.* 1. *med.* ἀπηγξάμην ω ατο. *Them.* ἄγχω *ſtrangulo. Fut.* ἄγξω. P. ἦγχα. *a.* 1. ἦγξα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀπάγω abduco, duco. Matth. 7. 14. F. ἀπάξω. P. ἀπῆχα. a. 2. ἀπῆγον & Atticè ἀπήγαγον. a. 2. imperat. ἀπάγαγε. part. a. 2. ἀπαγαγὼν ὄντος ὁ. præſ. paſſ. ἀπάγομαι abripior. 1 Cor. 12. 2. P. paſſ. ἀπῆγμαι ἀπῆξαι ἀπῆκται. a. 1. paſſ. ἀπήχθην. Act. 12. 19. ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι (a. 1. paſſ. infin.) juſſit eos ad ſupplicium rapi.

Ἀπαίδευτος ου ὁ ἡ ineruditus, illiteratus. ex α priv. & παιδευτὸς eruditus, à verbo παιδεύω erudio.

Ἀπαίρω tollo. F. ἀπαρῶ. P. ἀπῆρκα. aor. 1. act. ἀπῆρα. a. 1. act. imperat. ἀπᾶρον ἄτω. a. 1. infin. ἀπᾶραι. præſ. paſſ. ἀπαίρομαι. tollor. præt. paſſ. ἀπῆρμαι. a. 1. paſſ. ἀπήρθην. aor. 1. ſubj. ἀπαρθῶ ῇς ῇ ablatus fuero. ex ἀπὸ & αἴρω tollo.

Ἀπαιτέω ῶ requiro, repeto. F ήσω. P. ἀπήτηκα. Luc. 6. 30. Μὴ ἀπαίτει (2. ſing. præſ. act. imperat.) ne repétito.

Ἀπαλγέω ῶ dedoleo, occalleſco. F. ἀπαλγήσω. P. ἀπήλγηκα. ἄλγος εος τὸ dolor. ἀλγέω doleo, vide ſuprà.

Ἀπαλλάσσω vel Atticè ἀπαλλάττω dimitto, abire jubeo. item libero. F. άξω. P. ἀπήλλαχα. a. 1. ἀπήλλαξα. Heb. 2. 15. καὶ ἀπαλλάξῃ (3. ſing. a. 1. act. ſubj.) & liberos redderet. præſ. paſſ. ἀπαλάσσομαι liberor. Act. 19. 12. præt. paſſ. ἀπήλλαγμαι. Luc. 12. 58. ἀπηλλάχθαι (præt. paſſ. infinit.) ἀπ' αὐτοῦ, ut libereris ab eo.

Ἀπαλλοτριόω ῶ abaliéno. Fut. ώσω. P. ἀπηλλοτρίωκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

τρίωκα. *præſ. paſſ.* ἀπαλλοτριόομαι οῦμαι abaliénor. *P. paſſ.* ἀπηλλοτρίωμαι. *part. præt. paſſ.* ἀπηλλοτριωμένος abalienatus. *ex* ἀπὸ & ἀλλοτριόω *alieno, quod eſt ex* ἀλλότριος *alienus. Th.* ἄλλος *alius.*

Ἁπαλὸς ὴ ὸν tener, mollis, *delicatus a um. q.* ἁφαλὸς *à nomine* ἁφὴ. *q.d. tactui cedens, mutato* φ *in* π. *vel pro* ἀμαλὸς, μ & π *ſunt literæ ejuſdem organi.*

Ἀπαντάω ῶ occurro. F. ήσω. P. ἀπήντηκα. *ex* ἀπὸ & ἀντάω. *Th.* ἄντα, *coram.*

Ἀπάντησις εως ἡ occurſus.

Ἅπαξ *adv.* ſemel, certò, prorſus, *Iudæ v.* 5.

Ἀπαράβατος ου ὁ ἡ non tranſitorius, perpetuus a, *Heb.* 7. 24. ἀπαράβατον ἱερωσύνην, *ſacerdotium perpetuum, quod morte ſacerdotis non interrumpitur. ex* α *priv.* & παράβατος *inuſitato, à verbo* παραβαίνω *transgredior. vide ſuo loco.*

Ἀπαρασκεύαστος ου ὁ ἡ imparatus a. *à* παρασκευάζω *præparo.* F. άσω. P. παρεσκεύακα. *præt. paſſ.* παρεσκεύασμαι. παρασκευὴ ῆς ἡ *apparatus. Th.* σκεῦος εος τὸ *vas.*

Ἀπαρνέομαι οῦμαι abnego. *Fut.* ἀπαρνήσομαι. *Præt.* ἀπήρνημαι. *aor.* 1. *med.* ἀπηρνησάμην. *aor.* 1. *med. imperat.* ἀπαρνησάσθω, *Luc.* 9. *verſ.* 23. *fut.* 1. *paſſ.* ἀπαρνηθήσομαι abnegabor, *Luc.* 12. *verſ.* 9. *ex* ἀπὸ & ἀρνέομαι οῦμαι *nego.*

Ἀπάρτι *adv. temporis* ab hoc tempore, *ex* ἀπὸ

& ἄρτι *nunc, modò, q.d.* ἀπὸ τοῦ ἄρτι *ſcil.* χρόνου. *Apoc.* 14. 13.

Ἀπαρτισμὸς οῦ ὁ perfectio, abſolutio. *ab* ἀπαρτίζω *perficio, perfectum reddo. F.* ίσω. *P.* ἀπήρτικα. *P. paſſ.* ἀπήρτισμαι. *Th.* ἄρτιος *perfectus, unde eſt* ἀρτίζω *perficio.*

Ἀπαρχὴ ῆς ἡ primitiæ. *q. d.* ἀπ' ἀρχῆς *ſcil.* γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum, h.e. de primis frugibus, quas Deus ſibi ceu autori & largitori omnium bonorum voluit conſecrari.*

Ἅπας ἅπασα ἅπαν omnis e. *ex* α *quod eſt ex* ἅμα *ſimul, unà, &* πᾶς *omnis. in Genit.* ἅπαντος ἁπάσης ἅπαντος, *&c.*

Ἀπάτη ης ἡ impoſtura, fallacia. *ex* α *priv. &* πάτος ου ὁ *ſemita, unde eſt.*

Ἀπατάω ῶ decipio, fallo. ἀπὸ τοῦ πάτου ἀπάγω, *à via abduco. F.* ἀπατήσω. *P.* ἠπάτηκα. *a.* 1. *paſſ.* ἠπατήθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ἀπατηθεὶς εῖσα έν.

Ἀπάτωρ ορος ὁ ſine patre, *ex* α *priv. &* πατήρ.

Ἀπαύγασμα τος τὸ *Hebr.* 1. *v.* 3. effulgentia, ſplendor, *ab* ἀπαυγάζω *reſplendeo. Th.* αὐγὴ ῆς ἡ *ſplendor.*

Ἀπείδω video. *F.* είσομαι. *a.* 2. *act.* ἀπεῖδον ες ε. *a.* 2. *act. ſubj.* ἀπίδω ῃς ῃ *Philip.* 2. 23.

Ἀπείθεια ας ἡ contumacia, inobedientia.

Ἀπειθὴς έος ὁ ἡ contumax, inobediens. *ex* α *priv. &* πείθω *perſuadeo, cui viam virtutis non poſſumus perſuadere. Rom.* 1. 30. γονεῦσιν ἀπειθεῖς, *parentibus non obtemperantes.*

Ἀπειθέω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀπειθέω ῶ non pareo, incredulus ſum, non credo. F. ήσω. P. ἠπείθηκα. aor. 1. ἠπείθησα.)(πιστεύω Iohan. 3. 36.

Ἀπειλὴ ῆς ἡ minæ.

Ἀπειλέω ῶ minitor, intérminor. imperf. ἠπείλεον ουν. F. ἀπειλήσω. P. ἠπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. præſ. med. ἀπειλέομαι οῦμαι. interminor. a. 1. med. ἠπειλησάμην ω ατο. a. 1. med. ſubj. ἀπειλήσωμαι ῃ ηται. 1. pl. ἀπειλησώμεθα interminemur. Act. 4. 17.

Ἄπειμι abſum ex ἀπὸ & εἰμὶ ſum. imperf. ἄπην aberam. item aoriſt. 2. abfui. Fut. ἀπέσομαι. præſ. infinit. ἀπεῖναι. part. præſ. ἀπὼν οῦσα ὂν abſens.

Ἄπειμι vel ἀπίημι abeo, ex ἀπὸ & εἶμι vel ἵημι eo. F. ἀπείσω. aor. 2. ἄπιον. aor. 1. act. ἀπεῖσα & Atticè ἀπήεσα. Act. 17. 10. ἀπήεσαν (3. pl. a. 1. act. indic.) abiverunt.

Ἀπειπάμην ω ατο abdicavi. aor. 1. med. indic. 2 Cor. 4. 2. ἀπειπάμεθα (1. pl. a. 1. med. indic.) τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, abdicavimus turpitudinis tegumenta. à verbo ἀπέπω. Th. ἔπω.

Ἀπείραστος ου ὁ ἡ intentatus, qui tentari nequit ex α priv. & πειραστὸς tentatus. à verbo πειράζω tento.

Ἄπειρος ου ὁ ἡ rudis, imperitus cum Genit. ex α priv. & πεῖρα ας ἡ experientia.

Ἀπεκδέχομαι exſpecto. F. ἀπεκδέξομαι. P. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. med. ἀπεξεδεξάμην.

Ἀπεκδύομαι exuo. F. ἀπεκδύσομαι. aor. 1. med.

ἀπεξεδυσάμην. *part. a.* 1. *med.* ἀπεκδυσάμενος ϐ ὁ *exutus.*

Α'πέκδυσις εως ἡ *exutio, ſi ita liceret loqui.* ipſe exuendi actus.

Α'πελαύνω abigo, expello, arceo. *Fut.* ἀπελάσω. *a.* 1. *act.* ἀπήλασα. *P.* ἀπήλακα. *ex* ἀπὸ & ἐλαύνω *agito.*

Α'πελεγμὸς ϐ ὁ *refutatio, redargutio,* probrum, *ab* ἀπελέγχω *redarguo. F.* γξω. *P.* ἀπήλεγχα. *præt. paſſ.* ἀπήλεγμαι. *ex* ἀπὸ & ἐλέγχω *arguo. F.* γξω. *P.* ἤλεγχα. *a.* 1. ἤλεγξα.

Α'πελεύθερος ϐ ὁ ἡ libertus, *libertate donatus, liber factus. ex* ἀπὸ & ἐλεύθερος ϐ ὁ *liber,* frey.

Α'πελπίζω inde ſpero. *item deſpero. Fut.* ίσω. *P.* ἀπήλπικα. *a.* 1. ἀπήλπισα. *ex* ἀπὸ & ἐλπίζω. *Th.* ἐλπὶς *ſpes.*

Α'πέναντι coram, è regione *cum Genit. item* contra *Actor.* 17. 7. *ex* ἀπὸ & ἔναντι *coram, quod eſt ex* ἐν & ἀντί.

Α'πέραντος ϐ ὁ ἡ infinitus. *ex* α *priv.* & περαντὸς *finitus, quod tamen non eſt uſitatum. à verbo* περαίνω *finio. F.* περανῶ. *P.* πεπέρακα. *P. paſſ.* πεπέραμμαι & *Atticè* πεπέρασμαι. *Th.* πέρας ατος τὸ *terminus, finis.*

Α'περισπάστως, abſque ulla diſtractione. *Adverb. ab adjectivo* ἀπερίσπαστος ϐ ὁ ἡ *qui vel quæ diſtrahi nequit, inconcuſſus. ex* α *privat.* & *inuſitato* περίσπαστος, *quod eſt à* περισπάω *diſtraho. Fut.* άσω. *P.* περιέσπακα.

P. paſſ.

P. paſſ. περιέσπασμαι. *ex* περὶ *&* σπάω *traho.*

Ἀπερίτμητος ου ὁ incircumciſus. *ex* α *priv. &* περίτμητος *circumciſus, quod eſt à* περιτέμνω *circumcido.*

Ἀπέρχομαι abeo, exeo, diſcedo. *F.* ἀπελεύσομαι. *Rom.* 15. 28. *a.* 2. *act.* ἀπῆλθον ες ε *abivi. a.* 2. *ſubj.* ἀπέλθω ῃς ῃ *aor.* 2. *infin.* ἀπελθεῖν. *part. a.* 2. *act.* ἀπελθὼν οῦσα όν. *Iudæ v.* 7. ἀπελθοῦσαι ὀπίσω ſectantes. *præt. med.* ἀπελήλυθα, *Iacob.* 1. 24.

Ἀπέχω refero, abſum, recipio. *Marc.* 14. 41. ἀπέχει *ſufficit. F.* ἀφέξω. *P.* ἀπέσχηκα. *aor.* 2. ἀπέσχον. *cum Accuſ. præſ. med.* ἀπέχομαι abſtineo. *cum Genit.*

Ἀπίημι *vide* ἄπειμι.

Ἀπιστέω ῶ diffido, non credo. *imperf.* ἠπίστεον ουν. *Luc.* 24. 11. *F.* ἀπιστήσω. *P.* ἠπίστηκα. *a.* 1. ἠπίστησα, *Rom.* 3. 3.

Ἀπιστία ας ἡ incredulitas. *item* infirma fides, *Marc.* 9. 24.

Ἄπιστος ου ὁ ἡ incredulus, infidelis, infidus. *Marc.* 9. *verſ.* 19. ἄπιστον ου τὸ incredibile, *Actor.* 26. 8.

Ἁπλόος οῦς ὁ. ἁπλόη ῆ ἡ. ἁπλόον οῦν τὸ ſimplex. *comp.* ἁπλούστερος. *ſuperl.* ἁπλούστατος.

Ἁπλῶς *adv.* ſimpliciter, benignè.

Ἁπλότης ητος ἡ ſimplicitas. *opponitur* τῇ προσωποληψίᾳ, *Rom.* 12. 8. candor. *Coloſſ.* 3. 22.

Ἀπὸ *præp. regit ſolum genitivum* à ab *Col.* 1. 2. poſt, *Luc.* 20. *v.* 30. ante *per Hebraiſmum*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Apoc. 17. *verſ.* 8. *ad formam*, τοῦ מן *confer Prov.* 8. *v.* 22,23. *Eſaiæ* 43. 13. præ *vel* propter *Act.* 12. *v.* 14. per *Luc.* 12. 57. *ponitur pro* ὑπὸ poſt verba paſſiva, *quamvis rariſſimè Marc.* 8. 51. & *Luc.* 11. *v.* 50, 51. *in una periodo triplicem habet ſignificationem.* Redundat *Luc.* 15. 16. *Inſervit* períphraſi *Iohan.* 21. 2. Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ *ſcil.* ὤν. *h. e.* Καναναῖος *Canenſis. Sic Hebr.* 13. οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, *ſcil.* ὄντες, Itali.

Ἀποβαίνω deſcendo, cedo. *F.* ἀποβήσομαι. *Luc.* 21. *v.* 13. *P.* ἀποβέβηκα. *a.* 2. ἀπέβην ης η. *Iohan.* 21. 9. ἀπέβησαν. (3. *pl. a.* 2. *act. indic.*) *part. a.* 2. ἀποβὰς ἀντος ὁ.

Ἀποβάλλω abjicio. *F.* ἀποβαλῶ. *P.* ἀποβέβληκα. *a.* 2. ἀπέβαλον. *a.* 2. *ſubj.* ἀποβάλω *abjecero. P. paſſ.* ἀποβέβλημαι. *P. med.* ἀποβέβολα.

Ἀπόβλητος ου ὁ ἡ *abjiciendus.* ἀπόβλητον ου τὸ *abjiciendum.* 1 *Tim.* 4. 4. καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον (*g. n.*) μετ' εὐχαριστίας λαμβανόμενον, *nec quicquam rejiciendum, ſi cum gratiarum actione ſumatur.*

Ἀποβολὴ ῆς ἡ jactura.

Ἀποβλέπω intueor, reſpicio. *F.* ψω. *P.* ἀποβέβλεφα. *a.* 1. ἀπέβλεψα.

Ἀπογίνομαι *abſum, decedo. item* morior. *F.* ἀπογενήσομαι. *P.* ἀπογεγένημαι. *a.* 2. *med.* ἀπεγενόμην. *part. a.* 2. *med.* ἀπογενόμενος ου ὁ *mortuus.* 1 *Pet.* 2. 24.

Ἀπογραφὴ ῆς ἡ deſcriptio, conſcriptio.

Ἀπογράφω *in tabulas refero. F.* ψω. *P. act. & med.* ἀπογέγραφα. *præſ. paſſ.* ἀπογράφομαι deſcribor, *cenſeor. item* nomen profiteor, ut in tabulas referatur. *Xenoph. pæd.* 2. *præt. paſſ.* ἀπογέγραμμαι conſcriptus fui. *a.* 1. *med.* ἀπεγραψάμην. *Luc.* 2. *v.* 5. ἀπογράψασθαι (*a.* 1. *med. infinit.*) *ut deſcriberetur.*

Ἀποδείκνυμι, demonſtro, probo. *part. præſ.* ἀποδεικνὺς ὑπὸ ὁ *præ ſe ferens.* 2 *Theſſ.* 2. 4. *præt. paſſ.* ἀποδέδειγμαι. *part. præt. paſſ.* ἀποδεδειγμένος. *Actor.* 2. 22. ἄνδρα ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀποδεδειγμένον *virum à Deo approbatum. h. e. quem verum Meſſiam eſſe Deus demonſtravit. a.* 1. *act.* ἀπέδειξα. *Act.* 25. 7. ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι (*a.* 1. *act. infinit.*) *quas criminationes non poterant demonſtrare, h. e. certis & indubitatis argumentis confirmare.*

Ἀπόδειξις εως ἡ demonſtratio.

Ἀποδεκατόω ῶ decimo. F. ώσω. P. ἀποδεδεκάτωκα.

Ἀποδέχομαι excipio, *ſemel* agnoſco. *Act.* 24. 3. F. ἀποδέξομαι. P. ἀποδέδεγμαι. *a.* 1. *med.* ἀπεδεξάμην. *Act.* 18. 27. ἀποδέξασθαι (*a.* 1. *med. infin.*) αὐτὸν, *ut exciperent eum. a.* 1. *paſſ.* ἀπεδέχθην. *Act.* 15. 4. ἀπεδέχθησαν (3. *pl. a.* 1. *paſſ. indic.*) ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, *excepti ſunt ab Eccleſia.*

Ἀποδεκτὸς οῦ ὁ *dignus qui admittatur, acceptus, gratus, idem quod* ἐπαινετὸς ἡ όν. 1 *Tim.* 2. 3. τοῦτο καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν, *hoc bonum eſt & acceptum.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀποδοχὴ ῆς ἡ receptio.

Ἀποδημέω ῶ peregre proficiſcor. F. ήσω. P. ἀποδεδήμηκα. a. 1. ἀπεδήμησα. *Luc.* 15. 13.

Ἀπόδημος ου ὁ ἡ *peregre agens, abſens à patria. ex* ἀπὸ *à ab, &* δῆμος ου ὁ *populus.*

Ἀποδίδωμι reddo, ſolvo, do. 2 *Tim.* 4. *v.* 8. ἀποδώσει *dabit. Luc.* 19. 8. *præſ. imperat.* ἀποδίδοθι ότω. 1 *Cor.* 7. 3. *præſ. infin.* ἀποδιδοῦν οῦν *Apoc.* 22. 2. *pro* ἀποδιδόναι, *quod legitur* 1 *Tim.* 5. 4. ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις, *vicem rependere parentibus. idem quod* ἀντιπελαργεῖν. *part. præſ.* ἀποδιδοὺς όντος ὁ *Rom.* 12. 17. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. *imperf. Act.* 4. 33. ἀπεδίδουν (3. *pl. pro* ἀπεδίδοσαν) *reddebant.* F. ἀποδώσω. *Matth.* 18. 29. P. ἀποδέδωκα. *a.* 1. ἀπέδωκα. *a.* 2. ἀπέδων ως ω. *a.* 2. *imper.* ἀπόδος ſolve *Matt.* 20. 8. 2. *pl.* ἀπόδοτε *reddite. a.* 2. *opt.* ἀποδῴην ης η *Atticè* 2 *Tim.* 4. 14. *a.* 2. *ſubj.* ἀποδῶ ῷς ῷ. *a.* 2. *infin.* ἀποδοῦναι. *part. a.* 2. ἀποδοὺς όντος ὁ *præt. paſſ.* ἀποδέδομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀπεδόθην. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἀποδοθῆναι *venundari. a.* 2. *med.* ἀπεδόμην ου ετο vendidi. *Act.* 7. 9.

Ἀποδιορίζω ſegrego. F. ίσω. P. ἀποδιώρικα. *ex* ἀπὸ διὰ & ὁρίζω. *Th.* ὅρος ου ὁ *terminus.*

Ἀποδοκιμάζω reprobo. F. άσω. P. ἀποδεδοκίμακα. *a.* 1. ἀπεδοκίμασα. *præt. paſſ.* ἀποδεδοκίμασμαι. 1 *Pet.* 2. 4. *a.* 1. *paſſ.* ἀπεδοκιμάσθην. *a.* 1. *infin.* ἀποδοκιμασθῆναι *reprobari.*

Ἀπόθεσις εως ἡ depoſitio. *à verbo* ἀποτίθημι *depono.*

Ἀποθήκη

Ἀποθήκη ης ἡ horreum. ἀποθῆκαι ῶν αἱ horrea. *ab* ἀποτίθημι, *in aor.* 1. *act.* ἀπέθηκα *depoſui, quod in horreo deponantur & recondantur fruges.*

Ἀποθησαυρίζω recondo, congero pro theſauro. F. ίσω. P. ἀποτεθησαύρικα.

Ἀποθλίβω opprimo. F. ίψω. P. ἀποτέθλιφα.

Ἀποθνήσκω morior. F. 2. *med.* ἀποθανοῦμαι, *Ioh.* 8. 21. P. *act.* ἀποτέθνηκα. *a.* 2. *act.* ἀπέθανον. *a.* 2. *ſubj.* ἀποθάνω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* ἀποθανεῖν. *part. a.* 2. ἀποθανὼν οῦσα όν.

Ἀποκαθίστημι & ἀποκαθιστάω ῶ. *Marc.* 9. 12. & ἀποκαθιστάνω, *Act.* 1. 6. reſtituo. F. ἀποκαταστήσω. P. ἀποκατέστηκα. *a.* 1. *act.* ἀποκατέστησα. *a.* 1. *paſſ.* ἀποκατεστάθην *reſtitutus fui. a.*1.*ſubj.* ἀποκατασταθῶ *reſtituar. compoſ. ex* ἀπὸ & καθίστημι *conſtituo, quod eſt ex* κατὰ & ἵστημι.

Ἀποκατάστασις εως ἡ reſtitutio.

Ἀποκαλύπτω détego, revélo, rétego. F. ἀποκαλύψω. P. ἀποκεκάλυφα. *a.* 1. ἀπεκάλυψα. *a.* 1. *act. infin.* ἀποκαλύψαι *revelare, Gal.* 1, 16. *præſ. paſſ.* ἀποκαλύπτομαι rétegor, P. *paſſ.* ἀποκεκάλυμμαι. *a.* 1. ἀπεκαλύφθην *patefactus fui. a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἀποκαλυφθῶ revelatus fuero. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἀποκαλυφθῆναι *revelari. fut.* 1. *paſſ.* ἀποκαλυφθήσομαι *revelabor.*

Ἀποκάλυψις εως ἡ revelatio, patefactio.

Ἀποκαραδοκία ας ἡ attenta exſpectatio. *ex* ἀπὸ & καραδοκία. *quod eſt à* καραδοκέω, *quod Suida interprete, eſt* τῇ κάρᾳ δοκεύω *exerto*

capite exſpecto. κάρα τὸ *indeclinabile,* caput. δοκάω, δοκάζω, δοκεύω exſpecto.

Ἀποκαταλλάττω reconcilio. *F.* ξω. *P.* ἀποκατήλλαχα. *a.* 1. *act.* ἀποκατήλλαξα. *ex* ἀπὸ & καταλλάττω *reconcilio.* καταλλάττομαι *reconcilior, redeo in gratiam. ex* κατὰ & ἀλλάσσω, *Atticè* ἀλάττω *muto.*

Ἀπόκειμαι σαι ται ſeponor. *Luc.* 19. *v.* 20. reponor. 2 *Timoth.* 4. *verſ.* 8. ἀπόκειται ſtatutum eſt *Hebr.* 9. *verſ.* 27. *part. præſ.* ἀποκείμενος ένη ενον *ſepoſitus a um. Fut.* ἀποκείσομαι. *imperf.* ἀπεκείμην σο το. *præſ. infin.* ἀποκεῖσθαι.

Ἀποκεφαλίζω amputo caput, decollo. *F.* ίσω. *P.* ἀποκεκεφάλικα. *a.* 1. ἀπεκεφάλισα.

Ἀποκλείω occludo. *F.* ἀποκλείσω. *P.* ἀποκέκλεικα. *a.* 1. ἀπέκλεισα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἀποκλείσω ῃς ῃ. *Luc.* 13. 25.

Ἀποκόπτω abſcindo. *F.* ἀποκόψω. *P.* ἀποκέκοφα. *a.* 1. ἀπέκοψα. *fut.* 1. *med.* ἀποκόψομαι *abſcindar. Gal.* 5. 12.

Ἀποκρίνομαι reſpondeo. *præt. paſſ.* ἀποκέκριμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἀπεκρίθην ης η reſpondi. *ſemel* compellavi, *Apoc.* 7. *v.* 13. *a.* 1. *paſſ. imper.* ἀποκρίθητι ήτω. *reſponde. Marc.* 11. 29. ἀποκρίθητε (2. *pl. a.* 1. *paſſ. imperat.*) μοι *reſpondete mihi. part. a.* 1. *paſſ.* ἀποκριθεὶς εῖσα ὲν *reſpondens. fut.* 1. *paſſ.* ἀποκριθήσομαι *reſpondebo. a.* 1. *med.* ἀπεκρινάμην ω ατο *reſpondi. Iohan.* 5. 19. dixi, *Act.* 3. 12.

Ἀπόκριμα τος τὸ *reſponſum*, *reſponſio*, decretum. 2 *Cor.* 1. 9.

Ἀπόκρισις εως ἡ reſponſio. ἀπόκρισιν διδόναι *reſponſum dare, Iohan.* 1. 22.

Ἀποκρύπτω abſcondo. F. ἀποκρύψω. P. ἀποκέκρυφα. *a.* 1. ἀπέκρυψα. *præt. paſſ.* ἀποκέκρυμμαι. 1 *Cor.* 2. 7.

Ἀπόκρυφος ου ὁ ἡ abſconditus a. *Coloſſ.* 2. 3. θησαυροὶ ἀπόκρυφοι *theſauri abſconditi.*

Ἀποκτείνω occído, trucído. *item* per mortem tollo, aboleo. *Eph.* 2.16. F. ἀποκτενῶ. P. *act.* ἀπέκταγκα. 2 *Sam.* 4. *v.* 11. *unde eſt præt. paſſ.* ἀπέκταμμαι ἀπέκτανσαι ἀπέκτανται. *a.* 1. *act.* ἀπέκτεινα *occidi. a.* 1. *ſubj.* ἀποκτείνω ῃς ῃ *Marc.* 12. 7. *a.* 1. *infin.* ἀποκτεῖναι *occidere. part. a.* 1. ἀποκτείνας αντος ὁ. 1 *Theſſ.* 2. 15. *a.* 2. *act.* ἀπέκτανον. *præt. med.* ἀπέκτονα. *a.* 1. *paſſ.* ἀπεκτάνθην *occiſus fui. a.* 1. *ſubj.* ἀποκτανθῶ ῇς ῇ *Apoc.* 13. 15. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἀποκτανθῆναι *occîdi Apoc.* 11. 1. *compoſitum ex* ἀπὸ & κτείνω interficio.

Ἀποκύω pario. F. ύσω. *Atticè verò,*

Ἀποκυέω ῶ gigno. F. ήσω. P. ἀποκεκύηκα. *a.* 1. *act.* ἀπεκύησα *progenui, ex* ἀπὸ & κυέω ῶ *ſum gravida, quod idem eſt cum* κύω *ſum prægnans, in utero geſto. item concipio. item oſculor.*

Ἀποκυλίω devolvo, volvendo amolior, amoveo. F. ίσω. P. ἀποκεκύλικα. *a.* 1. ἀπεκύλισα. *præt. paſſ.* ἀποκεκύλισμαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀπολαμβάνω recipio. *F.* ἀπολήψομαι. *aor.2.* ἀπ-έλαβον. *a.2.ſubj.* ἀπολάβω ῃς ῃ. *P.* ἀπολέληφα *&* *Atticè* ἀπείληφα. *a. 2. med.* ἀπελαβόμην ου ετο abduxi, *Marc.* 7. 33.

Ἀπόλαυσις εως ἡ fruitio. *ab* ἀπολαύω fruor *cum Genit. ex* ἀπὸ *&* λαύω *pro* λάω *per* ἐπένθεσιν τοῦ υ ψιλοῦ, *video. item fruor.*

Ἀπολείπω *derelinquo. item* relinquo. *F.* ἀπολείψω. *P.* ἀπολέλειφα. *a. 2.* ἀπέλιπον. *part. a. 2. act.* ἀπολιπὼν ὄντος ὁ. *præſ. paſſ.* ἀπολείπομαι ῃ εται reliquus ſum.

Ἀπολείχω *delingo, lambendo aufero. item* lingo. *imperf.* ἀπέλειχον ες ε *lingebam. F.* ἀπολείξω. *P.* ἀπολέλειχα. *a. 1.* ἀπέλειξα.

Ἀπολλύω *vel* ἀπόλλυμι perdo. *compoſitum ex* ἀπὸ *&* ὄλλυμι *perdo. part. præſ. act.* ἀπολλύων οντος ὁ vaſtator *Apoc.* 9. 11. *fut.* 1. ἀπολέσω. *fut.* 2. ἀπολῶ. *a.* 1. *act.* ἀπώλεσα perdidi *Luc.* 15. 9. *præt. act.* ἀπώλεκα *Atticè* ἀπολώλεκα *Eſaiæ* 46. 12. *præſ. paſſ.* ἀπόλλυμαι pereo, perdor. *fut.* 2. *med.* ἀπολοῦμαι *peribo. a.* 2. *med.* ἀπωλόμην ου ετο *perii. a.* 2. *med. ſubj.* ἀπόλωμαι ῃ ηται. *a.* 2. *med. infin.* ἀπολέσθαι *perire. part. a.* 2. ἀπολόμενος. *præt. med.* ἀπόλωλα *Atticè*, *pro* ἄπωλα. *part. præt. med.* ἀπολωλὼς ῦια ός.

Ἀπολογία ας ἡ defenſio quæ fit verbis. *ſermo pro alicujus defenſione.*

Ἀπολογέομαι οῦμαι *propriè* defendo *ſermone*, loquor pro alicujus defenſione. *imperf.* ἀπελογεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *F.* ήσομαι. *P.* ἀπολελόγη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

λελόγημαι. *aor. 1. med.* ἀπελογησάμην. *a. 1. med. ſubj.* ἀπολογήσωμαι. *Luc.* 12. *v.* 11. *a. 1. paſſ.* ἀπελογήθην.

Ἀπολούω abluo. *F.* ἀπολούσω. *P.* ἀπολέλουκα. *a. 1.* ἀπέλουσα. *a. 1. med.* ἀπελουσάμην *ablutus fui. Actor.* 22. 16. ἀπόλουσαι (*2. ſing. aor. 1. med. imp*) *abluitor.*

Ἀπολύτρωσις εως ἡ *propriè* redemptio *captivi ab hoſtibus detenti. ab* ἀπολυτρόω ῶ *quod eſt ex* ἀπὸ & λυτρόω ῶ *redimo: vide ſuo loco.*

Ἀπολύω dimitto, abſolvo, libero. *imperf.* ἀπέλυον ες ε. *F.* ύσω. *P.* ἀπολέλυκα. *a. 1.* ἀπέλυσα. *a. 1. imperat.* ἀπόλυσον *dimitte. a. 1. ſubj.* ἀπολύσω ῃς. *a. 1. infinit.* ἀπολῦσαι. *part. a. 1.* ἀπολύσας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* ἀπολύομαι *dimittor. imperf.* ἀπελυόμην ου ετο. *Act.* 28. 25. ἀπελύοντο (*3. pl. imperf.*) digreſſi ſunt, *diſceſſerunt. præt. paſſ.* ἀπολέλυμαι *Luc.* 13. 12. ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου, *liberata es ab infirmitate tua. cum Genit. vi præpoſitionis. præt. paſſ. infin.* ἀπολελύσθαι *dimitti, Act.* 26. 32. *part. præt. paſſ.* ἀπολελυμένος ένη ένον *dimiſſus a um. a. 1. paſſ.* ἀπελύθην ης η. *Act.* 15. 33. ἀπελύθησαν (*3. pl. a. 1. paſſ. indic.*) μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν, *dimiſſi fuerunt cum pace à fratribus. a. 1. paſſ. ſubj.* ἀπολυθῶ ῇς ῇ, *Act.* 16. 36. ἵνα ἀπολυθῆτε (*2. pl. a. 1. paſſ. ſubj.*) *ut dimittamini. part. a. 1. paſſ.* ἀπολυθεὶς εῖσα έν. *Act.* 4. 23. ἀπολυθέντες ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, *dimiſſi venerunt ad ſuos.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀπομάσσομαι abſtergo. F. ἀπομάξομαι. *ex* ἀπὸ *&* μάσσω *vel Atticè* μάττω *abſtergo. F.* μάξω. P. μέμαχα. *a.* 1. ἔμαξα.

Ἀπονέμω tribuo. F. ἀπονεμῶ. P. ἀπονενέμηκα.

Ἀποπίπτω décido, F. ἀποπτώσω. P. ἀποπέπτωκα. *a.* 2. ἀπέπεσον. *Act.* 9. 18.

Ἀποπλανάω ῶ ſeduco. F. ήσω. P. ἀποπεπλάνηκα. *præſ. paſſ.* ἀποπλανάομαι ῶμαι aberro. *præt. paſſ.* ἀποπεπλάνημαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ἀπεπλανήθην *erravi.*

Ἀποπλέω abnavigo, navi diſcedo, ſolvo. F. ἀποπλεύσω. P. ἀποπέπλευκα. *a.* 1. ἀπέπλευσα.

Ἀποπλύνω abluo. F. ἀποπλυνῶ. P. ἀποπέπλυγκα. *a.* 1. ἀπέπλυνα.

Ἀποπνίγω ſuffóco. F. ἀποπνίξω. P. ἀποπέπνιχα. *a.* 1. ἀπέπνιξα. *a.* 2. ἀπέπνιγον. *præſ. paſſ.* ἀποπνίγομαι ſuffócor. *P. paſſ.* ἀποπέπνιγμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἀπεπνίγην ης η.

Ἀπορία ας ἡ inopia conſilii, *ab adj.* ἄπορος ου ὁ ἡ *invius. q. d.* ἄνευ πόρου *ſine via.* ἀτραπὸς στενὴ καὶ ἄπορος *via anguſta, per quam non patet tranſitus. item* hebes, inops conſilii, perplexus, pauper. *Eſt compoſitum ex* α *priv. &* πόρος ου ὁ *meatus, tranſitus, item commeatus. à præt. med.* πέπορα *tranſivi, verbi* πείρω *tranſeo, penetro. Qui dubitat, ei non patet via, per quam tranſeat ad id, quod intendit.*

Ἀπορέομαι οῦμαι dubito, hæſito, perplexus ſum. F. ἀπορήσομαι. P. ἠπόρημαι.

Ἀπορ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀπορρίπτω abjicio. *F.* ἀπορρίψω. *P.* ἀπέῤῥιφα. *a.2.* ἀπέῤῥιπον. *a.* 1. ἀπέῤῥιψα. *part. a.* 1. ἀπορρίψας αὐτὸς ὁ *Act.* 27. 43.

Ἀπορφανίζω orphanum reddo. *F.* ίσω. *P.* ἀπωρφάνικα. *a.* 1. ἀπωρφάνισα. *præt. paſſ.* ἀπωρφάνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀπωρφανίσθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ἀπορφανισθεὶς ἐντὸς ὁ.

Ἀποσκευάζομαι *propriè,* vaſa aufero, removeo. *Suidas* ἀποσκευάσασθαι *vertit* ἀποῤῥίψαι τὰ σκεύη *quod tempore belli in fuga fieri ſolet vel etiam in naufragiis.*)(*At Act.* 21. 15. colligo ſarcinas. *ſcil. quod faciunt* οἱ μεταικιζόμενοι *h. e. in alium locum demigrantes, qui auferendo colligunt, atque ita utrumque faciunt.* F. 1. *med.* άσομαι. P. *paſſ.* ἀπεσκεύασμαι. *a.* 1. *med.* ἀπεσκευασάμην.

Ἀποσκίασμα τος τὸ obumbratio. *à verbo* ἀποσκιάζω *obumbro. F.* άσω. *P.* ἀπεσκίακα. *P. paſſ.* ἀπεσκίασμαι.

Ἀποσπάω ῶ abſtraho, edúco, avello. *F.* άσω. *P.* ἀπέσπακα. *a.* 1. ἀπέσπασα. *præt. paſſ.* ἀπέσπασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀπεσπάσθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ἀποσπασθεὶς εῖσα έν.

Ἀποστασία ας ἡ defectio. *à verbo* ἀφίστημι.

Ἀποστάσιον ου τὸ repudium, diſceſſio, libellus repudii. *à verbo* ἀφίστημι *facio abſiſtere, diſſocio. præſ. paſſ.* ἀφίσταμαι *abſcedo, deficio Matth.* 5. 31. βιβλίον ἀποστασίου *Matth.* 19. 7. *libellus repudii. Heb.* liber abſciſſionis, *Deuter.* 24. 1.

Ἀποστ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀποστεγάζω *propriè tectum removeo*, detego. *F.* άσω. *P.* ἀπεστέγακα. *a.* 1. ἀπεστέγασα. à στέγη ης ἡ *tectum. Th.* στέγω *tego.*

Ἀποστέλλω ablégo, mitto. *F.* ἀποστελῶ. *P.* ἀπέσταλκα. *a.* 1. ἀπέστειλα. *a.* 2. *act.* ἀπέσταλον. *P. paſſ.* ἀπέσταλμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἀπεστάλην. *a.* 2. *paſſ. ſubj.* ἀποσταλῶ. *part. a.* 2. *paſſ.* ἀποσταλεὶς έντ☉ ὁ. *prat. med.* ἀπέστολα, *unde eſt*

Ἀπόστολος ου ὁ legatus, apoſtolus.

Ἀποστολὴ ῆς ἡ apoſtolatus.

Ἀποστερέω ῶ damno afficio, privo. *F.* ἀποστερήσω. *P.* ἀπεστέρηκα. *a.* 1. *act.* ἀπεστέρησα. *a.* 1. *ſubj.* ἀποστερήσω ῃς ῃ *Marc.* 10. 19. *P. paſſ.* ἀπεστέρημαι. *part. prat. paſſ.* ἀπεστερημένος *privatus.* 1 *Tim.* 6. 5. & *Iacob.* 5. 4. μισθὸς ἀπεστερημένος *merces interverſa.*

Ἀποστοματίζω *propriè* memoriter recito, *q. d.* ἀπὸ στόματος λέγω, ἄνευ γραμμάτων. *item Luc.* 11. 53. allicio ad loquendum. *F.* ίσω. *P.* ἀπεστομάτικα. *a.* 1. ἀπεστομάτισα.

Ἀποστρέφω averto, refero. *F.* ἀποστρέψω. *P.* ἀπέστρεφα. *a.* 1. ἀπέστρεψα. *a.* 1. *imperat.* ἀπόστρεψον *averte. a.* 2. ἀπέστραφον. *praſ. med.* ἀποστρέφομαι averſor. *a.* 2. *paſſ.* ἀπεστράφην averti me ab aliquo, deſerui. 2 *Tim.* 1. 15. ἀπεστράφησάν με πάντες, *omnes ſe à me averterunt. a.* 2. *paſſ. ſubj.* ἀποστραφῶ *Matth.* 5. 42. μὴ ἀποστραφῇς *ne averſéris.*

Ἀποστυγέω ῶ abhorreo, averſor *cum Accuſ. ex* ἀπὸ & στυγέω *odio proſequor. Futur.* στύξω

tanquam

tanquam à στύγω. *Them.* στὺξ στυγὸς ἡ *Styx.*

Ἀποσυνάγωγος ου ὁ ἡ ſynagogâ motus a. *ex* α *priv.* & συναγωγὴ ῆς ἡ *conventus, ſynagoga. Hanc vocem vide infrà ſuo loco. eſt verò Iohan.* 9. 22. ἀποσυνάγωγον γίνεσθαι. *idem, quod nobis* excommunicari.

Ἀποτάσσομαι *vel Atticè* ἀποτάττομαι *propriè* dimitto cum mandatis. *item, renuncio iis, cum quibus mihi nihil commercii eſſe volo.* Luc. 14. 33. ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσι, *valedicit omnibus bonis ſuis, h. e. ea pro derelicto habet; ſeu ea, ſi auferantur, non curat. cum Dat. item* valedico *Act.* 18. 21. F. άξομαι. P. ἀποτέταγμαι. *a.* 1. *med.* ἀπεταξάμην *valedixi. a.* 1. *med.infin.* ἀποτάξασθαι *valedicere Luc.* 9. 61. *part. a.* 1. *med.* ἀποταξάμενος ου ὁ *valedicens.*

Ἀποτελέω *perficio. Fut.* έσω. *Præt.* ἀποτετέλεκα. ἀποτελέομαι οῦμαι perficior. *præter. paſſ.* ἀποτετέλεσμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἀπετελέσθην. *part. aor.* 1. *paſſ.* ἀποτελεσθεὶς εῖσα έν, conſummatus a um.

Ἀποτίθημι *depono. Fut.* ἀποθήσω. P. ἀποτέθεικα. *a.* 2. ἀπέθην. *præſ. med.* ἀποτίθεμαι depono. *a.* 2. *med.* ἀπεθέμην εσο ετο *depoſui. a.* 2. *med. imperat.* ἀπόθεσο έσθω. 2. *pl.* ἀπόθεσθε *deponite. a.* 2. *med. infin.* ἀποθέσθαι *deponere. part. a.* 2. ἀποθέμενος η ον *deponens.*

Ἀποτινάσσω excutio, decutio. F. άξω. P. ἀποτετίναχα. *a.* 1. ἀπετίναξα. *a.* 1. *imperat.* ἀποτίναξον

ἀπω-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

άτω. part. a. 1. *act.* ἀποτινάξας αὐτὸς ὁ. *Th.* τινάσσω *quatio, concutio.*

Ἀποτίνω dependo. *F.* ἀποτίσω. *P.* ἀποτέτικα. *a.* 1. ἀπέτισα. *ex* ἀπὸ & τίνω *pro* τίω *perſolvo, luo. item punio, honoro.*

Ἀποτολμάω ῶ audacia utor. *F.* ήσω. *P.* ἀποτετόλμηκα. *Th.* τόλμα ης ἡ *audacia.*

Ἀποτομία ας ἡ ſeveritas *ab adj.* ἀπότομος ου ὁ ἡ *abruptus a. præruptus. Sic* πέτρα ἀπότομος, *rupes prærupta, conſcenſu difficilis. per* metaphoram *ſeverus, durus, quem precibus flectere nequimus. Th.* τέμνω *ſeco. vide ſuo loco.*

Ἀποτόμως ſeverè, præciſè *adv.*

Ἀποτρέπω *averto, dehortor. F.* ψω. *P.* ἀποτέτροφα. *a.* 1. ἀπέτρεψα. *a.* 2. ἀπέτραπον, *praſ. med.* ἀποτρέπομαι averſor, rejicio, repudio. *cum Accuſ.*

Ἀπουσία ας ἡ abſentia. *à part.* ἀπὼν οῦσα ὂν abſens, *verbi* ἄπειμι *abſum.*

Ἀποφέρω abduco, aſporto. *F.* ἀποίσω. *a.* 1. ἀπήνεγκα *Marc.*15.1. *a.* 2. ἀπήνεγκον. 1 *Cor.*16.3. *a.* 1. *paſſ.* ἀπηνέχθην. *a.* 1. *paſſ. infinit.* ἀπενεχθῆναι, aſportari. ἀπενεγκεῖν. *a.* 2. *act. infinit.* perferre.

Ἀποφορτίζομαι *exonero,* onus expono. *ex* ἀπὸ & φορτίζω *onero. F.* ίσω. *P.* πεφόρτικα. *à* φόρτος ου ὁ *navis onus, pro quo uſitatius diminutivum* φορτίον ου τὸ. *onus, ſarcina, propriè quæ humeris fertur. item quæ navi imponitur.*

Ἀποφεύ-

Ἀποφεύγω effugio. F. ἀποφεύξομαι. *a.*2. ἀπέφυγον. *part. a.* 2. ἀποφυγὼν ὄντος ὁ.

Ἀποφθέγγομαι eloquor. F. ξομαι. *a.* 1. *med.* ἀπεφθεγξάμην ω αι. *Act.*26.25. ἀληθείας ῥήματα ἀποφθέγγομαι *vera verba eloquor. Act.* 2.14. ἀπεφθέγξατο (3. *ſing. a.*1. *med. indic.*) αὐτοῖς, affatus *eſt eos.*

Ἀπόχρησις εως ἡ *propriè conſumptio rei per uſum. item* uſus. *à verbo* ἀποχράομαι ῶμαι *abutor. item* utendo conſumo. F. ήσομαι. P. ἀποκέχρημαι.

Ἀποχωρέω ῶ diſcedo. F. ήσω. P. ἀποκεχώρηκα. *a.*1. ἀπεχώρησα. *part. a.* 1. ἀποχωρήσας αντος ὁ *ex* ἀπὸ & χωρέω *cedo.*

Ἀποχωρίζω *idem quod* χωρίζω *ſeparo. ab adv.* χωρὶς *ſine.* F. ίσω. P. ἀποκεχώρικα. *præſ. med.* ἀποχωρίζομαι diſcedo. *a.*1. *paſſ.* ἀπεχωρίσθην *diſceſſi. Ap.* 6.14. ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη, *cœlum diſceſſit. a.*1. *paſſ. infin.* ἀποχωρισθῆναι *diſcedere* abſcheiden.

Ἀποψύχω exanimor, *exſpiro, animo cóncido.* F. ξω. P. ἀπέψυχα. *a.* 1. ἀπέψυξα.

Ἀπρόσιτος ου ὁ ἡ inacceſſus a. *ex* α *priv.* & προσιτὸς οῦ ὁ *acceſſu facilis, à verbo* πρόσειμι *adeo, accedo, cum Dat. quod eſt ex* πρὸς & εἶμι *eo.*

Ἀπρόσκοπος ου ὁ ἡ ſine offendiculo. *ex* α *priv.* & προσκοπὴ ῆς ἡ *offendiculum, ſcandalum. à verbo* προσκόπτω *offendo, impingo.* F. ψω. P. *act.* προσκέκοφα. *præt. med.* προσκέκοπα, *hinc eſt* προσκοπή.

Ἀπρο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀπροσωπολήπτως *adv.* ſine *faciei* reſpectu. *ab adject.* ἀπροσωπόληπτος ὁ ἡ *quod eſt inuſitatum.* προσωπολήπτης ὁ *faciei acceptor. vide infrà.*

Ἄπταιστος ὁ ἡ immunis à lapſu, peccato. *ex α priv. & πταιστὸς quod eſt ἄχρηστον, à verbo πταίω impingo, offendo, vide infrà.*

Ἅπτω accendo. *F.* ἅψω. *P.* ἧφα. *a.* 1. ἧψα. *part. a.* 1. ἅψας ἄντος ὁ *cum Accuſ.*

Ἅπτομαι tango. *cum Genit. imperf.* ἡπτόμην ου ετο *Marc.* 6. *v.* 56. *F.* ἅψομαι. *a.* 1. *med.* ἡψάμην ω ατο *tetigi, Matth.* 8. *v.* 3. *a.* 1. *med. ſubj.* ἅψωμαι ῃ ηται *tetigero. part. a.* 1. *med.* ἁψάμενος η ον.

Ἀπωθέομαι οῦμαι repello, abjicio. *Rom.* 13. 12. ἀπωθώμεθα (1. *pl. præſ. ſubj. med.*) *pro* ἀπωθεώμεθα *abjiciamus. F.* ἀπώσομαι. *a.* 1. *med.* ἀπωσάμην ω ατο *repuli, rejeci. Act.* 7. 27. *ex* ἀπὸ *&* ὠθέω *trudo, pello. F.* ὤσω. *P.* ὦκα.

Ἀπώλεια ας ἡ exitium, *tanquam ab adject.* ἀπώλης εος ὁ ἡ *ad formam τοῦ* ἐξώλης εος ὁ ἡ *planè perditus, deploratus, exitialis, unde eſt* ἐξώλεια ας ἡ *internecio, exitium. à verbo* ἀπόλλυμι *perdo (ex* ἀπὸ *&* ὄλλυμι*) vide ſuprà.*

Ἀρὰ ᾶς ἡ *preces. item* diræ. *affine Hebræo* ארר. *Hinc eſt* ἀράομαι ῶμαι *cum Dat. precor. item imprecor mala.*

Ἆρα *Adv. interrogandi* utrum, an.

Ἄρα *Adv.* ergo, *Matth.* 19. 25. nempe, *Rom.* 7. 25. τί ἄρα quidnam, *Act.* 12. 18. *Luc.* 1. 66.

utique,

utique, *Matth.* 12. *v.* 28. ἐπεὶ ἄρα alioquin, 1 *Cor.* 7. 11.

Ἄραγε nempè, *Act.* 11. 18. fortè, *Act.* 17. 27.

Ἀργέω ῶ otior. *Fut.* ήσω. *Præt.* ἤργηκα. *aor.* 1. ἤργησα.

Ἀργὸς οῦ ὁ otioſus, *contractè pro* ἀεργὸς. *ex* α *priv.* & ἔργον ου τὸ *opus.*

Ἄργυρος ου ὁ argentum, *ſic dicitur à candore.* ἀργὸς ἡ ὸν albus, moneta argentea. *Matth.* 10. *verſ.* 9.

Ἀργύριον ου τὸ pecunia, nummi argentei.

Ἀργύρεος *contractè* ἀργυροῦς. *in f. g.* ἀργυρέη *contractè* ἀργυρῆ. *in n. g.* ἀργύρεον *contractè* ἀργυροῦν. argenteus a um. *in nom. pl.* ἀργύρεα *contractè* ἀργυρᾶ, 2 *Tim.* 2. 20. *in accuſ. pl.* ἀργυρέους *contractè* ἀργυροῦς *Act.* 19. 23.

Ἀργυροκόπος ου ὁ argentarius, argenti ſignator. *ex* ἄργυρος ου ὁ *argentum*, & κόπος ου ὁ *labor, contuſio, quod eſt à præt. med.* κέκοπα *tútudi, percuſſi, quia circa argentum elaborandum verſatur. à* κόπτω *ſcindo.*

Ἀρέσκω placeo. *imperf.* ἤρεσκον. *præſ. imperat.* ἄρεσκε έτω. *part. præſ.* ἀρέσκων οντος ὁ. F. ἀρέσω. (P. ἤρεκα.) *a.* 1. ἤρεσα. *a.* 1. *infinit.* ἀρέσαι. *part. aor.* 1. ἀρέσας αντος ὁ. *in f. g.* ἀρέσασα, ἀρεσάσης ἡ.

Ἀρέσκεια ας ἡ placitum, *ab* ἄρεσκος ου ὁ *blandus.* ἀρεσκεύομαι *blandior.*

Ἀρεστὸς ἡ ὸν gratus a um. *Iohan.* 8. *v.* 29. ἀρεστόν ἐστιν *æquum eſt*, *Actor.* 6. *v.* 2. *derivatur à*

præt.

præt. paſſ. ἤρεσμαι ἤρεσαι ἤρεσται. ἀρεστὰ ὧν τὰ *placita.*

Ἀρετὴ ῆς ἡ virtus.

Ἀριθμὸς οῦ ὁ numerus. *Iohan.* 6.10. ἀριθμὸν *deficit,* κατὰ *pro* κατ' ἀριθμὸν *numero.*

Ἀριθμέω ῶ numero. *F.* ήσω. *P.* ἠρίθμηκα. *a.* 1. ἠρίθμησα. *a.* 1. *infinit.* ἀριθμῆσαι. *præt. paſſ.* ἠρίθμημαι σαι ται *in* 3. *pl.* ἠρίθμηνται. *part. præt. paſſ.* ἠριθμημένος η ον *numeratus.*

Ἀριστερὸς ὰ ὸν ſiniſter a um. *vide infrà* εὐώνυμος.

Ἄριστον ου τὸ (*q. d.* ἀόριστον) prandium.

Ἀριστάω ῶ prandeo. F. ήσω. P. ἠρίστηκα. *a.* 1. ἠρίστησα. *a.* 1. *imperat.* ἀρίστησον άτω.

Ἀρκέω ſufficio, *arceo, Fut.* ἀρκέσω. *P.* ἤρκεκα. *præſ. paſſ.* ἀρκέομαι οῦμαι acquieſco. *P. paſſ.* ἤρκεσμαι. *a.* 1. ἠρκέσθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀρκεσθήσομαι. *cum Dat.*

Ἀρκετὸς ὴ ὸν ſufficiens.

Ἄρκτος ου ὁ ἡ urſus a.

Ἅρμα τος τὸ currus. *ab* ἄρω *apto.*

Ἁρμὸς οῦ ὁ commiſſura, compages.

Ἁρμόζω apto. *F.* ἁρμόσω. *P.* ἥρμοκα. *a.* 1. *med.* ἡρμοσάμην. 2 *Cor.* 11. 2.

Ἀρνέομαι οῦμαι nego, abnego. *imperf.* ἠρνεόμην οὔμην *negabam. Marc.* 14. *v.* 70. *F.* ἀρνήσομαι. *P.* ἤρνημαι *negavi.* 1 *Tim.* 5. *v.* 8. *a.* 1. *med.* ἠρνησάμην, ἠρνήσω *negaſti. Apoc.* 2. 13. ἠρνήσατο *negavit. Ioh.* 1. *v.* 20. renuit. *Heb.* 11. 24. 1. *pl.* ἠρνησάμεθα. 2. *pl.* ἠρνήσασθε abnegaſtis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

negaſtis. *Act.* 3. *v.* 13. 3. *pl.* ἠρνήσαντο *abnegaverant. a.* 1. *med. ſubj.* ἀρνήσωμαι η ηται. *a.* 1. *med. infin.* ἀρνήσασθαι. *part. a.* 1. ἀρνησάμενος η ον *Luc.* 12. 9.

Ἀρνίον ου τὸ agnus, agnellus. *diminutivum ab* ἄρς ἀρνὸς ὁ ἡ *agnus a.*

Ἀροτριάω ῶ aro. *F.* άσω. *P.* ἠροτρίακα.

Ἄροτρον ου τὸ aratrum, *à Th.* ἀρόω *aro. F.* ἀρόσω. *P.* ἤροκα. *a.* 1. ἤροσα. *præt. paſſ.* ἤρομαι σαι ται. *unde eſt* ἀροτὴρ ῆρος ὁ *arator & ἄροτρον* ου τὸ *aratrum, Luc.* 9. 62.

Ἁρπάζω rapio. *F.* ἁρπάσω *& Doricè* ἁρπάξω. *P.* ἥρπακα. *a.* 1. ἥρπασα. *P. paſſ.* ἥρπασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἡρπάσθην. *a.* 2. *paſſ.* ἡρπάγην. *P. med.* ἥρπαγα.

Ἁρπαγὴ ῆς ἡ rapina. *Luc.* 11. 39.

Ἁρπαγμὸς ου ὁ *Philip.* 2. 6. idem.

Ἅρπαξ ἅρπαγος ὁ rapax.

Ἀῤῥαβὼν ῶνος ὁ árrhabo, arrha. *vox origine Hebræa. Latinè* pignus.

Ἄῤῥαφος ου ὁ ἡ inſutilis *ex α priv. &* ῥαφὴ ῆς ἡ *ſutura. q.d. ſine ſutura. à Th.* ῥάπτω *ſuo, conſuo. F.* ψω. *P.* ἔῤῥαφα. *a.* 1. ἔῤῥαψα.

Ἄῤῥην ενος ὁ mas *Apoc.* 12. 5.

Ἄῤῥητος ου ὁ ἡ ineffabilis. *ex α priv. &* ῥητὸς *dictus.* ῥῶ *duplicatur* εὐφωνίας ἕνεκα. *Them.* ῥέω *dico.*

Ἄῤῥωστος ου ὁ ἡ ægrotus a. *ex α priv. &* ῥωστὸς *roboratus, Th.* ῥώννυμι, *roboro.*

Ἄρς ἀρνὸς ὁ ἡ agnus a.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἄρσην ενος ὁ & ἄρσεν ενος τὸ mas. *Marc.*10.6. ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς, *marem & fœminam fecit eos.*

Ἀρσενοκοίτης ου ὁ cinædus. *ex* ἄρσεν ενος τὸ *mas & κοίτη ης ἡ cubile, concubitus.*

Ἀρτέμων ονος ὁ ártemo. *h. e. velum navis maximum.*

Ἄρτι nunc, modò, adhuc *adv.* 1 *Ioh.*2.9. ἕως ἄρτι *hucuſque,* 1 *Cor.* 4.11. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, *adhoc uſque tempus. Iohan.* 1. *v.* 52. ἀπ᾽ ἄρτι *ex hoc tempore, & Ioh.* 13. 19. ἀπ᾽ ἄρτι *jam nunc* nuper 1 *Theſſ.* 3. 6.

Ἀρτιγέννητος ου ὁ ἡ recens genitus, modò natus. *ex* ἄρτι *nunc, &* γεννητὸς *generatus.*

Ἄρτιος α ον perfectus a um.

Ἄρτος ου ὁ panis, cibus.

Ἀρτύω condio. *F.* ἀρτύσω. *P.* ἤρτυκα. *a.* 1. ἤρτυσα. *P. paſſ.* ἤρτυμαι. *part. præt. paſſ.* ἠρτυμένος *conditus.*

Ἀρχάγγελος ου ὁ archangelus, *q. d.* ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum. componitur ex* ἀρχι & ἄγγελος. ἀρχι *idem eſt quod* ἄρχων *princeps, ſed extra compoſitionem non eſt uſitatum. Nominibus verò, cum quibus componitur, præponi ſolet.*

Ἀρχαῖος αία αῖον. antiquus a um. *Act.*15.7. ἀφ᾽ ἡμερῶν ἀρχαίων, *jam pridem.*

Ἀρχὴ ῆς ἡ principium, principatus, imperium, *extremum ſeu extrema pars Act.* 10. 11.

Ἀρχηγὸς οῦ ὁ princeps. *ex* ἄρχων & ἡγέομαι *duco.*

Ἀρχιερα-

Ἀρχιερατικὸς ἡ ὸν pontificius.

Ἀρχιερεὺς έος & *Atticè* έως ὁ pontifex. *q.d.* ἄρχων τῶν ἱερέων *princeps ſacerdotum.*

Ἀρχιποίμην ενος ὁ paſtorum princeps, *q.d.* ἄρχων τῶν ποιμένων.

Ἀρχισυνάγωγος ου ὁ rector ſynagogæ.

Ἀρχιτέκτων ονος ὁ architectus, fabrorum princeps.

Ἀρχιτελώνης ου ὁ *q.d.* ἄρχων τῶν τελωνῶν, magiſter publicanorum.

Ἀρχιτρίκλινος ου ὁ architriclinus, ſympoſiarcha, **der hofmeiſter.**

Ἄρχω impero. *cum Genit. F.* ἄρξω. *P.* ἦρχα *præſ. med.* ἄρχομαι incipio. *imperf.* ἠρχόμην ου ετο *Marc.* 2. 13. *F. med.* ἄρξομαι ῃ εται. *a.* 1. *med.* ἠρξάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* ἄρξωμαι ῃ ηται. *a.* 1. *med. infinit.* ἄρξασθαι. *part. a.* 1. *med.* ἀρξάμενος ένη ενον.

Ἄρχων οντος ὁ princeps. ἀρχόμενος, *ſubditus.*

Ἄρωμα τος τὸ *aróma.* ἀρώματα ων τὰ aromata *Marc.* 16. 1.

Ἀσάλευτος ου ὁ ἡ inconcuſſus a. *ex* α *priv.* & σαλευτὸς *agitatus,* à σαλεύω *agito. Th.* σάλος ου ὁ *ſalum, mare.*

Ἄσβεστος ου ὁ ἡ inextinguibilis. *ex* α *priv.* & σβεστὸς, *quod eſt* à σβέννυμι *vel* σβεννύω *extinguo. de quo infrà.*

Ἀσεβὴς έος ὁ ἡ impius a. *ex* α *priv.* & σέβω *colo. vide infrà.*

Ἀσέβεια ας ἡ impietas,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀσεβέω ῶ impiè ago. F. ἀσεβήσω. P. ἠσέβηκα. *a.* 1. ἠσέβησα. *Judæ v.* 15.

Ἀσέλγεια ας ἡ laſcivia, *obſcœnitas. ab* ἀσελγὴς έος ὁ ἡ *laſcivus a.* ἀσελγαίνω *libidinor, laſcivio. Demoſthene interprete in oratione* κατὰ μειδίου, ἀσελγὴς *ex* α *privativo &* σέλγη ης ἡ *nomen urbis, cujus cives probi erant.*

Ἄσημος ου ὁ ἡ obſcurus, ignobilis, *ex* α *priv. &* σῆμα τος τὸ *ſignum.*

Ἀσθενὴς έος ὁ ἡ infirmus, ægrotus. *ex* α *priv. &* σθένος εος τὸ *robur.*

Ἀσθένεια ας ἡ infirmitas.

Ἀσθενέω ῶ ægroto, infirmus ſum *h.e. rudis. item* infirmor *Rom.* 14. 21. *imperf.* ἠσθένεον ουν *Ioh.* 11. 3. F. ἀσθενήσω. P. ἠσθένηκα. *a.* 1. ἠσθένησα. 2 *Cor.* 11. 21. *part. præſ.* ἀσθενέων ῶν, έοντος οῦντος ὁ ægrotus, rudis *in doctrina de libertate Chriſtianorum* 2 *Tim.* 4. 20. *dat. pl.* ἀσθενέουσιν οῦσιν 1 *Cor.* 8. 9. *infirmis fide.* ἀσθενέουσα οῦσα ης ἡ infirma. 1 *Cor.* 8. 12. *part. a.* 1. *act.* ἀσθενήσας αντος ὁ *Rom.* 4. 19. ἀσθενήσασα ης ἡ *Act.* 9. 37.

Ἀσθένημα τος τὸ imbecillitas.

Ἄσιτος ου ὁ ἡ jejunus a. *ex* α *priv. &* σῖτος ου ὁ *cibus.*

Ἀσιτία ας ἡ inedia.

Ἀσιάρχης ου ὁ *Aſiæ princeps, quaſi dicas* ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσκέω ῶ exerceo. *Fut.* ήσω. P. ἤσκηκα. *aor.* 1. ἤσκησα.

Ἀσκὸς ȣ ὁ uter, utris.

Ἀσμένως libenter, cum gaudio. *adv. derivatur ab* ἄσμενος ȣ ὁ *gaudens, libens. Etym.* ἄσμενος *pro* ἥσμενος *à præt. paſſ.* ἧσμαι *verbi* ἥδω *oblecto. In comparativo* ἀσμενέστερος, *ſuperl.* ἀσμενέστατος.

Ἄσοφος ȣ ὁ ἡ inſipiens. *ex* α *priv.* & σοφὸς *ſapiens.*

Ἀσπάζομαι ſaluto. *item* complector. *item* amplector *Heb.* 11. 13. *imperf.* ἠσπαζόμην. F. ἀσπάσομαι. *a.* 1. *med.* ἠσπασάμην ω αἰ. *a.* 1. *med. imperat.* ἄσπασαι ἀσάσθω. *a.* 1. *med. ſubj.* ἀσπάσωμαι ῃ ηται. *part. a.* 1. *med.* ἀσπασάμενος. *compoſitum ex* α *quod eſt ab* ἅμα *ſimul,* & σπάω *traho, ubi ſalutandum attrahimus & in ejus amplexum ruimus. Sic Luc.* 15. *v.* 20. δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τ̃ τράχηλον, καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν, *ubi* τὸ ἀσπάζεσθαι (*ſcil. quomodo præſentem amicum excipiamus*) *deſcribitur.*

Ἀσπασμὸς ȣ̃ ὁ ſalutatio.

Ἄσπιλος ȣ ὁ ἡ immaculatus, *ex* α *priv.* & σπῖλος ȣ ὁ *macula, labes.*

Ἀσπὶς ίδος *clypeus. item* genus ſerpentis, aſpis. ὑπερασπίζω *defendo.* ὑπερασπιστὴς ȣ̃ ὁ *protector.*

Ἄσπονδος ȣ ὁ ἡ implacabilis, fedifragus. *ex* α *priv.* & σπονδὴ ῆς ἡ *libatio, item fedus, à* σπένδω *libo. qui nobiſcum fedus inire non vult.* F. σπείσω. *Fut. med.* σπείσομαι. *aor.* 1. *med.*

ἐσπένδομαι. *præt. med.* ἔσπονδα, *unde eſt* σπονδὴ ῆς ἡ libatio. *item* fedus.

Ἀσσάριον ου τὸ aſſarius, *obolus Italicus, à Latina voce* as aſſis.

Ἆσσον *adv.* propè. *idem quod* ἐγγὺς, πλησίον. *cum Dat. & Genit.* ἆσσον *etiam vertitur* propius ιλ. ζ & ν ἆσσον ἴθ᾽ *propiùs accede.* ιλ. χ. τείχεος ἆσσον *prope mœnia. ab* ἐγγὺς, *in comparat.* ἐγγίων & ἔσσων. *pro* ἔσσων *dicitur* ἄσσων *unde eſt neutrum* ἆσσον. *ſic* θᾶσσον *citiùs pro* τάχιον, ταχύτερον, τάττον.

Ἀστατέω ῶ incertis ſedibus vagor. *Fut.* ήσω. *P.* ἠστάτηκα. *a.* 1. ἠστάτησα. *ab* ἄστατος ου ὁ ἡ *inſtabilis, quod eſt ex* α *priv. &* στατὸς οῦ ὁ *qui ſtat. Sic* στατὸν ὕδωρ *aqua ſtagnans, reſes. Them.* ἵστημι.

Ἀστεῖος εία εῖον venuſtus a um. *ab* ἄστυ εος τὸ *urbs.*

Ἀστήρικτος ου ὁ ἡ inſtabilis, *ex* α *priv. &* στηρικτὸς *confirmatus. à Th.* στηρίζω. *F.* ξω. *P.* ἐστήριχα *ſtabilio.*

Ἀστὴρ ἀστέρος ὁ ſtella. *ab* αὔω *ſplendeo.*

Ἄστοργος ου ὁ ἡ charitatis expers, *in quo* στοργὴ *h. e. naturalis amor planè extinctus eſt. Th.* στέργω *diligo. F.* στέρξω. *P.* ἔστερχα. *P. med.* ἔστοργα, *unde eſt* στοργὴ ῆς ἡ.

Ἀστοχέω ῶ à ſcopo aberro. *F.* ἀστοχήσω. *P.* ἠστόχηκα. *a.* 1. ἠστόχησα. 1 *Tim.* 1. 6. *ex* α & στοχάζομαι *collimo* ich zihle.

Ἀστραπὴ ῆς ἡ fulgur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀςράπτω fulguro. *F.* ἀςράψω. *P.* ἤςραφα. *prat. med.* ἤςραπα, *unde* ἀςραπὴ ῆς ἡ *fulgur.*

Ἄςρον ȣ τὸ ſidus, aſtrum, ζώδιον *multas complectens ſtellas.*

Ἀσύμφωνος ȣ ὁ ἡ *ábſonus*, diſcors. *ex* α *priv.* & σύμφωνος ȣ ὁ ἡ *conſonus, vide infrà.*

Ἀσωύετος ȣ ὁ ἡ deſipiens, amens. *ex* α *priv.* & σωυετὸς ȣ̃ ὁ *perſpicax, intelligens.* ἀ σωυίημι *intelligo.*

Ἀσωύθετος ȣ ὁ ἡ fedífragus a. *q.* ȣ̓ σωύθετος *qui non ſtat pactis.* σωυτίθημι *compono, paciſcor.* ἀσωυθεσία ας ἡ *violatio federis.*

Ἀσφάλεια ας ἡ ſecuritas, veritas.

Ἀσφαλὴς έος ὁ ἡ certus, *minimè lubricus, tutus à lapſu, ex* α *priv.* & σφάλλω *ſupplanto, labefacto, everto. F.* σφαλῶ. *P.* ἔσφαληκα. *P. paſſ.* ἔσφαλμαι. *hinc* σφάλμα τος τὸ *lapſus, erratum.*

Ἀσφαλῶς *adv.* tutò, certè.

Ἀσφαλίζω munio. *F.* ίσω. *P.* ἠσφάλικα. *P. paſſ.* ἠσφάλισμαι *a.* 1. *paſſ.* ἠσφαλίσθην. *a.* 1. *med.* ἠσφαλισάμην ω ατ. *Act.* 16. 24. *adſtrinxit.* ἠσφαλίσαντο *muniverunt.* ἀσφαλίσασθε 2. *pl. a.* 1. *med. imperat.* munite.

Ἀσχήμων ονος ὁ ἡ indecorus a. *propriè ubi non adhibentur boni geſtus, ex* α *priv.* & σχῆμα τος τὸ *habitus, geſtus, figura. Them.* ἔχω. *vide infrà.*

Ἀσχημονέω ῶ indecorè ago. *Fut.* ήσω. *P.* ἠσχημόνηκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀσχημοσύνη ης ἡ fœda actio, *cum turpiſſimis conjuncta geſtibus. σχῆμα enim inter alia ſignificat geſtum.*

Ἀσωτία ας ἡ profuſio, luxus, luxuria, vita diſſoluta. *ab* ἄσωτος ου ὁ ἡ luxurioſus a. *ex* α *priv. &* σωτὸς *quod eſt* ἀ σώζω *conſervo. q. d. non ſervatus. ſcil. per metony. ſubj. ponitur poſſeſſor pro re poſſeſſa. Et is dicitur ſervari (ſaltem temporaliter) cujus patrimonium & facultates ſervantur.*

Ἀσώτως profuſè, luxurioſè *adv.*

Ἄτακτος ου ὁ ἡ inordinatus, *confuſione gaudens. ex* α *priv. &* τακτὸς *ordinatus. à Th.* τάσσω *vel Atticè* τάττω *ordino.*

Ἀτάκτως *adv.* inordinatè.

Ἀτακτέω ῶ inordinatè me gero. *Fut.* ἀτακτήσω. *Præt.* ἠτάκτηκα. *aor.* 1. ἠτάκτησα. 2 *Theſſal.* 3. *v.* 7.

Ἄτεκνος ου ὁ ἡ liberis carens. *ex* α *priv. &* τέκνον ου τὸ *proles. Th.* τίκτω. *vide infrà.*

Ἀτενίζω oculos in aliquem defigo. ἀτενίζειν εἰς τὸν οὐρανὸν *oculos in cœlum defigere.* F. ἀτενίσω. P. ἠτένικα. *a.* 1. ἠτένισα. *aor.* 1. *infin.* ἀτενίσαι 2 *Cor.* 3. *v.* 7. *part. a.* 1. *act.* ἀτενίσας αὐτὸς ὁ *Act.* 23. 1. *cum Dat. ab* ἀτενὴς έος ὁ ἡ *intentus a. ubi* α *non eſt privativum ſed intenſivum, ab* ἄγαν *valde. Th.* τείνω.

Ἄτερ abſque *adv. cum Gen. Luc.* 22. *v.* 6. 36. ἄτερ ὄχλου *ſine turba.*

Ἀτιμία ας ἡ dedecus, ignominia.

Ἄτι-

Ἄτιμος ου ὁ ἡ inhonoratus. *ex α priv. & τιμὴ ῆς ἡ honor. Th. τίω.*

Ἀτιμάζω contumelia afficio, *Iohan.* 8. 49. *F. άσω. P. ἠτίμακα. P. paſſ. ἠτίμασμαι. a.* 1. *ἠτιμάσθην. a.* 1. *paſſ. infin. ἀτιμασθῆναι, Act.* 5. *v.* 41. ἀτιμάζομαι fœdo. *Rom.* 1. 24. *in media forma.*

Ἀτιμόω ῶ dedécoro. *Fut. ώσω. P. ἠτίμωκα. P. paſſ. ἠτίμωμαι. part. præt. paſſ. ἠτιμωμένος, Marc.* 12. 4.

Ἀτμὶς ίδος ἡ vapor.

Ἄτοπος ου ὁ ἡ inſolens, non conveniens, *Luc.*23. 41. protervus, 2 *Theſſ.* 3. 2. *ex α priv. & τόπος ου ὁ locus.*

Ἄτομος ου ὁ ἡ *inſectilis, individuus ex α priv. & τόμος ου ὁ pars reſecta, Th. τέμνω ſeco.* 1 *Cor.* 15. 51. ἐν ἀτόμῳ (*dat. ſing. g.n.*) in momento *ponitur adverbialiter, q.d.* illicò. *Notatur tempus minimum.* Favorinus. ἄτομον. ου. τὸ λέγεται τὸ μὴ τεμνόμενον ὡς ἡ στιγμὴ, τὸ νῦν, καὶ ἡ μονάς. οἱ ἄτομοι *ab Epicuro dicebantur minutiſſimi illi pulviſculi ſeu corpuſcula individua, quæ infuſis per feneſtram ſolis radiis, in inani videmus volitare.*

Αὐγὴ ῆς ἡ ſplendor, diluculum.

Αὐγάζω illuceſco. *F. άσω. P. ἤυγακα. aor.* 1. *ἤυγασα. præt. paſſ. ἤυγασμαι. αὔγασμα τος τὸ ſplendor.*

Αὐθάδης εος ὁ ἡ *q. d.* ἑαυτῷ ἀδῶν ſibi placens, *qui ſe ipſum admiratur, aliiſque ſe anteponit.*

nit. ex αὐτὸς ipſe & ἀδέω ῶ placeo. F. ήσω. P. ἤδηκα. τ mutatur in θ ob ſequentem vocalem aſpiratam.

Αὐθαίρετος ου ὁ ἡ voluntarius. *ex αὐτὸς ipſe, & αἱρετὸς eligendus, ab αἱρέομαι οῦμαι eligo.*

Αὐθεντέω ῶ autoritatem uſurpo in aliquem *cum Genit. F. ήσω. P. ηὐθέντηκα. à nomine αὐθέντης ου ὁ q. αὐτοέντης idem quod αὐτοφόνος qui ſua manu perimit, cædem infert. autor cædis. per ſyn. ſpeciei* autor quilibet. *ex αὐτὸς ipſe & ἔντεα η τὰ arma.*

Αὐλὴ ῆς ἡ *locus ſubdialis, apertus, ante magnatum ædes. Luc.* 22.55. atrium, aula, palatium. *item* ſtabulum ſubdiale, *qualia ſunt ovium ſepta Iohan.* 10.1.

Αὐλίζομαι diverſor. *imperf.* ηὐλιζόμην ου ετο. *item* pernocto. *F.* ίσομαι. *P.* ηὔλισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ηὐλίσθην.

Αὐλὸς οῦ ὁ tibia. *affine verbo ἄω vel ἄημι flo, ſpiro.*

Αὐλέω ῶ tibia cano. *F.* αὐλήσω. *P.* ηὔληκα. *a.* 1. ηὔλησα. *Luc.* 7.32.

Αὐλητὴς οῦ ὁ tibicen.

Αὐξάνω augeo 1 *Cor.* 3.7. creſco. *Matth.* 6.28. *Act.* 7.17. *F.* αὐξήσω. *P.* ηὔξηκα. *a.* 1. ηὔξησα. *a.* 2. ηὔξανον. *præt. paſſ.* ηὔξημαι *a* 1. *paſſ.* ηὐξήθην. 1 *Pet.* 2.2. *Semel* (*Eph.* 2.21.) *legitur* αὔξει *ab* αὔξω εις ει *pro* αὐξάνω.

Αὔξησις εως ἡ incrementum, augmentum.

Αὔριον *adv.* cras.

Αὐςηρὸς ἀ ὀν auſtérus a um.

Αὐτάρκης εος ὁ ἡ contentus. *ex αὐτὸς ipſe & ἀρκέω ſufficio. vide ſuprà.*

Αὐτάρκεια ας ἡ ſufficientia, id quod ſufficit.

Αὐτοκατάκριτος ου ὁ ἡ ſuopte judicio condemnatus. *ex αὐτὸς ipſe, & κατάκριτος damnatus. vide κατακρίνω.*

Αὐτόματος η ον ſponte agens, ſpontaneus. *Videtur ortum ex αὐτὸς & μάω deſidero, cupio. Act.* 12. *v.* 10.

Αὐτόπτης ου ὁ teſtis oculatus, *qui ipſe vidit. ὄπτω pro quo uſitatum eſt ὀπτάνω video.*

Αὐχμηρὸς ἀ ὀν obſcurus, ſqualidus a um. *ab αὐχμὸς ου ὁ ſqualor. item ſiccitas ex æſtu. ab αὔω ſicco, epéntheſi literæ χ.*

Αὐτόφωρον ου τὸ *ipſum furtum. & per ſynecdochen ſpeciei* ipſum flagrans facinus. φὼρ φωρὸς ὁ *fur.* (φῶρος ου ὁ *ſpeculator, explorator*) φωρὰ ᾶς ἡ *furtum*, παρὰ τὸ φέρειν *ab auferendo.*

Αὐτὸς ἡ ὁ ipſe, a um.

Αὐτοῦ *adv.* ibi, hic. *Matth.* 26. 36.

Αὐτόχειρ, ρος ὁ ἡ *qui vel quæ ſua ipſius manu aliquid facit. Act.* 27. 19. αὐτόχειρες ἐῤῥίψαμεν *ipſi manibus noſtris abjecimus. per ſyn. ſpeciei, qui ſe ipſe manu ſua interficit.*

Ἀφαιρέω ῶ aufero, adimo. *Fut.* ἀφαιρήσω. *P.* ἀφῄρηκα. *a.* 2. ἀφεῖλον. *præſ. med.* ἀφαιρέομαι οῦμαι auferor. *P. paſſ.* ἀφῄρημαι. *aor.* 1. ἀφῃρέθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀφαιρεθήσομαι. *Luc.* 10. 42.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

α. 2. med. ἀφέλόμίω ἐξ ἐξ. *a. 2. med. ſubj.* ἀφέλωμαι ἢ ἤτω. *Rom.* 11. 27.

Ἀφανὴς έ𝔬 ὁ ἡ obſcurus a. *non manifeſtus, non conſpicuus, ex α privat. & φαίνω in lucem profero. item ἀμετάβάτως luceo. vide infrà.*

Ἀφανίζω *propriè, ab aſpectu removeo, tollo, aufero. item* aboleo, *nativum colorem vitio,* obſcuro, depravo. *F.* ίσω. *P.* ἠφάνικα. *a.* 1. ἠφάνισα. *præſ. paſſ.* ἀφανίζομαι evaneſco. *præt. paſſ.* ἠφάνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠφανίσθίω, *evanui, Act.* 13. 41.

Ἀφανισμὸς ὃ ὁ evaneſcentia.

Ἄφαντ𝔬 ȣ ὁ ἡ non conſpicuus a. non apparens. *Th.* φαίνω.

Ἀφεδρὼν ῶν𝔬 ὁ latrina *q. lavatrina, ut Varroni placet, Græcè à ſeorſim ſedendo ex* ἀπὸ & ἕδρα ας ἡ *ſella.* ἄφεδρ𝔬 ȣ ἡ *menſtrua mulierum purgatio. Nomina locorum deſinunt in* ῶον *vel* ὼν ῶν𝔬. *Alii tamen per* ἀφεδρῶνα *intelligunt* rectum inteſtinum.

Ἀφειδία ας ἡ non parcere, *ab* ἀφειδὴς έ𝔬 ὁ ἡ *non parcens, ex α priv. &* φείδομαι *parco. cum genit. vide infrà.*

Ἀφελότης ητος ἡ ſimplicitas. *idem quod* ἀφέλεια ας ἡ *ab* ἀφελὴς έ𝔬 ὁ ἡ *ſimplex, tenuis. affine* τῷ *a.* 2. ἀφελεῖν *à verbo* ἀφαιρέω.

Ἀφὴ ῆς ἡ commiſſura. *à præt. med.* ἧφα *verbi* ἅπτομαι.

Ἀφθαρσία ας ἡ immortalitas. *propriè, incorruptibi-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ptibilitas. ex α priv. & φθάρσις εως ἡ *corruptio. Th.* φθείρω.

Ἄφθαρτος ου ὁ ἡ immortalis, *ex α priv.* & φθαρτὸς *corruptibilis.*

Ἀφίημι remitto, ſino, dimitto, relinquo, emitto, permitto, omitto. *præſ. imperat.* ἀφίεθι έτω. 1 *Cor.* 7. 12. ἀφίετε (2. *pl. præſ. act. imperat.*) *remittite. præſ. infin.* ἀφιέναι *omittere. Luc.* 11. 42. *F.* ἀφήσω. *P.* ἀφῆκα. *a.* 2. ἀφῆν ῆς ῆ. *a.* 2. *imperat.* ἄφες έτω *remitte, ſine.* 2. *pl.* ἄφετε *ſinite. a.* 2. *ſubj.* ἀφῶ ῇς ῇ *Marc.* 11. 25. *Ioh.* 11. 48. *part. a.* 2. ἀφεὶς έντος ὁ *Marc.* 15. 37. *item a.* 2. *à themate* ἀφιέω, ἤφιον ες ε. *Marc.* 1. 34. *præſ. paſſ.* ἀφίεμαι σαι ται (1 *Iohan.* 2. 12.) remittor, relinquor. *præt. paſſ.* ἀφεῖμαι *ad formam* τέθειμαι. 3. *pl.* ἀφεῖνται & *Atticè* ἀφέωνται. *pro jota ſublato* ω *interponitur. a.* 1. *paſſ.* ἀφέθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἀφεθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* ἀφεθήσομαι *Luc.* 12. 10.

Ἄφεσις εως ἡ remiſſio.

Ἀφικνέομαι οῦμαι pervenio. *F.* ἀφίξομαι. *P.* ἀφῖγμαι. *a.* 2. *med* ἀφικόμην ου ετο. *Rom.* 16. 19.

Ἄφιξις εως ἡ diſceſſus *Act.* 20. 29.

Ἀφιλάγαθος ου ὁ ἡ minimè amans bonos. *ex α priv.* & φιλάγαθος ου ὁ ἡ *amans bonorum.*

Ἀφιλάργυρος ου ὁ ἡ alienus ab avaritia.

Ἀφίστημι diſcedo, deficio. *F.* ἀποστήσω. *P.* ἀφέστηκα. *a.* 2. ἀπέστην *Act.* 5. 37. *a.* 2. *imp.* ἀπόστηθι ήτω. ἀπόστητε (2. *pl. a.* 2. *imper.*) *Luc.* 13. 27. *a.* 2. *ſubj.* ἀποστῶ ῇς ῇ 2 *Cor.* 12. 8. *a.* 2. *infin.* ἀποστῆναι

ςῆναι *Heb.* 3. 12. *part. a.* 2. ἀποςὰς αὐτὸς ὁ *Act.* 15. 38. *præſ. med.* ἀφίςαμαι σαι ται. 3. *pl.* ἀφίςανται. *Luc.* 8. 13. *deficiunt. præſ. imperat. med.* ἀφίςασο (1 *Tim.* 1. 6.) ἀπὸ τῶν τοιούτων, *abſcede ab iis. F.* 1. *med.* ἀποςήσομαι (1 *Tim.* 4. 1.) *deficiam, deſciſcam.*

Ἄφνω *adv.* repentè. *pro* ἀφανῶς *per ſyncopen* τοῦ α *&* *apocopen* τοῦ σ.

Ἀφόβως *adv.* ſine metu, intrepidè. *ab* ἄφοβος ου ὁ *metu vacuus*, *ex* α *priv. &* φόβος ου ὁ *metus.*

Ἀφοράω ῶ intueor. *F.* άσω. *P.* ἀφεώρακα (*Atticè pro* ἀφώρακα) *ex* ἀπὸ *&* ὁράω *video.*

Ἀφορίζω ſéparo. *imperf.* ἀφώριζον. *Gal.* 2. *v.* 12. *F.* ἀφορίσω *& Atticè* ἀφοριῶ. *P.* ἀφώρικα. *aor.* 1. ἀφώρισα. *a.* 1. *imp.* ἀφόρισον άτω. *a.* 1. *ſubj.* ἀφορίσω ῃς ῃ. ἀφορίσωσι excommunicaverint, *ex ſynagoga ejecerint. Luc.* 6. *v.* 22. *part. a.* 1. ἀφορίσας αὐτοὺς ὁ. *præt. paſſ.* ἀφώρισμαι. *part. præt. paſſ.* ἀφωρισμένος η ον *ſeparatus. a.* 1. *paſſ.* ἀφωρίσθην. 2 *Cor.* 6. 17. ἀφορίσθητε (2. *pl. a.* 1. *paſſ. imper.*) *ſeparamini.*

Ἀφορμὴ ῆς ἡ occaſio. *ex* ἀπὸ *&* ὁρμὴ ῆς ἡ *impetus.*

Ἀφρὸς οῦ ὁ ſpuma.

Ἀφρίζω ſpumo, ſpumam excito. *F.* ίσω. *P.* ἤφρικα. *a.* 1. ἤφρισα.

Ἄφρων ονος ὁ ἡ amens. *ex* α *priv. &* φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Ἀφροσύνη ης ἡ dementia.

Ἀφυ-

Ἀφυπνόω ῶ ſopior, obdormiſco. *F.* ώσω. *P.* ἀφύπνωκα. *a. 1.* ἀφύπνωσα. *ex* ἀπὸ *&* ὑπνόω. *Th.* ὕπνος ου ὁ *ſomnus.*

Ἀφομοιόω ῶ *ſimilem reddo, aſſimilo.* F. ώσω. P. ἀφωμοίωκα. *præt. paſſ.* ἀφωμοίωμαι. *part. præt. paſſ.* ἀφωμοιωμένος aſſimilatus. *Heb. 7. 3.*

Ἄφωνος ου ὁ ἡ mutus. *ex* α *privat. &* φωνὴ ῆς ἡ *vox.*

Ἀχάριστος ου ὁ ἡ ingratus a. *ex* α *privat. &* χαριστὸς *quod extra compoſitionem non legitur. à* χαρίζομαι *gratificor. Fut.* χαρίσομαι. P. κεχάρισμαι σαι σται. ἀχαριστία ας ἡ *ingratitudo.* ἀχαριστέω ῶ *ingratus ſum, ſequ.* πρὸς *cum Accuſ.*

Ἀχειροποίητος ου ὁ ἡ non manu factus. *ex* α *priv. &* χειροποίητος *artificio humano ſtructus. & hoc ex* χεὶρ χειρὸς ἡ *manus &* ποιητὸς *factus. à Th.* ποιέω ῶ *facio.*

Ἀχλὺς ύος ἡ caligo. ἀχλύω *obtenebror.*

Ἀχρεῖος εία εῖον inutilis e. *ex* α *priv. &* χρεία ας ἡ *uſus, utilitas, commodum.*

Ἀχρειόω ῶ inutilem reddo. *Fut.* ώσω. P. ἠχρείωκα. P. *paſſ.* ἠχρείωμαι. *a. 1. paſſ.* ἠχρειώθην Rom. 3. 12. ἠχρειώθησαν (*3. pl. a. 1. paſſ. indic.*) *inutiles facti ſunt.*

Ἄχρηστος ου ὁ ἡ inutilis, *ex* α *priv. &* χρηστὸς ἡ ὸν utilis e, *quaſi dicas utibilis. à verbo* χράομαι ῶμαι *utor.*

Ἄχρι *vel* ἄχρις uſque *adv. cum Genit. item* intra *Act.* 20. 6.

Ἄχυρον

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἄχυρον ου τὸ palea, ſtramentum, *ex α & ἰχυρὸν firmum. ſeu potiùs ex α priv. & ἔχω habeo, quod triticum ſeu gramen non ampliùs habeat.*

Ἄψινθος ου ὁ abſinthium, *nomen herbæ amariſſimæ.*

Ἀψευδὴς έος ὁ ἡ mentiri neſcius, *ex α priv. & ψεῦδος εος τὸ mendacium.*

Ἄψυχος ου ὁ ἡ καὶ τὸ ἄψυχον anima carens. *ex α priv. & ψυχὴ ῆς ἡ anima.* inanimus.

ΒΑ.

ΒΑθμὸς οῦ ὁ gradus. *Th. βαίνω eo, incedo. à 1. perſ. præt. paſſ.* βέβημαι, *Doricè* βέβαμαι. *mutato* αι *in* ος, *abjecto utroque augmento, & interpoſito* θ *euphoniæ* ἕνεκα. *idem fit in* κλαυθμὸς *fletus,* σταθμὸς *ſtatera,* καυθμὸς *uredo, &c.*

Βαθὺς εῖα ὺ profundus a um. *in Genit.* βαθέος έιας έος. *Dat.* βαθέϊ εῖ.

Βάθος εος τὸ profunditas.

Βαθύνω excavo. *F.* βαθυνῶ. *a. 1.* ἐβάθυνα.

Βαίνω *eo, incedo. vide* βῆμα.

Βαίον ου τὸ ramus, virgultum.

Βαλάντιον ου τὸ cruména, διὰ τὸ βάλλεσθαι εἰς αὐτὸ ἀργύριον. *quod in eam conjiciatur pecunia.*

Βάλλω jacio. *immitto. Iacob. 3. 3. imperf.* ἔβαλλον cædebant *Marc.* 14. 65. *F.* βαλῶ. *Apoc.* 4. 10. βαλοῦσι *(3. pl. fut. act.) pro* ἔβαλλον. *abjiciebant. Enallage temporis Hebraica. a. 2. act.*

ἔβαλον

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ἔβαλον conjeci, impegi. *a. 2. imperat.* βάλε projice, reconde. *a. 2. ſubj.* βάλω ῃς ῃ. *P.* βέβληκα immiſi. βάλλομαι abjicior. *præt. paſſ.* βέβλημαι projectus ſum. *pluſq. perf.* ἐβεβλήμην σο το. *Luc.* 16. 20. *a.* 1. *paſſ.* ἐβλήθην abjectus ſum. *a.* 1. *paſſ. imper.* βλήθητι *projicitor. Marc.* 11. 23. βληθῆναι ejici. *Matth.* 5. 13.

Βαπτίζω baptizo, mergo, lavo. *F.* ίσω. *P.* βεβάπτικα. *a.* 1. ἐβάπτισα. *præſ. paſſ.* βαπτίζομαι. *imperf.* ἐβαπτιζόμην ου ετο. *præt. paſſ.* βεβάπτισμαι *Act.* 8. 16. *a.* 1. *paſſ.* ἐβαπτίσθην *baptizatus fui. fut.* 1. *paſſ.* βαπτισθήσομαι, *baptizabor. a.* 1. *med.* ἐβαπτισάμην. *a.* 1. *med. imperat.* βάπτισαι. *Act.* 22. 16. *a.* 1. *med. ſubj.* βαπτίσωμαι *lotus fuero Marc.* 7. 4.

Βάπτισμα τος τὸ baptiſma.

Βαπτισμὸς οῦ ὁ lotio.

Βαπτιστὴς οῦ ὁ baptiſta.

Βάπτω intingo. *F.* βάψω. *a.* 1. ἔβαψα. *a.* 1. *ſubj.* βάψω ῃς ῃ. *P.* βέβαφα. *præt. paſſ.* βέβαμμαι.

Βάρβαρος ου ὁ ἡ barbarus, non Græcus a.

Βαριωνᾶ *vox Hebrææ. compoſita ex* βὰρ *filius &* ἰωνᾶ *Ionæ.* ἰωνᾶς *in genit.* ἰωνᾶ *Doricè.*

Βάρος εος τὸ pondus.

Βαρὺς εῖα ὺ gravis. *comparat.* βαρύτερος. *ſuperl.* βαρύτατος.

Βαρέως *adv.* graviter, moleſtè.

Βαρύνω gravo, premo. *F.* βαρυνῶ. *P.* βεβάρυγκα. *a.* 1. *paſſ.* ἐβαρύνθην.

Βαρέω ῶ gravo, *dégravo, onero,* *F.* ήσω. *P.* βεβάρηκα.

ρηκα. *a.* 1. ἐβάρησα. *præſ. paſſ.* βαρέομαι ῦμαι gravor. *præſ. paſſ. imp.* μὴ βαρείσθω *ne gravetur.* 1 *Tim.* 5. 16. *P. paſſ.* βεβάρημαι. *part. præt. paſſ.* βεβαρημένος η ον *gravatus a um. aor.* 1. *paſſ.* ἐβαρήθην.

Βαρύτιμος ου ὁ ἡ gravis pretii, *ex* βαρὺς εῖα *&* τιμὴ ῆς ἡ *pretium.*

Βάσανος ου ἡ *lapis lydius. item* tormentum. *Alio nomine vocatur* στρέβλη ης ἡ.

Βασανίζω torqueo, excrucio. *Fut.* ίσω. *P.* βεβασάνικα. *aor.* 1. ἐβασάνισα. *a.* 1. *act. ſubj.* βασανίσω ῃς ῃ. *a.* 1. *act. infin.* βασανίσαι *torquere. aor.* 1. *paſſ.* ἐβασανίσθην. βασανισθῶσι 3. *pl. ſubj. a.* 1. *paſſ. Apoc.* 9. 5. *fut.* 1. *paſſ.* βασανισθήσομαι.

Βασανισμὸς οῦ ὁ cruciatus, *derivatur à* 1. *perſ. præt. paſſ.* βεβασάνισμαι.

Βασανιστὴς οῦ ὁ tortor.

Βασιλεία ας ἡ regnum *à* βασιλεύω *regno.*

Βασίλειος ὁ ἡ regalis.

Βασίλειον ου τὸ *ſcil.* δῶμα regia. *pl.* βασίλεια ων τὰ *ſubintellige* δώματα, *regum palatia.*

Βασιλεὺς έος *& Atticè* έως ὁ rex. *compoſitum ex* βάσις εως ἡ *fundamentum, baſis, &* λαὸς *populus q. d.* βάσις τοῦ λαοῦ, *baſis populi.*

Βασιλεύω regno, ſum rex, regem me declaro, *Apoc.* 11. 17. regnum adipiſcor. 1 *Cor.* 4. 8. *Semel Tranſitivè accipitur* 1 *Sam.* 15. 35 *pro* facio regnare, regem conſtituo, *& in hac ſignificatione conſtruitur cum Acc. F.* εύσω.

P. βε-

P. βεϐασίλδυκα. *a.* 1. ἐβασίλδυσα. *a.* 1. *infin.* βασιλεῦσαι, *Luc.* 19. 27.

Βασιλικὸς ἡ ὸν regius a um.

Βασίλισσα ης ἡ regina.

Βάσις εως ἡ baſis. *item per ſyn. gen.* planta pedis. *derivatur à* 2. *præt. paſſ.* βεϐῆσαι *verbi* βαίνω, *mutato* αι *in* ις, *abjecto utroque augmento, & mutato* η *in* α *breve.*

Βασκαίνω *q. d.* φάεσι *luminibus h. e. oculis* καίνω *occido,* fáſcino. *F.* βασκανῶ. *a.* 1. *act.* ἐϐάσκηνα, *& a.* 2. *act.* ἐβάσκανον.

Βαστάζω porto, bajulo. *F.* άσω, (*& Doricè* άξω.) *P.* βεϐάσακα. *a.* 1. ἐβάστασα. *a.* 1. *act. infin.* βαστάσαι. *part. a.* 1. *act.* βαστάσας αὐτὸ ὁ.

Βάτος ου ἡ rubus, ſentis. *ſic videtur dicta quaſi* ἄβατος *inacceſſa, quod ſit frutex undequaque virgulis aculeatis & minitantibus armatus, quibus adeuntes deterret.*

Βάτος ου ὁ batus, *nomen menſuræ. Luc.* 16. 6. *ab Heb.* בַּת βατὸς *verò, pervius, eſt à* βαίνω.

Βάτραχος *&* βότραχος ου ὁ rana, *ſic dicta Græce* παρὰ τὸ ἔχειν τὴν βοὴν τραχεῖαν *quod ejus vox ſit aſpera, inſuavis, incondita, inconcinna & moleſta. Apoc.* 16. 13.

Βαττολογέω ῶ loquax, verboſus ſum, nugor. *F.* ήσω. *P.* βεβαττολόγηκα. *aor.* 1. ἐβαττολόγησα. *Matth.* 6. *v.* 7. μὴ βαττολογήσητε (2. *pl. a.* 1. *act. ſubj.*) Βάττος ου ὁ *nomen poëtæ garruli, qui inani ſuæ* πολυλογίᾳ *aliorum obtundebat aures.*

Βδελύσσο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Βδελύσσομαι abominor, execror. *F.* ξομαι. *P.* ἐβδέλυγμαι. *Th.* βδέω *pedo, flatum ventris emitto.*

Βδέλυγμα τος τὸ abominatio.

Βδελυκτὸς ἡ ὸν abominabilis e.

Βέβαιος αία αιον firmus a um.

Βεβαιόω ῶ confirmo. *F.* ώσω. *P.* βεβεβαίωκα. *aor.* 1. ἐβεβαίωσα. *præſ. paſſ.* βεβαιόομαι οῦμαι *confirmor. præſ. infinit.* βεβαιόεσθαι οῦσθαι. *Heb.* 13. *v.* 9. *P. paſſ.* βεβεβαίωμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐβεβαιώθην. 1 *Cor.* 1. *v.* 6.

Βεβαίωσις εως ἡ confirmatio.

Βέβηλος ου ὁ ἡ profanus a.

Βεβηλόω ῶ profano. *F.* ώσω. *P.* βεβεβήλωκα. *a.* 1. ἐβεβήλωσα. *Act.* 24. 6.

Βελίαλ ὁ nequam, *nomen Hebræum,* ἄκλιτον.

Βέλος εος τὸ jaculum.

Βέλτιον melius, *adv. vide* ἀγαθός.

Βῆμα τος τὸ *propriè,* paſſus ein ſchrit. *item* veſtigium *ſeu tantillum ſpatium, ubi quis pedem poſſit figere,* fuß breit *Act.* 7. 5. *Hebræo textu hanc expoſitionem requirente.* tribúnal. *Th.* βαίνω *eo, incedo. F.* βήσομαι. *P.* βέβηκα. *aor.* 2. ἔβην ης η. *præt. paſſ.* βέβημαι.

Βία ας ἡ vis, μετὰ βίας *vi.*

Βιάζω *vim affero. F.* βιάσω. *P.* βεβίακα. *præſ. paſſ. & med.* βιάζομαι, vis mihi affertur. *Matth.* 11. 12. *item* vi perrumpo, *Luc.* 16. 16.

Βίαιος αία αιον, & βίαιος ου ὁ ἡ violentus a um.

ιαστὴς ȣ ὁ violentus.

ιβλίον ȣ τὸ liber, ſcheda *Matth.* 19. 7. ἁ βίβλος ȣ ἡ. βιβλία ων τὰ *Biblia orum. Sic vulgò ſacræ literæ nominantur,* κατ᾽ ἐξοχὴν.

ιβλαρίδιον ȣ τὸ libellulus.

ίβλος ȣ ἡ libellus, liber. recenſio, enumeratio.

ίος ȣ ὁ vita, victus, facultates.

ίωσις εως ἡ *propriè ipſa vivendi actio.* vita anteacta. *idem quod* βίος βεβιωμένος.

ιόω *vivo. F.* βιώσω *Prov.* 7. 3. *&* βιώσομαι. *a.* 1. ἐβίωσα. *P.* βεβίωκα. *a.* 2. ἐβίων. *P.paſſ.* βεβίωμαι.

ιωτικὸς ἡ ὸν ad hujus vitæ uſum pertinens.

Βλαβερὸς ὰ ὸν noxius a um.

Βλάπτω noceo, lædo *cum Accuſ. F.* βλάψω. *P.* βέβλαφα. *a.* 1. ἔβλαψα. *præt. med.* βέβλαβα. *Hinc* βλάβη ης ἡ *damnum.*

Βλαστάνω germino. *F.* βλαστήσω. *P.* βεβλάστηκα. *a.* 1. ἐβλάστησα.

Βλασφημέω ῶ blaſphémo, impiè loquor, maledictis inceſſo. *imperf.* ἐβλασφήμεον ȣν. *Marc.* 15. *v.* 29. *F.* βλασφημήσω. *a.* 1. ἐβλασφήμησα. *P.* βεβλασφήμηκα. *præſ. paſſ.* βλασφημέομαι ȣμαι blaſphémor. *fut.*1. *paſſ.* βλασφημηθήσομαι.

Βλασφημία ας ἡ blaſphemia.

Βλάσφημος ȣ ὁ ἡ blaſphemus. *q. d.* βλάπτων τὴν φήμην, *famam lædens. Act.* 6. 13. βλάσφημα ῥήματα λαλῶν, *verba blaſphema loquens.*

Βλέπω

Βλέπω aſpicio, video, caveo, reſpicio. *imperf.* ἔβλεπον. *Iohan.* 13. 21. *F.* βλέψω. *Act.* 28. 26. *P.* βέβλεφα. *a.* 1. ἔβλεψα. *Act.* 3. 4. *Apoc.* 22. 8. *præſ. paſſ.* βλέπομαι *videor.* 2 *Cor.* 4. 18. τὰ βλεπόμενα πρόσκαιρα, *quæ videntur ſunt temporaria.*

Βλέμμα, τος τὸ aſpectus. 2 *Pet.* 2. 8.

Βοανεργὲς *verba hæc ſunt* Syriaca. *Marc.* 3. 17. *Græcè* υἱοὶ βροντῆς, filii tonitrui. *Sic Iohannes & Iacobus fuerunt dicti.*

Βοὴ ῆς ἡ clamor.

Βοάω ῶ clamo, *imperf.* ἐβόαον ων. *F.* βοήσω. *P.* βεβόηκα. *a.* 1. ἐβόησα. *a.* 1. *imperat.* βόησον άτω *vociferare.*

Βοήθεια ας ἡ adjumentum, auxilium.

Βοηθέω ῶ auxilior, ſuccurro. *q. d.* ἐπὶ τὴν βοὴν θέω, *ad clamorem curro.* *F.* ήσω. *P.* βεβοήθηκα. *a.* 1. ἐβοήθησα. *a.* 1. *imper.* βοήθησον άτω. *Matt.* 15. *v.* 25. Κύριε βοήθει μοι, *Domine ſuccurre mihi.* βοήθει *contractè pro* βοήθεε. *præſ. imper.* 2. *ſing. act.*

Βοηθὸς οῦ ὁ auxiliator, *Heb.* 13. 6. Κύριος ἐμοὶ βοηθός.

Βόθυνος ου ὁ fovea.

Βολὴ ῆς ἡ jactus *à præt. med.* βέβολα jeci *verbi* βάλλω.

Βολὶς ίδος ἡ jaculum. *item* funis *alligato plumbo, quo nautæ profunditatem aquarum explorant.*

Βολίζω bolidem demitto. *F.* ίσω. *P.* βεβόλικα. *a.* 1.

a. I. ἐβόλισα. *part. aor.* I. βολίσας αντος ὁ.

Βόρβορος ου ὁ cœnum.

Βορρᾶς ᾶ ὁ boreas *Luc.* 13. 29. ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, *à borea & auſtro.*

Βόσκω paſco. *F.* βοσκήσω. *P.* βεβόσκηκα. *aor.* I. ἐβόσκησα.

Βοτάνη ης ἡ herba.

Βότρυς, υος ὁ botrus, uva.

Βουλὴ ῆς ἡ conſilium.

Βουλεύω conſulto. *F.* εύσω. *P.* βεβούλευκα. *a.* I. ἐβούλευσα. *præſ. med.* βουλεύομαι. *aor.* I. *med.* ἐβουλευσάμην ω ατο.

Βουλευτὴς οῦ ὁ ſenator.

Βούλευμα τος τὸ conſilium.

Βούλομαι volo. βούλει *vis (pro* βούλῃ*) Luc.* 22. 42. *præſ. opt.* βουλοίμην οιο οιτο. *part. præſ.* βουλόμενος. *imperf. med.* ἐβουλόμην ου ετο. *Philem.* 13. *F.* βουλήσομαι. *P.* βεβούλημαι. *a.* I. *paſſ.* ἐβουλήθην *volui. & Atticè* ἠβουλήθην 2 *Iohan. v.* 13.

Βουνὸς οῦ ὁ collis *Luc.* 3. 5.

Βοῦς βοὸς ὁ ἡ bos, vacca. αἱ βόες *vaccæ. Dat. pl.* βουσί.

Βραβεῖον είου τὸ præmium victoriæ.

Βραβεύω *præmium do certaminis. item* impero. *Coloſſ.* 3. 15. ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ βραβευέτω (3. *ſing. præſ. imperat. act.*) ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, *pax Dei ſit gubernatrix in cordibus veſtris. F.* εύσω. *P.* βεβράβευκα. *a.* I. ἐβράβευσα. *Th.* βραβευς έως ὁ *qui dat præmium certaminis,* ὁ ἀγωνοθέτης.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Βραδὺς εῖα ὺ tardus a um.

Βραδύνω tardo. *F.* βραδυνῶ. *a.* 1. ἐβράδυνα.

Βραδυπλοέω ῶ tardè navigo (*verbum compoſitum ex* βραδὺς *tardus, &* πλόος ὄυς ὁ *navigatio.*) F. ήσω. P. βεβραδυπλόηκα.

Βραδυτὴς ῆτος ἡ tarditas, *ſegnities.*

Βραχίων ονος ὁ brachium.

Βραχὺς εῖα ὺ brevis e. *Luc.* 22. 58. μετὰ βραχὺ *paulò poſt. Iohan.* 6. 7. βραχύ τι *paululum, Heb.* 13. 22. διὰ βραχέων *paucis.*

Βρέφος εος τὸ embryo, infans, puer.

Βρέχω pluo, rigo, humecto. *F.* βρέξω. *P.* βέβρεχα. *a.* 1. ἔβρεξα. *a.* 1. *infin.* βρέξαι *pluere. Luc.* 7. 38. βρέχειν τοὺς πόδας δάκρυσιν, *rigare pedes lacrymis. P. med.* βέβροχα.

Βροντὴ ῆς ἡ tonitru. βροντάω ῶ *tono. F.* ήσω. *P.* βεβρόντηκα.

Βροχὴ ῆς ἡ pluvia vehemens, *pluvia procelloſa,* nimbus.

Βρόχος ου ὁ laqueus, reſtis, *à* βρόγχος ου ὁ *guttur, extrito* γ, *quod reſtis circa guttur ſuſpendendi circumponi ſoleat.*

Βρύχω ſtrido. *imperf.* ἔβρυχον. *F.* βρύξω. *P.* βέβρυχα. *P. paſſ.* βέβρυγμαι.

Βρυγμὸς ȣ̃ ὁ ſtridor.

Βρύω mano, fundo, ſcateo. *F.* βρύσω. *P.* βέβρυκα. *a.* 1. ἔβρυσα.

Βρώσκω *pro quo etiam dicitur* βιβρώσκω cómedo. F. βρώσω. P. βέβρωκα. *Iohan.* 6. 13. *præt. paſſ.* βέβρωμαι.

Βρῶμα

Βρῶμα τος τὸ eſca.

Βρῶσις εως ἡ cibus, eroſio.

Βρώσιμος ου ὁ ἡ eſculentus a.

Βυθὸς οῦ ὁ profunditas maris, altum, pélagus.

Βυθίζω mergo. *Fut.* βυθίσω. *P.* βεϐύθικα. *a.* 1. ἐϐύθισα.

Βύσσος ου ἡ *lini pretioſiſſimi genus*, byſſus.

Βύσσινος η ον byſſinus.

Βυρσεὺς έος & *Atticè* έως *Actor.* 10. *v.* 32. ὁ coriarius, *à ſubſt.* βύρσα ης ἡ *corium pellis.*

Βωμὸς οῦ ὁ ara idoli. (*altare vero* Deo *ſacrum dicitur* θυσιαστήριον ου τὸ) *eſt ab Hebrææ voce* בָּמָה *excelſum.*

ΓΑ.

Γάγγραινα ης ἡ gangræna *à Th.* γράω *vel* γραίνω (*Heſych.*) *depaſcor, quòd proxima quæque ſubitò depaſcatur. Eſt partis mortificatio, orta ab inflammatione. Germanicè* der kalte brand. *Hæc interdum curabilis eſt. Extremus verò hujus morbi gradus dicitur alia voce* σφάκελος ου ὁ, *qui prorſus eſt incurabilis, & proinde membrum hoc morbo affectum*

Enſe reſcindendum, ne pars ſincera trahatur.

Γάζα ης ἡ gaza. *vox origine Perſica. Suidas* θησαυρὸν, *alii* πλοῦτον opes *interpretantur.*

Γαζοφυλάκιον ου τὸ ærarium eccleſiaſticum, *ponitur pro loco, ubi erat ærarium, Iohan.* 8. 20. *comp. ex* γάζα ης ἡ, & φυλακὴ ῆς ἡ *cuſtodia.*

Γάλα

Γάλα γάλακτος τὸ lac. *item per metaph.* rudis inſtitutio.

Γαλήνη ης ἡ tranquillitas maris, malacia. *γαληνὸς οῦ ὁ ſerenus, tranquillus.*

Γάμος ου ὁ nuptiæ, locus nuptiis celebrandis deſtinatus *Matth.* 22. 10. conjugium *Hebr.* 13. 4. ſolenne convivium. *Luc.* 14. 8.

Γαμέω ῶ uxorem duco. *item* 1 *Tim.* 5. 11. nubo. 1 *Cor.* 7. *v.* 9. *F. γαμήσω. P. γεγάμηκα. a.* 1. *ἐγάμησα & per ſyncopen nec non metatheſin ἔγημα. præſ. paſſ. γαμέομαι οῦμαι* nubo. *a.* 1. *paſſ. ἐγαμήθην.*

Γαμίσκω *nuptum do. γαμίσκομαι* nuptui collocor, nubo. *idem quod γαμίζω. F. ίσω. P. γεγάμικα. a.* 1. *ἐγάμισα. τὸ γαμίζειν eſt parentum, ſponſus dicitur γαμῆσαι, ſponſa verò γαμηθῆναι.*

Γὰρ enim, nam. *conjunct. cauſalis. ſemper poſtponitur.*

Γαστὴρ ἡ venter, uterus. *in Genit. γαστέρος & contractè γαστρός. D. γαστρί. Acc. γαστέρα. Vocat. γάστερ. mulier dicitur ἐν γαστρὶ ἔχειν gravida eſſe. Nom. pl. γαστέρες. Tit.* 1. 12. *γαστέρες ἀργαὶ ventres pigri h. e.* ignavi fuci, *fruges conſumere nati.*

Γε *dictio enclitica, ſeparatim vix legitur. ὄφελόν γε* utinam ſanè 1 *Cor.* 4. 8. *καίγε* & quidem *Act.* 2. 18. *&* ſaltem *Luc.* 19. 42. *διάγε* tamen *propter Luc.* 18. 5. *ἀλλάγε* tamen, at certè, 1 *Cor.* 9. 2. *καίτοιγε* etſi, *Ioh.* 4. 2. *μενοῦνγε* imò

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

imò verò. εἰ δὲ μήγε alioquin *Matt.* 9.17. ſin minus *Luc.* 13. 9. ὅσγε qui quidem *Rom.* 8.32. μήτιγε nedum, 1 *Cor.* 6. 3.

Γείτων ονος ὁ ἡ vicinus a.

Γέεννα ης ἡ gehenna, orcus. *vox Hebræa compoſita, & vertitur* vallis Hinnomi: *ubi olim Iſraëlitæ ſuperſtitionibus vicinarum gentium addicti filios ſuos idolo Molecho adolebant, inaudita quadam immanitate. Sic ergo locus damnatorum dictus fuit per metaphoram.*

Γελάω ῶ rideo. F. γελάσω. P. γεγέλακα. *a.* 1. ἐγέλασα. P. *paſſ.* γεγέλασμαι. *a.* 1. ἐγελάσθην.

Γέλως ωτος ὁ riſus. *poëticè* γέλως ω ὁ.

Γέμω plenus ſum. *in part.* γέμων γέμουσα γέμον. *præt. med.* γέγομα.

Γεμίζω impleo. F. ίσω. P. γεγέμικα. *a.* 1. ἐγέμισα. *præſ. paſſ.* γεμίζομαι, impleor. *P. paſſ.* γεγέμισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐγεμίσθην, *Luc.* 14. 23.

Γενεὰ ᾶς ἡ generatio, *Matth.* 1. *verſ.* 17. ætas, *Luc.* 1. 50. εἰς γενεὰς γενεῶν *in omnes ætates.* gens *Heb.* 3. *v.* 10. γενεὰ σκολιὰ *natio prava Actor.* 2. 40.

Γενεαλογία ας ἡ genealogia, *generis recenſio.* à γενεαλόγος ου ὁ *genealogiæ ſcriptor.*

Γενεαλογέω ῶ *generis ſeriem deduco, natales progenitorum inveſtigo. Fut.* ήσω. P. γεγενεαλόγηκα. *a.* 1. ἐγενεαλόγησα. *præſ. paſſ.* γενεαλογέομαι οῦμαι *annumeror in proſapia aliqua.* γενεαλογούμενος. (*part. præſ. paſſ.*) qui in genere alicujus annumeratur, *Heb.* 7. 6. *Acti-*

vum conſtruitur cum acc. Plut. γενεαλογοῦσι τὸν Λυκοῦργον, *Lycurgi genus recenſent, majores ejus ordine commemorant.*

Γενέσια ων τὰ natalitia. *convivium ſolenne in memoriam diei natalitii.*

Γένεσις εως ἡ generatio *Matth.* 1. *v.* 1. *ubi videtur numerus ſingularis poni pro plurali. confer. Gen.* 6. *v.* 9. *Vel eſt Metonym. adj. nempe generatio ponitur pro generatis.* nativitas. *Iacob.* 3. 6. *curriculum vitæ inde à nativitate noſtra. formatur à* γεγένησαι. 2. *ſingul. præt. paſſ. verbi* γίνομαι.

Γενετὴ ῆς ἡ nativitas, ortus. *idem quod* γενέθλη ης ἡ. *Iohan.* 9. *v.* 1. *à verbo* γίνομαι. *F.* γενήσομαι. *præt. paſſ.* γεγένημαι σαι ται. *formatur à* 3. *ſing.* γεγένηται. *unde* γενετὴρ ῆρος ὁ *genitor,* γενέτειρα ας ἡ *genitrix, &* γενετὴ ῆς ἡ *ortus.*

Γεννάω gigno, pario. *F.* ήσω. *P.* γεγέννηκα. *aor.* 1. ἐγέννησα. *præſ. paſſ.* γεννάομαι ῶμαι *gignor. P. paſſ.* γεγέννημαι *natus ſum. Iohan.* 3. 9. *a.* 1. *paſſ.* ἐγεννήθην.

Γέννημα τος τὸ progenies, fructus.

Γέννησις εως ἡ (*idem quod* γένεσις.) generatio.

Γεννητὸς ἡ ὸν natus a um. γεννητοὶ γυναικῶν, *nati mulieribus h. e. homines. Hebraiſmus.*

Γένος εος τὸ genus, familia. *Philip.* 3. 5. ordo *Actor.* 4. 6. natio *Actor.* 4. 36. ſpecies 1 *Cor.* 12. 10. cœtus *Marc.* 9. 29.

Γερουσία ας ἡ ſenatus, *à* γερούσιος α ον *ad ſenes pertinens.*

Γέρων

Γέρων οντος ὁ ſenex. *q. d.* γέων (*ſeu* γῶν) ὁρῶν *terram intuens.*

Γεύω *guſtare facio, guſtum præbeo.* F. γεύσω. P. γέγευκα. *præſ. paſſ.* γεύομαι guſto; *& ex idiotiſmo Hebraico* edo. *regit Genit.* F. γεύσομαι *Luc.* 14. *verſ.* 24. γεύσεταί μου τοῦ δείπνου, *guſtabit cœnam meam. a.* 1. *med.* ἐγευσάμην ω ατο guſtavi, *Iohan.* 2. 9. μηδενὸς γεύσασθαι (*a.* 1. *med. infin.*) *nihil velle guſtare h. e.* edere. *item* γεύσασθαι *videtur eſſe* prandere *Actor.* 10. 10. *Hinc Euſtathius* τὸ ἄριστόν ἐστι τὸ κοινῶς λεγόμενον γεῦμα. *At Galli cibum, quem à prandio ſumunt, vocant* le gouſter. *Act.*23. 14. *non guſtaverint mortem. guſtare mortem eſt* mori, *Luc.* 9. 27. *Semel cum Accuſ. Heb.* 6. 5.

Γεωργέω ῶ *terram colo, agriculturam exerceo.* F. ήσω. P. γεγεώργηκα. *præſ. paſſ.* γεωργέομαι οῦμαι éxcolor, *Heb.* 6. 7. *ex* γέα γῆ *terra &* ἐργάω *pro quo uſitatum eſt* ἐργάζομαι *operor.*

Γεώργιον ου τὸ arvum, ager aratus.

Γεωργὸς οῦ ὁ agricola, vinitor.

Γῆ (*ex* γέα) ῆς ἡ terra, regio, territorium.

Γῆρας τὸ ſenectus. *in Genit.* γήρατος γήραος *& contractè* γήρως. *Dat.* γήρατι γήραϊ γήρᾳ. *Luc.* 1. 36.

Γηράσκω conſeneſco. *F.* γηράσω. *a.* 1. ἐγήρασα. *a.* 1. *ſubj.* γηράσω ῃς ῃ. *P.* γεγήρακα.

Γίνομαι fio, ſum. *Actor.* 12. 11. γίνεσθαι ἐν ἑαυτῷ *ad ſe reverti.* F. 2. *paſſ.* γενήσομαι. *Præt. paſſ.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

γένημαι *natus fui. a. 1. paſſ.* ἐγενήθην. *a. 2. med.* ἐγενόμην ου ετο *fui, factus ſum. a. 2. imperat.* γενοῦ έσθω. *aor. 2. opt.* γενοίμην οιο οιτο. (*Rom.* 3. 31. μὴ γένοιτο abſit: *contrà,* γένοιτο ſit ita) *a. 2. ſubj.* γένωμαι ῃ ηται. *a. 2. infin.* γενέσθαι. *part. a. 2.* γενόμενος ένη ενον. *præt. med.* γέγονα. *pluſq. perf.* ἐγεγόνειν *Act.* 4. 22. *præt. med. infinit.* γεγονέναι. 2 *Tim.* 2. 18. *part. præt. med.* γεγονὼς ῦια ός.

Γινώσκω cognoſco. *F.* γνώσομαι. *P.* ἔγνωκα. *Ioh.* 5. 42. *pluſq. perf.* ἐγνώκειν *Ioh.* 14. 7. *a. 2.* ἔγνων ως ω. 3. *pl.* ἔγνωσαν *cognoviſſent* 1 *Cor.* 2. 8. *a. 2. imperat.* γνῶθι *cognoſce. a. 2. ſubj.* γνῶ ῷς ῷ 2 *Cor.* 2. 9. *a. 2. infin.* γνῶναι *Actor.* 1. 7. *part. a. 2.* γνοὺς όντος. *præſ. paſſ.* γινώσκομαι *cognoſcor, diligor. præt. paſſ.* ἔγνωσμαι. *a. 1. paſſ.* ἐγνώσθην. *fut. 1. paſſ.* γνωσθήσομαι.

Γλεῦκος εος τὸ muſtum *q. d. miſtum fæcibus, Vel potiùs q. d. novum. Nam Plauto muſtus a um. idem eſt quod recens ſeu novus a um. Sic virgo dicitur* muſta *& opponitur viduæ. Sic juventus muſta* die friſche jugend. *Vide Lexicon Plautinum Paréi. Græcè à dulcedine.*

Γλυκὺς εῖα ὺ dulcis e. *in Genit.* γλυκέος είας έος. *comp.* γλυκύτερος.

Γλῶσσα *vel Atticè* γλῶττα ης ἡ lingua *Marc.* 7. *v.* 33. ſermo *Act.* 2. 4. ſermo peregrinus 1 *Cor.* 14. 14. γλῶσσαι ῶν αἱ ſermones peregrini *Act.* 19. 6.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Γλωσσόκομον ου τὸ *propriè eſt theca lingulis tibiarum recondendis idonea. item* marſupium *ab externa forma. ex* γλῶσσα *&* κομέω *vel* κομίζω *fero.*

Γναφεὺς έως ὁ fullo. *vide ſuprà* ἄγναφος.

Γνήσιος ου ὁ ἡ *q. d.* γεννήσιος genuinus a.

Γνησίως *adv.* genuinè, germanè.

Γνόφος ου ὁ *caligo, tenebra,* turbo. *Euſtath.* à νέφος *nubes, nebula, quaſi* νόφος, *& aſſumpto* γ *ex Æolica dialecto,* γνόφος.

Γνωρίζω notum facio, ſcio, *Philip.* 1. 21. οὐ γνωρίζω *ignoro. (à nomine* γνώριμος ου ὁ ἡ *notus a.* γνωριμώτερος *notior. Hinc pro* γνωριμίζω *eſt* γνωρίζω. γνώριμος *verò dicitur pro* γνώσιμος *ex* γινώσκω) *F.* γνωρίσω *& Atticè* γνωριῶ. *Coloſſ.* 4. 9. *P.* ἐγνώρικα. *a.* 1. ἐγνώρισα. *a.* 1. *act. infin.* γνωρίσαι *notum facere. part. a.* 1. γνωρίσας αὐτὸς ὁ *qui notum fecit. præſ. paſſ.* γνωρίζομαι innoteſco. *Philip.* 4. 6. τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω *(3. ſing. præſ. paſſ. imper.)* πρὸς τὸν θεὸν, *petitiones veſtræ innoteſcant apud Deum. præt. paſſ.* ἐγνώρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐγνωρίσθην *innotui. a.* 1. *paſſ. ſubj.* γνωρισθῶ ῇς ῇ.

Γνώμη ης ἡ, ſententia *Actor.* 20. *v.* 3. *Apoc.* 17. *verſ.* 13. conſilium 1 *Cor.* 7. *v.* 5. permiſſio *Philem. v.* 14.

Γνῶσις εως ἡ cognitio.

Γνώστης ου ὁ gnarus.

Γνωστὸς ἡ ὸν notus a um.

Γογγύζω inurmuro. *imperf.* ἐγόγγυζον. *Luc.* 5. 30. ἐγόγγυζον αὐτῶν (*pro* κατ᾽ αὐτῶν) *obmurmurabant eis. Simplex pro compoſito* καταγογγύζω. *præſ. imperat.* γόγγυζε. *Iohan.* 6. *v.* 43. μὴ γογγύζετε *ne murmurate.* F. ύσω. P. γεγόγγυκα. *a.* 1. ἐγόγγυσα.

Γογγυσμὸς οῦ ὁ murmur.

Γογγυστὴς οῦ ὁ murmurator.

Γόης ητος ὁ impoſtor, *propriè, incantator, præſtigiator, à verbo* γοάω *gemo.*

Γόμος ου ὁ onus navis, *Act.* 21. 3. merces, *Apoc.* 18. 11. *à præt. med.* γέγομα *quod eſt à* γέμω, *vide ſuprà.*

Γονεὺς έως ὁ parens. *à* γονὴ ῆς ἡ *generatio. quod eſt à præt. med.* γέγονα,

Γόνυ γόνατος τὸ genu.

Γονυπετέω ῶ ad genua áccido. *F.* ήσω. *P.* γεγονυπέτηκα. *a.* 1. ἐγονυπέτησα. *cum Dat. & Accuſ. Matth.* 17. 14. *Marc.* 1. 40.

Γράμμα τος τὸ litera, *Luc.* 33. 38. *tabulæ, ſeu* chirographum, *Luc.* 16. 6. γράμματα ων τα *ſcripta,* liber, *Iohan.* 5. *v.* 47. epiſtola, *Act.* 28. 21. literæ, eruditio, *Act.* 26. 24.

Γραμματεὺς έως ὁ ſcriba.

Γραφὴ ῆς ἡ ſcriptura, dictum ſcripturæ *Iohan.* 19. 37. γραφαὶ ῶν αἱ ſcripturæ, divinæ literæ, *Matth.* 22. 29.

Γράφω, ſcribo, deſcribo, pingo. F. γράψω. P. γέγραφα. *præt. paſſ.* γέγραμμαι.

Γραπτὸς ὴ ὸν ſcriptus a um.

Γραώδης εος ὁ ἡ anilis, *derivatur à ſubſt.* γραῦς αὸς ἡ *anus, vetula.*

Γρηγορέω ῶ vigilo. *F.* ήσω. *P.* γεγρηγόρηκα. *a.* 1. ἐγρηγόρησα. *Dicitur* γρηγορέω ῶ *per aphæreſin pro* ἐγρηγορέω ῶ *vigilo. Derivatur à verbo* ἐγείρω *excito. F.* ἐγερῶ. *P.* ἤγερκα. *P. paſſ.* ἤγερμαι, *præt. med.* ἤγορα *& Atticè* ἐγήγορα, *& cum epentheſi literæ* ῥω, ἐγρήγορα. *unde part. præt. med.* ἐγρηγορὼς ότος ὁ *vigilans, legitur apud Plat. & Xenoph. Hinc* ἐγρήγορος ου ὁ *vigil. & verbum* ἐγρηγορέω ῶ *vigilo.*

Γυμνὸς ἡ ὸν *ſic dictus. q.* γυῖα μόνα ἔχων *h. e. ſolam cutem ſeu membra habens ſine veſte.* nudus a um.

Γυμνάζω *propriè, me nudum in palæſtra exerceo.* exerceo. F. *άσω.* P. γεγύμνακα. *a.* 1. ἐγύμνασα. *præt. paſſ.* γεγύμνασμαι.

Γυμνασία ας ἡ exercitatio.

Γυμνητεύω *propriè, ſum miles levis armaturæ,* nudus ſum. F. εύσω. P. γεγυμνήτευκα. *a.* 1. ἐγυμνήτευσα. *à* γυμνῆς ῆτος ὁ *vel* γυμνήτης ου ὁ *miles levioris armaturæ, non cataphractus.*

Γυμνότης ητος ἡ nuditas.

Γυνὴ ἡ *q. d.* γονὴ *à* γέγονα *natus ſum.* mulier, uxor, virgo. *Gen.* γυναικὸς *tanquam à* γύναιξ. *Dat.* γυναικὶ. *Acc.* γυναῖκα. *Voc.* γύναι. *Nom. pl.* γυναῖκες. *Gen.* γυναικῶν. *Dat.* γυναιξὶ. *Acc.* γυναῖκας.

Γυναικάριον ου τὸ muliercula.

Γυναικεῖος εία εῖον muliebris, *ad mulieres pertinens.*

tinens. γυναικεῖον ου τὸ *ſcil.* δῶμα, *gynæcéum, conclave mulierum,* ein frawenzimmer.

Γωνία ας ἡ angulus. *ſcil. ubi deſinunt plateæ in angulum, ubi ſunt bivia aut trivia, Matth. 6. v. 7. Germanicè* ein ecke. *item contrà* angiportus *h. e. vicus anguſtus & non pervius. item* anguſtum ſpatium *inter duas ædes, per quod via planè non patet. Germanicè* ein winckel. ἐν γωνίᾳ *in angulo h. e.* occultè, clam *Act.* 26. 26.

ΔΑ.

ΔΑίμων ονος ὁ ἡ dæmon, *q.* δαήμων ονος ὁ ἡ *ſciens. ex* δαίω *ſcio, diſco.* malus ſpiritus *Marc.* 5. 12.

Δαιμόνιον ου τὸ dæmonium, *derivatur ab Adject.* δαιμόνιος ὁ ἡ *divinus.* δαιμόνια dii *Actor.* 17. *verſ.* 18.

Δαιμονίζομαι à dæmonio vexor. *part. præſ.* δαιμονιζόμενος ου ὁ dæmoniacus. *P.* δεδαιμόνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐδαιμονίσθην. *part. a.* 1. δαιμονισθεὶς *à dæmonio vexatus, Luc.* 8. 36.

Δαιμονιώδης εος ὁ ἡ dæmoniacus a.

Δάκνω mordeo. *F.* δήξομαι. *a.* 2. ἔδακον. *aor.* 1. ἔδηξα. *P.* δέδηχα. *P. paſſ.* δέδηγμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐδήχθην. *a.* 2. *paſſ.* ἐδάκην.

Δάκρυ υος τὸ lacryma, *Luc.* 7. 44.

Δάκρυον ου τὸ lacryma, *Apoc.* 21. 4.

Δακρύω lacrymor. *F.* ύσω. *P.* δεδάκρυκα. *a.* 1. ἐδάκρυσα.

Δάκτυ-

Δάκτυλος ου ὁ digitus, *Marc.* 7. 33. potentia, virtus, *Luc.* 11. 20.

Δακτύλιος ου ὁ annulus.

Δαμάζω domo. *F.* *δαμάσω.* *a.* 1. *ἐδάμασα.* *a.* 1. *infin.* *δαμάσαι.* *P.* *δεδάμακα domui.* *P.* *paſſ.* *δεδάμασμαι*, *Iacob.* 3. 7.

Δάμαλις εως ἡ juvenca.

Δάνειον ου τὸ mutuum. *q. d. quod de meo fit* tuum. *Th.* *δάνος εος τὸ munus, mutuum.* *Eccl.* 29. *v.* 4.

Δανείζω mutuum do. *Fut.* *δανείσω.* *P.* *δεδάνεικα.* *a.* 1. *ἐδάνεισα.* *præſ. med.* *δανείζομαι* mutuum accipio. *a.* 1. *med.* *ἐδανεισάμην ω ατο.* *Matth.* 5. 42. *δανείσασθαι.* (*a.* 1. *med. infin.*) *mutuò accipere.*

Δανειστὴς οῦ ὁ creditor.

Δαπάνη ης ἡ ſumptus, *Luc.* 14. 28. *ψηφίζει τὴν δαπάνην, cómputat ſumptus.*

Δαπανάω ῶ impendo, ſumptus facio. *F.* *ήσω* *P.* *δεδαπάνηκα.* *a.* 1. *ἐδαπάνησα.* *a.* 1. *act. imp* *δαπάνησον αὐτῶ*, *Act.* 21. 24. *adde ſumpt*

Δὲ *conjunct. diſcret.* verò, autem. *item,* igitur, tamen, ſanè, enim. *Vide Lexicon N. Teſt.*

Δέησις εως ἡ deprecatio. *Th.* *δέομαι oro.*

Δεῖ oportet *cum Accuſ. in præſ. ſubj.* *δέῃ.* *imperf.* *ἔδει oportebat.* *F.* *δεήσει oportebit.* *aor.* 1. *ἐδέησε oportuit.* *infinit.* *δεῖν oportere.* *part. præſ.* *δέον ἐστὶ neceſſarium eſt* *Act.* 29. 36. *λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα, garrientes, quæ non oportet*, 1 *Tim.* 5. 13.

Δεικνύω vel δείκνυμι oſtendo, índico. *F.* δείξω. *a.* 1. ἔδειξα. *a.* 1. *imperat.* δεῖξον άτω *oſtende.* *a.* 1. *ſubj.* δείξω ῃς ῃ, *Act.* 7.3. *a.* 1. *infin.* δεῖξαι, *Apoc.* 22.6. *præt. paſſ.* δέδειγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐδείχθην. *part. a.* 1. δειχθεὶς έντος, *Heb.* 8.5.

Δεῖγμα τος τὸ exemplum.

Δειγματίζω palàm traduco. *F.* ίσω. *P.* δεδειγμάτικα. *a.* 1. ἐδειγμάτισα.

Δειλὸς ἡ ὸν timidus, malus, improbus. *affine verbo* δείδω *timeo. F.* δείσω *&* δείσομαι. *P. med.* δέδοικα *pro* δέδοιδα, *ne trium* τῶν δέλτα *concurſus eſſet* κακόφωνος. *pro* δέδοικα *Iones* δέδια *& poëtæ* δείδια.

Δειλία ας ἡ timiditas.

Δειλιάω ῶ formido, *ob ignaviam & timiditatem refugio. F.* άσω. *P.* δεδειλίακα. *a.* 1. ἐδειλίασα. *Iohan.* 14.27. μηδὲ δειλιάτω (3. *ſing. præſ. activ. imperativi.*)

Δεῖνα ὁ ἡ *Matth.* 26.18. πρὸς τὸν δεῖνα, ad quendam. *Sic loquuntur Græci, quum certum hominem notare volunt, nec tamen nominare. Hebræi dicunt,* ploni almoni, *Rut.* 4. *verſ.* 1. *Genit.* τοῦ δεινὸς. *Dat.* τῷ δεινὶ. *Accuſ.* τὸν καὶ τὴν δεῖνα.

Δεινῶς vehementer *adv. Th.* δεινὸς ἡ ὸν *formidabilis, gravis.*

Δεῖπνον ου τὸ, παρὰ τὸ δεῖν παύειν τὸν πόνον, *quia tum homines à labore ceſſant.* cæna, *q. cædina à cædo. item* convivium, *Matth.* 13. 6. *Marc.* 6.21.

Δειπνέω ῶ cœno. *Fut.* ήσω. *P.* δεδείπνηκα. *aor.* 1. ἐδείπνησα. 1 *Cor.* 11. *verſ.* 25. μετὰ τὸ δειπνῆσαι (*aor.* 1. *act. infin.*) *poſt cœnaviſſe h. e. poſtquam cœnaſſent.*

Δεισιδαίμων, ονος ὁ ἡ ſuperſtitioſus. *comp. ex* δείδω *timeo.* F. δείσω. *præt. act.* δέδεικα, *pro quo uſitatum eſt præt. med.* δέδοικα *pro* δέδοιδα. *unde abjectis* οκ *fit* δέδια ας ε *timui. poëticè* δείδια. *præt. paſſ.* δέδειμαι σαι ται, *hinc eſt* δεῖσις εως ἡ *metus, timor.* & δαίμων ονος ὁ *numen, dæmon. comp.* δεισιδαιμονέστερος α ον *propriè, numinis metuentior,* religioſior.

Δεισιδαιμονία ας ἡ ſuperſtitio.

Δέκα *pluralis numeri tantùm g. o. indeclinabile* decem. οἱ δέκα *decem reliqui. Matth.* 20. *verſ.* 24.

Δεκαδύο *g. o.* ἄκλιτον, duodecim. *dicitur etiam* δυοκαίδεκα, δώδεκα, *Act.* 24. 11.

Δεκαπέντε *g. o.* ἄκλιτον, quindecim.

Δεκατέσσαρες ων οἱ αἱ, καὶ δεκατέσσαρα ων τὰ quatuordecim.

Δέκατος δεκάτη δέκατον decimus a um.

Δεκάτη ης ἡ decima, *decima pars.* δεκάται ῶν αἱ decimæ.

Δεκατόω ῶ decimas accipio. F. ώσω. P. δεδεκάτωκα. *præſ. paſſ.* δεκατόομαι οῦμαι decimor. *P. paſſ.* δεδεκάτωμαι.

Δεκτὸς ἡ ὸν acceptus a um. *Th.* δέχομαι *capio.*

Δελεάζω ineſco, eſcâ capio, (*à nomine* δέλεαρ δελέατος τὸ *eſca qua animalia capiuntur,*

quaſi

quaſi δόλεαρ ἀπὸ τοῦ δόλου.) *Fut.* δελεάσω. *P.* δεδελέακα. *a.* 1. ἐδελέασα. *præſ. paſſ.* δελεάζομαι ineſcor.

Δένδρον ου τὸ arbor.

Δεξιολάβος ου ὁ ſatelles, ſtipator. *videntur ſatellites ſic dicti* παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τοῦ βασιλέως δεξιὰν, *quod ſint proximi à rege. vel* διὰ τὸ δεξιοὺς εἶναι, *quod ſint dextri. vocantur etiam* δορυφόροι *haſtati.*

Δεξιὸς ιὰ ιὸν dexter a um. παρὰ τὸ δέξασθαι *à capiendo.* ἐκ δεξιῶν, *ſubaudi* μερῶν *à dextris, Luc. 23. 33. confer Iohan. 21. 6.*

Δεξιὰ ᾶς ἡ *ſcil.* χεὶρ dextra manus, *prout additur Mntth. 5. v. 30. per metaph.* potentia *Act. 2. v. 3.*

Δέομαι oro *cum Genit. imperf.* ἐδεόμην ἐου ἔετο rogabam. *aor.* 1. *paſſ.* ἐδεήθην *precatus ſum. Luc. 22.* ἐδεήθην περὶ σοῦ, *oravi pro te. a.* 1. *paſſ. imperat.* δεήθητι *ora.* δεήθητε (2. *pl.*) *orate Act. 8. 22, 24.*

Δέρω *propriè, excorio, pellem detraho.* 2 Chron. 29.34. *item* verbero, cædo. *F.* 1. δερῶ. *præt. act.* δέδερκα. *præt. paſſ.* δέδερμαι. *fut.* 2. δαρῶ. *a.* 1. ἔδειρα *cecidi. a.* 2. ἔδαρον. *a.* 2. *paſſ.* ἐδάρην ης η. *fut.* 2. *paſſ.* δαρήσομαι *vapulabo, cædar.*

Δέρμα τος τὸ pellis.

Δερμάτινος η ον coriaceus a um.

Δεσμὸς οῦ ὁ vinculum. *Th.* δέω *vincio. F.* δήσω. *P.* δέδεκα.

Δέσμη ης ἡ faſciculus *Matth. 13. v. 30.*

Δεσμέω ῶ vincio. F. ήσω. P. δεδέσμηκα. præſ. paſſ. δεσμέομαι ȣ̃μαι vincior. imperf. ἐδεσμεόμην ȣ́μην, έȣ ȣ̃, έετο ȣ̃το.

Δεσμεύω ligo. F. εύσω. P. δεδέσμευκα. a. 1. ἐδέσμευσα. à δεσμὸς ȣ̃ ὁ vinculum.

Δέσμιος ȣ ὁ vinctus.

Δεσμώτης ȣ ὁ captivus. à δεσμόω ῶ in carcerem conjicio. Fut. ώσω. P. δεδέσμωκα. P. paſſ. δεδέσμωμαι.

Δεσμωτήριον ȣ τὸ carcer.

Δεσμοφύλαξ (pro δεσμιοφύλαξ) ακος ὁ commentarienſis, vinctorum cuſtos.

Δεσπότης ȣ ὁ dominus, propriè reſpectu ſervi. in Voc. δέσποτα.

Δεῦρο huc, adesdum, prodi, Iohan 9. 43. δεῦτε adeſte, venite. ſunt duo adverbia. ἄχρι τȣ̃ δεῦρο hucuſque, Rom. 1. 13.

Δεύτερος α ον ſecundus a um.

Δεύτερον adv. ſecundò. τὸ δεύτερον idem. item Act. 10. 15. & 11. 9. ἐκ δευτέρȣ ſecunda vice. Matth. 26. v. 42.

Δευτερόπρωτος ȣ ὁ à ſecundo primus.

Δευτεραῖος αία αῖον ſecundarius, ſecunda die aliquid faciens.

Δέχομαι, recipio, accipio. F. 1. med. δέξομαι. P. paſſ. δέδεγμαι. Act. 8. 14. δέδεκται τὸν λόγον τȣ̃ θεȣ̃ recepit verbum Dei. a. 1. med. ἐδεξάμην ω ατο recepi, excepi. a. 1. med. imperat. δέξαι accipe. a. 1. med. ſubj. δέξωμαι ῃ ηται. pl. δεξώμεθα ησθε ωνται. a. 1. med. infinitivi δέξασθαι.

part.

part. a. 1. *med.* δεξάμενος ένη ενον. *præt. med.* δέδοχα, *unde eſt* δοχή. *vide infrà.*

Δέω ligo, vincio. *F.* δήσω *&* δέσω. *aor.* 1. ἔδησα. *aor.* 1. *med. imperat.* δῆσον άτω. δήσατε *ligate. a.* 1. *med. ſubj.* δήσω ῃς ῃ. *part. a.* 1. *act.* δήσας αντος ὁ. *præt. paſſ.* δέδεμαι *vinctus fui. præt. paſſ. infinit.* δεδέσθαι, *Marc.* 5. 4. *part. præt. paſſ.* δεδεμένος η ον *vinctus. a.* 1. *paſſ.* ἐδέθην ης η. *fut.* 1. δεθήσομαι. *a.* 1. *paſſ. infin.* δεθῆναι *vinciri, Act.* 21. 33.

Δὴ *in proſa ſemper poſtponitur & vertitur* ſanè, 2 *Cor.* 12. 1. videlicet, *Matth.* 13. 23. igitur, 1 *Cor.* 6. 20. *Redundat Act.* 13. 2.

Δήπου utique, *Heb.* 2. 16.

Δήποτε *poſt artic. ſubj. vertitur* cunque, *Ioh.* 5. 4. ᾧ δήποτε νοσήματι, *quocunque morbo.*

Δῆλος δήλη δῆλον manifeſtus a um.

Δηλόω ῶ declaro. *imperf.* ἐδήλοον ουν, οες ους, οε ου. *F.* δηλώσω. *P.* δεδήλωκα. *a.* 1. ἐδήλωσα. *a.* 1. *paſſ.* ἐδηλώθην, 1 *Cor.* 1. 11.

Δημηγορέω ῶ orationem ad populum habeo. *imperf.* ἐδημηγόρεον ουν. *F.* ήσω. *P.* δεδημηγόρηκα. *a.* 1. ἐδημηγόρησα. *à* δημηγόρος ου ὁ *orator. ex* δῆμος ου ὁ *populus, &* ἀγορέω *loquor, quod tantùm in compoſitis eſt uſitatum.*

Δημιουργὸς οῦ ὁ cónditor. *ex* δήμιος ου ὁ ἡ *publicus &* ἔργον *opus. qui publicè operatur, publicus opifex.*

Δῆμος δήμου ὁ populus.

Δημόσιος α ον publicus a um.

Δημο-

Δημοσίᾳ *adv.* publicè *Act.* 20. 20. *δημοσίᾳ publicè, & κατ' οἴκους domatim, opponuntur.*

Δηνάριον ου τὸ denarius. *genus numiſmatis Romani, valentis aſſes ſemunciales decem.*

Διὰ *præpoſ. cum Gen.* per. *notat intervallum temporis, Matth.* 26. 61. *cum Acc.* propter. *in compoſitione intendit ſignificationem, uti apud Latinos* per. *item vertitur* trans, dis. *Reliqua vide in Lexico* N. T.

Διαβαίνω tranſeo. *F.* διαβήσομαι. *P.* διαβέβηκα. *a.* 2. διέβην. *a.* 2. *infin.* διαβῆναι *transire. part. a.* 2. διαβὰς ἄντος *ὁ trajiciens.*

Διαβάλλω *propriè trajicio,* **ich werfe durch.** *item calumnior, invidiam alicui conflo, defero. F.* διαβαλῶ. *P.* διαβέβληκα. *a.* 2. διέβαλον. *P. paſſ.* διαβέβλημαι. *a.* 1. *paſſ.* διεβλήθην delatus fui. *P. med.* διαβέβολα.

Διαβεβαιόομαι οῦμαι aſſevéro. *F.* ώσομαι. *P.* διαβεβεβαίωμαι. *ex* διὰ *per, ſignificationem intendit, &* βεβαιόω ῶ *ſtabilio.*

Διαβλέπω diſpicio. *F.* ψω. *P.* διαβέβλεφα.

Διάβολος ου ὁ ἡ calumniator trix. κατ' ἐξοχὴν *ſic dicitur princeps angelorum apoſtatarum. vide infrà nomina propria, Tit.* 2. 3.

Διαβολὴ ῆς ἡ *calumnia.*

Διάγε tamen, propter. *ex* διὰ *præpoſitione &* γε. *vide ſuprà* γε, *Luc.* 11. *v.* 8.

Διαγγέλλω annuntio. *F.* διαγγελῶ. *a.* 1. διήγγειλα. *P.* διήγγελκα.

Διαγίνομαι *interſum, abſolvor. F.* διαγενήσομαι.

P. δια-

P. διαγεγένημαι. *a.* 2. *med.* διεγενόμην, *part. a.* 2. διαγενόμενος ου ὁ exactus, *interlapſus.*

Διαγινώσκω *propriè, pernoſco, h. e.* plenè cognoſco. F. διαγνώσομαι. P. διέγνωκα. *a.* 2. διέγνων. *P. paſſ.* διέγνωσμαι.

Διάγνωσις εως ἡ cognitio, *plenior dijudicatio.*

Διαγνωρίζω divulgo. *F.* ίσω. *P.* διεγνώρικα. *a.* 1. διεγνώρισα.

Διαγογγύζω obmurmuro. *imperf.* διεγόγγυζον. F. ύσω. P. διαγεγόγγυκα. *a.* 1. διεγόγγυσα.

Διαγρηγορέω ῶ evigilo. F. ήσω. *a.* 1. διεγρηγόρησα. P. διεγρηγόρηκα.

Διάγω dego. F. διάξω. P. διῆχα. *a.* 2. διῆγον *Atticè* διήγαγον. βίον διάγειν *vitam degere.*

Διαδέχομαι accipio per alium. accipio per manus traditum. *Fut.* ξομαι. *P.* διαδέδεγμαι. *a.* 1. *med.* διεδεξάμην ω ατο. *part. aor.* 1. *med.* διαδεξάμενος.

Διάδημα τος τὸ diadéma, corona.

Διαδίδωμι trado per manus. *Fut.* διαδώσω. & διαδιδώσω *à verbo* διαδιδόω ῶ. P. διαδέδωκα. *a.* 2. διέδων. *a.* 2. *act. imperat.* διάδος ότω *diſtribue. præſ. paſſ.* διαδίδομαι. *imperf. paſſ.* διεδιδόμην σο το *Act.* 4. 35.

Διάδοχος ου ὁ ἡ ſucceſſor. *à præt. med.* διαδέδοχα. *verbi* διαδέχομαι *propriè, accipio per alium. vertitur, excipio, ſuccedo.* διαδοχὴ ῆς ἡ *ſucceſſio.*

Διαζώννυμι præcingo, ſuccingo. *cum Accuſ. Fut.* διαζώσω. *a.* 1. διέζωσα. *P.* διέζωκα. *præt. paſſ.*

paſſ. διέζωσμαι. *a.* 1. *med.* διεζωσάμην ω ατο.

Διαθήκη ης ἡ fedus, teſtamentum. *à* διατίθημι *diſpono.* διατίθεμαι *teſtor. Apoc.* 11. 19. ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης *arca federis*, 2 *Cor.* 3. 14. ἡ παλαιὰ διαθήκη *vetus fedus*, 1 *Cor.* 11. 25. ἡ καινὴ διαθήκη *novum fedus.*

Διαιρέω ῶ divido. *præſ. part.* διαιρέων ῶν, έουσα οῦσα, διαιρέον οῦν *dividens* 1 *Cor.* 12. 11. *F.* διαιρήσω. *P.* διῄρηκα. *a.* 2. *act.* διεῖλον ες ε *diviſi.*

Διαίρεσις εως ἡ *diviſio*, diſcrimen.

Διακαθαρίζω perpurgo. *Fut.* διακαθαρίσω & *Atticè* διακαθαριῶ. *P.* διακεκαθάρικα. *a.* 1. διεκαθάρισα.

Διακατελέγχομαι magis ac magis redarguo. *imperf. med.* διακατηλεγχόμην ου ετο. *Act.* 18. 28. *F.* διακατελέγξομαι. *P.* διακατήλεγμαι.

Διακονέω ῶ *propriè* valde feſtino. διὰ *enim in compoſitione ſignificationem intendit.* miniſtro, *famulor, miniſtrum ago. cum* Dat. *imperf.* διηκόνεον ουν. *F.* διακονήσω. *P.* διηκόνηκα. *aor.* 1. διηκόνησα. *præſ. paſſ.* διακονέομαι οῦμαι alii mihi inſerviunt, *Matth.* 20. *verſ.* 28. *P. paſſ.* διηκόνημαι. *aoriſt.* 1. *paſſ.* διηκονήθην. 2 *Cor.* 3. 3. ὅτι ἐςὲ ἐπιςολὴ διακονηθεῖσα (*part. a.* 1. *paſſ.*) ὑφ᾽ ὑμῶν, *quia eſtis epiſtola ſubminiſtrata à nobis.*

Διακονία ας ἡ miniſterium, *Act.* 6. 4. διακονία τοῦ λόγου *miniſterium verbi.* ſubminiſtratio *Act.* 11. 29. officium 1 *Cor.* 12. 5.

Διάκονος ου ὁ ἡ miniſter a. *ex* διὰ *quod in compo-*

compoſitione ſignificationem intendit, & κονέω feſtino q. d. præfeſtinans, expeditus. comp. διακονέστερος expeditior. Tribuitur magiſtratui Rom. 13. 4. iis qui præerant ærario Eccleſiaſtico & eleemoſynas in pauperes erogabant, unde dicebantur διακονεῖν τραπέζαις, Act. 6. 2. qui docebant Euangelium, 1 Cor. 3. v. 5. paſcentes ſcil. animam.

Διακόσιοι αι α ducenti æ a.

Διακούομαι plenè audio q. d. peraudio. F. 1. med. διακούσομαι pergam audire. a. 1. med. διηκουσάμην ω ατο.

Διακρίνω diſcerno. ſeligo, alii præfero. imperf. διέκρινον dijudicabam. F. διακρινῶ. P. διακέκρικα. a. 1. διέκρινα diſcrevi. præſ. med. διακρίνομαι judicio in diverſas quaſi partes propendeo, modò ſcil. in affirmationem modò in negationem, dubito, ambigo. item diverſum ſentio, certo. item habeo delectum Iud. v. 22. præt. imperf. διεκρινόμην ου ετο. Act. 11. 2. altercabar. P. paſſ. διακέκριμαι. a. 1. paſſ. διεκρίθην dubitavi.

Διάκρισις εως ἡ diſcretio, dijudicatio 1 Cor. 12. v. 10. certamen Rom. 14. 1.

Διακωλύω obnixè prohibeo. imperf. διεκώλυον. F. ύσω. P. διακεκώλυκα. aor. 1. διεκώλυσα.

Διαλαλέω ῶ divulgo. imperf. διελάλεον ουν. F. ήσω. P. διαλελάληκα. præſ. paſſ. διαλαλέομαι οῦμαι divulgor. imperfect. διελαλεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. Luc. 1. 65.

Διαλ-

Διαλλάσσω & *Atticè* διαλλάττω reconcilio, *litem dirimo. F.* διαλλάξω. *P.* διήλλαχα. *aor.* 1. διήλλαξα. *a.* 2. διήλλαγον. *P. paſſ.* διήλλαγμαι. *a.* 1. *paſſ.* διηλλάχθην. *a.* 2. *paſſ* διηλλάγην. *a.* 2. *paſſ. imperat.* διαλλάγηθι ἤτω *reconciliator.*

Διάλεκτος ου ἡ *modus loquendi idioma linguæ, ſermo unicuique genti peculiaris*, lingua. *à* διαλέγομαι *colloquor.*

Διαλογίζομαι colloquor, cogito, ratiocinor, diſcepto. *imperf.* διελογιζόμην ου ετο *F.* διαλογίσομαι. *aor.* 1. *med.* διελογισάμην ω ατο. *P. paſſ.* διαλελόγισμαι, *unde eſt*

Διαλογισμὸς οῦ ὁ cogitatio, *item* dubitatio, *quæ eſt diſceptatio inteſtina in ipſo mentis noſtræ ſinu*, 1 *Tim.* 2. 8.

Διαλέγομαι diſſero, colloquor. *cum Dat. imperf.* διελεγόμην ου ετο *Act.* 20. 7. διελέγετο αὐτοῖς *diſſerebat cum eis.* diſcepto *Iudæ v.* 9. *P. paſſ.* διαλέλεγμαι. *a.* 1. *paſſ.* διελέχθην *cum Dat. collocutus ſum. Act.* 18. 19. *vel ſeq. præp.* πρὸς *Marc.* 9. 34. πρὸς ἀλλήλους διελέχθησαν (3. *pl. a.* 1. *paſſ. indic.*) *alii adverſus alios diſceptaverant.*

Διαλύω diſſolvo, diluo. *F.* ύσω. *P.* διαλέλυκα. *aor.* 1. διέλυσα. *præſ. paſſ.* διαλύομαι *diſſolvor. P.* διαλέλυμαι. *aor.* 1. *paſſ.* διελύθην *diſperſus fui Act.* 5. 36.

Διαμαρτύρομαι etiam atque ētiam obteſtor (*ex* διὰ & μαρτύρομαι *teſtor.* διὰ *auget ſignificationem. item* teſtificor, cum teſtificatione denun-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

denuntio. *Th.* μάρτυρ ος ὁ *teſtis.)* F. διαμαρτυροῦμαι. *aor.* 1. *med.* διεμαρτυράμην ω ατο. *aor.* 1. *med. ſubj.* διαμαρτύρωμαι ῃ ηται *Luc.* 16. 28. *a.* 1. *med. infin.* διαμαρτύρασθαι *Actor.* 10. 42. *part. a.* 2. *med.* διαμαρτυράμενος *Act.* 8. 25.

Διαμάχομαι depugno, acriter pugno. *imperf.* διεμαχόμην ου ετο. F. διαμαχήσομαι. P. διαμεμάχημαι. *Th.* μάχομαι *pugno.*

Διαμένω permaneo. F. διαμενῶ. P. διαμεμένηκα, *Luc.* 22. 28. διαμεμενηκότες (*part. præt. act.*) μετ' ἐμοῦ *qui permanſiſtis mecum. a.* 1. διέμεινα. *a.* 1. *ſubj.* διαμείνω ῃς ῃ. *a.* 2. *act.* διέμενον *permanſi Luc.* 1. 22.

Διαμερίζω partior, diſtribuo, (*ex* διὰ *&* μερίζω *ſeparo, divido. quod eſt à* μερὶς ίδος ἡ *pars. Th.* μείρω.) *imperf.* διεμέριζον. F. ίσω. P. διαμεμέρικα. *a.* 1. διεμέρισα. *a. imp.* διαμέρισον άτω. *præſ. paſſ.* διαμερίζομαι dividor *Act.* 2. 3. P. *paſſ.* διαμεμέρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* διεμερίσθην diſſédi *Luc.* 11. 18. εἰ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη *ſi Satanas adverſus ſeipſum diſſedit.* F. 1. *paſſ.* διαμερισθήσομαι, *Luc.* 12. 53. *a.* 1. *med.* διεμερισάμην ω ατο.

Διαμερισμὸς οῦ ὁ diſſidium.

Διανέμω *divido. Fut.* διανεμῶ. P. διανενέμηκα. διανέμομαι ſerpo. *præt. paſſ.* διανενέμημαι. *a.* 1. *paſſ.* διενεμήθην ης. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* διανεμηθῶ ῇς ῇ, *Act.* 4. 17.

Διανεύω innuo (*ex* διὰ *&* νεύω *annuo, nutu ſigni-*

ſignifico.) F. εύσω. P. διανένευκα. a. 1. διένευσα.

Διανόημα τος τὸ cogitatio.

Διάνοια ας ἡ *agitatio mentis*, cogitatio. *ex* διὰ *&* νοέω *cogito. Th.* νόος ου ὁ *mens.*

Διανοίγω adaperio *(ex* διὰ *&* ἀνοίγω, *& hoc rurſus ex* ἀνὰ *&* οἴγω *aperio.) præſ. part.* διανοίγων διανοίγουσα διανοῖγον *Luc. 2. 23. imperf.* διήνοιγον F. διανοίξω. a. 1. διήνοιξα. *aor. 1. paſſ.* διηνοίχθην ης η *apertus fui, Luc. 24. 31.* διηνοίχθησαν *(3. pl. a. 1. paſſ. indic.)* οἱ ὀφθαλμοὶ *aperti fuerunt oculi eorum. a. 1. paſſ. imperat.* διανοίχθητι aperitor.

Διανυκτερεύω pernocto *(ex* διὰ *&* νυκτερεύω *noctem tranſigo, à* νύκτερος ου ὁ ἡ *nocturnus. Th.* νὺξ νυκτὸς ὁ *nox.)* F. εύσω. P. διανενυκτέρευκα. *a. 1.* διενυκτέρευσα.

Διανύω *propriè, iter abſolvo. item* perficio *(ex* διὰ *&* ἀνύω *perficio.)* F. ύσω. P. διήνυκα. *a. 1.* διήνυσα *Act. 21. 7.*

Διαπαντὸς ſemper. *Legitur ut vox una. Act. 24. 16.* διὰ παντὸς *ſcil.* χρόνου. *adverb. per omne tempus, Matth. 18. 10.*

Διαπεράω ῶ trajicio *(ex* διὰ *per &* περάω *tranſeo.)* F. άσω. P. διαπεπέρακα. *a. 1.* διεπέρασα. *Th.* πέρα *vel* πέραν *ultra.*

Διαπλέω pernavigo. F. εύσω. *aor. 1.* διέπλευσα. *part. a. 1.* διαπλεύσας αντος ὁ.

Διαπονέω ῶ, *&* διαπονέομαι οῦμαι *propriè idem quod* ἐξεργάζομαι, *elabóro, conficio. item* operam do, *ſequenti præpoſ.* περὶ *cum Accuſ.*

item

item exerceo *in activa forma. item in media forma* moleſtè, ægrè fero. *a.* 1. *paſſ.* διεπονήθην. *part. a.* 1. διαπονηθεὶς *moleſtè ferens, Act.* 16. 18.

Διαπορέω ῶ hæſito, ambigo (*vide ſuprà* ἀπορία) *imperf.* διηπόρεον ουν. *Luc.* 9. 7. διηπόρει (3. *ſing. imperf. act.*) *hæſitabat, perplexus erat.* F. ήσω. P. διαπεπόρηκα. *præſ. med.* διαπορέομαι οῦμαι *planè hæſito, perplexus ſum.*

Διαπορεύομαι *propriè, pertranſeo,* prætereo. *imperf.* διεπορευόμην. P. διαπεπόρευμαι. *aor.* 1. διεπορεύθην.

Διαπραγματεύομαι negotior. F. εύσομαι. *a.* 1. *med.* διεπραγματευσάμην ω ατο. *ex* διὰ & πραγματεύω *negotiis deſtineo.* πραγματεύομαι *negotior, à* πρᾶγμα τος τὸ *negotium. Th.* πράσσω *vel Atticè* πράττω *ago, facio.*

Διαπρίω *propriè, ſerra diſſeco.* F. ίσω. P. διαπέπρικα. *a.* 1. διέπρισα. διαπρίομαι *ſerra diffindor.* & *metaph.* frendeo. *imperf.* διεπριόμην ου ετο. *a.* 1. διεπρίσθην. πρίων ονος ὁ *ſerra.*

Διαῤῥήγνυμι *vel* διαῤῥήσσω dirumpo, diffringo. *Luc.* 8. *v.* 29. διαῤῥήσσων τὰ δεσμὰ *dirumpens vincula.* F. διαῤῥήξω. P. διέῤῥηχα. *a.* 1. διέῤῥηξα. *part. a.* 1. διαῤῥήξας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* διαῤῥήγνυμαι. *imperf.* διεῤῥηγνύμην σο το. *vide infrà* ῥήγνυμι.

Διαρπάζω diripio. *Fut.* άσω. P. διήρπακα. *a.* 1. διήρπασα. *a.* 1. *infin.* διαρπάσαι. *ex* διὰ & ἁρπάζω *rapio.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Διασαφέω ῶ ſignifico, planum facio. *F.* ήσω. *P.* διασεσάφηκα. *a.* 1. διεσάφησα. *ex* διὰ & σαφέω *declaro. Th.* σαφὴς έος ὁ ἡ *perſpicuus a.*

Διασείω concutio. *F.* διασείσω. *P.* διασέσεικα. *a.* 1. διέσεισα. *a.* 1. *ſubj.* διασείσω ῃς ῃ *Luc.* 3. 14. μηδένα διασείσητε (2. *pl. a.* 1. *act. ſubj.*) *neminem concutite.*

Διασκορπίζω diſpergo, disjicio, diſſipo. *F.* ίσω. *P.* διεσκόρπικα. *præt. paſſ.* διεσκόρπισμαι. *a.* 1. διεσκορπίσθην. *fut.* 1. *paſſ.* διασκορπισθήσομαι *ex* διὰ & *Th.* σκορπίζω *ſpargo.*

Διασπάω ῶ diſcerpo. *F.* άσω. *P.* διέσπακα. *a.* 1. διέσπασα. *præt. paſſ.* διέσπασμαι. *præt. paſſ. infin.* διεσπᾶσθαι *Marc* 5. 4. *a.* 1. *paſſ.* διεσπάσθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* διασπασθῶ.

Διασπείρω *diſſemino*, diſpergo. *F.* 1. διασπερῶ. *fut.* 2. διασπαρῶ. *P.* διέσπαρκα. *a.* 1. *act.* διέσπειρα. *a.* 2. διέσπαρον. *a.* 2. *paſſ.* διεσπάρην diſperſus fui. *part. a.* 2. διασπαρεὶς έντος ὁ diſperſus. *præt. med.* διέσπορα, *unde eſt*

Διασπορὰ ᾶς ἡ diſperſio.

Διαστέλλω *propriè, mando dimiſſis hinc inde nuntiis, edico* *F.* διαστελῶ. *P.* διέσταλκα. *a.* 2. διέσταλον. *præſ. med* διαστέλλομαι mando, *Act.* 15. 24.)(interdico *Marc.* 7. 36. *imperf.* διεστελλόμην ου ετο. *a.* 1. *med.* διεστειλάμην ω ατο. *P. med.* διέστολα.

Διάστημα ατος τὸ intervallum *à* διΐστημι *diſto.*

Διαστολὴ ῆς ἡ diſtinctio, differentia.

Διαστρέφω perverto. *F.* διαστρέψω. *P.* διέστρεφα.

a. 1.

a. 1. διέστρεψα *Act.* 13. 8. *a.* 1. *infin.* διαστρέψαι *avertere. præt. paſſ.* διέστραμμαι. *part. præt. paſſ.* διεστραμμένος ένη, ένον perverſus a um.

Διασώζω ſervo. *F.* διασώσω. *P.* διασέσωκα. *a.* 1. διέσωσα. *a.* 1. *ſubj.* διασώσω ῃς ῃ. *aor.* 1. *infin.* διασῶσαι *ſervare. aor.* 1. *paſſ.* διεσώθην ης η. *ſanatus fui Matt.* 14. 36. *part. a.* 1. *paſſ.* διασωθεὶς έντος ὁ *ſervatus.*

Διαταγὴ ῆς ἡ ordinatio.

Διάταγμα τος τὸ edictum.

Διατάσσω præcipio. *F.* ξω. *P.* διατέταχα. *Actor.* 18.2. *a.* 1. διέταξα. *a.* 2. *act.* διέταγον. *præſ. med.* διατάσσομαι diſpono. *fut. med.* διατάξομαι *ordinabo. P. paſſ.* διατέταγμαι edixi, *Actor.* 20. 13. οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, *pro* οὕτω γὰρ διετέτακτο, *ſic enim edixerat.* edictus fui *Act.* 23. 31. κατὰ τὸ διατεταγμένον, *ſicut edictum erat. a.* 1. *paſſ.* διετάχθην *edictus fui.* τὰ διαταχθέντα *demandata. a.* 1. *med.* διεταξάμην ω ατο *ordinavi.*

Διαταράσσω *vel* ττω perturbo. *F.* ξω. *P.* διατετάραχα. *a.* 1. διετάραξα. *P. paſſ.* διατετάραγμαι. *a.* 1. *paſſ.* διεταράχθην *perturbatus fui.*

Διατελέω ῶ permaneo. *F.* έσω. *P.* διατετέλεκα.

Διατηρέω ῶ conſervo. *imperf.* διετήρεον ουν. εες, εις. εε. ει. *F.* ήσω. *P.* διατετήρηκα.

Διατί quare ? *adv. interrogandi. ex* διὰ *propter & τί quid.*

Διατίθημι *diſpono. Fut.* διαθήσω. *P.* διατέθεικα. *a.* 2. διέθην. *præſ. med.* διατίθεμαι paciſcor. *F.* 1. *med.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

F. 1. *med.* διαθήσομαι. 2. *med.* διεθέμην σο το.

Διατρίβω commoror, verſor, dego. *imperf.* διέτριβον. *F.* ψω. *P.* διατέτριφα. *aor.* 1. διέτριψα. *a.* 2. διέτριβον *contrivi, Actor.* 15. 35. *imperf. act. & a. 2. act. hîc coincidunt.*

Διατροφὴ ῆς ἡ alimentum. *à* διατρέφω *nutrio, alo. F.* διαθρέψω. *P.* διατέτρεφα. *P. med.* διατέτροφα.

Διαυγάζω illuceſco. 2 *Pet.* 1. *verſ.* 19. *F.* άσω. *P.* διηύγακα. *a.* 1. διηύγασα. *a.* 1. *ſubjunct.* διαυγάσω ης η.

Διαφανὴς έος ὁ ἡ perlucidus, *qui translucet, ſeu tranſparet. à* διαφαίνω *oſtendo, eluceo. F.* διαφανῶ. *P.* διαπέφαγκα. *præt. paſſ.* διαπέφασμαι. *P. med.* διαπέφηνα.

Διαφέρω differo, antecello, deporto. *Rom.* 2. 18. δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα *exploras* eximia. *alii* diſcrepantia. *F.* διοίσω. *a.* 1. διήνεγκα. *a.* 2. διήνεγκον *Marc.* 11. 16. ἵνα τις διενέγκῃ (3. *ſing. a.* 2. *act. ſubj.*) *cum Genit. Matth.* 10. 31. στρουθίων διαφέρετε *paſſerculis antecellitis: Aliter Gal.* 2. 6. οὐδέν μοι διαφέρει *nihil mea* refert. *præſ. paſſ.* διαφέρομαι diſſeminor, *propágor Act.* 13. 49. *item*, hinc inde jactor *in mari Actor.* 27. *verſ.* 27.

Διάφορος ου ὁ ἡ καὶ τὸ διάφορον diverſus a um. *Rom.* 12. 6. χαρίσματα διάφορα *diverſa dona. Heb.* 9. 10. διάφοροι βαπτισμοὶ *diverſæ lotiones.* excellens *Heb.* 1. 4. *comp.* διαφορώτερος α ον *excellentior.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Διαφθείρω corrumpo. *F.* 1. διαφθερῶ. *fut.* 2. διαφθαρῶ. *P.* διέφθαρκα. *a.* 1. διέφθειρα. *a.* 1. *inf.* διαφθεῖραι. *a.* 2. *act.* διέφθαρον. *præſ. paſſ.* διαφθείρομαι *corrumpor. P. paſſ.* διέφθαρμαι. *part. præt. paſſ.* διεφθαρμένος *corruptus. a.* 2. *paſſ.* διεφθάρην. *P. med.* διέφθορα, *unde eſt*

Διαφθορὰ ᾶς ἡ corruptio, ſepulcrum. *Act.* 13. 34.

Διαφημέω ῶ ſpargo famam. *F.* ήσω. *P.* διαπεφήμηκα. *a.* 1. διεφήμησα.

Διαφημίζω divulgo, in vulgus ſpargo, diſſemino. *F.* ίσω. *P.* διαπεφήμικα. *a.* 1. διεφήμισα. *a.* 1. *paſſ.* διεφημίσθην.

Διαφεύγω effugio. *F. med.* διαφεύξομαι. *a.* 2. διέφυγον. *aor.* 2. *opt.* διαφύγοιμι οις οι *Actor.* 27. *v.* 42. *præt. med.* διαπέφευγα effúgi (*pro* διαπέφυγα.)

Διαχειρίζω *propriè, manibus conficio. item* interficio. *F.* ίσω. *P.* διακεχείρικα. *a.* 1. διεχείρισα. *præſ. med.* διαχειρίζομαι occído. *F.* διαχειρίσομαι. *a.* 1. *med.* διεχειρισάμην ω ατο *occídi. aor.* 1. *med. infin.* διαχειρίσασθαι.

Διαχωρίζω *ſéparo. F.* ίσω. *P.* διακεχώρικα. *a.* 1. διεχώρισα (*ex* διὰ & χωρίζω. *Th.* χωρὶς *adv. ſeparatim, ſeorſum. At* διαχωρέω ῶ *pervado. Th.* χῶρος ου ὁ *locus.*) *præſ. med.* διαχωρίζομαι diſcedo *Luc.* 9. 33.

Διδακτὸς ἡ ὸν doctus a um. *à* διδάσκω *doceo. idem quod* δεδιδαγμένος.

Διδακτικὸς ἡ ὸν *peritus docendi*, aptus ad docendum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Διδάσκω doceo. *imperf.* ἐδίδασκον. *præſ. imper.* δίδασκε. *præſ. ſubj.* διδάσκω ῃς ῃ. *F.* διδάξω. *P.* δεδίδαχα. *a.*1. ἐδίδαξα ας ε. *a.*1.*imp.* δίδαξον *doce. a.*1.*ſub.* διδάξω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* διδάξαι *Act.*11.26. *P. paſſ.* δεδίδαγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐδιδάχθην ης η *edoctus ſum.* 2 *Theſſ.* 2. 15. ἃς ἐδιδάχθητε (2. *pl. a.* 1. *paſſ.*) *quas edocti eſtis, quas didiciſtis.*

Διδασκαλία ας ἡ doctrina. διδασκαλία ὑγιαινούσα *ſana doctrina.*

Διδάσκαλος ου ὁ ἡ magiſter a. *Matth.* 10. 24. οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον. doctor *Eph.* 4. 11.

Διδαχὴ ῆς ἡ doctrina. διδαχὴ καινὴ, *nova doctrina.* actio docendi. *Marc.* 4. 2.

Δίδραχμον ου τὸ didrachmum , *nummus qui duas drachmas continet. ex* δι, *quod eſt à* δὶς *bis, &* δράχμη ης ἡ *drachma.* δίδραχμος ου ὁ ἡ, καὶ δίδραχμον ου τὸ *eſt adjectivum. In n. g. verò ſubſtantivè capitur & ſubintelligitur* νόμισμα.

Δίδωμι δίδως δίδωσι do, tribuo, conſtituo. *præſ. imperat.* δίδου (*pro* δίδοσο) *ad formam τοῦ* χρύσου ου, *à verbo* διδόω ῶ. δίδοε ου. 2.*pl.* δίδοτε *date.* Eph. 4.27. *præſ. infin.* διδόναι *dare. part. præſ. act.* διδοὺς όντος ὁ *dans. imperf.* ἐδίδων ως ω. *vel* ἐδίδουν ους ου. *à* διδόω. *Sic Marc.*15.23. ἐδίδουν (3. *pl. imperf.*) *pro* ἐδίδοσαν *dabant. F.* δώσω. *fut.* 1. *ſubj. act.* δώσω ῃς ῃ *Iohan.*17. 2. *Apoc.* 13. 16. *P.* δέδωκα. *P. pluſq. perf.* δεδώκειν

pro ἐδεδώκειν Iohan. 11. 57. aor. 1. ἔδωκα ας ε. Eph. 1. 22. conſtitui. a. 2. ἔδων ως ω. a. 2. imperat. δὸς ότω. δότε date. a. 2. ſubj. δῶ ῷς ῷ. 1 Cor. 9. 12. a. 2. opt. δοίην & Atticè δῴην ης η. a. 2. infin. δοῦναι dare. part. a. 2. act. δοὺς όντος ὁ qui dedit. præſ. paſſ. δίδομαι. imperf. ἐδιδόμην σο ετο. P. paſſ. δέδομαι σαι ται. a. 1. paſſ. ἐδόθην ης η. a. 1. paſſ. opt. δοθείην ης η. Eph. 6. 19. a. 1. paſſ. ſubj. δοθῶ ῇς ῇ. a. 1. paſſ. infinit. δοθῆναι dari. part. a. 1. paſſ. δοθεὶς εῖσα έν. Fut. 1. paſſ. δοθήσομαι ῃ εται.

Διεγείρω expergefacio, excito. (ex διὰ & ἐγείρω.) F. διεγερῶ. P. διήγερκα. a. 1. act. διήγειρα. præſ. paſſ. διεγείρομαι expergeſio. imperf. διηγειρόμην ου ετο. Iohan. 6. 18. a. 1. paſſ. διηγέρθην ης η. part. a. 1. paſſ. διεγερθεὶς έντος ὁ excitatus Matth. 1. 24.

Διέξοδος ου ἡ compitum. ex δὶς bis & ἔξοδος ου ἡ via quæ exitur. item, exitus. compitum ubi plures viæ coëunt, aut ubi duæ viæ ſe interſecant.

Διερμηνεύω interpretor imperf. διηρμήνευον ες ε. præſ. imperat. διερμήνευε έτω. præſ. ſubj. διερμηνεύω ῃς ῃ. Fut. διερμηνεύσω. Præt. διηρμήνευκα. ex διὰ & ἑρμηνεύω. Th. ἑρμηνεὺς έως ὁ interpres.

Διερμηνευτὴς οῦ ὁ interpres.

Διέρχομαι tranſeo. imperf. διηρχόμην ου ετο. F. διελεύσομαι trajiciam. a. 2. διῆλθον ες ε pervaſi. a. 2. ſubj. διέλθω ῃς ῃ. a. 2. infin. διελθεῖν. part.

part. aor. 2. διελθὼν όντος ὁ *qui peragravit. præt. med.* διελήλυθα *penetravi.*

Διερωτάω ῶ (*ex* διὰ *&* ἐρωτάω *quæro*) percontor. F. ήσω. P. διηρώτηκα. *a.* 1. διηρώτησα. *part. a.* 1. *act.* διερωτήσας αντος ὁ.

Διετὴς έος ὁ ἡ bimulus a. *biennis, ex* δι *pro* δὶς *bis &* ἔτος εος τὸ *annus.*

Διετία ας ἡ biennium.

Διηγέομαι οῦμαι (*ex* διὰ *&* ἡγέομαι *duco*) narro. *præſ. imperat. med.* διηγέου οῦ *narra. Luc.* 8.39. F. *med.* διηγήσομαι. P. *paſſ.* διήγημαι. *a.*1. *med.* διηγησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* διηγήσωμαι ῃ ηται. *Marc.* 9. 9.

Διήγησις εως ἡ narratio.

Διηνεκὴς έος ὁ ἡ. διηνεκὲς έος τὸ perpetuus a um, *ex* διὰ *& Th.* ἠνεκὴς έος ὁ ἡ *continuus, perpetuus.* εἰς τὸ διηνεκὲς *in perpetuum.*

Διθάλασσος ου ὁ ἡ bimaris. θάλασσα ης ἡ *mare. Act.* 27.41. τόπος διθάλασσος, locus bímaris. *h. e. qui utrimque mari alluitur. una voce vocatur* iſthmus, *eſtque terra anguſta inter duo maria.*

Διϊκνέομαι οῦμαι pertingo. (*ex* διὰ *&* ἱκνέομαι *venio.*) *Fut.* διΐξομαι. *P.* διῖγμαι. *a.* 2. *med.* διϊκόμην ου ετο.

Διΐστημι diſto, interpono. F. διαστήσω. P. διέστηκα. *a.* 1. διέστησα. *part. a.* 1. διαστήσας αντος ὁ *progreſſus Act.* 27. 28. *a.* 2. διέστην ης η *diſjunctus fui.*

Διϊσχυρίζομαι affirmo, aſſevéro. *imperf. med.*

διϊσχυριζόμην ου ἐσ. ex διὰ & ἰσχυρίζομαι cum dat. nitor. ab ἰσχυρὸς robuſtus. Th. ἰσχὺς ύος ἡ robur.

Δικαιοκρισία ας ἡ juſtum judicium. q. d. δικαία κρίσις.

Δίκαιος αία αιον juſtus a um, verè juſtus, 1 Iohan. 3. 7.)(Marc. 2. 17. innocens Matth. 23. 35. probus Matth. 1. 19. ſincerus Luc. 20. 20. Th. δίκη jus.

Δικαιοσύνη ης ἡ juſtitia.

Δικαιόω ῶ juſtifico, h. e. juſtum pronuntio, pro juſto habeo. præſ. infin. δικαιόειν οῦν Luc. 10. v. 29. part. præſ. δικαιόων ῶν, όοντος οῦντος ὁ. F. ώσω. P. δεδικαίωκα. a. 1. ἐδικαίωσα ut juſtum celebravi Luc. 7. v. 29. præſ. paſſ. δικαιόομαι οῦμαι juſtificor, Galat. 2. 16. 2. pl. δικαιόεσθε οῦσθε Gal. 5. 4. præſ. infin. δικαιοῦσθαι (pro δικαιόεσθαι) Rom. 3. 28. P. paſſ. δεδικαίωμαι juſtificatus ſum 1 Cor. 4. 4. liberatus ſum Rom. 6. 7. part. præt. paſſ. δεδικαιωμένος Luc. 18. 14. a. 1. paſſ. ἐδικαιώθην ης η juſtificatus fui Rom. 4. 2. juſtus prædicatus Matth. 11. 19. 1 Tim. 3. 16. juſtus declaratus fui. a. 1. paſſ. imperat. δικαιώθητι ήτω Apoc. 22. 11. in juſtitia faciat progreſſum. a. 1. paſſ. ſubj. δικαιωθῶ ῇς ῇ Gal. 2. 16. ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν, ut ex fide juſtificaremur. a. 1. paſſ. infin. δικαιωθῆναι juſtificari Gal. 2. 17. part. a. 1. paſſ. δικαιωθεὶς έντος ὁ. Tit. 3. 7. fut. 1. paſſ. δικαιωθήσομαι ῃ ἔται. Gal. 2. 16.

Δικαίω-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Δικαίωμα τος τὸ ſententia abſolutoria *Rom.* 5. *v.* 16. juſtitia *Rom.* 5. *v.* 18. juſtificatio *Rom.* 8. *v.* 4. lex naturæ *Rom.* 1. *v.* 32.

Δικαιώματα ων τὰ mandata Dei de externis ceremoniis & ritibus. *Luc.* 1. *v.* 6. *Heb.* 9. *v.* 1. *item* mandata legis moralis *Rom.* 2. 26.

Δικαίωσις εως ἡ juſtificatio.

Δικαίως *adv.* juſtè.

Δικαστὴς οῦ ὁ judex. *à* δικάζω *jus dico. F.* άσω. *P.* δεδίκακα. *P. paſſ.* δεδίκασμαι.

Δίκη ης ἡ *jus. item* pœna, ultio, damnatio.

Δίκτυον ου τὸ rete. *Th.* δίκω *jacio.*

Δίλογος ου ὁ ἡ bilinguis, (*ex* δι *pro* δὶς *bis &* λόγος ου ὁ *ſermo*) *qui aliud ſedens, aliud ſtans loquitur: qui aliud lingua profert, aliud verò mente clauſum gerit: cujus verba ſunt butyrina, cor verò anguinum.*

Διὸ quapropter, *ex* διὰ *propter &* ὃ *quod.*

Διόπερ idem, *ex* διὰ *propter, &* ὅπερ *quod.*

Διοπετὲς έος τὸ *ſubintelligitur* ἄγαλμα τος τὸ *ſimulacrum, ſtatua, ab* ἀγάλλω *orno, à maſc.* διοπετὴς έος ὁ ἡ *à Iove delapſus. compoſitum ex* διὸς, *quod nomen eſt à* ζεὺς *Iupiter, & verbo obſoleto* πέτω *cado, pro quo nunc uſitatum eſt* πίπτω. *vide infrà nomina propria.*

Διοδεύω iter facio per aliquem locum. *imperf.* διώδευον. *Futur.* εύσω. *aor.* 1. διώδευσα. *Præt.* διώδευκα, *ex* διὰ *per, &* ὁδεύω *iter facio. Themat.* ὁδὸς οῦ ἡ *via. hinc* δίοδος ου ἡ *tranſitus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Διότι quoniam, *conjunct. ex* διὰ *propter &* ὅ, τι *quod.*

Διόρθωσις εως ἡ directio. *à* διορθόω ῶ *emendo, corrigo. F.* ώσω. *P.* διώρθωκα. *P. paſſ.* διώρθωμαι. *Th.* ὀρθὸς *rectus.*

Διορύσσω perfodio. *F.* διορύξω. *P.* διώρυχα. *a.* 1. διώρυξα. *aor.* 2. διώρυγον. *P. paſſ.* διώρυγμαι. *a.* 2. *paſſ.* διωρύγην ης η. *a.* 2. *paſſ. infin.* διορυγῆναι, *pérfodi.*

Διόσκουροι ων οἱ *vide infrà nomina propria.*

Διπλόος οῦς, όη ῆ, όον οῦν duplex.

Διπλόω ῶ duplico. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐδίπλωσα. *a.* 1. *imperat.* δίπλωσον ἀυτῷ. *Apoc.* 18. 6. διπλώσατε. (2. *pl. a.* 1. *imperat.*) αὐτῇ διπλᾶ. *P.* δεδίπλωκα. *P. paſſ.* δεδίπλωμαι.

Δὶς bis. *Hinc eſt* δι *(ſicut bi à Latino bis) quod in compoſitione rem geminam ſemper ſignificat.* planè. *Iudæ v.* 12.

Διστάζω dubito. *F.* άσω. (*vel* άξω.) *P.* δεδίστακα. (*vel* δεδίσταχα.) *a.* 1. ἐδίστασα.

Δίστομος ου ὁ ἡ anceps. *ex* δι *pro* δὶς *bis, &* στόμα τος τὸ *os. q. d. duorum orium, qui enſis utrimque mordet,* zweyſchneidig.

Δισχίλιοι αι α bis mille.

Διϋλίζω percólo, per colum transfundo. (*ex* διὰ *&* ὑλίζω *defæco.* ὕλη ης ἡ *materia, ligna, item faces, ſordes.*) *Futur.* διυλίσω. *Præter.* διύλικα.

Διχάζω diſſidere facio. *F.* άσω. *a.* 1. ἐδίχασα. *a.* 1. *infin.* διχάσαι. *P.* δεδίχακα.

Διχοστα-

Διχοστασία ας ἡ diſſenſio *propriè, quum in duas partes factiones ſecedunt, & ſuum quæque locum ſeorſim habent, adeo, ut quorum animi inter ſe diſſident, eorum corpora quoque ſint disjuncta. ex* δίχα *dupliciter, bifariam, abſque, ſeparatim, quod eſt à* δὶς *bis &* στάσις εως ἡ *ſtatus, item factio. Th.* ἵστημι.

Διχοτομέω ῶ *in duas partes ſeco. item* ſéparo. F. ήσω. P. δεδιχοτόμηκα. *a.* 1. ἐδιχοτόμησα.

Διψάω ῶ ſitio. *per metaph. ſynecdochicam* vehementer expeto. F. διψήσω. *a.* 1. ἐδίψησα. P. δεδίψηκα.

Δίψος εος τὸ ſitis, *idem quod Th.* δίψα ης ἡ. 2 *Cor.* 11. 27.

Δίψυχος ου ὁ ἡ (*ex* δὶς & ψυχὴ) animo duplex, *claudicans in utrumque latus, ut legimus* 1 *Reg.* 18. *v.* 21. *cor habens diviſum, partim Deo, partim mundo deditum. Seu, qui alium animum lingua & geſtibus præ ſe fert, alium verò intus habet. hoc eſt, qui eſt hypocrita.*

Διώκω perſequor. *de re dictum, ſignificat ſingulare ſtudium ejus obtinendæ, & vertitur* ſector: *at de perſona, notat nocendi cupiditatem. imperf.* ἐδίωκον ες ε *Iohan.* 5. 16. *præſ. imperat.* δίωκε έτω. F. διώξω. *a.* 1. ἐδίωξα. *a.* 1. *act. imperat.* δίωξον άτω. *aor.* 1. *ſubj.* διώξω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* διώκομαι perſecutione premor. *præt. paſſ.* δεδίωγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐδιώχθην. *Fut.* 1. *paſſ.* διωχθήσομαι.

Διωγμὸς ȣ ὁ perſecutio.

Διώκτης ȣ ὁ perſecutor.

Δόγμα τος τὸ edictum, à δοκεῖ *videtur, quod ita viſum fuerit.* δόγματα ων τὰ ritus. *Thema* δοκέω.

Δογματίζω *ritibus onero. F.* ίσω. *P.* δεδογμάτικα. *præſ. paſſ.* δογματίζομαι ritibus oneror.

Δοκέω ῶ puto, videor. *Luc.* 17. 9. ȣ̓ δοκῶ *non puto.* δοκεῖ videtur *Matth.* 17. 25. τί σοι δοκεῖ; *quid tibi videtur? præſ. part.* δοκέων ῶν. *in n. g.* δοκέον ȣ̃ν. *Heb.* 12. 10. κατὰ τὸ δοκȣ̃ν *prout ipſis videbatur.* οἱ δοκȣ̃ντες qui cenſentur. *Marc.* 10. 42. *item* qui ſunt in aliqua exiſtimatione *Gal.* 2. 6. τοῖς δοκȣ̃σι *(dat. pl.) Gal.* 2. 2. *iis qui authoritate valent. imperf.* ἐδόκεον ȣν *putabam. Iohan.* 13. 29. *F.* δόξω. *a.* 1. ἔδοξα *putavi. a.* 1. *ſubj.* δόξω ῃς ῃ. *P. paſſ.* δέδογμαι *viſus fui.*

Δοκιμάζω probo, exploro. 2 *Cor.* 13. 5. probatum reddo. 2 *Cor.* 8. 8. *Gal.* 6. *v.* 4. *item* approbo, tanquam probum amplector *Rom.* 14. 22. *F.* δοκιμάσω. *P.* δεδοκίμακα. *P. paſſ.* δεδοκίμασμαι. *a.* 1. ἐδοκίμασα *viſum mihi fuit, Rom.* 1. 28.

Δοκιμὴ ῆς ἡ experientia.

Δοκίμιον ȣ τὸ exploratio.

Δόκιμος ȣ ὁ ἡ *probus a.* probatus, acceptus.

Δοκὸς ȣ̃ ἡ trabs, *ſic dicta* παρὰ τὸ δέχεσθαι τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη, *quod onera, quæ ſibi imponuntur, recipiat.*

Δόλιος

Δόλιος ία ιον doloſus a um.

Δολιόω ῶ dolo utor. *F.* ώσω. *P.* δεδολίωκα. *Rom.* 3. 13. ἐδολιοῦσαν (*Bœoticè*) *pro* ἐδολίουν. 3. *pl. imperf. act. indic.*

Δόλος ου ὁ dolus, fraus.

Δολόω ῶ falſo, adultero, depravo. *F.* ώσω. *P.* δεδόλωκα.

Δόμα τος τὸ donum, *à præt. paſſ.* δέδομαι *verbi* δίδωμι.

Δόξα ης ἡ *propriè* opinio, *à* δοκέω ῶ *videor, puto.* δοκεῖ *videtur. item* gloria *Actor.* 7. *v.* 2. θεὸς τῆς δόξης *Deus gloriæ h. e. Deus glorioſus.* 2 *Tim.* 2. 10. δόξα αἰώνιος, *æterna gloria. Luc.* 2. 9. δόξα κυρίου *fulgor cœleſtis.* δόξαι ῶν αἱ dignitates *h. e. principes in dignitate conſtituti, Iudæ v.* 8.

Δοξάζω glorifico. *imperf.* ἐδόξαζον. *Fut.* δοξάσω. *aor.* 1. ἐδόξασα *glorificavi. item* ad gloriam *ſeu* majeſtatem evexi, *Act.* 3. 13. *a.* 1. *imperat.* δόξασον άτω. *a.* 1. *ſubj.* δοξάσω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* δοξάσαι. *præt.* δεδόξακα. *præſ. paſſ.* δοξάζομαι *glorificor, laudor, honoror. præt. paſſ.* δεδόξασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐδοξάσθην. *a.* 1. *ſubj.* δοξασθῶ ῇς ῇ.

Δόσις εως ἡ donum, *à* 2. *perſ. præt. paſſ.* δέδοσαι *verbi* δίδωμι.

Δότης ου ὁ dator *à* δέδοται.

Δουλαγωγέω ῶ in ſervitutem redigo. *cum Accuſ. à* δουλαγωγὸς οῦ ὁ *ſervorum ductor. ex* δοῦλος ου ὁ *ſervus, &* ἀγωγὸς οῦ ὁ ἡ *dux via.*

Δουλεύω ſervio, *ſum ſervus.* F. δουλεύσω. *aor.* 1. ἐδούλευσα. P. δεδούλευκα.

Δουλεία ας ἡ ſervitus.

Δοῦλος ου ὁ ſervus. δούλη ης ἡ ancilla. *Adjectivè etiam capitur Rom.* 6. *v.* 19. τὰ μέλη δοῦλα *membra ſerva.*

Δουλόω ῶ ſervum facio, in ſervitutem redigo. *Fut.* ώσω. P. δεδούλωκα. *aor.* 1. ἐδούλωσα. *præſ. paſſ.* δουλόομαι οῦμαι ſervus fio. *P. paſſ.* δεδούλωμαι. *part. præt. paſſ.* δεδουλωμένος *in ſervitutem redactus*, mancipatus. *aor.* 1. *paſſ.* ἐδουλώθην. *part. aor.* 1. *paſſ.* δουλωθεὶς έντος ὁ. *Rom.* 6. *verſ.* 22. δουλωθέντες τῷ θεῷ, *ſervi facti Deo.*

Δοχὴ ῆς ἡ epulum, convivium. ἀ δέχομαι *recipio, excipio.*

Δράκων οντος ὁ draco, *ſerpentis ſpecies.* δέρκω *video. Fut.* δέρξω. *aor.* 2. ἔδαρκον & *per metatheſin* ἔδρακον *vidi. part. aor.* 2. δρακὼν όντος ὁ *accentus mutatur differentiæ cauſa. Et hinc (ab acumine viſus) hoc monſtrum dictum eſſe volunt.*

Δράσσομαι *vel Atticè* δράττομαι carpo. *cum accuſ.* 1 *Cor.* 2. apprehendo *cum deſiderio, cum genit.* F. δράξομαι. *aor.* 1. ἐδραξάμην. *Pſalm.* 2. 13. δράξασθε (2. *pl. a.* 1. *med. imperat.*) παιδείας. P. *paſſ.* δέδραγμαι. δράγμα τος τὸ *manipulus. Deut.* 24. 19.

Δραχμὴ ῆς ἡ drachma, ἀ δράττομαι *prehendo, unde* δρὰξ ακὸς ὁ *pugillus, id eſt, quantum*

pugno

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

pugno comprehendi poteſt. Idem valet quod δλωάρλον ȣ τὸ, *vide ſuprà.*

Δρέπανον ȣ τὸ falx. *& per metonymiam* meſſor. *Marc.* 4. 29. *à* δρέπω *decerpo. F.* ψω. *verb. med.* δρέπομαι *idem.*

Δρόμος ȣ ὁ curſus. *à præt. med.* δέδρομα *cucurri, verbi* τρέχω.

Δύναμαι σαι ται poſſum, *ad formam* ἵσαμαι σαι ται. *præſ. ſubj.* δύνωμαι ῃ ηται. *præt. imperf.* ἠδυνάμην ω ατο *Atticè pro* ἐδυνάμην *Marc.* 6. 5. οὐκ ἠδύνατο nolebat. *ad verbum,* non poterat (*ſcil. obſtante ingratitudine Capernaitarum. Dictum* κατά τι. *Synecd. generis.*) 1 *Cor.* 3. 2. οὔπω γὰρ ἠδύνασθε, *nondum eratis robuſti. confer Rom.* 15. *v.* 1. *F.* δυνήσομαι ῃ εται *potero. a.* 1. *paſſ.* ἠδυνήθην ης η *Atticè, potui. pro* ἐδυνήθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* δυνηθῶ ῇς ῇ *Eph.* 6. 13. *legitur etiam aor.* 1. *paſſ.* ἐδυνάσθην *prævalui, Gen.* 30. 8.

Δύναμις εως ἡ potentia, vis, facultas. *item* miraculum, *Marc.* 9. *v.* 39. δυνάμεες εις αἱ miracula, virtutes *Marc.* 6. *v.* 2. 5. 1 *Cor.* 12. 10. poteſtates, *Rom.* 8. 38. exercitus ϛρατιαὶ *per Hebraiſmum, Matth.* 24. 29.

Δυναμόω ῶ *confirmo,* roboro. *F.* ώσω. *P.* δεδυνάμωκα. *a.* 1. ἐδυνάμωσα. *præſ. paſſ.* δυναμόομαι ȣμαι *corroboror. præt. præſ. paſſ.* δυναμόμενος ȣμενος corroboratus.

Δυνάϛης ȣ ὁ dynaſta.

Δυνατὸς ἡ ὸν potens. *Luc.* 1. 49. ὁ δυνατὸς *potens*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

tens ille, nempe Deus. idem quod ὁ παντοκράτωρ. δυνατός εἰμι *idem quod* δύναμαι *poſſum.* οἱ δυνατοὶ *potentes* 1 *Cor.* 1. 26. τὸ δυνατὸν *idem quod* δύναμις. *Rom.* 9. 22. δυνατὸν *quod fieri poteſt, quod poſſibile eſt, ſicut dicimus* ἐξὸν *quod licet.*

Δυνατὸν οῦ τὸ *potentia Rom.* 9. 22.

Λυνατέω ῶ potens ſum. *F.* ήσω. *P.* δεδυνάτηκα.

Δύνω *vel* δύω *vel* δῦμι óccido. *Luc.* 4. *v.* 40. δύνοντος τοῦ ἡλίου, *occidente Sole. item* mergor. F. δύσω. *a.* 1. ἔδυσα *óccidi. a.* 2. *act.* ἔδυν υς υ. *Marc.* 1. 32. ἔδυ ὁ ἥλιος, *Sol óccidit. a.* 2. *act. infin.* δῦναι. *præt. act.* δέδυκα.

Δύο *vel Atticè* δύω duo. (*Gen.* δυοῖν *duorum.* δυεῖν *duarum. quæ in N. Teſt. non leguntur.*) *Dat.* δυσὶ *duobus, duabus.* δύο δύο bini, *Marc.* 6. 7. *Luc.* 9. 13. δύο ἰχθύες *duo piſces, Matth.* 20. 24. περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν, *de duobus fratribus, Actor.* 21. 33. ἁλύσεσι δυσὶ *duabus catenis, Luc.* 16. 13. δυσὶ κυρίοις *duobus dominis, Matth.* 26. 37. τοὺς δύο υἱοὺς *duos filios, Marc.* 15. 38. ἐσχίσθη εἰς δύο, **iſt entzwey geriſſen.**

Δυσβάστακτος ου ὁ ἡ difficilis portatu, *Luc.* 11. 46. φορτία δυσβάστακτα, *onera portatu difficilia. ex* δυς, *quæ particula difficultatem ſignificare ſolet in compoſitis, &* βαστακτὸς *portabilis, à* βαστάζω, *vide ſuprà.*

Δυσερμήνευτος ου ὁ ἡ explicatu difficilis.

Δυσεντερία ας ἡ dyſenteria. *ex* δυς *&* ἔντερον ου

τὸ *in-*

τὸ *inteſtinum.* τὰ ἔντερα *viſcera. eſt morbus viſcerum.*

Δύσκολος ου ὁ ἡ. *ex* δυς *&* κόλον ου τὸ *cibus. propriè notat eum, qui faſtidioſo eſt ſtomacho & difficilis in ſumendo cibo. per ſyn. ſpeciei* difficilis.

Δυσκόλως *adv.* difficulter.

Δυσμὴ ῆς ἡ *propriè* Solis occaſus. *vide* δύνω.

Δυσνόητος ου ὁ ἡ difficilis intellectu. *ex* δυς *&* νοητὸς, *à verbo* νοέω ῶ *cogito.*

Δυσφημία ας ἡ convicium, probrum, 2 *Cor.* 7. *v.* 8. *à* δύσφημος ου ὁ ἡ *malédicus a. item, infauſtus. ex* δυς *&* φήμη ης ἡ *fama.*

Δώδεκα οἱ αἱ τὰ. *pl.* ἄκλιτον, duodecim. *idem quod* δέκα δύο.

Δωδέκατος η ον duodecimus.

Δωδεκάφυλον ου τὸ duodecim tribus. *q. d.* δώδεκα φυλαί.

Δῶμα τος τὸ tectum, ſuperior pars domus. ἐπὶ τοῦ δώματος **vf dem dach.** *contractè pro* δόμημα τος τὸ. *à* δομέω ῶ *extruo, ædifico. Th.* δέμω *in præt. med.* δέδομα *ædificavi, unde eſt* δομὴ ῆς ἡ *ædificium,* δόμος ου ὁ *domus. &* δομέω ῶ *ſtruo.*

Δῶρον ου τὸ munus, donum. δῶρα ων τὰ *oblata à ſacerdotibus Heb.* 9. 3. εἰς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ. *h. e. in gazophylacion Luc.* 21. *v.* 4.

Δωρεὰ ᾶς ἡ donum.

Δωρεὰν *adv.* gratis, immeritò, fruſtra.

Δωρέομαι οῦμαι dono, *largior. Fut.* δωρήσομαι. *P. paſſ.*

P. paſſ. δεδώρημαι σαι ται *donavi. a.* 1. *med.* ἐδωρησάμην ω ατο *idem.*

Δώρημα τος τὸ donum, beneficium. δωρηματικὸς ὴ ὸν *munificus.*

ΕΑ.

Ἔα vah. *adv. querentis.* ἔα *pro* ἔαε *ſine, fac me miſſum, à verbo* ἐάω *ſino.*

Ἐὰν *conjunctio connexiva* ſi, *conſtruitur cum ſubj. & opt. ſemel cum indic.* 1 *Iohan.* 5. *v.* 15. ἂν *pro* ἐὰν *per aphæreſin* τοῦ ε ψιλοῦ ſi, *Iohan.* 20. *verſ.* 23.

Ἐάνπερ *conjunct.* ſi modò *Heb.* 3. 6.

Ἐὰν *&* ἂν *ſæpe ſunt* μόρια δυνητικὰ particulæ potentiales, *& modò poſtponuntur, Iohan.* 14. *v.* 2. εἶπον ἂν *dixiſſem, ſeu dicere potuiſſem. Quandoque deeſt Rom.* 9. *v.* 2. ηὐχόμην (*deeſt* ἂν) *optarim,* 1 *Ioh.* 2. 19. μεμενήκεισαν ἂν *manſiſſent utique. modò ſed rariùs præponuntur Luc.* 10. 13. πάλαι ἂν μετενόησαν *olim reſipuiſſent.* ὃς ἐὰν quicunque, *Luc.* 10. *v.* 22. 35. *&* 17. 33. *Iohan.* 20. 26. ὃ ἐὰν quodcunque, *Matth.* 15. 5. 1 *Iohan.* 3. 22. ἐὰν μὴ niſi. *item idem quod* ἀλλὰ ſed, *Galat.* 2. 16. *item idem quod* non, *ubi* ἐὰν *redundat, Matth.* 11. 6.

Ἑαυτοῦ ῆς οῦ *& contractè* αὑτοῦ ῆς οῦ ſui ipſius. *caret nominativo. compoſitum ex* ἕο (*pro* οὗ *ſui*) *&* αὐτοῦ. *in ſingulari numero eſt* 3. *perſ. nec non ſecundæ, Iohan.* 18. 34. ἀφ' ἑαυτοῦ *à te.*

Rom.

Rom. 13. *v.* 9. *Gal.* 5. 14. ὡς ἑαυτὸν *tanquam teipſum, Matth.* 23. 37. πρὸς αὐτὴν *ad te. In plurali numero eſt trium perſonarum* ἑαυτῶν *noſtri, veſtri & ſui ipſorum,* 1 *Cor.* 6. *v.* 19. οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν *non eſtis veſtri ipſorum, Iohan.* 12. 8. μεθ' ἑαυτῶν *vobiſcum,* 2 *Cor.* 1. 9. ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐν ἑαυτοῖς, *ne confideremus nobis ipſis. Iohan.* 20. *verſ.* 10. πρὸς ἑαυτοὺς *domum ſuam. Luc.* 18. *verſ.* 11. πρὸς ἑαυτὸν *ſeorſim.*

Ἐάω ῶ ſino, permitto. *imperf.* εἴαον ων, *Luc.* 4. 41. οὐκ εἴα (*pro* εἴαε) *non ſinebat. F.* ἐάσω. *a.* 1. εἴασα *ſivi. a.* 1. *imperat.* ἔασον άτω *ſine.* 2. *pl.* ἐάσατε *ſinite. part. a.* 1. ἐάσας αντος ὁ. *qui* reliquit, *Act.* 23. 32. *P.* εἴακα.

Ἕβδομος η ον ſeptimus. *Th.* ἑπτά. ἡμέρα ἑβδόμη *ſeptimus dies.*

Ἑβδομήκοντα οἱ αἱ τὰ ſeptuaginta. *pl. tantùm,* ἄκλιτον.

Ἑβδομηκονταέξ *legitur tanquam vox compoſita, Act.* 27. 37.

Ἑβδομηκοντάκις *adv.* ſeptuagies.

Ἑβραῖος αία αῖον *vide infrà in nominibus propriis* Ἔβερ.

Ἐγγίζω appropinquo, inſto, immineo, accedo. *cum Dat. item cum Acc. ſequente* εἰς, ἐπὶ. *imperf.* ἤγγιζον ες ε. *F.* ἐγγίσω *Atticè* ἐγγιῶ. *P.* ἤγγικα. *aor.* 1. ἤγγισα. *Th.* ἐγγὺς *prope.*

Ἐγγράφω inſcribo. *F.* ψω. *P.* ἐγγέγραφα. *aor.* 1. ἐνέγραψα. *præſ. paſſ.* ἐγγράφομαι inſcribor. *præt.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

præt. paſſ. ἐγγέγραμμαι. *part. præt. paſſ.* ἐγγεγραμμένος η ον inſcriptus.

Ἔγγυος ου ὁ *præs,* ſponſor, *fidejuſſor, idem quod* ἐγγυητὴς οῦ ὁ. *compoſ. ex* ἐν *&* γυῖον ου τὸ *membrum, manus.* ich gehe in die hand. ἐγγυάω ῶ. F. ήσω. P. ἐγγεγύηκα *ſpondeo, q d.* ἐγχειρίζω. *Th.* ἐγγύη ης ἡ *fidejuſſio.*

Ἐγγὺς *adv.* prope. *cum Genit. frequentiſſimè. ſemel cum Dativo Act.* 27. 8. *ſæpe abſolutè, Philip.* 4. 5. ὁ Κύριος ἐγγὺς. *comparat.* ἐγγύτερον *propiùs, Rom.* 13. 11.

Ἐγείρω excito. *Fut.* ἐγερῶ. *P.* ἤγερκα *& Atticè* ἐγήγερκα. *a.* 1. ἤγειρα. *aor.* 1. *act. infin.* ἐγεῖραι *Matth.* 3. 9. *excitare. præſ. paſſ.* ἐγείρομαι reſurgo, excitor. *præt. paſſ.* ἤγερμαι *& Atticè* ἐγήγερμαι σαι ται *Matth.* 11. 11. οὐκ ἐγήγερται *non ſurrexit. a.* 1. *paſſ.* ἠγέρθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. imperat.* ἐγέρθητι. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἐγερθῆναι. *part. a.* 1. *paſſ.* ἐγερθεὶς ἐντος ὁ. *fut.* 1. *paſſ.* ἐγερθήσομαι *ſurgam. a.* 1. *med.* ἠγειράμην ω ατο. *a.* 1. *med. imperat.* ἔγειραι ἀσθω *ſurge Marc.* 2. 11.

Ἔγερσις εως ἡ reſurrectio.

Ἐγρηγορέω ῶ vigilo. *vide* γρηγορέω ῶ.

Ἐγκάθετος ου ὁ ἡ inſidiator, *ſúbdolus. ab* ἐγκαθίημι *immitto. verbum decompoſitum ex* ἐν *&* καθίημι *ſubmitto (* καθιέναι λόχον *inſidias collocare.) ex* κατὰ *&* ἵημι *mitto.*

Ἐγκαίνια ων τὰ encænia, *dedicatio cujuſque rei. q. d. initialia, feſtivitas dedicationis. ex* ἐν *&* καινὸς *novus.*

Ἐγκαι-

Ἐγκαινίζω dédico. *F.* ίσω. *P.* ἐγκεκαίνικα. *a.* 1. ἐνεκαίνισα. *præt. paſſ.* ἐγκεκαίνισμαι.

Ἐγκαλέω ῶ in jus voco, accuſo. *cum Dat. Actor.* 23. 28. *imperf.* ἐνεκάλεον ουν. *F.* ἐγκαλέσω. *aor.* 1. ἐνεκάλεσα. *P.* ἐγκέκληκα. *præſ. paſſ.* ἐγκαλέομαι οῦμαι *in jus vocor, accuſor. P. paſſ.* ἐγκέκλημαι.

Ἐγκαταλείπω deſero. *Fut.* ψω. *P.* ἐγκαταλέλειφα. *aor.* 2. ἐγκατέλιπον ες ε. ſuperſtitem relinquo, *Rom.* 9. *verſ.* 29. *a.* 2. *ſubj.* ἐγκαταλίπω ῃς ῃ.

Ἐγκατοικέω ῶ habito, incola ſum. *F.* ήσω. *P.* ἐγκατῴκηκα. *compoſitum ex* ἐν & κατοικέω ῶ, à κάτοικος ου ὁ *incola.* ἔνοικος ου ὁ ἡ *idem.* ἔξοικος ου ὁ ἡ *exul.* πάροικος ου ὁ ἡ *áccola. ex* κατὰ & οἶκος ου ὁ *domus.*

Ἐγκεντρίζω inſero. *F.* ίσω. *P.* ἐγκεκέντρικα. *a.* 1. ἐνεκέντρισα. *a.* 1. *infin. act.* ἐγκεντρίσαι *inſerere Rom.* 11. 23. *a.* 1. *paſſ.* ἐνεκεντρίσθην *inſitus fui. fut.* 1. *paſſ.* ἐγκεντρισθήσομαι *inſerar. ex* ἐν *in,* & κεντρίζω *pungo.* à κέντρον ου τὸ *ſtimulus, item media pars. Th.* κεντέω *pungo, ſcilicet in inſitione arborem findendo, ſurculumque infigendo, eam pungimus.*

Ἔγκλημα τος τὸ crimen, *id de quo quis accuſatur, ab* ἐγκαλέω.

Ἐγκομβόομαι οῦμαι intus me veſtio. *Fut.* ώσομαι. *a.* 1. *med.* ἐνεκομβωσάμην. *a.* 1. *imp.* ἐγκόμβωσαι άσθω. 2. *pl.* ἐγκομβώσασθε *intus ornate vos,* ſchmücket euch inwendig. *Th.*

κομ-

κομβόομαι οῦμαι veſte me orno. κόμβωμα τος, τὸ, veſtitus elegans der geſchmuck.

Ἐγκόπτω interpello, impedio. F. ἐγκόψω. *a.* 1. ἐνέκοψα. P. *act.* ἐγκέκοφα. *præſ. paſſ.* ἐγκόπτομαι *impedior. imperf. paſſ.* ἐνεκοπτόμην *impediebar. Rom.* 15. *verſ.* 22. P. *med.* ἐγκέκοπα. *unde eſt*

Ἐγκοπὴ ῆς ἡ obſtaculum.

Ἐγκράτεια ας ἡ temperantia.

Ἐγκρατεύομαι contineo me, *ſum continens.* F. εύσομαι. P. ἐγκεκράτευμαι.

Ἐγκρατὴς έος ὁ ἡ continens. *ex* ἐν & κράτος εος τὸ *robur. verè fortis eſt, qui ſeipſum poteſt continere.*

Ἐγκρίνω *admitto, adopto, állego,* adjungo. F. ἐγκρινῶ. P. ἐγκέκρικα. *aor.* 1. *act.* ἐνέκρινα. *a.* 1. *act. infin.* ἐγκρῖναι *adjungere.*

Ἐγκρύπτω condo, íntego. F. ψω. P. ἐγκέκρυφα. *a.* 1. *act.* ἐνέκρυψα.

Ἔγκυος ου ἡ prægnans, gravida. *ex* ἐν & κύω *gravida ſum, in utero geſto.*

Ἐγχρίω inungo (*ex* ἐν & χρίω.) F. ίσω. P. ἐγκέχρικα. *aor.* 1. ἐνέχρισα. *a.* 1. *imperat.* ἔγχρισον άτω *inunge, Apoc.* 3. 18.

Ἐγὼ *Atticè* ἔγωγε ego *pronomen g. o.*

Ἔδαφος εος τὸ ſolum, *pavimentum. Th.* ἕζω *ſedere facio.* ἕζομαι *ſedeo.* F. ἑδοῦμαι.

Ἐδαφίζω ſolo adæquo, *pavio.* F. ἐδαφίσω & *Atticè* ἐδαφιῶ. 3. *pl.* ἐδαφιοῦσι *Luc.* 19. 44. P. ἠδάφικα.

Ἑδραῖος αία αῖον *ſtabilis, firmus. ab* ἕδρα ας ἡ *ſella. item baſis. Th.* ἕζω.

Ἑδραίωμα τος τὸ ſtabilimentum, *fundamentum, ab* ἑδραιόω ῶ *ſtabilio. F.* ώσω. *P.* ἡδραίωκα. *P. paſſ.* ἡδραίωμαι.

Ἐθελοθρησκεία ας ἡ *cultus Dei ab homine confictus, religio ex humano cerebro excogitata. ex* ἐθέλω *volo, &* θρησκεία *religio.*

Ἐθέλω volo. *imperf.* ἤθελον *Luc.* 15.28. *vide* θέλω *infrà.*

Ἐθίζω *aſſuefacio. F.* ἐθίσω. *a.* 1. εἴθισα. *P.* εἴθικα. *præſ. paſſ.* ἐθίζομαι *aſſuefio. P. paſſ.* εἴθισμαι, *Luc.* 2. 27. κατὰ τὸ εἰθισμένον *(part. præt. paſſ. g. n.)* τοῦ νόμου, *quod ſecundum legem fieri conſueverat. Xenoph.* ἐθιστέον τὸ σῶμα ὑπηρετεῖν τῇ γνώμῃ, *corpus eſt aſſuefaciendum, ut animo ſerviat.*

Ἔθω *ex conſuetudine facio, ſoleo. Hinc præteritum med.* εἴωθα *(pro* εἶθα *per epentheſin* τοῦ ω μεγάλου) conſuevi, ſolitus ſum. *pluſq. perf.* εἰώθειν *conſueveram. part. præt. med.* εἰωθὼς υῖα ός. *Luc.* 4.16. κατὰ τὸ εἰωθὸς *pro more.*

Ἐθνάρχης ου ὁ gentis præfectus, *ex* ἔθνος εος τὸ *gens, &* ἀρχὸς οῦ ὁ *princeps, pro quo uſitatiùs dicimus* ἄρχων οντος ὁ. *Sic* μονάρχης ου ὁ *&* μόναρχος ου ὁ *monarcha, penes quem ſolum eſt ſumma poteſtas.*

Ἐθνικὸς οῦ ὁ *propriè, ad gentem pertinens,* gentilis. *item* ethnicus, *Matth.* 18.17.

Ἐθνικῶς *adv.* ethnicè, gentiliter.

Ἔθνος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἔθνος εος τὸ gens, natio, *Luc.* 7. 5. populus, *Iohan.* 10. 48, 50. *pl.* ἔθνεα η τὰ *populi ab Eccleſia alieni, Matth.* 10. 5. *quorum deſcriptionem lege* Eph. 2. *v.* 11, 12. 1 *Cor.* 12. 3. Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν *Matth.* 4. 15. *Hebraiſmus. Galilæa populorum h. e. populoſiſſima.*

Ἔθος εος τὸ mos, ritus.

Εἰ ſi. *conjunctio connexiva, cum indic. conſtruitur, Matth.* 11. 14. *rarò cum optativo Act.* 17. 11. & 24. 19. *Accipitur etiam aliter & vertitur* an, utrùm *Luc.* 6. 7. & 22. 49. num *Act.* 22. 25. quandoquidem *Act.* 4. 9. etiamſi 2 *Cor.* 2. 5. quòd *Act.* 26. 23.

Εἴγε ſi quidem, ſi modò. *conjunct. cum indic.* 2 *Cor.* 5. 3. *Eph.* 3. 2.

Εἰ δὲ μὴ alioquin. *Iohan.* 14. *v.* 2.

Εἴτε ſive. *conjunct. ex* εἰ & τέ. 1 *Cor.* 3. *v.* 22.

Εἰδέω *vel* εἴδημι ſcio. *præſ. ſubj.* εἰδῶ ῇς ῇ. 1. *pl.* εἰδῶμεν 1 *Cor.* 2. *v.* 12. F. εἰδήσω. P. εἴδηκα. *pluſq. perf.* εἰδήκειν, & *per ſync.* εἶδειν, εἴδειν, *Atticè verò* ᾔδειν εις ει. ειμεν ειτε εισαν, *noveram, Marc.* 1. 34. *præt. perf. infin.* εἰδηκέναι, *pro quo per ſyncopen literarum* η κ *uſitatum eſt* εἰδέναι, *niſi malimus derivare ab* εἴδημι, *ad formam* τοῦ τιθέναι *à* τίθημι. *præt. act. part.* εἰδὼς (*pro* εἰδηκὼς) ότος ὁ. *in f. g.* εἰδυῖα υίας ἡ *Marc.* 5. 33. *in n. g.* εἰδὸς ότος τὸ. *præt. med.* οἶδα ας ε novi.

Εἶδος εος τὸ ſpecies. *ab* εἴδω *video.*

Εἴδω *video.* F. εἴσομαι. *aor.* 2. εἶδον & ἴδον ες ε *vidi.*

vidi. aor. 2. imperat. ἴδε. *vel Atticè* ἰδέ. *a. 2. ſubjunct.* ἴδω ῃς ῃ. *aor. 2. infin.* ἰδεῖν *videre. Matth.* 11. 9. quærere *Luc.* 8. 20. *part. a.* 2. ἰδὼν ὄσα όν, *videns.*

Εἴδωλον ου τὸ idólum 1 *Cor.* 8. 4. ſimulácrum 1 *Cor.* 12. 2. 1 *Iohan.* 5. 21. *ab* εἶδος εος τὸ *ſpecies.*

Εἰδωλεῖον είου τὸ idolíum, delubrum.

Εἰδωλόθυτον ου τὸ, *quod idolo immolatur.* θύω *macto, immolo.*

Εἰδωλολάτρης ου ὁ idolólatra, *ex* λάτρις ιος ὁ ἡ *ſervus a.* & εἴδωλον *idolum, q. d. idolo ſerviens, ſeu* idoli ſervus.

Εἰδωλολατρεία ας ἡ idoli cultus.

Εἰ καὶ etiamſi. *conjunct. diſcretiva. cum indic. Matth.* 26. 33.

Εἰκῆ fruſtra, temere, ſine cauſa. *Adv. ab* εἴκω *cedo, qui in agendo cedit pravis affectibus, ab iisque vincitur.*

Εἴκοσι οἱ αἱ τὰ *viginti. pl. tantùm* & ἄκλιτον.

Εἴκω cedo. F. εἴξω. *a.* 1. εἶξα *Gal.* 2. 5.

Εἴκω *ſimilis ſum. præt. med.* ἔοικα ας ε ſimilis ſum. *cum Dat.*

Εἰκὼν όνος ἡ imago. *q. d. imitago.*

Εἰλέω (*vide paulò infrà* εἰλιοσόμενος) volvo.

Εἰλικρινὴς έος ὁ ἡ ſincerus, *non fucatus, purus. ex* εἵλη ης *vel* ἕλη ης ἡ *ſplendor ſolis,* & κρίνω *diſcerno. qui candore animi ipſius ſolis imitatur ſplendorem.*

Εἰλικρίνεια ας ἡ ſinceritas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Εἱλισσόμενος η ον convolutus a um. *Apoc.* 6. *v.* 14. *part. præſ. paſſ. à verbo* εἱλίσσω *vel* εἱλίττω *circumvolvo, pro quo etiam dicitur* ἑλίττω. *F.* ἵξω. *Heb.* 1. *v.* 12. *P.* εἷλιχα. *præt. paſſ.* εἵλιγμαι *unde eſt* εἵλιγμα τος τὸ *involutio.* ἑλιγμὸς ȣ ὁ *vortex, gyrus.* εἵλιξ *vel* ἕλιξ ικος ἡ *involucrum. item ſpecies hederæ, quæ arboribus circumvolvitur. urſa major Aſtronomis dicitur* ἑλίκη ης ἡ, παρὰ τὸ ἑλίσσεσθαι περὶ τὸν πόλον, *quòd volvatur circa polum.*

Εἰμὶ ſum, εἶ es. *imperf.* ἦν eram, ἦς eras, *&* *Bœoticè* ἦσθα *Matth.* 26. 69. ἦ erat. *a.* 2. ἦν fui *Iohan.* 11. 21. *Iohan.* 9. 5. ὅταν ὦ. (1. *perſ. ſing. aor.* 2. *ſubj.*) quum fuero. *pluſq. perf.* ἥμην ἦσο ἦτο *fueram,* eram. *Act.* 10. 30. Gal. 1. 10. *Fut.* ἔσομαι η εται *ero. pro* ἔσεται *per ſyncopen* τȣ̃ ε ψιλȣ̃, ἔσται *Rom.* 9. 9. *præſ. imperat.* ἴσθι (*pro* ἔσο) *Matth.* 2. 13. ἤτω *Atticè pro* ἔστω eſto 1 *Cor.* 16. 22. *præſ. opt.* εἴην ης η *Luc.* 22. 23. *præſ. ſubj.* ὦ ᾖς ᾖ ſim ſis ſit *Iacob.* 1. 4. *fut. ſubj.* ἔσωμαι ῃ ηται *Eph.* 6. 3. ἵνα ἔσῃ ut ſis. *præſ. infin.* εἶναι eſſe *Luc.* 9. 18. *fut. infin.* ἔσεσθαι *Act.* 23. 30. *part. præſ.* ὢν ȣ̃σα ὂν, *Iohan.* 3. 4. *Apoc.* 1. ἀπὸ τȣ̃ ὁ ὤν. *Sic* Exod. 4. ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με, ENS *miſit me.*

Εἰ μὴ niſi. *conjunct. Rom.* 7. 7. *item pro* ἀλλὰ ſed. *Gal.* 2. *v.* 16. *per Hebraiſmum.* אִם לֹא *enim eodem modo accipitur.*

Εἵνεκεν *vide* ἕνεκα.

Εἴπερ ſi quidem. *conjunct. Roman.* 8. *verſ.* 9. ſi 1 *Cor.* 15. 15.

Εἴπως ſi quo modo *Act.* 27. 12.

Εἰρήνη ης ἡ pax, παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (*à connectendo*) *ſicut* πόλεμος παρὰ τὸ πολεῖν (*à verſando.*) *Quæ pax ſtruit, bellum deſtruit.*

Εἰρηνεύω pacem colo. *Fut.* εύσω. P. εἰρήνευκα. *ει eſt diphthongus immutabilis, & proinde hic nullum eſt augmentum.*

Εἰρηνικὸς ἡ ὸν tranquillus, pacificus a um.

Εἰρηνοποιέω ῶ reconcilio. F. ήσω. P. εἰρηνοποίηκα. *ex* εἰρήνη *pax, &* ποιέω *facio.*

Εἰρηνοποιὸς ȣ ὁ pacis ſtudioſus.

Εἴρω *propriè* necto. *& per ſynecdochen generis* dico. ὀδυσ. λ. *v.* 136. τάδε τοι νημερτέα εἴρω, *hæc tibi vera dico.* F. ἐρῶ dicam *Luc.* 15. 18. 2 *Cor.* 12. 6. ἐρεῖς *dices Act.* 23. 5. ἄρχοντα τȣ λαȣ σȣ ȣκ ἐρεῖς κακῶς, *principi populi tui non maledices.* ἐρεῖ *dicet, Luc.* 20. *v.* 5. ἐρȣμεν *dicemus Rom.* 6. 1. ἐρεῖτε *dicetis Luc.* 4. 23. ἐρȣσι *dicent Luc.* 17. 23. *pro* ἐρῶ *poëtica dialyſi dicitur etiam* ἐρέω inquam. *Phil.* 4. *v.* 4. *A futuro* ἐρῶ *eſt* ἐρέω dico, *interrogo, idem quod* ῥέω. F. ήσω. *Scilicet* à quibuſdam futuris formantur verba nova. *Sic ab* ἄγω. F. ἄξω *eſt verbum* ἄξω. *in præſ. imperativi* ἄξε έτω. *ab* ὄρω *concito. Fut.* ὀρῶ *& Æolicè* ὄρσω *eſt verbum* ὄρσω. *præſ. paſſ.* ὄρσομαι. *imperf. paſſ.* ὠρσόμην ȣ ετο. *&c.*

Εἰς in *præpoſ. regit Acc. & ſignificat* motum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ad locum, Marc. 16. 19. *Dicitur de* tempore *Luc.* 12. 19. *de* perſona *Iohan.* 5. 45. *ſæpe ponitur pro* ἐν *&* quietem *notat, Matth.* 2. *v.* 23. *item vertitur* inter 1 *Theſſ.* 1. 5. apud *Luc.* 24. 47. pro 1 *Cor.* 4. 3. per 1 *Cor.* 10. 2. ad *Matth.* 15. 24. uſque ad *Iohan.* 13. 1. de *Eph.* 5. 32. adverſus *Luc.* 12. 10. εἰς τί quorſum *Matth.* 25. 8. *Sæpe per Hebraiſmum* Dativum *indicat, Matth.* 24. 9, *Iohan.* 8. 26. *Eleganter* infinitivo *præponitur, ad indicandum finem, ſeu cauſam finalem, Matth.* 5. 1. εἰς τὸ θεαθῆναι, *ut ſpectentur.*

Εἷς μία ἓν unus a um. *item* quidam *Luc.* 5. 17. *Gen.* ἑνὸς μιᾶς ἑνὸς *Luc.* 14. 18. ἀπὸ μιᾶς *ſcil.* φωνῆς. *Dat.* ἑνὶ μιᾷ ἑνὶ, *Marc.* 16. 2. τῇ μιᾷ σαββάτων, *primo die hebdomadæ; ſicut ibidem v.* 9. *Hebraiſmus ille explicatur,* τῇ πρώτῃ σαββάτου. *Acc.* ἕνα μίαν ἕν. *Iohan.* 8. 9. εἷς καθ' εἷς *alius poſt alium.* καθ' *pro* καθ' *&* καθ' *pro* ἐ εἶτα. *Iohan.* 21. 25. καθ' ἓν *ſingula. Eph.* 5. 33. οἱ καθ' ἕνα *ſinguli.*

Εἰσάγω introduco. *F.* ξω. *P.* εἰσῆχα. *a.* 2. εἰσῆγον, *& Atticè* εἰσήγαγον. *a.* 2. *imper.* εἰσάγαγε ἔτω *Luc.* 14. 21. *introduc. a.* 2. *ſubj.* εἰσαγάγω ῃς ῃ. *Heb.* 1. 6. *a.* 2. *infin.* εἰσαγαγεῖν *Luc.* 2. 27. *præſ. paſſ.* εἰσάγομαι. *Act.* 21. 37. μέλλων εἰσάγεσθαι *introducendus.*

Εἰσακούω exaudio. *F.* σω. *P.* εἰσήκουκα. *a.* 1. εἰσήκουσα. *a.* 1. *paſſ.* εἰσηκούσθην *exauditus fui. part. a.* 1. *paſſ.* εἰσακουσθεὶς ἐντος ὁ. *fut.* 1. *paſſ.* εἰσακουσθήσο-

θήσομαι. *Fut. 1. med.* εἰσακούσομαι *audiam, cum Genit.*

Εἰσδέχομαι intro admitto. 2 *Cor.* 6. *v.* 17. κἀγὼ εἰσδέξομαι (1. *ſing. fut.* 1. *med.*) ὑμᾶς. *& ego vos intro admittam, ſcil. in communionem illam cum Deo, maximè myſticam.*

Εἴσειμι *vel* εἰσίημι intro, ingredior. *ex* εἰς *in, &* εἶμι *item* ἵημι *eo. Heb.* 9. 6. εἰσίασιν. 3 *pl. præſ. indic. Ionicè pro* εἰσεῖσι. *Sic pro* τιθεῖσι *Ionicè* τιθέασι. *Act.* 3. 3. εἰσιέναι *intrare, ad formam* τιθέναι *ponere. præſ. infin. Act.* 21. *v.* 18. εἰσῄει (3. *ſing. pluſq. perf. med.*) *introivit. ponitur pluſquamperf. med. pro præterito.*

Εἰσέρχομαι ingredior. *& ſemel* regredior *Luc.* 17. 7. *præſ. imp.* εἰσέρχου ἔσθω, *Luc.* 21. 21. εἰσερχέσθωσαν 3. *pl. præſ. imper. Fut.* εἰσελεύσομαι. *a.* 2. εἰσῆλθον ες ε. *a.* 2. *imperat.* εἴσελθε ἐτω. *a.* 2. *ſubj.* εἰσέλθω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* εἰσελθεῖν. *part. a.* 2. εἰσελθὼν οῦσα όν. *præt. med.* εἰσελήλυθα *introivi, Iohan.* 4. 38. pervéni *Iacob.* 5. 4.

Εἰσκαλέω *intrò voco.* εἰσκαλέομαι οῦμαι *idem. a.* 1. *med.* εἰσεκαλεσάμην ω ατο intrò vocavi. *part. a.* 1. *med.* εἰσκαλεσάμενος.

Εἴσοδος ου ἡ introitus, *ex* εἰς *&* ὁδὸς οῦ ἡ *via.* 2 *Pet.* 1. 11. adventus *Act.* 13. 24.

Εἰσπηδάω ῶ inſilio, *ex* εἰς *in &* πηδάω *ſalio, ſalto. Futur.* ήσω. *aoriſt.* 1. εἰσεπήδησα. *Præt.* εἰσπεπήδηκα.

Εἰσπορεύομαι ingredior, *ſequente* εἰς *in cum Acc. part. præſ.* εἰσπορευόμενος. *imperf.* εἰσεπορευόμην

ρευόμην ου ετο intrabam. Fut. εύσομαι. P. εἰσπεπόρευμαι.

Εἰστρέχω intrò curro. F. εἰσθρέξω. P. εἰστέτρεχα. a 2. εἰσέδραμον intrò cucurri. part. a.2.act. εἰσδραμὼν οῦσα όν, Act. 12. v. 14.

Εἰσφέρω ingero. F. εἰσοίσω. a. 1. εἰσήνεγκα intuli. 1 Tim. 6. 7. a. 2. εἰσήνεγκον ες ε induxi. a. 2. ſubj. εἰσενέγκω ῃς ῃ Matth. 6.13. 3. pl. a. 2. ſubj. εἰσενέγκωσιν inferrent Luc. 5.19. a. 2. infinit. εἰσενεγκεῖν inferre. præſ. paſſ. εἰσφέρομαι ῃ εται inferor. Heb. 13. 11.

Εἶτα adv. deinde Iacob. 1. 15.

Εἴτε ſive. conjunct. compoſita ex εἰ ſi & τε que. item & 1 Cor. 15. 11. Coloſſ. 1. 20.

Εἴωθα conſuevi. vide ἔθω.

Ἕκαστος η ον quiſque, unuſquiſque, ſinguli. Gal. 6. 5. ἕκαστος τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει ſuum quiſque onus feret. καθ' ἑκάστην ἡμέραν quotidie, Heb. 3. 13.

Ἑκάστοτε Adverb. ſubinde 2 Pet. 1. 15.

Ἑκατὸν οἱ αἱ τὰ centum. ἄκλιτον.

Ἑκατονταέτης ου ὁ centenarius, qui vixit centum annos, Rom. 4. 13. ex ἑκατὸν centum & ἔτος ους τὸ annus.

Ἑκατονταπλασίων ονος ὁ ἡ centuplex.

Ἑκατοντάρχης ου ὁ & ἑκατόνταρχος ου ὁ centurio. ex ἑκατὸν & ἀρχὸς οῦ ὁ, pro quo uſitatiùs dicimus ἄρχων οντος ὁ princeps, præfectus. q. d. ἄρχων τῶν ἑκατόν.

Ἐκβάλλω ejicio. F. ἐκβαλῶ expellam. P. ἐκβέ-

βληκα

βληκα *expuli. plusq. perf.* ἐκβεβλήκειν *pro* ἐξεβεβλήκειν *ejeceram, Marc.* 16. 9. *a.* 2. ἐξέβαλον profligavi. *a.* 2. *imperat.* ἔκβαλε dimitte, *Gal.* 4.30. *a.*2.*ſubj.* ἐκβάλω ης η *Luc.*6.22. ἐκβάλωσι. (3.*pl. a.* 2. *ſubj.*) τὸ ὄνομα ὑμῶν, & *abjecerint nomen veſtrum, h. e. vos* proſcripſerint, *tanquam nequiſſimos, uſura hujus lucis indignos. præſ. paſſ.* ἐκβάλλομαι *ejicior. præt. paſſ.* ἐκβέβλημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξεβλήθην *ejectus fui. fut.* 1. *paſſ.* ἐκβληθήσομαι *ejiciar.*

Ἔκβασις εως ἡ exitus, evaſio, *ab* ἐκβαίνω *evado.*

Ἐκβολὴ ῆς ἡ jactura. *ab* ἐκβάλλω.

Ἐκγαμίζω, nuptum do, *filiam éloco.* F. ίσω. P. ἐκγεγάμικα. *imperf. paſſ.* ἐξεγαμιζόμην ου ετο *nuptum dabar. Th.* γάμος ου ὁ *nuptiæ.*

Ἐκγαμίσκομαι nuptui collocor.

Ἔκγονα ων τὰ *poſteri*, nepotes, *ex* ἐκ & γονὴ ῆς ἡ *proles.*

Ἐκδαπανάω ῶ *expendo.* F. ήσω. P. ἐκδεδαπάνηκα. *fut.* 1. *paſſ.* ἐκδαπανηθήσομαι 2 *Cor.* 12. 15. expendar. *Th.* δαπάνη ης ἡ *ſumptus.*

Ἐκδέχομαι exſpecto *Iohan.* 5. 3. *imperf.* ἐξεδεχόμην ου ετο. *exſpectabam. Fut.* ἐκδέξομαι. P. ἐκδέδεγμαι.

Ἔκδηλος ου ὁ ἡ evidens. *ex* ἐκ & δῆλος, *manifeſtus.*

Ἐκδημέω ῶ peregre abſum. *ex* ἐκ & δῆμος ου ὁ *populus. q. d. à populo meo abſum.* F. ήσω. P. ἐκδεδήμηκα.

Ἐκδίδωμι éloco. ἐκδίδομαι *idem.* F. ἐκδώσομαι

*Matth.*21.41. *a.* 2. *med.* ἐξεδόμην σο το *eloca-
vi Luc.* 20. 9. *Th.* δίδωμι *do.*

Ἐκδιηγέομαι οῦμαι enarro, *Act.* 13. 41. ἐκδιηγῆ-
ται. 3. *ſing. præſ. med. ſubj. ex* ἐκ & διηγέομαι
recenſeo, quod eſt ex διὰ & ἡγέομαι *duco.*

Ἐκδικέω ῶ vindico. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐξεδίκησα. *a.* 1.
imperat. ἐκδίκησον άτω. *a.* 1. *infin.* ἐκδικῆσαι.
P. ἐκδεδίκηκα. *cum Accuſ.*

Ἐκδίκησις εως ἡ ultio, vindicta. ποιεῖν ἐκδίκησιν
τινι, *Act.* 7. 24.

Ἔκδικος ου ὁ ultor. *ex* ἐκ & δίκη ης ἡ *ultio, pœna.*

Ἐκδιώκω expello. *F.* ἐκδιώξω. *aor.* 1. ἐξεδίωξα.
part. a. 1. ἐκδιώξας αντος ὁ.

Ἔκδοτος ου ὁ ἡ deditus, traditus.

Ἐκδοχὴ ῆς ἡ exſpectatio.

Ἐκδύω exuo. *F.* ἐκδύσω. *a.* 1. *act.* ἐξέδυσα *exui.*
a. 1. *med.* ἐξεδυσάμην ω ατο *exutus fui. a.* 1.
med. infin. ἐκδύσασθαι exui 2 *Cor.* 5. 4.

Ἐκεῖ illic *ibi*, illuc *Iohan.* 9. 8. *adv. loci.*

Ἐκεῖθεν illinc *adv. è loco.*

Ἐκεῖνος η ον ille a ud.

Ἐκεῖσε illic *adv. Act.* 21. 3. & 22. 5.

Ἐκζητέω ῶ requiro, exquiro. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐξε-
ζήτησα 1 *Pet.* 1. 10. *exquiſivi. a.* 1. *ſubj.* ἐκζη-
τήσω ῃς ῃ *Act.* 15. 17. *part. a.* 1. ἐκζητήσας αν-
τος ὁ *Heb.* 12. 17. *P. act.* ἐξεζήτηκα. *P. paſſ.* ἐξε-
ζήτημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξεζητήθην ης η. *Luc.* 11. 50.
ἵνα ἐκζητηθῇ (3. *ſing. a.* 1. *paſſ. ſubj.*) τὸ αἷμα,
ut repoſcatur ſanguis.

Ἐκθαμβέομαι οῦμαι expaveſco, *attonitus ſum,*
admi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

admiratione & metu percellor. a. 1. paſſ. ἐξεθαμβήθην. *Th.* θάμβος εος τὸ *ſtupor, attonita admiratio, pavor.*

Ἔκθαμβος ου ὁ ἡ expavefactus a, attonitus a.

Ἔκθετος ου ὁ ἡ expoſitus *Act.* 7. 19. τὸ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes. ab* ἐκ & θετὸς *poſitus. Th.* τίθημι *pono.*

Ἐκκαθαίρω expurgo. F. ἐκκαθαρῶ. *a.* 1. ἐξεκάθαρα. *a.* 1. *imperat.* ἐκκάθαρον άτω 1 Cor. 5. 7. ἐκκαθάρατε (3. *pl. a.* 1. *act. imperat.*) *expurgate. a.* 1. *act. ſubj.* ἐκκαθάρω ῃς ῃ *expurgem.*

Ἐκκαίω *exuro, accendo.* F. ἐκκαύσω. *a.* 1. ἐξέκαυσα. P. ἐκκέκαυκα. *P. paſſ.* ἐκκέκαυμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξεκαύθην ης η exarſi.

Ἐκκακέω ῶ *q. d.* γίνομαι κακὸς *piger evado,* ſegneſco, *à malis expugnor, malis ſuccumbo, animum deſpondeo, deficio,* (κακὸς *malus, ignavus, timidus.*) F. ήσω. P. ἐκκεκάκηκα. *a.* 1. ἐξεκάκησα 2 *Theſſ.* 3. 13. μὴ ἐκκακήσητε (2. *pl. a.* 1. *act. ſubj.*) *ne ſegnes ſitis.*

Ἐκκεντέω ῶ transfigo, *tranſverbero. Fut.* ήσω. *a.* 1. ἐξεκέντησα. P. ἐκκεκέντηκα. *ex* ἐκ & κεντέω *pungo.*

Ἐκκλείω excludo. F. είσω. P. ἐκκέκλεικα. *a.* 1. *act.* ἐξέκλεισα. *a.* 1. *infin.* ἐκκλεῖσαι *excludere. P. paſſ.* ἐκκέκλεισμαι σαι σται. *aor.* 1. *paſſ.* ἐξεκλείσθην *excluſus ſum.*

Ἐκκλάω ῶ *defringo* (*ab* ἐκ & κλάω *frango.*) F. ἐκκλάσω. P. ἐκκέκλακα. *P. paſſ.* ἐκκέκλασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξεκλάσθην.

Ἐκκλησία ας ἡ cœtus quicunque, *Act.* 19. 32. concio, *Heb.* 12. 23. *communiſſimè verò* cœtus *ex perdita hominum multitudine evocatus, externè voce verbi miniſtrorum, internè tractu Spiritus ſancti, qui vocatur* Eccleſia. *à verbo* ἐκκαλέω ῶ *évoco.* F. έσω. P. ἐκκέκληκα. *Præt. paſſ.* ἐκκέκλημαι σαι.

Ἐκκλίνω deflecto. F. ἐκκλινῶ. *a.* 1. ἐξέκλινα *deflexi. a.* 1. *imperat.* ἔκκλινον άτω. 2. *pl.* ἐκκλίνατε. P. *act.* ἐκκέκλικα. *ex* ἐκ *&* κλίνω *inclino.*

Ἐκκολυμβάω ῶ énato. *F.* ήσω. *P.* ἐκκεκολύμβηκα. *a.* 1. ἐξεκολύμβησα. *part. aor.* 1. *act.* ἐκκολυμβήσας αντος ὁ *Act.* 27. 42.

Ἐκκομίζω *effero, exporto. Fut.* ίσω. *P.* ἐκκεκόμικα. *aor.* 1. ἐξεκόμισα. *præſ. paſſ.* ἐκκομίζομαι efferor. *imperf. paſſ.* ἐξεκομιζόμην ου ετο. κομίζω *fero.*

Ἐκκόπτω excído, *exſcindo, amputo. F.* ἐκκόψω. *P.* ἐκκέκοφα. *P. paſſ.* ἐκκέκομμαι. *P. med.* ἐκκέκοπα. *a.* 1. *act.* ἐξέκοψα. *a.* 1. *act. imperat.* ἔκκοψον άτω. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐκκόψω *abſcindam, amputem. a.* 2. *act.* ἐξέκοπον. *præſ. paſſ.* ἐκκόπτομαι excídor. *item* interrumpor 1 *Pet.* 3. 7. *a.* 2. *paſſ.* ἐξεκόπην ης η. *fut.* 2. *paſſ.* ἐκκοπήσομαι ῃ εται. Rom. 11. 22.

Ἐκκρέμαμαι σαι ται pendeo *ab aliquo, dependeo, vi præpoſitionis regit genitivum, Luc.* 19. 48. ἐξεκρέματο (3. *ſing. imperf. med.*) αὐτοῦ *pendebat ab eo. vide* κρεμάω.

Ἐκλαλέω ῶ effutio. *F.* ήσω. *P.* ἐκλελάληκα. *a.* 1. ἐξελά-

ἐξελάλησα. *aor. 1. infin.* ἐκλαλῆσαι *effutire.*

Ἐκλανθάνω *oblivionem induco, obliviſci facio.* F. ἐκλήσω. *a.* 2. ἐξέλαθον. *præſ. med.* ἐκλανθάνομαι obliviſcor. *F.* ἐκλήσομαι. *P.* ἐκλέλησμαι *oblitus fui, Heb.* 12. 5.

Ἐκλάμπω effulgeo. *F.* ἐκλάμψω. *a.* 1. ἐξέλαμψα. *vide* λάμπω.

Ἐκλέγομαι *verb. med.* eligo. *imperf.* ἐξελεγόμην ου ετο. *Luc.* 14. 7. *F.* ἐκλέξομαι. *aor.* 1. *med.* ἐξελεξάμην ω ατο *elégi. Act.* 1. *v.* 24. ὃν ἐξελέξω, *quem elegeris. P. paſſ.* ἐκλέλεγμαι. *P. med.* ἐκλέλογα.

Ἐκλεκτὸς ἡ ὸν electus a um.

Ἐκλογὴ ῆς ἡ electio.

Ἐκλείπω deficio. *Luc.* 22. 32. ἵνα μὴ ἐκλείπῃ. (3. *ſing. præſ. act. ſubj.*) *ne deficiat. F.* ἐκλείψω. *P.* ἐκλέλειφα. *aor.* 2. ἐξέλιπον. *Luc.* 16. 9. ὅταν ἐκλίπητε (2. *pl. aor.* 2. *act. ſubj.*) *quum defeceritis.*

Ἐκλύω *dirimo, diſſipo. F.* ἐκλύσω. *P.* ἐκλέλυκα. *præſ paſſ.* ἐκλύομαι frangor animo, remiſſus fio *Heb.* 12. 5. *Gal.* 6. 9. *præt. paſſ.* ἐκλέλυμαι. *part præt. paſſ.* ἐκλελυμένος diſſipatus. *a.* 1. *paſſ.* ἐξελύθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* ἐκλυθήσομαι *deficiam, enervabor, debilitabor.*

Ἐκμάσσω *extergo.* abſtergo. *imperf.* ἐξέμασσον *Luc.* 7. 38. *F.* ἐκμάξω. *a.* 1. ἐξέμαξα *Luc.* 7. 44. *part. a.* 1. *act.* ἐκμάξας ασα αν *Iohan.* 11. 2.

Ἐκμυκτηρίζω irrideo, ſannis excipio. *imperf.* ἐξεμυκτήριζον ες ε. *F.* ίσω. *P.* ἐκμεμυκτήρικα.

ex & μυκτηρίζω *ſubſanno, naſo ſuſpendo. Th.* μυκτὴρ ῆρος ὁ *naris, naſus.*

Ἐκνεύω *pro* ἐκνέω *propriè énato. per metaph.* clam evado, elabor. F. ἐκνεύσω. *a.* 1. ἐξένευσα *emerſi.* P. ἐκνένευκα.

Ἐκνήφω evigilo. *F.* ἐκνήψω. *a.* 1. ἐξένηψα. *a.* 1. *imperat.* ἔκνηψον ἄπω. *P.* ἐκνένηφα.

Ἑκούσιος ου ὁ ἡ ſpontaneus. *Thema* ἑκὼν ὄντος ὁ *voluntarius. Philemon. verſ.* 14. κατὰ ἑκούσιον *ſponte.*

Ἑκουσίως *adverb.* ultro.)(ἀναγκαστῶς *coactè.* 1. *Pet.* 5. 2.

Ἔκπαλαι *adv.* jam olim. πάλαι *olim.*

Ἐκπειράζω tento. 1 *Cor.* 10. 9. μηδὲ ἐκπειράζωμεν (1. *pl. præſ. act. ſubj.*) τὸν Χριστὸν *neque tentemus Chriſtum.* F. ἐκπειράσω. P. ἐκπεπείρακα. *a.* 1. ἐξεπείρασα.

Ἐκπέμπω emitto. F. ψω. *a.* 1. ἐξέπεμψα. P. ἐκπέπεμφα. P. *paſſ.* ἐκπέπεμμαι ψαι πται. *a.* 1. *paſſ.* ἐξεπέμφθην *Act.* 13. 4. ἐκπεμφθέντες. (*part. a.* 1. *paſſ.*) ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου *emiſſi à Spiritu ſancto.*

Ἐκπετάννυμι expando. F. ἐκπετάσω. *a.* 1. ἐξεπέτασα, *cum Accuſ.*

Ἐκπίπτω éxcido. *Fut.* ἐκπτώσω. P. ἐκπέπτωκα. *a.* 1. ἐξέπεσα. *a.* 2. ἐξέπεσον. *aor.* 2. *ſubj.* ἐκπέσω ῃς ῃ. 3. *pl.* ἐκπέσωσι. *aor.* 2. *infin.* ἐκπεσεῖν.

Ἐκπλέω enavigo. *imperfect.* ἐξέπλεον ουν, εες εις, εε ει. F. ἐκπλεύσω. *a.* 1. ἐξέπλευσα. *a.* 1. *infin.* ἐκπλεῦσαι.

Ἐκπλη-

Ἐκπληρόω ῶ impleo. *F.* ώσω. *P.* ἐκπεπλήρωκα. *P. paſſ.* ἐκπεπλήρωμαι.

Ἐκπλήρωσις εως ἡ expletio.

Ἐκπλήσσω *vel Atticè* ἐκπλήττω *percello. F.* ξω. *aor. 2. act.* ἐξέπλαγον. *P. act.* ἐκπέπληχα. *præſ. paſſ.* ἐκπλήττομαι percellor. *imperf.* ἐξεπλησσόμην ου ετο *Matt.* 22. 33. ἐξεπλήσσοντο. (3. *pl. imperf.* ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, *percellebantur ſuper ejus doctrinâ. a. 2. paſſ.* ἐξεπλάγην ης η *perculſus fui.*

Ἐκπνέω exſpiro. *F.* ἐκπνεύσω. *P.* ἐκπέπνευκα. *a.* 1. ἐξέπνευσα.

Ἐκπορεύομαι egredior. *imperf.* ἐξεπορευόμην ου ετο. *F.* ἐκπορεύσομαι. *P.* ἐκπεπόρευμαι. *Eph.* 4. *v.* 29. ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω. (3. *ſing. præſ. imperat.*) λόγος σαπρὸς, *putris ſermo ex ore veſtro ne egreditor.*

Ἐκπορνεύω effuſè ſcortor. *F.* εύσω. *P.* ἐκπεπόρνευκα. *aor.* 1. ἐξεπόρνευσα. *part. aor.* 1. ἐκπορνεύσας ασα αν.

Ἐκπτύω reſpuo, *abhorreo. F.* ύσω. *a.* 1. ἐξέπτυσα. *P.* ἐκπέπτυκα.

Ἐκριζόω ῶ eradíco. *F.* ώσω. *P.* ἐξερρίζωκα. *a.* 1. ἐξερρίζωσα. *a.* 1. *ſubj.* ἐκριζώσω ῃς ῃ. *a.* 1. *paſſ.* ἐξερριζώθην. *a.* 1. *paſſ. imperat.* ἐκριζώθητι ήτω. *Luc.* 17. 6. *part. aor.* 1. *paſſ.* ἐκριζωθεὶς ἐντος ὁ. *fut.* 1. *paſſ.* ἐκριζωθήσομαι *eradicabor.*

Ἔκστασις εως ἡ *ſtupor,* admiratio. *item* exceſſus mentis, *quum mens extra ſe rapitur, à verbo* ἐξίστημι.

Ἐκστρέ-

Ἐκστρέφω *everto. F.* ψω. *P.* ἐξέστρεφα. *P. paſſ.* ἐξέστραμμαι ψαι πται, everſus fui.

Ἐκταράσσω perturbo. *F.* ξω. *P.* ἐκτετάραχα. *a.* 1. *act.* ἐξετάραξα.

Ἐκτείνω extendo. *F.* ἐκτενῶ. *P.* ἐκτέτακα. *aor.* 1. ἐξέτεινα. *aor.* 1. *imperat.* ἔκτεινον άτω *extende. part. a.* 1. *act.* ἐκτείνας αντος ὁ.

Ἐκτελέω perficio. *F.* έσω. *P.* ἐκτετέλεκα. *a.* 1. *act.* ἐξετέλεσα.

Ἐκτενὴς έος ὁ ἡ intentus, aſſiduus.

Ἐκτενῶς impensè, vehementer, *adv. in comparat.* ἐκτενέστερον intentiùs.

Ἐκτένεια ας ἡ *perpetuitas.* ἐν ἐκτενείᾳ perpetuò. *Hebraiſmus, pro* ἐκτενῶς.

Ἐκτίθεμαι expono. *imperf.* ἐξετιθέμην σο το. *a.* 2. *med.* ἐξεθέμην σο το *expoſui, Act* 18. 26. ἐξέθεντο (3. *pl. a.* 2. *med. indic.*) τὴν τοῦ θεοῦ ὁδόν.

Ἐκτινάσσω excutio. *Fut.* ξω. *a.* 1. ἐξετίναξα. *a.* 1. *imperat. act.* ἐκτίναξον άτω. 2. *pl.* ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν *excutite pulverem, Matth.* 10. 14. *a.* 1. *med.* ἐξετιναξάμην *excuſſi. part. a.* 1. *med.* ἐκτιναξάμενος *Act.* 13. 51. & 18. 6. *Them.* τινάσσω *quatio.*

Ἕκτος η ον ſextus a um.

Ἐκτὸς *adv.* extra *Act.* 26. 22. *cum Genit.* excepto 1 *Cor.* 14. *v.* 5. *Redundat* 1 *Cor.* 15. *v.* 2. *Thema* ἐκ.

Ἐκτρέπομαι averſor *cum Acc. a.* 2. *paſſ.* ἐξετράπην ης η deflexi. *a.* 2. *paſſ. ſubj.* ἐκτραπῶ ῇς ῇ *deflectam,* luxer, *Hebr.* 12. 13. ἵνα μὴ τὸ χω-

λὸν

λὸν ἐκτραπῇ, *ne id quod claudum eſt amplius luxetur. fut. 2. paſſ.* ἐκτραπήσομαι *divertam, deflectam.*

Ἐκτρέφω enutrio. F. ἐκθρέψω. P. ἐκτέτροφα. *a.* 1. ἐξέθρεψα. *præt. paſſ.* ἐκτέθραμμαι.

Ἔκτρωμα τος τὸ abortus, *ab* ἐκτιτρώσκω. F. ἐκτρώσω. P. ἐκτέτρωκα. P. *paſſ.* ἐκτέτρωμαι. *unde eſt* ἔκτρωμα. *Th.* τιτρώσκω *vulnero.*

Ἐκφέρω promo, effero, profero. F. ἐξοίσω. *a.* 1. *act.* ἐξήνεγκα. *a.* 1. *act. imperat.* ἐξένεγκον άτω *Luc.* 15. 2. *part. a.* 1. *act.* ἐξενέγκας αντος ὁ. *a.* 2. *act.* ἐξήνεγκον. *a.* 2. *infin.* ἐξενεγκεῖν *efferre.*

Ἐκφεύγω effugio. F. ἐκφεύξομαι ῃ εται. *aor.* 2. ἐξέφυγον, 2 *Cor.* 11. 33. ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ, *effúgi manus ejus. a.* 2. *ſubj.* ἐκφύγω ῃς ῃ. *aor.* 2. *infin.* ἐκφυγεῖν. *præt. med.* ἐκπέφευγα. *effúgi, Act.* 16. 27.

Ἐκφοβέω ῶ terrefacio. F. ήσω. P. ἐκπεφόβηκα.

Ἔκφοβος ου ὁ ἡ exterritus, *conſternatus, qui præ metu apud ſe non eſt.*

Ἐκφύω *enaſcor*, germino. F. ύσω. P. ἐκπέφυκα. *a.* 2. *act.* ἐξέφυν υς υ.

Ἐκχέω effundo. *fut.* 1. ἐκχεύσω. *fut.* 2. ἐκχεῶ *Act.* 2. 17. *a.* 1. *act.* ἐξέχευσα *pro quo* ἐξέχευα *& in proſa* ἐξέχεα ας ε. *Tit.* 3. *v.* 6. *a.* 1. *imper.* ἔκχεον άτω. 2. *pl.* ἐκχέατε *effundite Apoc.* 16. 1. *aor.* 1. *infin. act.* ἐκχέαι *effundere Rom.* 3. 15. *præſ. paſſ.* ἐκχέομαι οῦμαι *effundor Marc.* 2. 22. *imperf.* ἐξεχεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο, *Act.* 22. 20.

Ἐκχύω

Ἐκχύω *vel* ἐκχύνω effundo. *Fut.* ἐκχύσω. *P.* ἐκκέχυκα. *aor.* 1. ἐξέχυσα. *præſ. paſſ.* ἐκχυώομαι. *part. præſ. paſſ.* ἐκχυωόμενος η ον. *præt. paſſ.* ἐκκέχυμαι σαι ται. *aor.* 1. *paſſ.* ἐξεχύθην ης η, *Actor.* 1. 18. *fut.* 1. *paſſ.* ἐκχυθήσομαι ῃ εται *effundar, Luc.* 5. 37.

Ἐκχωρέω ῶ excedo *Luc.* 21. *v.* 21. ἐκχωρείτωσαν (3. *pl. præſ. act. imperat.*) *excedant. F.* ήσω. *P.* ἐκκεχώρηκα. *aor.* 1. ἐξεχώρησα.

Ἐκψύχω animam efflo. *F.* ἐκψύξω. *P.* ἐξέψυχα. *a.* 1. ἐξέψυξα. *Act.* 5. 5. *componitur ex præpoſ.* ἐκ *&* ψύχω *ſpiro, unde eſt* ψυχὴ ῆς ἡ *anima.*

Ἑκὼν όντος ὁ. *in f. g.* ἑκοῦσα ης η volens, *Rom.* 8. 20. 1 *Cor.* 9. 17.

Ἐλαία ας ἡ olea.

Ἔλαιον ου τὸ oleum. ἀλείφειν ἐλαίῳ *oleo ungere.*

Ἐλαιὼν ῶνος ὁ olivetum.

Ἐλάσσων *vel Atticè* ἐλάττων ονος ὁ ἡ minor *à poſitivo* ἐλαχὺς *parvus. Iohan.* 2. 10. τὸν ἐλάσσω *accuſ. contractus pro* ἐλάσσονα οα ω.

Ἐλαττονέω ῶ minus habeo. *F.* ήσω. *aor.* 1. *act.* ἠλαττόνησα.

Ἐλαττόω ῶ minuo. *F.* ώσω. *aor.* 1. *act.* ἠλάττωσα. *P.* ἠλάττωκα. *præſ. paſſ.* ἐλαττόομαι οῦμαι minuor. *Iohan.* 3. 30. ἐλαττοῦσθαι minui, *præſ. paſſ. infin.*

Ἐλαφρὸς ὰ ὸν levis e. *Matth.* 11. 30. τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν, *onus meum leve eſt.*

Ἐλαφρία ας ἡ levitas. τὸ ἐλαφρὸν *idem* 2 *Corinth.* 4. 17.

Ἐλαύνω *propriè* navem ago in altum, *quod eſt nautarum. item* cum impetu impello, agito, proveho. *F.* ἐλάσω. *P.* ἤλακα *& Atticè* ἐλήλακα. *Iohan.* 6. *v.* 19. ἐληλακότες (*part. præt. act.*) *provecti. præſ. paſſ.* ἐλαύνομαι agitor *Iacob.* 3. 4. *imperf.* ἠλαυνόμην ου ετο *agitabar, Luc.* 8. 29.

Ἐλάχιστος η ον minimus a um. *ſuperl. ab* ἐλαχύς. *uſitatum eſt adject.* μικρὸς *parvus. Hinc formatur novus comp.* ἐλαχιστότερος *q. d. minimo minor* Eph. 3. 8.

Ἐλέγχω arguo, *reprehendo. F.* ἐλέγξω *Ioh.* 18. 8. *a.* 1. ἤλεγξα. *a.* 1. *imperat.* ἔλεγξον ἀτω *Matth.* 18. 5. ἔλεγξον αὐτὸν *argue eum. P. act.* ἤλεγχα. *præſ. paſſ.* ἐλέγχομαι *arguor, reprehendor, redarguor, part. præſ. paſſ.* ἐλεγχόμενος η ον. *præt. paſſ.* ἤλεγμαι ξαι κται. *a.* 1. *paſſ.* ἠλέγχθην *Ioh.* 3. 20. ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ (3. *ſing. a.* 1. *paſſ. ſubjunct.*) τὰ ἔργα αὐτοῦ, *ne arguantur opera ipſius.*

Ἔλεγξις εως ἡ redargutio.

Ἔλεγχος ου ὁ idem.

Ἐλεέω ῶ miſereor, *cum Accuſ.* F. ἐλεήσω *miſerebor,* Rom. 9. 15. *a.* 1. *act.* ἠλέησα *miſertus ſum. a.* 1. *imper.* ἐλέησον ἀτω, *Matth.* 20. 30. *a.* 1. *ſub.* ἐλεήσω ῃς *Rom.* 11. 32. *a.* 1. *infin.* ἐλεῆσαι *miſeréri Matth.* 18. 33. *præt. act.* ἠλέηκα. *præt. paſſ.* ἠλέημαι. *part. præt. paſſ.* ἠλεημένος, 1 *Pet.* 2. 10. *a.* 1. *paſſ.* ἠλεήθην *miſericordiam ſum conſecutus.* 1 *Tim.* 1. 13. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐλεηθῶ ῇς ῇ *Rom.* 11. 31.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἐλεεινὸς ἡ ὸν miſerabilis. *comp.* ἐλεεινότερος.

Ἐλεήμων ονος ὁ ἡ miſericors.

Ἐλεημοσύνη ης ἡ *miſericordia: per metony. cauſa effic. donum quod erogatur in pauperes,* eleemóſyna, *Luc.* 11. *verſ.* 41.

Ἔλεος εος τὸ & ἔλεος ου ὁ miſericordia, *Matt.* 9. *v.* 13. ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, *miſericordiam volo & non ſacrificium.*

Ἐλευθερία ας ἡ libertas.

Ἐλεύθερος α ον liber a um.

Ἐλευθερόω ῶ libero. *Fut.* ώσω. *Iohan.* 8. 32. *a.* 1. ἠλευθέρωσα *Rom.* 8. 2. *a.* 1. *ſubj.* ἐλευθερώσω ῃς ῃ *Iohan.* 8. 36. *P. act.* ἠλευθέρωκα. *P. paſſ.* ἠλευθέρωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠλευθερώθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ἐλευθερωθεὶς έντος ὁ *liberatus. fut.* 1. *paſſ.* ἐλευθερωθήσομαι *liberabor.*

Ἔλευσις εως ἡ adventus, *ab obſoleto* ἐλεύθω (*unde eſt* κέλευθος ου ἡ *via*) *pro quo uſitatum eſt* ἔρχομαι *venio.*

Ἐλεφάντινος η ον eburneus.

Ἑλίσσω circumvolvo. *vide ſuprà* εἱλισσόμενος.

Ἕλκος εος τὸ ulcus *ab* ἕλκω *traho, quòd vitioſum attrahat ſanguinem.*

Ἑλκόω ῶ *exulcero. F.* ώσω. *P.* ἥλκωκα. *præſ. paſſ.* ἑλκόομαι οῦμαι ſum ulceroſus. *præt. paſſ.* ἥλκωμαι. *unde eſt part. præt. paſſ.* ἡλκωμένος *Luc.* 16. 20.

Ἑλκύω traho. *F.* ἑλκύσω. *aor.* 1. εἵλκυσα *ſtrinxi, Iohan.* 18. 10. *a.* 1. *act. infin.* ἑλκύσαι *trahere, Iohan.* 21. 6.

Ἕλκω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἕλκω traho *Iacob.* 2. 6. *F.* ἕλξω. *imperf.* εἷλκον ες ε. *Act.* 21. 30.

Ἑλλὰς άδος ἡ Græcia.

Ἕλλην ηνος ὁ Græcus *propriè dictus Gal.* 2. 3. *Deinde opponitur Iudæo q. d.* non Græcus, *qualiſcunq; ſit, ſive Latinus, ſive Ægyptius, ſive Teuto. Rom.* 1. 16. *opponitur* Chriſtiano *& idem eſt quod Ethnicus, ſeu homo ab Eccleſia alienus,* 1 *Cor.* 1. 22.

Ἑλληνὶς ίδος ἡ Græca.

Ἑλληνιστὶ *adv.* Græcè.

Ἑλληνικὸς ἡ ὸν Græcus a um. *item* Græcanicus *Act.* 6. 1. *qui Biblia V. T. legere ſolebat in tranſlatione Græca.*

Ἑλληνίζω *cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor. F.* ίσω. *P.* ἡλλήνικα. *P. paſſ.* ἡλλήνισμαι, *unde eſt* ἑλληνισμὸς οῦ ὁ *Græciſmus.*

Ἑλληνιστὴς οῦ ὁ Græcanicus *Act.* 6. 1.

Ἐλλογέω ῶ imputo *cum Dat. Philem. verſ.* 18. τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει, *hoc mihi imputato. F.* ἐλλογήσω. *a.* 1. ἐνελόγησα. *ab adject.* ἔλλογος ου ὁ ἡ *rationis particeps. ex* ἐν *&* λόγος *vide infrà. Vel ex* ἐν *& verbo inuſitato* λογέω, *pro quo dicitur* λογίζομαι *reputo.*

Ἐλπὶς ίδος ἡ ſpes.

Ἐλπίζω ſpero. *imperf.* ἤλπιζον. *F.* ἐλπίσω *Atticè* ἐλπιῶ. *P.* ἤλπικα. *part. præt. act.* ἠλπικὼς ότος ὁ. *a.* 1. *act.* ἤλπισα.

Ἐλωὶ *Syriacè. Marc.* 15. *verſ.* 34. *Hebraicè* ἠλὶ *Matth.* 27. 46. *h. e.* θεέ μου, *prout ipſe evan-*

geliſtæ

geliſta verba illa Servatoris Syriacè prolata expoſuit.

Ἐμαυτȣ̃ (*ex* ἐμȣ̃ αὐτȣ̃) meiipſius, *caret nominativo ſing. & numero duali nec non plurali. Quoties verò* πληθυντικῶς *pluraliter effertur, id fit diviſè, ut Rom.*8. 23. ἡμεῖς αὐτοὶ *nos ipſi. Sic* ἐγὼ αὐτὸς *ego ipſe Rom.*9.3. σὺ αὐτὸς *tu ipſe.* ὑμεῖς αὐτοὶ *vos ipſi* 1 *Cor.* 11. 13. ἀπ' ἐμαυτȣ̃ *ſponte mea Iohan.*10.18. ȣ̓δὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα, *nullius ſceleris mihi ſum conſcius* 1 *Cor.* 4. 4. *item in pl. utimur* ἑαυτῶν, *ut ſuprà dixi* 2 *Cor.* 10. 4. ȣ̓χ ὑπερεκτείνομεν ἑαυτȣ̀ς, *non extendimus nos ipſos ultra, quàm fas eſt.*

Ἐμβαίνω ingredior. *F.* ἐμβήσομαι. *P.* ἐμβέβηκα. *a.*2. ἐνέβην. *part. a.* 2. ἐμβὰς ἀντὸς ὁ.

Ἐμβάπτω intingo. *F.* ἐμβάψω. *a.* 1. ἐνέβαψα. *part. a.* 1. ἐμβάψας αὐτὸς ὁ. *P.* ἐμβέβαφα.

Ἐμβατεύω *propriè, faſtuoſè incedo, item* invado, ingero me. *Fut.* εύσω. *P.* ἐμβεβάτευκα. *a.* 1. ἐνεβάτευσα.

Ἐμβιβάζω, *facio ut inſcendat. F.* άσω. *a.* 1. ἐνεβίβασα, *Act.* 27. 6.

Ἐμβλέπω *cum Dat.* intueor. *imperf.* ἐνέβλεπον *Act.* 22. 11. *F.* ἐμβλέψω. *aor.* 1. *act.* ἐνέβλεψα *Luc.* 22. 61. Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ, *Dominus intuitus eſt Petrum.*

Ἐμβριμάομαι ῶμαι *propriè, fremo, ínfremo, & per metonymiam effecti,* graviter intérminor, *cum Dat. imperf.* ἐνεβριμώμην ώμην. *F.* ήσομαι.

μαι. a. 1. med. ἐνεβριμησάμην ω αὐτ *graviter interminatus eſt Matth. 9. 30.* fremuit *Iohan. 11. v. 33. Thema eſt* βρέμω *fremo.*

Ἐμέω ῶ *vomo. F.* ἐμέσω. *P. act.* ἤμεκα, *& per Atticam reduplicationem* ἐμήμεκα *vomui. a. 1. act.* ἤμεσα. *a. 1. act. imperat.* ἔμεσον ἀτω Eccl. 31. 23. *Apoc. 3. 16.* μέλλω σε ἐμέσαι *(a. 1. act. infin.) volo te evomere.*

Ἐμμαίνομαι *(ex* ἐν *&* μαίνομαι *furo) furo, adverſus aliquem inſanio, cum Dat. Fut.* ἐμμανοῦμαι.

Ἐμμένω *(ex* ἐν *&* μένω *maneo, mutato* ν *in* μ *euphonias* ἕνεκα) permaneo, *perſevéro, perſiſto.* F. ἐμμενῶ. P. ἐμμεμένηκα. *a. 1. act.* ἐνέμεινα. ἐμμένειν τῇ πίστει *&* ἐν πίστει, *permanere in fide.*

Ἐμὸς ἡ ὸν meus a um. *Latinum hinc, facta metatheſi, ortum eſt, ſicut & à Dorico* τεὸς *tuus & ab* ἑὸς *ſuus, mutato* ε ψιλοῦ *in u. quæ eſt terminatio Latina.*

Ἐμπαίζω illudo *(ex* ἐν *&* παίζω *pro* παιδίζω *puerorum more luſito) cum Dat. imperf.* ἐνέπαιζον *illudebam. F.* ἐμπαίξω. *P.* ἐμπέπαιχα. *a. 1.* ἐνέπαιξα *illuſi. a. 1. infin.* ἐμπαῖξαι *illudere. part. a. 1.* ἐμπαίξας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* ἐμπαίζομαι *illudor. præt. paſſ.* ἐμπέπαιγμαι. *a. 1. paſſ.* ἐνεπαίχθην. *fut. 1. paſſ.* ἐμπαιχθήσομαι.

Ἐμπαιγμὸς οῦ ὁ ludibrium.

Ἐμπαίκτης ου ὁ irriſor.

Ἐμπεριπατέω ῶ inambulo *(ex* ἐν *&* περιπατέω *ambulo, & hoc ex* περὶ *&* πατέω *calco,*

concul-

conculco.) Fut. ἐμπεριπατήσω. Præt. ἐμπεριπεπάτηκα.

Ἐμπιμπλάω ſeu ἐμπίμπλημι. item ἐμπιπλάω ῶ impleo, ex ἐν & πίμπλημι, quod cum πλήθω ejuſdem eſt originis & ſignificationis Act. 14. 17. F. ἐμπλήσω. P. ἐμπέπληκα. Th. πλέος plenus.

Ἐμπίπτω incido. Fut. ἐμπτώσω. P. ἐμπέπτωκα. a. 1. ἐνέπεσα. a. 2. ἐνέπεσον. fut. med. ἐμπεσοῦμαι Luc. 14. 5. εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, in puteum incidet.

Ἐμπλέκω implico, irretio. F. ἐμπλέξω. P. ἐμπέπλεχα. a. 1. act. ἐνέπλεξα. a. 2. act. ἐνέπλακον. præſ. paſſ. ἐμπλέκομαι implicor. cum Dat. ita irretior, ut me extricare nequeam. præt. paſſ. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. paſſ. ἐνεπλάκην. part. a. 2. paſſ. ἐμπλακεὶς ἔντος ὁ implicatus. præt. med. ἐμπέπλοκα, unde eſt

Ἐμπλοκὴ ῆς ἡ nodus, implicatio. Th. πλέκω connecto, vide infrà.

Ἐμπλήθω (ex ἐν & πλήθω repleo) impleo. Fut. ἐμπλήσω. P. ἐμπέπληκα. a. 1. ἐνέπλησα Luc. 1. 53. πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, famelicos implevit bonis. præſ. paſſ. ἐμπλήθομαι impleor. præt. paſſ. ἐμπέπλησμαι impletus fui. aor. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην ſaturatus fui. a. 1. paſſ. ſubj. ἐμπλησθῶ.

Ἐμπνέω, propriè inſpiro. item ſpiro. conſtruitur cum Genit. more verborum deſiderii, Actor. 9. v. 1.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἐμπορεύομαι *nundinor*, *mercor*, negotior. F. ἐμπορεύσομαι. 2 *Pet.* 2. 3. πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται, *fictis verbis vos negotiabuntur.* *a.* 1. *med.* ἐνεπορευσάμην ω ατω. *a.* 1. *med.* *ſubj.* ἐμπορεύσωμαι.

Ἔμπορος ου ὁ (*q. d.* ὁ ἐν πόρῳ ὢν *qui eſt in via*) mercator. *Th.* πείρω *tranſeo, trajicio.* F. περῶ. *a.* 1. ἔπειρα. *præt. med.* πέπορα, *unde eſt* πόρος ου ὁ *tranſitus, via.*

Ἐμπορία ας ἡ mercatura.

Ἐμπόριον ου τὸ *forum nundinarium*, mercatus.

Ἐμπρήθω incendo. F. ήσω. *a.* 1. ἐνέπρησα *incendi* *Præt.* ἐμπέπρηκα. *Th.* πρήθω.

Ἔμπροσθεν coram, πρόσθεν *idem. adv. cum Genit. Th.* πρὸ, *quod cum Genit. inter alia* coram *ſignificat.*

Ἐμπτύω inſpuo, *ex* ἐν & πτύω *ſpuo.* F. ἐμπτύσω. *P.* ἐμπέπτυκα. *a.* 1. *act.* ἐνέπτυσα *inſpui. cum Dat. vel ſeq.* εἰς *præſ. paſſ.* ἐμπτύομαι conſpuor. *P. paſſ.* ἐμπέπτυσμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐνεπτύσθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἐμπτυσθήσομαι.

Ἐμφανὴς έος ὁ ἡ conſpicuus, *qui eſt in propatulo, manifeſtus, apertus. ab* ἐμφαίνω *oſtendo, repræſento.* F. ἐμφανῶ. *P.* ἐμπέφαγκα. *præt. paſſ.* ἐμπέφασμαι. *præt. med.* ἐμπέφανα.

Ἐμφανίζω *conſpicuum me exhibeo, indico, oſtendo, ante oculos pono.* F. ἐμφανίσω *conſpiciendum me exhibebo* *a.* 1. ἐνεφάνισα *comparui item declaravi Act.* 24. 1. *a.* 1. *imperat.* ἐμφάνισον άτω. 2. *pl.* ἐμφανίσατε *comparete,*

cum

cum Dat. aor. 1. paſſ. ἐνεφανίσθην *apparui Hebr. 9. 24. a. 1. infinit.* ἐμφανισθῆναι *pro* τοῦ ἐμφανισθῆναι ἕνεκα, *ut appareat.*

Ἔμφοβος ου ὁ ἡ *expavefactus, perterritus, metu perculſus. ex* ἐν *&* φόβος ου ὁ *metus. Th.* φέβομαι *timeo. P. med.* πέφοβα.

Ἐμφυσάω ῶ (*ex* ἐν *&* φυσάω ῶ *flo*) afflo. *Futur.* ἐμφυσήσω. *a. 1. act.* ἐνεφύσησα. *præt. act.* ἐμπεφύσηκα.

Ἔμφυτος ου ὁ ἡ *inſitus,* inſititius. *ex* ἐν *&* φυτὸς *ſatus. Th.* φύω. *vide infrà.*

Ἐν in *præpoſ. regit Dat. & ſignificat* quietem. *pro* ἐν *poëtæ* ἐνὶ, ἔνι *verò pro* ἔνεστι. *Sæpe ex Hebraiſmo redundat in dativis inſtrumenti, Rom.* 15. 6. *Vertitur etiam* per *Hebr.* 1. 1. 1 *Cor.* 11. 11. cum *idque per Hebraiſmum* 1 *Cor.* 2. 3. ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ *h. e.* μετὰ φόβου καὶ τρόμου *qui Helleniſmus legitur*, 2 *Cor.* 7. *v.* 15. inter *Matth.* 20. 26. ἐν ὑμῖν *inter vos. qui Helleniſmus etiam Ciceroni arriſit, ubi dixit*, in oratoribus, *pro inter oratores.* propter *ex Hebraiſmo Matth.* 6. 7. ad *Luc.* 8. 7. de *Rom.* 11. 2. apud *Rom.* 9. 25. pro *Rom.* 11. 17. erga 2 *Cor.* 8. 7. *inſervit formulæ* jurandi *Rom.* 9. 1. Dativum *notat, Marc.* 1. 15. infinitivo *tanquam nomini præponitur Luc.* 14. 1. ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν, *quum veniſſet.* Adverbia *notat more Hebræorum, Iohan.* 17. 19. ἐν ἀληθείᾳ *pro* ἀληθῶς *verè.*

Ἔναντι coram, *ante, cum Genit. ex* ἐν *&* ἀντί.

Ἐναν-

Ἐναντίος α ον contrarius a um, *qui eſt è regione noſtra,* ἔναντι ἡμῶν, *qui nobis eſt oppoſitus.* ἐξ ἐναντίας *ſcil.* χώρας *ex adverſa parte, ex adverſo,* è regione, *ex diametro.*

Ἐναντίον *idem quod* ἔναντι. *adv.* coram. *cum Genit. Act.* 7. 10.

Ἐνάλιος ου ὁ ἡ marinus, *maritimus q. d.* ἐν ἁλὶ *ſcil.* ὤν. ἅλς ἁλὸς ἡ *mare.*

Ἐνάρχομαι *incipio. F.* ἐνάρξομαι. *a.* 1. *med.* ἐνηρξάμην ω ατο cœpi. *part. a.* 1. *med.* ἐναρξάμενος.

Ἐναγκαλίζομαι in ulnas recipio, *amplector, Gallicè embraſſer. F.* ίσομαι. *a.* 1. *med.* ἐνηγκαλισάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* ἐναγκαλισάμενος. *à nomine* ἀγκάλη ης ἡ *ulna.*

Ἐνδεὴς έος ὁ ἡ *indigus, qui eget,* egenus.)(ἀνενδεὴς έος ὁ ἡ *qui non eget. Thema eſt* δέω (δέομαι egeo) *unde eſt* δεῖ *opus eſt, oportet. vide ſuprà*

Ἐνδείκνυμι *indico. præſ. med.* ἐνδείκνυμαι σαι ται oſtendo. 3. *pl.* ἐνδείκνυνται *oſtendunt. præſ. med. infin.* ἐνδείκνυσθαι *oſtendere.* F. 1. ἐνδείξομαι. *præt. paſſ.* ἐνδέδειγμαι. *a.* 1. *med.* ἐνεδειξάμην ω ατο *demonſtravi Heb.* 6. 10. *exhibui* 2 *Tim.* 4. 14. *a.* 1. *med. imperat.* ἔνδειξαι άσθω. 2. *pl.* ἐνδείξασθε *édite, oſtendite. aor.* 1. *med. ſubj.* ἐνδείξωμαι ῃ ηται.

Ἔνδειγμα τος τὸ manifeſtum indicium.

Ἔνδειξις εως ἡ demonſtratio, indicium.

Ἕνδεκα οἱ αἱ τὰ, ἄκλιτον, undecim. *ex* ἓν & δέκα.

Ἑνδέκατος η ον undecimus a um.

Ἐνδέ-

Ἐνδέχομαι *admitto, recipio. Futur.* ἐνδέξομαι. *Præt.* ἐνδέδεγμαι. ἐνδέχεται *eſt imperſonale & redditur* fieri poteſt. οὐκ ἐνδέχεται *fieri non poteſt, ſeu non* contingit. τὸ ἐνδεχόμενον *contingens.*

Ἐνδημέω ῶ incolo, *apud populum meum maneo. F.* ήσω. *P.* ἐνδεδήμηκα. *ab* ἔνδημος ου ὁ ἡ *manens cum populo ſuo, qui non it peregre. ex* ἐν *&* δῆμος ου ὁ *populus.*

Ἐνδιδύσκομαι induor, *cum Accuſ. imperf.* ἐνεδιδυσκόμην ου ετο *induebar, eſt frequentativum verbi* ἐνδύομαι *induor, quo luxus divitis illius heluonis arguitur. Non tamen tam hoc quàm nominibus, quæ adduntur* πορφύραν καὶ βύσσον, *Luc.* 16. 19.

Ἔνδικος ου ὁ ἡ juſtus a, *ex* ἐν *&* δίκη ης ἡ *jus. Vide paulò infrà.*

Ἐνδόμησις εως ἡ pila, *prima longa.* moles *ſeu* ſtructura erecta ad mœnia fulcienda. *ab inuſitato* ἐνδομέω. *Thema eſt* δέμω *ædifico.*

Ἔνδοξος ου ὁ ἡ glorioſus, ſplendidus: ἔνδοξα ων τὰ *ſcil.* πράγματα *res glorioſæ.*

Ἐνδοξάζω glorifico. *F.* άσω. *P.* ἐνδεδόξακα. *P. paſſ.* ἐνδεδόξασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐνεδοξάσθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐνδοξασθῶ *glorificer. a.* 1. *paſſ. infin.* ἐνδοξασθῆναι *glorificari.*

Ἐνδυναμόω ῶ corroboro. *F.* ώσω. *P.* ἐνδεδυνάμωκα. *a.* 1. ἐνεδυνάμωσα. *præſ. paſſ.* ἐνδυναμόομαι οῦμαι corroboror. *imperf.* ἐνεδυναμούμην ούμην, όου οῦ, όετο οῦτο. *a.* 1. *paſſ.* ἐνεδυ-

ναμώθην

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ναμώθην ex ἐν & δυναμόω ῶ *roboro. Th.* δύναμαι *poſſum.*

Ἐνδύω induo *regit dupl. Accuſat. Futur.* ύσω. *aoriſt.* 1. ἐνέδυσα. *Præter.* ἐνδέδυκα. *præter. paſſ.* ἐνδέδυμαι. *aoriſt.* 1. *med.* ἐνεδυσάμην ω ατο *indutus fui. ex* ἐν & δύω *induo. ſignificatio eſt reciproca. aoriſt.* 1. *med. imperat.* ἔνδυσαι άσθω. 2. *pl.* ἐνδύσασθε *induimini, Roman.* 13. *verſ.* 14. *aor.* 1. *med. ſubj.* ἐνδύσωμαι ῃ ηται ώμεθα, *Rom.* 13. *v.* 12. ἐνδύσησθε, *Luc.* 24. 49.

Ἔνδυμα τος τὸ veſtimentum.

Ἔνδυσις ἡ amictus.

Ἐνδύνω irrépo (*ex* ἐν & δύνω *pro quo etiam dicitur* δύω, *item* δῦμι *ſubeo.*) *F.* ἐνδύσω. *aor.* 2. ἐνέδυν υς υ.

Ἐνέδρα ας ἡ inſidiæ. *ex* ἐν & ἕδρα ας ἡ. *Thema* ἕζω.

Ἔνεδρον ου τὸ inſidiæ. *Act.* 23. 16.

Ἐνεδρεύω inſidior. *cum Accuſ. Actor.* 23. 21. *F.* εύσω. *P.* ἐνέδρευκα.

Ἔνειμι *inſum.* ἔνεστι & *per apocopen Ionicam* ἔνι. *ponitur pro* ἐστί eſt, *Coloſſ.* 3. *v.* 11. *Iacob.* 1. *v.* 17. τὰ ἐνόντα (*præſ. part.*) *quæ penes vos ſunt, Luc.* 11. 41.

Ἐνειλέω involvo. F. ήσω. *aor.* 1. ἐνείλησα. *P.* ἐνείληκα. *ex* ἐν & εἰλέω *cum ſpiritu aſpero, involvo, circumvolvo.* εἰλέω *enim cum tenui ſpiritu eſt, coarcto, cogo. Marc.* 15. 46. ἐνείλησε τῇ σινδόνι, *cum dativo vi præpoſitionis. Non*

eſt augmentum, quia ει *eſt diphthongus immutabilis.*

Ἕνεκα ἕνεκεν propter, cauſa, *Adv. regit Genit. Rom.* 8. 36. ἕνεκά σου *tua cauſa, Act.* 19. 31. τίνος ἕνεκεν, *quam ob cauſam :* εἵνεκεν reſpectu 2 *Cor.* 7. 12.

Ἐνεργέω ῶ operor, intus efficio, *ago, vim exſero. F.* ήσω. *a.* 1. ἐνήργησα *efficax fui. P.* ἐνήργηκα. *præſ. med.* ἐνεργέομαι οῦμαι *efficax ſum,* ago. *imperf.* ἐνηργεόμην οὔμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *vim exſerebam. à nomine* ἐνεργὴς έος ὁ ἡ *efficax. Th.* ἔργον *opus.*

Ἐνέργεια ας ἡ efficacitas.

Ἐνέργημα τος τὸ facultas.

Ἐνεργὴς έος ὁ ἡ efficax. *Th.* ἔργον ου τὸ *opus.*

Ἐνευλογέω ῶ benedico (*ex* ἐν & εὐλογέω *q.d. intus benedico. F.* ήσω. *P.* ἐνευλόγηκα. *fut.* 1. *paſſ.* ἐνευλογηθήσομαι.

Ἐνέχω immineo. *cum Dat. Fut.* ἐνέξω. *imperf.* ἐνεῖχον ες ε. *item* inſidior Gen. 49. 23. *præſ. paſſ.* ἐνέχομαι implicor.

Ἐνθάδε hîc, illic *Actor.* 10. *v.* 18. *adv. Them.* ἔνθα *hîc, ibi.*

Ἐντεῦθεν illinc *Adv. loci, Iohan.* 19. 18. ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν *hinc atque illinc.*

Ἐνθυμέομαι οῦμαι cogito, *mente agito, in animo verſo, volúto. F.* ἐνθυμήσομαι. *P.* ἐντεθύμημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐνεθυμήθην ης η *cogitavi. à nomine* ἔνθυμος ου ὁ ἡ *qui eſt animi compos, qui eſt animo præſenti. Th.* θυμὸς οῦ ὁ *animus.*

Ἐνθύ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἐνθύμησις εως ἡ cogitatio.

Ἔνι pro ἔστι eſt, vide paulò ante ἔνειμι.

Ἐνιαυτὸς οῦ ὁ annus. *Sic dictus* παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν ἰέναι, *quod in ſeſe recurrat & redeat tanquam annulus.* κατ' ἐνιαυτὸν *quotannis.*

Ἐνίστημι inſto, *impendeo, immineo.* F. ἐνστήσω. P. ἐνέστηκα. *part. præt. act.* ἐνεστηκὼς ότος ὁ *& per craſin* ἐνεστὼς ῶτος ὁ. *in f. g.* ἐνεστῶσα ης ἡ *in nominat. pl.* τὰ ἐνεστῶτα *præſentia. a. 2. act.* ἐνέστην. *fut. 1. med.* ἐνστήσομαι 2 *Tim.* 3. 1. ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποὶ, *inſtabunt tempora difficilia.*

Ἐνισχύω corroboro. *Fut.* ύσω. P. ἐνίσχυκα. *aor. 1. act.* ἐνίσχυσα *corroboratus fui. vel recepi vires. ex* ἐν *&* ἰσχύω *robuſtus ſum, poſſum. Th.* ἰσχὺς ύος ἡ *robur.*

Ἔνατος η ον nonus a um.

Ἐννέα οἱ αἱ τὰ novem, ἄκλιτον.

Ἐννενήκοντα οἱ αἱ τὰ nonaginta. ἄκλιτον. *Th.* ἐννέα *novem.* ήκοντα *vel* άκοντα *eſt terminatio numerorum creſcentium per decem, ut in lingua Latina* ginta. *Sic* κόσιοι *eſt terminatio eorum, quæ creſcunt per centum &c.*

Ἐννεὸς οῦ ὁ attonitus. *idem quod* ἔμφοβος, ἔκθαμβος. *q.* ἐναυὸς *ex* ἐν *&* αὔω *clamo, in quo vox præ metu & ſtupore ſuppreſſa eſt.*

Ἐννεύω innuo, *nutu ſignifico. imperf.* ἐνένευον. F. ἐννεύσω. P. ἐννένευκα. *a. 1.* ἐνένευσα.

Ἔννοια ας ἡ cogitatio, *ab* ἔννοος ου ὁ ἡ *mente præditus, cordatus. ex* ἐν *&* νόος οῦ ὁ *mens.*

Ἔννομος ου ὁ ἡ legitimus, ſubjectus legi. *Act.* 19. *v.* 38. ἔννομος ἐκκλησία *legitima concio. concio à conciére.* ein rechtmeßige verſamlung.)(σύστασις, στάσις, συστροφή.

Ἔννυχον *adv. noctu*, multa nocte, *ab adject.* ἔννυχος ου ὁ ἡ *nocturnus a. ex* ἐν *&* νὺξ νυκτὸς ἡ *nox.*

Ἐνοικέω inhabito (*ex* ἐν *&* οἰκέω *habito. Th.* οἶκος *domus.*) *F.* ήσω. *P.* ἐνῴκηκα. *a.* 1. *act.* ἐνῴκησα. *part. præſ. act.* ἐνοικέων ῶν, έουσα οῦσα, έον οῦν.

Ἑνότης ητος ἡ unitas. *ab* εἷς ἑνὸς *unus.*

Ἐνοχλέω ῶ obturbo, *obtundo, interpello. F.* ήσω. *P.* ἐνώχληκα. *præſ. paſſ.* ἐνοχλοῦμαι *moleſtia afficior. ex* ἐν *&* ὀχλέω *turbo. Them.* ὄχλος ου ὁ *turba.*

Ἔνοχος ου ὁ ἡ *obnoxius, reus*, qui tenetur, (*ab* ἐνέχομαι *implicor.*) *conſtruitur cum Dativ.* Matth. 5. 21. *item cum Genit.* 1 *Cor.* 11. 27.

Ἐνταφιάζω funero, *ad ſepulturam corpus compono, & ornamentis, ut ita loquar, ſepulcralibus orno. F.* άσω. *P.* ἐντεταφίακα. *P. paſſ.* ἐντεταφίασμαι. ταφὴ ῆς ἡ *ſepultura, à Them.* θάπτω *ſepelio.*

Ἐνταφιασμὸς οῦ ὁ funeratio. ἐνταφιαστὴς οῦ ὁ *funerator.*

Ἐντέλλομαι mando, jubeo, *cum Dat. F.* ἐντελοῦμαι *Luc.* 4. 10. *præt. paſſ.* ἐντέταλμαι *mandavi Act.* 13. 47. *a.* 1. *med.* ἐνετειλάμην ω ατο. *præt. med.* ἐντέτολα.

Ἔνταλμα τος τὸ mandatum.

Ἐντεῦ-

Ἐντεῦθεν hinc illinc. *adv. loci Iohan.* 19. 18. ἀντεῦθεν ϗ ἐντεῦθεν, *hinc atque illinc.*

Ἔντευξις εως ἡ interpellatio **fůrbitt.** *à verbo* ἐντυγχάνω *intercedo.* δέησις εως ἡ *petitio, qua petimus, quibus egemus.* δέομαι *egeo, item precor* **bitt.** προσευχὴ *votum ad Deum directum, quo aliquid optamus* **gebått.** *ſingula vide ſuo loco.*

Ἔντιμος ου ὁ ἡ pretioſus (*alii ſcribunt precioſus tanquam à prece*) *Luc.7. v.2. comparat.* ἐντιμότερος *dignior, honoratior. ex* ἐν *&* τιμὴ ῆς ἡ *pretium.*

Ἐντολὴ ῆς ἡ mandatum *ab* ἐντέλλομαι. *Thema* τέλλω, ἄχρηστον.

Ἔντοπος ου ὁ ἡ inquilinus, *ejus loci incola q. d.* ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

Ἐντὸς intra *adv. cum Genit. Th.* ἐν.

Ἐντρέπω pudefacio, *pudore ſuffundo* 1 *Cor.* 4.14. *Fut.* ἐντρέψω. *P.* ἐντέτρεφα. *aor.* 2. ἐνέτραφον. *præſ. med.* ἐντρέπομαι *revereor. imperf.* ἐνετρεπόμην ου ετο *Hebr.* 12. 9. *a.* 2. *paſſ.* ἐνετράπην *erubui* 2 *Theſſ.*3.14. ἵνα ἐντραπῇ (3. *ſing. a.* 2. *paſſ. ſubj.*) *ut erubeſcat. fut.* 2. *paſſ.* ἐντραπήσομαι *reverebor Marc.*12. 6. ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου, *reverebuntur filium meum. Scil,* ἐντρέπεσθαι *eſt propriè, ſeſe in ſeipſum convertere. h. e. ut Horatius loquitur, in ſeipſum deſcendere, & agnita culpa ſua, pudefieri. Th.* τρέπω *verto.*

Ἐντρέφω *innutrio. Fut.* ἐνθρέψω. *P.* ἐντέτρεφα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

praeſ. paſſ. ἐντρέφομαι. *part. praet. paſſ.* ἐντρεφόμενος innutritus, *cum Dat. vi praepoſitionis* ἐν. *idem quod* ἐντεθραμμένος.

Ἐντρυφάω ῶ oblecto me. *F.* ήσω. *P.* ἐντετρύφηκα. *ex* ἐν & τρυφὴ ῆς ἡ *deliciae, mollities. Th.* θρύπτω *frango.*

Ἔντρομος ου ὁ ἡ tremefactus. *ex* ἐν & τρόμος ου ὁ *tremor.* ἀ τρέμω, *in praet. med.* τέτρομα. *Th.* τρέω *tremo.*

Ἐντροπὴ ῆς ἡ verecundia, *pudor.* ἀ *praet. med.* ἐντέτροπα, *verbi* ἐντρέπομαι.

Ἐντυγχάνω *propriè, occurro alicui, adeo aliquem precandi cauſa*, interpello. *Fut.* ἐντεύξομαι. *a. 2.* ἐνέτυχον. *Th.* τυγχάνω.

Ἐντυλίττω involvo. *F.* ἐντυλίξω. *P.* ἐντετύλιχα. *a. 1. act.* ἐνετύλιξα. *praet. paſſ.* ἐντετύλιγμαι. τυλίττω *eſt propriè*, in modum culcitrae involvo. ἀ τύλη ης ἡ *culcitra*, *vel ut alii malunt ſcribere* culcita *ſine* r. *ſtragulum.*

Ἐντυπόω *imprimo, inſculpo, incido. F.* ώσω. *P.* ἐντετύπωκα. *praet. paſſ.* ἐντετύπωμαι. *part. praet. paſſ.* ἐντετυπωμένος, *inſculptus, inciſus. ab* ἐν & τύπος.

Ἐνυβρίζω contumelia afficio. *F.* ίσω. *P.* ἐνύβρικα. *a. 1. act.* ἐνύβρισα.

Ἐνύπνιον ου τὸ ſomnium. *q. d.* ἐν ὕπνῳ *in ſomno.*

Ἐνυπνιάζω ſomnio. *F.* άσω. *P.* ἐνυπνίακα. *praeſ. med.* ἐνυπνιάζομαι *idem.*

Ἐνώπιον *adv.* in conſpectu, coram. *q. d.* ἐν ὠπί.

Ἐνωτίζομαι auribus percipio. *ex* ἐν & οὖς ὠτὸς

τὸ *au-*

τὸ *auris q. d. inaurire, factum ad imitationem Hebræi* הֶאֱזִין *heesín. F.* ἐνωτίσομαι. *a.* 1. *med.* ἐνωτισάμην.

Ἐ'ξ ex *præpoſ. regit Genit. ſcribitur* ἐκ *ſequente conſona ,* ἐξ *verò ſeq. vocali. in compoſitione intendit ſignificationem.*

Ἓξ οἱ αἱ τὰ ſex, ἄκλιτον.

Ἐξαγγέλλω *prædico. F.* ἐξαγγελῶ. *aor.* 1. ἐξήγγειλα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐξαγγείλω ῃς ῃ. *P.* ἐξήγγελκα.

Ἐξαγοράζω redimo. *F.* άσω. *a.* 1. *act.* ἐξηγόρασα. *a.* 1. *ſubj.* ἐξαγοράσω ῃς ῃ. *P.* ἐξηγόρακα. *præſ. med.* idem *Eph.* 5. 6. ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, *redimentes opportunitatem.*

Ἐξάγω edúco. *F.* ἐξάξω. *P.* ἐξῆχα. *a.* 2. *act.* ἐξῆγον *& Atticè* ἐξήγαγον *eduxi. a.* 2. *imperat.* ἐξάγαγε έτω. 3. *pl.* έτωσαν, *Act.* 16. 37. *a.* 2. *infin.* ἐξαγαγεῖν *educere. part. a.* 2. *act.* ἐξαγαγὼν ὄντος ὁ *qui eduxit.*

Ἐξαίρω *tollo. F.* ἐξαρῶ. 2. *pl.* ἐξαρεῖτε 1 *Cor.* 6. 13. *P.* ἐξῆρκα. *præt. paſſ.* ἐξῆρμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξήρθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐξαρθῶ ῇς ῇ tollat.

Ἐξαιρέω ῶ tollo, *evello , eximo. Fut.* ἐξαιρήσω. *P.* ἐξῄρηκα. *a.* 2. *act.* ἐξεῖλον. *a.* 2. *act. imperat.* ἔξελε. *a.* 2. *med.* ἐξειλόμην ου ετο *eripui , exemi. a.* 2. *med. ſubj.* ἐξέλωμαι. *a.* 2. *med. infin.* ἐξελέσθαι *eripere, eruere, liberare.*

Ἐξαιτέομαι οῦμαι expeto. *F.* ήσομαι. *a.* 1. *med.* ἐξῃτησάμην ω ατο.

Ἐξαίφνης repentè *adv.* αἴφνης *ſubitò ex* ἄφνω, *vide ſuprà* αἰφνίδιος.

Ἐξακολουθέω ῶ ſequor *cum Dat. F.* ήσω. *P.* ἐξηκολούθηκα.

Ἐξακόσιοι αι α ſexcenti æ a.

Ἐξαλείφω *propriè, deungo, unguentum abſtergo, & per ſyn. ſpeciei* deleo, oblitero. *F.* ψω. *P.* ἐξήλειφα. *a.* 1. *act.* ἐξήλειψα. *a.* 1. *paſſ.* ἐξηλείφθην. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἐξαλειφθῆναι *penitus deleri, prorſus aboleri.*

Ἐξάλλομαι exſilio. *F.* ἐξαλοῦμαι. *a.* 1. *med.* ἐξηλάμην ω ατο.

Ἐξανάστασις εως ἡ reſurrectio.

Ἐξανατέλλω exorior. *F.* ἐξανατελῶ. *aor.* 1. *act.* ἐξανέτειλα.

Ἐξανίστημι excito. *Fut.* ἐξαναστήσω *aor.* 1. *act.* ἐξανέστησα. *aor.* 2. *act.* ἐξανέστην ης η ſurrexi *Act.* 5. *v.* 5.

Ἐξαπατάω ῶ ſeduco, *decipio. præſ. imper.* ἐξαπάταε α, αέτω άτω. *Futur.* ήσω. *aor.* 1. ἐξηπάτησα. *aor.* 1. *act ſubj.* ἐξαπατήσω ῃς ῃ. *vide* ἀπατάω.

Ἐξάπινα repentè *adv. Dicitur etiam* ἐξαπίνης, *pro* ἐξαίφνης. *ſcilicet mutato* φ *in* π, *& facta metatheſi duarum literarum* ιπ. *vide paulò ante* ἐξαίφνης. *Marc.* 9. 8.

Ἐξαπορέομαι οῦμαι prorſus hæreo, *ad eas redactus ſum anguſtias, ut quò me vertam, ignorem. F.* ήσομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξηπορήθην. *vide ſuprà* ἀπορέομαι.

Ἐξαποστέλλω ablégo, emitto. *F.* ἐξαποστελῶ. *a.* 1. *act.* ἐξαπέστειλα. *præt.* ἐξαπέσταλκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἐξαρτίζω *planè perficio*, abſolvo: *præparo*. F. ἐξαρτίσω. *a.* 1. *act.* ἐξήρτισα. *infin. a.* 1. *act.* ἐξαρτίσαι *expleviſſe*. P. ἐξήρτικα. *item* perfectè inſtruo. *præt. paſſ.* ἐξήρτισμαι. *part. præt. paſſ.* ἐξηρτισμένος *perfectè inſtructus.*

Ἐξαστράπτω *émico*, refulgeo, *reſplendeo*. F. ψω. P. ἐξήστραφα.

Ἐξ αὐτῆς *ſcil.* στιγμῆς, *eodem temporis puncto*. eodem momento. *Quidam habent pro voce compoſita, Act.* 10. 33. & 21. 32. ἐξ αὐτῆς, *ubi alii ſubaudiunt* ὥρας. στιγμὴ *enim per ſe non notat tempus, ſed quum additur nomen* χρόνος *Luc.* 4. *v.* 5. ἐν στιγμῇ χρόνου, *in temporis puncto, hoc eſt, in momento.*

Ἐξεγείρω excito, ſuſcito. F. ἐξεγερῶ. P. ἐξήγερκα. *a.* 1. *act.* ἐξήγειρα. *Rom.* 9. 17.

Ἔξειμι *vel* ἐξίημι exeo, *egredior. ex* ἐξ & εἶμι *vel* ἴημι *eo. ab hoc eſt præſ. infin.* ἐξιέναι *exire. aor.* 2. *act.* ἔξιον ες ε. *part. a.* 2. ἐξιὼν όντος ό. *a.* 1. *act. Atticus* ἐξήεσα *egreſſus ſum Act.* 17. *v.* 15. *confer ſuprà* ἄπειμι *abeo.*

Ἐξελέγχω redarguo. F. γξω. P. ἐξήλεγχα. *a.* 1. *act.* ἐξήλεγξα. *a.* 1. *infin.* ἐξελέγξαι *Iudæ v.* 15.

Ἐξέλκω *abſtraho. imperf.* ἐξεῖλκον. *Fut.* ἐξέλξω. *præſ. paſſ.* ἐξέλκομαι. *part. præſ. paſſ.* ἐξελκόμενος *abſtractus.*

Ἐξέραμα τος τὸ vomitus. *ab* ἐξεράω *evacuo.* F. άσω. P. ἐξήρακα. *a.* 1. *act.* ἐξήρασα. *a.* 1. *act. infin.* ἐξεράσαι *deplere, evacuare, vomere. Th.* ἔρα ας ἡ *terra.*

Ἐξερευνάω ῶ penitus ſcrutor. *Fut.* ήσω. *Præt.* ἐξηρεύνηκα.

Ἐξέρχομαι exeo, egredior. *imp.* ἐξηρχόμην ου ετο. F. ἐξελεύσομαι *prodibo Matt.* 13. 49. *a.* 2. *act.* ἐξῆλθον ες ε. *a.* 2. *imperat.* ἔξελθε έτω *Luc.* 5. 8. *diſcede. a.* 2. *ſubj.* ἐξέλθω ῃς ῃ. *aor.* 2. *infin.* ἐξελθεῖν. *part. a.* 2. ἐξελθὼν οῦσα όν, *Marc.* 5. 13. *præt. med.* ἐξελήλυθα *dimanavi, exivi, pluſq. perf.* ἐξεληλύθειν εις ει *exiveram.*

Ἔξεστι licet, *tantùm in* 3. *perſona uſitatum, ab* ἔξειμι *inuſitato, quod est ex* ἐξ *&* εἰμὶ *ſum. Fut.* ἐξέσται *pro* ἐξέσεται, *Matth.* 12. *verſ.* 4. οὐκ ἐξὸν (*part. præſ. g. n.*) ἦν φαγεῖν, *non licebat edere.*

Ἐξετάζω exquiro. F. άσω. P. ἐξήτακα. *a.* 1. *act.* ἐξήτασα. *a.* 1. *act. imperat.* ἐξέτασον άτω. *a.* 1. *act. infin.* ἐξετάσαι. *Th.* ἐτάζω *examino.*

Ἐξηγέομαι οῦμαι expono. *imperf.* ἐξηγεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο, *Actor.* 21. *v.* 19. F. ἐξηγήσομαι. *aor.* 1. *med.* ἐξηγησάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* ἐξηγησάμενος.

Ἑξήκοντα οἱ αἱ τὰ ſexaginta.

Ἑξῆς deinceps, conſequenter, ordine ſequens. *adv.* ἡ ἑξῆς *ſcil.* ἡμέρα *ſequens dies. Quidam derivant ab* ἔχω ἕξω. *q. d. cohærens.*

Ἐξηχέομαι οῦμαι pérſono. *Fut.* ήσομαι. *præt. paſſ.* ἐξήχημαι σαι ται *perſonui. ab* ἐξ *&* ἠχέω *ſono. Th.* ἦχος ου ὁ *ſonus.*

Ἕξις εως ἡ habitus. *Th.* ἔχω *habeo.*

Ἐξίστημι *&* ἐξιστάω ῶ *Act.* 8. 9. obſtupefacio.

F. ἐκστή-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

F. ἐκστήσω. *a.* 1. ἐξέστησα *Luc.* 24. 22. *perculi. a.* 2. ἐξέστην ης η *perculſus fui. præſ. med.* ἐξίσταμαι σαι ται *obſtupeſco Marc.* 2. 12. *imperf. med.* ἐξιστάμην σο το *percellebar.*

Ἐξισχύω valeo, poſſum. F. ύσω. P. ἐξίσχυκα. *a.* 1. *act.* ἐξίσχυσα. *a.* 1. *ſubj.* ἐξισχύσω ῃς ῃ.

Ἔξοδος ου ἡ exitus. *item* mors *Luc.* 9. *verſ.* 31. 2 *Pet.* 1. 14. *ex* ἐξ & ὁδὸς οῦ ἡ *via.*

Ἐξολοθρεύω *funditus perdo, deleo.* F. εύσω. P. ἐξωλόθρευκα. *præſ. paſſ.* ἐξολοθρεύομαι diſperdor, *penitus exſcindor, deleor. præt. paſſ.* ἐξωλόθρευμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξωλοθρεύθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἐξολοθρευθήσομαι. *ex* ἐξ & ὀλοθρεύω *perdo* (*pro* ὀλεθρεύω) *à nomine* ὄλεθρος ου ὁ *exitium. Th.* ὀλλύω *vel* ὄλλυμι *perdo.*

Ἐξομολογέομαι οῦμαι confiteor. *item* glorifico *Luc.* 10. 21. *cum Dat.* F. ἐξομολογήσομαι. *a.* 1. *med.* ἐξωμολογησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* ἐξομολογήσωμαι ῃ ηται *profitear. vide* ὁμολογέω ῶ *confiteor.*

Ἐξορκίζω adjuro. F. ίσω. P. ἐξώρκικα. *a.* 1. ἐξώρκισα. (*ex* ἐξ & ὁρκίζω.) *præt. paſſ.* ἐξώρκισμαι. *Th.* ὅρκος ου ὁ *jusjurandum.*

Ἐξορκιστὴς οῦ ὁ exorciſta.

Ἐξορύττω perfodio. F. ἐξορύξω. *a.* 1. *act.* ἐξώρυξα. *part. a.* 1. *act.* ἐξορύξας αντος ὁ.

Ἐξουδενόω ῶ *nihili facio*, pro nihilo habeo. F. ώσω. P. ἐξουδένωκα. *præt. paſſ.* ἐξουδένωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξουδενώθην. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐξουδενωθῶ. *part. aor.* 1. *paſſ.* ἐξουδενωθεὶς έντος ὁ. *ex* ἐξ &

ουδενόω

οὐδενόω ῶ *ab* οὐδεὶς ενὸς ὁ. *Them.* εἷς *unus.*

Ἐξουθενέω ῶ nihili facio, *pro nihilo duco, aſpernor. (ex* ἐξ *&* οὐθεὶς νὸς ὁ *nullus, idem quod* οὐδείς. οὐδεὶς *eſt ex* οὐδὲ *&* εἷς: οὐθεὶς *verò ex* οὔτε *neque &* εἷς *unus, ubi* τ *propter ſequentem aſpiratam mutatur in* θ.) F. ήσω. P. ἐξουθένηκα. *aor.* 1. ἐξουθένησα *ſprevi, Luc.* 23. 11. *regit Accuſ. a.* 1. *act. ſubj.* ἐξουθενήσω ῃς ῃ. *præt. paſſ.* ἐξουθένημαι. *part. præt. paſſ.* ἐξουθενημένος η ον. *pro nihilo habitus.*

Ἐξουσία ας ἡ licentia 1 *Cor.* 8. 9. *&* 9. *v.* 4. 5. poteſtas *Matt.* 28. 18. authoritas *Marc.* 1. 22. juriſdictio *Luc.* 23. 7. dignitas *Iohan.* 1. 12. ἐξουσίαι ῶν αἱ *poteſtates,* magiſtratus *Luc.*12.11. *ab* ἔξεστι *licet.*

Ἐξουσιάζω poteſtatem habeo, *jus habeo, poteſtatem exerceo in aliquem, dominor, in poteſtate habeo, cum Gen.* F. άσω. P. ἐξουσίακα. *fut.* 1. *paſſ.* ἐξουσιασθήσομαι *redigar ſub poteſtatem.*

Ἐξοχὴ ῆς ἡ eminentia. *ab* ἐξέχω *excello.*

Ἐξυπνίζω è ſomno excito. *F.* ίσω. *P.* ἐξύπνικα. *a.* 1. *act.* ἐξύπνισα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐξυπνίσω ῃς ῃ.

Ἔξυπνος ου ὁ ἡ expergefactus, *qui vel quæ evigilavit. ex* ἐξ *&* ὕπνος ου ὁ *ſomnus.*

Ἔξω foras *Matth.* 5. 13. foris *Luc.* 1. 10. *item cum Genit.* 1 *Cor.* 5. 13. τοὺς δ' ἔξω. *ſcil.* ἐκκλησίας. *Sic Apoc.* 14. 20. ἔξω τῆς πόλεως *extra civitatem.* ὁ ἔξω *ſcil.* ὢν, exterior 2 *Cor.* 4. 16. extraneus 1 *Cor.* 5. 12.

Ἐξώτερος ου ὁ exterior, extimus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἔξωθεν extrinſecus, *foris, extra. adv. cum Genit. & abſolutè ſine caſu.*

Ἐξωθέω ῶ expello, extrudo, F. ἐξώσω. P. ἐξῶκα. *a.* 1. ἐξῶσα. *a.* 1. *act. infin.* ἐξῶσαι *extrudere.*

Ἑορτὴ ῆς ἡ feſtum.

Ἑορτάζω feſtum agito, *celebro, ferior.* F. άσω. P. ἑώρτακα & εἱόρτακα.

Ἐπαγγελία ας ἡ promiſſio.

Ἐπαγγέλλω indico, denuntio. F. ἐπαγγελῶ. P. ἐπήγγελκα. *a.* 1. *act.* ἐπήγγειλα. *præſ med.* ἐπαγγέλλομαι polliceor. *item* præ me fero *ſeu* profiteor 1 *Tim.* 6. 21. & 1 *Tim.* 2. *v.* 10. ſpondeo. *præt. paſſ.* ἐπήγγελμαι *promiſi Rom.* 4. 21. *paſſivè accipitur Gal.* 3. 19. *aor.* 1. *med.* ἐπηγγειλάμην ω ατο, *pollicitus ſum.*

Ἐπάγγελμα τος τὸ promiſſum.

Ἐπάγω induco. F. ἐπάξω. *a.* 1. *act.* ἐπῆξα. *part. a.* 1. *act.* ἐπάξας αντος ὁ. *a.* 2. *act.* ἐπήγαγον.

Ἐπαγωνίζομαι decerto. F. ίσομαι. P. ἐπηγώνισμαι. ἀγὼν ῶνος ὁ *certamen.*

Ἐπαθροίζω *congrego (ex* ἐπὶ & ἀθροίζω *cogo. Them.* ἀθρόος ου ὁ *confertus, univerſus.) Futur.* ίσω. P. ἐπηθρόικα. *præſ. paſſ.* ἐπαθροίζομαι congregor.

Ἔπαινος ου ὁ laus, *ex* ἐπὶ & αἶνος ου ὁ *laus.*

Ἐπαινέω ῶ laudo. F. έσω. P. ἐπήνεκα. *a.* 1. ἐπήνεσα. *aor.* 1. *imperat.* ἐπαίνεσον άτω. 2. *pl.* ἐπαινέσατε *laudate.*

Ἐπαίρω attollo, elevo, erigo. F. ἐπαρῶ. P. ἐπῆρκα. *a.* 1. *act.* ἐπῆρα. *ubi* ἰῶτα *ſubſcribitur. a.* 1. *impe-*

imperat. ἔπαρον άτω. *a.* 1. *infin.* ἐπᾶραι. *part. a.* 1. ἐπάρας αντος ὁ, ἐπάρασα ης ἡ. *præſ. paſſ.* ἐπαίρομαι *efferor, ſuperbio. a.* 1. *paſſ.* ἐπήρθην *ſublatus fui, ſeu ſurſum evectus fui Act.* 1. 9.

Ἐπαισχύνομαι pudet me, *erubeſco. cum Accuſ. aor.* 1. *paſſ.* ἐπῃσχύνθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐπαισχυνθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* ἐπαισχυνθήσομαι ῃ εται.

Ἐπαιτέω ῶ mendico, *ſtipem peto. Fut.* ήσω. P. ἐπῄτηκα.

Ἐπακολουθέω ῶ ſubſequor. F. ήσω. *P.* ἐπηκολούθηκα. *a.* 1. *act.* ἐπηκολούθησα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐπακολουθήσω ῃς ῃ.

Ἐπακούω exaudio. F. ούσω. *P.* ἐπήκουκα. *a.* 1. *act.* ἐπήκουσα. *præt. paſſ.* ἐπήκουσμαι. *præt. med.* ἐπήκοα & *Atticè* ἐπακήκοα.

Ἐπακροάομαι ῶμαι, exaudio. *imperfect.* ἐπηκροαόμην ώμην, άου, ῶ, άετο ᾶτο. 3. *pl.* ἐπηκροάοντο ῶντο.

Ἐπὰν poſtquam, *conjunct. ex* ἐπὶ & ἂν. *vide* ἐάν.

Ἐπάναγκες neceſſe, neceſſariò. *adv.* τὰ ἐπάναγκες *ſcil.* ὄντα *neceſſaria.*

Ἐπανάγω redeo. F. άξω. *a.* 2. ἐπανήγαγον. *aor.* 2. *act. imperat.* ἐπανάγαγε *provehe.*

Ἐπαναμιμνήσκω commonefacio. *cum Accuſ.* F. ήσω. P. ἐπαναμέμνηκα.

Ἐπαναπαύομαι acquieſco *cum Dat. item* requieſco. F. αύσομαι. *præt. paſſ.* ἐπαναπέπαυμαι *requievi. a.* 1. *med.* ἐπανεπαυσάμην ω ατο.

Ἐπανέρ-

Ἐπανέρχομαι redeo. *Fut.* ἐπανελεύσομαι. *aor.* 2. ἐπανῆλθον.

Ἐπανίστημι. *Fut.* ἐπαναστήσω. *P.* ἐπανέστηκα. *præſ. med.* ἐπανίσταμαι inſurgo. *F.* ἐπαναστήσομαι.

Ἐπανόρθωσις εως ἡ correctio.

Ἐπαντάω ῶ occurro. *F.* ήσω. *P.* ἐπήντηκα.

Ἐπάνω ſupra *adv. cum Genit. ex* ἐπὶ *&* ἄνω.

Ἐπαρκέω ῶ ſubvenio, *cum Dat. F.* ἐπαρκέσω. *a.* 1. *act.* ἐπήρκεσα. *P.* ἐπήρκεκα.

Ἐπαρχία ας ἡ provincia, *ab* ἔπαρχος ου ὁ *præſes, præfectus.*

Ἔπαυλις εως ἡ commoratio. *vide* αὐλή.

Ἐπαύριον cras, *adv.* ἡ ἐπαύριον *ſcil.* ἡμέρα *poſterus dies, Iohan.* 12. 12.

Ἐπαυτοφώρῳ *in flagranti delicto, in ipſo facto. Iohan.* 8. 4. *ex* ἐπὶ *in, &* αὐτόφωρον ου τό.

Ἐπαφρίζω deſpumo. *F.* ίσω. *P.* ἐπήφρικα. *Thema* ἀφρὸς οῦ ὁ *ſpuma.*

Ἐπεγείρω excito. *Fut.* ἐπεγερῶ. *aor.* 1. ἐπήγειρα. *P.* ἐπήγερκα.

Ἐπέκεινα *Adverb.* trans *cum Genit. Act.* 7. 43.)(ἐπίταδε cis.

Ἐπεὶ (*ex* ἐπὶ *&* εἰ) quoniam, *conjunct. cum indic.*

Ἐπείπερ idem. *conjunct. cum ind. Rom.* 3. 29.

Ἐπειδὴ poſtquam, quoniam. *conjunct. cum indic.*

Ἐπειδήπερ quandoquidem. *cum indic.*

Ἐπείδω intueor. *fut.* ἐπείσομαι. *a.* 2. ἐπεῖδον ες ε *Luc.* 1. 15.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἔπειμι *ſuccedo. ex* ἐπὶ *ſub &* εἶμι *eo. a. 2.* ἔπιον ες ε. *part. aor. 2. act.* ἐπιὼν οῦσα ὄν *ſuccedens,* ſequens. ἡ ἐπιοῦσα *ſcil.* ἡμέρα *ſequens dies.*

Ἐπείδω reſpicio, intueor. *F.* ἐπείσω. *a. 2.* ἐπεῖδεν, *Luc. 1. 25. a. 2. imperat.* ἔπιδε *reſpice.*

Ἔπειτα *(ex* ἐπὶ *&* εἶτα *deinde)* deinde. *adverb. ordinis.*

Ἐπειſαγωγὴ ῆς ἡ ſuperintroductio,

Ἐπέκεινα trans. *Adv. cum Genit. pro* ἐπὶ ἐκεῖνα. *ad illa uſque ſcil.* διαστήματα *ſpatia)(* ἐπίταδε *citra.*

Ἐπεκτείνομαι contendo, enítor. F. ἐπεκτενοῦμαι. *a. 1. med.* ἐπεξετεινάμην ω ατο. *cum Dat.*

Ἐπενδύω ſuperinduo. *F.* ύσω. *P.* ἐπενδέδυκα. *præſ. med.* ἐπενδύομαι ſuperinduo *vel* ſuperinduor. *a. 1. med.* ἐπενεδυσάμην ω ατο. *a. 1. med. infin.* ἐπενδύσασθαι.

Ἐπενδύτης ου ὁ amiculum, *induſium.*

Ἐπέρχομαι ſupervenio. *F.* ἐπελεύσομαι. *a. 2.* ἐπῆλθον, *ſeq. præpoſ.* ἐπὶ *cum Acc.*

Ἐπερωτάω ῶ interrogo. *imperf.* ἐπηρώταον ων, αες ας, αε α. *F.* ήσω. *P.* ἐπηρώτηκα. *a. 1.* ἐπηρώτησα. *a. 1. imperat.* ἐπερώτησον *cum Accuſ. interroga. ex* ἐπὶ *& Th.* ἐρωτάω.

Ἐπερώτημα τος τὸ interrogatio.

Ἐπέστησαν *vide* ἐφίστημι.

Ἐπέχω *propriè, inhibeo. item* recipio, diſto. *item* attendo. *imperf.* ἐπεῖχον ες ε *cum Dat. F.* ἐφέξω *vel* ἐπισχήσω. *P.* ἐπέσχηκα. *a. 2.* ἐπέσχον ες ε *ſubſtiti. propriè, inhibui me ne irem.*

k

Ἐπηρεάζω

Ἐπηρεάζω infeſto, *offendo*, *vexo*, *damno afficio*, *hoſtiliter invado. cum Acc. F.* άσω. *P.* ἠπηρέακα. *ex* ἐπὶ *&* ἄρης εος *& poëtice* ἄρηος ὁ *mars*, *bellum.*

Ἐπὶ *præpoſitio cum Genitivo ſignificat* in, ad, ſupra, ſuper. *item* coram 1 *Tim.* 6. *verſ.* 13. *cum Dativo* in, propter, coram. *cum Accuſ.* ſuper, adverſus, per *Luc.* 18. *verſ.* 4. ἐπὶ χρόνον *pro* ἐπὶ πολὺν χρόνον *per multum tempus*, *diu*, *&c.*

Ἐπιβαίνω conſcendo. F. ἐπιβήσομαι. P. ἐπιβέβηκα inſedi. *a.* 2. ἐπέβην. *part. a.* 2. ἐπιβὰς άντος ὁ ingreſſus.

Ἐπιβάλλω injicio, immitto. *imperf.* ἐπέβαλλον *erumpebam Marc.* 4. 37. F. ἐπιβαλῶ. *aor.* 2. ἐπέβαλον *injeci. part. a.* 2. ἐπιβαλὼν όντος ὁ *Marc.* 14. 72. *quum ſe proripuiſſet. præt. act.* ἐπιβέβληκα. *P. paſſ.* ἐπιβέβλημαι.

Ἐπιβαρέω ῶ ággravo. F. ήσω. P. ἐπιβεβάρηκα. *a.* 1. *act.* ἐπεβάρησα. *a.* 1. *act. infin.* ἐπιβαρῆσαι.

Ἐπιβιβάζω impono, *facio aſcendere. Fut.* άσω. *a.* 1. ἐπεβίβασα.

Ἐπιβλέπω reſpicio. F. ἐπιβλέψω. *a.* 1. ἐπέβλεψα. P. ἐπιβέβλεφα.

Ἐπίβλημα τος τὸ. *q. d. additamentum*, panniculus. *ab* ἐπιβάλλω *adjicio.*

Ἐπιβοάω ῶ vociferor. F. ήσω. P. ἐπιβεβόηκα.

Ἐπιβουλὴ ῆς ἡ *propriè*, *conſilium adverſus aliquem*, *ex* ἐπὶ *adverſus*, *&* βουλὴ ῆς ἡ *conſilium*, inſidiæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἐπιγαμβρεύω affinitatis jure duco. (*γαμβρὸς οῦ ὁ gener.*) *Fut.* *εύσω.* *Præt.* ἐπιγεγάμβρευκα. *aor.* 1. *act.* ἐπεγάμβρευσα. *aor.* 1. *med.* ἐπεγαμβρευσάμην.

Ἐπίγειος ου ὁ ἡ terreſtris. τὰ ἐπίγεια *terrena. ex* ἐπὶ & γέα ας ἡ *terra, pro qua voce, uſitata eſt contracta* γῆ.

Ἐπιγίνομαι ſupervenio. *F.* ἐπιγενήσομαι. *aor.* 2. ἐπεγενόμην.

Ἐπιγινώσκω agnoſco. *F.* ἐπιγνώσομαι. *a.* 1. ἐπέγνωσα. *a.* 2. ἐπέγνων ως ω. *a.* 2. *imp.* ἐπίγνωθι. *a.* 2. *ſubj.* ἐπιγνῶ ῷς ῷ. *a.* 2. *infin.* ἐπιγνῶναι. *part. a.* 2. ἐπιγνοὺς όντος ὁ. *præt. act.* ἐπέγνωκα. *præt. paſſ.* ἐπέγνωσμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐπεγνώσθην.

Ἐπίγνωσις εως ἡ agnitio.

Ἐπιγραφὴ ῆς ἡ inſcriptio.

Ἐπιγράφω inſcribo. *F.* ψω. *P.* ἐπιγέγραφα. *præt. paſſ.* ἐπιγέγραμμαι. *pluſq. perf.* ἐπιγεγράμμην ψο πτο *Act.* 17. 23.

Ἐπιδείκνυμι oſtendo. *part. præſ.* ἐπιδεικνὺς ύντος ὁ. *F.* ξω. *P.* ἐπιδέδειχα. *aor.* 1. ἐπέδειξα. *aor.* 1. *imperat.* ἐπίδειξον άτω. 2. *pl.* ἐπιδείξατε *oſtendite. aor.* 1. *infin.* ἐπιδεῖξαι. *præſ. med.* ἐπιδείκνυμαι *oſtendo. part. med. præſ.* ἐπιδεικνύμενος η ον *oſtendens.*

Ἐπιδέχομαι excipio. *imperf.* ἐπεδεχόμην ου ετο. *F.* ξομαι. *P.* ἐπιδέδεγμαι.

Ἐπιδημέω ῶ advena ſum. *Fut.* ήσω. *Præt.* ἐπιδεδήμηκα.

Ἐπιδιατάσσομαι *propriè* inſuper mando, inſu-

per

per conſtituo, *vel* diſpono. *unde Novellæ Cæſarum conſtitutiones dicuntur* αἱ νεαραὶ διατάξεις. *item* inſuper addo. *F.* ξομαι. *aor.* 1. ἐπιδιεταξάμενη ω αι.

Ἐπιδίδωμι *inſuper do*, do *Luc.* 24. 30. ἐπεδίδου *pro* ἐπεδίδω (3. *ſing. imperf. act.*) *F.* ἐπιδώσω. *P.* ἐπιδέδωκα. *a.* 2. ἐπέδων. *a.* 1. ἐπέδωκα *Act.* 15. 30. *a.* 1. *paſſ.* ἐπεδόθην ης η.

Ἐπιδιορθόω ῶ corrigo. *Fut.* ώσω. *Præt.* ἐπιδιώρθωκα. *aoriſt.* 1. *act.* ἐπιδιώρθωσα. *aor.* 1. *ſubj.* ἐπιδιορθώσω ῃς ῃ. ἐπιδιορθόομαι οῦμαι *verbum med. aor.* 1. *med. ſubjunct.* ἐπιδιορθώσωμαι ῃ ηται. *Tit.* 1. 15.

Ἐπιδύω óccido, demergor. *Fut.* ύσω. *aor.* 2. ἐπέδυν υς υ.

Ἐπιεικὴς έος ὁ ἡ *qui de jure ſuo remittit*, æquus. (*ab* εἴκω *cedo*) ἐπιεικὲς έος τὸ moderatio.

Ἐπιείκεια ας ἡ æquitas,

Ἐπιζητέω ῶ requiro. *F.* ήσω. *P.* ἐπεζήτηκα. *a.* 1. ἐπεζήτησα.

Ἐπιθανάτιος ου ὁ ἡ morti deſtinatus a.

Ἐπίθεσις εως ἡ impoſitio. *ab* ἐπιτίθημι *impono.*

Ἐπιθυμέω concupiſco, *deſidero. imperf.* ἐπεθύμεον ουν, εες εις, εε ει. *F.* ήσω. *P.* ἐπιτεθύμηκα. *a.* 1. *act.* ἐπεθύμησα. *a.* 1. *act. infin.* ἐπιθυμῆσαι. θυμὸς οῦ ὁ *animus.*

Ἐπιθυμία ας ἡ concupiſcentia.

Ἐπικαθίζω colloco. *Fut.* ίσω. *aor.* 1. ἐπεκάθισα. *P.* ἐπικεκάθικα.

Ἐπικα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἐπικαλέομαι οῦμαι invoco. *item* cognominor *Act.* 10. 5. *F.* έσομαι. *P. paſſ.* ἐπικέκλημαι *appellavi. item, invocatus fui. pluſq. perf.* ἐπεκεκλήμην σο το. *a.* 1. *med.* ἐπεκαλεσάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* ἐπικαλέσωμαι ῃ ηται. *a.* 1. *paſſ.* ἐπεκλήθην *cognominatus fui. part. a.* 1. *paſſ.* ἐπικληθεὶς εῖσα έν.

Ἐπικάλυμμα τος τὸ velamen. *καλύπτω tego.*

Ἐπικατάρατος ου ὁ ἡ exſecrabilis. *vide ſuprà* ἀρὰ ᾶς ἡ.

Ἐπίκειμαι incumbo. *item* inſto, urgeo. *præſ. infin.* ἐπικεῖσθαι. *imperf.* ἐπεκείμην σο το. F. ἐπικείσομαι. *part. præſ.* ἐπικείμενος η ον *impoſitus a um, incumbens, imminens.*

Ἐπικουρία ας ἡ auxilium. *ab* ἐπίκουρος ου ὁ ἡ *auxiliator.* βοηθός. *ex* ἐπὶ *ad, &* κοῦρος *pro* κόρος ου ὁ *juvenis. videtur propriè vox militaris,* ὅτε οἱ κοῦροι ἐπὶ συμμαχίαν στέλλονται, *quum juvenes ad commilitium mittuntur. Sic* juvenis *Latinè à* juvando *dictus, qui ob ætatis & animi robur ad arma ferenda aptiſſimus:* ſenex *verò quaſi* ſeminex.

Ἐπικρίνω judico. *Fut.* ἐπικρινῶ. *P.* ἐπικέκρικα. *a.* 1. *act.* ἐπέκρινα ας ε.

Ἐπιλαμβάνομαι prehendo *cum Genit. F. med.* ἐπιλήψομαι. *a.* 2. *med.* ἐπελαβόμην ου ετο. *a.* 2. *med. imp.* ἐπιλαβοῦ 1 *Tim.* 6. 12. *apprehende. a.* 2. *ſubj.* ἐπιλάβωμαι ῃ ηται *a.* 2. *med. infin.* ἐπιλαβέσθαι *carpere. cum Genit.* (*quia fit cum deſiderio*) *part. aor.* 2. ἐπιλαβόμενος.

Ἐπιλαν-

Ἐπιλανθάνομαι obliviſcor. *F.* ἐπιλήσομαι. *præt. paſſ.* ἐπιλέλησμαι *oblivioni ſum traditus. a. 2. med.* ἐπελαθόμην ου ετο *oblitus fui. a. 2. med. infin.* ἐπιλαθέσθαι. *regit Genit. ſemel Accuſ. Philip.* 3. 14.

Ἐπιλέγομαι *nominor*, dicor *Ioh.* 5. 2. *F.* ἐπιλέξομαι. *a.* 1. *med.* ἐπελεξάμην ω ατο allégi.

Ἐπιλείπω deficio. *Fut.* ἐπιλείψω. *P.* ἐπιλέλειφα. *a.* 2. ἐπέλιπον.

Ἐπιλησμονὴ ῆς ἡ oblivio.

Ἐπιλύω explico. F. ύσω. P. ἐπιλέλυκα. *a.* 2. ἐπέλυον. *præt. paſſ.* ἐπιλέλυμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπελύθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἐπιλυθήσομαι.

Ἐπίλυσις εως ἡ explicatio.

Ἐπιμαρτυρέω ῶ teſtificor. *Fut.* ήσω. *Præt.* ἐπιμεμαρτύρηκα.

Ἐπιμέλεια ας ἡ cura, *diligentia, ſtudium. ab adject.* ἐπιμελὴς έος ὁ ἡ *diligens. Them.* μέλει *cura eſt.*

Ἐπιμελῶς *ſollicitè*, accuratè.

Ἐπιμελέομαι οῦμαι curam gero, curo, *cum Gen.* F. ἐπιμελήσομαι *curabo. a.* 1. *paſſ.* ἐπεμελήθην ης η *curavi. a.* 1. *paſſ. imperat.* ἐπιμελήθητι.

Ἐπιμένω permaneo. *præſ. imperat.* ἐπίμενε αὐτοῖς *pérmane in iſtis.* 1 *Tim.* 4. 16. *imperf.* ἐπέμενον. F. ἐπιμενῶ. *a.* 1. *act.* ἐπέμεινα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐπιμείνω ης η. *a.* 1. *act. infin.* ἐπιμεῖναι. *præt. act.* ἐπιμεμένηκα.

Ἐπινεύω annuo. F, εύσω. *a.* 1. ἐπένευσα. *P.* ἐπινένευκα.

Ἐπίνοια

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἐπίνοια ας ἡ cogitatio. ἐπινοέω ῶ *excogito, comminiſcor.*

Ἐπίορκος ου ὁ ἡ perjurus a, *ex* ἐπὶ *contra &* ὅρκος ου ὁ *jusjurandum.*

Ἐπιορκέω ῶ pejero. *F.* ήσω. *P.* ἐπιώρκηκα.

Ἐπιούσιος ου ὁ ἡ *ad eſſentiam ſuſtentandam pertinens. vulgò* quotidianus. *ſcil. quo quotidie egemus, intelligitur panis frugalis & cibarius qui naturam reficiat, non opprimat. Eſt enim natura paucis contenta. ex* ἐπὶ *ad, &* οὐσία ας ἡ *eſſentia.*

Ἐπιπίπτω irruo *cum Dat. F.* ἐπιπτώσω. *P.* ἐπιπέπτωκα. *a.* 2. ἐπέπεσον ες ε *ſequente* ἐπὶ *cum Acc. incidi, illapſus ſum. part. a.* 2. ἐπιπεσὼν όντος ὁ *incumbens.*

Ἐπιπλήττω *vel* σσω increpo *cum Dat. F.* ξω. *P.* ἐπιπέπληχα. *a.* 1. *act.* ἐπέπληξα. *aor.* 1. *act. ſubj.* ἐπιπλήξω ῃς ῃ.

Ἐπιπνίγω ſuffóco. *F.* ίξω. *P.* ἐπιπέπνιχα. *a.* 1. *act.* ἐπέπνιξα.

Ἐπιποθέω ῶ expeto, deſidero. *item* intime amo *Philip.* 1. 8. *F.* ήσω. *P.* ἐπιπεπόθηκα. *a.* 1. *act.* ἐπεπόθησα. *aor.* 1. *act. imperat.* ἐπιπόθησον άτω. *ex* ἐπὶ *&* ποθέω ῶ *deſidero. Them.* πόθος ου ὁ *deſiderium.*

Ἐπιπόθησις εως ἡ deſiderium.

Ἐπιπόθητος ου ὁ ἡ exoptatus a.

Ἐπιποθία ας ἡ deſiderium.

Ἐπιπορεύομαι proficiſcor, péragro. *F.* εύσομαι. *P.* ἐπιπεπόρευμαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἐπιῤῥάπτω inſuo. F. ψω. P. ἐπέῤῥαφα.

Ἐπιῤῥίπτω injicio *Luc.* 19.35. conjicio 1 *Pet.* 5.7. *ſeq.* ἐπὶ *cum Accuſ.* F. ψω. P. ἐπέῤῥιφα. *a.* 1. *act.* ἐπέῤῥιψα. *part. a.* 1. *act.* ἐπιῤῥίψας αὐτὸς ὁ.

Ἐπίσημος ου ὁ ἡ inſignis. *ex* ἐπὶ & σῆμα τος τὸ *ſignum.*

Ἐπισιτισμὸς οῦ ὁ cibaria, *cibus, victus. ab* ἐπισιτίζω *cibaria præbeo. Fut.* ίσω. P. *act.* ἐπισεσίτικα. P. *paſſ.* ἐπισεσίτισμαι.

Ἐπισκέπτομαι inviſo, *viſito. Fut.* ψομαι. P. *paſſ.* ἐπέσκεμμαι *recensitus ſum. a.* 2. *paſſ.* ἐπεσκέπην ης η *luſtratus fui. a.* 1. *med.* ἐπεσκεψάμην ω ατο *inviſi. a.* 1. *med. imperat.* ἐπίσκεψαι άσθω. 2. *pl.* ἐπισκέψασθε *deligite, diſpicite. a.* 1. *med. ſub.* ἐπισκέψωμαι ῃ ηται. 1. *pl.* ἐπισκεψώμεθα *inviſamus Act.* 15. 36.

Ἐπισκηνόω ῶ in tabernaculo habito. *Fut.* ώσω. P. ἐπεσκήνωκα. *aor.* 1. *act.* ἐπεσκήνωσα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐπισκηνώσω ῃς ῃ.

Ἐπισκιάζω inumbro. *cum Dat.* F. άσω. P. ἐπεσκίακα. *a.* 1. *act.* ἐπεσκίασα. *aor.* 1. *act. ſubj.* ἐπισκιάσω ῃς ῃ.

Ἐπισκοπὴ ῆς ἡ viſitatio, epiſcopatus.

Ἐπισκοπέω ῶ viſitationi vaco 1 *Pet.* 5. 2. *item* proſpicio. F. ήσω. P. ἐπεσκόπηκα.

Ἐπίσκοπος ου ὁ *viſitator.* (*Alii inſpector*) epiſcopus.

Ἐπισπάομαι ῶμαι attraho. 1 *Cor.* 7. 18. μὴ ἐπισπάσθω (3. *ſing. præſ. med. imperat.*) F. άσομαι. *a.* 1. *med.* ἐπεσπασάμην ω ατο.

Ἐπίστα-

Ἐπίσταμαι σαι ται peritus ſum, ſcio. (*ex* ἐπὶ *&* ἵσταμαι *facta epentheſi literæ* τ.) *imperf.* ἠπιστάμην *in ſecunda perſona* ἠπίστω *Deut.* 28. 65. *pro* ἠπίστασο *contractè ad formam* ἱστάμην ἵστασο *&c. F.* ἐπιστήσομαι.

Ἐπιστάτης ου ὁ magiſter, *qui præfectus eſt aliis, à verbo* ἐφίστημι.

Ἐπιστήμων ονος ὁ ἡ *ſcientia præditus, gnarus.*

Ἐπιστέλλω mitto. *F.* ἐπιστελῶ. *P.* ἐπέσταλκα. *a.* 1. ἐπέστειλα *miſi, item ſcripſi. Heb.* 13. 22. *aor.* 1. *act. infin.* ἐπιστεῖλαι *ſcribere. Act.* 15. *v.* 20. *P. med.* ἐπέστολα, *unde eſt*

Ἐπιστολὴ ῆς ἡ epiſtola, *Gall. une miſſive.*

Ἐπιστηρίζω confirmo. *F.* ίξω. *P.* ἐπεστήριχα. *a.* 1. ἐπεστήριξα.

Ἐπιστομίζω *os obthúro. F.* ίσω. *P.* ἐπεστόμικα. στόματος τὸ *os, oris.*

Ἐπιστρέφω converto *Luc.* 1. 16. *item* converto me. *F.* ἐπιστρέψω convertam. *item* (*pro* ὑποστρέψω) redibo *Matth.* 12. 44. *P.* ἐπέστρεφα. *a.* 1. *act.* ἐπέστρεψα. *a.* 1. *imperat. act.* ἐπίστρεψον άτω. *a.* 1. *ſubj.* ἐπιστρέψω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* ἐπιστρέψαι. *part. a.* 1. ἐπιστρέψας αντος ὁ. *a.* 2. *paſſ.* ἐπεστράφην ης η converti me. *a.* 2. *paſſ. imperat.* ἐπιστράφηθι ήτω. *a.* 2. *ſubj.* ἐπιστραφῶ *Ioh.* 12. 40. *part. a.* 2. *paſſ.* ἐπιστραφεὶς έντος ὁ converſus. *præt. med.* ἐπέστροφα, *unde eſt*

Ἐπιστροφὴ ῆς ἡ converſio.

Ἐπισυνάγω cogo, congrego. *Fut.* ἐπισυνάξω. *P. act.* ἐπισυνῆχα. *a.* 1. ἐπισυνῆξα. *a.* 1. *infin.*

ἐπισυνά-

ἐπισυνάξαι. *a. 2. act.* ἐπισυνήγαγον. *a. 2. infin.* ἐπισυναγαγεῖν. *præt. paſſ.* ἐπισυνῆγμαι. *part. præt. paſſ.* ἐπισυνηγμένος η ον. *a. 1. paſſ.* ἐπισυνήχθην. *part. a. 1. paſſ.* ἐπισυναχθεὶς εῖσα έν.

Ἐπισυναγωγὴ ῆς ἡ congregatio. *Heb.* 10. 25.

Ἐπισύστασις εως ἡ coitio, agmen. *ex* ἐπὶ *&* συνίστημι, *conflo.*

Ἐπισυντρέχω ſimul occurro. *vide infrà* συντρέχω.

Ἐπισφαλὴς έος ὁ ἡ periculoſus a. σφάλλω *ſupplanto.*

Ἐπισχύω invaleſco, magis ac magis urgeo. ἐπείγω. *imperf.* ἐπίσχυον ες ε. *F.* ύσω. *P.* ἐπίσχυκα. *a. 1. act.* ἐπίσχυσα. ἰσχὺς ύος ἡ *robur.*

Ἐπισωρεύω coacervo. *F.* εύσω. *P.* ἐπισεσώρευκα.

Ἐπιτάττω *vel* σσω. impero. *cum Dat. Fut.* άξω. *P.* ἐπιτέταχα. *a. 1. act.* ἐπέταξα. *P. med.* ἐπιτέταγα, *unde eſt*

Ἐπιταγὴ ῆς ἡ imperium, præceptum.

Ἐπιτελέω ῶ perago, exſequor. *F.* ἐπιτελέσω. *a. 1.* ἐπετέλεσα *abſolvi, finivi. præſ. paſſ.* ἐπιτελέομαι οῦμαι *perficior.*

Ἐπιτήδειος ου ὁ ἡ aptus, idoneus a.

Ἐπιτίθημι *& præſ. med.* ἐπιτίθεμαι impono. *F.* ἐπιθήσω. 1 *Tim.* 5. *v.* 22. ἐπιτίθει *pro* ἐπιτίθηθι *tanquam ab* ἐπιτιθέω. *P.* ἐπιτέθεικα. *a. 1.* ἐπέθηκα. *a. 2.* ἐπέθην. *a. 2. imperat.* ἐπίθες έτω. *a. 1. paſſ.* ἐπετέθην. *a. 1. paſſ. ſubj.* ἐπιτεθῶ ῇς ῇ. *F. 1. med.* ἐπιθήσομαι ῃ εται *Act.* 18. 10. ἐπιθήσεταί σοι *ſcil.* χεῖρα, *h. e. te invadet. a. 2. med.* ἐπεθέμην σο το. *impoſui Act.* 28. 10.

Ἐπιτιμάω ῶ objurgo, *cum Dat. imperf.* ἐπετίμαον ων. F. ήσω. P. ἐπιτετίμηκα. *a.* 1. *act.* ἐπετίμησα. *a.* 1. *imperat.* ἐπιτίμησον άτω. *a.* 1. *act. opt.* ἐπιτιμήσαιμι αις αι.

Ἐπιτιμία ας ἡ increpatio.

Ἐπιτοαυτὸ ſimul *Act.*3.1. eodem loci *Act.*2.44. *ſcribitur, ut tres voces Act.* 4. 26.

Ἐπιτρέπω permitto. F. ψω. P. ἐπιτέτρεφα. *a.* 1. *act.* ἐπέτρεψα. *aor.* 1. *imperat.* ἐπίτρεψον άτω *permitte. præſ. paſſ.* ἐπιτρέπομαι *permittor. Act.* 26. 1. *præt. paſſ.* ἐπιτέτραμμαι ψαι πται 1 *Cor.* 14. 34. *a.* 2. *paſſ.* ἐπετράπην ης η. *P. med.* ἐπιτέτροπα, *unde ſunt*

Ἐπιτροπὴ ῆς ἡ procuratio.

Ἐπίτροπος ου ὁ procurator.

Ἐπιτυγχάνω aſſequor. *a.* 2. ἐπέτυχον ες ε.

Ἐπιφαίνω & ομαι appareo. F. ἐπιφανῶ. P. ἐπιπέφαγκα. *a.* 1. ἐπέφηνα. *aor.* 1. *infin.* ἐπιφᾶναι. *a.* 2. *paſſ.* ἐπεφάνην ης η.

Ἐπιφανὴς έος ὁ ἡ illuſtris.

Ἐπιφάνεια ας ἡ apparitio.

Ἐπιφαύω illuceſco. F. ἐπιφαύσω, & ἐπιφαύσομαι. φαύω *Æolicè pro* φάω *luceo.*

Ἐπιφέρω infero, objicio. *imperf.* ἐπέφερον ες. *Fut.* ἐποίσω. *aor.* 2. ἐπήνεγκον. *aor.* 2. *infin.* ἐπενεγκεῖν.

Ἐπιφωνέω ῶ acclamo. *imperf.* ἐπεφώνεον ουν, εες εις, εε ει. *Fut.* ήσω. *Præt.* ἐπιπεφώνηκα. *præt. paſſ.* ἐπιπεφώνημαι. *unde eſt* ἐπιφώνημα τος τὸ *exclamatio.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἐπιφώσκω illuceſco. *imperf.* ἐπέφωσκον ες ε. *Th. eſt* φάω *luceo. unde* φάος *& contractè* φῶς.

Ἐπιχειρέω ῶ aggredior. *imperf.* ἐπεχείρεον ουν *conabar. Fut.* ήσω. *Præt.* ἐπικεχείρηκα. *aor.* 1. ἐπεχείρησα.

Ἐπιχέω infundo. *vide ſuprà* ἐκχέω.

Ἐπιχορηγέω ῶ ſuppedito, ſubminiſtro. (*ex* ἐπὶ *&* χορηγέω ῶ *ſum dux chori. à* χορηγὸς οῦ ὁ *dux chori, præſultor.*) *Fut.* ήσω. *P.* ἐπικεχορήγηκα. *a.* 1. *act.* ἐπεχορήγησα.

Ἐπιχορηγία ας ἡ ſuppeditatio.

Ἐπιχρίω íllino. *Fut.* ίσω. *P.* ἐπικέχρικα. *aor.* 1. ἐπέχρισα.

Ἐποικοδομέω ῶ ſuperſtruo. *F.* ήσω. *P.* ἐπῳκοδόμηκα. *a.* 1. ἐπῳκοδόμησα. *a.* 1. *paſſ.* ἐπῳκοδομήθην. *ex* ἐπὶ *&* οἰκοδομέω ῶ *ædifico.*

Ἐποκέλλω impingo, allido. *F.* ἐποκελῶ. *a.* 1. ἐπώκειλα *Act.* 27. 41. *P.* ἐπώκελκα. *Them.* κέλλω. *F.* κέλσω *pervenio in portum, unde eſt* ὀκέλλω *appello is ere, per* πρόσθεσιν τοῦ ο μικροῦ. *Et hinc eſt* ἐποκέλλω.

Ἐπονομάζω *cognomino. F.* άσω. *P.* ἐπωνόμακα. *præſ. paſſ.* ἐπονομάζομαι ῃ εται cognominor.

Ἐπόπτης ου ὁ teſtis oculatus. *ab* ἐπόπτομαι *aſpicio. ex* ἐπὶ *&* ὄπτομαι *video.*

Ἐποπτεύω ſpecto. *Fut.* εύσω. *P.* ἐπώπτευκα. *a.* 1. ἐπώπτευσα.

Ἔπος εος τὸ verbum, *carmen.* ἔπω *dico.*

Ἐπουράνιος ου ὁ ἡ cœleſtis, *ex* ἐπὶ *&* οὐρανὸς οῦ ὁ *cælum. Hebr.* 12. 12. *in f. g.*

Ἐπουράνια ων τὰ *ſcil.* δώματα cœlum. *Eph.* 1. 3.

Ἑπτὰ οἱ αἱ τὰ ſeptem.

Ἑπτάκις *adv.* ſepties.

Ἔπω dico. *aor.* 1. εἶπα *Iohan.* 10. 34. *a.* 1. *imperat.* εἶπον άτω. 3. *pl.* εἰπάτωσαν *Actor.* 24. 20. *aor.* 2. εἶπον, *caret fut. & præt. aor.* 2. *imperat.* εἰπέ, *ubi augmentum manet in omnibus modis. Luc.* 7. *v.* 7. εἰπὲ λόγῳ, jube verbo *ſcil. ut convaleſcat famulus meus. a.* 2. *opt.* εἴποιμι οις οι. *a.* 2. *ſubj.* εἴπω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* εἰπεῖν. *part. aor.* 2. *act.* εἰπὼν όντος ὁ. εἰποῦσα ούσης ἡ, *Iohan.* 11. *v.* 28.

Ἔργον ου τὸ opus, officium.

Ἐργάζομαι operor, laboro, lucror. *imperf.* εἰργαζόμην ου ετο. F. ἐργάσομαι, ἐργᾷ *Bœoticè pro* ἐργάσῃ. *a.* 1. εἰργασάμην ω ατο exercui *Heb.* 11. 33. *Matth.* 26. 10. *præt. paſſ.* εἴργασμαι.

Ἐργασία ας ἡ opera, lucrum, quæſtus.

Ἐργάτης ου ὁ operarius.

Ἐρεθίζω provoco. *F.* ίσω. *a.* 1. ἠρέθισα. *P.* ἠρέθικα.

Ἐρέω ῶ dico, inquam. *Philip.* 4. *v.* 4.

Ἐρεύγομαι *propriè* eructo. *item per metaph. dico, pleno ore profero, à* 70. *hoc verbo redditur Hebræum* נבע. *Eſt ergo Hebraica phraſis.* F. ἐρεύξομαι. P. ἤρευγμαι.

Ἐρευνάω ῶ *propriè, indago, inveſtigo. ab* ἐρέω *interrogo, quæro, item, inquiro,* ſcrutor. F. ήσω. *a.* 1. ἠρεύνησα. *a.* 1. *imperat.* ἐρεύνησον άτω. P. ἠρεύνηκα.

Ἐρημία ας ἡ deſertum.

Ἔρημος

Ἔρημος ου ὁ ἡ *deſertus a. Matth. 23. 28.*

Ἔρημος ου ἡ (*ſcil.* χώρα) *deſertum, ſolitudo.*

Ἐρημόω ῶ vaſto. F. ώσω. *P.* ἠρήμωκα. *a.* 1. ἠρήμωσα. *præt. paſſ.* ἠρήμωμαι. *part. præt. paſſ.* ἠρημωμένος η ον *vaſtatus, a, um, Apoc.* 17. 16. *a.* 1. *paſſ.* ἠρημώθην ης η.

Ἐρήμωσις εως ἡ vaſtatio.

Ἐρείδω figo, *firmiter fulcio.* F. ἐρείσω. P. ἤρεικα. *a.* 1. *act.* ἤρεισα. *part. a.* 1. *act.* ἐρείσας, ασα, αν.

Ἐρίζω litigo. F. ἐρίσω. P. ἤρικα. *a* 1. ἤρισα.

Ἐρίθεια ας ἡ contentio. *ab* ἔριθος ου ὁ ἡ *qui vel quæ lanificium exercet. item* μισθαρνία ας ἡ *acceptio mercedis, unde oritur rixa, & per ſyn. ſpec.* quævis rixa. ἐριθεία ας ἡ contentio *à verbo* ἐριθεύω *litigo pro* ἐριδεύω, *ex* ἔρις ἔριδος ἡ *lis. differunt itaque* ἐρίθεια *&* ἐριθεία, *non ſignificatione ſed origine, prout accentus indicat.*

Ἔριον ου τὸ lana. *ab* εἶρος εος τὸ *idem.*

Ἔρις ιδος ἡ lis, *in accuſ.* ἔριδα *&* ἔριν. *nom. pl.* ἔριδες *&* ἔρεις.

Ἐριστὴς οῦ ὁ litigator.

Ἔριφος ου ὁ *hœdus.*

Ἐρίφιον ου τὸ hœdus.

Ἑρμηνεία ας ἡ interpretatio.

Ἑρμηνεύω *interpretor. Fut.* εύσω. P. ἡρμήνευκα. *præſ. paſſ.* ἑρμηνεύομαι explicor. *ab* ἑρμηνεὺς έως ὁ *interpres, quod eſt ab* ἑρμῆς οῦ ὁ *Mercurius. ab* εἴρω *nuntio, q. d.* εἰρέας *& per epentheſin* τοῦ μῦ. *& per ſynæreſin* ἑρμῆς.

pro ἑρμέας ου ὁ & εἱρμέας ου ὁ, *quæ ipſa poëtis ſunt uſitata.*

Ἑρπετὸν ου τὸ reptile. *ab* ἕρπω *repo. F.* ἕρψω. *a.* 1. εἷρψα ας ε *Pſalm.* 105. 29.

Ἔρχομαι venio. *imperf.* ἠρχόμην ου ετο. F. ἐλεύσομαι. *a.* 2. ἤλυθον (*ab* ἐλεύθω) *per ſyncopen* τοῦ υ ἦλθον ες ε. *a.* 2. *imperat.* ἐλθὲ έτω. *a.* 2. *ſubj.* ἔλθω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* ἐλθεῖν. *part. aor.* 2. ἐλθὼν οῦσα όν. *præt. med.* ἐλήλυθα. *pluſq. perf.* ἐληλύθειν εις ει.

Ἐρωτάω ῶ interrogo. F. ήσω. P. ἠρώτηκα. *aor.* 1. *act.* ἠρώτησα.

Ἐσθὴς ῆτος ἡ veſtis.

Ἔσθησις εως ἡ veſtitus, *Luc.* 24. 4.

Ἐσθίω edo. *præſ. imperat.* ἔσθιε έτω. *præſ. ſubj.* ἐσθίω ῃς ῃ. 3. *pl.* ἐσθίωσι. *imperf.* ἤσθιον ες ε. F. ἐσθίσω *vel* μέλλω ἐσθίειν. P. ἤσθικα.

Ἔσοπτρον ου τὸ ſpeculum, *ab* ἐσόπτομαι *inſpicio.*

Ἑσπέρα ας ἡ veſpera.

Ἑστήκω ſto, *ortum à præt.* ἕστηκα *verbi* ἵστημι. *in præt. med.* εἵστηκα. *pluſq. perf. med.* εἱστήκειν, *Ioh.* 7. 37. *Luc.* 23. 10.

Ἔσχατος η ον extremus, ultimus a um. poſterior 1 *Cor.* 15. 45. *opponitur* τῷ πρώτῳ.

Ἐσχάτως *adv.* in extremum, *extremè.*

Ἔσχατον *adv.* ultimò 1 *Cor.* 15. 8.

Ἔσχατον ου τὸ extremitas *Act.* 13. 47.

Ἔσω intra *adv. cum Genit.*

Ἔσωθεν *adv.* intrinſecus.

Ἐσώτερος α ον interior us, intimus.

Ἑταῖρος ου ὁ ſocius, amicus.

Ἕτερος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἕτερος α ον alter *propriè de duobus: ſic ἄλλος de multis. item* aliud a ud. ἕτεραι γλῶσσαι, peregrinæ *linguæ.*

ἐν Ἑτέρῳ *ſcil.* τόπῳ alibi, *Act.* 13. 35. *confer ſuprà* ἐν ἀτόμῳ *in momento.*

Ἑτέρως aliter, *adv.*

Ἑτεροδιδασκαλέω ῶ, diverſam doctrinam doceo. F. ήσω.

Ἑτεροζυγέω ῶ alteram jugi partem traho. *ex* ἕτερος *alius, &* ζυγὸς ȣ ὁ *idem quod* ζεῦγος εος τὸ *jugum.*

Ἑτερόγλωσσος ȣ ὁ ἡ *qui diverſæ linguæ eſt, qui peregrino utitur ſermone.*

Ἔτι adhuc, inſuper *Heb.* 11. 36. *adv.*

Ἑτοιμάζω paro. *F.* άσω. *P.* ἡτοίμακα. *a.* 1. ἡτοίμασα. *a.* 1. *act. infin.* ἑτοιμάσαι *Luc.* 9. 52. *parare, ſcil. hoſpitium. præt. paſſ.* ἡτοίμασμαι. *part. præt. paſſ.* ἡτοιμασμένος η ον.

Ἑτοιμασία ας ἡ præparatio.

Ἕτοιμος η ον paratus a um. 2 *Cor.* 9. 5. *&* ἕτοιμος ȣ ὁ ἡ *Atticè Matth.* 25. *v.* 10.

Ἑτοίμως *adverb.* expeditè, ἑτοίμως ἔχειν *paratum eſſe.*

Ἔτος εος τὸ annus.

Εὖ bene *adv. ab* ἐῢς ἐέος *(poëticè* ἐῆος*) bonus.* euge *Matth.* 25. 21.

Εὐαγγελίζω *læta annuntio*, evangelizo. *Fut.* εὐαγγελίσω *Atticè* εὐαγγελιῶ. *præt. act.* εὐηγγέλικα. *aor.* 1. *act.* εὐηγγέλισα. *aor.* 1. *act. infin.* εὐαγγελίσαι. *præſ. paſſ.* εὐαγγελίζομαι *evangelizor,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

lizor, Luc. 16.16. præt. paſſ. εὐηγγέλισμαι. a. 1. paſſ. εὐηγγελίσθην ης η. part. a. 1. paſſ. εὐαγγελισθεὶς. præſ. med. εὐαγγελίζομαι evangelizo Luc. 2. 10. imperf. med. εὐηγγελιζόμην ου ετο. fut. 1. med. εὐαγγελίσομαι. a. 1. med. εὐηγγελισάμην ω ατο, Act. 8. 25. πολλάς τε κώμας (pro πολλαῖς τε κώμαις Helleniſmus) Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο. item cum caſu tertio Rom. 1. 15. καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι (aor. 1. med. infinit.)

Εὐαγγέλιον ου τὸ fauſtus & lætus nuntius, evangelium. (ex εὖ & ἀγγελία ας ἡ nuntius) doctrina de CHRISTO exhibito.

Εὐαγγελιστὴς οῦ ὁ evangelii præco, evangeliſta.

Εὐάρεστος ου ὁ ἡ acceptus a. ex εὖ bene & ἀρεστὸς placitus, gratus, ab ἀρέσκω placeo.

Εὐαρέστως adverb. ad placitum. h. e. ita ut placeamus.

Εὐαρεστέω ῶ placeo. F. ήσω. P. εὐηρέστηκα. a. 1. act. εὐηρέστησα. a. 1. act. infin. εὐαρεστῆσαι. præſ. paſſ. εὐαρεστέομαι οῦμαι delector.

Εὐγενὴς έος ὁ ἡ bono genere natus, a. nobilis comp. εὐγενέστερος α nobilior.

Εὐδία ας ἡ ſerenitas diei. ex εὖ & διὸς, à nominativo ζεὺς, quæ vox etiam aërem quandóque ſignificat. q. d. bona aëris conſtitutio.

Εὐδοκέω ῶ acquieſco, volo. (ex εὖ bene & δοκέω ῶ ſentio.) F. ήσω. P. εὐδόκηκα. a. 1. act. εὐδόκησα & Atticè ηὐδόκησα.

Εὐδοκία ας ἡ beneplacitum, propenſa voluntas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Εὐεργεσία ας ἡ beneficium.

Εὐεργέτης ου ὁ beneficus, clemens.

Εὐεργετέω ῶ benefacio. *F.* ήσω. *P.* εὐηργέτηκα. *a.* 1. *act.* εὐηργέτησα *Pſalm.* 116. 7.

Εὔθετος ου ὁ ἡ appoſitus a. aptus a. *ex* εὖ *bene & θετὸς poſitus. Th.* τίθημι *pono.*

Εὐθὺς εῖα ὺ rectus a um.

Εὐθέως *adv.* ſtatim. εὐθὺς *idem. Matth.* 3. 16.

Εὐθύτης ητος ἡ rectitudo.

Εὐθυδρομέω ῶ rectum curſum teneo. (*ab* εὐθύδρομος ου ὁ *qui recto curſu pergit. ex* εὖ & δρόμος ου ὁ *curſus. à verbo* δραμέω. *pro quo in præſenti tempore uſitatum eſt* τρέχω *curro. a.* 2. ἔδραμον. *præt. med.* δέδρομα *cucurri.*) *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* εὐθυδρόμησα. *P.* εὐθυδρόμηκα.

Εὔθυμος ου ὁ ἡ qui eſt bono & hilari animo.

Εὐθύμως *adv. alacriter. comparat.* εὐθυμότερον alacriùs, *meliore animo.*

Εὐθυμέω ῶ bono animo ſum. *F.* ήσω. *P.* εὐθύμηκα. *a.* 1. *act.* εὐθύμησα.

Εὐθύνω complano, *dirigo. item rectus ſum. Futur.* εὐθυνῶ. *aor.* 1. εὔθυνα. *aor.* 1. *imperat.* εὔθυνον άτω. 2. *pl.* εὐθύνατε. *Præt. act.* εὔθυγκα. *aor.* 1. *paſſ.* ηὐθύνθην ης η *Atticè pro* εὐθύνθην 1 *Reg.* 18. 20. *part. act. præſ.* εὐθύνων οντος ὁ gubernator, *Iacob.* 3. 4.

Εὐκαιρία ας ἡ opportunitas.

Εὔκαιρος ου ὁ ἡ opportunus.

Εὐκαίρως *adv.* opportunè.

Εὐκαιρέω ῶ opportunitatem nanciſcor, vacat mihi,

mihi. *imperf.* ηὐκαίρεον ουν *Atticè, pro* εὐκαίρεον ουν. *F.* ήσω. *a.* 1. εὐκαίρησα, *Atticè* ηὐκαίρησα. *a.* 1. *act. ſubjunct.* εὐκαιρήσω ης η.

Εὔκοπος ου ὁ ἡ *facilis, (ex* εὖ *&* κόπος ου ὁ *labor. à* κόπτω *ſindo, ſeco. Fut.* ψω. *P.* κέκοφα. *P. med.* κέκοπα) *in gradu comp.* εὐκοπώτερος α ον facilior us.

Εὐλάβεια ας ἡ metus, reverentia.

Εὐλαβὴς έος ὁ ἡ *(propriè, qui bonam anſam habet, ex* εὖ *&* λαβὴ ῆς ἡ *anſa, capulus, à* λαμβάνω. *aor.* 2. ἔλαβον. *præt. med.* λέλαβα *accepi, quia anſam apprehendimus, vel qui bene (h. e. cautè & circumſpectè) capit, & ſic non habitum ſed actionem notat. Demoſthen.* εὐλαβῶς ἅπτεται *cautè tangit.* religioſus, *qui eſt cautus & circumſpectus circa ea, quæ ad cultum divinum ſpectant. item timidus, cautus.*

Εὐλαβέομαι οῦμαι vereor. *Exod.* 3. 6. ηὐλαβεῖτο (3. *ſing. imp. med.) metuebat. F.* ήσομαι. *præt. paſſ.* εὐλάβημαι. *a.* 1. *paſſ.* εὐλαβήθην *vel Atticè* ηὐλαβήθην ης η *timui. part.* 1. *paſſ.* εὐλαβηθεὶς έντος ὁ *veritus. Act.* 23. 10.

Εὐλογία ας ἡ benedictio, *item* gratiarum actio, *item* eleemóſyna. *nempe per metonymiam efficientis Hebraicam, quatenus per* εὐλογίαν *h. e. benedictionem, intelligitur beneficentia Dei, bona homini largientis, unde poſſit dare eleemoſynã.* 1 *Cor.* 9. 6. ἐπ' εὐλογίαις benignè.

Εὐλογέω ῶ benedico *cum Accuſ. fauſta & felicia*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

licia precor, exopto, præſto. item ex idiotiſmo Hebraïco celebro, laudo *Luc.* 2. 28. gratias ago, *Marc.* 14. 22. *F.* ήσω. *α.* 1. εὐλόγησα *& Atticè* ηὐλόγησα. *præt. act.* εὐλόγηκα. *præt. paſſ.* εὐλόγημαι. *part. præt. paſſ.* εὐλογημένος η ον *benedictus.*

Εὐλογητὸς ἡ ὸν benedictus a um.

Εὐμετάδοτος ου ὁ ἡ *propriè* δύναμιν παθητικὴν *habet, ſed* 1 *Tim.* 6. 18. *ponitur pro* μεταδοτικὸς *& vertitur* facilis ad impertiendum. *ex* εὖ *&* μεταδίδωμι *impertior, dono partem.*

Εὔνοια ας ἡ benevolentia, *ab* εὔνοος ου ὁ ἡ *benevolus a. ex* εὖ *&* νόος ου ὁ *animus.* 1 *Cor.* 7. 3. εὔνοια ὀφειλομένη complexus conjugalis, *Eph.* 6. 7. μετ' εὐνοίας ultro, ſponte.

Εὐνοέω ῶ benevolus, *bene affectus* ſum. *F.* ήσω. *P.* εὐνόηκα.

Εὐνοῦχος ου ὁ eunuchus *ex* εὐνὴ ης ἡ *lectus, cubile, &* ἔχω *habeo, ſervo, teneo, quod gynæcéis regum cuſtodiendis adhiberetur. q. d. cubicularius. item* dynaſta.

Εὐνουχίζω caſtro. *F.* ίσω. *P.* εὐνούχικα. *α.* 1. *act.* εὐνούχισα. *præt. paſſ.* εὐνούχισμαι. *α.* 1. *paſſ.* εὐνουχίσθην *caſtratus fui.*

Εὐοδόω ῶ *proſperum iter præbeo. F.* ώσω. *P.* εὐώδωκα. *præſ. paſſ.* εὐοδόομαι οῦμαι proſperum iter habeo, proſperor. *præt. paſſ.* εὐώδωμαι. *α.* 1. *paſſ.* εὐωδώθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* εὐοδωθήσομαι. *ab* εὔοδος ου ὁ ἡ *iter expeditum habens ex* εὖ *&* ὁδὸς *via.*

Εὐπει-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Εὐπειθὴς έος ὁ ἡ obſequens. *ex εὖ & πείθω perſuadeo, cui facilè perſuademus. vel πείθομαι obſequor, pareo.*

Εὐπερίστατος ου ὁ ἡ ad circumcingendum proclivis. *ex εὖ & περιΐσταμαι circumſto.*

Εὐποιΐα ας ἡ beneficentia.

Εὐπορία ας ἡ divitiæ, *opes, ab εὔπορος ου ὁ ἡ pervius, dives, vide ſuprà ἀπορία.*

Εὐπορέω ῶ *abunde poſſum, eſt mihi facultas. item ſuppetit mihi.* F. ήσω. P. εὐπόρηκα. *præſ. med.* εὐπορέομαι οῦμαι ſuppetit mihi. *Act.* 11. 29. καθὼς ηὐπορεῖτό (3. *ſing. imperf. Attici*) τις, *prout cuique ſuppetebat.*

Εὐπρέπεια ας ἡ decor eximius. *ab* εὐπρεπὴς έος ὁ ἡ *decore eximius. ex* εὖ & πρέπω *convenio, deceo.*

Εὐπρόσδεκτος ου ὁ ἡ acceptus a. προσδέχομαι *ſuſcipio, probo.*

Εὐπρόσεδρος ου ὁ ἡ aptè adhæreſcens. *ex* εὖ & πρόσεδρος ου ὁ *aſſiduus in re quapiam. ex* πρὸς & ἕδρα ας ἡ *ſella.*

Εὐπροσωπέω ῶ ſpecioſus appareo.

Εὑρίσκω invenio, comperio, deprehendo. *Act.* 10. 27. εὑρίσκει *pro* εὕρηκε *invénit. Enallage temporis. imperf.* εὕρισκον. F. εὑρήσω. P. εὕρηκα. *præt. act. infin.* εὑρηκέναι *Rom.* 4. 1. *a.* 1. εὕρησα. *a.* 2. εὗρον *invéni,* nactus ſum. *a.* 2. *opt.* εὕροιμι οις οι. *a.* 2. *ſubj.* εὕρω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* εὑρεῖν. *part. a.* 2. εὑρὼν όντος ὁ. *præt. paſſ.* εὕρημαι. *aor.* 1. *paſſ.* εὑρέθην ης η inventus ſum. *fut.* 1. *paſſ.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

paſſ. εὑρεθήσομαι. *α.* 1. *med.* εὑράμην ω ατο (*per ſyncopen pro* εὑρησάμην) acquiſivi.

Εὐροκλύδων ωνος ὁ euroaquilo. *ex* εὖρος ου ὁ *eurus, nomen venti* oſtwind. *&* κλύδων ωνος ὁ *fluctus, unda. à* κλύζω *lavo, eluo.*

Εὐρύχωρος ου ὁ ἡ latus a. *ex* εὐρὺς εῖα ὺ *latus a um. &* χώρα ας ἡ *regio, ſpatium.*

Εὔσημος ου ὁ ἡ bene ſignificans. *ex* εὖ *&* σῆμα τος τὸ *ſignum,* σημαίνω *ſignifico.*

Εὔσπλαγχνος ου ὁ ἡ miſericors. *ex* εὖ *&* σπλάγχνον ου τὸ *viſcus.* σπλάγχνα ων τὰ *viſcera, ubi per ſynecdochen gen. intelligitur* cor, *quod eſt ſedes amoris.*

Εὐσέβεια ας ἡ pietas. εὐσέβειαι ῶν αἱ pietatis officia, 2 *Pet.* 3. 11.

Εὐσεβὴς έος ὁ ἡ pius a, *ex* εὖ *&* σέβω *colo.*

Εὐσεβῶς piè *adv.*

Εὐσεβέω ῶ colo *cum Acc. Act.* 17. 23. *item* in pietate inſtituo, informo. 1 *Tim.* 5. 4. *F.*ήσω. *P.* εὐσέβηκα. *α.* 1. εὐσέβησα.

Εὐσχήμων ονος ὁ ἡ decens. *ſpectabilis. honoratus, a.* ſtatlich. *Marc.* 15. 43. *Act.* 13. 50. *ex* εὖ *&* σχῆμα τος τὸ *geſtus, habitus, figura.*

Εὐσχημόνως *adv.* honeſtè, decenter.

Εὐσχημοσύνη ης ἡ decor.

Εὐτόνως *adv. acriter, vehementer*, magna contentione. *ab* εὔτονος ου ὁ ἡ *intenſus*)(ἄτονος ου ὁ ἡ *laxus, remiſſus. Th.* τείνω *tendo.*

Εὐτραπελία ας ἡ *urbanitas. Sed in* N. T. *in malam partem* ſcurrilitas. *ab* εὐτράπελος ου ὁ ἡ *lepidus,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

lepidus, urbanus, Th. τρέπω *verto, flecto. a. 2.* ἔτραπον.

Εὐφημία ας ἡ *bona fama,* laus.

Εὔφημος ου ὁ ἡ boni nominis, *bonæ famæ. ex* εὖ & φήμη ης ἡ *fama.*

Εὐφορέω ῶ exubero, *fertilis & ferax ſum. F.* ήσω. *P.* εὐφόρηκα. *aor.* 1. εὐφόρησα. *ab adject.* εὔφορος ου ὁ ἡ *ferax. Th.* φέρω.

Εὐφραίνω exhilaro, oblecto. F. εὐφρανῶ. P. εὔφραγκα. *a.* 1. *act.* εὔφρανα *exhilaravi. præſ. paſſ.* εὐφραίνομαι lætor, gaudeo, genio indulgeo *Luc.* 12. 19. *a.* 1. *paſſ.* εὐφράνθην ης η gaviſus ſum. *a.* 1. *paſſ. imperat.* εὐφράνθητι lætare. *fut.* 1. *paſſ.* εὐφρανθήσομαι lætabor.

Εὐφροσύνη ης ἡ lætitia. *ab* εὔφρων ονος ὁ ἡ *lætus, cujus mens eſt hilaris. ex* εὖ *bene &* φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Εὐχαριστία ας ἡ gratiarum actio.

Εὐχάριστος ου ὁ ἡ *gratus, ex* εὖ & *inuſitato* χαριστὸς *quod eſt à 3. præt. paſſ.* κεχάρισται *gratificatus eſt, verbi* χαρίζομαι *gratificor. Th.* χάρις ιτος ἡ *gratia.*

Εὐχαριστέω ῶ gratias ago. F. ήσω. P. εὐχαρίστηκα. *a.* 1. εὐχαρίστησα, *cum Dat. præſ. paſſ.* εὐχαριστέομαι οῦμαι *gratiarum actione celebror. a.* 1. *paſſ.* εὐχαριστήθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* εὐχαριστηθῶ ῇς ῇ. 2 *Cor.* 1. 11.

Εὐχὴ ῆς ἡ votum.

Εὔχομαι opto, oro. *imperf.* ηὐχόμην ου ετο *Atticè pro* εὐχόμην. F. εὔξομαι. *a.* 1. *med.* εὐξά-μην

μίω ω αἰ. a. 1. med. opt. εὐξαίμιω αιο αιἰ.

Εὔχρηςος ου ὁ ἡ utilis, *valde utilis.*

Εὐψυχέω ῶ bono ſum animo. *Fut.* ήσω. *P.* εὐψύχηκα.

Εὐωδία ας ἡ bona fragrantia. *ab* εὐώδης εος ὁ ἡ *bene olens. ex* εὖ *&* ὀδωδὴ ῆς ἡ *odor. Th.* ὄζω *oleo. F.* ὀζήσω. *P.* ὤζηκα. *præt.med.* ὦδα *& Atticè* ὄδωδα *olui.*

Εὐώνυμος ου ὁ ἡ, *ex* εὖ *&* ὄνομα τος τὸ *(pro quo etiam* ὄνυμα*) nomen. q. d. fauſti nominis & ominis. Fortè ex gentili de ſiniſtris auſpiciis opinione,* ſiniſter a. *Eodem ſenſu ſiniſtra manus dicitur* ἀριςερὰ ᾶς ἡ *q.d.optima,ex* ἄριςος.

Ἐφάπαξ ſemel *adv. ex* ἐπὶ *&* ἅπαξ.

Ἐφάλλομαι inſilio. *imperf.* ἐφηλλόμιω ου ετο. *Fut.* ἐφαλοῦμαι. *a.* 1. *med.* ἐφηλάμιω ω ατο.

Ἐφευρετὴς οῦ ὁ inventor.

Ἐφημερία ας ἡ ſeries, claſſis.

Ἐφήμερος ου ὁ ἡ quotidianus a. *ex* ἐπὶ *&* ἡμέρα *ας ἡ dies.*

Ἐφικνέομαι οῦμαι pervenio. *F.* ἐφίξομαι. *a.2.med.* ἐφικόμιω ου ετο.

Ἐφίςημι inſto. *Fut.* ἐπιςήσω. *P.* ἐφέςηκα. *part. præt. act.* ἐφεςηκὼς ότος ὁ *& per ſyncopen* τοῦ κ, *nec non craſin* ἐφεςὼς *Act.* 22. 20. ἤμιω ἐφεςὼς *aſtabam*, *Act.* 28. 2. διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεςῶτα *propter imbrem urgentem. a.* 2. *act.* ἐπέςιω ης η, *ſuperveni cum Dat. a.* 2. *imperat.* ἐπίςηθι ήτω *inſta. a.2. ſubj.* ἐπιςῶ ῇς ῇ *ſuperveniam. part. a.* 2. ἐπιςὰς ἄντος ὁ *adortus*

Act.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

*Act.*17. 5. *adſtans.* ἐπιστᾶσα ης ἡ *ſuperveniens Luc.* 2. *v.* 38. & 10. 40. *præſ. med.* ἐφίσταμαι *immineo, impendeo.*

Ἔφφαθα *Syriacum verbum, vertitur* aperitor.

Ἔχιδνα ης ἡ vipera. *quod vi pariat, vel q. vivipara.* παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν γονὴν μέχρι θανάτου,

Ἔχθρα ας ἡ inimicitia.

Ἐχθρὸς ὰ ὸν inimicus a um. *ab* ἔχθος ου τὸ *odium.* ἔχθω *odio proſequor.* ἐχθαίρω *idem.*

Ἔχω habeo, & *per Helleniſmum* poſſum, *Iohan.* 8. 6. *item* ago *Ioh.* 11. 17. impetro 1 *Iohan.* 5. 15. *præſ. optat.* ἔχοιμι. 3. *pl.* ἔχοιεν *Act.* 24. 19. *imperf.* εἶχον ες ε habebam, *item* habui *Heb.* 12. 9. F. ἕξω. & σχήσω. P. ἔσχηκα. (*ab obſoleto* σχέω) *a.* 2. ἔσχον ες ε *habui. a.* 2. *ſubj.* σχῶ ῇς ῇ. *præſ. paſſ.* ἔχομαι *cohæreo, ſum contiguus.*

Ἐχομένη ης ἡ *dies perendinus. q. d. cohærens, ſcil. qui craſtino proximè cohæret.* τῇ ἐχομένῃ *perendie,* mit ůbermorgen. *Luc.* 13. 33.

Ἕως οὗ & *Atticè* ἕως ὅτου *donec, Luc.* 13. *v.* 8. 21. ἕως πότε *quouſque, Iohan.* 10. 24.

Ἕως uſque ad, *adv. cum Genit. item ſine caſu Act.* 21. 5. ἕως ἔξω τῆς πόλεως *extra urbem uſque, Iohan.* 2. *v.* 8. ἕως ἄνω, *Iohan.* 2. *v.* 10. & 5. *v.* 17. ἕως ἄρτι *hucuſque pro* ἕως τοῦ ἄρτι χρόνου, *Iohan.* 9. *v.* 4. ἕως ἡμέρα ἐστὶ, *donec dies eſt pro* ἕως ὅτου *ibid. v.* 18.

Z A.

ZA.

ZΆω ῶ vivo, reviviſco, *Apoc.* 20. 4. valeo *Iohan.* 4. 53. lætus ſum 1 *Theſſ.* 3. 8. vivo in æternum *Luc.* 10. 28. me gero *Gal.* 2. 14. *imperf.* ἔζαον ων. F. ζήσω, *frequentiùs in media forma* ζήσομαι ῃ εται. *a.* 1. *act.* ἔζησα ας ε. *a.* 1. *act. ſubj.* ζήσω ῃς ῃ. *part. præſ. act.* ζάων ῶν, ζάουσα ζῶσα, ζάον ζῶν *vivens.* θυσία ζῶσα *ſacrificium vivens. part. a.* 1. *act.* ζήσας ασα αν. Tranſitivè *accipitur, & idem ſignificat quod* ζωοποιέω ῶ, *Iohan.* 6. 51. ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, *ego ſum ille panis vivificus.*

Ζεστὸς ὴ ὸν fervidus a um.

Ζέω ferveo. F. ζέσω. P. ἔζεκα. *aor.* 1. *act.* ἔζεσα, *Act.* 18. 25.

Ζεῦγος εος τὸ jugum. *à* ζεύγνύω *vel* ζεύγνυμι. *Fut.* ζεύξω. *aor.* 1. ἔζευξα. P. ἔζευχα *jungo, copulo.*

Ζευκτηρία ας ἡ vinculum.

Ζεὺς *vide nomina propria.*

Ζῆλος ου ὁ zelus, *æmulatio*, *item* livor, invidia, ardor.

Ζηλόω ῶ æmulor, *ſtudioſè ſector*, *item* ambio, invideo. *item* depereo. *Gal.* 4. 17. *cum Acuſ.* F. ζηλώσω. *a.* 1. ἐζήλωσα. *præt. act.* ἐζήλωκα. *cum Dativo per Hebr. quum pro alio æmulamur*, *Num.* 25. 13. *præſ. paſſ.* ζηλόομαι οῦμαι *affector.*

Ζηλωτὴς οῦ ὁ *zelótes*, accenſus zelo, *Tit.* 2. 14.

ζηλω-

ζηλωτὴς καλῶν ἔργων, *ſtudioſus bonorum operum*, 1 *Cor*. 14. 12. ζηλωταὶ πνευμάτων, *ſtudioſi ſpirituum h. e. ſpiritualium donorum. item* qui rivalem ferre nequit, *Exod*. 20.4.

Ζημία ας ἡ damnum, jactura. *mulcta, pœna.*

Ζημιόω ῶ *mulcto. Fut.* ώσω. *P.* ἐζημίωκα. *aor*. 1. ἐζημίωσα. *præſ. paſſ.* ζημιόομαι οῦμαι mulctor. *jacturam facio. a.* 1. *paſſ.* ἐζημιώθην *cum Acc. a.* 1. *paſſ. ſubj.* ζημιωθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* ζημιωθήσομαι ῃ εται.

Ζητέω ῶ quæro, ſtudeo, requiro. ζητεῖν τὴν ψυχὴν vitæ inſidias ſtruere *Matth*. 2. 20. *imperf.* ἐζήτουν. *F.* ζητήσω. *P.* ἐζήτηκα. *aor*. 1. *act.* ἐζήτησα. *præſ. paſſ.* ζητέομαι οῦμαι, quæror. *imperf.* ἐζητεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο.

Ζήτημα τος τὸ *de quo quæritur*, quæſtio.

Ζήτησις εως ἡ quæſtio.

Ζιζάνιον ου τὸ *zizanium* brandkorn. *in N. T. legitur tantùm pl. num.* ζιζάνια ων τὰ.

Ζόφος ου ὁ caligo.

Ζυγὸς οῦ ὁ jugum. *in pl. num.* ζυγοὶ & ζυγὰ, ſtatéra *Apoc*. 6. 5.

Ζύμη ης ἡ fermentum.

Ζυμόω ῶ fermento. *F.* ώσω. *P.* ἐζύμωκα. *a.* 1. *act.* ἐζύμωσα.

Ζωγρέω ῶ *q. d.* ζωὸν ἀγρεύω vivum capio. *F.* ήσω. *P.* ἐζώγρηκα. *præt. paſſ.* ἐζώγρημαι. *part. præt. paſſ.* ἐζωγρημένος *captivus factus, vel qui captus tenetur.*

Ζωὴ ῆς ἡ vita.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ζώνη ης ἡ cingulum, *zona. item* pera, *Matth.* 10. *verſ.* 9.

Ζωννύω *vel* ζώννυμι cingo. *imperf.* ἐζώννυον ες ε. F. ζώσω. P. ἔζωκα. *a.* 1. *act.* ἔζωσα. *prat. paſſ.* ἔζωσμαι. *a.* 1. *med.* ἐζωσάμην ω ατο.

Ζωογονέω ῶ vivifico. F. ήσω. P. ἐζωογόνηκα. *à* ζωογόνος ε ὁ ἡ *vitalis, prolificus. ex* ζωὴ ῆς ἡ *vita, &* γόνος ε ὁ *generatio. Th.* γίνομαι.

Ζῶον ε τὸ animal.

Ζωοποιέω ῶ vivifico. (*quaſi* ζωὸν ποιέω *vivum facio.*) F. ήσω. P. ἐζωοποίηκα. *a.* 1. *act.* ἐζωοποίησα. ζωοποιέομαι ῦμαι vivificor, *vita reſtituor. a.* 1. *paſſ.* ἐζωοποιήθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ζωοποιηθεὶς *vivificatus. fut.* 1. *paſſ.* ζωοποιηθήσομαι.

H.

Ἢ *vel* ἤτοι *vel* ἤπερ *conjunctio diſcretiva,* vel, aut, *Rom.* 6. 16. an? *Rom.* 6. 3. *in comparatione* quàm *Iohan.* 12. 43. an 1 *Cor.* 14. 36. neque *Rom.* 1. *v.* 20. *Eleganter ponitur poſt* πρὶν, *& poſt* ἀλλά. *per Hebraiſmum idem eſt quod* non. *ut Luc.* 18. 14. *confer Pſalm.* 118. *verſ.* 8.

Ἡγεμὼν όνος ὁ præſes, dux. *à Them.* ἡγέομαι ῦμαι *duco.*

Ἡγεμονία ας ἡ imperium.

Ἡγεμονεύω ſum procurator. *Fut.* εύσω. P. ἡγεμόνευκα.

Ἡγέομαι ῦμαι duco, arbitror. 1 *Tim.* 6. *v.* 1. ἡγείσθωσαν. (3. *pl. præſ. med. imperat.*) F. ἡγήσομαι.

σομαι. *præt. paſſ.* ἥγημαι *Philip.* 3. 7. *a.* 1. *med.* ἡγησάμην ω ατω. *aor.* 1. *med. imperat.* ἥγησαι άσθω. *part. a.* 1. *med.* ἡγησάμενος.

Ἡγούμενος ου ὁ dux, præfectus. *part. præſ. med. accipitur ſubſtantivè.*

Ἡδέως libenter, *adverb.* (*ab* ἡδὺς έος ὁ *ſuavis.*) *compar.* ἥδιον *libentiùs. ſuperl.* ἥδιστα *libentiſſimè.*

Ἤδη jam *adv.*

Ἡδονὴ ῆς ἡ voluptas. *ab* ἥδω *delecto. F.* ἥσω.

Ἡδύοσμον ου τὸ mentha. *q. d. ſuaviter olens, herba odorata. ex* ἡδὺς *ſuavis, &* ὀσμὴ ῆς ἡ *odor.*

Ἦθος εος τὸ *indoles, domicilium, locus conſuetus. item* mores. ἤθεα η, έων ῶν τὰ mores.

Ἥκω venio. *imperf.* ἦκον ες ε *Act.* 28. 23. *F.* ἥξω. *Rom.* 11. 26. *præt. act.* ἧκα ας ε *Gen.* 41. *v.* 7. *a.* 1. *act.* ἧξα. *a.* 1. *ſubj.* ἥξω ῃς ῃ, *Luc.* 13. 35. ἕως ἂν ἥξῃ *ſcil.* ὁ χρόνος. 3. *pl.* ἥξωσι *veniant, Apoc.* 3. *v.* 9.

Ἠλὶ אֵלִי *vox Hebraica; Latinè* Deus mi.

Ἡλίκος η ον quantus a um.

Ἡλικία ας ἡ ſtatura, ætas.

Ἥλιος ου ὁ ſol.

Ἧλος ου ὁ clavus.

Ἡμέρα ας ἡ dies, tempus. *per ſyn. ſpeciei. q.* ἅμ' ἠοῖ ῥέουσα *cum aurora fluens.* ἠὼς ἠόος, οῦς, ἠόϊ ἠοῖ ἡ *aurora. vel ab adj.* ἥμερος ου ὁ ἡ *manſuetus, quod omnia faciat* ἥμερα. καθ' ἡμέραν *quotidie.* ἡμέρα κυριακὴ *dies dominicus.*

Ἦμὴν certè *adv. Heb.* 6. 14.

Ἡμέτε-

Ἡμέτερος α ον noſter a um. *ab* ἐγὼ *ego. in pl. num.* ἡμεῖς *nos.*

Ἡμιθανὴς έος ὁ ἡ *ſeminex*, ſemimortuus a. (*ex* ἡμι *ſemi , quod præfigi ſolet aliis nominibus, eaque dimidiare , ut ſemihora* ἡμιώριον ου τὸ **ein halbe ſtund.** *ſemita q. d. ſemiiter* ἡμιόδιον. *Latinum ſemi eſt à Græco, ubi ſpiritus aſper mutatur in* σ, *Græcum verò, ab adj.* ἥμισυς, θανὴς *eſt ab aor.* 2. ἔθανον *mortuus fui. verbi* θνήσκω *morior.*)

Ἥμισυς εος ὁ, ἡμίσεια είας ἡ, ἥμισυ εος τὸ dimidius a um. *Apoc.* 11. 9. ἥμισυ dimidium. *Marc.* 6. 23. ἕως ἡμίσους (*pro* ἡμίσεος *genitivus ſingul. contractus*) *uſque ad dimidium. Luc.* 19. 8. τὰ ἡμίση (*pro* ἡμίσεα) *nominat. pl. g. n.*

Ἡμιώριον ου τὸ ſemihora. *Apoc.* 8. 1.

Ἡνίκα, quando, quum. *in interrogatione* πηνίκα *quando? Sicut* ὅτε πότε, *adv.*

Ἤπερ aut *conjunct. diſiunct. Iohan.* 12. *v.* 43.

Ἤπιος ου ὁ ἡ placidus a.

Ἤρεμος ου ὁ *idem quod* ἥμερος tranquillus.

Ἡσυχία ας ἡ tranquillitas, ſilentium. *ab* ἥσυχος ου ὁ ἡ. *q.* ἧσιν ἔχων. (*Gall. qui eſt à ſon aiſe.*) *quietus, ſedatus, placidus.*

Ἡσύχιος ου ὁ ἡ *idem quod* ἥσυχος, *quietus.*

Ἡσυχάζω quieſco. *F.* άσω. *P.* ἡσύχακα. *a.* 1. *act.* ἡσύχασα tacui. *Luc.* 14. 4.

Ἤτοι vel, aut, *vide ſuprà* ἤ. *Rom.* 6. 16.

Ἡττάομαι ῶμαι ſuperor, *inferior evado.* (*à*

compa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

comparativo ἥττων ονος ὁ ἡ *minor, inferior.* μικρὸς *parvus.) præt. paſſ.* ἥττημαι *victus ſum. aor.* 1. *paſſ.* ἡττήθην ης η. ἧσσα *vel* ἧττα ης ἡ *clades.*

Ἥττημα τος τὸ diminutio, defectus.

Ἧττον ονος τὸ *minus, item* damnum. ἐις τὸ ἧττον *cum detrimento,* 1 *Cor.* 11. 17. μικρὸς *parvus,* ἥττων *minor,* ἐλάχιστος *minimus.*

Ἦχος ου ὁ ſonus. *item per ſyn. gen.* rumor. *Luc.* 4. 37. ἠχὼ όος ους ἡ *echo, ſonus reciprocus, repercuſſus.*

Ἠχέω ῶ reſono. *F.* ήσω. *P.* ἤχηκα *ſonui. aor.* 1. ἤχησα *Luc.* 21. 25. 1 *Cor.* 13. 1.

Θ Α.

Θάλασσα *vel Atticè* θάλαττα ης ἡ mare, lacus.

Θάλπω foveo *propriè de gallina fovente ova, quibus incubat. F.* θάλψω. *P.* τέθαλφα. *a.* 1. *act.* ἔθαλψα.

Θάμβος εος τὸ ſtupor, *attonita admiratio.*

Θαμβέω ῶ *obſtupefacio. item* expaveſco, *Act.* 9. 6. *F.* ήσω. *P.* τεθάμβηκα. *aor.* 1. ἐθάμβησα 2 *Reg.* 22. 5. *præſ. paſſ.* θαμβέομαι οῦμαι expaveſco, *obſtupeſco, obſtupeſio. imperf. paſſ.* ἐθαμβεόμην ούμην. 3. *pl.* ἐθαμβέοντο οῦντο. *a.* 1. *paſſ.* ἐθαμβήθην ης η *expavi.*

Θανάσιμος ου ὁ ἡ letalis, *mortifer.*

Θάνατος ου ὁ mors, letum, peſtis *Apoc.* 6. *v.* 8. perſecutio 2 *Cor.* 1. 10.

Θανατόω ῶ occído, *F.* ώσω. *P.* τεθανάτωκα. *a.* 1. *act.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

act. ἐθανάτωσα. *a.* 1. *act. ſubj.* θανατώσω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* θανατῶσαι. *præſ. paſſ.* θανατόομαι οῦμαι *occidor. a.* 1. *paſſ.* ἐθανατώθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* θανατωθεὶς έντος ὁ *mortificatus.*

Θανατηφόρος ου ὁ ἡ letifer a.

Θάπτω ſepelio. F. θάψω. P. τέθαφα. *aor.* 1. *act.* ἔθαψα. *a.* 1. *act. infin.* θάψαι. *aor.* 2. *act.* ἔταφον. *aor.* 2. *paſſ.* ἐτάφην ης η *ſepultus fui. a.* 2. *paſſ. infinitivi,* ταφῆναι. *fut.* 2. *paſſ.* ταφήσομαι. *præt. med.* τέθηπα.

Θαῤῥέω ῶ confido, *bono ſum animo. Fut.* ήσω. P. τεθάῤῥηκα. *a.* 1. *act.* ἐθάῤῥησα. ἀ θάῤῥος εος τὸ *fiducia.*

Θάρσος εος τὸ & θάῤῥος εος τὸ fiducia. θάρσος εος *verò in malam partem accipitur pro* temeraria confidentia.

Θαρσέω ῶ confido, *ſum bono animo. præſ. imperat. act.* θάρσεε ει *confide.* F. ήσω. P. τεθάρσηκα. *a.* 1. *act.* ἐθάρσησα.

Θαῦμα ατος τὸ admiratio. *Apoc.* 17. 6.

Θαυμάζω admiror. *imperf.* ἐθαύμαζον ες ε. F. άσω. *a.* 1. *act.* ἐθαύμασα. *a.* 1. *ſubj.* θαυμάσω ῃς ῃ. *præt. paſſ.* τεθαύμασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐθαυμάσθην ης η. *a.* 1. *paſſ. infin.* θαυμασθῆναι admirationi eſſe. F. 1. *med.* θαυμάσομαι ῃ εται.

Θαυμαστὸς ἡ ὸν admirabilis. 2 *Cor.* 11. 14. οὐ θαυμαστὸν *non eſt mirum.*

Θαυμάσιος α ον admiratione dignus a um.

Θεὰ ᾶς ἡ dea, *dea fictitia* Diana, *idolum ethnicorum Act.* 19. 35.

Θεάομαι ῶμαι ſpecto, conſpicio. *Fut. 1. med.* θεάσομαι. *præt paſſ.* τεθέαμαι vidi. *a. 1. med.* ἐθεασάμην ω ατο. *a. 1. med. infin.* θεάσασθαι ſpectare. *Rom.* 15. 24. *part. a.1. med.* θεασάμενος η ον. *a.1. paſſ.* ἐθεάθην ης η conſpectus fui. *a. 1. paſſ. infin.* θεαθῆναι, ſpectari.

Θέατρον ου τὸ theátrum, *ſpectaculum.*

Θεατρίζω *in theatrum omnibus ſpectandum produco. F.* ίσω. *P.* τεθεάτρικα. *præſ. paſſ.* θεατρίζομαι, in theatrum producor ignominiæ cauſa. *præt. paſſ.* τεθεάτρισμαι.

Θεῖος εία εῖον divinus a um. 2 *Pet.* 1.4. τὸ θεῖον, numen, *Act.* 17. 29.

Θειότης ητος ἡ divinitas, divina majeſtas. *Roman.* 1. *verſ.* 20.

Θεῖον ου τὸ ſulphur. *Luc.* 17. 29.

Θειώδης εος ὁ ἡ ſulphureus a.

Θέλω & ἐθέλω volo, delector *Matth.* 27. 43. opto *Marc* 10. 35. εἰ θέλει αὐτὸν, *ſi vult eum. h.e. ſi* delectatur *eo. Luc.* 1. 62. τί ἂν θέλοι (3. *ſing. præſ. act. opt.*) *Act.* 17. 18. *imperf.* ἤθελον ες ε. & *pro hoc* ἦν θέλων *cupiebat enim, Luc.* 23. 8. *F.* θελήσω. *præt. act.* τεθέληκα. *a.* 1. *act.* ἐθέλησα ας ε & ἠθέλησα *Atticè Act.* 16. 3. *Luc.* 10. 24. *volui. item* cupivi *Luc.* 10. 24. *a.* 1. *act. ſubj.* θελήσω ῃς ῃ 1 *Cor.* 4. 19. ἐὰν Κύριος θελήσῃ, *ſi Dominus voluerit.*

Θέλημα τος τὸ voluntas, libido 1 *Petr.* 4. 3. θελήματα ων τὰ voluntates *Act.* 13. 22.

Θέλησις εως ἡ voluntas *Heb.* 2. 4.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Θεμέλιος ου ὁ fundamentum.

Θεμελιόω ῶ fundo, fundamentum jacio. F. ώσω. P. τεθεμελίωκα. aor. 1. act. ἐθεμελίωσα. aor. 1. act. opt. θεμελιώσαιμι αις αι. præt. paſſ. τεθεμελίωμαι. pluſq. perf. ἐτεθεμελιώμην ωσο ωτο. Matth. 7. 25. τεθεμελίωτο (3. ſing. pluſq. perf. paſſ.) fundata fuerat: ubi augmentum ſuperveniens ε abjicitur, quod non tantùm poëtæ & Iones faciunt, ſed etiam Attici.

Θεὸς οῦ ὁ Deus ab antiquo verbo θέω (pro τίθημι) pono, quod Deus ſit ὁ θεὶς τὰ πάντα, qui omnia fecit, & poſuit, uti voluit. Vel παρὰ τὸ θεᾶσθαι, quod omnia ipſius oculis ſint τετραχηλισμένα. h.e. aperta & manifeſta 2 Tim. 3.16. ἄνθρωπος θεοῦ, homo Dei h. e. miniſter verbi divini. Hebraiſmus. Voc. ὦ θεέ, & Atticè ὁ θεός. Luc. 18. 13. Marc. 15. 34. Catachreſis metaphorica eſt, quando idolum, aut Satanas, aut venter deus dicitur, ſcil. κατὰ δόξαν ex opinione (ſeu cultu) impiorum, οὐ καθ᾽ ἀλήθειαν non verè aut reipſa. Tribuitur in pl. num. magiſtratibus Iohan. 10. v. 34. qui dii ſunt, non naturâ, ſed ratione officii, quod divinum eſt. Ait enim Deus, vindicta mea eſt, Rom. 12. v. 19.

Θεοδίδακτος ου ὁ ἡ à Deo doctus 1 Theſſ. 4. 9. q. d. διδακτὸς τοῦ θεοῦ, Iohan. 6. 45.

Θεολόγος ου ὁ q. d. λέγων περὶ τοῦ θεοῦ, diſſerens de Deo, Theólogus. Tribuitur Iohanni Evangeliſtæ κατ᾽ ἐξοχήν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Θεομαχέω Deo repugno. *F.* ήσω. *P.* τεθεομάχηκα, *Act.* 23. 9.

Θεομάχος ου ὁ ἡ Deo repugnans. *ex* μάχη ης ἡ *pugna, &* θεὸς *Deus.*

Θεόπνευστος ου ὁ ἡ, divinitus inſpiratus a. πνευστὸς *inſpiratus, eſt à* πνέω *ſpiro.*

Θεοσέβεια ας ἡ cultus Dei.

Θεοσεβὴς έος ὁ ἡ Dei cultor, trix. *ex* σέβομαι *colo, veneror, &* θεὸς, *Deus.*

Θεοστυγὴς έος ὁ ἡ Dei oſor. *ex* στυγέω *odi &* θεός. *vide ſuprà* ἀποστυγέω.

Θεότης ητος ἡ Deitas.

Θεραπεία ας ἡ ſanatio *Luc.* 9. 11. *famulitium Matth.* 24. 45. *ſanitas Apoc.* 22. 2.

Θεραπεύω *propriè, famulor, ſervio. de ingenuis dicitur operam ſuam prompta quadam voluntate aliis navantibus. Per ſyn. gen.* curo, ſano *cum Accuſ. imperf.* ἐθεράπευον ες ε. F. εύσω. *præt. act.* τεθεράπευκα. *a.* 1. *act.* ἐθεράπευσα. *a.* 1. *imperat.* θεράπευσον έτω *cura. præſ. paſſ.* θεραπεύομαι ſanor, *ſemel* color *Act.* 17. 25. *imperf. paſſ.* ἐθεραπευόμην ου ετο *Act.* 5. *v.* 16. *præt. paſſ.* τεθεράπευμαι. *part. præt. paſſ.* τεθεραπευμένος η ον. *a.* 1. *paſſ.* ἐθεραπεύθην ης η *ſanatus fui.*

Θεράπων οντος ὁ miniſter, famulus. θεράπαινα ης ἡ *famula.*

Θερίζω meto *cum Accuſ. ſæpe abſolutè ponitur. Fut.* ίσω. *Præt.* τεθέρικα. *aor.* 1. ἐθέρισα *meſſui. part. aoriſt.* 1. θερίσας αντος ὁ. *præt. paſſ.*

paſſ. τεθέρισμαι. aoriſt. 1. paſſ. ἐθερίσθην.

Θερισμὸς ȣ̃ ὁ meſſis.

Θεριστὴς ȣ̃ ὁ meſſor.

Θερμαίνω calefacio. F. θερμανῶ. aor. 1. ἐθέρμανα. præt. act. τεθέρμαγκα. præſ. paſſ. θερμαίνομαι calefio & reciprocè calefacio me. imperf. paſſ. ἐθερμαινόμην ȣ ετο. præt. paſſ. τεθέρμασμαι. aor. 1. paſſ. ἐθερμάνθην.

Θέρμη ης ἡ calor, Act. 28. 3. à θερμὸς ἡ ὸν calidus a um.

Θέρος εος τὸ æſtas.

Θεωρέω ῶ ſpecto, video. imperf. ἐθεώρεον ȣν, εες εις, εε ει. Fut. ήσω. P. τεθεώρηκα. aor. 1. ἐθεώρησα. aor. 1. ſubj. θεωρήσω ῃς ῃ. aor. 1. act. infin. θεωρῆσαι. Th. θεωρὸς ȣ̃ ὁ contemplator, à θεάομαι ῶμαι ſpecto. vel ex θέα ας ἡ ſpectatio & ὤρα ας ἡ cura.

Θεωρία ας ἡ ſpectaculum.

Θήκη vagina. ab a. 1. ἔθηκα verbi τίθημι.

Θηλάζω lacto. lac præbeo. part. præſ. act. θηλάζȣσα ης ἡ lactans. F. άσω. a. 1. ἐθήλασα lactavi Luc. 23. 29. ſuxi Luc. 11. 27. præt. act. τεθήλακα. Th. θήλη ης ἡ uberis apex, mamma.

Θῆλυς εια υ fœmineus a um. θήλεια ας ἡ fœmina. θῆλυ εος τὸ idem.

Θήρα ας ἡ venatio. item tendicula. hinc θηράω ῶ venor.

Θηρεύω propriè, venor, feras capio, ubi opus eſt inſidiis, laqueis, retibus, canibus, armis, Gen. 27. 4. (à Th. θὴρ θηρὸς ὁ fera.) per me-

taph. Luc. 11. *v.* 54. *alios homines*, inſidioſè obſervo, capto. *Fut.* εύσω. *aor.* 1. ἐθήρευσα. *P.* τεθήρευκα.

Θηρίον ου τὸ beſtia. *diminutivum à Th.* θὴρ θηρὸς ὁ, *pro quo Æoles* φὴρ φηρὸς ὁ *fera.*

Θηριομαχέω ῶ cum belluis pugno. F. ήσω. P. τεθηριομάχηκα. *aor.* 1. *act.* ἐθηριομάχησα ας ε. 1 Cor. 15.32. *à nomine* θηριομάχος ου ὁ ἡ *qui cum fera ſeu feris pugnat. compoſ. ex* θηρίον ου τὸ *fera &* μάχη ης ἡ *pugna.*

Θησαυρὸς οῦ ὁ theſaurus, ὃς τίθεται εἰς τὸ αὔριον *quicquid eſt pretioſum, quod reponimus in craſtinum h. e. in futuros uſus.* theca *in qua eſt aurum, per meton. adj. Matth.* 2. 11.

Θησαυρίζω *theſauros extruo, congero,* theſaurizo. F. ίσω. *a.* 1. *act.* ἐθησαύρισα. P. τεθησαύρικα. *præt. paſſ.* τεθησαύρισμαι *repoſitus ſum in futurum.*

Θίγω tango, *attingo, contrecto.* F. θίξω. P. τέθιχα. *a.* 1. *act.* ἔθιξα *cum Genit.* θίγῃς, *Coloſſ.* 2.21.

Θλίβω *cum Accuſ. Marc.* 3. 9. premo, affligo. F. θλίψω. *aor.* 1. ἔθλιψα. *præt. act.* τέθλιφα. *præſ. paſſ.* θλίβομαι *affligor. præt. paſſ.* τέθλιμμαι. *part. præt. paſſ.* τεθλιμμένος η ον *preſſus, arctus, anguſtus.*

Θλίψις εως ἡ *propriè compreſſio. item* afflictio, anxietas.

Θνήσκω morior. F. 1. *paſſ.* θνήξομαι ῃ εται *moriar.* F. 2. *med.* θανοῦμαι. P. τέθνηκα. *part. præt. act.* τεθνηκὼς ότος ὁ. *pluſq. perf.* ἐτεθνήκειν εις ει.

a. 2.

a.2. act. ἔθανον ες ε. *præt. med.* τέθνακα (*à* θνάω *ſicut* ἕστακα *à* στάω) *Act.* 14. 19. τεθνάναι. (*præt. med. infin. contractum pro* τεθνακέναι.)

Θνητὸς ἡ ὸν mortalis e.

Θόρυβος ου ὁ tumultus.

Θορυβέω ῶ *tumultuor. item* perturbo. *imperf.* ἐθορύβεον ουν. F. ήσω. P. τεθορύβηκα.

Θραύω frango. F. θραύσω. P. τέθραυκα. *præt. paſſ.* τέθραυσμαι, *confractus ſum.*

Θρέμμα τος τὸ (*pro* θράμμα) pecus. *à* τρέφω *alo.* F. θρέψω. P. τέτρεφα. *præt. paſſ.* τέθραμμαι.

Θρῆνος ου τὸ & ου ὁ lamentatio. *Quidam derivant à* θραύω *frango, quod luctus animum frangat.*

Θρηνέω ῶ lamentor, odas lugubres cano. *imperf.* ἐθρήνεον ουν. F. ήσω. P. τεθρήνηκα. *a.* 1. *act.* ἐθρήνησα ας ε. *a.* 1. *imperat.* θρήνησον άτω *plange.*

Θρῆσκος ου ὁ religioſus. *Derivatur à* θρᾴξ, *Ionicè* θρὴξ θρηκὸς ὁ ἡ *nomen gentile* Thrax, *quòd apud Thraces Orpheus* (*ut Plutarchus ſcribit*) *cultum deorum invenerit, quo poſtea uſi ſint Græcorum plerique.*

Θρησκεία ας ἡ religio, *à verbo* θρησκεύω *religiosè colo, veneror.*

Θριαμβεύω *triumpho de aliquo, cum Acc. item* triumphare facio. F. εύσω. *a.* 1. ἐθριάμβευσα aliquem in triumpho duxi captivum. *part. a.* 1. *act.* θριαμβεύσας αντος ὁ.

Θρὶξ τριχὸς ἡ pilus. *dat. pl.* θριξί.

Θροέω ῶ *turbo* (*à nomine* θρόος ου ὁ *clamor*

tumultuantium.) à præt. med. τέθροα verbi θρέω vel potiùs θρέομαι tumultuando vociferor. F. ήσω. P. τεθρόηκα. præſ. paſſ. θροέομαι οῦμαι clamori tumultuantium terreſio, turbor.

Θρόμβος ου ὁ grumus.

Θρόνος ου ὁ thronus, ſolium. à θράω ſedeo. Luc. 1. 32. per metony. adj. regnum. præt. med. τέθροα unde θρόος & per epenthesin τοῦ νῦ θρόνος.

Θυγάτηρ ἡ filia, in Genit. θυγατέρος contractè θυγατρός. Dat. θυγατέρι θυγατρί. Acc. θυγατέρα θύγατρα. Voc. ὦ θύγατερ. pl. nom. θυγατέρες. Gen. pl. θυγατέρων. Dat. θυγατράσι. Acc. θυγατέρας, pro quibus etiam contracti caſus uſitati ſunt θύγατρες, θυγατρῶν, θύγατρας.

Θυγάτριον ου τὸ filiola.

Θύελλα ης ἡ procella.

Θύϊνος η ον Apoc. 16. 12. thyinus. à θύα thya, arbor quædam odóra.

Θυμιάζω ſuffítum facio, odores incendo. F. άσω. a. 1. ἐθυμίασα. a. 1. act. infin. θυμιάσαι. P. τεθυμίακα, præt. paſſ. τεθυμίαμαι σαι ται.

Θυμίαμα τος τὸ ſuffítus.

Θυμιατήριον ου τὸ thuribulum, acerra. item altare ſuffitus.

Θυμὸς οῦ ὁ animus. item ira præceps, excandeſcentia.

Θυμομαχέω ῶ infenſo animo bellum gero. cum Dat. F. ήσω. P. τεθυμομάχηκα. Act. 12. 20.

Θυμόω ῶ ad iram provoco, concito, irríto. Fut. ώσω. P. τεθύμωκα. præſ. paſſ. θυμόομαι οῦμαι ad

iram

iram concitor, excandeſco. *præt. paſſ.* τεθύμωμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐθυμώθην ης η *excandui.*
Θύρα ας ἡ oſtium, *Act.* 5. 23. πρὸ τῶν θυρῶν, *ante fores.*
Θυρεὸς ου ὁ *janua. item* ſcutum.
Θυρὶς ἰδος ἡ *oſtiolum. item* feneſtra.
Θυρωρὸς ου ὁ ἡ januæ cuſtos, *janitor, oſtiarius a. pro* θυρουρὸς, *prout dicimus* κηπουρὸς ου ὁ *hortulanus.ex* οὖρος ου ὁ *cuſtos(vel ab* ὤρα ας ἡ *cura) & θύρα ας ἡ janua. Dores* ου *mutant in* ω.
Θυσία ας ἡ victima.
Θυσιαστήριον ου τὸ altare.
Θύω ſacrifico, ímmolo, macto. *imperf.* ἔθυον ες ε. F. θύσω. *a.* 1. *act.* ἔθυσα. *a.*1.*imperat.* θῦσον άτω. P. τέθυκα. *præſ. paſſ.* θύομαι. *præt. paſſ.* τέθυμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐτύθην ης η *ſacrificatus fui.*
Θώραξ ακος ὁ *pectus. item veſtis & armatura, quæ illam corporis partem ambit, lorica,* thorax harniſch.

ΙΑ.

Ἰάομαι ῶμαι ſano, medeor, curo. *cum Accuſ. imperf.* ἰαόμην ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο. F. ἰάσομαι. *præt. paſſ.* ἴαμαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ἰάθην ης η *ſanatus fui. fut.* 1. *paſſ.* ἰαθήσομαι *ſanabor. a.* 1. *med.* ἰασάμην ω ατο *curavi,ſanavi. a.* 1. *med. ſubj.* ἰάσωμαι ῃ ηται.
Ἴαμα τος τὸ ſanatio. 1 *Cor.* 12. 9. *item* remedium *Galen.* τὰ ἐναντία ἐναντίων ἰάματα, *Contraria ſunt contrariorum remedia.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἴασις εως ἡ ſanatio.

Ἰατρὸς ου ὁ medicus.

Ἴασπις ιδος ἡ jaſpis, *nomen gemmæ.*

Ἴδε α. 2. *act. imperat. ab* εἴδω *video (Atticè* ἰδὲ) *capitur adverbialiter pro* ecce. *Ioh.* 1. 29.

Ἰδέα ας ἡ viſus. *Matth.* 28. 3. *item ſpecies, forma. Plato ſtatuit* ἰδέας *id eſt ſpecies abſtractas. Th.* εἴδω.

Ἴδιος α ον proprius a um. *Marc.* 4. *v.* 34. κατ' ἰδίαν *privatim. ſæpe ponitur pro* ἑαυτοῦ ῆς οῦ *Gal.* 2. *v.* 6. τὸ ἴδιον φορτίον, *pro* τὸ ἑαυτοῦ, *Iohan.* 8. 44. ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ. *h. e.* ἀφ' ἑαυτοῦ *à ſe ipſo (quæ phraſis legitur Iohan.* 11. 51.) *loquitur. interdum utrumque conjungitur.* 2 *Pet.* 3. *v.* 3. κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας. οἱ ἴδιοι *familiares Act.* 24. 23. εἰς τὰ ἴδια, *ſcil.* δώματα, *domum* nach Haus. *Gall. à la maiſon. Act.* 21. 6.

Ἰδιώτης ου ὁ idiòta, *privatus, plebeius, imperitus, ab* ἰδιόομαι οῦμαι *mihi véndico.*

Ἰδοὺ ecce *adv.*

Ἱδρὼς ῶτος ὁ ſudor, ἱδρόω ῶ, *ſudo.*

Ἱερὸς ὰ ὸν ſacer a um. τὰ ἱερὰ *res ſacræ.* ἱερὸν οῦ τὸ (*ſcil.* δῶμα) *templum, ſacra ædes.*

Ἱερεὺς έος (*vel Atticè* έως] ὁ ſacerdos.

Ἱερατεία ας ἡ, functio ſacerdotalis.

Ἱερατεύω ſacerdotio fungor. *F.* εύσω. *P.* ἱεράτευκα.

Ἱεράτευμα τος τὸ, ſacerdotium.

Ἱεροπρεπὴς έος ὁ ἡ, ſanctimoniam decens. *ex* ἱερὸς *ſanctus,* & πρέπω *convenio.*

Ἱερόσυλος ου ὁ ἡ ſacrilegus a. *comp. ex* ἱερὸν *ſacrum, &* συλάω ῶ *ſpolio, deprædor.*

Ἱεροσυλέω ῶ ſacrilegium committo. *Fut.* ήσω. *P.* ἱεροσύληκα.

Ἱερουργέω ῶ *ſacra obeo, celebro*, ſanctè operor *cum Dat. F.* ήσω. *P.* ἱερούργηκα.

Ἱερωσύνη ης ἡ ſacerdotium.

Ἵημι *mitto. imperf.* ἵην ης η *vel* ἵεον ουν, εες εις. *F.* ἥσω. *P.* εἷκα. *a.1. act.* ἧκα. *a.2. act.* ἦν ἧς ἧ. *præſ. paſſ.* ἵεμαι *mittor. imperf.* ἱέμην σο το. *præt. paſſ.* εἷμαι. *a.1. paſſ.* ἕθην ης η. *præſ.med.* ἵεμαι *deſidero, cupio. a. 2.* ἕμην ἕσο ἕτο. *part. a. 2.* ἕμενος. *compoſita leguntur in N.T.*

Ἱκανὸς ἡ ὸν ſufficiens 2 *Cor.* 2. 6. *Luc.* 22. *v.* 38. ἱκανόν ἐστι *ſatis eſt.* dignus 1 *Cor.* 15. 9. multus *Luc.* 23. *v.* 9. magnus *Actor.* 20. *v.* 37. *&* 22. 6. aptus 2 *Tim.* 2. 2. *Luc.* 23. *v.* 8. ἐξ ἱκανοῦ *ſcil.* χρόνου *à multo tempore*, *Actor.* 20. *v.* 11. ἐφ' ἱκανὸν *diu. Act.* 17. 9. λαβεῖν τὸ ἱκανὸν ſatis-accipere, *phraſis juridica, cujus relat.* ſatis-dare.

Ἱκανότης ητος ἡ *idoneitas*, quod idonei ſumus.

Ἱκανόω ῶ idoneum reddo. *F.* ώσω. *P.* ἱκάνωκα.

Ἱκετηρία ας ἡ ſupplicatio. *ab* ἱκέτης ου ὁ *ſupplex.*

Ἰκμὰς άδος ἡ humor.

Ἱλαρὸς ὰ ὸν hilaris.

Ἱλαρότης ητος ἡ hilaritas.

Ἵλεως ω ὁ ἡ *Atticè pro* ἵλαος. *à Themate* ἱλάω *&* ἵλημι *propitius ſum.* miſericors.

Ἱλάσκομαι *vel* ἱλάομαι propitius fio. *Fut.* ἱλά-

σομαι. præt. paſſ. ἵλασμαι. a. 1. paſſ. imperat. ἱλάσθητι propitius eſto, cum Dat.

Ἱλασμὸς ȣ̃ ὁ propitiatio.

Ἱλαστήριον ȣ τὸ, *propitiatorium, operculum arcæ fœderis.*

Ἱμὰς άντος ὁ corrigia, lorum. *dat. pl.* ἱμᾶσι.

Ἱμάτιον ȣ τὸ veſtimentum, *pro* εἱμάτιον *ab* εἷμα τος τὸ *veſtis. Th.* ἕννυμι ἕσω *induo. præt. paſſ.* εἷμαι *indutus ſum.*

Ἱματίζω *veſtio. F.* ίσω. *P.* ἱμάτικα. *præt. paſſ.* ἱμάτισμαι. *part. præt. paſſ.* ἱματισμένος η ον, *veſtitus a um.*

Ἱματισμὸς ȣ̃ ὁ veſtis, *veſtitus. 1 Tim. 2. v. 9.* ἱματισμὸς πολυτελὴς, *veſtitus pretioſus.*

Ἱμείρω *cupio, deſidero. cum Genit. F.* ἱμερῶ. *præſ. med.* ἱμείρομαι idem.

Ἵνα ut, *conjunct. cauſalis, regit ſubj. ſubintelligitur Matth.* 8. 4. 20. 32. 26. 17. *ponitur pro* εἰ ſi *Iohan.* 15. 8. ὥστε adeo ut *Iohan.* 5. 8. ὅταν quum 1 *Iohan.* 4. 17. ὅτε quando *Iohan.* 16. 2. ὅτι quòd 1 *Cor.* 4. 3. *Rarò conſtruitur cum Indicativo.*

Ἱνατί; quare? *adv. interrogandi. ad formam Hebræi* לָמָּה *ubi* ל *redditur per* ἵνα, מָה *verò per* τί.

Ἰὸς ȣ̃ ὁ *jaculum (ab* ἵημι *jaculor) item* venenum. *item rubigo.*

Ἰȣδαῖος αίȣ ὁ Judæus. *item* Judaicus a um. *Iohan.* 3. 22. γῆ Ἰȣδαία *terra Iudaica.* ἡ Ἰȣδαία *(ſcil.* γῆ*) Iudæa Matth.* 3. 6.

Ἰȣδαϊ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἰουδαϊκὸς ἡ ὸν Judaicus a um.

Ἰουδαϊκῶς *adv.* Judaicè.

Ἰουδαΐζω Judaizo. *fio Iudæus. Eſt.* 8. 17. *Iudæos imitor, Iudaicè vivo. Gal.* 2. 14. *Fut.* ίσω. *P.* ἰουδάϊκα.

Ἰουδαϊσμὸς οῦ ὁ Judaïſmus.

Ἱππεὺς έως ὁ eques. πεζοὶ καὶ ἱππεῖς *pedites & equites.*

Ἱππικὸν οῦ τὸ equitatus. *Apoc.* 19. 16.

Ἵππος ου ὁ ἡ equus a.

Ἶρις ἡ iris, *in Genit.* ἴριδος, ἴριος & ἴρεως. *ab* εἴρω *nuntio, quia pluvias denuntiat. Gen.* 9. 13. *vocatur* τόξον ου τὸ *arcus.*

Ἰσάγγελος ου ὁ *q. d.* ἶσος τοῖς ἀγγέλοις, *par ſanctis angelis.*

Ἶσος *vel* ἴσος η ον *æqualis, par, congruus.*

Ἶσα *neutrum pl. accipitur adverbialiter* æqualiter, æquè.

Ἴσως *adv. propriè, æqualiter. item* fortaſſis.

Ἰσότης ητος ἡ par conditio, æquabilitas.

Ἰσότιμος ου ὁ ἡ æquè pretioſus a.

Ἰσόψυχος ου ὁ ἡ eodem animo præditus a.

Ἴσημι ſcio. ἴσης ἴσησι. *pl.* ἴσαμεν ατε ἴσασι (*non* ἰσᾶσι) *præſ. imperativ.* ἴσθι ἴστω. *pl.* ἴστε *ſcitote* ἴστωσαν.

Ἵστημι ἱστάνω ἱστάω & *quamvis rarius* ἔστημι ſtatuo, *facio ſtare, appendo,* ſtabilio. *Fut.* στήσω *collocabo Matth.* 25. 33. *a.* 1. ἔστησα *ſtatui, ſtiti. item* appendi *Matth.* 26. *v.* 15. *præt. act.* ἕστηκα *ſteti. part. præt. act.* ἑστηκὼς *Doricè* ἑστακὼς

κὼς & per ſyncopen τȣ̃ κ nec non craſin ἑςὼς ῶτος ὁ qui ſtetit, ſtans. idem quod ἐφεςὼς, aſtans *Act.* 22. 25. Sic *Act.* 12. 14. ἑςάναι κατὰ συγκοπὴν καὶ κρᾶσιν pro ἑςακέναι ſtare. (at ἑςάναι 1 *Cor.* 10. 12. eſt præſentis infinitivi ab ἕςημι pro ἵςημι.) a. 2. ἔςην ης η ſteti. præſ. paſſ. ἵςαμαι ſto. præt. paſſ. ἕςαμαι. aor. 1. paſſ. ἐςάθην ης η. ςαθῆναι ſtare. part. aor. 1. paſſ. ςαθεὶς conſiſtens. fut. 1. paſſ. ςαθήσομαι η εται ſtabo, ſtabiliar, ſiſtar. pluſq. perf. εἱςήκειν quære in ἑςήκω.

Ἱςορέω ῶ propriè cognoſco. item viſo. memoriæ trado, commemoro. F. ήσω. P. ἱςόρηκα. aor. 1. ἱςόρησα. derivatur ab ἵςωρ ορος ὁ ἡ ſciens, peritus. Th. ἴσημι ſcio. ἱςορία ας ἡ, hiſtoria.

Ἰσχυρὸς ὰ ὸν robuſtus a um. (*ab* ἰσχὺς ύος ἡ *robur*) *in comparativo* ἰσχυρότερος 1 *Cor.* 10. 22.

Ἰσχύω poſſum, valeo, fortis ſum *Deut.* 31. *v.* 6. ἀνδρίζȣ καὶ ἴσχυε *maſculè te gere, & fortis eſto.* conduco *Matth.* 5. *v.* 13. εἰς ȣ̓δὲν ἰσχύει *ad nihil prodeſt. imperf.* ἴσχυον ες ε. οἱ ἰσχύοντες *bene valentes. Fut.* ἰσχύσω. *Præt.* ἴσχυκα. *a.* 1. ἴσχυσα.

Ἰχθὺς ύος ὁ piſcis. *Legitur etiam* ἰχθῦς.

Ἰχθύδιον ȣ τὸ piſciculus.

Ἴχνος εος τὸ veſtigium.

Ἰῶτα τὸ nomen *minima* literæ *apud Hebræos. Matth.* 5. 18.

KA.

KΑγὼ & ego. *compoſitum ex* καὶ *&* ἐγώ.
Καθὰ *adv.* ſicut. *ex* κατὰ *&* ἅ.

Καθαιρέω ῶ detraho. F. 1. ήσω. F. 2. καθελῶ deſtruam. P. καθῄρηκα. *a.* 2. καθεῖλον ες ε *detraxi, demiſi. part. aoriſt.* 2. καθελῶν ὄντος ὁ *Act.* 13. 19. *poſtquam delevíſſet. præſ. paſſ.* καθαιρέομαι οῦμαι *deſtruor.*

Καθαίρεσις εως ἡ deſtructio.

Καθαίρω purgo. F. καθαρῶ. P. κεκάθαρκα. *præt. paſſ.* κεκάθαρμαι. *part. præt. paſſ.* κεκαθαρμένος η ον *purgatus a um.*

Καθάπερ ſicut. *ex* κατὰ *&* ἅπερ, *ab* ὅσπερ ἥπερ ὅπερ. *Rom.* 4. *v.* 6.

Καθαρίζω purgo. F. ίσω. *a.* 1. ἐκαθάρισα. *a.* 1. *imperat.* καθάρισον άτω ατε. *a.* 1. *ſubj.* καθαρίσω ῃς ῃ. *a.* 1. *act. infin.* καθαρίσαι. *part. a.* 1. καθαρίσας αντος ὁ. *præt. act.* κεκαθάρικα. *præt. paſſ.* κεκαθάρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκαθαρίσθην, *Marc.* 1. 41. καθαρίσθητι. (*aor.* 1. *paſſ. imperat.*) *purificator.*

Καθαρισμὸς οῦ ὁ purgatio.

Καθαρὸς ὰ ὸν purus à um.

Καθαρότης ητος ἡ puritas.

Καθάπτω *propriè, contingo.* invado *cum Gen. ſcilicet verba ſenſuum regunt Genitivum.* F. ψω. P. καθῆφα. *aor.* 1. *act.* καθῆψα ας ε. *ex* κατὰ *&* ἅπτω.

Καθέδρα ας ἡ *ſuggeſtus*, cáthedra. *ex* καθέζομαι *ſedeo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ſedeo. F. καθεδοῦμαι. *Th.* ἕζω *colloco, facio ſedere. unde eſt* ἕδρα ας ἡ *ſella.*

Καθεῖς *vel* καθ' εἷς, alius poſt alium, ſigillatim. καθ' *pro* κᾲθ' *ex* καὶ εἶτα & deinde, *Iohan.* 8. 9. ἰῶτα *excidit in textu, quod etiam in aliis quandoque fieri ſolet.*

Καθέζω *ſedere facio. ex* κατὰ & ἕζω. καθέζομαι ſedeo. *part. præſ.* καθεζόμενος *ſedens. imperf.* ἐκαθεζόμην ου ετο *ſedebam.* F. καθεδοῦμαι.

Καθεξῆς ordine *Act.* 11. 4. deinceps, *conſequenter. ex* κατὰ & ἑξῆς. *de quo vide ſuprà.* ὁ καθεξῆς, ordine ſequens.

Καθεύδω dormio (*ex* κατὰ & εὕδω *dormio.*) *præſ. imperat.* κάθευδε *dormi. Ieſus D. N. ad diſcipulos dicit* κατ' εἰρωνείαν *Matt.* 26. 45. καθεύδετε *dormite. præſ. ſubj.* καθεύδω ῃς ῃ. 1. *pl.* καθεύδωμεν *dormiamus. imperf.* ἐκάθευδον ες ε. *Matth.* 25. 5. *F.* καθευδήσω.

Καθηγητὴς οῦ ὁ doctor, *à verbo* καθηγέομαι οῦμαι *viæ dux ſum, præeo, ſum præceptor. cum Genit. ex* κατὰ & ἡγέομαι *duco.*

Καθήκω (*ex* κατὰ & ἥκω) *pertineo, devenio. item convenio cum Dat. part. præſ.* καθήκων ουσα ῆκον. *Hinc* καθῆκον ήκοντος τὸ quod convenit, *decet. Rom.* 1. 28. ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, *facere quæ non decent.*

Κάθημαι σαι ται ſedeo. (*ex* κατὰ & ἧμαι *ſedeo*) *Act.* 23. *v.* 3. κάθῃ *pro* κάθησαι *ſedes. præſ. imperat.* κάθησο *ſede & contractè* κάθου. *præſ infin.* καθῆσθαι *ſedere. part. præſ.* καθήμενος η ον

ſedens,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ſedens, verſans, item habitans. *imperf.* ἐκαθήμην σο το *ſedebam.*

Καθημέραν quotidiè. *ponitur Adverbialiter, & ſæpe præponitur* τὸ, *Luc.* 11. *v.* 3. & 19. 47. *Sic dicitur* τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον *vel* ἐκ τοῦ τρίτου, *&c.*

Καθημερινὸς ἡ ὸν quotidianus a um, *à* καθ' ἡμέραν *quotidie. ex* κατὰ & ἡμέρα *dies.*

Καθίζω *ex* κατὰ & ἵζω colloco, ſedeo. *Fut.* ίσω. *aor.* 1. *act.* ἐκάθισα *ſedi Apoc.* 3. 21. ἐκάθισε *collocavit Act.* 18. 11. *aor.* 1. *imperat.* κάθισον άτω *ſide.* 2. *pl.* καθίσατε conſidite, *ubi notatur motus ad locum.* (ſedete *verò notat quietem*) *Matth.* 26. 36. *aor.* 1. *ſubj.* καθίσω ῃς ῃ. *aor.* 1. *infin.* καθίσαι *ſedere. part. a.* 1. καθίσας αντος ὁ *ſedens. præt. perf.* κεκάθικα *ſedi Marc.* 11. 2. *præſ. med.* καθίζομαι ſedeo. F. ίσομαι. *aor.* 1. *med.* ἐκαθισάμην ω ατο. *a.* 1. *ſubj.* καθίσωμαι ῃ ηται. *Luc.* 22. 30. καὶ καθίσησθε (2. *pl. a.* 1. *med. ſubj.*) & *ſederitis.*

Καθίημι (*ex* κατὰ & ἵημι) demitto. F. ήσω. P. καθῆκα, *Act.* 9. 25. *præſ. paſſ.* καθίεμαι *demittor. præſ. part.* καθιέμενος η ον.

Καθίστημι *vel* καθιστάω conſtituo (*ex* κατὰ & ἵστημι *ſtatuo.*) F. καταστήσω. P. καθέστηκα. *a.* 1. *act.* κατέστησα. *a.* 2. κατέστην ης η. *præſ. paſſ.* καθίσταμαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* κατεστάθην ης η.

Καθὸ ſicut, *adv. ex* κατὰ & ὅ. *Rom.* 8. 26.

Καθότι eo quòd, *ex* κατὰ & ὅ, τι. *Luc.* 19. *v.* 9. *Act.* 2. 24.

Καθόλου

Καθόλου (*ex* κατὰ *&* ὅλος) *q. d. per totum.* (κατὰ *cum Genit. inter alia ſignificat* per) *hoc eſt,* omninò, prorſus. *hinc* καθολικὸς ἡ ὸν *univerſalis.*

Καθοράω ῶ *perſpicio. Fut.* άσω. *P.* καθώρακα, *Atticè* καθεώρακα. *præſ. paſſ.* καθοράομαι ῶμαι perſpicior.

Καθοπλίζω *armo. F.* ίσω. *P.* καθώπλικα. *præſ. paſſ.* καθοπλίζομαι armor. *præter. paſſ.* καθώπλισμαι. *part. præt. paſſ.* καθωπλισμένος η ον *armatus a um.*

Καθὼς ſicut (*ex* κατὰ *&* ὡς *ſicut*) *adv. Rom.* 4.17.

Καὶ &, *conjunct. copul.* nam *Iohan,* 3. 13. itâne *Act.* 23. 3. igitur *Matth.* 2. *v.* 4. quamvis *Luc.* 18. 7. aut *Matth.* 15. 4. *&c.*

Καίγε & quidem. *vide ſuprà* γε.

Καινὸς ἡ ὸν novus a um. *comp.* καινότερος α ον *Act.* 17. 21.

Καινότης ητος ἡ novitas.

Καινοφωνία ας ἡ novitas vocum 2 *Tim.* 2. 16.

Καιρὸς οῦ ὁ tempus, opportunitas. *item* certum anni tempus *Luc.* 20. *v.* 10. *item* articulus temporis *Act.* 1. 7. 1 *Pet.* 1. 11. *item* occaſio *Eph.* 5. 16. *item* ratio *Heb.* 11. 11.

Καίω *uro.* accendo. *F.* καύσω. *P.* κέκαυκα. *præſ. paſſ.* καίομαι accendor, ardeo. *præt. paſſ.* κέκαυμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐκαύθην. *fut.* 1. *paſſ.* καυθήσομαι. *fut.* 1. *paſſ. ſubj.* καυθήσωμαι ῃ ηται 1 *Cor.* 13. 3. *a.* 2. *paſſ.* ἐκάην.

Κἀκεῖ & illic, *ex* καὶ *&* ἐκεῖ.

Κἀκεῖ-

Κἀκεῖθεν & illinc, *ex* καὶ & ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος & ille, *ex* καὶ & ἐκεῖνος.

Καίτοιγε *conjunct. cum indicat.* quanquam *Iohan.* 4. 2. *Act.* 14. 17. *vide ſuprà* γε.

Κακία ας ἡ malitia *Actor.* 8. 22. vitium. *item per Hebraiſmum idem quod* κάκωσις moleſtia, *vexatio Matth.* 6. 34. *Hebraum enim* רָעָה *utrumque ſignificat.*

Κακὸς ἡ ὸν *propriè ignavus, timidus, qui pedem refert in certamine. à* χάζω *recedo,* retrocedo. malus a um.

Κακῶς malè, *perperam. adv.*

Κακόω ῶ malè accipio, *affligo, vexo. Act.* 14. 2. malè affectum reddo, ich mach einen böß oder zornig *Act.* 7. 29.

Κάκωσις εως ἡ vexatio.

Κακοήθεια ας ἡ *prava & inveterata conſuetudo. item* malignitas, *ab adj.* κακοήθης ος ὁ ἡ *malignus a, pravis imbutus moribus. ex* κακὸς ἡ ὸν *malus a um, &* ἦθος εος τὸ *mos, conſuetudo. in pl. num.* ἤθεα η *mores.*

Κακολογέω ῶ maledíco *cum Accuſ. (ab adj.* κακολόγος ου ὁ ἡ *malédicus a.)* F. ήσω. P. κεκακολόγηκα. *a.* 1. ἐκακολόγησα. *a.* 1. *act. infin.* κακολογῆσαι *Marc.* 9. 39.

Κακοπάθεια ας ἡ vexatio. *ab adj.* κακοπαθὴς έος ὁ ἡ *ærumnoſus, ex* κακὸς & πάθος εος τὸ *paſſio. à* πάσχω *patior. in a.* 2. ἔπαθον *paſſus ſum.*

Κακοπαθέω ῶ *propriè, patior mala. item* æger ſum animo *Iacob.* 5. *v.* 13. perfero ſeu tolero adver-

adverſa 2 *Tim.* 2. 3. F. ήσω. *a.* 1. ἐκακοπάθησα. *a.* 1. *act. imperat.* κακοπάθησον άτω. *præt. act.* κεκακοπάθηκα.

Κακοποιὸς οῦ ὁ ἡ maleficus, *Iohan.* 18. 30. 1 *Pet.* 3. *v.* 16. γυνὴ κακοποιὸς *mulier mala*, *Proverb.* 12. 4.

Κακοποιέω ῶ malefacio (*ex* κακὸν *malum &* ποιέω *facio.*) F. ήσω. *a.* 1. ἐκακοποίησα. *aor.* 1. *act. infin.* κακοποιῆσαι.

Κακοῦργος (*pro* κακοεργὸς) *improbus*, maleficus, *facinoroſus. ex* κακὸς *malus &* ἔργον *opus.*

Κακουχέω ῶ *malè vexo, malè tracto, malè habeo aliquem. Fut.* ήσω. *Præt.* κεκακούχηκα. *præſ. paſſ.* κακουχέομαι οῦμαι malè vexor. *ex* κακὸς *&* ἔχω *habeo.*

Καλάμη ης ἡ ſtipula.

Κάλαμος ου ὁ arundo, *penna ſcriptoria, virga geometrica.*

Καλέω ῶ voco. F. καλέσω. *aor.* 1. ἐκάλεσα. *a.* 1. *imperat.* κάλεσον άτω. *a.* 1. *act. infin.* καλέσαι *vocare. part. a.* 1. καλέσας αντος ὁ. *præt. act.* κέκληκα (*pro* κεκάληκα.) *præſ. paſſ.* καλέομαι οῦμαι nominor, *Luc.* 10. 39. *præt. paſſ.* κέκλημαι *vocatus ſum. aor.* 1. *paſſ.* ἐκλήθην. *fut.* 1. *paſſ.* κληθήσομαι ῃ εται *vocabor.*

Καλλιέλαιος ου ἡ *vera &* frugifera olea. *ex* κάλλος εος τὸ *pulchritudo, &* ἐλαία ας ἡ *olea, oliva, nomen arboris.*

Καλοδιδάσκαλος ου ὁ ἡ honeſtatis magiſter a.

Καλοποιέω ῶ benefacio.

Καλὸς.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Καλὸς ἡ ὸν pulcer, *honeſtus*, bonus. *comparat.* καλλίων ονος ὁ ἡ *in n. g.* κάλλιον *melius, capitur Adverbialiter Act.* 25. 10. *Superl.* κάλλιστος, *optimus, pulcerrimus.* τὸ καλὸν (*ſubſtantivè*) *decus, commodum, honeſtas.*

Καλῶς *adv.* benè, *probè*, *rectè. comp.* κάλλιον *meliùs.*

Καλύπτω operio. F. καλύψω. *a.* 1. *act.* ἐκάλυψα. *a.* 1. *act. imperat.* κάλυψον άτω. *præſ. paſſ.* καλύπτομαι tegor. *præt. paſſ.* κεκάλυμμαι. *part. præt. paſſ.* κεκαλυμμένος η ον *tectus a um.*

Κάλυμμα τος τὸ velamen.

Κάμηλος ου ὁ camelus, *Matth.* 3. 4. *item* funis nauticus, *Luc.* 18. 25.

Κάμινος ου ἡ fornax.

Καμμύω (*pro* καταμύω) *propriè, claudo oculos,* conniveo. *F.* ύσω. *aor.* 1. ἐκάμμυσα *pro* κατέμυσα. *P.* κεκάμμυκα. *pro* καταμέμυκα. *ex* κατὰ *&* μύω *claudo, occludo, comprimo. F.* μύσω. *P.* μέμυκα.

Κάμνω laboro, ægroto, *Iacob.* 5. 15. *F.* καμῶ. *P.* κέκμηκα *defatigatus fui. a.* 2. ἔκαμον. *a.* 2. *ſubj.* κάμω ῃς ῃ, *Heb.* 12. 3. ἵνα μὴ κάμητε (2. *pl. a.* 2. *ſubj. act.*) *ne fatiſcatis.*

Κάμπτω flecto. *F.* κάμψω. *P.* κέκαμφα. *aor.* 1. ἔκαμψα. *a.* 1. *act. ſubj.* κάμψω ῃς ῃ.

Κἂν etſi, quamvis. *conjunct. diſcr. ex* καὶ *&* ἂν *ſi.* & ſi *Marc.* 5. 28. *Heb.* 12. 20. ſaltem *Marc.* 6. 56. *Act.* 5. 15.

Κανὼν όνος ὁ regula, menſura.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Καπηλεύω caupónor (*à nomine* κάπηλος ου ὁ *caupo.*) *Fut.* εύσω. *P.* κεκαπήλευκα. κάπηλος ου ὁ *propriè dicitur* ὁ πιπράσκων τὰ περὶ τὴν κάπην. κάπη ης ἡ *idem quod* φάτνη ης ἡ *præſepe. item pabulum, cibus. à* κάπτω *cómedo, cibum capto: vel (quæ notatio veri eſt ſimilior) ſic dicitur q.* κακιῶν τὸν πηλὸν *vitians vinum,* πηλὸς *propriè* lutum *& Ionicè quoque* vinum. *Sicut* חֵמָר *lutum &* חֶמֶר *merum apud Hebræos.*

Καπνὸς οῦ ὁ fumus.

Καρδία ας ἡ cor, *Rom.* 9. 2.

Καρδιογνώστης ου ὁ cordium cognitor. *ex* καρδία *cor &* γνώστης ου ὁ *cognitor, à* γινώσκω *cognoſco.*

Καρπὸς οῦ ὁ fructus.

Καρποφόρος ου ὁ ἡ frugifer a. *ex* καρπὸς *&* φέρω *fero.*

Καρποφορέω ῶ fructum fero. *F.* ήσω. *præt. act.* κεκαρποφόρηκα. *a.* 1. ἐκαρποφόρησα.

Καρτερέω ῶ forti animo ſum. *F.* ήσω. *P.* κεκαρτέρηκα. *ab adj.* καρτερὸς ὰ ὸν *validus. & hoc à* κάρτος εος τὸ *robur, per metatheſin pro* κράτος εος τὸ *vis, potentia.*

Κάρφος εος τὸ feſtúca. *à* κάρφω. *F.* κάρψω, *arefacio, ſicco. Ejuſmodi lignorum particulæ abſciſſæ è veſtigio exareſcunt.*

Κατὰ *præpoſ.cum Genit.* contra, per, de, è, ſuper, in. *cum Accuſ.* ſecundum, verſus, cum, propter, apud. in, per, *Iohan.* 5. *v.* 4. κατὰ καιρὸν *per intervallum. in compoſitione valet*

contra,

contra, de, ad, valdè, & *ſæpiſſimè* deorſum, *tanquam ab adv.* κάτω.

Καταβαίνω deſcendo. (*ex* κατὰ *quod hic idem eſt quod* κάτω *deorſum, &* βαίνω *eo*) *imperf.* κατέβαινον. F. καταβήσομαι. P. καταβέβηκα. *a. 2.* κατέβην ης η. *a. 2. imperat.* κατάβα (*per apocopen*) *pro* κατάβηθι. *3. ſing.* καταβάτω *deſcendat Luc.* 17.31. *a.2. ſubj.* καταβῶ ῇς ῇ. *a.2. infin.* καταβῆναι. *part. a. 2.* καταβὰς άντος ὁ.

Κατάβασις εως ἡ deſcenſus.

Καταβάλλω dejicio. F. καταβαλῶ. P. καταβέβληκα. *præſ. med.* καταβάλλομαι fundamentum jacio. *præt. paſſ.* καταβέβλημαι. *a.1. paſſ.* κατεβλήθην. *præt. med.* καταβέβολα.

Καταβολὴ ῆς ἡ fundamentum.

Καταβαρέω ῶ *dégravo, pondere deprimo*, onero. F. ήσω. *a. 1.* κατεβάρησα. P. καταβεβάρηκα. *vide* βάρος εος τὸ *pondus.*

Καταβιβάζω *propriè, facio deſcendere, demitto, quo ſenſu accipitur Ioſuæ* 2. 18. *item* deturbo, *dejicio, deprimo.* F. άσω. *a. 1. act.* κατεβίβασα. *a. 1. paſſ.* κατεβιβάσθην. *fut. 1. paſſ.* καταβιβασθήσομαι η εται. *Luc.* 10. 15.

Καταβραβεύω *debito brabio (præmio) privo*, imperioſè ago. F. εύσω. *a. 1.* κατεβράβευσα.

Καταγγέλλω annuntio, celebro. F. καταγγελῶ. P. κατήγγελκα. *a. 1.* κατήγγειλα. *a. 2.* κατήγγελον *Act.* 13. 5. *præſ. paſſ.* καταγγέλλομαι *annuntior. aor. 2. paſſ.* κατηγγέλην ης η. *præt. med.* κατήγγελα.

Καταγγελεὺς έως ὁ annuntiator.

Καταγελάω ῶ derideo *cum Genit. imperf.* κατεγέλαον ων, αες ας, αε α. F. άσω. P. καταγεγέλακα. *a.* 1. *act.* κατεγέλασα.

Καταγινώσκω, *decerno adverſus aliquem*, condemno. F. καταγνώσομαι. P. κατέγνωκα. *præt. paſſ.* κατέγνωσμαι. *part. præt. paſſ.* κατεγνωσμένος *damnandus* (*pro* καταγνωστέος) *Gal.* 2. 11.

Κατάγω, κατάγνυμι *vel* καταγνύω confringo. *Fut.* κατεάξω. *aor.* 1. *act.* κατέαξα. *præſ. paſſ.* κατάγνυμαι *confringor. aor.* 2. *paſſ.* κατεάγην ης η. *a.* 2. *paſſ. ſubj.* κατεαγῶ ῇς ῇ. *Iohan.* 19. 31. ἵνα κατεαγῶσιν. (3. *pl. aor.* 2. *paſſ. ſubj.*) *ut confringerentur.*

Κατάγω deduco (*ex* κατὰ *pro* κάτω *deorſum &* ἄγω *duco.*) F. κατάξω. *a.* 2. κατήγαγον. *a.* 2. *ſubj.* καταγάγω ῃς ῃ. *aor.* 2. *infin.* καταγαγεῖν. *part. a.* 2. *act.* καταγαγὼν, ῦσα όν. *præt. act.* κατῆχα. *præt. paſſ.* κατῆγμαι ῆξαι ῆκται. *a.* 1. *paſſ.* κατήχθην ης η *devectus fui.*

Καταγωνίζομαι (*ex* κατὰ *&* ἀγωνίζομαι *certo*) debello. F. ίσομαι. *a.* 1. *med.* κατηγωνισάμην ω ατο. *præt. paſſ.* κατηγώνισμαι.

Καταδέω obligo. F. ήσω. P. καταδέδεκα. *aor.* 1. κατέδησα.

Κατάδηλος ου ὁ ἡ manifeſtus a.

Καταδικάζω *judico contra aliquem*, condemno. F. άσω. *a.* 1. κατεδίκασα. *a.* 1. *paſſ.* κατεδικάσθην. *fut.* 1. *paſſ.* καταδικασθήσομαι ῃ εται *condemnabor.*

Καταδιώ-

Καταδιώκω proſequor. F. καταδιώξω. aor. 1. act. κατεδίωξα ας ε. *Marc.* 1. 36.

Καταδουλόω ῶ in ſervitutem adigo. F. ώσω. P. καταδεδούλωκα. *a.* 1. *med.* κατεδουλωσάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. ſubj.* καταδουλώσωμαι η ηται. 3. *pl.* καταδουλώσωνται *Gal.* 2. 4.

Καταδυναστεύω ſub poteſtatem redigo, *tyrannidem exerceo in aliquem* (*ex* κατὰ & δυναστεύω *ſum princeps.* δυνάστης ου ὁ *optimas. vide ſuprà*) F. εύσω. P. καταδεδυνάστευκα.

Καταισχύνω pudefacio, dedecoro. 1 *Cor.* 11. 4. 5. F. καταισχυνῶ. P. κατῄσχυγκα. *a.* 1. κατῄσχυνα. *præſ. paſſ.* καταισχύνομαι pudefio. *imperf.* κατῃσχυνόμην ου ετο. *Luc.* 13. 17. κατῃσχύνοντο *pudefiebant. a.* 1. *paſſ.* κατῃσχύνθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* καταισχυνθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1 *paſſ.* καταισχυνθήσομαι η εται *pudefiam. ex* κατὰ & αἰσχύνω *pudefacio. ab* αἰσχύνη ης ἡ *pudor ob peccatum admiſſum. metus juſtæ reprehenſionis. Them.* αἶσχος εος τὸ *turpitudo, fœditas.*

Κατακαίω exuro. *imperf.* κατέκαιον. F. κατακαύσω. *a.* 1. *act.* κατέκαυσα. *aor.* 2. *act.* κατέκαον. *a.* 1. *act. infin.* κατακαῦσαι *comburere.* P. κατακέκαυκα. *præſ paſſ.* κατακαίομαι *comburor. a.* 1. *paſſ.* κατεκαύθην *exuſtus fui. fut.* 1. *paſſ.* κατακαυθήσομαι *exurar. a.* 2. *paſſ.* κατεκάην ης η *exuſtus fui. fut.* 2. *paſſ.* κατακαήσομαι.

Κατακαλύπτω *óbtego.* F. ψω. P. κατακεκάλυφα. *præſ. paſſ.* κατακαλύπτομαι *velor.*

Κατακαυχάομαι ῶμαι glorior *adverſus quempiam.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

piam. (*ex* καυχάομαι ῶμαι *glorior &* κατὰ *cum Genit. contra, adverſus.*) *vide* καυχάο-μαι ῶμαι.

Κατάκειμαι jaceo, decumbo, accumbo, *imperf.* κατεκείμην σο το. *præſ. infin.* κατακεῖσθαι. *part. præſ.* κατακείμενος η ον. F. κατακείσομαι.

Κατακλάω frango. F. άσω. *a.* I. κατέκλασα ας ε.

Κατακλείω includo. F. είσω. *a.* I. κατέκλεισα ας ε. κλείω *claudo.*

Κατακληροδοτέω ſorte diſtribuo. (*ex* κατὰ *&* κληροδοτέω ῶ *ſorte diſtribuo.*) *à* κληροδότης ου ὁ *teſtator, & hoc ex* κλῆρος ου ὁ *ſors, &* δότης ου ὁ *dator. à* δίδωμι, δώσω, δέδωκα, δέδομαι σαι ται

Κατακλίνω, facio diſcumbere, dıſcumbo. F. κατακλινῶ. *a.* I: κατέκλινα. *a.* I. *imperat.* κατάκλινον άτω ατε. P. κατακέκλικα. *a.* I. *paſſ.* κατεκλίθην. *a.* I. *paſſ. ſubj.* κατακλιθῶ ῇς ῇ *diſcumbam. a.* I. *paſſ. infin.* κατακλιθῆναι *diſcumbere.*

Κατακλύζω *inundo*, ſubmergo. F. ύσω. *præt. act.* κατακέκλυκα. *præt. paſſ.* κατακέκλυσμαι. *a.* I. *paſſ.* κατεκλύσθην. *part. aor.* I. *paſſ.* κατακλυσθεὶς *ſubmerſus.*

Κατακλυσμὸς ου ὁ dıluvium.

Κατακολουθέω ῶ ſubſequor. F. ήσω. *a.* I. κατηκολούθησα. *part. aor.* I. κατακολουθήσας ασα αν. P. κατηκολούθηκα. *cum Dat.*

Κατακόπτω concído. F. ψω. P. κατακέκοφα.

Κατακρημνίζω *per præcipitia & prærupta loca dejicio, præcipitem deorſum ago*, præcipito (*ex* κατὰ *&* κρημνίζω *præcipitem ago*, *à* κρη-

μνὸς

μνὸς ȣ̃ ὁ præcipitium.) F. ίσω. a. 1. κατεκρήμνισα. a. 1. infin. κατακρημνίσαι. præt. act. κατακεκρήμνικα. præt. paſſ. κατακεκρήμνισμαι.

Κατακρίνω judico, ſeu ſententiam fero contra aliquem, condemno. Fut. κατακρινῶ. aor. 1. κατέκρινα ας ε αν. P. κατακέκρικα. præt. paſſ. κατακέκριμαι σαι ται condemnatus ſum. a. 1. paſſ. κατεκρίθην ης η. aor. 1. paſſ. ſubj. κατακριθῶ ῇς ῇ ῶμεν ῆτε. fut. 1. paſſ. κατακριθήσομαι ῃ εται.

Κατάκριμα τος τὸ condemnatio.

Κατάκρισις εως ἡ idem.

Κατακυριεύω (cum Genit. vi præpoſitionis κατὰ) dominor, ſemel ſupero Act. 19. 16. F. εύσω. a. 1. κατεκυρίευσα. part. a. 1. act. κατακυριεύσας αντος ὁ.

Καταλαλιὰ ᾶς ἡ obtrectatio, obloquutio.

Κατάλαλος ου ὁ ἡ, obloquutor, maledicus a.

Καταλαλέω ῶ óbloquor, loquacitate obruo, certo. detraho cum Genit. Fut. ήσω. Præt. καταλελάληκα.

Καταλαμβάνω deprehendo. F. καταλήψομαι. P. κατείληφα, in infin. κατειληφέναι apprehendiſſe. a. 2. act. κατέλαβον ες ε. præſ. med. καταλαμβάνομαι comperio. præt. paſſ. κατείλημμαι, in part. κατειλημμένος η ον deprehenſus. aor. 1. paſſ. κατελήφθην ης η. a. 2. med. κατελαβόμην ου ετο comprehendi, aſſequutus ſum. a. 2. med. infin. καταλαβέσθαι. part. a. 2. med. καταλαβόμενος.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Καταλέγω *deligo, állego*. F. ξω. P. χα. *præſ. paſſ.* καταλέγομαι állegor.

Κατάλειμμα τος τὸ reliquiæ,

Καταλείπω relinquo. F. καταλείψω εις ει. P. καταλέλειφα. *a.* 1. *act.* κατέλειψα. *a.* 2. *act.* κατέλιπον. *præſ. paſſ.* καταλείπομαι. *præt. paſſ.* καταλέλειμμαι. *in part.* καταλελειμμένος *relictus. præt. med.* καταλέλοιπα.

Καταλιθάζω lapido *cum Accuſ.* F. άσω. P. καταλελίθακα. *a.* 1. κατελίθασα.

Καταλλάσσω reconcilio. F. ξω. *a.* 1. κατήλλαξα. *in part.* καταλλάξας αντος. *a.* 2. *paſſ.* κατηλλάγην ης η. *aor.* 2. *paſſ. imperat.* καταλλάγηθι ήτω. *part. a.* 2. *paſſ.* καταλλαγεὶς έντος.

Καταλλαγὴ ῆς ἡ reconciliatio.

Κατάλοιπος ου ὁ ἡ reliquus a.

Καταλύω diſſolvo, deſtruo, diverſor. *Fut.* ύσω. *a.* 1. κατέλυσα. *a.* 1. *ſubj.* καταλύσω ης η. *a.* 1. *infin.* καταλῦσαι. *a.* 1. *paſſ.* κατελύθην. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* καταλυθῶ. *fut.* 1. *paſſ.* καταλυθήσομαι *deſtruar.*

Κατάλυμα τος τὸ diverſorium.

Καταμανθάνω diſco. *item* conſidero. F. καταμαθήσω. *a.* 2. κατέμαθον. *a.* 2. *imperat.* κατάμαθε. 2. *pl.* καταμάθετε *diſcite.*

Καταμαρτυρέω ῶ teſtor contra aliquem. F. ήσω. P. καταμεμαρτύρηκα.

Καταμένω cómmoror.

Καταμόνας privatim *adv. ſicut dicimus* κατ' ἰδίαν *ſcil.* χώραν.

Καταμύω vide καμμύω.

Καταναλίσκω conſumo. F. καταναλώσω. aor. I. κατανήλωσα. *Præt.* κατανήλωκα. *ex* κατὰ & ἀναλίσκω.

Κατανάθεμα τοῦ τὸ *anáthema adverſus quempiam.*

Καταναθεματίζω *devoveo. F.* ίσω. *vide ſuprà* ἀναθεματίζω.

Καταναρκάω ῶ obtorpeo cum alicujus incommodo. F. ήσω. *a.* I. *act.* κατενάρκησα *cum Genit. ex* κατὰ & ναρκάω *torpore afficior. Th.* νάρκη ης ἡ *torpédo, torpor, veternus.*

Κατανεύω innuo. F. εύσω. *a.* 1. κατένευσα. P. κατανένευκα.

Κατανοέω ῶ animadverto, conſidero. *imperf.* κατενόεον ουν. F. ήσω. P. κατανενόηκα. *aor.* I. *act.* κατενόησα. *aor.* I. *act imperat.* κατανόησον άτω ατε. *a.* I. *infin.* κατανοῆσαι. *part. a.* I. *act.* κατανοήσας αὐτὸς ὁ.

Καταντάω ῶ pervenio. F. ήσω. *aor.* I. κατήντησα. P. κατήντηκα. *ex* κατὰ & ἀντάω ῶ *obviam venio.*

Κατανύσσω compungo. F. ξω. *aor.* I. κατένυξα. *a.* 2. *act.* κατένυγον. *a.* 2. *paſſ* κατενύγην ης η *compunctus fui. Actor.* 2. κατενύγησαν (3. *pl. a.* 2. *paſſ. indic.*) *ubi* κατανυγῆναι *eſt repentino dolore tanquam calcarium aut ſtimulorum impulſu ſubito & acri terreri, conſternari. præt. act.* κατανένυχα. *præt. paſſ.* κατανένυγμαι ξαι κται.

Κατάνυξις εως ἡ *propriè compunctio in corpore.*

per metaph. moleſtia, dolor *quo animus hominis quaſi lancinatur. item* ſopor, *ſtupor, altiſſimus veternus.*

Καταξιόω ῶ *dignum judico. F.* ώσω. *P.* κατηξίωκα. *a.* 1. *paſſ.* κατηξιώθην ης η dignus habitus fui. *in ſubj.* καταξιωθῶ. *in a.* 1. *paſſ. infin.* καταξιωθῆναι. *in part.* καταξιωθεὶς έντος ὁ.

Καταπατέω ῶ conculco. *F.* ήσω. *P.* καταπεπάτηκα. *a.* 1. κατεπάτησα. *in ſubj.* καταπατήσω ῃς ῃ ωσι. *in part.* καταπατήσας αντος ὁ. *a.* 1. *paſſ.* κατεπατήθην ης η.

Καταπαύω compeſco, in requie colloco. *Hebr.* 4. 8. requieſco. *ibid. v.* 10. *F.* αύσω. *a.* 1. κατέπαυσα. *P.* καταπέπαυκα. *præt. paſſ.* καταπέπαυμαι σαι ται.

Κατάπαυσις εως ἡ requies.

Καταπέτασμα τος τὸ aulæum, *velum quod rei cuipiam obtenditur.* ἀ καταπετάννυμι *expando. F.* άσω.

Καταπίνω deglutio. *F. med.* καταπίομαι. *a.* 2. *act.* κατέπιον. *a.* 2. *act. ſubj.* καταπίω ῃς ῃ. *P.* καταπέπωκα. *a.* 1. *paſſ.* κατεπόθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* καταποθῶ ῇς ῇ.

Καταπίπτω décido. *a.* 2. κατέπεσον. *part. a.* 2. *act.* καταπεσὼν όντος ὁ.

Καταπλέω *navi devehor*, navigo. *F.* εύσω. *a.* 1. κατέπλευσα.

Καταπονέω ῶ *labore conficio, fatígo. Fut.* ήσω. *P.* καταπεπόνηκα. *præſ. paſſ.* καταπονέομαι οῦμαι opprimor, fatigor.

Καταπον

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Καταποντίζω *demergo. F.* ίσω. *P.* καταπεπόντικα. *præſ. paſſ.* καταποντίζομαι demergor. *a.* 1. *paſſ.* κατεποντίσθην. *in ſubj.* καταποντισθῶ ῇς ῇ. *Th.* πόντος ου ὁ *mare, pontus.*

Κατάρα ας ἡ execratio. *ex* κατὰ & ἀρὰ ᾶς ἡ. *vide ſuprà.*

Καταράομαι ῶμαι execror, *imprecor, devoveo. aor.* 1. *med.* κατηρασάμην ω ατο. *præt. paſſ.* κατήραμαι.

Καταργέω ῶ inanem reddo, aboleo, inutilem reddo, otioſum *Luc.* 13. 7. *propriè, facio ceſſare. F.* ήσω. *P.* κατήργηκα. *a.* 1. *act.* κατήργησα. *præſ. paſſ.* καταργέομαι οῦμαι *deſtruor, aboleor. præt. paſſ.* κατήργημαι *inutilis redditus ſum. aor.* 1. *paſſ.* κατηργήθην *evanui, Gal.* 5. *v.* 4. *liberatus ſum Rom.* 7. *v.* 6. *fut.* 1. *paſſ.* καταργηθήσομαι ῃ εται *deſtruar. ex* κατὰ & ἀργέω, *vide ſuprà.*

Καταριθμέω *annumero. F.* ήσω. *P.* κατηρίθμηκα. *præt. paſſ.* κατηρίθμημαι. *part. præt. paſſ.* κατηριθμημένος η ον, annumeratus. *Th.* ἀριθμός.

Καταρτίζω *propriè, luxata membra in ſuum locum ſeu in naturalem ſedem repono. item* perficio, *ſarcio, coagmento. inſtauro. F.* ίσω. *aor.* 1. *act.* κατήρτισα ας ε. *aor.* 1. *act. opt.* καταρτίσαιμι αις αι. 1 *Pet.* 5. 10. *Heb.* 13. 21. *a.* 1. *infin.* καταρτίσαι *complere. præt. paſſ.* κατήρτισμαι. *præt. paſſ. infin.* κατηρτίσθαι *conſtructum fuiſſe. part. præt. paſſ.* κατηρτισμένος η ον, *coagmentatus Rom.* 9. 22. *perfectus. Luc.* 6. 40.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

a. 1. *med.* κατηρτισάμην ω ας *aptavi Matth.* 21.16. *Heb.* 10. 5. *Th.* ἄρτιος ου ὁ ἡ par, *propriè de numero.*

Κατάρτισις εως ἡ inſtauratio.

Καταρτισμὸς οῦ ὁ coagmentatio.

Κατασείω *propriè deorſum moveo, quatio, manu ſilentium facio, ſignum do manu,* manu ſilentium poſtulo, *quum manus decuſſione ſignificamus, nos cupere, ut ſilentium præſtetur.* F. είσω. P. κατασέσεικα. *a.* 1. *act.* κατέσεισα ας ε. *part. a.* 1. *act.* κατασείσας αντος ὁ.

Κατασκάπτω diruo. F. ψω. *aor.* 1. κατέσκαψα. P. κατέσκαφα. *præt. paſſ.* κατέσκαμμαι. *part. præt. paſſ.* κατεσκαμμένος η ον *dirutus.* τὰ κατεσκαμμένα *ruinæ, Act.* 15.16.

Κατασκευάζω præparo. F. άσω. P. κατεσκεύακα. *aor.* 1. *act.* κατεσκεύασα. *præt. paſſ.* κατεσκεύασμαι. *part. præt. paſſ.* κατεσκευασμένος *præparatus. a.* 1. *paſſ.* κατεσκευάσθην ης η.

Κατασκηνόω ῶ nidulor, *nidum ſtruo.* F. ώσω. *a.* 1. κατεσκήνωσα.

Κατασκήνωσις εως ἡ nidus.

Κατασκιάζω obumbro. F. άσω. P. κατεσκίακα. *a.* 1. κατεσκίασα.

Κατάσκοπος ου ὁ explorator, à κατασκέπτομαι *ſpeculor. præt. med.* κατέσκοπα. σκέπτομαι *diſpicio, conſidero. Futur.* σκέψομαι. *præt. paſſ.* ἔσκεμμαι.

Κατασκοπέω ῶ exploro. F. ήσω. P. κατεσκόπηκα. *a.* 1. κατεσκόπησα. *a.* 1. *infin.* κατασκοπῆσαι.

Κατασο-

Καταсοφίζω *ſophiſmatis & argutis fallaciis utor adverſus aliquem, vafrè & callidè comminiſcor technas, quibus alium queam circumvenire. F.* ίσω. *P.* καλασεσόφικα. *a.* 1. *med.* καλεσοφισάμην ω αι. *part. a.* I. *med.* κατασοφισάμενος, *aſtutè premens.*

Καταστέλλω reprimo, ſedo *cum Acc.* F. I. καταστελῶ. F. 2. καταστελῶ. *a.* I. κατέστειλα. *part. a.* I. καλαστείλας *qui ſedavit.* P. κατέσταλκα. *præt. paſſ.* κατέσταλμαι. *in part.* καλεσταλμένος *ſedatus. præt. med.* κατέστολα *demiſi, ornavi, unde eſt*

Καταστολὴ ῆς ἡ *vi præpoſitionis* κατὰ, *quæ hîc idem ſignificat quod* κάτω *deorſum,* veſtis promiſſa *hac voce notatur, qua ad pedes uſque amiciebantur. vide infrà* στολή.

Καθίστημα τος τὸ habitus, *ſtatus, conſtitutio. à* καθίστημι *conſtituo.*

Κατασύρω pertraho. *F.* κατασυρῶ. *P.* κατασέσυρκα.

Καταστρέφω ſubverto. *F.* ψω. P. κατέστρεφα. *præt. med.* κατέστροφα, *unde eſt*

Καταστροφὴ ῆς ἡ ſubverſio.

Καταστρηνιάζω laſcivio. F. άσω. P. καλεστρηνίακα. *a.* I. καλεστρηνίασα. *in ſubj.* καλαστρηνιάσω ης η. *ex* κατὰ *&* στρηνιάω *luxurior, laſcivio. Th.* στρῆνος εος τὸ *luxus, deliciæ.*

Καταστρώννυμι proſterno. F. καταστρώσω. P. καλέστρωκα. *a.* I. *paſſ.* καλεστρώθην ης η ησαν *proſtrati fuerunt.*

Κατασφάττω júgulo. *Fut.* ξω. *aor.* I. καλέσφαξα.

a. 1. act. imperat. κατάσφαξον ἀτω ατε.

Κατασφραγίζω obſigno. F. ίσω. P. κατεσφράγικα. præt. paſſ. κατεσφράγισμαι. in part. κατεσφραγισμένος obſignatus.

Κατάσχεσις εως ἡ poſſeſſio, occupatio. à κατέχω.

Κατατίθημι depono. F. ήσω. P. κατατέθεικα. a. 1. act. κατέθηκα. aor. 2. med. κατεθέμην σο το. a. 2. med. infin. καταθέσθαι χάριτάς τινι, inire gratiam ab aliquo.

Κατατομὴ ῆς ἡ conciſio. à præt. med. κατατέτομα verbi κατατέμνω concido.

Κατατοξεύω ſagitta trajicio, jaculo tranſverbero, telo configo. F. εύσω. P. κατατετόξευκα. fut. 1. paſſ. κατατοξευθήσομαι ſagitta configar. τόξον ου τὸ arcus.

Κατατρέχω. aor. 2. κατέδραμον decurri, ich bin hinab geloffen. ex κτ (pro κάτω deorſum) & τρέχω curro, Act. 21. 32.

Καταφάγω dévoro idem quod κατεσθίω. præſ. imperat. κατάφαγε Apoc. 10. v. 9. F. καταφάγομαι. a. 2. act. κατέφαγον ες ε devoravi, exédi Matth. 13. 4. part. a. 2. act. καταφαγὼν όντος ὁ qui abligurivit, devoravit.

Καταφέρω. F. κατοίσω. a. 1. κατήνεγκα tuli Act. 26. 10. præſ. paſſ. καταφέρομαι deorſum feror, mergor. a. 1. paſſ. κατηνέχθην, in part. κατενεχθεὶς deturbatus.

Καταφεύγω perfugio, perfugium habeo ad aliquem, confugio. F. ξομαι. a. 2. κατέφυγον ες ε. in part. καταφυγὼν όντος ὁ.

Καταφθέι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Καταφθείρω corrumpo, *deprávo. F.* καταφθερῶ. *P.* κατέφθαρκα. *aor.2.* κατέφθαρον. *præt. paſſ.* κατέφθαρμαι. *a. 2. paſſ.* κατεφθάρην. *F. 2. paſſ.* καταφθαρήσομαι *corrumpar.*

Καταφιλέω ῶ deoſculor. *imperf.* κατεφίλεον ουν, εε ει. *part. præſ.* καταφιλέων ῶν, έουσα οῦσα. *a. 1. act.* κατεφίλησα. *P.* καταπεφίληκα.

Καταφρονέω ῶ *propriè, ſentio contra aliquem, alicui non bene cupio. item* deſpicio, ſperno *cum Gen. præſ. imper.* καταφρόνεε ει, εέτω είτω. έετε εῖτε, εέτωσαν είτωσαν. *F.* ήσω. *a. 1. act.* κατεφρόνησα. *aor. 1. ſubj.* καταφρονήσω ῃς ῃ. ητε. *præt. act.* καταπεφρόνηκα.

Καταφρονητὴς οῦ ὁ contemptor. *Hebr.* אִישׁ לָצוֹן *vir irriſionis.*

Καταχέω effundo. *aoriſt. 1. act.* κατέχευα ας ε. *vide* χέω.

Καταχθόνιος ου ὁ ἡ ſubterraneus a. χθὼν ονὸς ἡ *terra.*

Καταχράομαι ῶμαι abutor. *F.* ήσομαι. *a. 1. med.* κατεχρησάμην ω ατο. *a. 1. med. infin.* καταχρήσασθαι *abuti. cum Dat.*

Καταψύχω refrigero. *F.* ύξω. *P.* κατέψυχα. *a. 1.* κατέψυξα. *a. 1. act. ſubj.* καταψύξω ῃς ῃ.

Κατείδωλος ου ὁ ἡ idolis refertus a.

Κατέναντι *ex adverſo,* è regione, *adverb. cum Genit.*

Κατενώπιον in conſpectu, *adv. cum Genit.*

Κατεξουσιάζω *cum Genitiv.* poteſtatem exerceo in aliquem (*non contra aliquem*)

Marc. 10. 42. *vel aliquem habeo in mea poteſtate, prout Lucas* 22. *v.* 25. *ſimplici verbo* ἐξουσιάζω *idem dicit.*

Κατεργάζομαι efficio, operor *Rom.* 5. 3. confero 2 *Cor.* 4. 17. perpetro *Rom.* 1. 27. *F.* άσομαι. *a.* 1. *med.* κατειργασάμην ω ατω *effeci.* *a.* 1. *med. infin.* κατεργάσασθαι *patraviſſe. part. a.* 1. *med.* κατεργασάμενος, *qui* confecit *ſeu* occídit, delevit, *Galli* ſuperavit. *Eph.* 6. 13. *a.* 1. *paſſ.* κατειργάσθην ης η 2 *Cor.* 12. 12. *éditus, ſeu demonſtratus fui.*

Κατέρχομαι deſcendo. *F.* κατελεύσομαι. *a.* 2. κατῆλθον ες ε *véni Act.* 18. 5. *devéni Act.* 27. 5. *a.* 2. *infin.* κατελθεῖν *devenire. part. a.* 2. κατελθὼν όντος ὁ *qui deſcendit. Act.* 15. 1.

Κατεσθίω dévoro, *legitur in præſenti, Luc.* 20. 47. 2 *Cor.* 11. 20. *Gal.* 5. 15. *imperf.* κατήσθιον ες ε. *Gen.* 40. 17.

Κατευθύνω dirigo. *F.* κατευθυνῶ. *a.* 1. *act.* κατεύθυνα. *a.* 1. *act. opt.* κατευθύναιμι αις αι *dirigam.* *a.* 1. *act. infin.* κατευθῦναι *dirigere. ex* κατὰ *&* εὐθύνω *dirigo, corrigo.*

Κατεφίστημι inſurgo. *F.* κατεπιστήσω. *P.* κατεφέστηκα. *a.* 2. *act.* κατεπέστην ης η. *Act.* 18. 12.

Κατέχω retineo, teneo 1 *Cor.* 15. 2. obtineo *Luc.* 14. 9. obſto 2 *Theſſ.* 2. 7. detineo *Rom.* 1. 18. *imperf.* κατεῖχον, tenebam *Act.* 27. 40. *F.* καθέξω. *P.* κατέσχηκα. *a.* 2. *act.* κατέσχον ες ε *Matth.* 21. 38. κατάσχωμεν (1. *pl. aor.* 2. *act. ſubj.*) *occupemus. præſ. paſſ.* κατέχομαι *detineor.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

neor. imperf. κατηγόρουν ου ει *Iohan. 5. v. 4.*

Κατηγορία ας ἡ accuſatio.

Κατήγορος ου ὁ accuſator.

Κατηγορέω ῶ accuſo, *cum Genit. propriè, in foro contra aliquem loquor. ex* κατὰ *contra &* ἀγορέω, *pro quo extra compoſitionem uſitatum eſt* ἀγορεύω *conciónor, in foro coram populo dico.* (ἀγορὰ ᾶς ἡ *forum.) F.* ήσω. *P.* κατηγόρηκα. *a.1.act.* κατηγόρησα. *imperf.* κατηγόρεον ουν. *præſ. paſſ.* κατηγορέομαι οῦμαι, *accuſor. Notetur hujus verbi ſyntaxis Luc. 23. v. 10. 14.*

Κατήφεια ας ἡ mœror. *ab adj.* κατηφὴς έος ὁ ἡ, *qui eſt vultu demiſſo ,* ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν, *quod oculos deorſum convertat, qui geſtus modò pudoris, modò mœroris, modò humilitatis ſignum eſt. compoſ. ex* κάτω *deorſum &* φάος εος τὸ *lumen, oculus.*

Κατηχέω inſtituo, *ex* κατὰ *&* ἠχέω *reſono. (Them.* ἦχος ου ὁ, *ſonus. unde* ἠχὼ όος οῦς ἡ echo, *ſonus reciprocus.* κατηχεῖν *ergo eſt viva & ſonanti voce inſtituere , & quæ dicta fuerunt repetere, ita ut à diſcente clarè repetatur vox docentis , prout in echo idem ſonus repercutitur & bis auditur.) F.* ήσω. *P.* κατήχηκα. *a.1. act.* κατήχησα *præt. paſſ.* κατήχημαι σαι ται *cum Acc.* inſtitutus fui *Act.* 18. 25. fama accepi *Act.* 21. 24. *part. præt. paſſ.* κατηχημένος *Act.* 18. 25. *initiatus, viva voce inſtitutus.* κατήχησις εως ἡ *inſtitutio, quæ fit viva voce, idque in forma dialogi.* κατηχίζω *idem quod*

κατηχέω,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

κατηχέω. F. ίσω. P. κατήχικα. *præt. paſſ.* κατήχισμαι *unde eſt* κατηχισμὸς οῦ ὁ *idem ſignificat quod* κατήχησις εως, ἡ. κατηχιστὴς οῦ ὁ *idem quod* κατηχέων.

Κατηχέων ῶν έοντος οῦντος ὁ *qui viva voce tradit elementa religionis Chriſtianæ*, κατηχεόμενος ουμένου ὁ *qui ea diſcit.*

Κατισχύω *invaleſco*, prævaleo *cum Gen. imperf.* κατίσχυον ες ε. *F.* ύσω. *P.* κατίσχυκα.

Κατιόω ῶ rubigine vitio, *ærugine conſumo. F.* ώσω. *P.* κατίωκα. *præt. paſſ.* κατίωμαι σαι ται. *vide ſuprà* ἰὸς οῦ ὁ.

Κατοικία ας ἡ habitatio.

Κατοικέω ῶ habito. *item* commoror *Heb.* 11. 9. *Fut.* ήσω. *P.* κατῴκηκα. *aor.* 1. *act.* κατῴκησα. *Act.* 7. 4. *a.* 1. *act. infin.* κατοικῆσαι *habitare. cum Accuſ. vel ſeqq.* ἐν, ἐπί.

Κατοίκησις εως ἡ domicilium.

Κατοικητήριον ου τὸ domicilium.

Κατοπτρίζω *imagines & reflexiones facio in modum ſpeculi. Sic* ἥλιος κατοπτρίζει τὴν ἶριν. F. ίσω. P. κατώπτρικα. *præſ. med.* κατοπτρίζομαι, intueor tanquam in ſpeculo *cum Accuſ.* à κάτοπτρον ου τὸ *ſpeculum. Th.* ὄπτομαι *video.*

Κατόρθωμα τος τὸ officium, egregium & præclarum facinus. *à* κατορθόω ῶ *corrigo.*

Κάτω infra. *adverb. comparat.* κατωτέρω *inferiùs. Hinc eſt adjectivum* κατώτερος α ον infimus a um.

Καῦμα τος τὸ æſtus. *Th.* καίω.

Καυμα-

Καυματίζω *torreſacio. F. ίσω. a.1.* ἐκαυμάτισα *in infin.* καυματίσαι æſtu affligere. *aor. 1. paſſ.* ἐκαυματίσθην ης η torrefactus ſum.

Καῦσις εως ἡ exuſtio.

Καύσων ωνος ὁ æſtus.

Καυσόω ῶ *inflammo. F.* ώσω. *P.* κεκαύσωκα. *præſ. paſſ.* καυσόομαι οῦμαι exæſtuo. *part. præſ. paſſ.* καυσοόμενος ούμενος ὁ *exæſtuans.*

Καυτηριάζω *cauterio amputo, reſeco. Fut.* άσω. *P.* κεκαυτηρίακα. *præt. paſſ.* κεκαυτηρίασμαι. *part. præt. paſſ.* κεκαυτηριασμένος cauterio *ſeu ferro candenti* reſectus. καυτήριον ου τὸ *cauterium. medicamentum adurens. Thema* καίω *uro.*

Καυχάομαι ῶμαι glorior. (*affine* τῷ αὐχέω ῶ *glorior, jacto me*) καυχᾶσαι *gloriaris, eſt 2. perſ. præſ. indic. pro* καυχάεσαι, *ad formam* ἵσταμαι ἵστασαι. *F.* καυχήσομαι. *a.1. med.* ἐκαυχησάμην ω ατο. *a. 1. med. ſubj.* καυχήσωμαι ῃ ηται.

Καύχημα τος τὸ gloriatio.

Καύχησις εως ἡ idem.

Κεῖμαι *propriè*, jaceo, *Luc.* 2. 12. *item* propoſitus ſum, *Luc.* 2. 34. poſitus ſum, *Matth.* 28. 6. ſitus ſum, *Matth.* 5. 14. κεῖσαι, κεῖται, incumbit, 1 *Tim.* 1. 9. *imperf.* ἐκείμην σο το. *fut. 1. med.* κείσομαι. *part. præſ.* κείμενος η ον *poſitus, jacens.*

Κειρίαι ῶν αἱ, δεσμοὶ ἐπιτάφιοι, *faſciæ ſepulcrales, pro* κηρεῖαι ῶν αἱ, *à nomine* κὴρ κηρὸς ἡ *fatum, mors.*

Κέιρω tondeo. *part. præſ.* κέιρων οντος ὁ *tondens, tonſor.* F. κερῶ. *a.* 1. ἔκειρα *Gen.* 31. 19. κεῖραι τὰ πρόβατα *tondere oves. aor.* 1. *med.* ἐκειράμην ω ατο *tonſus fui. item totondi. a.* 1. *med. imperat.* κεῖραι άσθω. *aor.* 1. *med. infin.* κέιρασθαι *tonderi.*

Κελεύω jubeo. *imperf.* ἐκέλευον ες ε. *Fut.* εύσω. *P.* κεκέλευκα. *a.* 1. *act.* ἐκέλευσα. *part. a.* 1. *act.* κελεύσας αντος ὁ.

Κέλευσμα τος τὸ *celeuſma, clamor hortatorius, hortatio qua nauclerus remiges excitat.*

Κενὸς ἡ ὸν inanis, vanus, inutilis. εἰς κενὸν fruſtra, *abſque fructu. ad verbum, in vanum.*

Κενῶς fruſtra, *ſine cauſa, abs re. adv.*

Κενόω ῶ exinanio. F. *ώσω. a.* 1. ἐκένωσα *exinanivi. præt. paſſ.* κεκένωμαι *inanis & inutilis redditus ſum. a.* 1. *paſſ.* ἐκενώθην ης η. *in ſubj.* κενωθῶ ῇς ῇ.

Κενόδοξος ου ὁ ἡ inanis gloriæ cupidus. *ex* κενὸς *&* δόξα ας ἡ *gloria.*

Κενοδοξία ας ἡ vana gloria.

Κενοφωνία ας ἡ clamor de rebus inanibus. φωνὴ ῆς ἡ *vox.* κενὰ ῶν τὰ *vana.*

Κέντρον ου τὸ ſtimulus, *calcar. à* κέντω *pungo. Fut.* κένσω. *aor.* 1. ἔκενσα. *P.* κέκεγκα. *præt. paſſ.* κέκεμμαι σαι ται. *à* κέκενται *fit* κέντρον, *ſicut à* λέλυται λύτρον. *pro* κέντω *in proſa dicitur* κεντέω.

Κεντυρίων ωνος ὁ centurio. *vox origine Latina, à* centum *dicta, ſicut decurio à decem.*

Κεραία

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Κεραία ας ἡ *propriè corniculum, virgula inflexa. à nomine* κέρας ατος τὸ cornu. *Per metaph.* apex, *ſeu* punctulum *ſupra literam, prout ſe habent in Bibliis Hebraicis accentus literæ impoſiti, quales ſunt rebia, paſchta, teliſcha, gereſch, karne parah &c.*

Κέραμος ου ὁ *propriè, terra figularis. per meton. mat.* tegula.

Κεραμεὺς έως *&* *Atticè* έως ὁ figulus.

Κεραμικὸς ἡ ὸν fictilis.

Κεράμιον ου τὸ amphora, fictilis *urceus, Luc.* 22. *verſ.* 10.

Κεραννύω *vel* κεράννυμι miſceo, infundo. *part. præſ.* κεραννὺς ύντος ὁ. *Fut.* κεράσω. *P.* κεκέρακα *Prov.* 9. 5. *aor.* 1. ἐκέρασα. *aor.* 1. *act. imperat.* κέρασον άτω. *præt. paſſ.* κεκέρασμαι *Apoc.* 14. 10.

Κέρας ατος τὸ cornu.

Κεράτιον ου τὸ *propriè corniculum* ein hörnlein. ſiliqua. κεράτια ων τὰ *ſiliquæ, ſive folliculi ut ſunt fabarum & aliorum leguminum, quibus tanquam vaginis teguntur. Sic dicuntur à forma* τῶν κεράτων.

Κέρδος εος τὸ lucrum.

Κερδαίνω lucror, *lucrifacio, quæſtum facio. Fut.* κερδανῶ & κερδήσομαι. *P.* κεκέρδηκα. *a.* 1. ἐκέρδησα. *a.* 1. *infin.* κερδῆσαι vitare. *Act.* 27. 21. *aor.* 1. *paſſ.* ἐκερδήθην ης η *lucrifactus ſum. fut.* 1. *paſſ.* κερδηθήσομαι. *fut.* 1. *paſſ. ſubj.* κερδηθήσωμαι ῃ ηται. 1 *Pet.* 3. 1.

Κέρμα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Κέρμα τος τὸ numulus, *q. d. ſegmentum, à κείρω ſcindo.*

Κερματιςὴς οῦ ὁ numularius, *collybiſta.*

Κεφαλὴ ῆς ἡ caput.

Κεφάλαιον ου τὸ *caput, h. e. pars libri. ut κεφάλαιον α τοῦ εὐαγγελίου κατ᾽ Ἰωάννην, caput primum Euangelii ſecundum Iohannem. item* ſumma *pecuniæ, Act.* 22.28.

Κεφαλαιόω ῶ *ſummatim repeto. item* caput cædo, ferio, *vulnero. F.* ώσω. *a.* 1. ἐκεφαλαίωσα ας ε αν. *P.* κεκεφαλαίωκα.

Κεφαλὶς ίδος ἡ *Suida interprete idem eſt quod* εἴλημα τος τὸ volumen. *Sic dicebatur ab externa figura, quod convolutum, capitulum referret.*

Κῆνσος ου ὁ cenſus us *g. m. h. e. æſtimatio bonorum. vox origine Latina, à verbo cenſeo.*

Κῆπος ου ὁ hortus. *q.* κάπος *à* κάπτω *cómedo. Ex hortis petuntur olera aliique fructus quibus veſcimur.*

Κηπουρὸς οῦ ὁ hortulanus. *ex* οὖρος ου ὁ *cuſtos & κῆπος hortus.*

Κηρίον ου τὸ favus, *à* κῆρος ου ὁ *cera.*

Κήρυξ υκος ὁ præco. *q. d. prædico.*

Κηρύσσω prædico, *h. e. publicè doceo. item* publicè diſſemino & celebro. *Marc.* 5.20. *imperf.* ἐκήρυσσον ες ε. *F.* ύξω. *P.* κεκήρυχα. *a.* 1. *act.* ἐκήρυξα. *præt. paſſ.* κεκήρυγμαι ξαι κται. *a.* 1. *paſſ.* ἐκηρύχθην *prædicatus fui. part. a.* 1. *paſſ.* κηρυχθεὶς έντος ὁ. *fut.* 1. *paſſ.* κηρυχθήσομαι ῃ εται.

Κήρυγμα

Κήρυγμα τος τὸ prædicatio.

Κῆτος εος τὸ cetus i, *balæna, monſtrum marinum.*

Κιβωτὸς οῦ ἡ arca. *κιβωτὸς τῆς διαθήκης, arca federis.*

Κιθάρα ας ἡ cithara.

Κιθαρίζω *cithara cano, citharam pulſo. F.* ίσω. *a.*1. ἐκιθάρισα. *a.*1. *imperat.* κιθάρισον. *Eſaiæ* 23.16. *præſ. paſſ.* κιθαρίζομαι cithara canor 1 *Cor.* 14.7.

Κιθαρῳδὸς οῦ ὁ citharœdus. *vox compoſ. ex* κιθάρα ας ἡ *cithara* & ᾠδὸς οῦ ὁ *cantor, ab* ᾄδω *cano. vide ſuprà.*

Κίνδυνος ου ὁ *q.* κινεῖν δυνάμενος periculum.

Κινδυνεύω periclitor. *F.* εύσω. *P.* κεκινδύνευκα. *a.* 1. ἐκινδύνευσα.

Κινέω ῶ moveo. *F.* ήσω. *P.* κεκίνηκα. *a.*1. ἐκίνησα. κινέομαι οῦμαι *moveor. a.*1. *paſſ.* ἐκινήθην ης η.

Κίνησις εως ἡ motus.

Κλάδος ου ὁ ramus, à

Κλάω frango. *F.* κλάσω. *a.* 1. ἔκλασα. *Act.*20.7. κλάσαι (*aor.* 1. *act. infin.*) τὸν ἄρτον *frangere panem, h. e. celebrare ſacram cœnam. per ſyn. memb. part. a.* 1. κλάσας αὐτος ὁ. *præt. act.* κέκλακα. *præt. paſſ.* κέκλασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκλάσθην. *Ierem.* 16. *v.* 6. *præſ. paſſ.* κλάομαι ῶμαι *frangor. part. præſ. paſſ.* κλαόμενος ώμενος ὁ.

Κλάσις εως ἡ fractio.

Κλάσμα τος τὸ fragmentum.

Κλαίω

Κλαίω fleo, defleo. *imperf.* ἔκλαιον. F. κλαύσω. *a.* 1. ἔκλαυσα. *præt. act.* κέκλαυκα. *fut.* 1. *med.* κλαύσομαι.

Κλαυθμὸς οῦ ὁ fletus.

Κλεὶς ειδὸς ἡ clavis. *Acc. pl.* κλεῖδας *& per ſyncopen* κλεῖς *Matth.* 16. 19. *Apoc.* 1. 18.

Κλείω claudo. F. είσω. P. κέκλεικα. *a.* 1. ἔκλεισα. *a.* 1. *ſubj.* κλείσω ῃς. *aor.* 1. *infin.* κλεῖσαι *claudere. præt. paſſ.* κέκλεισμαι. *part. præt. paſſ* κεκλεισμένος η ον *clauſus a um. a.* 1. *paſſ.* ἐκλείσθην ης η. *a.* 1. *ſubj. paſſ.* κλεισθῶ ῇς ῇ ῶσιν.

Κλέμμα τος τὸ furtum. ἀ κλέπτω *clepo.*

Κλέος εος τὸ gloria.

Κλέπτης ου ὁ fur.

Κλέπτω furor. F. ψω. P. κέκλεφα. *a.* 1. ἔκλεψα. *a.* 1. *act. ſubj.* κλέψω ῃς ῃ. 3. *pl.* κλέψωσι. *præt. paſſ.* κέκλεμμαι. *præt. med.* κέκλοπα.

Κλῆμα τος τὸ palmes, *virga vitea, affine verbo* κλάω *frango.*

Κλῆρος ου ὁ ſors.

Κληρόω ῶ *ſorte lego, ſorte deligo.* F. ώσω. P. κεκλήρωκα. κληρόομαι οῦμαι *in ſortem adſciſcor. a.* 1. *paſſ.* ἐκληρώθην in ſortem adſcitus ſum.

Κληρονομία ας ἡ hæreditas.

Κληρονόμος ου ὁ hæres, *vox penacuta, quia activè capitur. ex* κλῆρος ου ὁ *ſors &* νέμω *tribuo. Sic dictus* ὅτι ἑαυτῷ νέμει τὸν κλῆρον, *quod ſibi vendicet ſortem, vel quod poſſideat.* νέμω *enim inter alia etiam ſignificat* poſſideo.

Κληρονομέω ῶ *hæreditatem adeo,* hæreditatis jure obti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

obtineo, *poſſideo. F.* ήσω. *P.* κεκληρονόμηκα. *a.* 1. ἐκληρονόμησα. *a.* 1. *act. ſubj.* κληρονομήσω ῃς ῃ. *a.* 1. *act. infin.* κληρονομῆσαι.

Κλῆσις εως ἡ vocatio, officium.

Κλητὸς ἡ ὸν vocatus a um.

Κλίβανος ου ὁ clibanus. *Atticè* κρίβανος, *propriè, in quo hordeum coquitur. quaſi dicas,* κριθῆς βαῦνος. κριθὴ ῆς ἡ *hordeum,* βαῦνος ου ὁ *fornax.*

Κλίμα τος τὸ *propriè, ſpatium cœli inter duos parallelos, inclinans ad polum, & declinans ab æquatore. item* regio, plaga, tractus. *à* κλίνω.

Κλίνη ης ἡ lectus, *in quo reclinare poſſumus. à* κλίνω.

Κλινίδιον ου τὸ lectulus.

Κλίνω inclino *F.* κλινῶ. *P.* κέκλικα. *a.* 1. ἔκλινα. *præt. paſſ.* κέκλιμαι σαι ται. *unde eſt* κλίμα τος τὸ, *regio. & præt. med.* κέκλινα, *unde* κλίνη ης ἡ lectus.

Κλισία ας ἡ diſcubitus, *tentorium.*

Κλοπὴ ῆς ἡ *furtum. à præt. med.* κέκλοπα, *verbi* κλέπτω.

Κλύδων ωνος ὁ fluctuatio, fluctus. *à verbo* κλύζω *mergo, lavo.*

Κλυδωνίζομαι *fluctibus agitor,* fluctuo. *F.* ίσομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκλυδωνίσθην ης η.

Κνήθω *ſcalpo, frico, item pruritum moveo. Fut.* κνήσω. *P.* κέκνηκα. *præſ. paſſ.* κνήθομαι prurio.

Κοδράντης ου ὁ quadrans, *vox origine Latina. eſt quarta pars aſſis.*

Κοιλία

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Κοιλία ας ἡ venter, uterus, ὰ κοῖλος cavus.

Κοιμάω ῶ *facio dormire, ſopio. F.* ήσω. *P.* κεκοίμηκα. *præſ. paſſ.* κοιμάομαι ῶμαι dormio. *præſ. part.* κοιμαόμενος ώμενος *dormiens. præt. paſſ.* κεκοίμημαι *obdormivi. in part.* κεκοιμημένος η ον *qui obdormiit, h. e. qui mortuus eſt. a. 1. paſſ.* ἐκοιμήθην ης η *idem. F. 1. paſſ.* κοιμηθήσομαι *obdormiſcam, moriar.*

Κοίμησις εως ἡ dormitio. *Sepulcrétum Chriſtianorum vocari ſolet* κοιμητήριον *cœmeterium h. e. cubile. Germani eleganter vocant* agrum Dei Gottes acker.

Κοινὸς ἡ ὸν communis e, *pollutus.*

Κοινόω ῶ *propriè communico, commune reddo, omnium uſui expono. item* polluo, inquino, *pro impuro habeo. F.* κοινώσω. *præt. act.* κεκοίνωκα *profanavi. a. 1. act.* ἐκοίνωσα. *a. 1. infin. act.* κοινῶσαι *contaminare.*

Κοινωνία ας ἡ communio 1 *Cor.* 1. 9. & 10. 16. beneficentia *Hebr.* 13. *v.* 16. eleemoſyna *Rom.* 15. 26.

Κοινωνέω ῶ communico, impertio. *F.* ήσω. *præt. act.* κεκοινώνηκα *particeps factus ſum. aor. 1.* ἐκοινώνησα *idem, Rom.* 15. 27.

Κοινωνικὸς ἡ ὸν *ſociabilis, non difficilis, non faſtuoſus, non ſuperciliosus, qui aliorum conſortium non averſatur*, qui eſt facilis convictus.

Κοινωνὸς ȣ ὁ ἡ ſocius a, particeps. *Malach.* 2. 14. αὕτη κοινωνός σȣ, *hæc eſt ſocia tua.*

Κοίτη ης ἡ cubile, lectus, *Heb.* 13. 4. *item Metonymicè* proles *per concubitum concepta à muliere Rom.* 9. 10. κοῖται ῶν αἱ libidines, *per meton. ſubj. loci Rom.* 13. 13.

Κοιτὼν ῶνος ὁ cubiculum.

Κόκκος ου ὁ granum.

Κόκκινος η ον coccineus, *cocco tinctus.*

Κολάζω *punio. Fut.* άσω. *Præt.* κεκόλακα. *præſ. med.* κολάζομαι punior, *pœnas do, item* punio. *aor.* 1. *med.* ἐκολασάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. ſubj.* κολάσωμαι ῃ ηται. *præt. paſſ.* κεκόλασμαι σαι ται. ἀκόλαστος ου ὁ ἡ. *q. d. impunibilis, incontinens.*

Κόλασις εως ἡ ſupplicium, cruciatus.

Κολακεία ας ἡ adulatio, *à* κολακεύω *adúlor. Th.* κόλαξ ακος ὁ *parasitus, gnátho, adulator.*

Κολαφίζω alapam *alicui* infringo, *colaphum infligo.* F. ίσω. *P.* κεκολάφικα. *a.* 1. ἐκολάφισα. *præſ. paſſ.* κολαφίζομαι ῃ εται, *colaphis cædor. à* κόλαφος ου ὁ *colaphus. Th.* κολάπτω *tundo.*

Κολλάω ῶ *glutino (à* κόλλα ης ἡ *gluten.)* F. ήσω. P. κεκόλληκα. *præſ. paſſ.* κολλάομαι ῶμαι agglutinor, *adhæreo, cum Dativ. infin. paſſ.* κολλάεσθαι ᾶσθαι *Act.* 5. *v.* 13. *part. præſ.* κολλαόμενος ώμενος *adhæreſcens. aoriſt.* 1. *paſſ.* ἐκολλήθην ης η *adhæſi. part. a.* 1. *paſſ.* κολληθεὶς έντος ὁ.

Κολλούριον *ſeu* κολλύριον ου τὸ collyrium.

Κολλυβιστὴς οῦ ὁ numularius, *collybiſta, trapezita. Th.* κόλλυβος ου ὁ *numulus, obulus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Κολοβόω ῶ contraho, *decurto, ámputo. F.* ώσω. *P.* κεκολόβωκα. *a.* 1. ἐκολόβωσα. *a.* 1. *paſſ.* ἐκολοβώθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* κολοβωθήσομαι η εται. *Th.* κολοβὸς ȣ ὁ ἡ *mancus, mutilus a.*

Κόλπ⊛ ȣ ὁ ſinus, gremium. *Per metaph. Act.* 27.39. maris ſinus.

Κολυμβάω ῶ nato. *F.* ήσω. *P.* κεκολύμβηκα.

Κολυμβήθρα ας ἡ *locus, ubi natare poſſumus,* piſcina.

Κόμη ης ἡ coma, *cæſaries promiſſi capilli.*

Κομάω ῶ comatus ſum, *comam more mulierum alo. F.* ήσω. *P.* κεκόμηκα.

Κομίζω fero. *F.* ίσω. *P.* κεκόμικα. *aor.* 1. ἐκόμισα. *præſ. med.* κομίζομαι reporto, recipio. *Fut.* 1. *med.* κομίσομαι & *Atticè* κομιȣ̃μαι. *aor.* 1. *med.* ἐκομισάμην ω ατο. ἐκομίσαντο obtinuerunt *Hebr.* 11. 39.

Κομψὸς ἡ ὸν *ſcitus, elegans. comp.* κομψότερ⊛ α ον *elegantior us, unde* κομψότερον meliùs. *adv.*

Κονιάω ῶ *dealbo. F.* άσω. *P.* κεκονίακα. *præt. paſſ.* κεκονίαμαι. *part. præt. paſſ.* κεκονιαμέν⊛ η ον dealbatus a um. κονία ας ἡ *calx.*

Κονιορτὸς ȣ ὁ pulvis *q. d.* κόνις (εως ἡ,) ὀρτὴ *pulvis excitatus.* ὀρτὸς ἡ ὸν. *à verbo* ὄρω. *F.* ὀρῶ. *vel* ὄρσω. *P.* ὦρκα. *præt. paſſ.* ὦρμαι σαι ται.

Κοπάζω quieſco, *ſedor. F.* άσω. *aor.* 1. ἐκόπασα. *P.* κεκόπακα.

Κοπετὸς ȣ ὁ planctus, *à* κόπτομαι. *Fut.* ψομαι. *plango, h. e. pectus manu percutio. item, cum planctu deploro.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Κοπὴ ῆς ἡ cædes, *ſtrages. à præt. med.* κέκοπα, *verbi* κόπτω *cædo, percutio.*

Κόπος ου ὁ *labor moleſtus,* παρὰ τὸ κόπτειν τὴν ἰσχὺν, *quod frangat & debilitet vires. item* negotium, labor.

Κοπιάω ῶ laboro. *F.* άσω. *a.* 1. ἐκοπίασα *laboravi. præt. act.* κεκοπίακα. *part. præt. act.* κεκοπιακὼς ότος ὁ *defatigatus.*

Κοπρία ας ἡ ſtercus. *Th.* κόπρος ου ἡ *idem.*

Κοπριὼν ῶνος ὁ *ſterquilinium.*

Κόπτω cædo, ſcindo. *imperf.* ἔκοπτον ες ε. *Fut.* κόψω. *aor.* 1. ἔκοψα. *P.* κέκοφα. *præſ. med.* κόπτομαι plango *cum Accuſ. F.* 1. *med.* κόψομαι. *a.* 1. *med.* ἐκοψάμην ω ατο. *præt. med.* κέκοπα, *hinc* κόπος *labor,* κοπὴ *ſtrages,* κοπὶς ίδος ἡ *culter,* &c.

Κόραξ ακος ὁ corvus.

Κοράσιον ου τὸ puella, à κόρος ου ὁ *juvenculus.* κόρη ης ἡ *puella. item pupilla in oculo. Th.* κορέω *verro, purgo.*

Κορβανᾶν *Syriacè,* κορβᾶν *Hebraicè,* oblatio, *à radice* karabh *appropinquavit.* hikribh *obtulit.*

Κορέννυμι *ſáturo. Fut.* κορέσω. *P.* κεκόρεκα. *præſ. paſſ.* κορέννυμαι ſaturor. *præt. paſſ.* κεκόρεσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκορέσθην.

Κόρος ου ὁ corus, *nomen menſuræ aridorum.*

Κοσμέω ῶ orno. *Fut.* ήσω. *P.* κεκόσμηκα. *aor.* 1. ἐκόσμησα *adornavi, præparavi. præt. paſſ.* κεκόσμημαι.

Κόσμος

Κόσμ☉ ου ὁ mundus. *item* ornatus muliebris, *qui Latinè quoque* mundus *dicitur.*

Κοσμικὸς ἡ ὸν mundanus a um. *in bonam partem accipitur Heb.* 9. 1. *in malam partem. Tit.* 2. *v.* 12.

Κόσμι☉ ου ὁ ἡ bene compoſitus a.

Κοσμοκράτωρ ορ☉ ὁ princeps mundi. *h. e. reproborum. Sic dicitur Satanas. Eph.* 6. 12. *qui etiam vocatur* ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων *Iohan.* 16.11. *compoſ. ex* κόσμ☉ ου ὁ, *&* κρατέω ῶ *imperium obtineo. Them.* κράτ☉ ε☉ τὸ *robur.*

Κοῦμι ſurge *Marc.* 5. 41. *eſt verbum Hebraum.* 2. *ſing. g. f. imperativi kal. à radice* קוּם *ſurgere, conſiſtere.*

Κουστωδία ας ἡ *vox origine Latina,* cuſtodia.

Κουφίζω âllevo, ſublevo. *imperf.* ἐκούφιζον. *F.* ίσω. *P.* κεκούφικα. *aor.* 1. ἐκούφισα. *Th.* κοῦφ☉ η ον *levis e.*

Κόφιν☉ ου ὁ cóphinus, corbis, *ſporta,* qualus, *vas vimineum.*

Κράββατ☉ ου ὁ grabátus, *lectus humilior, in quo veteres meridiari ſolebant.*

Κράζω clamo. *imperf.* ἔκραζον. *F.* κράξω. *aor.* 1. *act.* ἔκραξα. (*& per reduplicationem.*) ἐκέκραξα *clamavi Iud.* 3. *v.* 9. 15. *prat. med.* κέκραγα, (*unde* κατ᾽ ἐπένθεσιν τοῦ υ ψιλοῦ. κραυγὴ ῆς ἡ *clamor.*) *fut. paulò poſt* κεκράξομαι. *Luc.* 19. 40. κράζω κατ᾽ ὀνοματοποιΐαν *à crocitatione corvorum* κρὰ, κρά.

Κραιπά-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Κραιπάλη ης ἡ crapula. & *Luc.* 21. 34. comeſſatio. *ex* κάρα τὸ *caput*, *vel*. κρὰς ατὸς τὸ *idem*, & πάλλω *quatio*. πάλος ου ὁ *agitatio*, *vibratio*, *quaſſatio*, *q.d.* τοῦ κρατὸς πάλος, *capitis quaſſatio*. πάλλω *quatio*. *F.* παλῶ. *præt. med.* πέπαλα.

Κρανίον ου τὸ calvaria **hirnſchal**. *à* κάρηνον ου τὸ *caput*, *per ſyncopen* κράνον ου τὸ idem.

Κράσπεδον ου τὸ fimbria. *compoſ. ex* κρέμαμαι σαι ται *pendeo*. & πέδον ου τὸ *ſolum*, *terra*. *q. d. in terram dependens*.

Κραταιὸς ὰ ὸν potens.

Κραταιόω ῶ *corroboro*. *F.* ώσω. *P.* κεκραταίωκα. *præſ. paſſ.* κραταιόομαι οῦμαι corroboror. *imperf. paſſ.* ἐκραταιοόμην ούμην, όου οῦ, όετο οῦτο. *præſ. imperat. paſſ.* 2. *pl.* κραταιοῦσθε *fortes eſtote*. *a.* 1. *paſſ.* ἐκραταιώθην. *in infin.* κραταιωθῆναι.

Κράτος εος τὸ robur, *potentia* 1 *Tim.* 6. 16. *forte facinus*, *Luc.* 1. 80. κατὰ κράτος *fortiter*.

Κρατέω ῶ teneo, *apprehendo*, *capio*. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐκράτησα. *a.* 1. *act. imperat.* κράτησον άτω ατε *capite*. *a.* 1. *act. ſubj.* κρατήσω ῃς ῃ. *a.* 1. *act. infin.* κρατῆσαι *prehendere*. *part. a.* 1. κρατήσας αντος ὁ *qui apprehendit*. *præt. act.* κεκράτηκα. *in infin.* κεκρατηκέναι *cum Genit.* fieri compotem. *præſ. paſſ.* κρατέομαι οῦμαι *teneor*. *imperf.* ἐκρατεόμην ούμην. 3. *pl.* έοντο οῦντο *captivi tenebantur*. *præt. paſſ.* κεκράτημαι. 3. *pl.* κεκράτηνται *retenta ſunt*.

Κράτιστος η ον *propriè validiſſimus*, *item* præſtan-

tiſſimus a um, *eſt ſuperl. gradus. Th.* κρατ@.

Κρείσσων *vel Atticè* κρείττων ονος ὁ ἡ *propriè viribus præſtantior*, melior. κρείσσονα altius *Heb.* 12. 24.

Κραυγὴ ῆς ἡ clamor. *vide* κράζω.

Κραυγάζω vociferor. *F.* άσω. *a.* 1. ἐκραύγασα. *P.* κεκραύγακα.

Κρέας ατος τὸ caro. *pl.*(κρέατα κρέαα) κρέα *carnes* 1 *Cor.* 8. 13. *genit. pl.* κρεῶν (*pro* κρεάτων) *Exod.* 12. 46.

Κρεμάω ſuſpendo. *F.* άσω. *a.* 1. ἐκρέμασα. *præſ. paſſ.* κρέμαμαι σαι ται (*ad formam* ἵσαμαι) pendeo, ſuſpendor, *a.* 1. *paſſ.* ἐκρεμάσθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* κρεμασθῶ *ſuſpendar. part. a.* 1. *paſſ.* κρεμασθεὶς έντος ὁ *ſuſpenſus.*

Κρημνὸς ου ὁ præcipitium, κρημνίζω *præcipito.* 2 *Mach.* 6. 10.

Κριθὴ ῆς ἡ hordeum.

Κρίθινος η ον hordeaceus a um.

Κρῖμα τος τὸ judicium, *pœna, damnatio, Rom.* 3. 8. *vindicta Iohan.* 9. 39. κρίματα ων τὰ *lites, controverſiæ forenſes* 1 *Cor.* 6. 7.

Κρῖνον ου τὸ lilium.

Κρίνω judico, *decerno* 1 *Cor.* 5. 3. punio 1 *Cor.* 11. 31. *Heb.* 13. 4. reprehendo, culpo *Rom.* 2. 1. condemno *Iohan.* 3. 17. *F.* κρινῶ. *a.* 1. ἔκρινα. *a.* 1. *imperat.* κρῖνον άτω ατε judicium adhibete *Rom.* 14. 13. *a.* 1. *act. infin.* κρῖναι. *part. aor.* 1. *act.* κρίνας αντος ὁ. *præt. act.* κέκρικα. *præſ. paſſ.* κρίνομαι *in judicium vocor*

Act.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Act. 23.6. *præt. paſſ.* κέκριμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκρίθην *judicatus fui. in ſubj.* κριθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* κριθήσομαι.

Κρίσις εως ἡ judicium, damnatio.

Κριτὴς οῦ ὁ judex.

Κριτικὸς οῦ ὁ *propriè* aptus ad dijudicandum. *item* qui dijudicat.

Κριτήριον ου τὸ tribunal *Iacob.* 2. 6. controverſia 1 *Cor.* 6. 2.

Κρούω pulſo. F. κρούσω. P. κέκρουκα. *a.* 1. ἔκρουσα. *part. a.* 1. *act.* κρούσας αντος ὁ.

Κρυπτὸς ἡ ὸν occultus a um. ἐν κρυπτῷ *in occulto.* τὰ κρυπτὰ *ſcil.* πράγματα *actiones occultæ.*

Κρύπτω occulto, abſcondo. *Fut.* κρύψω. *aor.* 1. *act.* ἔκρυψα. *P.* κέκρυφα. *a.* 2. *act.* ἔκρυβον. *præt. paſſ.* κέκρυμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκρύφθην. *a.* 2. *paſſ.* ἐκρύβην ης η.

Κρυφῇ occultè *adv.*

Κρύσταλλος ου ὁ *propriè glacies, ex* κρύος εος τὸ *frigus, &* στέλλομαι *concreſco. item* gemma *glaciem ſpecie referens.*

Κρυσταλλίζω *inſtar cryſtalli ſplendeo, Apoc.* 21. 11.

Κτάομαι ῶμαι poſſideo, *comparo, acquiro. Fut.* κτήσομαι. *præt. paſſ.* κέκτημαι. *a.* 1. *med.* ἐκτησάμην ω ατο.

Κτῆμα τος τὸ poſſeſſio, κτήματα ων τὰ *opes.*

Κτήτωρ ορος ὁ poſſeſſor.

Κτῆνος εος τὸ jumentum.

Κτίζω condo, creo. F. κτίσω. *a.* 1. ἔκτισα, *a.* 1. *act. infin.* κτίσαι. *part. a.* 1. κτίσας αντος ὁ. *P.* ἔκτικα.

præt. paſſ. ἔκτισμαι σαι ται. *aor.* 1. ἐκτίσθην.

Κτίσις εως ἡ creatura *Rom.* 1. 20. res cónditæ *Marc.* 13. 19. magiſtratus 1 *Pet.* 2. 13. homo cujuſcunque ordinis & nationis *Marc.* 16. 15. ſtructura *Heb.* 9. 11.

Κτιστὴς οῦ ὁ creator.

Κτίσμα τος τὸ creatura.

Κυβεία ας ἡ *luſus aleæ. item* aſtutia, ἀ κύβος ου ὁ *teſſera.* κυβεύω *alea luſito.*

Κυβέρνησις εως ἡ gubernatio ἀ κυβερνάω ῶ *guberno. propriè, rego navem. ab Hebræis* גַּבֵּר אֳנִיָּה gabbér onijáh ἰθύνειν τῶν νεῶν, *roborare & dirigere navem.*

Κυβερνήτης ου ὁ gubernator, *nauclérus.*

Κύκλος ου ὁ *circulus. in N. T. legitur tantùm dativus* κύκλῳ (*pro* ἐν κύκλῳ) in circuitu, *Luc.* 9. 12. εἰς τὰς κύκλῳ κώμας *pro* εἰς τὰς κώμας τὰς ἐν κύκλῳ οὔσας *circumjacentes ſeu finitimos vicos.*

Κυκλόθεν *adv. cum Genit.* in circuitu.

Κυκλόω ῶ cingo, circumdo. *Fut.* ώσω. *Præt.* κεκύκλωκα. *aor.* 1. ἐκύκλωσα. *aor.* 1. *paſſ.* ἐκυκλώθην ης η.

Κυλίω *volvo. F.* ίσω. *P.* κεκύλικα. *a.* 1. ἐκύλισα. *præſ. paſſ.* κυλίομαι. *imperf. paſſ.* ἐκυλιόμην ου ετο volvebar. *præt. paſſ.* κεκύλισμαι. *unde eſt*

Κύλισμα τος τὸ volutabrum.

Κυλλὸς ἡ ὸν *propriè* mancus, mutilus a um.

Κῦμα τος τὸ fluctus. *dicitur* κῦμα *pro* κύκημα, ἀ κυκάω *miſceo liquores.*

Κύμβα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Κύμβαλον ου τὸ cymbalum.

Κύμινον ου τὸ cumínum *nomen herbæ.*

Κυνάριον ου τὸ catellus, *diminutivum à* κύων κυνὸς ὁ ἡ *canis.*

Κύπτω incurvo me, *ſcil.ut videam.verbum hoc refertur ad viſum, uti compoſita ejus demonſtrant.* F. ψω. *a.* 1. *act.* ἔκυψα. *part. a.* 1. *act.* κύψας αντος ὁ.

Κυρία ας ἡ domina.

Κυριακὸς ἡ ὸν dominicus a um.

Κύριος ου ὁ dominus, *à* κῦρος εος τὸ *authoritas. in N.T. nomen* DEI יהוה *redditur* ΚΥΡΙΟΣ, DOMINVS. *inprimis ſic nominatur* D. N. JESVS, *qui ſanguine ſuo nos redemit.* *Iohan.* 21. 7. κύριός ἐστι. *Cæſar Rom.* 13. *dicitur* διάκονος *miniſter, & idem ratione officii dicitur Act.* 25. 26. κύριος. *item* σεβαστὸς *auguſtus, venerabilis. & ſic vocabulum* κύριος *opponitur ſubdito* τῷ ἀρχομένῳ. *item* κύριος *vertitur* herus, paterfamilias, *& opponitur ſervo Coloſſ.* 3. 23. 1 *Pet.*3.6. *Eſt & vocabulum honoris, Iohan.* 12. 21. *Act.* 10. 3.

Κυριότης ητος ἡ dominatio.

Κυριεύω dominor *cum Genit.* F. εύσω. *aor.* 1. ἐκυρίευσα. *præt. act.* κεκυρίευκα.

Κυρόω ῶ ſancio. F. ώσω. *a.* 1. ἐκύρωσα. P. κεκύρωκα *ſancivi. præt. paſſ.* κεκύρωμαι.

Κύων canis. *Genit.* κυνὸς ὁ ἡ. *item, impudentes doctores dicuntur* κύνες *Philip.*3. 2. *item ſcortatores Deut.* 23. 18. *Apoc.* 22. 15.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Κῶλον ȣ τὸ *membrum*, corpus.

Κωλύω prohibeo, arceo, inhibeo. *F.* ύσω. *P.* κεκώλυκα. *aor.* 1. *act.* ἐκώλυσα. *a.* 1. *infin.* κωλῦσαι. *præſ. paſſ.* κωλύομαι *prohibeor. aor.* 1. *paſſ.* ἐκωλύθην.

Κώμη ης ἡ vicus, pagus. κῶμαι ῶν αἱ *pagi.*

Κωμόπολις εως ἡ oppidulum.

Κῶμος ȣ ὁ comeſſatio. *hinc* κωμάζω *comeſſor.*

Κώνωψ ωπος ὁ ἡ culex, *ex* κῶνος *&* ὤψ, *quia facies culicis in acutum exit.*

Κωφὸς ἡ ὸν mutus a um.

ΛΑ.

Λαγχάνω ſortior, ſorte accipio. *cum Genit. & Accuſ. item ſeq.* περὶ *cum Genit. Iohan.* 19.24. *aor.* 2. ἔλαχον. *aor.* 2. *ſubj.* λάχω ης η ωμεν *ſortiamur. part. a.*2. λαχὼν ὄντος ὁ. *præt. med.* λέλογχα.

Λάθρα *adverb.* clam, latenter, *à* λήθω, *Doricè* λάθω *lateo.*

Λαίλαψ λαίλαπος ἡ turbo, *genus venti procelloſi. ex* λίαν *valde &* λάπτω *more canum lambendo bibo. item plenis me proluo poculis, me mero ingurgito. item evacuo, exinanio.*

Λακέω ῶ *vide* ληκέω.

Λακτίζω calcitro (*ab adv.* λὰξ *calce ſeu calcibus.*) *F.* ίσω. *P.* λελάκτικα. *præſ. paſſ.* λακτίζομαι *calcibus petor, verberor.*

Λαλέω loquor. *F.* ήσω. *P.* λελάληκα. *a.* 1. *act.* ἐλάλησα. clamo *Heb.* 12. *v.* 24. *aor.* 1. *act. ſubj.*

λαλή-

λαλήσω *Matth.* 10. *v.* 19. *præſ. paſſ.* λαλέομαι οῦμαι dicor. *præt. paſſ.* λελάλημαι *locutus fui. item* dictus fui. *aor.* 1. *paſſ.* ἐλαλήθην. *fut.* 1. *paſſ.* λαληθήσομαι.

Λαλιὰ ᾶς ἡ loquela, ipſa pronuntiatio.

Λαμὰ *adv. interrogandi, Hebr. vertitur Græcè* ἱνατί, *Latinè* quare?

Λαμβάνω accipio. *F.* λήψομαι. *P.* λέληφα & *Atticè* εἴληφα. *a.* 2. *act.* ἔλαβον (*ab obſoleto verbo* λήβω.) *a.* 2. *imperat.* λάβε (*Atticè* λαβέ,) 2. *pl.* λάβετε *accipite. a.* 2. *opt.* λάβοιμι οις οι *Act.* 25. 16. *a.* 2. *ſubj.* λάβω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* λαβεῖν. *part. a.* 2. λαβὼν όντος ὁ.

Λαμπὰς άδος ἡ lampas. *à* λάμπω *luceo.*

Λάμπω ſplendeo. *F.* λάμψω. *a.* 1. ἔλαμψα. *a.* 1. *imper.* λάμψον άτω. *a.* 1. *infin.* λάμψαι.

Λαμπρὸς ὰ ὸν ſplendidus a um.

Λαμπρότης ητος ἡ ſplendor.

Λαμπρῶς *adv.* ſplendidè.

Λανθάνω & λήθω (*Doricè* λάθω) latéo. *F.* λήσω. *P.* λέληκα. *præt. paſſ.* λέλησμαι. *a.* 2. *act.* ἔλαθον *latui. præt. med.* λέληθα.

Λαξευτὸς ὴ ὸν in ſaxo incíſus a um. *à verbo* λαξεύω (*q. d.* λᾶν ξέω *lapidem polio.*) *item in ſaxo incído. ex* λᾶς λαὸς *lapis,* & ξέω *vel* ξύω *ſculpo.*

Λαὸς οῦ ὁ *Atticè* λεὼς ὼ ὁ populus.

Λάρυγξ λάρυγγος ὁ guttur.

Λατομέω ῶ exſcindo, excído *cum Accuſ. Fut.* ήσω. *aor.* 1. *act.* ἐλατόμησε *Matth.* 27. *v.* 60.

P. λελατόμηκα. præt. paſſ. λελατόμημαι. part. præt. paſſ. λελατομημένος η ον. derivatur à nomine λατόμος ου ὁ lapicida, quod eſt ex λᾶς λαὸς ὁ lapis, & τόμος ex præt. med. τέτομα, à verbo τέμνω ſcindo, ſeco.

Λατρεία ας ἡ cultus.

Λατρεύω ſervio cum Dat. F. εύσω. P. λελάτρευκα. a. 1. act. ἐλάτρευσα, derivatur à nomine λάτρις ιος ὁ ἡ mercenarius a. λάτρον ου τὸ merces.

Λάχανον ου τὸ olus. τὰ λάχανα olera. à verbo λαχαίνω fodio. q. λίαν χαίνω valde hiſco.

Λεγεὼν ῶνος ὁ legio ónis. g. f. vox Latina, ſic dicta à deligendo ein auſſchus. Marc. 5. 9. Luc. 8. 30. Eſt verò propriè legio numerus militum 1250. vide Calepin.

Λέγω dico. F. λέξω. P. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. a. 2. ἔλεγον Philip. 3.18. præſ. paſſ. λέγομαι dicor. præt. med. λέλογα.

Λεῖος εία εῖον levis, prima longa, non aſper, glaber. item planus a um.

Λεῖμμα τος τὸ reſervatio, reliquiæ. idem quod λείψανον ου τὸ, in pl. τὰ λείψανα reliquiæ. Thema eſt

Λείπω deſum, linquo. Fut. λείψω. P. λέλειφα. præſ. paſſ. λείπομαι deſtituor cum Gen. præt. paſſ. λέλειμμαι.

Λειτουργία ας ἡ miniſterium publicum.

Λειτουργέω ῶ miniſtro. Fut. ήσω. P. λελειτούργηκα. aor. 1. ἐλειτούργησα. aor. 1. infin. λειτουργῆσαι, inſervire.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Λειτουργὸς οῦ ὁ (*pro* ληϊτουργὸς *&* *hoc pro* ληϊτοεργὸς) miniſter publicus, *ex* λήϊτος *publicus*, *&* ἔργον *opus*.

Λειτουργικὸς ὴ ὸν miniſtratorius a um.

Λέντιον ου τὸ linteum. *vox Latina. Græcè* ὀθόνιον ου τὸ. *item* σινδὼν όνος ὁ.

Λεπὶς ίδος ἡ ſquama. *à* λέπω. *F.* ψω, *decortico. item deſquámo.*

Λέπρα ας ἡ lepra, *vitiligo.*

Λεπρὸς ὰ ὸν leproſus. *à* λέπος εος τὸ *cortex, liber. item ſquama. Hinc* λεπρὸς *q.* λεπηρὸς, *cujus cutis in ſcabras quaſdam ſquamulas reſolvitur. Th.* λέπω *decortico.*

Λεπτὸς ὴ ὸν tenuis e. λεπτὸν οῦ τὸ *numulus.*

Λευΐτης ου ὁ Levita. *vide in nominibus propriis* Λευΐ.

Λευϊτικὸς *Leviticus Heb.* 7. 11.

Λευκὸς ὴ ὸν albus a um.

Λευκαίνω dealbo. *F.* λευκανῶ. *a.* 1. ἐλεύκανα. *a.* 1. *act. infin.* λευκᾶναι *dealbare.*

Λέων οντος ὁ leo.

Λήθη ης ἡ oblivio.

Ληκέω ῶ *vel Doricè* λακέω ῶ crepo. *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* ἐλάκησα ας ε *Act.* 1. 18. *præt. med.* λέλακα. *aor.* 2. *act.* ἔλακον ες ε.

Ληνὸς οῦ ἡ torcúlar, lacus torcularis.

Λῆρος ου ὁ deliramentum. *pl.* λῆροι ων οἱ *nugæ, ineptiæ, tricæ.*

Ληστὴς οῦ ὁ *pro* ληϊστὴς οῦ ὁ, latro *in terra* (*piráta* πειρατὴς οῦ ὁ *latro in mari*) *Th.* λεία ας ἡ *&* *poëti-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

poëticè ληΐη ης ἡ *præda. Hinc* ληΐζω *prædor.*
F. ίσω. *P.* λεληΐκα. *præt.paſſ.* λεληΐσμαι. *in 3.ſin-*
gul. λεληΐσαι, *hinc eſt* ληϊστὴς οῦ ὁ *&* *per ſynæ-*
reſin λῃστὴς οῦ ὁ.

Λῆψις εως ἡ acceptum. *Th.* λαμβάνω.

Λίαν valdè *adv. Marc.* 6. 51. λίαν ἐκ περισσοῦ
idem quod πολλῷ μᾶλλον multò magis.

Λίβανος ου ὁ thus, *Hebr.* לְבֹנָה *à candore.*

Λιβανωτὸν οῦ τὸ thuribulum, *Apoc.* 8. 5.

Λιβερτῖνος ίνου ὁ Libertinus, *nomen ſectæ, ab Æ-*
gyptiaca voce lubrátenu.

Λίθος ου ὁ ἡ lapis.

Λιθάζω lápido *cum Acc. F.* άσω. *a.1.act.* ἐλίθασα.
a.1. act. ſubj. λιθάσω ῃς ῃ ωσιν. *a.1. infin.* λιθά-
σαι. *part.a.1.act.* λιθάσας αντος ὁ. *præt. act.* λε-
λίθακα. *præt.paſſ.* λελίθασμαι. *a. 1.paſſ.* ἐλιθά-
σθην. *a.1. paſſ. ſubj.* λιθασθῶ ῇς ῇ *lapider.*

Λίθινος η ον lapideus a um.

Λιθοβολέω ῶ (*q. d.* λίθοις βάλλω *lapidibus ferio*)
lapido *cum Accuſ. imperf.* ἐλιθοβόλεον ουν.
Fut. ήσω. *aor.* 1. ἐλιθοβόλησα. *aor.* 1. *infin.* λι-
θοβολῆσαι. *part. aor.* 1. λιθοβολήσας αντος ὁ.
P. λελιθοβόληκα. *præſ. paſſ.* λιθοβολέομαι οῦμαι
lapidor, *lapidibus obruor. fut.* 1. *paſſ.* λιθο-
βοληθήσομαι.

Λιθόστρωτος ου ὁ ἡ lapidibus ſtratus, *ex* λίθος *&*
στρωτὸς *ſtratus, à* στρώννυμι *vide infrà.*

Λικμάω ῶ *ventilo,* diſſipo. *F.* ήσω. *P.* λελίκμηκα.
Th. λικμὸς οῦ ὁ *ventilabrum, vannus.*

Λιμὴν ένος ὁ portus, παρὰ τὸ λίαν μένειν *ſcili-*

cet τὸ ὕδωρ, quòd aqua ibi ſint quietiores.

Λίμνη ης ἡ ſtagnum, palus. *item* lacus.

Λιμὸς ȣ ὁ fames.

Λίνον ȣ τὸ linum, λίνεος ȣς, λινέη ης, λίνεον ȣν *lineus a um. Levit.* 6. 10.

Λιπαρὸς ὰ ὸν pinguis, *obéſus. Th.* λίπος εος τὸ *pinguedo, adeps.* ἀλιπὴς έος ὁ ἡ *macilentus.*

Λίτρα ας ἡ libra, *mutato* τ. *in* β. *ponderis nomen, continens duodecim aſſes.*

Λὶψ λιβὸς ὁ aphricus, *nomen venti. Them.* λείβω *libo.*

Λογία ας ἡ collecta, παρὰ τὸ λέγειν.

Λόγιος ȣ ὁ *diſertus, facundus,* eloquens.

Λόγιον ȣ τὸ *reſponſum divinum, eloquium.* τὰ λόγια eloquia.

Λόγος ȣ ὁ (*à præt. med.* λέλογα *verbi* λέγω) *propriè* verbum ῥῆμα *Matth.* 15. *verſ.* 23. ratio *Luc.* 16. 2. *Act.* 18. 14. κατὰ λόγον *quantum æquum eſſet.* Filius DEI unigenitus *D. N. dicitur* ΛΟΓΟΣ *Iohan.* 1. *v.* 1. *per metaph. Sicut enim homo ſermone ſenſa animi ſui profert, ita Deus nobis arcanum ſuum conſilium de redemptione noſtri nobis revelavit per unigenitum ſuum Filium, Dominum noſtrum, tanquam per os ſuum.* juſſum 2 *Pet.* 3. 5. 7. res *per Hebraiſmum, Luc.* 12. 10. negotium *Act.* 19. 37. dicendi facultas 1 *Corinth.* 1. 5. reſpectus *Matth.* 5. 32. cauſa *Act.* 10. 29. rumor *Act.* 11. 22.

Λογίζομαι *propriè* ratiocinor, *item collige, ſtatuo.*

tuo, cogito. imperf. ἐλογιζόμην & ετο. Fut. ίσομαι. præt. paſſ. λελόγισμαι. aor. 1. paſſ. ἐλογίσθην. fut. 1. paſſ. λογισθήσομαι. aoriſt. 1. med. ἐλογισάμην ω ατο imputavi. aoriſt. 1. med. ſubj. λογίσωμαι ῃ ηται. aor. 1. med. infin. λογίσασθαι.

Λογικὸς ἡ ὸν rationalis e.

Λογισμὸς ȣ ὁ rationatio, cogitatio.

Λογομαχία ας ἡ verborum pugna. ᾶ λογομάχος ȣ ὁ, qui contentione verborum delectatur, qui verbis pugnat. ex λόγος verbum & μάχη ης ἡ pugna.

Λογομαχέω ῶ de verbis pugno. F. ήσω. P. λελογομάχηκα.

Λόγχη ης ἡ lancea. Th. λαγχάνω aſſequor.

Λοιδορία ας ἡ convicium. q. d. convocium, καταβοὴ ῆς ἡ.

Λοιδορέω ῶ convicior cum Accuſ. F. ήσω. P. λελοιδόρηκα.

Λοίδορος ȣ ὁ conviciator, malédicus.

Λοιμὸς ȣ ὁ peſtis, Matth. 24.7. ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, erunt fames & peſtilentiæ.

Λοιπὸς ἡ ὸν reliquus a um. τὸ λοιπὸν quod ſupereſt, Marc. 14.41. λοιπὸν alióquin 1 Cor. 1.6. τȣ λοιπȣ de cætero Gal. 6.17. (cæteri ex καὶ ἕτεροι.) in pl. num. λοιποὶ αἱ ὰ cæteri, cæteræ, cætera. Th. λείπω.

Λουτρὸν ȣ τὸ ipſa aqua qua nos abluimus, balneum, lavâcrum. accentum habet in fine ad differentiam vocis λȣτρον ȣ τὸ aqua ſordida in

in qua aliquis ſe lavit. λουτρὼν ῶνος ὁ locus lotioni deſtinatus.

Λούω lavo. F. λούσω. P. λέλουκα. a. 1. act. ἔλουσα lavi. part. a. 1. act. λούσας αντος ὁ, qui lavit. part. præt. paſſ. λελουμένος η ον lotus a um. a. 1. med. ἐλουσάμην ω ατο lotus fui. part. a. 1. med. λουσάμενος η ον lotus a um.

Λύκος ου ὁ lupus. λύκαινα ης ἡ lupa.

Λυμαίνω vaſto. F. λυμανῶ (à Th. λύμη ης ἡ exitium.) præſ. med. λυμαίνομαι vaſto. F. λυμανοῦμαι. a. 1. med. ἐλυμηνάμην ω ατο cum Accuſ.

Λύπη ης ἡ triſtitia, mœror.

Λυπέω ῶ triſtem reddo, *mœrorem alicui affero.* F. λυπήσω. a. 1. act. ἐλύπησα. præt. act. λελύπηκα. præſ. paſſ. λυπέομαι οῦμαι *triſtitia afficior,* contriſtor. a. 1. paſſ. ἐλυπήθην ης η. a. 1. paſſ. ſubj. λυπηθῶ ῇς ῇ. a. 1. paſſ. infin. λυπηθῆναι. part. a. 1. paſſ. λυπηθεὶς έντος.

Λύσις εως ἡ diſſolutio.

Λυσιτελέω proſum, *cum Dat. vide ſuprà* ἀλυσιτελής.

Λύτρον ου τὸ pretium redemtionis *ſeu pretium, quod pro redimendo captivo datur. vocatur etiam* ἄποινον ου τὸ *q. d.* ἄφονον ου τό. τὸ ἀντὶ τοῦ φόνου διδόμενον. *Gallicè* rançon. *Th.* λύω *ſolvo.*

Λυτρόω ῶ *redimo. Fut.* ώσω. *P.* λελύτρωκα. *præſ. med.* λυτρόομαι οῦμαι redimo. *præt. paſſ.* λελύτρωμαι σαι ται. *a. 1. paſſ.* ἐλυτρώθην ης η. *a. 1. med.* ἐλυτρωσάμην ω ατο. *in ſubj.* λυτρώσωμαι ῃ ηται.

Λυτρος

Λυτρωτὴς οῦ ὁ redemptor.

Λύτρωσις εως ἡ redemptio.

Λύχνος ου ὁ lucerna. *ex λύω ſolvo & νύχος nox; ſcil. tenebras profligat.* ein liecht.

Λυχνία ας ἡ candelabrum.

Λύω ſolvo. *imperf.* ἔλυον ες ε. *F.* λύσω. *P.* λέλυκα. *a.* 1. ἔλυσα. *a.* 1. *ſubj.* λύσω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* λῦσαι. *præſ. paſſ.* λύομαι ſolvor. *imperf.* ἐλυόμην ου ετο. *præt. paſſ.* λέλυμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐλύθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* λυθήσομαι *ſolvar.*

ΜΑ.

Μάγος ου ὁ magus *vocabulum medium.*

Μαγεία ας ἡ ars magica.

Μαγεύω artem magicam exerceo, *ſum magus.* *F.* εύσω. *P.* μεμάγευκα.

Μαθητὴς οῦ ὁ diſcipulus. μαθήτρια ας ἡ diſcipula.

Μαθητεύω doceo, *facio diſcipulum, cum Accuſ. Matth.* 28. *v.* 19. ſum diſcipulus, *cum Dat. Matth.* 27. *v.* 57. *F.* εύσω. *P.* μεμαθήτευκα. *aor.* 1. ἐμαθήτευσα. *part. a.* 1. *paſſ.* μαθητευθεὶς έντος ὁ.

Μαίνομαι inſanio. *F.* μανοῦμαι. *præt. med.* μέμηνα, *Sap.* 14. 28.

Μακάριος α ον beatus a um. *comp.* μακαριώτερος α ον. *Th.* μάκαρ ος. *g. o. felix. quaſi* μὴ κηρὶ ὑποκείμενος, *fato h. e. morti non ſubjectus ſeu obnoxius.* κὴρ κηρὸς ἡ *fatum, mors. at* κῆρ (*pro* κέαρ ατος τὸ) *cor. Aliter alii, ut refert Ariſt.* Eth. 7. *cap.* 11. *ubi ait* καὶ τὴν εὐδαι-

εὐδαιμονίαν οἱ πλεῖστοι μεθ' ἡδονῆς εἶναί φασι, διὸ καὶ τ̃ μακάριον ὠνομάκασιν ἀπὸ τ̃ μάλιστα χαίρειν. pro μακαριώτερον legitur *Act.* 20. 35. μακάριον μᾶλλον.

Μακαρίζω, beatum prædico. *F.* μακαρίσω *vel Atticè* μακαριῶ. *P.* μεμακάρικα. *præt. paſſ.* μεμακάρισμαι, *unde eſt*

Μακαρισμὸς ȣ ὁ beatitudo. *Rom.* 4. *v.* 9.

Μάκελλον ȣ τὸ macellum, *vox Latina. Græcè* κρεωπώλιον ȣ τό.

Μακρὸς ὰ ὸν longinquus a um. μακρὰ (*pl. n. g. neut. accipitur adverbialiter*) προσεύχεσθαι *longis uti precibus.* χώρα μακρὰ *remota regio. Th.* μῆκος εος τὸ (*Doricè* μᾶκος) *longitudo.*

Μακρὰν *adv. longè,* procul.

Μακρόθεν *adv.* éminus, *procul. Marc.* 8. 3. ἀπὸ μακρόθεν, *idem.*

Μακροθυμία ας ἡ lenitas, ὰ μακρόθυμος ȣ ὁ ἡ *longanimis. Sic dictus quaſi* μακρύνων τ̃ θυμὸν, *differens iram. ex* μακρὸς *longus &* θυμὸς *ira. Hebr. tardus iris.*

Μακροθυμέω ῶ iram differo, *leni ſum animo, patienter fero. F.* ήσω. *P.* μεμακροθύμηκα. *a.* 1. *act.* ἐμακροθύμησα. *a.* 1. *act. imperat.* μακροθύμησον, *eſto patiens, cóndole.*

Μακροθύμως *adv.* patienter.

Μακροχρόνιος ȣ ὁ ἡ longævus a. *ex* μακρὸς *longus, &* χρόνος *tempus.*

Μαλακὸς ὴ ὸν mollis e. *Them.* μαλάσσω *vel* ττω *mollio. F.* ξω.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Μαλακία ας ἡ *propriè mollities.* languòr corporis. *item idem quod* κίττα ης ἡ pica, *ſive ſtomachi ignavia.*

Μάλα *valde. adv. in comparat.* μᾶλλον magis, *ſuperl.* μάλιστα maximè.

Μάμμη ης ἡ avia, κατ᾽ ὀνοματοποιΐαν. *à voce infantum ſic dicta.*

Μαμμωνᾶς ᾶ ὁ mammóna, *vox Syr. Latinè diceretur* ſubſtantia.

Μανθάνω diſco. F. *μαθήσομαι. a. 2.* ἔμαθον. *imperat.* μάθε έτω. *2. pl.* μάθετε *diſcite. part. a. 2.* μαθὼν όντος ὁ *Act.* 23. 27. *quum* cognoviſſem, *vel ut alii vertunt* edoctus. *pret. act.* μεμάθηκα.

Μάννα τὸ, ἄκλιτον, *vox Hebr.* manna *q. d. cibus paratus, ſcil. ſine labore.*

Μαντεύομαι *vaticinor,* aúguror. (*à* μάντις εως ὁ *ariolus,* ὁ ἐγγαστρίμυθος.) F. μαντεύσομαι. *a. 1. med.* ἐμαντευσάμην ω ατο.

Μανία ας ἡ inſania.

Μαρὰν ἀθὰ *hæc ſunt Syriaca. Suidas vertit* ὁ Κύριος ἦλθε, *pro* ἐλεύσεται, Dominus veniet *ad judicium. Eſt formula anathematis. q. d. Dominus noſter in illuſtri ſuo adventu, meritas pœnas exiget ab illis Eccleſiæ turbatoribus.* maran *Dominus noſter*, nun *in fine eſt affixum pronominis* 1. *perſ. Hebr.* אֲדֹנֵינוּ *adonénu.* atha *venit. h. e. veniet ſcil. ad judicium.*

Μαραίνω *flaccidum reddo. Fut.* μαρανῶ. *præſ. paſſ.*

paſſ. μαραίνομαι marceſco, *flacceſco, contabeſco. a.* 1. *paſſ.* ἐμαράνθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* μαρανθήσομαι *marceſcam. vide ſuprà* ἀμάραντος.

Μαργαρίτης ου ὁ *ſcil.* λίθος *lapis.* μάργαρον ου τὸ *unio,* margarita. *g. f.*

Μάρμαρον ου τὸ marmor.

Μάρτυρ ος ὁ teſtis. μάρτυς ὁ idem, *unde eſt dat. pl.* μάρτυσι.

Μαρτύρομαι teſtor, obteſtor.

Μαρτυρία ας ἡ teſtimonium.

Μαρτυρέω ῶ teſtor. *imperf.* ἐμαρτύρεον ουν. F. ήσω. P. μεμαρτύρηκα. a. 1. *act.* ἐμαρτύρησα. *præſ. paſſ.* μαρτυρέομαι οῦμαι *teſtibus comprobor. præt. paſſ.* μεμαρτύρημαι *teſtimonium obtinui.*

Μαρτύριον ου τὸ teſtimonium.

Μαστάομαι ῶμαι mando. *imperf.* ἐμαστάόμην ώμην. 3. *pl.* ἀόντο ῶντο.

Μαστιγόω ῶ flagello. F. ώσω. P. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα.

Μάστιξ μάστιγος ἡ flagrum, *ſcútica, flagellum.*

Μαστίζω flagello. F. ξω. P. μεμάστιχα.

Μαστὸς οῦ ὁ *q. d.* μεστὸς τοῦ γάλακτος *mamma. in pl. num.* μαστοὶ ubera, *propriè de muliere. de viro tamen Apoc.* 1. 13.

Ματαιολόγος ου ὁ vaniloquus, *ex* μάταιος *vanus & λόγος ſermo.*

Ματαιολογία ας ἡ vaniloquentia.

Μάταιος αία αιον & μάταιος ου ὁ ἡ *Tit.* 3. 9. vanus a um.

Ματαιότης ητος ἡ vanitas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ματαιόω ῶ *vanum reddo.* F. ώσω. P. μεματαίωκα. *præſ. paſſ.* ματαιόομαι οῦμαι vanus fio. *a.* 1. *paſſ.* ἐματαιώθην, *ſum vanus factus, evanui.*

Μάτην *adv.* fruſtrà.

Μάχαιρα ας ἡ gladius.

Μάχη ης ἡ pugna.

Μάχομαι pugno, *rixor, litigo.* (λογομαχέω) *imperf.* ἐμαχόμην ου ετο *diſceptabam.* F. μαχήσομαι & μαχέσομαι. P. μεμάχημαι. *aor.* 1. *med.* ἐμαχεσάμην ω ατο.

Μέγας μεγάλη μέγα magnus a um. οἱ μεγάλοι *magnates. Matth.* 20. 25. *comp.* μείζων ονος ὁ ἡ *major. pro quo etiam legitur* μειζότερος, 3 *Ioh.* 4. *ſuperl.* μέγιστος η ον *maximus a um.*

Μεγάλως magnopere *adv. Philip.* 4. 10.

Μεγαλαυχέω ῶ *magnificè me effero,* jactito me. *(ab adj.* μεγαλαυχὴς έος ὁ ἡ *oſtentator, trix. ex* μεγάλα *magna &* αὐχέω *glorior) aliis videtur metaph. deſumpta ab equo, qui effert* τὸν αὐχένα *cervicem.*

Μεγαλεῖος ου ὁ *magnificus.* μεγαλεῖα είων τὰ magnifica.

Μεγαλειότης ητος ἡ majeſtas, *magnifica Dei virtus.*

Μεγαλοπρεπὴς έος ὁ ἡ magnificus a. *comp. ex* μέγας μεγάλου *magnus, &* πρέπω *convenio. q. d. magnum decens.*

Μεγαλύνω prædico, *verbis extollo.* (*ſemel* produco *Mat.* 23. 5.) *imperf.* ἐμεγάλυνον ες ε. magnificabam, *Act.* 5. 13. F. μεγαλυνῶ. *a.* 1. ἐμεγάλυνα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

λυνα. præt. act. μεμεγάλυγκα. præt. paſſ. μεμεγάλυμμαι Ezech. 9. 9. a. 1. paſſ. ἐμεγαλύνθην. fut. 1. paſſ. μεγαλυνθήσομαι.

Μεγαλωσύνη ης ἡ majeſtas.

Μέγεθος εος τὸ magnitudo.

Μεγιστὰν ᾶνος ὁ *magnas átis.* μεγιστᾶνες ων οἱ próceres. *ad verbum*, maximates, *Dat. pl.* τοῖς μεγιστᾶσι. à μέγιστος *maximus. vide paulò ante* μέγας.

Μεθερμηνεύω *interpretor.* (*ex* μετὰ & ἑρμηνεύω *vide ſuprà.*) F. εύσω. P. μεθηρμήνευκα. *præſ. paſſ.* μεθερμηνεύομαι exponor.

Μέθη ης ἡ ebrietas, vinolentia. *Th.* μέθυ υος τὸ *vinum, temétum.* μεθύω *ſum ebrius.*

Μεθίστημι amoveo. F. μεταστήσω. P. μεθέστηκα. *a.* 1. *act.* μετέστησα *averti Act.* 19.26. *tranſtuli Coloſſ.* 1. 13. *a.* 1. *paſſ.* μετεστάθην *amotus fui.*

Μεθοδεία ας ἡ *fraudulenta & inſidioſa circumventio*, inſidiæ, à μεθοδεύω *machinor. Futur.* εύσω. P. μεθώδευκα. *& hoc à* μέθοδος ου ἡ *via compendioſa. ex* μετὰ & ὁδὸς οῦ ἡ *via. q. d. cum via.*

Μεθόριος α ον *conterminus a um.* μεθόριον ου τὸ *confinium. pl. num.* μεθόρια ων τὰ confinia. *ex* μετὰ *cum, &* ὅρος ου ὁ *terminus.*

Μεθύσκω *ebrium reddo.* F. ύσω. *a.* 1. ἐμέθυσα. μεθύσκομαι inebrior. *a.* 1. *paſſ.* ἐμεθύσθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* μεθυσθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* μεθυσθήσομαι. *Thema eſt* μέθυ τὸ vinum.

Μέθυσος ου ὁ ἡ ebrius a.

Μεθύω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Μεθύω ebrius ſum *Act.* 2. 15. *vide* μεθύσκω.

Μείζων ονος ὁ ἡ major (*vide* μέγας.) *ponitur pro ſuperl.* 1 *Cor.* 13. 13.

Μειζότερος α ον major, *idem quod* μείζων.

Μέλας αινα αν niger. μέλαν ανος τὸ atramentum.

Μέλει *verb. imperſ.* curæ eſt. *imperf.* ἔμελε *curæ erat. præſ. imperativi* μελέτω 1 *Cor.* 7. 21. *F.* μελήσει. *P. act.* μεμέληκε. *præt. med.* μέμηλε.

Μελετάω ῶ meditor. *præſ. imperat.* μελέτα α. *F.* ήσω. *P.* μεμελέτηκα. *a.* 1. *act.* ἐμελέτησα.

Μέλι μέλιτος τὸ mel.

Μελίσσιος ου ὁ apiarius, *ex* μέλισσα *vel* ττα ης ἡ *Atticè, apis.*

Μέλλω futurus ſum, *ſemel* cunctor *Act.* 22. 16. *imperf.* ἔμελλον. *F.* μελλήσομαι *Matth.* 24. 6. *part. præſ.* μέλλων ουσα ον. τὰ μέλλοντα *futura.*

Μέλος εος τὸ membrum.

Μεμβράνα ης ἡ membrana, *vox origine Latina. eſt tenuior animalium pellis, quæ deraſis pilis chartæ uſum præbet. Suidas* περγαμηνὴν *interpretatur.*

Μέμφομαι incuſo, *vitupero, cum Dat. Heb.* 8. 8. *F.* μέμψομαι. *præt. paſſ.* μέμεμμαι ψαι (*unde eſt* μέμψις εως ἡ *reprehenſio, Syr.* 11. 7.) *a.* 1. *med.* ἐμεμψάμην ω ατο *expoſtulavi, culpavi, conqueſtus fui.*

Μεμψίμοιρος ου ὁ ἡ querulus a, *ex* μέμψις εως ἡ *queréla, &* μοῖρα ας ἡ *fatum. Scilicet queruli & non contenti ſorte ſua q. cum ipſo*

Deo expoſtulant, quod eſt peccatum atrociſſimum.

Μὲν quidem, *conjunct. diſcr.*

Μένγαρ (*ex* μὲν *quidem &* γὰρ *enim*) enim.

Μενοῦν (*ex* μὲν *quidem &* οὖν *igitur*) imò verò.

Μενοῦνγε imò verò *Luc.* 11.28.

Μέντοι *conjunctio diſcr. poſtponitur* tamen *Iohan.* 7.13. ὅμως μέντοι *verumtamen. Ioh.* 12.42. οὐ μέντοι *non tamen Ioh.* 20.5. οὐδεὶς μέντοι *nemo tamen Ioh.* 4.27. modò *Iacob.* 2.8.

Μένω maneo, *habito Act.* 28. *v.* 17. μένειν καθ' ἑαυτὸν *habitare ſeorſim. part. præſ. act.* μένον (*g. n.*) *Act.* 5.4. *imperf.* ἔμενον ες ε. (*quod cum aor.* 2. *coincidit, cujus exemplum vide Act.* 20.5. exſpectavi, *pro* περιέμενον.) *F.* μενῶ. *P.* μεμένηκα. *pluſq. perf.* ἐμεμενήκειν εις ει *& abſ. augmento* 1 *Iohan.* 2. 19. μεμενήκεισαν (3. *pl. pluſq. perf.*) ἂν *manſiſſent. aor.* 1. ἔμεινα ας ε. *a.* 1. *imperat.* μεῖνον άτω ατε. *a.* 1. *ſubj.* μείνω ῃς ῃ. *a.* 1. *inf.* μεῖναι *manere. part. aor.* 1. μείνας αντος ὁ.

Μέριμνα ης ἡ cura, παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν. *curæ diſtrahunt animum.*

Μεριμνάω ῶ curo, *ſolicitè & anxiè cogito*, ſolicitus ſum. *F.* ήσω. *P.* μεμερίμνηκα. *a.* 1. *act.* ἐμερίμνησα ας ε. *a.* 1. *ſubj.* μεριμνήσω ῃς ῃ ητε.

Μερὶς ίδος ἡ pars, *communio.*

Μερίζω partior, *divido. F.* ίσω. *P.* μεμέρικα. *a.* 1. ἐμέρισα *diſtribui Rom.* 12. *v.* 3. *præſ. paſſ.* μερίζομαι *dividor*, diſſideo. *Eſt n. diſſidium*

quæ-

quædam animorum diviſio. præt. paſſ. μεμέρισμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐμερίσθην ης η *diſſédi. a.* 1. *paſſ. part.* μερισθεὶς εῖσα. *a.* 1. *med.* ἐμερισάμην ω ατο *diviſi.*

Μερισμὸς οῦ ὁ diviſio, diſtributio.

Μεριστὴς οῦ ὁ partítor.

Μέρος εος τὸ pars, ἀπὸ μέρους *ex parte, quadantenus, Rom.* 11. *v.* 25. ἀνὰ μέρος *viciſſim* 1 *Cor.* 14. 27. κατὰ μέρος *ſingulatim, Heb.* 9. 5. *Th.* μείρω *divido.*

Μεσημβρία ας ἡ meridies. *q. d. merus dies, ex* μέση *dimidia &* ἡμέρα ας ἡ *dies.* μεσημβρινὸς ἡ ὸν *meridianus.*

Μεσίτης ου ὁ mediator 1 *Tim.* 2. *v.* 5. *internuntius, Gal.* 3. 19.

Μεσιτεύω *propriè, ſum mediator. Nam verba in* εύω *exponuntur per* ſum. *item* intervenio, *fidejubeo. Fut.* εύσω. *aor.* 1. ἐμεσίτευσα. P. μεμεσίτευκα.

Μεσονύκτιον ου τὸ *q. d.* μέση νὺξ, media nox.

Μεσουράνημα τος τὸ medium cœli. ἀ μεσουρανέω ῶ *ſum in medio cœli. ex* μέσος *medius, &* οὐρανὸς *cœlum.*

Μεσόω ῶ *ſum medius. part. præſ.* μεσόων ῶν, όουσα οῦσα, όον οῦν medius a um.

Μέσος η ον medius a um. μέσον ου τὸ *ſubſtantivè medietas, dimidium.* ἀνὰ μέσον *ſeq. Genit.* inter.

Μεσότοιχον ου τὸ intergerinus paries. *comp. ex* τοῖχος ου ὁ *paries &* μέσος *intermedius.*

Μεσσίας

Μεσσίας ου ὁ Meſſias, *vox Hebræa. Latinè* unctus, *Græcè* Χριστός.

Μεστὸς ἡ ὸν plenus, refertus a um, *cum Genit.*

Μεστόω ῶ *repleo, refercio. Fut.* ώσω. *P.* μεμέστωκα. *præſ. paſſ.* μεστόομαι οῦμαι plenus ſum, *impleor. præt. paſſ.* μεμέστωμαι. *part. præt. paſſ.* μεμεστωμένος *repletus.*

Μετὰ *cum Gen.* cum, per, *Marc.* 10. 30. inter. *cum Acc.* poſt. *Notetur metatheſis Luc.* 15.3. μετ᾽ οὐ *pro* οὐ μετά.

Μεταβαίνω digredior. F. ήσομαι. P. μεταβέβηκα *tranſivi. a.* 2. μετέβην ης η. *aor.* 2. *act. imper.* μετάβηθι *démigra. aor.* 2. *ſubj.* μεταβῶ ῇς ῇ. *part. a.* 2. μεταβὰς άντος ὁ *digreſſus. item,* quum deſcendiſſet *Luc.* 6.16.

Μεταβάλλω *muto.* F. μεταβαλῶ. P. μεταβέβληκα. *aor.2.act.* μετέβαλον. *præſ. paſſ.* μεταβάλλομαι mutor. *vel reciprocè*, muto me. *præt. med.* μεταβέβολα *unde eſt* μεταβολὴ ῆς ἡ *mutatio.* εὐμετάβολος ου ὁ ἡ *facilis mutatu. Vertumnus.*

Μετάγω circúmago. F. μετάξω. *præſ. paſſ.* μετάγομαι η εται *circúmagor.*

Μεταδίδωμι impertio. *F.* μεταδώσω. *P.* μεταδέδωκα. *a.* 2. μετέδων ως ω. *a.* 2. *imperat.* μετάδος ότω. *a.*2. *ſubj.* μεταδῶ ῷς ῷ. *a.* 2. *infin.* μεταδοῦναι. *part. præſ.* μεταδιδοὺς όντος. *part. a.* 2. μεταδοὺς όντος ὁ.

Μετάθεσις εως ἡ mutatio *Heb.* 7. 12. tranſlatio *Heb.* 11. 5. amotio *Heb.* 12. 27.

Μεταίρω ſolvo, *navi proficiſcor. Fut.* μεταρῶ.

*aor.*1.

aor. 1. act. μετῆρα ας ε, *ex* μετὰ & αἴρω.

Μετακαλέομαι οῦμαι accerſo *cum Accuſ. F.* με-
τακαλέσομαι ῃ εται. *aor. 1. med.* μετεκαλεσα-
μην ω ατο *accerſivi. a. 1. med. imperat.* με-
τακάλεσαι *accerſe.*

Μετακινέω ῶ *dimoveo. F.* ήσω. *P.* μετακεκίνηκ
a. 1. μετεκίνησα. *præſ. paſſ.* μετακινέομαι οῦμ
dimoveor.

Μεταλαμβάνω capio, percipio, particeps ſu
cum Genit. imperf. μετελάμβανον ες ε. *F.* με-
ταλήψομαι. *a. 2.* μετέλαβον ες ε *nactus ſum*
cum Accuſ. Act. 24. 25.

Μετάληψις εως ἡ participatio.

Μεταλλάττω tranſmuto. *F.* άξω. *P.* μετήλλαχα
a. 1. μετήλλαξα ας ε.

Μεταμέλομαι & μεταμελέομαι οῦμαι pœnite
me. *in bonam & malam accipitur parten*
Quando cura & dolor angit hominem qu
erravit, ſive is perſiſtat in miſeria ſua, ſi-
ve ad meliorem mentem redeat. imperf. με-
τεμελόμην & εόμην ούμην. *præt. paſſ.* μετα-
μεμέλημαι. *a. 1. paſſ.* μετεμελήθην. *part. a.*
paſſ. μεταμεληθεὶς έντος ὁ *pœnitentia du-*
ctus. fut. 1. paſſ. μεταμεληθήσομαι ῃ εται, *pœ-*
nitebit me. compoſ. ex μετὰ *poſt &* μέλομαι
curo. Fut. μελήσομαι. *P.* μεμέλημαι. *Deo tri-*
buitur κατ' ἀνθρωποπάθειαν *Gen. 6. 7. quan-*
do ſcil. res mutatur, & digna videtur, cu-
jus Deum pœniteat.

Μεταμορφόω ῶ *transformo. F.* ώσω. *P.* μεταμεμόρ-
φωκα

φωνία. *præſ.paſſ.* μεταμορφόομαι ῦμαι transfor-
mor *vel transformo me. a.* 1. *paſſ.* μετεμορ-
φώθην ης η *transformatus fui.*

Μετάνοια ας ἡ reſipiſcentia.

Μετανοέω ῶ *propriè* μετὰ τὸ πραχθὲν νοῶ, *poſt fa-
ctum ſapio, ſemper in bonam partem capitur.*
reſipiſco (*ex* μετὰ *poſt &* νοέω *cogito.*) F. ήσω.
P. μετανενόηκα. *a.* 1. *act.* μετενόησα ας ε *reſipui.
aor.* 1. *imperat.* μετανόησον άτω. *aor.* 1. *ſubj.* με-
τανοήσω ῃς ῃ ωσι *Marc.* 6. 12.

Μεταξὺ inter *adv. cum Genit.* ἐν τῷ μεταξὺ *in-
terea, interim.* μεταξὺ ἀλλήλων *inter ſeſe h. e.
alternis vicibus Act.* 13. 42. εἰς τὸ μεταξὺ σάβ-
βατον *in proximè ſequens ſabbatum. ubi* με-
ταξὺ *idem eſt quod* καθεξῆς. *Th.* μετά.

Μεταστρέφω converto, *muto.* F. ψω. *præt. act.* με-
τέστροφα. *aor.* 1. μετέστρεψα. *aor.* 1. *act. infin.*
μεταστρέψαι *invertere. Gal.* 1. *v.* 7. *a.* 2. *act.*
μετέστραφον. *a.* 2. *paſſ.* μετεστράφην ης η. *aor.* 2.
paſſ. imperat. μεταστράφηθι ήτω *convertatur.
fut.* 2. *paſſ.* μεταστραφήσομαι *convertar.*

Μεταπέμπομαι accerſo *cum Accuſ.* F. ψομαι.
a. 1. *med.* μετεπεμψάμην ω ατο *accerſivi. a.* 1.
med. imperat. μετάπεμψαι *accerſe. a.* 1. *med.
ſubj.* μεταπέμψωμαι ῃ ηται *Act.* 25. 3. *aor.* 1.
med. infin. μεταπέμψασθαι *accerſere. a.* 1. *paſſ.*
μετεπέμφθην ης η *accerſitus fui. in part.* με-
ταπεμφθεὶς έντος ὁ *accerſitus.*

Μετασχηματίζω transfigúro. F. ίσω. *a.* 1. *act.* με-
τεσχημάτισα *tranſtuli figura quadam.* P. με-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

τετχημάτικα. præſ. paſſ. μετασχηματίζομαι me transfigúro vel transfigúror, reciprocè. σχηματίζω effingo. à σχῆμα, τος τὸ figura, geſtus. Th. ἔχω habeo.

Μετατίθημι transfero. part. præſ. μετατιθεὶς έντος ὁ transferens. F. μεταθήσω. P. μετατέθεικα. a. 1. act. μετέθηκα tranſtuli. præſ. paſſ. μετατίθεμαι transferor. a. 1. paſſ. μετετέθην ης η tranſlatus fui.

Μετέπειτα poſtea, adverb. ex μετὰ ἐπὶ & εἶτα deinde.

Μετέχω particeps ſum. cum Genit. Fut. μεθέξω. Præt. μετέσχηκα. aor. 2. act. μετέσχον ες ε Heb. 2. 14. ex μετὰ cum, & ἔχω habeo, pertineo, Heb. 7. 13.

Μετεωρίζω in ſublime tollo. F. ίσω. P. μεμετεώρικα. præſ. paſſ. μετεωρίζομαι ſum ſuſpenſo animo. à nomine μετέωρος ου ὁ ἡ ſublimis, quod eſt ex μετὰ & ἀείρω attollo, éveho q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, in aërem tollo.

Μετοικεσία ας ἡ deportatio. tranſmigratio, à μετοικέω ῶ ſedem permuto. item deporto, ſicut victi & captivi à victore in alias ſedes (licet inviti) deducuntur.

Μετοικίζω transfero. F. μετοικίσω & Atticè μετοικιῶ. a. 1. μετῴκισα. P. μετῴκικα. à μέτοικος ου ὁ ἡ démigrans, coactus migrare. vel ex μετὰ & οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto. item ſtruo, in domo colloco.

Μεθιστάνω transfero, loco moveo, ſedibus convello,

vello, traduco. F. μεταστήσω. P. μεθέστηκα. *aor.* 1. μετέστησα *amovi. a.* 1. *paſſ.* μετεστάθην ης η *cum Genit. Luc.* 16. 4. ὅταν μεταστάθῶ (1. *ſing. aor.* 1. *paſſ. ſubj.*) τῆς οἰκονομίας, *quum amotus fuero à diſpenſatione.*

Μετρέω ῶ metior. F. ήσω. P. μεμέτρηκα. *a.* 1. *act.* ἐμέτρησα. *a.* 1. *imperat.* μέτρησον άτω *metire. præt. paſſ.* μεμέτρημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμετρήθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* μετρηθήσομαι *menſurabor.*

Μετρητὴς οῦ ὁ ámphora Attica *continẽs tres urnas. urnæ viginti conſtituunt culeum* ein fuder.

Μέτρον ου τὸ menſura.

Μετρίως *adverb.* mediocriter, *parum. ab adj.* μέτριος ου ὁ *mediocris, moderatus, modum non excedens.*

Μετριοπαθέω ῶ *idem quod* συμπαθέω ῶ condoleo. *Alii exponunt,* condoleo *quantum ſatis eſt.* F. ήσω. P. μεμετριοπάθηκα. *ab adj.* μετριοπαθὴς έος ὁ ἡ *modum tenens in affectibus, moderatus. ex* μέτριος *modicus,* & πάθος εος τὸ *affectus. Th.* πάσχω *patior.*

Μετοχὴ ῆς ἡ *communio,* conſortium. μέτοχος ου ὁ ἡ *particeps à* μετέχω *habeo cum alio partem. vide paulò ante.*

Μέτοχος ου ὁ ſocius *Luc.* 5. 7. *particeps Heb.* 3. 14. conſors *Heb.* 1. 9. *à* μετέχω.

Μέτωπον ου τὸ frons. *ex* μετὰ *cum, apud, poſt, ſupra* & ὢψ ὠπὸς ὁ *oculus q. d.* μετὰ τοὺς ὦπας *vel* μετὰ τῶν ὠπῶν *pars faciei, quæ prope ſeu poſt ſeu ſupra oculos eſt.* μετὰ *Apoc.* 1. 7. *etiam* ſupra *ſignificat.*

Μέχρι *ſeq. conſona*, & μέχρις *ſequente vocali* uſque ad *adv. cum Genit. Aliquando ſine caſu* donec *Eph.* 4. 13.

Μὴ *adv. prohibendi* ne, *cum imper. Matth.* 6. 7. *Luc.* 11. *v.* 7. *cum opt. Rom.* 3. 4. *item conjunct. cauſalis* ne ἵνα μὴ & *ſimpliciter* μὴ *Act.* 23. 10. 2 *Cor.* 11. 16. *item adv. negandi* non 1 *Cor.* 5. *verſ.* 9. οὐ μὴ nequaquam. *Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat. item adv. interrogandi* num? 1 *Cor.* 9. 4. εἰ μὴ niſi *Marc.* 2. 7.

Μήγε (*ex* μὴ *non* & γε *quidem.*) alioquin, *Luc.* 13. 9. εἰ δὲ μήγε *cæteroquin*, *Luc.* 14. 32.

Μήτι (*ex* μὴ *non* & τί *quid.*) nedum.

Μηδὲ neque, *conjunct. copul.*

Μηδέποτε nunquam *adv.*

Μηδέπω *necdum*, nondum.

Μηδεὶς ενὸς ὁ nullus, nemo. μηδεμία ᾶς ἡ nulla. μηδὲν ὸς τὸ nullum, nihil.

Μηκέτι non ampliùs, ne ampliùs *Eph.* 4. 14. & 28. *Iohan.* 5. 14. ne poſthac 2 *Cor.* 5. 15. *ex* μὴ *non* & ἔτι *adhuc*, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ κάππα, εὐφωνίας ἕνεκα.

Μῆκος εος τὸ longitudo.

Μηκύνω *prolongo. F.* μηκυνῶ. *aor.* 1. ἐμήκυνα. μηκύνομαι *prolongor*, *aſſurgo*, *in longitudinem* ſuccreſco.

Μηλωτὴ ῆς ἡ ovina pellis. μηλωτὸς ἡ ὸν *ovinus a um*, *à nomine* μῆλον ου τὸ *ovis*. μηλωτὴ *ſcil.* δορὰ, *ovina pellis.*

Μὴν

Μὴν μηνὸς ὁ menſis. μήνη ης ἡ Doricè μάνα ας ἁ *luna. videtur oriri à* מָנָה *numeravit. quod juxta varias Lunæ phaſes nec non ejus curſum, menſes numeremus. Hinc Arabicum Almanah quidam derivant.*

Μηνύω indico, *ſignifico. F.* ύσω. *P.* μεμήνυκα. *a.* 1. *act.* ἐμήνυσα. *a.* 1. *act. ſubj.* μηνύσω ης η. *part. a.* 1. *act.* μηνύσας αντος ὁ. *a.* 1. *paſſ.* ἐμηνύθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* μηνυθεὶς εῖσα έν *indicatus a um.*

Μήποτε *propriè*, ne quando, *Luc.* 21. 34. *item pro* εἴποτε ſi fortè ob vielleicht. *Luc.* 3. 15. *ex* μὴ *ne &* ποτὲ, *aliquando.* Num igitur *Iohan.* 7. 26.

Μηρὸς οῦ ὁ femur.

Μήτε neque, *conjunct. ex* μὴ *non &* τε *que.*

Μήτηρ ἡ mater *in Gen.* μητέρος *& uſitatiùs per ſyncopen* μητρός. *Acc.* μητέρα *tamen non contrahitur, ut diſtinguatur à nomine* μήτρα ας ἡ *uterus. Vocat.* ὦ μῆτερ. *N. pl.* μητέρες μητέρων μητράσι μητέρας.

Μήτιγε nedum 1 *Cor.* 6. 4.

Μήτι num *Iohan.* 18. 35. μητί ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι;

Μήπω nondum *Heb.* 9. *v.* 8.

Μήτρα ας ἡ matrix, uterus.

Μητραλῴης ου ὁ *Atticè* (*pro* μητραλοίας α ὁ) matricida. *ex* μήτηρ *mater, &* ἀλοάω ῶ *percutio.*

Μητρόπολις εως ἡ metropolis. *q. d.* μήτηρ τῶν πόλεων, *mater aliarum civitatum.*

Μιαίνω polluo. *F.* μιανῶ. *aor.* 1. ἐμίηνα. *præt. act.* μεμίαγκα. *præt. paſſ.* μεμίαμμαι *&* *Atticè* μεμίασμαι. *part. præt. paſſ.* μεμιασμένος η ον *pollutus. aor.* 1. *paſſ.* ἐμιάνθην ης η. *in ſubj.* μιανθῶ ῇς ῇ ῶσι.

Μίασμα τος τὸ inquinamentum.

Μιασμὸς ȣ ὁ impuritas.

Μίγνυμι miſceo. *F.* μίξω. *P.* μέμιχα. *a.* 1. *act.* ἔμιξα. *præt. paſſ.* μέμιγμαι. *part. præt. paſſ.* μεμιγμένος η ον *mixtus a um.*

Μίγμα τος τὸ mixtura.

Μικρὸς ὰ ὸν parvus a um. *comp.* μικρότερος α ον *minor us, item* minimus *quæ eſt enallage gradus Matth.* 11. 11. *ubi* μικρότερος *ponitur pro* ἐλάχιστος *vel* μικρότατος. μετὰ μικρὸν *paulò pòſt.* μικρὸν, parum, paululum *Matth.* 26. 39. *adverbiaſcit.* 2 *Cor.* 11. 16.

Μίλιον ȣ τὸ miliare, *ſpatium* mille *paſſuum. vox origine Latina.*

Μιμέομαι ȣ̃μαι imitor *cum Accuſ. F.* μιμήσομαι. *P.* μεμίμημαι σαι ται. *unde eſt*

Μιμητὴς ȣ̃ ὁ imitator.

Μιμνήσκω *in memoriam revoco. mutuatur ſua tempora à verbo* μνάομαι ῶμαι. *Fut.* μνήσω. *P.* μέμνηκα. μιμνήσκομαι memor ſum, *reminiſcor, recordor. præt. paſſ.* μέμνημαι *memini. aor.* 1. ἐμνήσθην. 1. *pl.* ἐμνήσθημεν. *aor.* 1. *med.* ἐμνησάμην ω ατο.

Μισέω ῶ odi, minùs amo *Luc.* 14. 26. *imperf.* ἐμίσεον ȣν. *Fut.* ήσω. *P.* μεμίσηκα. *a.* 1. *act.* ἐμίσησα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

σησα. a. 1. *act. ſubj.* μισήσω ῃς ῃ ωσι. *præſ. paſſ.* μισέομαι ȣ̃μαι *odio habeor.præt.paſſ.* μεμίσημαι. *part.præt.paſſ.* μεμισημένος η ον *exoſus a um.*

Μισθὸς ȣ̃ ὁ merces.

Μισθόω ῶ *aut faciendum aut utendum quid certa mercede loco. F.* ώσω. *P.* μεμίσθωκα. *a.* 1. ἐμίσθωσα. *præſ. paſſ.* μισθόομαι ȣ̃μαι *mercede locor, item* conduco. *F.* ώσομαι. *a.* 1. *med.* ἐμισθωσάμην ω ατο *conduxi. in infin.* μισθώσασθαι *conducere.*

Μίσθωμα τος τὸ conductum.

Μισθωτὸς ȣ̃ ὁ mercenarius, *mercede conductus.*

Μίσθιος ȣ ὁ idem.

Μισθαποδοσία ας ἡ *propriè, mercedis perſolutio, ex* ἀποδίδωμι *reddo & μισθὸς* ȣ̃ ὁ *merces. Per metaph.* pœna *Heb.* 2. 2. præmii retributio *Hebr.* 10. 35.

Μισθαποδότης ȣ ὁ *propriè, qui mercedem perſolvit, per metaph.* præmiorum largítor.

Μνᾶ (*ex* μνέα *Ionicè*) ᾶς ἡ mina, *libra, pondus rei numariæ ſeu monetæ. Mina vulgaris ſeu regia ſeu profana continebat uncias* 30, *mina ſanctuarii ſeu ſacra verò duplo plures. uncia valet dimidium imperialem* (*ut vocant*) *dalerum.*

Μνεία ας ἡ mentio, *à* μνάομαι ῶμαι, *mentionem facio, commémoro. F.* μνήσομαι. *P.* μέμνημαι. *vide ſuprà* μιμνήσκω.

Μνῆμα τος τὸ *monimentum,* ſepulcrum. *ſic dicitur à præt. paſſ.* μέμνημαι *memini. Them.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

μνάομαι ὦμαι vel μιμνήσκω, quia memoriam rei geſtæ réfricat, & nos de ea ádmonet.

Μνημεῖον ου τὸ *propriè, monimentum. per ſyn. gen. verò* ſepulcrum.

Μνήμη ης ἡ mentio *ἀ μέμνημαι. Th. μιμνήσκω.*

Μνημοσύνη ης ἡ memoria. *ἀ μνήμων ονος ὁ ἡ memor, & hoc ἀ μνάομαι ὦμαι, vide μνεία.*

Μνημονεύω memini, recordor *cum Genit. vel abſolutè. præſ. imperat.* μνημόνευε *recordare, memento. imperf.* ἐμνημόνευον ες ε *Heb.* 11.15. F. εύσω. P. μεμνημόνευκα. *a.* 1. ἐμνημόνευσα.

Μνημόσυνον ου τὸ memoria, recordatio.

Μνηστεύω *ambio nuptias, quod eſt viri. ſum procus.* F. εύσω. P. μεμνήστευκα. *præſ.paſſ.* μνηστεύομαι deſpondeor *quod eſt mulieris, cum Dat. præt.paſſ.* μεμνήστευμαι. *part.præt. paſſ.* μεμνηστευμένη ης ἡ deſponſata. *a.*1.*paſſ.* ἐμνηστεύθην, *unde part. a.* 1. *paſſ.* μνηστευθεῖσα ης ἡ idem. *à* μνηστὸς οῦ ὁ *ſponſus.* μνηστὴ ῆς ἡ *ſponſa, quæ ſunt orta à* 3. *perſ. præt. paſſ.* μέμνησται. μνηστὴρ ῆρος *ὁ procus, amaſius. Thema eſt* μνάομαι ὦμαι *mentionem facio. item* ambio, *meditor conjugium, ne mei memoria, ſeu nomen ſine prole pereat: juxta illud Phocyl.*

Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μήπως νώνυμος ὄληαι.

Differt verò μνηστεύεσθαι *à verbo* γαμεῖν, *ſicut principium à conſummatione.*

Μόγις vix *adv.*

Μογιλάλος ου ὁ ἡ difficulter loquens.

Μόδιος ου ὁ modius, *menſura aridorũ, Luc.* 11. 33.

vox

vox Latina ſic dicta à modo h. e. menſura.

Μοιχαλὶς ἰδος ἡ adultera, *Iacob.* 4. 4. adulterium 2 *Pet.* 2. 14.

Μοιχὸς οῦ ὁ mœchus, adulter.

Μοιχάομαι ῶμαι *ſum adultera,* adulterium committo, *affine Hebrææ voci* מחה *machá, corrupit.* F. ήσομαι. P. μεμοίχημαι.

Μοιχεύω *ſtupro, vitio. item ſum adulter,* mœchor. F. εύσω. P. μεμοίχευκα. *a.* 1. *act.* ἐμοίχευσα *præſ. paſſ.* μοιχεύομαι *vitior, cum adultero rem habeo, ſtuprandam me proſtituo.*

Μόλις vix, *idem quod* μόγις *adv.*

Μολύνω *inquino, contamino,* polluo. F. μολυνῶ. *a.* 1. ἐμόλυνα. P. μεμόλυκα. *præſ. paſſ.* μολύνομαι polluor. *præt. paſſ.* μεμόλυμμαι *& Atticè* μεμόλυσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμολύνθην ης η pollutus fui, *vel reciprocè,* pollui me. *Apoc.* 14. 4.

Μολυσμὸς οῦ ὁ contaminatio.

Μομφὴ ῆς ἡ querela. *à præt. med.* μέμομφα. *verbi* μέμφομαι, *vide ſuprà.*

Μονὴ ῆς ἡ *manſio,* habitatio.

Μόνος η ον ſolus a um.

Μόνον tantùm *adv.*

Μονόω ῶ *ſolum relinquo, deſtituo.* F. ώσω. P. μεμόνωκα. *præſ. paſſ.* μονόομαι οῦμαι *ſolus relinquor. præt. paſſ. part.* μεμονωμένη ης ἡ ſola relicta.

Μονογενὴς έος ὁ ἡ unigenitus a. *ex* μόνος *ſolus & γένος familia.*

Μονόφθαλμος ου ὁ ἡ luſcus, *altero oculo captus, cui unus eſt oculus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Μορφὴ ῆς ἡ *Doricè* μορφὰ, *Latinè per metatheſin* forma, *ſtatus.*

Μορφόω ῶ *formo. F.* ώσω. *P.* μεμόρφωκα. *præſ. paſſ.* μορφόομαι οῦμαι formor. *præt. paſſ.* μεμόρφωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμορφώθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* μορφωθῶ ῇς ῇ.

Μόρφωσις εως ἡ informatio, ſpecies.

Μόχθος ου ὁ *labor*, ærumna, moleſtia.

Μόσχος ου ὁ vitulus.

Μοσχοποιέω ῶ vitulum conflo. *F.* ήσω. *P.* μεμοσχοποίηκα. *a.* 1. *act.* ἐμοσχοποίησα.

Μουσικὸς οῦ ὁ muſicus, *canendi peritus.* ἀ μοῦσα ης ἡ *Doricè* μῶσα, *à verbo* μάω *deſiderio flagro, inquiro, vel à Syr.* מוש *ſcrutari.*

Μυελὸς οῦ ὁ medulla.

Μυέω ῶ *doceo ſacra, initio. F.* ήσω. *P.* μεμύηκα. μυέομαι οῦμαι initior ſacris. *præt. paſſ.* μεμύημαι *inſtructus ſum*, ich bin abgericht.

Μῦθος ου ὁ ſermo. *Sirach.* 20. 19. μῦθος ἄκαιρος *ſermo intempeſtivus. Sed in* N. T. fabula. 1 *Tim.* 1, *v.* 4. & 4. 7. *Tit.* 1. *v.* 14. 2 *Pet.* 1. 16.

Μυκάω ῶ *mugio, quod eſt boum,* παρὰ τὸ μῦ φθέγγεσθαι, *factum* κατ᾽ ὀνοματοποιΐαν. *F.* ήσω. *P.* μεμύκηκα. *præſ. med.* μυκάομαι *idem. item* rugio *Apoc.* 10. 3.

Μυκτηρίζω *propriè, nares attraho, qui geſtus eſt irriſorum, unde Latinus poëta dixit naſo ſuſpendo,* irrideo. *F.* ίσω. *P.* μεμυκτήρικα. *a.* 1. ἐμυκτήρισα. *præſ. paſſ.* μυκτηρίζομαι ῃ εται irri-

irrideor. ἀ μυκτὴρ ῆρος ὁ *naris, meatus odorandi, item naſus.*

Μύλος ου ὁ mola, μύλη ης ἡ *idem.*

Μυλικὸς ἡ ὀν molaris e.

Μύλων ωνος ὁ & μυλὼν ῶνος ὁ *piſtrinum, moletrina.*

Μυριὰς άδος ἡ *myrias adis g. f. numerus decem millium.*

Μύριοι αι α decies mille. *at* μυρίος ία ιον *immenſus, extremus, ingens.* πενία μυρία *extrema paupertas.* μυρίον πένθος *luctus maximus.*

Μύρον ου τὸ unguentum ἀ μύρω *fluo, ſtillo. vel ab Hebr.* מֹר *unde eſt* μύῤῥα ας ἡ *myrrha, ex qua fiunt unguenta.*

Μυρίζω ungo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐμύρισα. *a.* 1. *infin.* μυρίσαι. *præt. act.* μεμύρικα. *præſ. paſſ.* μυρίζομαι *unguentis imbuor.*

Μυστήριον ου τὸ myſterium, *res arcana. ejuſdem originis cum nomine* μύστης ου ὁ *ſacris initiatus à* μυέω *vide paulò antè.*

Μυωπάζω *q. d.* μύω τοὺς ὦπας *claudo oculos. part. præſ. act.* μυωπάζων *nihil procul cernens. Derivatur à nomine* μύωψ ωπος ὁ ἡ *connivens, Germanicè* der da blintzelt. μύωψ *q. d.* μύων ὦπας *claudens oculos, luſcioſus.*

Μώλωψ ωπος ὁ vibex, *verberum in cute veſtigium. ex* μῶλος ου ὁ *pugna &* ὢψ ὠπὸς ὁ *facies. Sic* ὕδρωψ ωπος ὁ *vide infrà* ὑδρωπικός.

Μωμάομαι ῶμαι *vel* έομαι οῦμαι vitupero (ἀ μῶμος ου ὁ *dedecus, item irriſor.*) *F.* ήσομαι.

a. 1. *paſſ.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

a.1.paſſ. ἐμωμήθην ης η. *a.1.paſſ.ſubj.* μωμηθῶ ῇς ῇ *vituperer. a. 1. med.* ἐμωμησάμην ω ατο *reprehendi. a.1. med. ſubj.* μωμήσωμαι ῃ ηται.

Μῶμος ου ὁ macula, *labes.* μῶμοι ων οἱ *maculæ. ab Hebræo* מום *mum, macula.*

Μωρὸς ὰ ὸν ſtultus, fatuus. *ex* μὴ *&* ὤρα *cura. pro* μήωρος *dicitur* μωρὸς, *q. d. qui nullius rei cura tangitur, diſſolutus. vel ſic dicitur. q.* μὴ ὁρῶν *nihil videns ſcil. oculis mentis.*

Μωρία ας ἡ ſtultitia.

Μωραίνω infatuo. *F.* μωρανῶ. *a.1.act.* ἐμώρανα. *P.* μεμώρακα. *præſ. paſſ.* μωραίνομαι infatuor, ſtultus fio, inſipidus fio. *præt. paſſ.* μεμώραμμαι. *a.1. paſſ.* ἐμωράνθην ης η *Rom.1.22.*

Μωρολογία ας ἡ ſtultiloquium, *à nomine* μωρολόγος ου ὁ *ſtulta loquens, ex* μωρὸς *&* λόγος ου ὁ *ſermo. Th.* λέγω.

ΝΑ.

ΝΑὶ *Adv.* næ, profectò, ita. *item* quæſo *Matth.15.27. Apoc.22.20.*

Ναὸς οῦ ὁ *&* *Atticè* νεὼς ὼ ὁ templum, *(à* ναίω *habito.) Iohan. 2. v. 19. item* ædicula *cum imaguncula Dianæ ex argento ab aurifabro facta, Act.19.24.*

Νάρδος ου ἡ nardus, *frutex.*

Ναυαγέω ῶ naufragium facio. *(q.d.* τὴν ναῦν ἄγνυμι *navem frango. vide* κατάγνυμι.) *F.* ήσω. *a.1. act.* ἐναυάγησα. *P.* νεναυάγηκα.

Ναῦς ναὸς ἡ navis. *in Accuſativo* ναῦν.

Ναύκλη-

Ναύκληρος ου ὁ nauclérus, *qui navem poſſidet, qui eſt navis hæres & dominus.* κλῆρος ου ὁ *ſors, hæreditas.*

Ναύτης ου ὁ nauta. *Latini poëtæ, navita.*

Νεανίας ου ὁ adoleſcens. *à* νεὰν ἄνος ὁ *juvenis, quod eſt à* νέος ου ὁ *novus.*

Νεανίσκος ου ὁ *diminutivum,* adoleſcentulus.

Νεκρὸς ὰ ὸν mortuus a um. *ab adj.* νέκυς υος ὁ *mortuus, unde eſt vox Latina nex necis g. f.*

Νεκρόω ῶ mortifico, *interimo. F.* ώσω. *P.* νενέκρωκα. *a.* 1. *act.* ἐνέκρωσα. *a.* 1. *imperat.* νέκρωσον ώτω ατε. *præt. paſſ.* νενέκρωμαι. νενεκρωμένος η ον emortuus.

Νέκρωσις εως ἡ mortificatio.

Νέος α ον novus a um. *item* adoleſcens, juvenis *Tit.* 2. 4. *comparat.* νεώτερος α ον *junior, minor natu. pl. num.* οἱ νεώτεροι *juvenes Act.* 5. *v.* 6. αἱ νεώτεραι *juvenculæ, juniores, minores natu,* 1 *Tim.* 5. 11.

Νεοσσὸς ῦ ὁ *Atticè* νεοττὸς ῦ ὁ pullus.

Νεότης ητος ἡ juventus. ἐκ νεότητος *à juventute.*

Νεόφυτος ου ὁ ἡ *nuper cánſitus, recens plantatus, q. d.* νέον φυτὸν *nova planta per metaph.* novitius, tiro.

Νεύω innuo *cum Dat. F.* νεύσω. *P.* νένευκα. *a.* 1. ἔνευσα. *part. a.* 1. *act.* νεύσας αντος ὁ.

Νεφέλη ης ἡ *nebula,* nubes. νεφέλαι ἄνυδροι *nubes aqua carentes.*

Νέφος εος τὸ nubes, *nebula. per metaph.* magna

gna

gna & conferta multitudo. *ab Hebræo* נוף *nuph. ſtillare.*

Νεφρὸς οῦ ὁ ren.

Νεωκόρος ου ὁ (*ex* νεὼς ὼ ὁ *templum Atticè pro* ναὸς οῦ ὁ *&* κορέω *ſcopis purgo*) æditüus, *ſic dictus, quod templi verrendi purgandique cura ei ſit commiſſa.*

Νεωτερικὸς ὴ ὸν juvenilis. *à* νέος, νεώτερος. *vide ſuprà.*

Νὴ per, *adv. jurandi cum Accuſ. Eodem ſenſu* μὰ *adhibetur Gen.* 42. 15.

Νήθω neo (*Græcè etiam* νέω) *filum è colu duco. F.* νήσω. *P.* νένηκα. *aor.* 1. ἔνησα *Exod.* 35. 24. *præt. paſſ.* νένησμαι *Exod.* 36. 33.

Νήπιος ου ὁ infans, *ex* νὴ *particula privativa &* ἔπος εος τὸ *verbum. Sic* νηπενθὴς έος ὁ ἡ *luctu carens. item* rudis. *item* manſuetus 1 *Theſſ.* 2. 7.

Νηπιάζω *infantiliter ago*, infans ſum. *F.* άσω. *P.* νενηπίακα. *a.* 1. ἐνηπίασα.

Νῆσος ου ἡ inſula *q. d. in ſalo.*

Νησίον ου τὸ parva inſula.

Νῆστις εως ὁ ἡ jejunus, *ex* νὴ *privativo ſeu negativo, &* ἐσθίω *edo.*

Νηστεία ας ἡ jejunium, *inedia.*

Νηστεύω jejuno. *F.* εύσω. *P.* νενήστευκα. *aor.* 1. *act.* ἐνήστευσα. *part. aor.* 1. *act.* νηστεύσας αντος ὁ.

Νήφω *q. d.* νὴ πίω *non bibo*, ſobrius ſum, vigilo. *F.* νήψω. *P.* νένηφα. *aor.* 1. *act.* ἔνηψα. *aor.* 1. *imperat.* νῆψον άτω ατε.

Νηφά-

Νηφάλιος ου ὁ ἡ ſobrius a. νηφάλαιος ου ὁ ἡ idem.

Νικάω ῶ *ſupero*, vinco. *præſ. imperat.* νίκα *pro* νίκαε *vince. Fut.* ήσω. *P.* νενίκηκα. *aor. 1.* ἐνίκησα *vici. aor. 1. ſubj.* νικήσω ῃς. *aor. 1. infin.* νικῆσαι *vincere.*

Νίκη ης ἡ victoria 1 *Iohan.* 5. 4.

Νῖκος εος τὸ victoria 1 *Cor.* 15. *v.* 57. *item ad formam Hebræi* נֵצַח æternitas, perpetuitas 1 *Cor.* 15. *v.* 54. εἰς νῖκος *ex Hebr.* לָנֵצַח *idem quod* εἰς αἰῶνα *in perpetuum. confer Eſaiæ* 25. 8.

Νιπτὴρ ῆρος ὁ pelvis.

Νίπτω lavo (λούω *ut nonnulli volunt, propriè accipitur de corpore,* νίπτω *de manibus,* πλύνω *de pannis.*) F. νίψω. P. νένιφα. *a.* 1. ἔνιψα *a.* 1. *ſubj.* νίψω ῃς ῃ. *præſ. med.* νίπτομαι *abluo.* F. νίψομαι. *a.* 1. *med.* ἐνιψάμην ω ατο *lavi. a.* 1. *med. imperat.* νίψαι άσθω *lava a.* 1. *med. ſubj.* νίψωμαι ῃ ηται. *a.* 1. *med. infin.* νίψασθαι. *part. a.* 1. *med.* νιψάμενος.

Νοέω ῶ *cogito. item* intelligo (νόος νοῦς ὁ *mens.*) *præſ imperat.* νόει *pro* νόεε *conſidera* 2 *Tim.* 2. 7. νοεέτω νοείτω *animum advertat Marc.* 13. 14. F. νοήσω. P. νενόηκα. *a.* 1. ἐνόησα. *a.* 1 *ſubj.* νοήσω ῃς ῃ Iohan. 12. 40. *a.* 1. *act. infin.* νοῆσαι *perpendere.* Eph. 3. 4. *præt. paſſ.* νενόημαι.

Νόημα τος τὸ cogitatio, *intellectus* 2 Cor. 10. 5. νοήματα ων τὰ *machinationes* 2 Cor. 2. 11. *mentes* 2 Cor. 4. 4.

Νόθος ου ὁ ἡ nothus, ſpurius a.

Νομὴ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Νομὴ ῆς ἡ pabulum, paſtus. à præt. med. νένομα verbi νέμω paſco, tribuo.

Νόμος ου ὁ lex & per Hebraiſmum, ad formam nominis תּוֹרָה doctrina Rom. 3. v. 27.

Νομίζω lege ſancio. item exiſtimo. imperf. ἐνόμιζον ες ε. F. ίσω. P. νενόμικα. a. 1. act. ἐνόμισα. a. 1. ſubj. νομίσω ῃς ῃ. part. a. 1. νομίσας αντος ὁ. præſ. paſſ. νομίζομαι putor. imperf. med. ἐνομιζόμην ου ετο putabar Luc. 3. 23. ſolebam Act. 16. 13.

Νομικὸς οῦ ὁ legis interpres, jureconſultus Tit. 3. 13. legalis Tit. 3. 9.

Νομίμως adv. legitimè, ab adj. νόμιμος ου ὁ ἡ legitimus. à νόμος ου ὁ lex, quod eſt à νέμω tribuo, rego. quod ſuum cuique tribuat, ejuſque obſervatio baſis ſit felicis gubernationis.

Νομοδιδάσκαλος ου ὁ legis doctor, profeſſor juris.

Νομοθεσία ας ἡ legis conſtitutio. q. d. ἡ τοῦ νόμου θέσις, legis poſitio, legiſlatio.

Νομοθέτης ου ὁ legiſlator. ex θέτης ου ὁ qui poſuit, à τίθημι pono, & νόμος ου ὁ lex.

Νομοθετέω ῶ leges ſancio, fero. F. ήσω. P. νενομοθέτηκα. a. 1. act. ἐνομοθέτησα. præſ. paſſ. νομοθετέομαι οῦμαι lege ſancior. præt. paſſ. νενομοθέτημαι ſancitus fui, pluſq. perf. ἐνενομοθετήμην σο & Atticè ε ψιλοῦ initiali abjecto leges acceperam.

Νόμισμα τος τὸ numiſma ſcil. nummus legitimus, cujus uſus & valor νενόμισται h. e. lege ſancitus eſt.

Νόμος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Νόος ου *vide paulò pòſt.*

Νόσος ου ἡ morbus.

Νοσέω ῶ *ægroto. per metaphoricam ſynecdochen* inſanio 1 *Tim.* 6. 4. F. ήσω. P. νενόσηκα.

Νόσημα τος τὸ ægritudo.

Νοσσιὰ ᾶς ἡ pullities *per ſyncopen* τοῦ ε ψιλοῦ *pro* νεοσσιὰ, *à Th.* νεοσσὸς *vel Atticè* νεοττὸς ου ὁ *pullus, tenera & recens à partu avicula. Deut.* 22. 6.

Νοσσίον ου τὸ pullulus, *pullus recens, diminutivum, à* νοσσὸς οῦ ὁ *per ſyncopen, pro* νεοσσὸς οῦ ὁ *pullus. unde eſt* νεοσσίον ου τὸ *pullulus Pſalm.* 84. *v.* 3. *Quædam exemplaria habent* νεόσσιον ου τὸ *ſed vitiosè.*

Νοσφίζομαι interverto, *ſurripio. (ab adv.* νόσφι *ſeorſum, ſine.)* F. ίσομαι. *aor.*1.*med.* ἐνοσφισάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. infin.* νοσφίσασθαι.

Νότος ου ὁ auſter, *nomen venti à meridie ſpirantis.*regio auſtralis. *videtur hæc vox orta à nomine* νοτὶς ίδος ἡ *humiditas, vel contrà.*

Νουθεσία ας ἡ *q. amiſſæ mentis repoſitio*, admonitio. *ex* νόος ου ὁ *mens &* θέσις εως ἡ *poſitio.*

Νουθετέω ῶ admoneo, *commonefacio.* F. ήσω. P. νενουθέτηκα. *a.* 1. *act.* ἐνουθέτησα. *præſ. paſſ.* νουθετέομαι οῦμαι *admoneor.*

Νουμηνία ας ἡ novilunium. *ex* νέος *novus &* μὴν μηνὸς ὁ *menſis.*

Νόος ου ὁ mens, animus. *Genit.* νόου οῦ. *Dat.* νόῳ νῷ. *A.* νόον νοῦν. *V.* νόε οῦ. *item* νοῦς. G. νοός. *Dat.* νοὶ *juxta quintam ſimpl. qui duo tan-*

tùm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

tùm caſus hinc deſcendunt, cæteriſque ſunt uſitatiores.

Νουνεχῶς cordatè, *ſapienter. ab adj.* νουνεχὴς έος ὁ ἡ *cordatus, prudens. q. d.* νοῦν ἔχων *mentem habens.* νουνεχόντως *pro eodem.*

Νύμφη ης ἡ ſponſa, nurus.

Νυμφίος ου ὁ ſponſus.

Νυμφὼν ῶνος ὁ thalamus, *cubile ſponſi.*

Νῦν *vel Atticè* νυνὶ nunc *Adv. Rom.* 6. 22. ὁ ἡ τὸ νῦν *ſubaudi* ὢν οὖσα ὂν præſens *Rom.* 8. 18. ἄχρι τοῦ νῦν *ſubintellige* καιροῦ *ad hoc uſque tempus*, hucuſque *Rom.* 8. 22. *Luc.* 5. *v.* 10. ἀπὸ τοῦ νῦν (*ſcil.* χρόνου) *ab hoc tempore h. e. poſt hoc tempus.*

Νὺξ νυκτὸς ἡ nox, *item* tempus ignorantiæ *Rom.* 13. 12.

Νυστάζω nicto, *dormito oculis ſomno gravatis, præ ſomno capite nuto. Fut.* ξω. *Præt.* νενύσταχα. *a.* 1. *act.* ἐνύσταξα. *dicitur* νυστάζω *pro* νευστάζω *à* νεύω *nuo.*

Νύττω *vel* σσω fodio, *punctim cædo, vulnero. F.* νύξω. *a.* 1. ἔνυξα ας ε *fodi. P.* νένυχα.

Νυχθήμερον ου τό. *tempus noctem & diem complectens.* dies viginti quatuor horarum, *juſtus dies. ex* νὺξ νυκτὸς *nox &* ἡμέρα *dies.* κτ *mutantur in* χθ *ob ſequentem aſpiratam.*

Νωθρὸς ὰ ὸν piger a um, *ſegnis, à Th.* νωθὴς έος ὁ ἡ *tardus a um. ex* νη *&* θέω *non curro.*

Νῶτος ου ὁ *tergum*, dorſum. *in pl. num.* νῶτα ων τὰ *dorſa.*

ΞΕ.

ΞΕ.

ΞΈνος η ον peregrinus a um *Heb.*13.9.alienus *cum Genit. Eph.*2.*v.*12. *item ſubſtantivè* ξένος ȣ ὁ hoſpes *qui hoſpitio excipit Roman.* 16.23. *qui hoſpitio excipitur Matth.* 25. 35.

Ξενία ας ἡ hoſpitium *Philem. v.* 22.

Ξενίζω hoſpitio excipio. *item* novitate quaſi peregrina turbo. *part. præſ.* τὰ ξενίζοντα *peregrina, à vulgi ſententia abhorrentia. Fut.* ίσω. *P.* ἐξένικα. *aor.* 1. ἐξένισα. *præſ. paſſ.* ξενίζομαι η εται diverſor. *item, re inſueta & peregrina percellor* 1 *Pet.* 4. 12. *aor.* 1. *paſſ.* ἐξενίσθην ης η *diverſatus ſum.*

Ξενοδοχέω ῶ hoſpitalis ſum, *hoſpitio alios excipio. ex* ξένος ȣ ὁ *peregrinus. &* δέχομαι *recipio. præt. med.* δέδοχα, *unde eſt* δοχὴ ῆς ἡ *convivium.*

Ξέστης ȣ ὁ *in Genit. pl.* ξεστῶν ſextarius, *urceolus, ex Latina voce* ſextus *originem trahens. nomen menſuræ.*

Ξηραίνω arefacio. *F.* ξηρανῶ. *P.* ἐξήραγκα. *aor.* 1. *act.* ἐξήρανα. *præt. paſſ.* ἐξήραμμαι, *part. præt. paſſ.* ἐξηραμμένος η ον. *a.*1.*paſſ.* ἐξηράνθην ης η *fut.* 1. *paſſ.* ξηρανθήσομαι.

Ξηρὸς ὰ ὸν ſiccus a um, ξηρὰ ᾶς ἡ arida *ſcil. terra, Hebraiſmus. Heb.* 11.29. *confer Gen.* 1.10. *vocatur etiam* οἰκȣμένη ης ἡ *Hebr.* תֵּבֵל *quia ſola arida inhabitari poteſt.*

Ξύλον ȣ τὸ lignum 1 *Cor.*3.12. fuſtis *Matt.*26.55.

ex

ex idiotiſmo Hebraico arbor *Apoc.* 2. *v.* 7. *per metony. materiæ* crux *Act.* 5. 30. numella *Act.* 16. 24.

Ξύλινος η ον ligneus a um.

Ξυράω ῶ *rado, tondeo.* (ἀ ξυρὸς ȣ ὁ *novacula, cultor tonſorius Num.* 6. 5. ἀ ξύω *rado, pro* ξέω.) *præſ. paſſ.* ξυράομαι ῶμαι tondeor. *præſ. infin.* ξυρᾶσθαι *tonderi. præt. paſſ.* ἐξύρημαι *unde eſt part.* ἐξυρημένος η ον *tonſus a um. a.* 1. *med.* ἐξυρησάμην ω ατο *raſi, totondi. a.* 1. *med. ſubj.* ξυρήσωμαι ῃ ηται ωνται.

O.

Ὁ ἡ τὸ *articuli præpoſitivi.* **der die das.** *Dicuntur præpoſitivi, quòd nominibus & participiis præponantur vel expreſſis, vel ſubintellectis, ut* ἡ σήμερον *ſcil.* ἡμέρα *Luc.* 17. 24. ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν *ſcil.* χώρας. *Matth.* 6. ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς *ſcil.* ὤν. *Rom.* 11. 4. τῇ βαὰλ *ſcil.* εἰκόνι. τὸ *eleganter abſolutè ponitur & verti poſſet* nempe illud, *vel* quod attinet *Luc.* 22. *v.* 23. *præponitur etiam adverbiis, ut* τὸ καθόλȣ, τὸ καθημέραν.

Ὄγδοος η ον octavus a um. *ab* ὀκτώ.

Ὀγδοήκοντα οἱ αἱ τὰ, octoginta ἄκλιτον.

Ὄγκος ȣ ὁ *tumor. item gravitas,* pondus.

Ὅδε ἥδε τόδε hic hæc hoc. *Luc.* 10. *v.* 39. & *c.* 16. *v.* 25.

Ὁδὸς ȣ ἡ via. ὁδὸς σαββάτȣ *via Sabbathi h. e. iter bis mille paſſuum.* ſecta. *Act.* 9. 2.

Ὁδεύω

Ὁδεύω iter facio, (*idem quod ὁδὸν ποιῶ, quæ phraſis legitur Marc.* 2. 23.) F. εύσω. P. ὥδευκα.

Ὁδηγὸς οῦ ὁ ἡ dux viæ, *ex* ὁδὸς *via &* ἄγω *duco.*

Ὁδηγέω ῶ per viam duco, *ſum dux itineris.* F. ήσω. P. ὡδήγηκα. A. 1. ὡδήγησα.

Ὁδοιπορία ας ἡ iter, *ab* ὁδοιπόρος ου ὁ *viator.*

Ὁδοιπορέω ῶ *iter facio, viam emetior. ex* ὁδὸς *via &* πόρος ου ὁ *meatus. à præt. med.* πέπορα *tranſivi, penetravi, à Th.* πείρω *pertranſeo.*

Ὀδοὺς όντος ὁ dens.

Ὀδύνη ης ἡ cruciatus, *dolor vehemens.*

Ὀδυνάω ῶ *dolore afficio.* F. ήσω. P. ὠδύνηκα. *præſ. paſſ.* ὀδυνάομαι ῶμαι crucior. *in* 2. *perſ. ſing. præſ. paſſ.* ὀδυνᾶσαι *cruciaris, torqueris, contractum, pro* ὀδυνάεσαι, *ad formam verborum in* μι, ἵσταμαι ἵστασαι. *Regulariter diceretur* ὀδυνᾷ, *ad formam* τιμᾷ.

Ὀδυρμὸς οῦ ὁ ejulatus, *lamentatio. à Th.* ὀδύρομαι *lamentor.* F. ὀδυροῦμαι. P. ὤδυρμαι.

Ὄζω oleo. F. ὀζήσω & ὀζέσω. P. ὤζηκα. *præt. med.* ὦδα & *Atticè* ὄδωδα.

Ὅθεν unde, *Adverb.* loci. *item* quam ob cauſam *Act.* 26. 19.

Ὀθόνη ης ἡ linteum *majus. item velum nauticum. affine Chaldaico* אטונא *atuná.*

Ὀθόνιον ου τὸ *diminutivum*, linteolum, *linteum minus.*

Οἶκος οἴκου ὁ domus, *familia.*

Οἰκία ας ἡ domus. οἰκίαι ῶν αἱ facultates *per metonymiam ſubj. Luc.* 20. 47.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Οἰκεῖος εία εῖον *domeſticus a um. item* proprius. οἱ οἰκεῖοι domeſtici.

Οἰκέω ῶ habito. *F.* ήσω. *P.* ᾤκηκα. *aor.* 1. ᾤκησα. *præſ. paſſ.* οἰκέομαι οῦμαι *incolor. part. præſ. paſſ.* οἰκεόμενος ούμενος, οἰκεομένη *& contractè* οἰκουμένη ης ἡ *orbis terrarum habitabilis.* (οἰκουμένη *ſcil.* γῆ *terra quæ incolitur, inhabitatur. Bona enim pars terræ aquis tecta non incolitur.*) *vide infrà.*

Οἰκέτης ου ὁ domeſticus. *item* ſervus. οἰκέτις ιδος ἡ *domeſtica.*

Οἴκημα τος τὸ *habitaculum. item* carcer.

Οἰκητήριον ου τὸ domicilium.

Οἰκιακὸς ἡ ὸν *domeſticus a um. ab* οἰκία. *Matt.* 10. 36. οἱ οἰκιακοὶ *domeſtici.*

Οἰκοδεσπότης ου ὁ *q. d.* δεσπότης τοῦ οἴκου *herus, pater familias.* οἰκοδέσποινα ης ἡ *hera, mater familias.*

Οἰκοδεσποτέω ῶ domum adminiſtro. *Fut.* ήσω. *P.* ᾠκοδεσπότηκα.

Οἰκοδομὴ ῆς ἡ ædificium, ſtructura. *item* emendatio.

Οἰκοδομία ας ἡ *ædificatio.* incrementum in cognitione Dei. 1 *Tim.* 1. 4.

Οἰκοδομέω ῶ ædifico. *item* doceo, emendo. (*ab* οἰκοδόμος ου ὁ *domuum faber, ædificator. ex* οἶκος ου ὁ *domus &* δόμος, *à* δέμω. *in. præt. med.* δέδομα *extruo, ædifico.*) F. ήσω. P. ᾠκοδόμηκα. *a.* 1. *act.* ᾠκοδόμησα. *præſ. paſſ.* οἰκοδομέομαι οῦμαι. *præt. paſſ.* ᾠκοδόμημαι. *pluſq. perf. paſſ.*

paſſ. ᾠκοδομήμην σο το *Luc.* 4. *v.* 29. *aor,* 1. *paſſ.* ᾠκοδομήθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* οἰκοδομηθήσομαι inſtruar. *accipitur in malam partem* 1 *Cor.* 8. 10.

Οἰκονόμος ου ὁ diſpenſator, *ex* οἶκος & νέμω *paſco, tribuo, rego, quæ ſignificationes omnes conveniunt.* νέμω. F. νεμῶ. *aor.* 1. ἔνειμα. *P. act.* νενέμηκα. *præt. med.* νένομα.

Οἰκονομία ας ἡ diſpenſatio, *villicatio.*

Οἰκονομέω ῶ ſum diſpenſator. *Fut.* ήσω. *P.* ᾠκονόμηκα.

Οἰκουμένη ης ἡ (*ſubaudi* γῆ) terra habitabilis, *ſcilicet terra in duas dividitur partes, in habitabilem quæ aliàs dicitur* ξηρὰ *ſicca, arida,* & *non habitabilem, nempe maribus ſeu aquis tectam.*

Οἰκουρὸς οῦ ὁ ἡ domi manens. *propriè, domus cuſtos, q. d.* οὖρος τοῦ οἴκου, οὖρος ου ὁ *cuſtos, q.* ὦρος *Doricè,* ὤρα ας ἡ *cura.*

Οἰκτείρω commiſeror. F. οἰκτειρήσω. *aor.* 1. *act.* ᾠκτείρησα. *præt. act.* ᾠκτείρηκα. *tanquam ab* οἰκτειρέω. *Th.* οἶκτος ου ὁ *miſericordia.*

Οἰκτιρμὸς οῦ ὁ commiſeratio.

Οἰκτίρμων ονος ὁ ἡ miſericors.

Οἶνος ου ὁ vinum.

Οἰνοπότης ου ὁ vini potor. *ex* οἶνος ου ὁ *vinum,* & πότης ου ὁ *potor, bibax. Th.* πίνω *bibo.*

Οἰνοφλυγία ας ἡ vinolentia, *compotatio, à nomine* οἰνόφλυξ υγος ὁ ἡ *qui vel quæ vino bullit. vinoſus a. ex* οἶνος ὁ *vinum,* & φλύω

vel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

vel φλύζω bullio, nugor, vel φλύσσω eructo. fut. φλύξω. P. πέφλυχα.

Οἴομαι *vel* οἶμαι opinor, exiſtimo. (*Th.* οἴω *puto, quod verbum poëtis uſitatum eſt.*) *præſ. imperat.* οἴου οἰέσθω *Iacob* 1. 7. *Fut.* οἰήσομαι. *præt. paſſ.* ᾤημαι *putavi. a. 1. paſſ.* ᾠήθην, *format tempora ab inuſitato* οἰέομαι.

Οἶος οἵα οἷον qualis e. *item pro* δυνατὸς potens, poſſibilis *Rom.* 9. 6. οὐχ οἷον ἐστὶ, *pro* οὐ δυνατὸν δὲ, *non poſſibile erat.*

Ὀκνέω ῶ cunctor, *tergiverſor, laborem ſuſcipere detrecto. ab* ὄκνος ου ὁ *pigritia, metus adeundi laboris* (*ab* οὐ κινεῖν *non movere.*) *F.* ήσω. *P.* ὤκνηκα. *aor.* 1. ὤκνησα. *a. 1. infin.* ὀκνῆσαι.

Ὀκνηρὸς οῦ ὁ *cunctator, timidus. in n. g.* ὀκνηρὸν *moleſtum, tædioſum Philip.* 3. 1.

Ὀκταήμερος ου ὁ ἡ *octo dies durans. item, quod fit octavo die, q. d.* octavæ diei. *ex* ὀκτὼ *&* ἡμέρα *dies.*

Ὀκτὼ octo, οἱ αἱ τὰ, ἄκλιτον.

Ὄλεθρος ου ὁ interitus, exitium, *pernities. à Th.* ὄλλυμι *ſive* ὀλλύω *perdo. F.* ὀλέσω. *a. 1.* ὤλεσα. *P.* ὤλεκα. *Atticè* ὀλώλεκα.

Ὀλίγος η ον parvus a um. ὀλίγον *adverbium* parum. ἐν ὀλίγῳ *propémodum, parum abeſt quin, Act.* 26. 29. δι' ὀλίγων ἔγραψα *paucis ſcripſi* 1 *Pet.* 3. 12.

Ὀλιγόπιστος ου ὁ ἡ exigua fide præditus, *ex* ὀλίγος η ον paucus, *&* πίστις εως ἡ fides.

Ὀλιγόψυχος ου ὁ ἡ puſillanimus a, *ex* ὀλίγος

η ον *exi-*

η ον *exiguus a um* & ψυχὴ ῆς ἡ *anima.*

Ὀλιγωρέω ῶ negligo, *cum Genit. à nomine* ὀλίγωρος ου ὁ ἡ negligens. *quod eſt ex* ὀλίγος η *exiguus a.* & ὤρα *cura, vel* ὠρέω *curo, quem nulla afficit cura, diſſolutus, piger.*

Ὀλοθρεύω (*pro* ὀλεθρεύω *ab* ὄλεθρος *vide paulò ante*) *exitium affero,* vaſto, perdo. *F.* εύσω. *P.* ὠλόθρευκα. *præt. paſſ.* ὠλόθρευμαι σαι ται, *unde eſt*

Ὀλοθρευτὴς οῦ ὁ exterminator. *Hebraicè* מַשְׁחִית *h.e perdens, vaſtans.*

Ὁλοκαύτωμα τος τὸ *victima ſeu hoſtia, quæ tota comburebatur,* holocauſtum, *à verbo* ὁλοκαυτόω ῶ *totum comburo, cremo. F.* ώσω. *P.* ὡλοκαύτωκα. *præt.paſſ.* ὡλοκαύτωμαι. *Dicitur verò* ὁλοκαυτόω *pro* ὁλοκαυστόω, *per ſyncopen literæ* σίγμα, εὐφωνίας ἕνεκα, *à nomine* ὁλόκαυστον ου τὸ, *eſt genus ſacrificii, ubi hoſtia tota cremabatur, ex* ὅλος *totus* & καυστὸν *combuſtum.* καυστὸς ἡ ὸν *combuſtus a um. à Th.* καίω *uro, comburo. F.* καύσω. *P.* κέκαυκα. *præt. paſſ.* κέκαυμαι σαι ται.

Ὁλόκληρος ου ὁ ἡ *propriè, hæres ex aſſe. ſeu potiùs, qui omnia poſſidet, quæ ſortitò ei obtigerunt. item per ſyn. ſpeciei* integer, totus, *ex* ὅλος η ον *totus,* & κλῆρος ου ὁ *ſors, ſortitio.*

Ὁλοκληρία ας ἡ integritas.

Ὀλολύζω éjulo, *ploro, ululo. F.* ὀλολύξω. *aor.* 1. ὠλόλυξα. *aor.* 1. *imperat.* ὀλόλυξον άτω ατε. *P.* ὠλόλυχα. *factum* κατ᾽ ὀνοματοποιΐαν.

Ὅλος η ον totus a um.

Ὅλως omnino, *adv.*

Ὁλοτελὴς έος ὁ ἡ totus a. *ex* ὅλος *totus, &* τελέω ῶ *ad finem perduco, abſolvo. q. d. perfectus.*

Ὄλυνθος ου ὁ groſſus, *ficus immatura.*

Ὄμβρος ου ὁ imber. *Luc.* 12. 54.

Ὁμιλία ας ἡ *commercium, converſatio*, colloquium. *Th.* ὅμιλος ου ὁ *turba.*

Ὁμιλέω ῶ colloquor *cum Dat. imperf.* ὡμίλεον ουν. *F.* ήσω. *P.* ὡμίληκα. *a.* 1. ὡμίλησα. *part. a.* 1. ὁμιλήσας αντος ὁ.

Ὅμιλος ου ὁ turba *Apoc.* 18. 17. *cœtus.*

Ὄμμα τος τὸ oculus, *ab* ὄπτω *pro quo uſitatum eſt* ὄπτομαι. *F.* ὄψομαι. *præt. paſſ.* ὦμμαι.

Ὀμνύω *vel* ὄμνυμι juro. *F.* ὀμόσω. *Fut.* 2. *med.* ὀμοῦμαι ῃ ὀμεῖται. *P.* ὤμοκα *& Atticè* ὀμώμοκα. *a.* 1. *act.* ὤμοσα. *a.* 1. *act. ſubj.* ὀμόσω ῃς ῃ. *part. a.* 1. ὀμόσας αντος ὁ. *mutuatur ſua tempora ab inuſitato* ὀμόω.

Ὁμοθυμαδὸν *adv.* concorditer, *uno animo, ab* ὁμόθυμος ου ὁ ἡ *unanimis, concors. ex* ὁμὸς *ſimilis, idem, &* θυμὸς οῦ ὁ *animus, quibus eſt idem animus.*

Ὅμοιος οία οιον ſimilis e: *ab* ὁμὸς ἡ ὸν *ſimilis.*

Ὁμοίως *adv.* ſimiliter.

Ὁμοιότης ητος ἡ ſimilitudo.

Ὁμοιάζω ſimilis ſum. *F.* άσω. *P.* ὡμοίακα.

Ὁμοιόω ῶ aſſimilo, *comparo ſimiliter. F.* ώσω. *P.* ὡμοίωκα. *a.* 1. ὡμοίωσα. *a.* 1. *ſubj.* ὁμοιώσω ῃς ῃ *&c. præt. paſſ.* ὡμοίωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ὡμοιώθην.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

θῆν. a.1. paſſ. ſubj. ὁμοιωθῶ ῇς. *a.1. paſſ. infin.* ὁμοιωθῆναι. *part. a.1. paſſ.* ὁμοιωθεὶς εῖσα ἐν. *ab* ὅμοιος *ſimilis.*

Ὁμοίωμα τος τὸ ſimilitudo.

Ὁμοίωσις εως ἡ *propriè, ipſa aſſimilatio*, ſimilitudo.

Ὁμοιοπαθὴς έος ὁ ἡ iiſdem affectibus obnoxius a. *ex* ὅμοιος *ſimilis*, & πάθος εος τὸ *(quod eſt à* πάσχω *patior) affectus.*

Ὁμολογία ας ἡ confeſſio, *ab* ὁμολόγος ου ὁ *iiſdem verbis utens, conſentiens. ex* ὁμὸς οῦ ὁ *ſimilis, idem*, & λόγος ου ὁ *verbum. Thema* λέγω *dico.*

Ὁμολογέω ῶ confiteor. *Fut.* ήσω. *aor.* 1. ὡμολόγησα. *P.* ὡμολόγηκα. *conſtruitur cum Accuſ. Rom.* 10. 9. *Notetur Syntaxis Matth.* 10. 32. *eſt Hebraiſmus.* profiteor *cum Dat. Matth.* 7. 23. *cum Dativo interveniente præpoſitione* ἐν. Abſolutè *ſine caſu Tit.* 1. 6. ſpondeo *Matth.* 14. 7.

Ὁμολογουμένως *adv. ſine controverſia. quod omnes verum eſſe fatentur. ortum ex part. præſ. paſſ.* ὁμολογούμενος ουμένου.

Ὁμότεχνος ου ὁ ἡ *qui eſt ejuſdem artificii, ex* ὁμὸς ἡ ὸν *ſimilis*, & τέχνη ης ἡ *ars.*

Ὁμοῦ ſimul, *adv.*

Ὁμόφρων ονος ὁ ἡ concors, *ex* ὁμὸς ἡ *ſimilis* & φρὴν φρενὸς ἡ *mens, animus.*

Ὅμως tamen, *conjunct. diſcretiva.* ὅμως μέντοι *tamen, veruntamen, Iohan.* 12. 42.

Ὄναρ τὸ, ἄκλιτον, ſomnium. *κατ' ὄναρ in ſomnio.*

Ὀνάριον ου τὸ aſellus, *diminutivum ab ὄνος ου ὁ aſinus.*

Ὄνειδος εος τὸ probrum.

Ὀνειδίζω éxprobro, *convicia in aliquem évomo,* convicior. *imperf. ὠνείδιζον. F. ίσω. P. ὠνείδικα. a. 1. ὠνείδισα. a. 1. ſubj. ὀνειδίσω ῃς ῃ. præſ. paſſ. ὀνειδίζομαι conviciis laceror, proſcindor. præt. paſſ. ὠνείδισμαι unde eſt*

Ὀνειδισμὸς ου ὁ convicium, *probrum.*

Ὄνημι *juvo, proſum, cum Acc. F. ὀνήσω. a. 1. ὤνησα. P. ὤνηκα. præſ. paſſ. ὄνημαι ſive ὄναμαι juvor,* fructum conſequor, fruor, *cum Genit.* F. 1. *med. ὀνήσομαι. a. 1. med. ὠνησάμην ω ατο. a. 1. med. opt. ὀνησαίμην αιο αιτο & contractè ὀναίμην αιο αιτο Philem. v. 20.*

Ὀνικὸς ἡ ὸν aſinarius a um. *ab ὄνος aſinus.*

Ὄνομα (*vel ὄνυμα*) τος τὸ nomen. *κατ' ὄνομα, nominatim. τοὔνομα nomine Matth. 27. 57. contractum pro τὸ ὄνομα* perſona, *Act. 1. 15. & 4. v. 12.*

Ὀνομάζω nomino. *F. άσω. P. ὠνόμακα. præſ. paſſ.* ὀνομάζομαι nominor. *præt. paſſ. ὠνόμασμαι. a. 1. paſſ. ὠνομάσθην ης η.*

Ὄνος ου ὁ ἡ aſinus a. *ab ὄνημι juvo, de quo paulò ante.*

Ὄντως verè *q. d. enter. à part. præſ. ὢν ὄντος ὁ ens. Th. εἰμὶ ſum.*

Ὄξος εος τὸ acétum.

Ὀξὺς εῖα ὺ *velox,* acutus a um. *ὀξύνω acuo.*

item

item acidum reddo. F. ὀξυνῶ. *aor.* 1. ὤξυνα. *P.* ὤξυγκα.

Ὀπὴ ῆς ἡ *caverna*, foramen. *ab* ὄπτω *video. Per foramen videre poſſumus.*

Ὀπίσω, & ὄπισθεν, à tergo, poſt *cum Genit. adv. item ſine caſu.* τὰ ὀπίσω *ſcil.* ὄντα, *quæ retro ſunt, retrorſum.*

Ὅπλον ου τὸ. ὅπλα ων τὰ arma.

Ὁπλίζω armo. *F.* ίσω. *P.* ὥπλικα. *præſ. paſſ.* ὁπλίζομαι armor. *aor.* 1. *med.* ὡπλισάμην ω ατο. *a.* 1. *med. imperat.* ὅπλισαι άσθω ασθε.

Ὁποῖος οία οῖον qualis, *idem quod* οἷος, *citra interrogationem.*

Ὁπότε quando *citra interrogationem. adv. idem quod* ὅτε.

Ὅπου ubi. *adv.* ἀόριστον *h. e. indefinitum, citra interrogationem, idem quod* οὗ *ubi. Iohan.* 7. 34. quò *Heb.* 6. 20. quum 1 *Cor.* 3. 3.

Ὀπτάνω *video. præſ. paſſ.* ὀπτάνομαι conſpicior *Act.* 1. 3. *reliqua tempora vide in* ὄπτομαι.

Ὀπτασία ας ἡ apparitio, *quæ fit* καθ' ὕπαρ *vigilanti. Hebr.* מַרְאָה. *ab* ὀπτάνω *Th.* ὄπτω.

Ὀπτὸς ἡ ὸν aſſus a um, *toſtus, aſſatus.* ὀπτάω ῶ *aſſo. F.* ήσω. *P.* ὤπτηκα.

Ὄπτομαι video. *F.* ὄψομαι *Iohan.* 11. *v.* 40. ὄψει *Atticè pro* ὄψῃ *videbis. aor.* 1. *med.* ὠψάμην. *in aor.* 1. *ſubj.* ὄψωμαι *Luc.* 13. 28. *præt. paſſ.* ὦμμαι ψαι πται. *aor.* 1. *paſſ.* ὤφθην ης η *viſus fui* 1 *Cor.* 15. *v.* 8. *fut.* 1. *paſſ.* ὀφθήσομαι *Act.* 26. 16.

Ὀπώρα ας ἡ *propriè, autumnus. item* fructus.

Ὅπως ut *conjunct. cauſalis. cum ſubj.* quomodo *Luc.* 24.20. *Matth.* 26.59.

Ὁράω video. *præſ. imperat.* ὅρα *pro* ὅραε. *præſ. part. g. f.* ὁρῶσαι *videntes Luc.* 23.49. *imperf.* ἑώρων *Iohan.* 6.2. F. άσω. P. ὥρακα *& Atticè* ἑώρακα. *præt. act. infin.* ἑωρακέναι *Luc.* 24. *v.* 22. *pluſq.perf.* ἑωράκειν εις ει. *præt. paſſ.* ἑώραμαι σαι ται.

Ὅραμα τος τὸ viſio *quæ fieri ſolet* κατ᾽ ὄναρ, ἤτοι κατ᾽ ἔκστασιν *Act.* 11. *v.* 5. *& intelligitur de interiore quadam certarum imaginum in hominis mente impreſſione. Hebr.* חִזָּיוֹן. *At* ὅραμα *ponitur ſemel pro* ὀπτασίᾳ *Matth.* 17.9.

Ὅρασις εως ἡ viſio. *item* aſpectus *Apoc.* 4.13.

Ὁρατὸς ἡ ὀν viſibilis e.

Ὀργὴ ῆς ἡ ira. *Eph* 4.31. pœna. *Rom.* 3.5. *&* 13.4.

Ὀργίζω *ad iram irrito, laceſſo, facio iraſci* (*pro quo tamen uſitatum eſt* παροργίζω.) F. ίσω. P. ὤργικα. *præſ. med.* ὀργίζομαι iraſcor *cum Dat. a. 1. paſſ.* ὠργίσθην ης η *iratus fui. part. a. 1. paſſ.* ὀργισθεὶς έντος ό. *fut. 1. paſſ.* ὀργισθήσομαι *iraſcar.*

Ὀργίλος ου ὁ iracundus. ὀργιλότης ητος ἡ *iracundia, in vitio ponitur.*

Ὀργυιὰ ᾶς ἡ paſſus, *menſura ſex pedum,* παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰ γυῖα *ab extenſis manibus, ſicut paſſus à pando. ſcil. quantum ſpatium expanſis brachiis comprehenditur. Germani vocant* **ein klaafter.**

Ὀρέγω

Ὀρέγω *porrigo. F.* ξω. *P.* ὤρεχα. *a.* 1. ὤρεξα. *præſ. med.* ὀρέγομαι áppeto *cum Genit. fut.* 1. ὀρέξομαι. *aor.* 1. *paſſ.* ὠρέχθην ης η. *aor.* 1. *med.* ὠρεξάμην ω ατο.

Ὄρεξις εως ἡ libido.

Ὀρεινὸς ἡ ὸν *montanus a um.* ὀρεινὴ ῆς ἡ *ſcil.* χώρα montana regio.

Ὀρθὸς ἡ ὸν rectus a um. *videtur ortum ab* ὄρω *excito. F.* ὄρσω. *P.* ὦρκα. *præt. paſſ.* ὦρμαι ὦρσαι ὦρται, *unde* ὀρτὸς *excitatus, & hinc* ὀρθὸς, *mutato* τ *in* θ. *a.* 1. *paſſ.* ὤρθην ης. *part. a.* 1. *paſſ.* ὀρθεὶς έντος ὁ.

Ὀρθῶς rectè. *adv.*

Ὀρθοποδέω ῶ recto pede incedo, *non claudico. ab adj.* ὀρθόπους οδος ὁ ἡ *recto pede progrediens, non loripes, ex* ὀρθὸς *rectus &* ποὺς *pes.*

Ὀρθοτομέω ῶ rectè ſeco, *divido, diſtribuo. Fut.* ήσω. *P.* ὠρθοτόμηκα. *ab adj.* ὀρθοτόμος ου ὁ ἡ *rectè ſecans. ex* ὀρθὸς *rectus &* τέμνω *ſeco, in præt. med.* τέτομα.

Ὄρθρος ου ὁ diluculum, *h.e. tempus matutinum, antelucanum.* ὅτι ἡμᾶς ὀρθοῖ εἰς ἔργα, *quia nos dirigit ad opera.* ὄρθρου *ſummo mane.* ὑπὸ τὸν ὄρθρον *ſub diluculum.*

Ὄρθριος α ον matutinus, *dilucularis, ſummo mane veniens.*

Ὀρθρίζω diluculo venio. *imperf.* ὤρθριζον. *Luc.* 21.38. *Fut.* ίσω. *P.* ὤρθρικα. *aor.* 1. ὤρθρισα. *a.* 1. *imperat.* ὄρθρισον *ſurge mane,* Exod. 8.20.

Ὀρθρινὸς ἡ ὸν matutinus.

Ὅριον ου τὸ *finis, terminus, diminutivum ab* ὅρος ου ὁ *terminus.* ὅρια ων τὰ fines.

Ὁρίζω definio. *F.* ὁρίσω *Atticè* ὁριῶ. *a.* 1. ὥρισα *conſtitui, Act.* 17. 31. ἐν ἀνδρὶ, ᾧ (*pro* ὃν) ὥρισε. *Helleniſmus.* decerno. *Act.* 11. 29. *P.* ὥρικα. *præt. paſſ.* ὥρισμαι. *part. præt. paſſ.* ὡρισμένος η ον *Luc.* 22. *v.* 22. κατὰ τὸ ὡρισμένον *ſecundum decretum, ſeu prout decretum eſt* *Act.* 2. *v.* 32. ὡρισμένῃ βουλῇ *definito conſilio.* *Act.* 10. 42. ὡρισμένος κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν *definitus judex vivorum ac mortuorum.* *a.* 1. *paſſ.* ὡρίσθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ὁρισθεὶς έντος ὁ *declaratus, demonſtratus.*

Ὅρκος ου ὁ juramentum.

Ὁρκίζω adjuro. *F.* ίσω. *P.* ὥρκικα. *aor.* 1. ὥρκισα.

Ὁρκωμοσία ας ἡ jusjurandum. *q. d.* ὅρκου ὄμοσις *juramenti juratio.* ὄμοσις εως ἡ *juratio, ab* ὄμνυμι *juro.*

Ὁρμὴ ῆς ἡ impetus.

Ὁρμάω ῶ ruo, irruo, *impetu feror, prorumpo. Fut.* ήσω. *P.* ὥρμηκα. *aor.* 1. *act.* ὥρμησα. *præt. paſſ.* ὥρμημαι *ad aliquid agendum incitatus fui.*

Ὅρμημα τος τὸ impetus.

Ὄρνις ιθος ὁ ἡ *ales, avis. per ſyn. gen.* gallina.

Ὄρνεον ου τὸ vólucris, *avicula. diminutivum ab* ὄρνις ιθος ὁ ἡ.

Ὁροθεσία ας ἡ (*q. d.* θέσις τοῦ ὅρου *poſitio termini*) terminus poſitus.

Ὄρος εος τὸ mons: *At* ὅρος ου ὁ *terminus.*

Ὀρύσσω *vel Atticè* ὀρύττω fodio. *F.* ὀρύξω. *P.* ὤρυχα. *a.* 1. ὤρυξα. *a.* 2. ὤρυγον.

Ὀρφανὸς οῦ ὁ orphanus, *pupillus, orbus parentibus. ab* ὀρφνὸς *obſcurus. q. d.* ὁ ἐν σκότει ὢν, *negligitur enim & veluti in tenebris verſatur. Th.* ὄρφνη ης ἡ *tenebræ. Flectitur more adjectivorum* Exod. 22. 24. τὰ παιδία ὀρφανά.

Ὀρχέομαι οῦμαι ſalto. F. ήσομαι. *a.* 1. *med.* ὠρχησάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* ὀρχησάμενος η ον.

Ὃς ἣ ὃ qui, quæ, quod, welcher / welche / welches. *dicitur articulus poſtpoſitivus, quod nominibus poſtponatur: eſtque vice relativi, & ſemper ſequitur verbum aut expreſſum aut ſubintellectum. Act.* 27. 44. *Rom.* 14. 5. ὃς μὲν ὃς δὲ *pro* οὗτος μὲν ἐκεῖνος δέ. *Luc.* 7. 45. ἀφ' ἧς (*ſubaudi* ὥρας) *ex quo tempore.*

Ὅσγε ἥγε ὅγε *qui quidem, quæ quidem, quod quidem, Rom.* 8. *v.* 32. *vide ſuprà* γε.

Ὅστις ἥτις ὅ,τι. *in Gen.* οὗτινος, *Atticè* ὅτου *Matt.* 5. 24. ἧστινος *&c.* qui quæ quod.

Ὁσάκις quoties, *adv. citra interrogationem.*

Ὅσιος ία ιον ſanctus a um.

Ὁσίως ſanctè, *adv.*

Ὁσιότης ητος ἡ ſanctitas.

Ὀσμὴ ῆς ἡ odor, *ab* ὄζω (*Doricè* ὄσδω) *oleo.*

Ὅσος η ον quantus a um, *citra interrogationem. pl.* ὅσοι ὅσαι ὅσα *quicunque, quæcunque. item, quotcunque.* ἐφ' ὅσον *quamdiu. Gal.* 4. 1. καθ' ὅσον *quatenus, Heb.* 7. 20.

Ὀστέον οῦν, έου οῦ, τὸ os oſſis.

Ὀςράκιν☉ η ον teſtaceus a um. *ab* ὄςρακον ȣ τὸ *teſta, terra figulina.*

Ὄσφρησις εως ἡ odoratus. *ab* ὀσφρᾶομαι ῶμαι (*idem quod* ὀσφραίνομαι) *odóror. F.* ὀσφρήσομαι. *præt. paſſ.* ὤσφρημαι σαι ται.

Ὀσφὺς ύ☉ ἡ lumbus. *Accuſat.* ὀσφύν. *Alii* ὀσφῦ☉ ὀσφῦν.

Ὅταν (*ex* ὅτε *&* ἂν) quum. *conjunct. item* quamdiu *Iohan.* 9. 5.

Ὅτε quando *Adv.* ἀόριστον. *Luc.* 13. 35. ὅ,τε *articulus præpoſit.* **vnd der.** *Act.* 13. 1. *præpoſita litera* πῖ *fit* ἐρωτηματικὸν *h. e. interrogativum* πότε *quando?*

Ὅτι quod, quia. *conjunct. item* quare *Marc.* 9. 11. *differt ab* ὅ,τι quicquid *Iohan.* 14. 13. *&* 15. *v.* 17. *Sæpe inſervit mimeſi, & redundat Rom.* 3. 8. *&c.*

Οὐ οὐκ ȣχ non, *adv. negandi.* ȣ *ſeq. conſona.* οὐκ *ſequente vocali tenui.* ȣχ *ſeq. vocali aſpirata. Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, & vertitur,* nequaquam *Luc.* 22. 18. *ſic Luc.* 22. 16. *triplex eſt negatio non ſine émphaſi. Sicut* ἢ *quandoque* negat, *ita contrà* ȣ *quandoque ponitur pro* ἢ *nota comparationis, ut Matth.* 9. 13. ἔλεον θέλω καὶ ȣ θυσίαν, *h. e.* μᾶλλον ἢ θυσίαν.

Οὗ ubi *adv.* (*ab* ὃς ȣ̃.) *Sic* αὐτȣ̃ *ibi, ab* αὐτός. *præpoſita litera* π *fit* ἐρωτηματικὸν *h. e. interrogativum* πȣ̃ *ubi? vide infrà ſuo loco.*

Οὐὰ vah! *adv. Marc.* 15. 29.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Οὐαὶ væ, *adv. cum Dat.*

Οὐδαμῶς nequaquam *Adv. ab adj.* ὀυδαμὸς, *quod eſt ex* ὀυδὲ *neque, &* ἀμὸς ȣ ὁ *unus, aliquis, Doricè noſter, q. d.* ὀυδ᾽ ἀμὸς, *ne unus quidem h. e. nullus. eodem modo ſe habet* μηδαμός. ὀυδαμȣ̃ idem 1 *Reg.* 2. 37.

Οὐδὲ neque, *conjunct. ex* ὀυ *non &* δὲ *verò.*

Οὐδεὶς ενὸς ὁ nullus. ὀυδεμία ᾶς ἡ *nulla.* ὀυδὲν ενὸς τὸ *nullum, nihil. ex* ὀυδὲ *neque &* εἷς *unus.*

Οὐδέποτε nunquam, *Adv. ex* ὀυδὲ *neque &* ποτὲ *aliquando.*

Οὐδέπω nondum *Iohan.* 20. 4. nunquam *Adv. Iohan.* 19. 41.

Οὐθεὶς ὀυθεμία ὀυθὲν nullus. ὀυθεὶς *ex* ὄυτε εἷς, 1 *Corinth.* 13. 2.

Οὐκέτι *propriè, non adhuc. item* non amplius. *ex* ὀυκ *non &* ἔτι *adhuc.*

Οὐκȣ̃ν, nonne igitur, *Iohan.* 18. 37.

Οὖν igitur, itaque, ergo. *conjunct.*

Οὔπω nondum, *Adv. ex* ȣ *&* πω *dictione encliticа inſeparabili, Ioh.* 2. 4.

Οὐρὰ ᾶς ἡ cauda.

Οὐράνιος ȣ ὁ ἡ cœleſtis, *Act.* 26. 19.

Οὐρανὸς ȣ̃ ὁ cœlum. *Doricè* ὠρανός. *à Chald.* אוֹרָא *óra, lux. ponitur pro* Deo *Matt.* 21. 25. *& Luc.* 15. 18.

Οὐρανόθεν *Adv.* cœlitus. *è cœlo.* ὀυρανόσε *in cœlum.* ὀυρανόθι *in cœlo.*

Οὖς ὠτὸς (*pro* ȣ̓τὸς) τὸ auris. τὰ ὦτα aures.

Οὐσία ας ἡ eſſentia, ſubſtantia, *à part. præſ.* ὢν ȣ̃σα ὄν, *ens.*

Οὔτε

Οὔτε neque *conjunct. ex οὐ non & τε que. Act. 28. v. 21.*

Οὗτος (*ex τὸ αὐτὸ*) hic. αὕτη (*ex ἡ αὐτὴ*) hæc. τοῦτο (*ex ὁ αὐτὸς*) hoc, *pronomen demonſtrativum. pl.* οὗτοι αὗται ταῦτα. *Genit. pl.* τούτων *per omnia genera.*

Οὕτω *ſeq. conſona.* οὕτως *ſeq. vocali,* ſic, itáne *Matth. 26. 40. Atticè* οὑτωσί. οὕτως tantopere *Iohan. 3. 16.*

Οὐχὶ nonne, *adv. interrog. item Atticè* non *adv. negandi. Iohan. 13. 10. 1 Cor. 10. 29.*

Ὀφειλὴ ῆς ἡ debitum.

Ὀφείλω debeo, *reus ſum Matth. 23. 16. imperf.* ὤφειλον. *F.* ὀφειλήσω. *P.* ὠφείληκα. *aor. 2.* ὤφελον. *præſ. paſſ.* ὀφείλομαι. *part.* ὀφειλόμενος η ον *debitus a um. 1 Cor. 7. 3. præt. paſſ.* ὠφείλημαι *unde eſt*

Ὀφείλημα τος τὸ debitum.

Ὀφειλέτης (*pro* ὀφειλήτης) ου ὁ debitor.

Ὄφελον utinam *adv.*

Ὄφελος εος τὸ utilitas. *ab* ὀφέλλω *juvo, augeo.*

Ὀφθαλμὸς οῦ ὁ oculus, *ab* ὄπτομαι *video.*

Ὀφθαλμοδουλεία ας ἡ obſequium ad oculos exhibitum, **augendienſt.** ὀφθαλμόδουλος ου ὁ **ein augendiener** / *ſervus qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat.*

Ὄφις εως ὁ ſerpens. *Accuſ.* ὄφιν. ὄφις ἀρχαῖος, *ſerpens antiquus, h. e. diabolus.*

Ὀφρὺς ύος ἡ *ſupercilium. per metaph.* montis *extremitas ſeu* crepído *unde quis præceps*

agi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

agi poteſt. Alii vertunt, cacumen. *Syrus vertit, gibbum montis.*

Ὄχλος ου ὁ turba, *populus, multitudo. Matth.* 21. 8. ὄχλος ἔστρωσαν, *populus ſtraverunt. Sic Iohan.* 7. *v.* 49. ὄχλος ἐπικατάρατοι, *populus maledictus, anomalia numeri elegans.* cœtus *Luc.* 6. 17. ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, *cœtus diſcipulorum ejus.* tumultus *Luc.* 22. 6. ἄτερ ὄχλου, *abſque tumultu.*

Ὀχλέω ῶ *turbo. Fut.* ήσω. *P.* ὤχληκα. *præſ. paſſ.* ὀχλέομαι οῦμαι vexor.

Ὀχλοποιέω ῶ cogo turbam. *Fut.* ήσω. *P.* ὠχλοποίηκα. *a.* 1. ὠχλοποίησα.

Ὀχύρωμα τος τὸ munitio, *ab* ὀχυρόω ῶ *munio, quod eſt à nomine* ὀχυρὸς ὰ ὸν *munitus, idem quod* ἐχυρὸς ὰ ὸν *firmus, munitus, tutus.*

Ὀψάριον ου τὸ piſciculus *diminutivum. Them.* ὄψον ου τὸ *quicquid cum pane comeditur. per ſyn. gen.* piſcis.

Ὀψὲ ſerò, *adv.*

Ὀψία ας ἡ veſpera, *ſerum diei.*

Ὄψιμος ου ὁ ἡ *ſerótinus.* ὑετὸς πρώϊμος καὶ ὄψιμος *Iac.* 5. 7 *pluvia matutina & ſerótina, Hebr. Deut.* 11. 14. מטר יורה ומלקוש *h. e. pluvia jacientis & collectionis. illa poſt ſemen jactum, hæc paulò ante meſſem contingit. per pluviam ſerótinam ergo intelligitur pluvia, non quæ circa veſperam décidit, ſed quæ ipſam meſſem antecedit.*

Ὄψις εως ἡ vultus, facies, ſpecies. *ab* ὄπτομαι *video.*

Ὀψώ-

Ὀψώνιον ου τὸ *ſtipendium. à nomine* ὀψώνης ου ὁ *q. d.* ὁ ὠνούμενος τὰ ὄψα *opſonator. ex* ὠνέομαι οὖμαι *emo,* & ὄψον ου τὸ, *quicquid cum pane comeditur.* ὀψώνιον *ergo propriè eſt, quicquid emitur, ut edatur cum pane. per ſyn. gen. verò ponitur pro opſonio, quod militibus dabatur loco* ſtipendii. *Hinc (per metaph.) pro ſalario ſeu ſtipendio quovis accipitur.*

ΠΑ.

ΠΑγὶς ίδος ἡ laqueus. *à* πήγνυμι *depango, defigo.*

Παγιδεύω illaqueo, *irretio. F.* εύσω. *P.* πεπαγίδευκα.

Πάθος εος τὸ affectus *Rom.* 1. *v.* 26. *morbus* 1 *Theſſ.* 4. 5. *mollities Coloſſ.* 3. 5.

Πάθημα τος τὸ afflictio, *Rom.* 8. 18. *vitioſus affectus Gal.* 5. 24. *à* πάσχω *patior.*

Παθητὸς οῦ ὁ *propriè, paſſibilis,* qui pati poteſt.

Παῖς παιδὸς ὁ ἡ puer, puella. *per Hebraiſmum* ſervus δοῦλος *Act.* 4.27.

Παιδάριον ου τὸ puerulus.

Παιδεία ας ἡ inſtitutio, caſtigatio.

Παιδεύω erudio, caſtígo. *imperf.* ἐπαίδευον. *F.* εύσω. *P.* πεπαίδευκα. *a.* 1. ἐπαίδευσα. *præſ paſſ.* παιδεύομαι caſtígor. *præt. paſſ.* πεπαίδευμαι. *part.* πεπαιδευμένος inſtitutus. *a.*1. *paſſ.* ἐπαιδεύθην ης η. *a.* 1. *paſſ ſubj.* παιδευθῶ ῇς ῇ.

Παιδευτὴς οῦ ὁ erudítor, caſtigator.

Παιδαγωγὸς οῦ ὁ pædagogus, *puerorum dux, cu-*

ſtos,

ſtos, informator. ex παῖς *puer &* ἀγωγὸς ȣ ὁ *dux. Th.* ἄγω *duco.*

Παιδίον ȣ τὸ infans, puerulus. *diminutivum à* παῖς δὸς ὁ *puer.*

Παιδιόθεν ab incunabulis, ab ineunte ætate, *ſeu,* à pueritia, *Adv.*

Παιδίσκη ης ἡ ancilla. παιδίσκος ȣ ὁ *puellus. diminutivum à nomine* παῖς *puer.*

Παίζω (*contractè pro* παιδίζω, *more puerorum luſito*) ludo, ſalto, 1 *Cor.* 10. 7. *F.* παίξω. *P.* πέπαιχα. *a.* 1. ἔπαιξα. *Iud.* 16. 26.

Παίω percutio, ferio. *F.* παίσω. *aor.* 1. ἔπαισα. *part. a.* 1. παίσας αντος ὁ. *P.* πέπαικα.

Πάλαι *Adverb.* olim, *jampridem. Hebr.* בָּלֶה *vetus.*

Παλαιὸς ὰ ὸν antiquus a um.

Παλαιότης ητος ἡ vetuſtas.

Παλαιόω ῶ antiquo, *aboleo. Fut.* ώσω. *P.* πεπαλαίωκα. *præſ. paſſ.* παλαιόομαι ȣμαι veteraſco. *fut.* 1. *paſſ.* παλαιωθήσομαι ῃ εται.

Πάλη ης ἡ lucta. παλαίω *luctor F.* αίσω.

Παλιγγενεσία ας ἡ regeneratio. *ex* πάλιν *&* γένεσις *generatio. Th.* γίνομαι.

Πάλιν *adv.* rurſus, retrorſum, *Gal.* 4. 9.

Παμπληθεὶ *adverb quod fit à* toto populo *q.d.* πᾶν πλῆθος εος τὸ *omnis multitudo.*

Πάμπολυς, παμπόλλη, πάμπολυ, omnino multus, *permultus. ex* πᾶς *omnis &* πολὺς *multus.*

Πανδοχεῖον είȣ τὸ diverſorium, *publicum hoſpitium. ex* πᾶς πᾶσα πᾶν *omnis, &* δέχομαι

exci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

excipio. in præt. med. (quod tamen inuſitatum eſt) δέδοχα, *unde eſt* δοχὴ ῆς ἡ *convivium.* δοχεῖον ȣ τὸ *receptaculum.*

Πανδοχεὺς έως ὁ publicus hoſpes *Luc.* 10. 35.

Πανήγυρις εως ἡ conventus univerſalis, *ex* πᾶς *omnis &* ἄγυρις εως ἡ *cœtus, q. d.* πᾶσα ἄγυρις. *affine eſt nomini* ἀγορὰ ᾶς ἡ *forum, & verbo* ἀγείρω *congrego.*

Πανοικὶ *adverb. q. d.* σὺν παντὶ οἴκῳ *cum tota domo.*

Πανοπλία ας ἡ univerſa armatura. *ex* πᾶν *omne &* ὅπλον ȣ τὸ *arma.*

Πανȣ̃ργος ȣ ὁ ἡ callidus, *q. d.* παντόεργος *per ſyncopen* τȣ̃ τ πανόεργος, *& facta craſi* πανȣ̃ργος. *ex* πᾶν *omne &* ἔργον *opus.*

Πανȣργία ας ἡ calliditas.

Πανταχȣ̃ ubique, *ubivis terrarum. adverb.*

Πανταχόθεν *adv.* undique.

Παντελὴς έος ὁ ἡ *plenus a, ad finem perductus, q. d.* πᾶν τέλος ἔχων, *omnem adeptus finem.* εἰς τὸ παντελὲς (*g. n.*) in perpetuum, prorſus.

Πάντῃ *adverb.* prorſus ſemper. *à* πᾶς παντὸς *omnis.*

Πάντοθεν undique. *adv.*

Παντοκράτωρ ορος ὁ ἡ omnipotens. *ex* πᾶν *omne &* κρατέω ῶ *imperium obtineo, præſto, poſſum, Thema* κράτος εος τὸ *robur, potentia.*

Πάντοτε *adv.* ſemper, *à* πᾶς παντὸς *omnis.*

Πάντως omnino *adv. à* πᾶς παντός.

Παρὰ *præpoſ. cum Genit.* à, ab. *cum Dat.* apud.

cum

cum Accuſ. præter, contra, juxta. ſuprà *Luc.* 13. 2. *in compoſitione valet* trans, præter, apud, *& ſæpe in malam partem accipitur, & vertitur* perperam, *&c.*

Παραβαίνω tranſgredior. *Futur.* παραβήσομαι. *P.* παραβέβηκα. *a.* 2. παρέβην *aberravi. præt. paſſ.* (ἄχρηστον) παραβέβημαι σαι ται.

Παράβασις εως ἡ ipſa tranſgreſſio.

Παραβάτης ου ὁ tranſgreſſor.

Παραβάλλω confero. *F.* παραβαλῶ. *P.* παραβέβληκα. *a.* 2. παρέβαλον appuli *ſeq. præpoſ.* εἰς *Act.* 20. 15. *a.* 2. *ſubj.* παραβάλω ῃς ῃ ωμεν. *præt. med.* παραβέβολα, *unde eſt*

Παραβολὴ ῆς ἡ parabola *Matth.* 13. 34. *obſcura ſententia Matth.* 15. 15. *exemplar ſeu typus Hebr.* 9. *v.* 9. *adagium ſeu proverbium. Luc.* 4. 23. *ſimilitudo Heb.* 11. 19.

Παραβιάζομαι ádigo. *F.* άσομαι. *a.* 1. *med.* παρεβιασάμην ω ατο. *vide ſuprà* βιάζομαι.

Παραβουλεύομαι perperam, malè conſulo. *cum Dat. F.* εύσομαι. *P.* παραβεβούλευμαι. *a.* 1. *med.* παρεβουλευσάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* παραβουλευσάμενος. *Philip.* 2. 3.

Παραγγέλλω præcipio. *imperf.* παρήγγελλον. *F.* παραγγελῶ. *P.* παρήγγελκα. *aor.* 1. *act.* παρήγγειλα *denuntiavi. part. a.* 1. παραγγείλας αντος ὁ. *præt. med.* παρήγγελα. *unde eſt*

Παραγγελία ας ἡ mandatum.

Παραγίνομαι advenio. *imperf.* παρεγινόμην ου ετο. *Fut.* παραγενήσομαι. *a.* 2. *med.* παρεγενόμην

μην ου ες veni. *aor. 2. med. ſubj.* παραγένωμαι ῃ ηται adfuero. *part. aor 2. med.* παραγενόμενος η ον.

Παράγω *propriè*, traduco. *item* ἀμεταβάτως *h. e. intranſitivè ſeu neutraliter idem quod* μεταβαίνω παραβαίνω progredior, prætereo, *Matth. 9. 9. Fut.* παράξω. *P.* παρῆχα. *a. 2. act.* παρῆγον ες ε. *Ioh. 8. 59. præſ. med.* παράγομαι *idem.*

Παραδειγματίζω ignominiæ expono. *F.* ίσω. *P.* παραδεδειγμάτικα.

Παράδεισος ου ὁ paradiſus. *Duo ſignificat. 1. propriè pomarium, viridarium. (vox origine Hebræa* פַּרְדֵּס *pardés Eccl. 2. 5. hortus amœniſſimus, omnis generis fructiferis arboribus conſitus. Errant, qui ex* παρὰ *&* δεύω *irrigo, vocem hanc ortam eſſe volunt.)* 2. cœlum tertium, *locum beatorum* 2 Cor. 12. 4.

Παραδέχομαι excipio, recipio. *F.* παραδέξομαι *ſuſcipiam. Præt.* παραδέδεγμαι.

Παραδιατριβὴ ῆς ἡ perverſa exercitatio. *ex* παρὰ, *quod ſæpe in malam partem accipitur in compoſitis, &* διατριβὴ ῆς ἡ *opera, quæ alicui rei impenditur, à* διατρίβω *vide ſuprà.* διατριβὴ ματαία, *quum fruſtra tempus teritur.*

Παραδίδωμι trado. *imperf.* παρεδίδουν *tanquam à* παραδιδόω. *F.* παραδώσω prodam. *part. fut. 1. act.* παραδώσων *Iohan. 6. v. 64. aor. 1.* παρέδωκα. *a. 2.* παρέδων ως ω. *a. 2. ſubj.* παραδῶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ραδῶ ῷς ῷ. a. 2. *infin.* παραδοῦναι. *part. a.* 2. παραδοὺς όντος ὁ *qui prodidit. præt. act.* παραδέδωκα. *pluſq perf.* παραδεδώκειν εις ει *Marc.* 15. 10. *pro* παρεδεδώκειν. *Atticè* ε *abjicitur. præſ. paſſ.* παραδίδομαι prodor. *præt. paſſ.* παραδέδομαι traditus ſum, commendatus ſum. *Act.* 14. 26. *aor.* 1. *paſſ.* παρεδόθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* παραδοθήσομαι tradar.

Παράδοσις εως ἡ *traditio.*

Παράδοξον ου τὸ inopinatum, *q. d.* παρὰ δόξαν *præter opinionem.*

Παραζηλόω ῶ ad æmulationem provoco. *F.* ώσω. *P.* παρεζήλωκα.

Παραθαλάσσιος ου ὁ ἡ maritimus a. *q. d.* παρὰ τῇ θαλάσσῃ *ſcil.* ὤν. *qui eſt prope mare. Matt.* 4. 13. παραθαλασσία.

Παραθεωρέω ῶ deſpicio. *F.* ήσω. *P.* παρατεθεώρηκα. *præſ. paſſ.* παραθεωρέομαι οῦμαι deſpicior. *imperf. paſſ.* παραθεωρεόμην ούμην, 3. *pl.* έοντο οῦντο.

Παραθήκη ης ἡ depoſitum.

Παραινέω ῶ admoneo. *imperf.* παρῄνεον ουν, εες εις, εε ει. *F.* έσω. *P.* παρῄνεκα. *aor.* 1. παρῄνεσα.

Παραιτέομαι οῦμαι recuſo, excuſo. *præſ. imperat.* παραιτέου οῦ *rejice, averſare. F.* ήσομαι. *a.* 1. *med.* παρῃτησάμην ω ατο *deprecatus ſum, cum excuſatione petivi. Hebr.* 12. 19. *part. a.* 1. *med.* παραιτησάμενος *averſatus. præt. paſſ.* παρῄτημαι, *unde part.* παρῃτημένος *excuſatus, ex* παρὰ *&* αἰτέομαι.

Παρακαθίζω ſedeo, aſſideo. *præſ. part.* παρακαθίζων ουσα ον. F. ίσω. P. παρακεκάθικα. *vide ſuprà* καθίζω.

Παρακαλέω ῶ rogo, precor, hortor, conſólor, advoco, *Act.* 28. 20. *imperf.* παρεκάλεον ουν, εες εις, εε ει. *Fut.* έσω. P. παρακέκληκα. *a.* 1. *act.* παρεκάλεσα. *præſ. paſſ.* παρακαλέομαι ουμαι *conſolatione erigor, fruor. aor.* 1. *paſſ.* παρεκλήθην *rogatus ſum. Act.* 28. 14. *a.* 1. *paſſ. infin.* παρακληθῆναι *conſolationem admittere. fut.* 1. *paſſ.* παρακληθήσομαι ῃ εται *conſolatione reficiar.*

Παράκλησις εως ἡ conſolatio, *exhortatio.*

Παράκλητος ου ὁ advocatus. *Nomina verbalia in* τὸς *paſſivè capiuntur. Sic vocatur* CHRISTVS 1 *Iohan.* 2. 1. *&* SPIRITVS SANCTVS *Iohan.* 14. 16. *qui dum* (*Rom.* 8. 26.) *ad preces nos inſtigat, nobiſque verba & ſuſpiria dictat, quibus Deum in precibus noſtris alloquimur, nos unà conſolatur, atque ita is verè noſter eſt* conſolator, *qui Græcè propriè dicitur* παρακλήτωρ ορος ὁ. *quæ vox legitur Iob.* 16. 2.

Παρακαλύπτω *occulto.* F. ψω. P. παρακεκάλυφα. *præſ. paſſ.* παρακαλύπτομαι occultor. *præt. paſſ.* παρακεκάλυμμαι.

Παρακαταθήκη ης ἡ depoſitum.

Παράκειμαι adjaceo. F. είσομαι.

Παρακοὴ ῆς ἡ *contemtus,* inobedientia.

Παρακούω negligo audire. F. ούσω. P. παρήκουκα.

a. 1.

a. 1. act. παρήκουσα. *a. 1. ſubj.* παρακούσω ῃς ῃ. *præt. med.* παρήκοα.

Παρακολουθέω ῶ *propriè, ſequor, comitor. cum Dat.* F. ήσω ſubſequar. *P.* παρηκολούθηκα ας ε ſectatus ſum 1 *Tim.* 4. *v.* 6. aſſecutus ſum 2 *Tim.* 3. *v.* 10. perſecutus *ſeu perſcrutatus* ſum *Luc.* 1. 3.

Παρακύπτω incurvo me *ut videam. Fut.* ψω. *P.* παρακέκυφα. *aor.* 1. *act.* παρέκυψα *incurvavi me. a.* 1. *act. infin.* παρακύψαι *introſpicere. part. a.* 1. παρακύψας αντος ὁ.

Παραλαμβάνω aſſumo. *Futur.* παραλήψομαι. *P.* παρείληφα. *aor.* 2. παρέλαβον ες ε *accepi. part. aor.* 2. παραλαβὼν όντος ὁ *qui abduxit. præſ. paſſ.* παραλαμβάνομαι *aſſumor. a.* 1. *paſſ.* παρελήφθην. *fut.* 1. *paſſ.* παραληφθήσομαι *aſſumar.*

Παραλέγομαι prætérlego, *prænavigo. imperf.* παρελεγόμην ου ετο.

Παραλείπω *prætermitto, omitto, ſilentio prætereo, cum Accuſ. Hinc* τὰ παραλειπόμενα *ſcil.* βιβλία *h. e. libri* (*quos alii chronicos, Hebræi verò* libros dierum *vocant*) *quibus ea commemorantur, quæ in libris Regum prætermiſſa fuerant.*

Παράλιος ου ὁ ἡ maritimus a. *q. d.* παρὰ τῇ ἁλὶ *ſcil.* ὢν *qui eſt apud mare.* ἅλς ἁλὸς ἡ *mare.*

Παραλλαγὴ ῆς ἡ tranſmutatio. *à verbo* παραλλάττω *tranſmúto. præt. med.* παρήλλαγα. *Th.* ἀλλάττω *muto.*

Παραλο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Παραλογίζομαι argumentando fallo. *Fut.* παραλογίσομαι. *a.* 1. *med.* παρελογισάμην ω ατο. *præt. paſſ.* παραλελόγισμαι, *unde eſt* παραλογισμὸς ȣ ὁ *captio, falſa ratiocinatio.* παρὰ *in compoſ. ſæpe idem eſt quod* perperam, *ut hoc in loco.*

Παραλύω reſolvo. *Fut.* ύσω. *P.* παραλέλυκα. *præſ. paſſ.* παραλύομαι. *præt. paſſ.* παραλέλυμαι, *unde eſt part.* παραλελυμένος η ον *propriè, reſolutus, item* laborans parályſi.

Παραλυτικὸς ȣ ὁ paralyticus.

Παραμένω permaneo. *F.* παραμενῶ. *P.* παραμεμένηκα. *a.* 1. παρέμεινα.

Παραμυθία ας ἡ conſolatio, *ex* παρὰ *cum Accuſ. propter,* & μῦθος ȣ ὁ *ſermo.*

Παραμυθέομαι ȣ̃μαι conſólor. *F.* ήσομαι. *aor.* 1. *med.* παρεμυθησάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. ſubj.* παραμυθήσωμαι η ηται ωνται.

Παραμύθιον ȣ τὸ conſolatio.

Παρανομία ας ἡ tranſgreſſio, *à* παράνομος ȣ ὁ ἡ *qui legem violat, ex* παρὰ *cum Accuſ. contra,* & νόμος ȣ ὁ *lex.*

Παρανομέω ῶ legem tranſgredior. *Fut.* ήσω. *P.* παρανενόμηκα.

Παραπικραίνω exacerbo. *F.* ανῶ. *a.* 1. *act.* παρεπίκρανα.

Παραπικρασμὸς ȣ̃ ὁ exacerbatio.

Παραπίπτω prolábor. *Fut.* παραπτώσω. *aor.* 2. παρέπεσον. *part. a.* 2. παραπεσὼν όντος *prolapſus. P.* παραπέπτωκα.

Παρα-

Παραπλέω præternavigo. *F.* εύσω. *aor.* 1. παρέπλευσα. *a.* 1. *act. infin.* παραπλεῦσαι.

Παραπλήσιον *Adv.* proximè.

Παραπλησίως conſimiliter.

Παραπορεύομαι tranſeo, prætereo, *ad latus incedo, imperf.* παρεπορευόμην ου ετο. *F.* εύσομαι.

Παράπτωμα τος τὸ lapſus. *non à* παράπτω *aberrante manu tango, ſed à* παραπίπτω *prolábor, vide paulò antè.*

Παραῤῥύω *vel* παραῤῥέω perfluo. *ab illo eſt a.* 2. *act.* παρέῤῥυον. *& hinc a.* 2 *paſſ.* παρεῤῥύην ης η. *a.* 2. *paſſ ſubj.* παραῤῥυῶ ῇς ῇ. *in* 1. *pl.* παραῤῥυῶμεν. 1. *pl a.* 2 *paſſ. à* παραῤῥύω. *ex* παρὰ *&* ῥέω *pro quo etiam* ῥύω *fluo.* ῥῶ *more Græcorum duplicatur.*

Παράσημος ου ὁ ἡ *inſigni notatus.* παράσημον ου. τὸ inſigne. *compoſitum ex* παρὰ *&* σῆμα τος τὸ *ſignum.*

Παρασκευὴ ῆς ἡ *præparatio,* paraſceve.

Παρασκευάζω præparo, apparo. *F.* άσω. *P.* παρεσκεύακα. *præt. paſſ.* παρεσκεύασμαι *paratus ſum. fut.* 1. *med.* παρασκευάσομαι *apparabor.*

Παρατείνω produco. *F.* παρατενῶ. *a.* 1. παρέτεινα ας ε. *P.* παρατέτακα.

Παρατηρέω ῶ obſervo. *imperf.* παρετήρεον ουν. *F.* ήσω. *P.* παρατετήρηκα. *aor.* 1. *act.* παρετήρησα. *part. a.* 1. *act.* παρατηρήσας αντος ὁ. *præſ. med.* παρατηρέομαι οῦμαι obſervo.

Παρατήρησις εως ἡ obſervatio.

Παρατίθημι appono, propono. *F.* παραθήσω.

a. 1.

a. 1. παρέθηκα. *aor.* 2. παρέθην ης η. *a.* 2. *ſubj.* παραθῶ ῇς. *a.* 2. *infin.* παραθεῖναι. P. παρατέθεικα. *præſ. paſſ.* παρατίθεμαι *apponor* 1 *Corinth.* 10. 27. *item in med. forma, propono.* 1 *Tim.* 1. 18. *ob oculos pono, demonſtro, Act.* 17. 3. *commendo Actor.* 20. 32. *fut.* 1. *med.* παραθήσομαι. *a.* 2. *med.* παρεθέμην σο το *commendavi. aor.* 2. *med. imperat.* παράθου (*pro* παράθεσο) *committe.*

Παρατυγχάνω obvius fio. F. παρατεύξομαι. *a.* 2. παρέτυχον.

Παραυτίκα *adv.* confeſtim, *ex* παρὰ & αὐτίκα *ſtatim.*

Παραφέρω transfero. F. παροίσω. *aor.* 2. παρήνεγκον. *a.* 2. *imperat. act.* παρένεγκε. *a.* 2. *infin.* παρενεγκεῖν.

Παραφρονία ας ἡ dementia, *à nomine* παράφρων ονος ὁ ἡ *amens, q. d.* παρὰ τὴν φρένα *contra mentem.* παρὰ *inter alia* contra, & φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Παραφρονέω ῶ deſipio. *demens ſum. Fut.* ήσω. P. παραπεφρόνηκα.

Παραχειμάζω hyberno. F. άσω. P. παρακεχείμακα. *a.* 1. παρεχείμασα. *a.* 1. *act. infin.* παραχειμάσαι. χειμὼν ῶνος ὁ *hyems.*

Παραχειμασία ας ἡ hybernatio, hyematio.

Παραχρῆμα *adv. ex tempore, ex* παρὰ *cum Accuſ.* in, & χρῆμα τος τὸ *res, negotium, q. d. in ipſa re, i. e. dum ipſa res geritur,* è veſtigio.

Πάρδαλις εως ἡ pardalis, *ſeu* panthéra.

Πάρειμι

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πάρειμι adſum, πάρει, πάρεστι. 1. *pl.* πάρεσμεν. 2. *pl.* πάρεστε. 3. *pl.* πάρεισι. *præſ. infin.* παρεῖναι *adeſſe. part. præſ.* παρὼν ὄντος ὁ *præſens. Heb.* 12. *v.* 11. πρὸς τὸ παρὸν, *in præſens, pro præſenti tempore. imperf.* παρῆν *aderam. Fut.* παρέσομαι ἢ. παρέσαι *pro* παρέσεται.

Πάρειμι advenio, *prodeo, progredior. ex* παρὰ & εἶμι *eo. in* 2. *ſing.* πάρεις. *in* 3. *ſing.* πάρεισι. *Differt ergo à* πάρειμι *adſum, ſola conjugatione. a.* 2. *act.* παρῆν ῆς ῆ. *unde eſt part. a.* 2. παρὼν ὄντος ὁ. *Coloſſ.* 1. *v.* 6.

Παρεισάγω introduco. *F.* άξω. *P.* παρεισῆχα. *præt. paſſ.* παρεισῆγμαι ξαι κται.

Παρείσακτος ου ὁ ἡ irreptitius a, *clam ſe inſinuans.*

Παρεισδύω ſubrépo. F. ύσω. *a.* 1. παρεισέδυσα.

Παρεισέρχομαι irrépo, præterea introeo. *F.* παρεισελεύσομαι. *a.* 2. παρεισῆλθον ες ε.

Παρεισφέρω confero. *Fut.* παρεισοίσω. *aor.* 1. *act.* παρεισήνεγκα. *part. aor.* 1. *act.* παρεισενέγκας αντος ὁ.

Παρεκτὸς extra, *excepto, extrinſecus, cum Genit. ex* παρὰ & ἐκτὸς *extra. Th.* ἐκ ἐξ.

Παρεμβολὴ ῆς ἡ caſtra. *item* exercitus *Hebr.* 11. *v.* 34. *à* παρεμβάλλω (*verbum decompoſitum ex* παρὰ & ἐμβάλλω *injicio. quod eſt ex* ἐν *in,* & βάλλω *jacio*) *interjicio, item, tentoria colloco ordinibus certis diſtincta. F.* παρεμβαλῶ. *P.* παρεμβέβληκα. *a.* 2. παρενέβαλον. *præt. med.* παρεμβέβολα.

Παρενοχλέω ῶ obturbo *cum Dat. Fut.* ήσω. P. παρενώχληκα.

Παρεπίδημος ου ὁ ἡ advena, hoſpes.

Παρέρχομαι prætereo. F. παρελεύσομαι. *aor. 2.* παρῆλθον *transgreſſus ſum Luc.* 15.29. *a. 2. imperat.* πάρελθε. *a. 2. ſubj.* παρέλθω ῃς ῃ ωσι. *a. 2. infin.* παρελθεῖν. *part. a. 2.* παρελθὼν όντος ὁ interveniens *ſive* adveniens *Actor.* 24.7. *præt. med.* παρελήλυθα. 1 *Petr.* 4. 3. παρεληλυθὼς χρόνος *tempus præterlapſum.*

Πάρεσις εως ἡ remiſſio, *à* παρίημι *prætermitto.*

Παρέχω exhibeo. *imperf.* παρεῖχον. F. παρέξω. P. παρέσχηκα. *a.2.* παρέσχον. *part. a. 2. act.* παρασχὼν όντος ὁ. *Act.* 17.31. πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, *fide facta omnibus. præſ. med.* παρέχομαι *præbeo. imperf.* παρειχόμην ου ετο.

Παρηγορία ας ἡ ſolatium. *à nomine* παρήγορος ου ὁ ἡ *conſolator.* παρηγορέω ῶ *publicè hortor, conſólor. ex* παρὰ *&* ἀγορὰ *forum.*

Παρθένος ου ἡ virgo.

Παρθενία ας ἡ virginitas.

Παριστάνω *&* παρίστημι ſiſto. *Fut.* παραστήσω. *P.* παρέστηκα. *part. præt. act.* παρεστηκὼς ότος ὁ *& contractè* παρεστὼς ῶτος ὁ *adſtans. pluſquamperf.* παρειστήκειν *adſtabam. a.* 1. παρέστησα *ſtiti. a.* 1. *act. imperat.* 2. *pl.* παραστήσατε *ſiſtite, Rom.* 6. 19. *a.* 1. *infin.* παραστῆσαι *probare. q. d. ob oculos ſiſtere. a.* 2. παρέστην ης η *adſtiti. fut.* 1. *med.* παραστήσομαι *ſiſtar.*

Παρίημι omitto. F. παρήσω. P. παρῆκα. *præſ. paſſ.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

paſſ. παρίεμαι remiſſus fio. *præt. paſſ.* παρεῖμαι εἶσαι εἶται. *part. præt. paſſ.* παρειμένος η ον *remiſſus a um.*

Πάροδος ου ἡ tranſcurſus.

Πάροικος ου ὁ ἡ advena, *ex* παρὰ *cum Dativ.* apud & οἶκος domus.

Παροικία ας ἡ commoratio.

Παροικέω ῶ cómmoror, ad tempus apud alios habito. *F.* ήσω. *P.* παρῴκηκα. *a.* 1. παρῴκησα.

Παροιμία ας ἡ proverbium, *ex* παρὰ *cum Dat. apud,* & οἴμη ης ἡ *ſeu* οἶμος ου ὁ ἡ *via, quod tritum ſit, & per ora hominum obambulet.*

Παρόμοιος οια οιον ſimilis e. *ex* παρὰ *ad,* & ὅμοιος *ſimilis.*

Παροιμιάζω ſimilis ſum. *F* άσω. *P.* παρῳμίακα.

Πάροινος ου ὁ ἡ vinoſus a. *q. d.* παρὰ τῷ οἴνῳ *apud vinum.*

Παροίχομαι prætereo (*ex* παρὰ *præter,* & οἴχομαι *eo, abeo*) *imperf.* παρῳχόμην ου ετο. F. παροιχήσομαι. *præt. act.* παρῴχηκα. *præt. paſſ.* παρῴχημαι *præterivi. part. præt. paſſ.* παρῳχημένος η ον *præteritus, præterlapſus.*

Παροξύνω *exacerbo. Fut.* παροξυνῶ. *aor.* 1. *act.* παρώξυνα. P. παρώξυγκα. *præſ paſſ.* παροξύνομαι exacerbor. *imperf. paſſ.* παρωξυνόμην ου ετο. *præt. paſſ.* παρώξυμμαι, & *Atticè* παρώξυσμαι, *ex* παρὰ & ὀξύνω *acuo. Th.* ὀξὺς εῖα ὺ *acutus a um.*

Παροξυσμὸς ου ὁ exacerbatio. *item* incitamentum *Heb.* 10. 24.

Παροργίζω ad iram próvoco. *F.* ίσω. *& Atticè* ιῶ. *P.* παρώργικα. *præt. paſſ.* παρώργισμαι, *unde eſt*

Παροργισμὸς οῦ ὁ irritatio ad iram.

Παροτρύνω exſtimulo. *F.* υνῶ. *P.* παρώτρυγκα. *a.* 1. παρώτρυνα. *ex* παρὰ *&* ὀτρύνω inſtígo.

Παρουσία ας ἡ adventus, præſentia. *à* παρὼν οὖσα ὄν. *vide ſuprà* πάρειμι.

Παροψὶς ίδος ἡ pátina, *in qua opſonia apponuntur. ex* παρὰ *&* ὄψον ου τό. *vide ſuprà.*

Παῤῥησία ας ἡ libertas, loquendi fiducia. *q. d.* πᾶν ῥησία ν *mutato in* ρ, *vel* πᾶσα ῥῆσις. παῤῥησίᾳ *apertè, palàm. Iohan.* 7. 4. ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celebrem eſſe, in omnium verſari ore. item, ſine tropo, propriè Ioh.* 10. 24.

Παῤῥησιάζομαι liberè loquor. *imperf.* ἐπαῤῥησιαζόμην ου ετο. *F.* άσομαι. *aor.* 1. *med.* ἐπαῤῥησιασάμην ω ατο.

Πᾶς πᾶσα πᾶν. *Gen.* παντὸς πάσης παντὸς omnis e, quivis, totus a um, *Actor.* 22. 5. ullus *Apoc.* 21. 27.

Πάσχα τὸ, ἄκλιτον, paſcha *vox origine Hebræa, Latinè* tranſitus. *Iohan.* 11. 55. πρὸ τοῦ πάσχα, *ante paſcha.*

Πάσχω patior. *F.* πείσομαι. *præt. med.* πέπονθα. (*pro* πέπονα *per pleonaſmum literæ* ϑ *à* πονέω) *a.* 2. ἔπαθον.

Πατάσσω percutio. *F.* πατάξω. *a.* 1. ἐπάταξα.

Πατέω ῶ calco. *F.* ήσω. *P.* πεπάτηκα. *præſ. paſſ.* πατέομαι conculcor. *a.* 1. *paſſ.* ἐπατήθην.

Πατὴρ

Πατὴρ pater. *item, tutor, curator Luc. 2. 48. Gen.* πατέρος *contractè* πατρός. *D.* πατέρι *contractè* πατρί. *Accuſ.* πατέρα (*non* πάτρα *ad differentiam nominis* πάτρα ας ἡ *patria.*) *V.* ὦ πάτερ. *in num. pl. caſus non contrahuntur.*

Πατρικὸς ἡ ὸν paternus a um.

Πατρῷος ῴα ῷον patrius a um.

Πατραλῴης ου ὁ parricída. *ex* πατὴρ *&* ἀλοάω *ſeu* ἀλοιάω ῶ *propriè tritúro, item multis ictibus contundo, verbero, confer* μητραλῴης.

Πατριάρχης ου ὁ patriarcha, *q.* τῆς πατριᾶς ἄρχων, *familiæ princeps.*

Πατροπαράδοτος ου ὁ ἡ à patribus traditus a.

Πατριὰ ᾶς ἡ familia, parentela.

Πατρὶς ίδος ἡ patria.

Παύω *facio ceſſare*, coërceo. *F.* παύσω. *P.* πέπαυκα. *a.* 1. ἔπαυσα. *a.* 1. *imperat.* παῦσον άτω. *præſ. med.* παύομαι ceſſo, *deſiſto. præt. imperf. med.* ἐπαυόμην ου ετο *ceſſabam.* 3. *pl.* ἐπαύοντο *Act.* 5. 42. *fut.* 1. *med.* παύσομαι. *a.* 1. *med.* ἐπαυσάμην ω ατο. *præt. paſſ.* πέπαυμαι *deſtiti.* 1 *Pet.* 4. 1.

Παχύνω *pinguefacio. Fut.* παχυνῶ. *P.* πεπάχυγκα. *præt. paſſ.* πεπάχυμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπαχύνθην ης η pinguefactus ſum. *Them.* παχὺς έος ὁ *craſſus.*

Πέδη ης ἡ compes.

Πεδινὸς ἡ ὸν campeſtris e. *Th.* πέδον ου τὸ *ſolum.* πεδίον ου τὸ *campus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πεζῇ pedibus zu fuß. *Th.* πέζα ης ἡ *ima pedis planta. unde* πεζὸς οῦ ὁ *pedes itis. capitur etiam adjectivè* πεζὸς ἡ όν. pedeſtris e. *& hinc* πεζῇ *ſcil.* ὁδῷ *pedeſtri itinere.*

Πεζεύω pedibus iter facio, *F.* εύσω. *P.* πεπέζευκα.

Πειθαρχέω ῶ *propriè, principi obedio, q. d.* πείθομαι ἄρχοντι. obtempero, pareo. *F.* ήσω, *P.* πεπειθάρχηκα. *a.* 1. ἐπειθάρχησα.

Πειθὸς ἡ ὸν *pro* πιθανὸς ἡ ὸν perſuaſorius a um.

Πείθω perſuadeo. *cum Accuſ. imperf.* ἔπειθον. *F.* πείσω *ſecurum reddam. a.* 1. ἔπεισα. *præt. act.* πέπεικα. *præſ. med.* πείθομαι *propriè perſuadeor. item* patior mihi perſuaderi *Act.* 21. 14. aſſentior. *item cum Dativo.* obedio, pareo, credo. *imperf.* ἐπειθόμην ου ετο *credebam. præt. perf.* πέπεισμαι *perſuaſus ſum. part. perf.* πεπεισμένος η ον *perſuaſus a um. a.* 1. *paſſ.* ἐπείσθην ης η *aſſenſus ſum, credidi. fut.* 1. *paſſ.* πεισθήσομαι *credam. præt. med.* πέποιθα *confido. præt. med. infin.* πεποιθέναι *confidere. part. præt.* πεποιθὼς ότος ὁ fretus. *pluſq. perf.* ἐπεποίθειν εις ει. *Luc.* 11. 22.

Πεινάω ῶ eſurio. *F.* πεινάσω *Luc.* 6. 25. *a.* 1. ἐπείνασα. *P.* πεπείνακα.

Πεῖρα ας ἡ *experientia*, experimentum.

Πειράζω tento, *ſemel* exploro 2 *Corinth.* 13. 5. *F.* άσω. *præt. act.* πεπείρακα. *aor.* 1. *act.* ἐπείρασα. *a.* 1. *infin.* πειράσαι. *præſ paſſ.* πειράζομαι *tentor, ad peccandum ſolicitor. præt. paſſ.* πεπείρασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπειράσθην. *aor.* 1. *paſſ.*

ſubj.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ſubj. πειρασθῶ *tentor. aor.* 1. *paſſ. infin.* πειρασθῆναι *tentari.*

Πειράω ῶ conor. F. άσω. *aor.* 1. ἐπείρασα *Actor.* 24. 6. *præſ. med.* πειράομαι ῶμαι *conor. imperf. med.* ἐπειραόμην ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο. 3. *pl.* άοντο ῶντο.

Πειρασμὸς οῦ ὁ tentatio.

Πεισμονὴ ῆς ἡ perſuaſio.

Πέλαγος εος τὸ pelagus, *mare profundum, affine Hebræo* פֶּלֶג *rivus.*

Πελεκίζω ſecuri ferio. *Fut.* ίσω. *P.* πεπελέκικα. *præt. paſſ.* πεπελέκισμαι. *part. præt. paſſ.* πεπελεκισμένος η ον *ſecuri percuſſus. Them.* πέλεκυς εως ὁ *ſecuris, bipennis. in Accuſ.* πέλεκυν *Ierem.* 22. 7.

Πέμπτος η ον. (*pro* πέντος *à* πέντε, *Æolicè* πέμπε *quinque*) quintus a um.

Πέμπω mitto. *Fut.* πέμψω. *P.* πέπεμφα. *aor.* 1. ἔπεμψα. *a.* 1. *imperat.* πέμψον άτω. *a.* 1. *ſubj.* πέμψω ῃς ῃ. *aor.* 1. *infin.* πέμψαι. *part. a.* 1. πέμψας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* πέμπομαι mittor. *a.* 1. *paſſ.* ἐπέμφθην.

Πένης ητος ὁ qui labore victum quærit. *Th.* πένομαι *laboro, facio, egeo.*

Πενθερὸς οῦ ὁ ſocer, & πενθερὰ ᾶς ἡ ſocrus.

Πένθος εος τὸ luctus, *q.* πόνθος, *à* πέπονθα *paſſus ſum, à* πονέω. *vide* πάσχω.

Πενθέω ῶ lugeo. *Fut.* ήσω. *P.* πεπένθηκα. *aor.* 1. ἐπένθησα.

Πενιχρὸς ὰ ὸν pauperculus a um.

Πέντε οἱ αἱ τὰ quinque.

Πεντάκις quinquies *adv.*

Πεντακόσιοι αι α quingenti æ a.

Πεντεκαιδέκατος η ον decimusquintus a um.

Πεντήκοντα οἱ αἱ τὰ quinquaginta.

Πεντηκοστὸς ὴ ὸν quinquageſimus a um. πεντηκοστὴ ῆς ἡ *ſcil.* ἡμέρα, *dies quinquageſimus ſcil. à reſurrectione* DOMINI.

Πεποίθησις εως ἡ fiducia.

Πὲρ *particula enclitica, vòx imperfecta, quæ aliis orationis partibus annecti ſolet, & plerumque ſignificat* quamvis, *Hebr.* 12. 7. *quidem, modò Heb.* 3. 6. ἐάν περ *ſi modò. interdum reſpondet Latinæ terminationi* cunque. *Sæpe eſt* ἄσημον, *h. e. nihil ſignificat, ſed adhibetur* ὡς μόριον συμπληρωματικὸν, *h. e. dictiuncula expletiva, quâ inprimis poëtæ gaudent, & egent.*

Πέραν *Adv.* trans *conſtruitur cum Genit. Matt.* 4. 15. *item* cis, ſecus *ad formam* τȣ֫ עֵבֶר.

Πέρας ατος τὸ terminus, *finis,* πέρατα ων τὰ *fines. Luc.* 11. 31.

Περὶ *præpoſ. cum Genit.* de, pro, propter, contra. *cum Accuſ.* circa, per *Act.* 21. 8. οἱ περὶ τ͂ Παῦλον *ſcil.* ὄντες, *h. e. qui cum Paulo erant. in compoſitis modò per* circum *vertitur, modò per* ob. *item ſignificationem intendit, ut* περιμένω *valde ſeu diu maneo,* exſpecto. περίεργος *nimis occupatus,* περίλυπος *valde triſtis.*

Περιάγω circumeo *Actor.* 13. 11. circumduco 1 *Cor.* 9. 5. *imperſ.* περιῆγον *circuibam. F.* περιάξω. *aor.* 2. περιήγαγον, *Atticè pro* περιῆγον *fortè ad differentiam imperſ.*

Περιαιρέω ῶ aufero, *q.d. circumcirca vel undique tollo, h.e. planè tollo. F.* ήσω. *P.* περιῄρηκα. *a.* 2. περιεῖλον ες ε. *a.* 2. *infin.* περιελεῖν *tollere. Hebr.* 10. 11. *præſ. paſſ.* περιαιρέομαι οῦμαι tollor. *imperf.* περιῃρεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο.

Περιαστράπτω circumfulgeo. *F.* ψω. *P.* περιήστραφα. *a.* 1. *act.* περιήστραψα.

Περιβάλλω circumdo, cingo. *Fut.* περιβαλῶ. *item* amicio. *aor.* 2. περιέβαλον *amicivi. P.* περιβέβληκα. *præſ. paſſ.* περιβάλλομαι veſtior. *præt. paſſ.* περιβέβλημαι. *part. perf. paſſ.* περιβεβλημένος η ον *amictus a um. fut.* 1. *med.* περιβαλοῦμαι *amiciar. a.* 2. *med.* περιεβαλόμην ου ετο *veſtitus fui. a.* 2. *med. imper.* περιβαλοῦ έσθω. *Act.* 12. 8. περιβαλοῦ (2. *ſing. a.* 2. *med. imper.*) τὸ ἱμάτιόν σου *indue pallium tuum. præt. med.* περιβέβολα, *unde eſt* περιβολὴ ῆς ἡ *veſtitus, & hinc*

Περιβόλαιον ου τὸ amictus, *velamen.*

Περιβλέπω *circumſpicio. F.* ψω. *P.* περιβέβλεφα. *uſitatius eſt verbum med.* περιβλέπομαι circumſpicio. *imperf. med.* περιεβλεπόμην ου ετο. *aor.* 1. *med.* περιεβλεψάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* περιβλεψάμενος η ον.

Περιδέω *circúmligo. Fut.* ήσω. *P.* περιδέδεκα. *præſ. paſſ.* περιδέομαι obvincior. *præt. perf.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

περιδέδεμαι. *pluſq. perf.* περιεδεδέμην σο το.

Περιεργάζομαι inaniter ſatago. *nimiùm curiosè & inaniter laboro.* F. άσομαι. *a.* 1. *med.* περιεργασάμην ω ατο.

Περίεργος ου ὁ ἡ curioſus a.

Περιέρχομαι circumeo. *cum Accuſ.* F. περιελεύσομαι. *a.* 2. περιῆλθον *oberravi, Heb* 11. 37.

Περιέχω occupo 1 *Pet.* 2. 6. περιέχει *pro* περιέχεται *continetur. a.* 2. περιέσχον ες ε *occupavi.*

Περιζώννυμι *præcingo.* F. περιζώσω. P. περιέζωκα. *aor.* 1. περιέζωσα. *præſ. paſſ.* περιζώννυμαι præcingor. *præt. paſſ.* περιέζωσμαι. *part præt. paſſ.* περιεζωσμένος *præcinctus. aor.* 1. *med.* περιεζωσάμην ω ατο præcinctus fui, *vel reciprocè* præcinxi me. *a.* 1. *med. imperat.* περίζωσαι σεαυτὸν *Act.* 12. 8. *præcinge te. part. a.* 1. *med.* περιζωσάμενος *præcinctus.*

Περίθεσις εως ἡ circumpoſitio.

Περιΐστημι *propriè* circumſto. F. ήσω. *a.* 1. περιέστησα. P. περιέστηκα. *part. præt.* περιεστηκὼς ότος ὁ & *contractè* περιεστὼς ῶτος ὁ *circumſtans. Iohan.* 11. 24. διὰ τὸν ὄχλον περιεστῶτα, *ob turbam circumſtantem. verb. med.* περιΐσταμαι cohibeo, 2 *Tim.* 2. 16. & *Tit.* 3. 9. περιΐστασο *ad verbum, circumſta. h.e. óbſide & obſiſte ne latiùs illud malum ſerpat. h. e. cohibe, fac ut alii illud vitent. cum Accuſ.*

Περικάθαρμα τος τὸ purgamentum, *ſordes undique verrendo collectæ.* à περικαθαίρω *circumquaque purgo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Περικαλύπτω obvolvo, circúmtego. F. ψω. a. 1. περιεκάλυψα. P. περικεκάλυφα. præt. paſſ. περικεκάλυμμαι. part. præt. paſſ. περικεκαλυμμένος η ον circumtectus a um.

Περίκειμαι circumponor, circumdor. cum Accuſ. F. είσομαι. imperf. περιεκείμην σο το.

Περικεφαλαία ας ἡ galea. q. d. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη.

Περικρατὴς έος ὁ ἡ compos cum Genit. ex περὶ, cum nominibus in compoſ. valet valde, & κρατέω teneo, der hart vnd feſt helt.

Περικρύπτω occulto. F. ψω. P. περικέκρυφα. a. 2. περιέκρυβον ες ε.

Περικυκλόω ῶ circumcingo. F. ώσω. P. περικεκύκλωκα. a. 1. περιεκύκλωσα.

Περιλάμπω circumfulgeo. item radios circumfundo, colluſtro. P. ψω. a. 1. περιέλαμψα. part. a. 1. περιλάμψας αντος ὁ.

Περιλείπω reliquum facio. Fut. ψω. P. περιλέλειφα. præſ. paſſ. περιλείπομαι reliquus ſum. part. præt. paſſ. περιλελειμμένος η ον relictus, reſiduus a um.

Περίλυπος ου ὁ ἡ valde triſtis. περὶ in compoſitione intendit ſignificationem)(περιχαρής.

Περιμένω exſpecto cum Accuſ. Fut. περιμενῶ. P. περιμεμένηκα. a. 1. act. περιέμεινα.

Περίοικος ου ὁ ἡ áccola, q. d. περὶ ἡμᾶς οἰκῶν, qui circa nos habitat, hoc eſt, qui nobis eſt vicinus.

Περιοικέω ῶ áccola ſum. F. ήσω. P. περιῴκηκα.

Περιού-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Περιούσιος ου ὁ ἡ peculiaris. *à verbo* περίειμι *excello, ſuperſum.* περιουσία ας ἡ *copia, quam tanquam theſaurum recondimus & aſſervamus. & hinc* περιούσιος.

Περιοχὴ ῆς ἡ *argumentum* , **der begriff oder inhalt.** *item* locus ſcripturæ. *à* περιέχω. *vide ſuprà.*

Περιπατέω *obambulo*, ambulo. *imperf.* περιεπάτεον ουν. *F.* ήσω. *aor.* 1. περιεπάτησα. *P.* περιπεπάτηκα.

Πέριξ circumquaque *Adv. Act.* 5. 16. αἱ πέριξ πόλεις *ſcil.* οὖσαι, *urbes vicinæ.* τῶν πέριξ πόλεων *ſcil.* οὐσῶν *urbium circumjacentium. Them.* περί.

Περιπείρω transfigo. *Fut.* περιπερῶ. *aor.* 1. *act.* περιέπειρα ας ε. 1 *Tim.* 6. 10.

Περιπίπτω incido *cum Dat.* F. περιπτώσω. *a.* 2. περιέπεσον. P. περιπέπτωκα.

Περιποιέω ῶ ſervo, comparo. F. ήσω. P. περιπεποίηκα. *præſ. med.* περιποιέομαι οῦμαι acquiro. *a.* 1. *med.* περιεποιησάμην ω ατο.

Περιποίησις εως ἡ acquiſitio.

Περιῤῥήγνυμι dirumpo. *F.* περιῤῥήξω. *P.* περιέῤῥηχα. *aor.* 1. περιέῤῥηξα. *part. a.* 1. *act.* περιῤῥήξας αντος ὁ.

Περισπάω ῶ *diſtraho. Fut.* άσω. *P.* περιέσπακα. *præſ.paſſ.* περισπάομαι ῶμαι diſtrahor. *imperf.* περιεσπαόμην ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο.

Περισσὸς ἡ ὸν *vel Atticè* περιττὸς *excellens. item* redundans. *ex* περὶ *cum Gen.* præ, *q. d.* περὶ

ἄλλων

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ἄλλων ὢν *aliis præſtans.* ἐκ περισσοῦ *multò magis, Marc.* 14. 31.

Περισσῶς *adv.* ampliùs.

Περισσεία ας ἡ redundantia. περίσσευμα τος τὸ abundantia.

Περισσεύω *vel* περιττεύω abundo, ſuperſum, excello. F. εύσω. *a.* 1. ἐπερίσσευσα. *activè capitur Eph.* 1. 8. fecit exuberare. *Sic a.* 1. *opt.* περισσεύσαιμι αις αι 1 *Theſſal.* 3. 12. *faxit exuberare. part. præſ.* περισσεύων εύουσα εῦον. τὸ περισσεῦον, οντος *quod ſupereſt, quod redundat,* reliquiæ. τὸ περισσεῦσαν αντος τὸ *part. a.* 1. *g.n.* reliquiæ *Luc.* 9. 17.

Περιστερὰ ᾶς ἡ columba. *ſic dicta* ὅτι περισσῶς ἐρᾷ *quod vehementer amet. carere enim bile dicitur. maſculinum eſt* περιστερὸς οῦ ὁ *columbus.* περιστερεὼν ῶνος ὁ *columbarium.*

Περιτέμνω circumcído. *Fut.* περιτεμῶ. *P.* περιτέτμηκα. *a.* 2. περιέτεμον *Luc.* 15. 59. περιτεμεῖν (*a.* 2. *act. infin.*) *præt. paſſ.* περιτέτμημαι. *part. præt. paſſ.* περιτετμημένος. *præt. med.* περιτέτομα. *unde eſt*

Περιτομὴ ῆς ἡ circumciſio *Tit.* 1. 10. οἱ ἐκ περιτομῆς *ſcil.* ὄντες, *h.e.* οἱ περιτετμημένοι, *circumciſi Iudæi.*

Περιτίθημι circumpono. 3. *pl.* περιτιθέασιν *Ionicè pro* περιτιθεῖσι *Marc.* 15. *v.* 17. F. περιθήσω. F. περιτέθεικα. *a.* 1. περιέθηκα. *a.* 2. περιέθην ης η. *part. a.* 2. *act.* περιθεὶς έντος ὁ.

Περιτρέπω *circúmago, circumactu everto,* redigo. F. ψω. P. περιτέτρεφα.

Περιτρέ-

Περιτρέχω percurro. F. περιθρέξω. *a. 2. act.* περιέδραμον ες. *part. a. 2. act.* περιδραμὼν όντος ὁ. *P.* περιδεδράμηκα.

Περιφέρω circumfero. F. περιοίσω. *aor. 2.* περιήνεγκον. *præſ. paſſ.* περιφέρομαι *circumferor. part. præſ. paſſ.* περιφερόμενος η ον.

Περιφρονέω ῶ deſpicio. *Futur.* ήσω. *ab adj.* περίφρων ονος ὁ ἡ *valde prudens, ex* περὶ *&* φρὴν *mens.*

Περίχωρος ου ὁ ἡ circúmjaciens regio. χώρα ας ἡ *regio.*

Περίψημα τος τὸ ſordes, *à* περιψάω *circumquaque abſtergo, défrico. ex* περὶ *&* ψάω. *F.* ψήσω. *P.* ἔψηκα *tergo, abſtergo.*

Περπερεύομαι perperam ago. F. εύσομαι. *Them.* πέρπερος ου ὁ *vanus, temerarius, præceps.*

Πέρυσι *adv.* anno proximè elapſo.

Πέτομαι, πέταμαι σαι ται *vel* πετάομαι ῶμαι volo as *Prov. 26. 2.* ὄρνεα πέτανται *aves volant, Apoc. 4. 7.* ἀετὸς πετώμενος *(pro* πεταόμενος *part præſ. med. à verbo* πετάομαι ῶμαι*) præſ. ſubj.* πέτωμαι ῃ ηται *Apoc. 12. 14. eſt vel à* πέτομαι *vel à* πέταμαι. *a. 1. paſſ.* ἐπετάσθην ης η *volavi Pſal. 18. 11.* ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, *volitavit ſuper alas ventorum.*

Πετεινὸν οῦ τὸ *volatile, avis, volucris, à* πέτομαι *volo.* πετεινὰ ῶν τὰ volucres.

Πέτρος ου ὁ lapis, *Iohan.* 1. 43.

Πέτρα ας ἡ rupes, petra.

Πετρώδης εος ὁ ἡ petroſus a.

Πήγα-

Πήγανον ου τὸ ruta, *Luc.* 11. 42.

Πηγὴ ῆς ἡ fons.

Πήγνυμι, πηγνύω, πήσσω *vel* πήττω figo, compingo. *F.* ξω. *P.* πέπηχα. *a.* 1. *act.* ἔπηξα ας ε.

Πηδάλιον ου τὸ gubernaculum, clavus. *Th.* πηδὸν οῦ τὸ *remus.*

Πηλίκος η ον, quantus a um? ἡλίκος η ον *quantus a um, citra interrogationem, at præfixo* π *fit* ἐρωτηματικὸν, *h. e. interrogativum. idem fit in* ὅσος πόσος, οἷος ποῖος *qualis*, ὅτε πότε *quando*, οὗ ποῦ *ubi*, ὅθεν πόθεν *unde*, ὡς πῶς *quomodo &c.*

Πηλὸς οῦ ὁ lutum. *Rom.* 9. 21. *ſunt qui derivant* ὰ παλάσσω *coinquino, polluo.*

Πήρα ας ἡ pera.

Πῆχυς πήχεως ὁ cubitus, *in Accuſ.* πῆχυν *Luc.* 12. 25. *gen. plur.* πήχεων ῶν *Iohan.* 21. 8.

Πιάζω capio, prehendo. *Fut.* άσω. *P.* πεπίακα. *a.* 1. ἐπίασα. *Iohan.* 21. 10. ὧν (*pro* ἃ) ἐπιάσατε. *quos cepiſtis. a.* 1 *ſubj.* πιάσω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* πιάσαι. *part. aor.* 1. πιάσας αντος ὁ. *a.* 1. *paſſ.* ἐπιάσθην ης η *captus fui. fut.* 1. *paſſ.* πιασθήσομαι, *capiar.*

Πιέζω premo. *F.* έσω. *Mich.* 6. *v.* 15. *P.* πεπίεκα. *præt. paſſ.* πεπίεσμαι. *part. præt. paſſ.* πεπιεσμένος η ον *preſſus.*

Πιθανολογία ας ἡ probabilitas ſermonis, *ex* πιθανὸς *perſuaſorius* (*pro* πειθανὸς ὰ πείθω *perſuadeo*) *&* λόγος *ſermo.*

Πικρὸς ὰ ὸν amarus a um.

Πικρία

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πικρία ας ἡ amarulentia.

Πικραίνω amaritudinem affero. *F.* πικρανῶ. *a.* 1. ἐπίκρανα *irritavi. a.* 1. *infin.* πικρᾶναι. πικραίνομαι exacerbor, *ſum amarulentus. a.* 1. *paſſ.* ἐπικράνθην ης η.

Πίμπρημι *vel* πρήθω *incendo.* F. πρήσω. P. πέπρηκα. *a.* 1. ἔπρησα. *præſ. paſſ.* πίμπραμαι *incendor*, intumeſco. *præſ. infin. paſſ.* πίμπρασθαι *ad formam* ἵστασθαι.

Πίναξ ακος ὁ *tabula, item quadra*, patina.

Πινακίδιον ου τὸ tabella.

Πίνω bibo. *imperf.* ἔπινον. F. πώσω. P. πέπωκα. *a.* 2. ἔπιον. *a.* 2. *imper.* πίε *bibe* & πῖθι (*pro* πίεθι) *a.* 2. *ſubj.* πίω ης η. *aor.* 2. *infin.* πιεῖν. *part. a.* 2. πιὼν οῦσα όν. *fut.* 1. *med.* πίομαι *pro* πιοῦμαι. *in* 2. *perſ.* πίεσαι *bibes pro* πίῃ ἀ πίομαι.

Πιότης ητος ἡ pinguedo. *à Th.* πίων ονος ὁ *pinguis.* πιαίνω *pinguefacio Rom.* 11. 17.

Πιπράσκω vendo *à* περάω *per reduplicationem. imperf.* ἐπίπρασκον ες ε. F. πράσω. P. πέπρακα, *Matth.* 13. 46. *præt. paſſ.* πέπραμαι, *Rom.* 7. 14. πεπραμένος *venditus. a.* 1. *paſſ.* ἐπράθην *venditus ſum. a.* 1. *paſſ. infin.* πραθῆναι *vendi. part. a.* 1. *paſſ* πραθεὶς, *Act.* 5. 4. *fut.* 1. *paſſ.* πραθήσομαι *vendar.*

Πίπτω cado. *item* procido. *fut. med.* πεσοῦμαι (*Doricè pro* πέσομαι.) P. πέπτωκα. *aor.* 1. ἔπεσα. *aor.* 2. ἔπεσον. *aor.* 2. *imperat.* πέσε έτω έτε *Luc.* 23. 30. *aor.* 2. *ſubj.* πέσω ης η. *a.* 2. *infin.* πεσεῖν. *part. a.* 2. πεσὼν οῦσα όν.

Πίστις

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πίστις εως ἡ fides. *quaſi* πεῖσις, παρὰ τὸ πεπεῖσθαι *perſuaſum eſſe, à* πείθω.

Πιστὸς ἡ ὸν fidelis e, *conſtans in promiſſis, fide dignus*, 1 *Tim.* 1. 15. πιστὸς οῦ ὁ *Chriſtianus, credens in* CHRISTVM, 1 *Timoth.* 6. *v.* 2. πιστὴ ῆς ἡ *Chriſtiana, credens in* CHRISTVM, *Actor.* 16. 1. οἱ πιστοὶ *credentes.* πιστὸν *adverbialiter pro* πιστῶς, 3 *Iohan* 5.

Πιστὰ ῶν τὰ beneficentiæ *Act.* 13. 34.

Πιστεύω credo. *Fut.* εύσω. *P.* πεπίστευκα. *pluſquamperf.* πεπιστεύκειν, *Atticè pro* ἐπεπιστεύκειν. *part. præt. act.* πεπιστευκὼς ῦια ὸς *Actor.* 21. *v.* 35. *aor.* 1. ἐπίστευσα. *aor.* 1. *imperat.* πίστευσον άτω ατε. *aor.* 1. *ſubj.* πιστεύσω ῃς ῃ. *aor.* 1. *act. infin.* πιστεῦσαι. *part. aor.* 1. πιστεύσας ασα αν. *præſ. paſſ.* πιστεύομαι *credor. præt. paſſ.* πεπίστευμαι *concreditur mihi. aor.* 1. *paſſ.* ἐπιστεύθην ης η. πιστεύω *ſequenti Dat. inſtar verbi* האמין *ſequente* ל *articulo Dativi caſus ſignificat* fidem habeo, *ſed ſequente* ב *quod Græcè exprimitur per* εἰς, *ſignificat* confido, fiduciam colloco. *Conſule hac de re Theſaurum linguæ Hebrææ Santis Pagnini.*

Πιστόω ῶ, *ſtabilio, confirmo*, fidem facio. F. ώσω. *P.* πεπίστωκα. *præt. paſſ.* πεπίστωμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐπιστώθην, 2 *Tim.* 3. *v.* 14.

Πιστικὸς ἡ ὸν liquidus a um, *ab obſoleto verbo* πίω, *pro quo uſitatum eſt* πίνω *bibo. vel dicitur* πιστικὸς *pro* ὀπιστικὸς *per aphæreſin* τοῦ ο μικροῦ

ab-

ab Ὄπις, ιος ἡ *quod eſt nomen urbis prope Babylonem, unde optima nardus aliò dicitur fuiſſe exportata. Sic optimus pannus in Germania dicitur Londinenſis.* **Lõndſch tuch.**

Πλάνη ης ἡ error.

Πλανάω ῶ *facio errare, in errorem induco*, fallo, ſeduco. *Fut.* ήσω. *P.* πεπλάνηκα. *a.* 1. ἐπλάνησα. *præſ. paſſ.* πλανάομαι ῶμαι *ſeducor*, erro. *præt. paſſ.* πεπλάνημαι. *part. præt. paſſ.* πεπλανημένος η ον *ſeductus a um. aor.* 1. *paſſ.* ἐπλανήθην ης η *ſeductus fui.*

Πλανήτης ου ὁ *erro ónis, erraticus, Iudæ v.* 13. ἀστέρες πλανῆται *ſtellæ erraticæ.*

Πλάνος ου ὁ *ſubſt.* ſeductor, impoſtor.

Πλάνος η ον *Adjectivum* fallax 1 *Tim.* 4. 4.

Πλὰξ πλακὸς ἡ tabula. *Exod.* 31. 18. πλάκες λίθιναι γεγραμμέναι τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ, *tabulæ lapideæ ſcriptæ digito* Dei.

Πλάσσω, *Atticè* πλάττω fingo. *F.* άσω. *P.* πέπλακα. *a.* 1. ἔπλασα. *præt. paſſ.* πέπλασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπλάσθην *fictus fui.*

Πλάσμα τος τὸ figmentum.

Πλαστὸς ἡ ὸν fictus a um.

Πλάτος εος τὸ latitudo.

Πλατὺς εῖα ὺ latus a um. πλατεῖα πύλη *lata porta.* πλατεῖα ας ἡ *ſubſtantivè accipitur, ſubintelligitur* χώρα *q.d. latum ſpatium*, platéa. πλατεῖαι ῶν αἱ platéæ.

Πλατύνω dilato. *F.* πλατυνῶ. *P.* πεπλάτυγκα. *aor.* 1. ἐπλάτυνα. *præt. paſſ.* πεπλάτυμμαι.

aor. 1.

aor. 1. paſſ. ἐπλατύνθην. *aor. 1. paſſ. imperat.* πλατύνθητι ήτω.

Πλείων ονος ὁ ἡ amplior, & πλεῖον ονος τὸ plus *comparativi gradus, à poſitivo* πολὺς πολλὴ πολὺ *multus a um.*

Πλέκω connecto. (*unde eſt Latinorum* plico.) *F.* πλέξω. *a. 1. act.* ἔπλεξα. *a. 2.* ἔπλακον. *P.* πέπλεχα. *præt. paſſ.* πέπλεγμαι. *a. 1. paſſ.* ἐπλέχθην. *a. 2. paſſ.* ἐπλάκην. *præt. med.* πέπλοχα.

Πλέγμα τος τό. *in pl. num.* πλέγματα ων τὰ cincinni, *crines intorti.*

Πλεονάζω plus habeo, abundo. *item tranſitivè,* facio abundare, 1 *Theſſ.* 3. *v.* 12. ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι (3. *ſing. aor.* 1. *act. opt*) *Dominus faxit ut abundetis. F.* άσω. *aor.* 1. ἐπλεόνασα.

Πλεονέκτης ου ὁ avarus, *q.* πλέον ἔχειν βουλόμενος, *qui vult plus habere.* πλέον *pro* πλεῖον *plus,* & έκτης *ab* ἔχω *habeo. Sic avarus Latinè dicitur q avens aurum.*

Πλεονεκτέω ῶ quæſtui habeo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐπλεονέκτησα. *P.* πεπλεονέκτηκα. *a.* 1. *paſſ.* ἐπλεονεκτήθην. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* πλεονεκτηθῶ ῇς ῇ ῶμεν *ſuperemur.*

Πλεονεξία ας ἡ avaritia, *plura habendi libido.*

Πλευρὰ ᾶς ἡ *latus eris.*

Πλέω navigo. *imperf.* ἔπλεον ες ε. *Fut.* εύσω. *a.* 1. ἔπλευσα. *P.* πέπλευκα.

Πληγὴ ῆς ἡ (*Doricè* πλαγὰ ᾶς ἁ) plaga. *à præt. med.* πέπληγα *verbi* πλήττω *percutio.*

Πλῆθος

Πλῆθος εος τὸ multitudo, *vulgus.*

Πληθύνω multiplico. *item* creſco *Act.* 6. *v.* 1. *F.* πληθυνῶ. *aor.* 1. ἐπλήθυνα. *P.* πεπλήθυγκα. *præſ. paſſ.* πεπλήθυμμαι σαι ται. *aor.* 2. *paſſ.* ἐπληθύνθην ης η *crevi. a.* 1. *paſſ. opt.* πληθυνθείην ης η. *a.* 1. *paſſ. infin.* πληθυνθῆναι.

Πλήθω impleo. *F.* πλήσω. *aor.* 1. ἔπλησα. *P.* πέπληκα. *a.* 1. *paſſ.* ἐπλήσθην ης η *impletus fui. aor.* 1. *paſſ. ſubj.* πλησθῶ ῇς ῇ. *part. a.* 1. *paſſ.* πλησθεὶς έντος ὁ.

Πλήκτης ου ὁ percuſſor, *à* 3. *ſing. præt. paſſ.* πέπληκται, *verbi* πλήσσω.

Πλημμύρα ας ἡ *propriè maris æſtuantis acceſſus.* (*cui opponitur* ἄμπωτις εως ἡ *maris æſtuantis receſſus.*) *item* inundatio. *à* πλήμη *vel* πλήμμη ης ἡ *maris æſtuantis acceſſus. q.d.* πλῆσμα τος τὸ *explementum. à* πλήθω *impleo, ubi litora aquis implentur.*

Πλὴν *Adv.* præterquam *Actor.* 27. 22. præter *cum Genit. Marc.* 12. 32. ſed *Luc.* 6. 24. ſed tantùm *Act.* 27. 22. attamen *Philip.* 1. 18. tamen *Luc.* 10. *v.* 11. quinetiam *Matth.* 11. 22. 24. imò *Luc.* 11. 41. cæterùm *Luc.* 22. 21. itaque *Eph.* 5. 33.

Πλήρης εος ὁ ἡ, πλῆρες εος τὸ plenus a um. *cum Genit. idem quod* πλέος, πλεῖος εία εῖον.

Πληρόω ῶ impleo, *item* abſolvo, finio. *F.* ώσω ſupplebo. *P.* πεπλήρωκα. *aoriſt.* 1. ἐπλήρωσα. *a.* 1. *act. opt.* πληρώσαιμι αις αι *Roman.* 15. 13. *aor.* 1. *act. ſubj.* πληρώσω ῃς ῃ. 2 *Theſſ.* 1. 11.

præſ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

præſ. paſſ. πληρόομαι ȣ̃μαι. *præt. paſſ.* πεπλήρωμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐπληρώθην ης η. *a.* 1. *ſubj.* πληρωθῶ ῇς ῇ. *part. præt. paſſ.* πεπληρωμένος η ον *impletus*, *item conſummatus a um.* 1 *Iohan.* 1. 4.

Πλήρωμα τος τὸ ſupplementum, plenitudo, impletio.

Πληροφορία ας ἡ plena aſſenſio, plena certioratio.

Πληροφορέω ῶ plenam fidem facio; *q.d.* πλήρη πίστιν φέρω *ſeu* φορέω *plenam fidem affero. F.* ήσω. *P.* πεπληροφόρηκα. *præſ. paſſ.* πληροφορέομαι ȣ̃μαι *certus ſum*, *perſuaſiſſimum habeo. præt. paſſ.* πεπληροφόρημαι. *aoriſt.* 1. *paſſ.* ἐπληροφορήθην ης η, *unde eſt a.* 1. *paſſ.* πληροφορηθεὶς *plenè certioratus*, *ubi quidam metaph. ſtatuunt*, *petitam à navi*, *quæ plenis velis fertur*, *nec impediri poteſt.*

Πλησίον *Adv.* prope *cum Genit. Iohan.* 4. 5. ὁ πλησίον *ſcil.* ὢν proximus. τȣ̃ πλησίον *proximi.* τῷ πλησίον *ſcil.* ὄντι *proximo*, *Rom.* 15. 2. *Th. Adv.* πέλας *prope.*

Πλησμονὴ ῆς ἡ ſatietas. *à* πλήθω *impleo.*

Πλοῖον οίȣ τὸ navigium. *ab inuſitato præt. med.* πέπλοα *verbi* πλέω, *unde eſt*

Πλόος ȣ̃ς, όȣ ȣ̃, ὁ *curſus navis*, navigatio. *item* πλȣ̃ς πλοὸς πλοῒ *ad formam nominis* νȣ̃ς νοὸς νοῒ. *Actor.* 27. *v.* 9. *Thema* πλέω *navigo. Fut.* πλεύσω. *aor.* 2. ἔπλεον. *præt. med.* πέπλοα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πλοιάριον ȣ τὸ navigiolum. *diminutivum à* πλοῖον.

Πλȣ́σιος ία ιον dives, *Luc.* 16. *v.* 1. πλȣσία πόλις *urbs opulenta, Eſa.* 32. 13. *in comp.* πλȣσιώτερος α ον.

Πλȣ̃τος ȣ ὁ divitiæ.

Πλȣτέω ῶ dives ſum. *Fut.* ήσω. *P.* πεπλȣ́τηκα. *a.* 1. ἐπλȣ́τησα.

Πλȣτίζω *dito, locupléto, divitem reddo. F.* ίσω. *P.* πεπλȣ́τικα. *aor.* 1. *act.* ἐπλȣ́τισα. πλȣτίζομαι ditor. *a.* 1. *paſſ.* ἐπλȣτίσθην.

Πλώω lavo. *F.* πλωῶ. *a.* 1. ἔπλωσα.

Πνέω flo, ſpiro. *F.* εύσω. *a.* 1. ἔπνευσα. *P.* πέπνευκα. *part. præſ.* πνέων έȣσα έον *Act.* 27. 40. τῇ πνεȣ́σῃ *ſcil.* αὔρᾳ *vel* πνοῇ.

Πνεῦμα τος τὸ ventus, *& per metaph.* πνεῦμα ὑφιςάμενον νοερὸν, ſpiritus, **ein geiſt.**

Πνευματικὸς ἡ ὸν ſpiritualis e. πνευματικὸς *per Spiritum Dei renatus.* 1 *Cor.* 2. 15. *opponitur ibid.* τῷ ψυχικῷ *præditus donis ſpiritualibus* 1 *Cor.* 14. 37. *glorioſus* 1 *Cor.* 15. 44. τὰ πνευματικὰ *res ſpirituales* 1 *Cor.* 2. *v.* 13. *& Coloſſ.* 1. 9. πνευματικὴ σύνεσις *ſpiritualis intelligentia, opponitur carnali.*

Πνευματικῶς *adv.* ſpiritualiter, 1 *Cor.* 2. 14. *tropicè ſeu metaphoricè Apoc.* 11. 8.

Πνοὴ ῆς ἡ (*à præt. med.* πέπνοα *verbi* πνέω) *flatus, halitus,* ventus, *Act.* 2. 2.

Πνίγω ſuffóco, *fauces præcludo. imperf.* ἔπνιγον. *Fut.* ξω. *P.* πέπνιχα. *a.* 1. *act.* ἔπνιξα. *præſ. paſſ.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

πνίγομαι. imperf. ἐπνιγόμην ου ετο. *præt.paſſ.* πέπνιγμαι ξαι κται, *unde eſt*

Πνικτὸς ἡ ὸν ſuffocatus a um. πνικτὸν οῦ τὸ *ſcil.* ζῶον, *animal ſuffocatum.*

Ποδήρης εος ὁ (*ſcil.* ἐσθὴς) veſtis talaris, *ad pedes uſque dependens, ex* τοῦς ποδὸς ὁ *pes & verbo* ἄρω *apto, adapto.*

Πόθεν unde. *adv. interrogativum. vide* πηλίκος *ſuprà, Iohan.* 1. *v.*49. *item quum eſt interrogativum poteſtate Iohan.* 2. 9. οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστὶν, *neſciebat, undenam eſſet.*

Ποιέω ῶ facio, operor *Marc.* 6. 20. celebrabo *Matth.* 26. 18. F. ήσω. P. πεποίηκα. *a.* 1. ἐποίησα *conſtitui Marc.* 3. 14. *edidi Matth.* 7. 22. *lucrifeci Luc.* 19. 18. *egi, degi ſeu commoratus ſum Act.* 19. 23. ποιέομαι οῦμαι fio. *Sæpe med. eſt Actor.* 20. 24. *præt. paſſ.* πεποίημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐποιήθην. *aor.* 1. *med.* ἐποιησάμην ω ατο. *Hellenismus* καλῶς ποιεῖν τινα, *Matth.* 5. 44. εὖ ποιεῖν τινα, *alicui benefacere, Marc.* 14. 7. ποιεῖν τὴν ἀλήθειαν *veritati operam dare, Iohan.* 3. *v.* 21. ποιεῖν τὴν ἁμαρτίαν, *peccato operam dare,* 1 *Iohan.* 3. 9.

Ποίημα τος τὸ opus. ποιήματα ων τὰ res conditæ.

Ποίησις εως ἡ actio.

Ποιητὴς οῦ ὁ poëta. *item* effector, *factor.*

Ποικίλος η ον varius a um. ἀ ποικίλλω *variè diſtinguo.*

Ποιμὴν ένος ὁ paſtor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ποιμαίνω paſco, *per metaph.*doceo,rego. *F.*ποιμανῶ. *a.* 1. ἐποίμανα. *a.* 1. *act. imperat.* ποίμανον άτω ατε, 1 *Pet.* 3. 2.

Ποίμνη ης ἡ grex.

Ποίμνιον ου τό. idem.

Ποῖος οία οἷον qualis e? *Luc.* 24. *verſ.* 19. *vide* πηλίκος.

Πόλεμος ου ὁ bellum. *affine eſt* τῷ πελεμίζω *commoveo, quaſſo, concutio.*

Πολεμέω ῶ bello, prælior. *F.* ήσω. *P.*πεπολέμηκα. *aor.* 1. ἐπολέμησα. *a.* 1. *infin.* πολεμῆσαι.

Πόλις εως ἡ urbs.

Πολίτης ου ὁ civis *vir.* πολῖτις ιδος ἡ *civis fœmina.* πολῖται ῶν οἱ *cives.*

Πολιτέια ας ἡ civitas, Reſp. jus civitatis.

Πολιτάρχης ου ὁ *q. d.* ἄρχων τῶν πολιτῶν, *gubernator civium*, urbis præfectus.

Πολιτεύω *Remp. adminiſtro. F.* εύσω. *P.* πεπολίτευκα. *præſ. med.* πολιτεύομαι *idem. item* me gero. *Philip.* 1. 27. *præt. paſſ.* πεπολίτευμαι ſervivi, *cum Dativo*, *Act.* 23. 1.

Πολίτευμα ατος τὸ vita civilis, wandel.

Πολλάκις *Adv* ſæpe. πολλάκις *etiam ſeq. conſona Rom.* 1. 13. πολλάκι *poëticè.*

Πολὺς πολλὴ πολὺ multus a um. πολλοὶ multi. *item* omnes, *Roman.* 5. *verſ.* 15. *comparat.* πλέιων ονος ὁ ἡ præſtantior. *ſuperl.*πλεῖστος η ον.

Πολὺ *Adverbialiter accipitur & vertitur* valde *Rom.* 3. 2. *Actor.* 28. 6. ἐπὶ πολὺ diu. *Sic*

etiam

etiam neutrum plurale πολλὰ multum, valdè *Marc.* 3. 12. *Rom.* 16. 12. ſæpe.

Πολλαπλασίων ονος ὁ ἡ multiplex.

Πολυλογία ας ἡ multiloquium, *loquacitas*, *Matth.* 6. *verſ.* 7. *ab adj.* πολυλόγος ου ὁ ἡ *multiloquus a. ex* πολὺς *multus &* λόγος *ſermo.*

Πολυμερῶς *Adv.* multifariam, *multis vicibus. ad adj.* πολυμερὴς έος ὁ ἡ *propriè, multis partibus conſtans. ex* πολὺς πολλὴ πολὺ *multus a um, &* μέρος εος τὸ *pars. Th.* μείρω *divido. pars eſt ex diviſione.*

Πολυποίκιλος ου ὁ ἡ multiformis. *ex* πολὺς *&* ποικίλος *varius.*

Πολύσπλαγχνος ου ὁ ἡ intima miſericordia abundans. *ex* πολὺς *multus, &* σπλάγχνον ου τὸ *viſcus. vide infrà.*

Πολυτελὴς έος ὁ ἡ *pretioſus a. ex* πολὺς *multus &* τέλος εος τὸ *ſumptus, vectigal.*

Πολύτιμος ου ὁ ἡ *valde pretioſus.* τιμὴ ῆς ἡ *pretium. (alii malunt ſcribere precium tanquam à prece) Th* τίω *æſtimo.*

Πολυτρόπως *Adv.* multis modis. *ab adj.* πολύτροπος ου ὁ ἡ *varius, cujus ſunt multi modi.* τρόπος ου ὁ *modus. Th.* τρέπω *verto.*

Πόμα τος τὸ potus. *Th.* πίνω *bibo.*

Πόνος ου ὁ *labor,* dolor, *à præt.med.* πέπονα *verbi* πένομαι *laboro.*

Πονηρὸς ὰ ὸν *de induſtria malus,* malignus a um. πονηρὸς οῦ ὁ diabolus, κατ᾽ ἐξοχὴν 1 *Ioh.* 2. 13.

comparat. πονηρότερος α ον, nequior us, pejor us, Luc. 11. v. 26.

Πονηρία ας ἡ malitia.

Πορεία ας ἡ via, iter, ἀ πορεύω trajicio, quod eſt ἀ πορεὺς έως ὁ portitor. & hoc ἀ πόρος ου ὁ tranſitus. præt. med. πέπορα. Th. πείρω.

Πορεύομαι proficiſcor. imperf. ἐπορευόμην ου ετο. F. πορεύσομαι. præt. paſſ. πεπόρευμαι verſatus ſum, 1 Pet. 4. v. 3. aor. 1. paſſ. ἐπορεύθην ης η abivi. a. 1. paſſ. imperat. πορεύθητι.

Πορθέω ῶ vaſto (ἀ πέρθω diruo, depopulor. F. πέρσω. fut. 2. παρθῶ & per metatheſin πραθῶ. a. 2. ἔπραθον pro ἔπαρθον. præt. med. πέπορθα, unde eſt πορθέω) imperf. ἐπόρθεον ουν. F. ήσω. P. πεπόρθηκα. aor. 1. act. ἐπόρθησα. part. a. 1. act. πορθήσας αντος ὁ.

Πορισμὸς ου ὁ quæſtus, ἀ πορίζω præbeo. F. ίσω. P. πεπόρικα. præt. paſſ. πεπόρισμαι.

Πόρνη ης ἡ meretrix, ἀ verbo περνάω ſeu πέρνημι vendo. in præt. med. πέπορνα. περνάω per epentheſin literæ νῦ eſt ἀ περάω tranſeo. item in ulteriora loca transfero, ut vendam, prout mercatores merces ſuas ſolent exportare & importare.

Πορνεία ας ἡ ſcortatio.

Πορνεύω ſcortor. Fut. εύσω. aor. 1. ἐπόρνευσα. P. πεπόρνευκα.

Πόρνος ου ὁ ſcortator. vide πόρνη.

Πόῤῥω procul adv. Luc. 14. 32. comparat. ποῤῥωτέρω longiùs.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πόῤῥωθεν procul, *Luc.* 17.12.

Πορφύρα ας ἡ purpura. *genus conchæ marinæ. item pannus purpuræ liquore tinctus.* veſtis purpurea.

Πορφύρεος ου, έου ου, ὁ purpureus. *πορφυρόπωλις εως ἡ purpuraria*, quæ purpuram vendit, *Act.* 16. *v.* 14. πωλέω *vendo.*

Ποσάκις quoties *adv. interrog.*

Πόσις εως ἡ potus. *Th.* πίνω.

Πόσος η ον quantus a um? *vide* πηλίκος.

Ποταμὸς ου ὁ fluvius.

Ποταμοφόρητος ου ὁ ἡ *qui vel quæ à flumine abripitur.* φορητὸς ου ὁ *qui geſtari poteſt, à* φορέω *fero.*

Ποταπὸς ἡ ὸν qualis e? *Them.* δάπεδον ου τὸ *ſolum, pavimentum.* ποδαπὸς *cujas. mutato* τ *in* δ.

Πότε quando? *Adv. interrogandi, Luc.* 21. 7. *Iohan.* 6. 25. ἕως πότε *quouſque? At.*

Ποτὲ aliquando, *eſt dictio enclitica. Solo accentu diſcriminantur.*

Πότερος α ον *uter a um?* πότερον utrum?

Ποτήριον ου τὸ poculum. *Th.* πίνω.

Ποτίζω do potum, *duco aquatum, rigo. imperf.* ἐπότιζον ες ε. *F.* ίσω. *P.* πεπότικα. *a.* 1. ἐπότισα. *a.* 1. *ſubj.* ποτίσω ῃς ῃ. *a.* 1. *paſſ.* ἐποτίσθην ης η *potionatus ſum.*

Πότος ου ὁ ſympoſium, *compotatio.*

Ποῦ ubi? *Adv. interrog. vide* πηλίκος, *Luc.* 17. *v.* 17. *item ſine accentu* που circiter *eſt dictio*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

enclitica Rom. 4. 12. *item* indefinitè *accipitur* πꝏ, 1 *Iohan.* 2. *v.* 11.

Ποῦς ποδὸς ὁ pes. κατὰ πόδα *lentè*, *Gen.* 33. *v.* 14. παρὰ τοῖς ποσὶν *apud pedes*, *Iohan.* 20. *v.* 12.

Πρασιὰ ᾶς ἡ areola in horto.

Πράσσω *vel Atticè* πράττω facio. *item* exigo. *F.* πράξω. *P.* πέπραχα *commiſi. a.* 1. ἔπραξα *exégi. præt. paſſ.* πέπραγμαι ξαι κται.

Πρᾶγμα τος τὸ negotium, res, opus.

Πραγματεία ας ἡ *negotium.* πραγματεῖαι ῶν αἱ negotia.

Πραγματεύομαι negotior. F. εύσομαι. *a.* 1. *med.* ἐπραγματευσάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. imperat.* πραγμάτευσαι άσθω ασθε.

Πραιτώριον ου τὸ prætorium, *Marc.* 15. 16. *à nomine Latino* prætor, *ſic dictus quaſi praitor. à praeundo.*

Πράκτωρ ορος ὁ exactor.

Πρᾶξις εως ἡ factum, actio.

Πράω vendo *inuſitatum. vide* πιπράσκω.

Πρᾶος α ον mitis, lenis, manſuetus.

Πρᾳότης ητος ἡ manſuetudo.

Πραῢς εῖα πραῢ mitis e. *Gen.* πραέος.

Πρᾳΰτης ητος ἡ lenitas.

Πρέπει decet *cum Dat. imperf.* ἔπρεπε. *part. præſ.* τὸ πρέπον *decorum*, *Matth.* 3. 15. οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶ, *ita enim decet.*

Πρεσβεύω legatione fungor. *F.* εύσω. *P.* πεπρέσβευκα. *a.* 1. *act.* ἐπρέσβευσα.

Πρεσβύτης ου ὁ ſenex. πρεσβῦτις ιδος ἡ anus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πρέσβυς υ⊙ ὁ Atticè εως ὁ ſenex. in f. gen. πρέσβεια. in n g. πρέσβυ. Comparativus πρεσβύτερ⊙ ȣ major natu. Eſt etiam nomen officii, ſenior. πρεσβυτέρα ας ἡ natu grandior. οἱ πρεσβύτεροι ſeniores, majores. item, ſenatores Sanhedrim conſtituentes ſic vocabantur Marc. 8. 31.

Πρεσβυτέριον ȣ τὸ presbyterium, ſeniorum ordo, ſenatus Eccleſiaſticus.

Πρηνὴς έ⊙ ὁ ἡ præceps, pronus 2.

Πρὶν Adv. priuſquam, ſequente ut plurimùm infinitivo. πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τȣ̃ φωνῆσαι antequam cecinerit gallus. Eleganter poſtponitur ἤ, πρὶν ἢ κατοικεῖν antequam habitaret, Act. 7. 2.

Πρίω vel πρίζω diſſeco, ſerra divido. F. ἴσω. P. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. P. paſſ. πέπρισμαι. a. 1. paſſ. ἐπρίσθην ης η.

Πρὸ ante, præp. regit Genitivum, Iohan. 5. 7. in compoſitis modò tempus notat, ut Rom. 15. v. 4. in verbo προγράφω ante-ſcribo: modò ordinem Rom. 9. verſ. 29. in verbo προείρηκε quod vertitur prior dixit. item vertitur præ, pro. πρότερ⊙ α ον prior prius. πρότερον priùs Adv. 2 Cor. 1. 15. τὸ πρότερον idem. Iohan. 9. 8.

Προάγω præcedo, cum Accuſ. Fut. προάξω. a. 2. προήγαγον ες ε produxi. part. a. 2. προαγαγὼν όντ⊙ ὁ poſtquam produxi, Act. 16. 30.

Προαιρέομαι ȣ̃μαι præopto. Fut. ήσομαι. aor. 2.

med. προειλόμην ου ετο. *præt.paſſ.* προῄρημαι σαι. *Hinc eſt* προαίρεσις εως ἡ *propoſitum.*

Προαιτιάομαι ῶμαι ante criminor. *Fut.* άσομαι. *a.* 1. *med.* προῃτιασάμην ω ατο *ante evici & demonſtravi.* αἰτιάομαι ῶμαι *eſt verbum forenſe, ab* αἰτία *cauſa, q. d. cauſari. h. e. cauſam attribuere.*

Προακούω prior audio, *ante audio. Fut.* ούσω. *P.* προακήκοα. *a.* 1. προήκουσα ας ε.

Προαμαρτάνω ante pecco. *Fut.* προαμαρτήσω. *P.* προημάρτηκα. *part. præt. act.* προημαρτηκὼς ότος ὁ.

Προαύλιον ου τὸ aulæ veſtibulum. πρὸ τῆς αὐλῆς *ante aulam.*

Προβαίνω progredior. *F.* προβήσομαι. *P.* προβέβηκα. *part. præt. act.* προβεβηκὼς ῦια ός. *a.* 2. *act.* προέβην ης η. *part. a.* 2. προβὰς άντος ὁ.

Προβάλλω emitto, propello. *Fut.* προβαλῶ. *P.* προβέβληκα. *a.* 2. *act.* προέβαλον. *a.* 2. *ſubj.* προβάλω ῃς ῃ ωσι.

Προβατικὸς ἡ ὸν *propriè ovillus a um. per ſyn. ſp.* pecuarius a um. προβατικὴ *ſcil.* πύλη *pecuaria porta.*

Πρόβατον ου τὸ ovis.

Προβιβάζω produco, *item* priùs edoceo, informo. *F.* άσω. *a.* 1. προεβίβασα. *a.* 1. *paſſ.* προεβιβάσθην. *part. aor.* 1. *paſſ.* προβιβασθεὶς εῖσα *producta, ſeu ante edocta, priùs monita, quo ſenſu hoc verbum accipitur Deut.* 6.7.

Προβλέπομαι provideo. *a.* 1. *med.* προεβλεψάμην

μην ω ατο. part. a. 1. med. προβλεψάμενος ου ὁ.

Προγίνομαι antecedo, anteſum. *F.* προγενήσομαι. *P.* προγεγένημαι. *præt. med.* προγέγονα.

Προγινώσκω ante-decerno. *F.* προγνώσομαι. *P.* προέγνωκα. *a. 2. act.* προέγνων ως ω. *Rom.* 11. 2. ὃν προέγνω *quem prædecrevit ad vitam æternam. præt. paſſ.* προέγνωσμαι. *part.* προεγνωσμένος *prædecretus.*

Πρόγνωσις εως ἡ ante-decretum.

Πρόγονοι ων οἱ majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι, *ſic*)(οἱ ἔκγονοι *nepotes. h. e.* οἱ μεθ' ἡμᾶς γενόμενοι, γόνος ου ὁ *generatio. à præt. med.* γέγονα. *Th.* γίνομαι *naſcor.*

Προγράφω ante-ſcribo. *F.* ψω. *P.* προγέγραφα. *a. 1.* προέγραψα. *a. 2. paſſ.* προεγράφην ης η. coram depictus fui. *præt. paſſ.* προγέγραμμαι. *part.* προγεγραμμένος η ον *prius deſcriptus,* prædecretus. γράφω *inter alia* decerno.

Πρόδηλος ου ὁ ἡ manifeſtus a.

Προδίδωμι do prior. *F.* ώσω. *a. 1. act.* προέδωκα. *a. 2.* προέδων ως ω. *præt. act.* προδέδωκα.

Προδότης ου ὁ proditor.

Πρόδρομος ου ὁ præcurſor, *ante-ambulo. à* προτρέχω.

Προείδω *proſpicio*, prævideo, præſcio. *Fut.* εἴσομαι. *aor. 2.* προεῖδον ες ε. *part. aor. 2.* προϊδὼν οῦσα όν.

Προελπίζω prior ſpero. *F.* ίσω. *P.* προήλπικα.

Προέπω prædico, *caret futuro, & præt. aor. 1.* προεῖπα ας ε, *a. 2. act.* προεῖπον ες ε.

Προενάρχομαι ante incipio. *F.* ξομαι. *aor.* 1. *med.* προενηρξάμην ω ατο.

Προείρηκα ας ε prædixi, *præt. act. præt. paſſ.* προείρημαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* προειρημένος η ον *prædictus a um. à præſ.* προῤῥέω. *F.* ήσω. *P.* προέῤῥηκα, *& Atticè* προείρηκα. *vide infrà* ῥέω *dico.*

Προέρχομαι prævenio *cum Genit. vi præpoſitionis* πρό. *imperf.* προηρχόμην ου ετο. *F.* προελεύσομαι *præcedam. a.* 2. προῆλθον ες ε. *a.* 2. *ſubj.* προέλθω ῃς ῃ *prior veniam. part. aor.* 2. προελθὼν όντος ὁ *progreſſus.*

Προεπαγγέλλομαι ante promitto. *a.* 1. *med.* προεπηγγειλάμην ω ατο.

Προετοιμάζω ante præparo. *F.* άσω. *aor.* 1. προητοίμασα.

Προευαγγελίζομαι ante evangelizo. *aor.* 1. *med.* προευηγγελισάμην ω ατο.

Προέχω. *F.* προέξω. προέχομαι *ſeu* προὔχομαι præcello. *cum Genit.*

Προηγέομαι οῦμαι *Rom.* 12. 10. præeo *cum Accuſ.* F. προηγήσομαι. P. προήγημαι.

Πρόθεσις εως ἡ propoſitum, propoſitio. *à* προτίθημι.

Προθεσμία ας ἡ *ſcil:* ὥρα tempus præfinitum. *ab adj.* προθέσμιος α ον *ante conſtitutus, à* προτίθημι *propono, ante conſtituo.*

Πρόθυμος ου ὁ ἡ promptus a.

Προθύμως *Adv.* promptè, *alacri animo.*

Προθυμία ας ἡ alacritas, *animi promptitudo.*

Προκα-

Προκαλέομαι *provoco Gal. 5. 25.*

Προΐστημι *præſideo. F.* προστήσω. οἱ προεστῶτες (*part. præter. act.*) *qui præſunt. in media forma* προΐσταμαι σαι ται præſum, præeo. *cum Genitivo. Rom.* 12. 8. ὁ προϊστάμενος *qui præeſt. Tit.* 3. *v.* 8.

Προκαταγγέλλω prænuntio, *ante denuntio. Fut.* προκαταγγελῶ. *P.* προκατήγγελκα. *aoriſt.* 1. *act.* προκατήγγειλα. *part. præt. paſſ.* προκατηγγελμένος η ον.

Προκαταρτίζω priùs abſolvo. *F.* ίσω. *a.* 1. προκατήρτισα. *aor.* 1. *act. ſubj.* προκαταρτίσω ῃς ῃ ωσι.

Πρόκειμαι proponor. *part. præſ.* προκείμενος η ον *propoſitus. F.* προκείσομαι.

Προκηρύσσω *vel Atticè* ύττω ante-prædico. *Fut.* ξω. *a.* 1. προεκήρυξα. *P.* προκεκήρυχα. *præt. paſſ.* προκεκήρυγμαι.

Προκόπτω proficio. *Fut.* προκόψω *procedam. imperf.* προέκοπτον. *præt. act.* προκέκοφα. *præter. med.* προκέκοπα. *unde eſt*

Προκοπὴ ῆς ἡ profectus.)(ἐγκοπὴ ῆς ἡ *impedimentum, mora.*

Πρόκριμα τος τὸ *propriè* prælatio; *quâ alium alii anteponimus, ſeu anteponendum eſſe judicamus. à* προκρίνω *antefero.*

Προκυρόω ῶ *ante ſancio. F.* ώσω. *P.* προκεκύρωκα. *part. præt. paſſ.* προκεκυρωμένος η ον priùs ſancitus a um.

Προλαμβάνω occupo. *F.* προλήψομαι. *P.* προείληφα. *a.* 2. προέλαβον ες ε *præoccupavi.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Προλέγω prædíco. *imperf.* προέλεγον.

Προμαρτύρομαι *ante teſtor*, prænuntio. *F.* οῦμαι. *a.* 1. προεμαρτυράμην ω ατο.

Προμελετάω ῶ præmeditor. *F.* ήσω. *P.* προμεμελέτηκα. *aor.* 1. προεμελέτησα. *Luc.* 21. *v.* 14.

Προμεριμνάω ῶ ante ſum ſolicitus. *Fut.* ήσω. *P.* προμεμερίμνηκα.

Πρόνοια ας ἡ cura, prudentia, *Rom.* 13. 14. πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῆς σαρκὸς, *carnis curam gerere.*

Προνοέω ῶ, έομαι οῦμαι procuro. *F.* ήσω. *P.* προνενόηκα. *cum Accuſ.*

Προοράω ῶ proſpicio. *imperf. med.* προωραόμην ώμην *proſpiciebam. præt. act.* προεώρακα. *part. præt. act.* προεωρακώς ότος ὁ. *qui* antea vidit.

Προορίζω priùs definio. *F.* ίσω. *aor.* 1. προώρισα *prædeſtinavi Rom.* 8. 30. *præfinivi, decrevi exſequi* 1 *Cor.* 2. 7. *part. a.* 1. προορίσας αντος ὁ *qui prædeſtinavit*, *Eph.* 1. 5. *P.* προώρικα. *præt. paſſ.* προώρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* προωρίσθην. *part.* προορισθεὶς έντος ὁ.

Προπάσχω ante patior. *a.* 2. προέπαθον. *part. a.* 2. προπαθὼν όντος ὁ.

Προπέμπω deduco. *F.* ψω. *aor.* 1. προέπεμψα. *aor.* 1. *imperat.* πρόπεμψον άτω *deducendum cura. a.* 1. *act. ſubj.* προπέμψω ῃς ῃ *proſequar. a.* 1. *paſſ.* προεπέμφθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. infin.* προπεμφθῆναι *deduci. part. aor.* 1. *paſſ.* προπεμφθεὶς έντος ὁ *deductus* begleidet.

Προπετὴς έος ὁ ἡ præceps, *pronus, proclivis. ex*

πρὸ & *verbo obſoleto* πέτω *cado, pro quo in uſu eſt* πίπτω. προπετὲς *Act.*19.36. *Adverbialiter capitur*, præcipanter, præcipiti conſilio.

Προῤῥέω *prædico. vide paulò ante* προείρηκα. *Hinc* πρόῤῥησις εως ἡ *vaticinium. Herodianus,* πιστεύειν ταῖς θείαις προῤῥήσεσι *credere divinis vaticiniis. Nota pro* προῤῥέω *in præſenti uſitatum eſſe* προλέγω, *ut patet ex* 2 *Cor.* 13. 2. *ubi legimus* προείρηκα καὶ προλέγω *pro* προῤῥέω. *Fortè quia ob concurſum literarum* ῥῶ τραχύφωνον.

Προτρέχω præcurro. *Fut.* 1. *med.* προθρέξομαι. *Fut.* 2. *med.* προδραμοῦμαι. *aor.* 2. *act.* προέδραμον. *præt. act.* προδεδράμηκα. *præt. med.* προδέδρομα.

Πρὸς *cum Genit.* à, ad *Act.*27. *v.*34. *cum Dat.* apud, uſque, ad *Luc.* 19. *v.* 37. *cum Accuſ.* ad, erga, inter, apud, contra, propter, juxta, *Gal.* 2. *v.* 14. circiter *Luc.* 24. *v.* 29. à 2 *Cor.* 13. *v.* 7.

Πρόσαββατον ου τὸ dies qui ſabbatum antecedit.

Προσαγορεύω *cognomino. F.* εύσω. *P.* προσηγόρευκα. *præſ. paſſ.* προσαγορεύομαι cognominor. *a.* 1. *paſſ.* προσηγορεύθην ης η.

Προσάγω adduco. *item appropinquo Act.*27.27. *Fut.* άξω. *a.* 2. προσήγαγον. *aor.* 2. *ſubj.* προσαγάγω ῃς ῃ. *part. a.* 2. προσαγαγὼν όντος ὁ *qui pertraxit, Act.* 16.20.

Προσαγωγὴ ῆς ἡ aditus, acceſſus.

Προσαιτέω ῶ mendico. *F.* ήσω. *P.* προσῄτηκα.

Προσαναβαίνω aſcendo. *F.* ήσομαι. *a.* 2. προσανέβην ης η. *a.* 2. *act. imperat.* προσανάβηθι.

Προσαναλίσκω impendo. *F.* προσαναλώσω. *P.* προσανήλωκα. *aor.* 1. *act.* προσανήλωσα. *part. a.* 1. *act.* προσαναλώσας ασα αν. *ex* πρὸς ἀναλίσκω *conſumo, quod eſt ex* ἀνὰ *&* ἁλίσκω *capio.*

Προσαναπληρόω ῶ ſuppleo. *F.* ώσω. *aor.* 1. προσανεπλήρωσα.

Προσανατίθεμαι confero. *a.* 2. *med.* προσανεθέμην ου το *cum Dat.*

Προσαπειλέομαι οῦμαι addo minas. *F.* ήσομαι. *a.* 1. *med.* προσηπειλησάμην ω ατο, *addidi minas. part. a.* 1. *med.* προσαπειλησάμενος.

Προσδαπανάω ῶ præterea inſumo. *Fut.* ήσω. *aor.* 1. προσεδαπάνησα. *aor.* 1. *ſubj.* προσδαπανήσω ῃς ῃ.

Προσδέομαι egeo *cum Genit.*

Προσδέχομαι exſpecto, excipio. *F.* ξομαι. *P.* προσδέδεγμαι. *aor.* 1. *med.* προσεδεξάμην ω ατο. *a.* 1. *med. imperat.* πρόσδεξαι άσθω ασθε. *part. a.* 1. *med.* προσδεξάμενος.

Προσδοκάω ῶ exſpecto. *imperf.* προσεδόκαον ων. *Fut.* ήσω. *aor.* 1. προσεδόκησα. *ex* πρὸς *&* δοκάω *exſpecto.*

Προσδοκία ας ἡ exſpectatio.

Προσεάω ῶ permitto. *F.* άσω. *aor.* 1. *act.* προσείασα.

Προσεγγίζω appropinquo. *Fut.* ίσω. *P.* προσήγγικα. *aor.* 1. *act.* προσήγγισα. *aor.* 1. *act. inſin.* προσεγγίσαι.

Προσε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Προσεδρεύω aſſideo 1 *Cor.* 9.13. F. εύσω. *Thema* ἕζω *cum Dat.*

Προσεργάζομαι lucrifacio. F. άσομαι. *a.* 1. *med.* προσηργασάμην ω ατο.

Προσέρχομαι accedo, *cum Dat: imperf.* προσηρχόμην ου ετο. F. προσελεύσομαι. *a.* 2. προσῆλθον ες ε. *aor.* 2. *imperat.* πρόσελθε. *part. aor.* 2. προσελθὼν οῦσα όν. *præter. med.* προσελήλυθα, *Heb.* 12.22.

Προσευχὴ ῆς ἡ precatio, petitio. *item locus precationis, Act.* 16.16. proſeucha *dictus. Iuvenal. Satyr.* 3. *Ede, ubi conſiſtas, in qua te quæro Proſeucha?*

Προσεύχομαι precor. *imperf.* προσηυχόμην ου ετο. *Fut.* προσεύξομαι. *aor.* 1. *med.* προσηυξάμην ω ατο. (*augmentum Atticum*) *aor.* 1. *med. imperat.* πρόσευξαι άσθω. *Matth.* 6.6. *a.* 1. *med. ſubj.* προσεύξωμαι ῃ ηται. *aor.* 1. *med. infin.* προσεύξασθαι. *part. a.* 1. *med.* προσευξάμενος η ον.

Προσέχω *adhibeo ſcil.* τὸν νοῦν, animum adverto, caveo. *imperf.* προσεῖχον ες ε. *Fut.* προσέξω. *P.* προσέσχηκα.

Προσηλόω ῶ clavis affigo. F. ώσω. *a.* 1. προσήλωσα. *P.* προσήλωκα. *ex* πρὸς & ἡλόω *clavis affigo.* ἧλος ου ὁ *clavus.*

Προσήλυτος ου ὁ ἡ proſelytus a, *qui vel quæ ex paganiſmo ad judaiſmum accedebat, q. d. acceſſorius.* ὰ προσέρχομαι *accedo. in præt. med.* προσελήλυθα.

Πρόσκυ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πρόσκαιρος ου ὁ ἡ temporarius a. *q. d. ad tempus durans.*

Προσκαλέομαι οῦμαι ádvoco. F. έσομαι. *a.* 1. *med.* προσεκαλεσάμην. *a.* 1. *med. imperat.* προσκάλεσαι άσθω. *a.* 1. *med. ſubj.* προσκαλέσωμαι ῃ ηται. *præt. paſſ.* προσκέκλημαι *advocavi.*

Προσκαρτερέω ῶ *cum Dat.* ſemper ſum præſtò, perduro, incumbo. *Futur.* ήσω *perdurabo. aor.* 1. προσεκαρτέρησα *aſſiduus fui.* P. προσκεκαρτέρηκα.

Προσκαρτέρησις εως ἡ perſeverantia.

Προσκεφάλαιον ου τὸ cervícal, *pulvínar, quod capiti hominis decumbentis ſupponitur.*

Προσκληρόω ῶ *ſorte állego, ſeu ſorte lectum adjungo.* F. ώσω. P. προσκεκλήρωκα.

Προσκληρόομαι οῦμαι conſocior, *cum Dativo. a.* 1. *paſſ.* προσεκληρώθην ης η.

Πρόσκλισις εως ἡ inclinatio, *in alteram partem. Metaphora ſumpta à libra, cujus lanx altera præponderat & deprimitur, atque ita nullum eſt æquilibrium.*

Προσκολλάω ῶ *agglútino. (ex* πρὸς *&* κολλάω ῶ *glutino. Thema eſt* κόλλα ης ἡ *gluten.) Futur.* ήσω. P. προσκεκόλληκα. *præſ. paſſ.* προσκολλάομαι ῶμαι agglutinor. *a.* 1. *paſſ.* προσεκολλήθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* προσκολληθήσομαι adhærebo. *conſtruitur cum Dat. item ſeq.* πρός.

Προσκόπτω offendo, impingo *cum Dat. vel ſeq.* πρὸς *cum Accuſ.* F. προσκόψω. P. προσκέκοφα. *a.* 1. *act.* προσέκοψα ας ε. *aor.* 1. *act.*

ſubj.

ſubj. προσκόψω ῃς ῃ. *præt.paſſ.* προσκέκομμαι, *unde eſt*

Πρόσκομμα τος τὸ offendiculum.

Προσκοπὴ ῆς ἡ offenſio.

Προσκυλίω advolvo. *Fut.* ίσω. *P. act.* προσκεκύλικα. *a.*1.*act.* προσεκύλισα ας ε. *part. a.*1. προσκυλίσας αντος ὁ.

Προσκυνέω ῶ *propriè* oſculor *q. d. adoſculor* 1 *Reg.* 19.18. πᾶν στόμα ὃ οὐ προσεκύνησε, *&c. item* adoro *uſitatè cum Accuſ. Iohan.* 4.23. *ſæpius cum Dat. in V. & N. T. juxta verbi Hebraici* השתחוה *Syntaxin, & quoties id fit, per* Hebraiſmum *id fieri tenendum eſt. imperf.* προσεκύνεον ουν. *F.* ήσω. *a.* 1. προσεκύνησα. *P.* προσκεκύνηκα (*ex* πρὸς *&* κυνέω *pro* κύω *vel* κυέω *per epentheſin* τοῦ νῦ *oſculor.*) *Eſt verò ex Hebraica phraſi* τὸ προσκυνεῖν, πίπτειν ἐπὶ πρόσωπον *procidere in faciem, Matth.* 26. 67. *Luc.* 17.16.

Προσκυνητὴς οῦ ὁ adorator.

Προσλαλέω ῶ alloquor *cum Dat. Fut.* ήσω. *a.* 1. *act.* προσελάλησα. *aor.* 1. *infin.* προσλαλῆσαι. *P.* προσλελάληκα.

Προσλαμβάνω *accipio præterea*, aſſumo, excipio, accipio *cum Accuſ. Act.* 28. 2. *aor.* 2. προσέλαβον. *a.* 2. *infin.* προσλαβεῖν. προσλαβεῖν τροφῆς *Act.* 27. 34. *cum Genit. aſſumere aliquid cibi. prout Galli dicunt* prendre du pain. *Scilicet non omnem cibum aſſumpſerunt. Eſt ergo hæc Syntaxis (ut illi opinantur)* ellipti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

elliptica, & ſubauditur μέρος, *ſeu* μόριον *particula. Verum enim verò ego ſentio non eſſe ellipſin, & exemplum hoc refero ad verba deſiderii, quæ uſitatè regunt Genitivum. Verb. med.* προσλαμβάνομαι aſſumo. F. *med.* προσλήψομαι. *a.* 2. προσελαβόμην ου ετο. *aor.* 2. *imperat.* προσλαβοῦ έσθω *recipe. part. aor.* 2. προσλαβόμενος.

Πρόσληψις εως ἡ aſſumptio.

Προσμένω permaneo *cum Dat.* F. προσμενῶ. *a.* 1. *act.* προσέμεινα. *a.* 1. *act. infin.* προσμεῖναι. *part. a.* 1. *act.* προσμείνας αντος ὁ.

Προσορμίζομαι *idem quod* ἐλλιμενίζω appello in portum, *in portum pervenio. (ab* ὁρμὸς οῦ ὁ *ſtatio navium.* ὁρμίζω *navem in ſtationem ſubduco) præt. paſſ.* προσώρμισμαι. *a.* 1. προσωρμίσθην ης η *appuli.*

Προσοφείλω inſuper debeo. *Fut.* ήσω. P. προσωφείληκα.

Προσοχθίζω infenſus ſum, *cum Dat. Fut.* ίσω. P. προσώχθικα. *a.* 1. *act.* προσώχθισα ας ε. à *rad.* ὀχθέω ῶ *infenſus ſum, indignor.* ὀχθίζω *idem.*

Πρόσπεινος ου ὁ ἡ *qui valde éſurit*, famelicus. πεῖνα ης ἡ *fames.*

Προσπήγνυμι affigo. *Fut.* ήξω. *Præt.* προσπέπηγα. *a.* 1. *act.* προσέπηξα. *part. a.* 1. προσπήξας αντος ὁ.

Προσπίπτω áccido *ad pedes*, incido *cum Dat. imperf.* προσέπιπτον ες ε. *Futur.* προσπτώσω. P. προσ-

P. προσπέπλωκα. a. 2. προσέπεσον ες ε. *part. a. 2. act.* προσπεσὼν οῦσα όν.

Προσποιέομαι οῦμαι ſimulo, præ me fero. *imperf.* προσεποιεόμην οὔμην, έου οῦ, έετο εῖτο.

Προσπορεύομαι accedo *cum Dat. F.* εύσομαι.

Προσρήγνυμι illído. *F.* ήξω. *P.* προσέῤῥηχα. *a.* 1. *act.* προσέῤῥηξα ας ε.

Προστάτις ιδος ἡ hoſpita, *ſic vocatur Phœbe, Rom.* 16. 2. *quæ Chriſtianos hoſpitio excipere ſolita fuit.* προστάτης ου ὁ *præfectus*, defenſor. *item idem quod* πρόξενος ου ὁ *qua vox à Budæo vertitur* publicus hoſpes. *qui à civitate aliqua deligebatur, ut peregrinos domum ſuam, atque adeo in fidem ſuam reciperet. unde Euſtathio* προΐστασθαι ξένων *eſt peregrinis recipiendis præeſſe, idque non ſuo peculiariter ſed totius civitatis nomine. à* προΐστημι *præficio.*

Προστάσσω *vel* ττω mando, præcipio. *F.* ξω. *P.* προστέταχα. *a.* 1. *act.* προσέταξα ας ε. *præt. paſſ.* προστέταγμαι. *part. præt. paſſ.* προστεταγμένος η ον *Act.* 10. 33. τὰ προστεταγμένα σοι, *quæ tibi præcepta ſunt.*

Προστίθημι appono, pergo. *imperfect.* προσετίθην. *in* 3. *perſ.* προσετίθει *pro* προσετίθη (*Act.* 2. *v.* 47.) *tanquam à* προστιθέω. *F.* προσθήσω. *aor.* 1. προσέθηκα *adjeci. aor.* 2. προσέθην ης η. *a.* 2. *imperat.* πρόσθες *auge. a.* 2. *infin.* προσθεῖναι. *part. aor.* 2. προσθεὶς έντος ὁ *pergens. præſ. paſſ.* προστίθεμαι adjungor. *imperf.*

perf. προσετεθείμην σο το. *aor. 1. paſſ.* προσετέθην ης η. *fut. 1. paſſ.* προστεθήσομαι ῃ εται *apponar*, Num. 31. *v.* 2. *apponéris ad populum tuum, h. e. moriéris. aor. 2. med.* προσεθέμην σο το perrexi.

Προστρέχω accurro. *aor. 2.* προσέδραμον ες ε. *part. a.* 2. προσδραμὼν όντος ὁ.

Προσφάγιον ου τὸ (*idem quod* τὸ ὄψον *ſeu* ὀψώνιον) *quicquid cum pane comeditur, ex* πρὸς *ad, &* φάγω *edo.*

Πρόσφατος ου ὁ ἡ *propriè, recens occiſus, mactatus.* (φάομαι ῶμαι *occído.* θέμα ἄχρηστον. *Sed uſitata ſunt hinc orta. præt. paſſ.* πέφαμαι σαι ται *occiſus fui. 3. pl.* πέφανται *occiſi fuerunt. fut. paulò poſt* πεφάσομαι, *& Ionicè* πεφήσομαι *occidar.*) *Deinde per ſyn. ſp.* recens.

Προσφάτως *Adv.* nuper.

Προσφέρω offero. *præſ. imp.* πρόσφερε έτω. *imperf.* προσέφερον. F. προσοίσω. *a.* 1. προσήνεγκα. *a.* 2. προσήνεγκον. *a. 1. paſſ.* προσηνέχθην ης η. *oblatus, adductus fui. præt. med.* προσενήνοχα ας ε *obtuli. pro* προσήνοχα *Atticè. Hebr.* 11. 17.

Προσφορὰ ᾶς ἡ oblatio.

Προσφιλὴς έος ὁ ἡ amabilis, gratus.

Προσφωνέω ῶ acclamo, álloquor *cum Dat. imperf.* προσεφώνεον ουν, εες εις, εε ει. F. ήσω. *a.* 1. προσεφώνησα ας ε advocavi *cum Accuſ. Luc.* 6. 13. P. προσπεφώνηκα.

Πρόσχυσις εως ἡ affuſio. ὰ προσχύω *affundo.* F. ύσω.

F. ύσω. *Præt.* προσκέχυκα. *præt. paſſ.* προσκέχυμαι σαι ται.

Προσψαύω attingo. *cum Dat.* F. αύσω. P. προσέψαυκα. *compoſ. ex* πρὸς *&* ψαύω *idem quod* ψάω *contingo, cum Genit.*

Πρόσωπον ου τὸ facies. βλέπειν εἰς πρόσωπον, *Marc.* 12. 14. λαμβάνειν, θαυμάσαι πρόσωπον *Iudæ v.* 16. *idem ſignificant, reſpicere, accipere, admirari faciem.* πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, *à facie ad faciem, h. e. coram,* 1 *Cor.* 13. *v.* 12. *Hebraiſmus.* perſona 2 *Cor.* 1. *v.* 11. temperies *Luc.* 12. *v.* 56. *item per metaphoram Hebraicam* ſuperficies *Luc.* 21. *v.* 35. *Actor.* 17. 26.

Προσωπολήπτης ου ὁ qui accipit faciem. *h. e. qui movetur rebus externis, ut ſplendore familia, divitiis &c.*

Προσωποληπτέω ῶ faciem reſpicio. F. ήσω.

Προσωποληψία ας ἡ faciei acceptio.

Προτάσσω *vel* ττω præſtituo. *Fut.* ξω. P. προτέταχα, *Actor.* 17. *v.* 26. καιροὺς προτεταγμένους *(part. præt. paſſ.) ſtata tempora.*

Προτείνω diſtendo. F. προτενῶ. *a.* 1. *act.* προέτεινα. P. προτέτακα.

Πρότερος α ον prior, prius. *vide* πρό.

Προτίθημι *propono. Fut.* προθήσω. P. προτέθεικα. *præſ. med.* προτίθεμαι propono. *aor.* 2. *med.* προεθέμην σο το *propoſui.*

Προτρέπω *propriè ante me verto. item ſubſiſtentem & cunctantem urgeo, ut progrediatur.* F. ψω.

F. ψω. P. προτέτροφα. *præſ. med.* προτρέπομαι hortor, *monitis incito. aor.* 1. *med.* προετρεψάμην ω ατο. *part. aoriſt.* 1. *med.* προτρεψάμενος.

Προϋπάρχω ante exiſto. *imperf. act.* προϋπῆρχον ες ε. F. ξω. *præt. act.* προϋπῆρχα.

Πρόφασις εως ἡ *prætextus, ſpecies, q. d. apparentia.* ein ſchein. *à* προφαίνω *in lucem profero, quum quis profert ſeu obtendit aliquid tanquam cauſam, quæ cauſa non eſt, veram interim cauſam aut ignorans aut diſſimulans. Hinc eſt* προφασίζομαι, *fingo cauſam, tergiverſor, Pſalm.* 141. 4.

Προφέρω profero.

Προφήτης ου ὁ propheta, *prophetarum interpres.* 1 *Cor.* 14. *v.* 32. *poëta Tit.* 1. *v.* 12. *à* πρόφημι *prædico.*

Προφῆτις ιδος ἡ prophetiſſa.

Προφητεία ας ἡ prophetía.

Προφητεύω prophéto, *prophetas expono. imperf.* προεφήτευον ες ε. F. εύσω. *a.* 1. προεφήτευσα ας ε. *a.* 1. *imp.* προφήτευσον άτω.

Προφητικὸς ὴ ὸν propheticus a um.

Προφθάνω prævenio. F. προφθάσω. *a.* 1. προέφθασα. *præt.* προέφθακα *præveni. cum Acc.*

Προχειρίζομαι *propriè, manum admovere operi, antequam fiat, deligo,* deſigno. F. ίσομαι. *aor.* 1. *med.* προεχειρισάμην ω ατο. *a.* 1. *med. infin.* προχειρίσασθαι.

Προχειροτονέω priùs deſigno. F. ήσω. P. προκεχειροτόνηκα.

τόνηκα. *prat. paſſ.* προκεχειροτόνημαι. *part. prat. paſſ.* προκεχειροτονημένος η ον *priùs deſignatus a um. vide* χειροτονέω *infrà.*

Πρύμνα ης ἡ puppis, *poſterior pars navis. à* πρυμνὸς ἡ ὸν extremus a um.

Πρωῒ manè *Adv. temporis, cui opponitur* ὀψὲ *veſperi, Matth.* 20. 1. ἅμα πρωῒ *cum prima luce, ſummo diluculo.*

Πρωΐος ία ιον *matutinus a um* πρωΐα ας ἡ *ſubaudi* ὥρα matutinum tempus, *Ioh.* 18. 28.

Πρώϊμος η ον matutinus a um. *Alii vertunt* maturus. *vide ſuprà* ὄψιμος.

Πρωϊνὸς ἡ ὸν matutinus a um.

Πρώρα ας ἡ prora, *anterior pars navis. à* πρὸ *ante, &* ὁράω *video.*

Πρῶτος primus *ex* πρότατος *per ſyncopen* τοῦ τ *& craſin* α ο *in* ω. præcipuus. οἱ πρῶτοι *primates.*

Πρωτεύω primas teneo, *ſum primus. verba in* εύω *ut plurimùm per* ſum *exponuntur. Futurum* εύσω. P. πεπρώτευκα.

Πρῶτον primò *Adv.*

Πρωτοκαθεδρία ας ἡ primus conſeſſus, *q. d.* ἡ πρώτη καθέδρα.

Πρωτοκλισία ας ἡ primus accubitus, *q. d.* ἡ πρώτη κλισία. κλισία ας ἡ *locus in quo accumbitur. à* κλίνω *reclino.*

Πρωτότοκος ου ὁ ἡ primogenitus a. *q. d.* πρῶτον τέκος, *prima proles. à* τίκτω *pario. F.* τέξω. *prat. med.* τέτοκα *peperi.*

Πρωτο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πρωτοστάτης ου ὁ *propriè, qui primus ſtat in acie. item* princeps, *author. Act.* 24. 5. *ex* πρῶτος *primus, &* ἵσταμαι *ſto.*

Πρωτοτόκια ων τὰ jus primogeniti.

Πταίω impingo, offendo. F. σω. *a.* 1. ἔπταισα. *a.* 1. *act. ſubj.* πταίσω ῃς ῃ. P. ἔπταικα *pro* πέπταικα, 2 *Mach.* 14. 17.

Πτέρνα ης ἡ calx pedis. *à* πατεῖν τὴν ἔραν, *à calcanda terra.*

Πτέρυξ πτέρυγος ἡ ala.

Πτερύγιον ου τὸ *propriè, parva ala, alula. item* pinna templi. *diminutivum à primitivo* πτέρυξ υγος ἡ, *& hoc à* πτερὸν οῦ τὸ ala, *per ſyncopen* τοῦ ε ψιλοῦ *pro* πετερὸν, *à Them.* πέτομαι *volo as.*

Πτηνὸν οῦ τὸ volatile, avis, (*à Th.* ἵπταμαι *volo. F.* πτήσομαι. *a.* 2. *med.* ἐπτάμην *volavi. a.* 2. *infin.* πτέσθαι *pro* πτάσθαι *volare.*) πτηνὰ ῶν τὰ *aves.*

Πτοέω ῶ *perterrefacio. F.* ήσω. *P.* πεπτόηκα. *a.* 1. *paſſ.* ἐπτοήθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* πτοηθῶ ῇς ῇ ῆτε. *part. a.* 1. *paſſ.* πτοηθεὶς έντος ὁ *conſternatus, attonitus Luc.* 24. 37.

Πτόησις εως ἡ conſternatio.

Πτύον ου τὸ ventilabrum. *Th.* πτύω *ſic dictum, quod glumas à frumento ſeparando, quaſi exſpuat ſeu evomat.*

Πτύρω *terreo. Fut.* πτυρῶ. *Præt.* ἔπτυρκα. *præſ. paſſ.* πτύρομαι perterrefio, *vropriè de equis dicitur.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πτύσσω complico. *F.* ξω. *P.* πέπτυχα. *aor.* 1. ἔπτυξα. *part. a.* 1. *act.* πτύξας αντος ὁ.

Πτύω ſpuo. *F.* πτύσω. *a.* 1. ἔπτυσα ας ε. *part. a.* 1. *act.* πτύσας αντος ὁ.

Πτύσμα τος τὸ ſputum.

Πτῶμα τος τὸ cadaver. *Th.* πίπτω *cado.*

Πτῶσις εως ἡ caſus.

Πτωχὸς ἡ ὸν mendicus, pauper, *Marc.* 12. *v.* 42. χήρα πτωχὴ *vidua pauper. à* πτώσσω *trepido. Sic* pauper *Latinè dicitur à paveo.*

Πτωχεία ας ἡ mendicitas, inopia.

Πτωχεύω *pauper ſum*, mendico, pauper fio. *F.* εύσω. *a.* 1. *act.* ἐπτώχευσα. *P.* πεπτώχευκα.

Πυγμὴ ῆς ἡ pugnus. (*Th. adverbium* πὺξ *pugno* mit der fauſt/ *ſic* λὰξ *calce. Exod* 21.15. παίσαι πυγμῇ *pugno percutere*, mit der fauſt ſchlagen.) *item menſura cubiti, unde dicti ſunt* πυγμαῖοι *pygmæi, q. d. cubitales.*

Πύθων ωνος ὁ divinator. παρὰ τὸ πυθέσθαι. *Actor.* 16.16.

Πυκνὸς ἡ ὸν creber a um. *neutrum pl.* πυκνὰ *Adverbialiter capitur pro* ſæpe, *Luc.* 5.33.

Πυκνῶς *ſæpe, crebrò Adv. in comparat.* πυκνότερον ſæpius *Act.* 24.26.

Πυκτεύω *pugil ſum*, pugilem ago. *Fut.* εύσω. *P.* πεπύκτευκα. *à nomine* πύκτης ου ὁ pugil. *à* πὺξ *Adv. pugno (quaſi ſit verbum* πύσσω. *Fut.* πύξω. *P.* πέπυχα. *præt. paſſ.* πέπυγμαι, *unde* πυγμὴ ῆς ἡ *pugnus. Et* πέπυκται *unde* πύκτης ου ὁ *pugil, athleta.)*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πύλη ης ἡ porta.

Πυλὼν ῶνος ὁ *locus ubi eſt janua*, veſtibulum, *idem quod* πρόθυρον ου τό. *item ipſa* porta, janua *Apoc.* 21. 13.

Πυνθάνομαι percontor. *F.* πεύσομαι. (*à* πεύθομαι) *præt. paſſ.* πέπυσμαι. *aor.* 2. *med.* ἐπυθόμην ου ετο. *a.*2.*med. infin.* πυθέσθαι. *Ioh.* 13. 24. *part. aor.* 2. *med.* πυθόμενος, *Actor.* 23. 34. *quum cognoviſſet.*

Πῦρ πυρὸς τὸ ignis.

Πυρὰ ᾶς ἡ pyra, *lignorum ſtrues igni ſubjecto ardens, Act.* 28. 2.

Πύργος ου ὁ turris.

Πυρετὸς οῦ ὁ febris. *Th.* πῦρ *ignis.*

Πυρέσσω febricito, *febri laboro. præſ. partic.* πυρέσσων ουσα ον. *Fut.* πυρέξω. *aor.* 1. ἐπύρεξα. *P.* πεπύρεχα.

Πυρινὸς ἡ ὸν igneus a um.

Πυρόω ῶ *igne injecto* uro. *F.* ώσω. *P.* πεπύρωκα. *præſ. paſſ.* πυρόομαι οῦμαι uror. *præſ. infin. paſſ.* πυρόεσθαι οῦσθαι. *præt. paſſ.* πεπύρωμαι. *part. præt. paſſ.* πεπυρωμένος η ον ignítus a um. *item* igni exploratus *Apoc.* 3. 18.

Πύρωσις εως ἡ exploratio, quæ fit per ignem.

Πυῤῥὸς ὰ ὸν rufus a um. *colorem* τοῦ πυρὸς *habens.*

Πυῤῥάζω rubeo. *F.* άσω. *P.* πεπύῤῥακα.

Πωλέω ῶ vendo. *imperf.* ἐπώλεον ουν. *Fut.* ήσω. *P.* πεπώληκα. *a.* 1. *act.* ἐπώλησα ας ε. *a.* 1. *act. imperat.* πώλησον άτω ατε. *a.* 1. *act. infin.* πωλῆσαι. *part. a.* 1. *act.* πωλήσας αντος ὁ.

Πῶλος.

Πῶλος ου ὁ pullus. *plerunque* pullus equinus. *Etym. ex* πόα *herba &* ἅλλομαι *proſilio.*

Πώποτε unquam *Adverb.* πω *dictiuncula inſeparabilis rarò præponitur, ſæpe verò poſtponitur & encliticis dictionibus accenſetur. Iohan.* 5. *v.* 37.

Πώρωσις εως ἡ obduratio.

Πωρόω ῶ *facio occalleſcere, obduro. F.* ώσω. *P.* πεπώρωκα obduravi *Iohan.* 12. 40. *præſ. paſſ.* πωρόομαι οῦμαι occalleſco. *præt. paſſ.* πεπώρωμαι. καρδία πεπωρωμένη *cor quod occalluit. a.* 1. *paſſ* ἐπωρώθην ης η *ex callo obdurui. Rom.* 11. 7. *occallui, calloſam duritiem contraxi. Them.* πῶρος ου ὁ *callus.*

Πῶς quomodo, *Adv. interrogandi. vide ſuprà* πηλίκος, *Iohan.* 7. 15.

ΡΑ.

Ῥάββὶ *vox Syriaca, ex Hebræo* רַב rabh *multus, item* magiſter, *ſic dictus à multiplici eruditione, quâ præditus eſſe debet.* ῥαββονὶ & ῥαββουνὶ *eodem ſenſu dicuntur.* רַבִּים *rabbim, magnates, Ier.* 41. 1. *à R.* רבב.

Ῥάβδος ου ἡ virga, *Apoc.* 2. *verſ.* 27. bacillus, *Heb.* 9. *v.* 4. ſcipio, *Matth.* 18. 10. ſceptrum, *Hebr.* 1. 8.

Ῥαβδίζω virgis cædo. *Fut.* ίσω. *Præt.* ἐῤῥάβδικα. *a.* 1. *act.* ἐῤῥάβδισα. *præſ. paſſ.* ῥαβδίζομαι. *præt. paſſ.* ἐῤῥάβδισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐῤῥαβδίσθην ης η. *Paulò aliter accipitur Iud.* 6. 11. ἐῤῥάβδιζε *pro*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ἐῤῥάβδιζε. (3. ſing. imperf. act.) πυρὸς ἐν ἅλωνι, *decutiebat triticum in quadam areola.*

Ῥαβδοῦχος ου ὁ, παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quòd geſtaret bacillum*, viator. *quo magiſtratus utebatur vocandi & nuntiandi cauſa, non autem ligandi, quod erat lictorum. Quamvis videatur probabile, utrorumque munera ſæpe fuiſſe confuſa. & lictorem quoque* ῥαβδοῦχον *fuiſſe appellatum.*

Ῥᾳδιουργία ας ἡ *ſcelus*, maleficentia. *à* ῥᾳδιουργὸς οῦ ὁ *maleficus, qui ad ſcelus perpetrandum facilè allicitur, cui non eſt religio turpe quid patrare. ex* ῥᾴδιος *facilis &* ἔργον ου τὸ *opus,* **der auß der ſünd ein handwerck gemacht hat.**

Ῥᾳδιούργημα τος τὸ *veteratorium* facinus, *ab eo profectum, cujus animus ad omnem nequitiam occalluit. à* ῥᾳδιουργέω ῶ *facilè ad ſcelus perpetrandum prorumpo. F.* ήσω. *P.* ἐῤῥᾳδιούργηκα.

Ῥακὰ *vox convicii Syriaca, Latinè* vanus, cerebro vacuus.

Ῥάκος εος τὸ panniculus **ein lumbe.** *item veſtis detrita & rejicula. à* ῥήσσω **ich reiße** *frango.* ῥακώδης εσα ες *pannoſus a um* **zerriſſen.**

Ῥαντίζω aſpergo. *Fut.* ίσω. *P.* ἐῤῥάντικα. *aor.* 1. ἐῤῥάντισα. *præt. paſſ.* ἐῤῥάντισμαι. *part. præt. paſſ.* ἐῤῥαντισμένος *conſperſus. Derivatur à* ῥαντὸς *aſperſus. à Th.* ῥαίνω *perfundo, irróro.* ῥανὶς ίδος ἡ *gutta.*

Ῥαν-

Ῥαντισμὸς οῦ ὁ aſperſio.

Ῥαπίζω *bacillo* cædo, *percutio. F.* ίσω. *a.* 1. ἐῤῥάπισα *bacillo cecidi. P.* ἐῤῥάπικα *præt. paſſ.* ἐῤῥάπισμαι. *à nomine* ῥαπὶς ἴδος ἡ *idem quod* ῥάβδος ου ὁ *bacillus, virga.* σκῆπτρον ου τὸ *ſceptrum, baculus cui Rex innitebatur.* ſceptrum *tribuitur regi,* bacillus *verò viatori ſeu apparitori.*

Ῥάπισμα τος τὸ ictus, *qui baculo aut fuſte parvo incutitur.*

Ῥαφὶς ἴδος ἡ acus, *à* ῥάπτω *ſuo, conſuo. F.* ῥάψω. *P.* ἔῤῥαφα, *unde* ῥαφὴ ῆς ἡ *ſutura.* ῥαφιδεὺς έως ὁ *qui utitur acu, ſutor.*

Ῥέδη ης ἡ rheda, **ein kutſche.**

Ῥέω fluo. *Fut.* ῥεύσω. *Iohan.* 7. 38. *a.* 1. ἔῤῥευσα. *Cant.* 4. 6. *Num.* 14. 8. γῆ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι, *terra fluens lacte & melle.*

Ῥέω dico. F. ῥήσω. *P.* ἔῤῥηκα, *& Atticè* εἴρηκα, *Iohan.* 14. 29. *part. præt. paſſ.* εἰρηκὼς ότος, *Matth.* 26. 75. *pluſq. perf.* εἰρήκειν εις ει, *Iohan.* 11. 13. *præt. paſſ.* εἴρημαι σαι ται *Heb.* 4. 7. *part. præt. paſſ.* εἰρημένος η ον *Rom.* 4. 18. κατὰ τὸ εἰρημένον, *ſecundùm id quod dictum erat. a.* 1. *paſſ.* ἐῤῥέθην ης η *Matth* 5. 21. ἐῤῥέθη *dictum fuit. Scribitur etiam* ἐῤῥήθην *quamvis rariùs, Rom.* 9. *v.* 12. 26. *part. a.* 1. *paſſ.* ῥηθεὶς εῖσα ῥηθὲν, *nunquam* ῥεθεὶς, *Matth.* 24. 15. τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ. *fut.* 1. *paſſ* ῥηθήσομαι *dicar Amos* 5. 16. ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθήσεται οὐαὶ οὐαὶ, *in omnibus viis dicetur væ væ.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ῥηγνύω ῥήγνυμι ῥήσσω frango. *F.* ῥήξω. *a.* 1. ἔῤῥηξα. *a.* 1. *act. imperat.* ῥῆξον άτω. *a.* 1. *act. ſubj.* ῥήξω ῃς ῃ ωσιν. *a.* 2. *act.* ἔῤῥαγον. *prœt. med.* ἔῤῥηγα. *prœſ. paſſ.* ῥήγνυμαι σαι ται. 3. *pl.* ῥήγνυνται *franguntur. prœt. paſſ.* ἔῤῥηγμαι ξαι κται.

Ῥῆγμα τος τὸ *ruptio, per meton. effic.* ruina.

Ῥῆμα τος τὸ verbum *Matth.* 12. 36. res *Luc.* 2. 15. *idem quod* πρᾶγμα *per Hebraiſmum.* factum *Marc.* 2. 15. mandatum *Luc.* 5. 5. ſententia *Act.* 28. 25. ſermo *Luc.* 2. 50.

Ῥήτωρ ορος ὁ orator. *Hinc* ῥητορικὴ *ſcil.* τέχνη, *Rhetorica.*

Ῥητῶς *Adv.* diſertè, palàm.

Ῥίζα ης ἡ radix.

Ῥιζόω ῶ *radíco, radicibus munio, ſtabilio. F.* ώσω. *a.* 1. ἐῤῥίζωσα. *prœſ. paſſ.* ῥιζόομαι οῦμαι radícor. *prœt. paſſ.* ἐῤῥίζωμαι σαι ται. *part. prœt. paſſ.* ἐῤῥιζωμένος η ον *radicatus.*

Ῥιπίζω *ventilo. F.* ίσω. *P.* ἐῤῥίπικα. *prœſ. paſſ.* ῥιπίζομαι *jactor.*

Ῥίπτω abjicio. *F.* ῥίψω. *P.* ἔῤῥιφα. *a.* 1. ἔῤῥιψα ας ε. *part. a.* 1. *act.* ῥίψας αντος ὁ. *prœt. paſſ.* ἔῤῥιμμαι ψαι πται. *part. prœt. paſſ.* ἐῤῥιμμένος η ον *diſiectus. prœt. med.* ἔῤῥιπα, *unde eſt*

Ῥιπὴ ῆς ἡ jactus 1 *Cor.* 15. 52. ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ *in jactu oculi, uno momento.*

Ῥιπτέω ῶ *Atticè pro* ῥίπτω projicio. *F.* ήσω. *P.* ἐῤῥίπτηκα. *Act.* 22. 23. *Sic* γραφέω *pro* γράφω.

Ῥοιζηδὸν *Adv.* cum ſtridore. *à* ῥοῖζος ου ὁ *ſtridor ſibilantis procellœ.* ῥοιζέω ῶ *ſtridorem edo.*

Ῥομφαία

Ῥομφαία ας ἡ *propriè, telum ſeu jaculum oblongum nationis Thraciæ. item* gladius, *framea, à* ῥέμβω *in gyrum circúmago. vel ut alii malunt, à* ῥέπω *vergo, propendeo. unde eſt* ῥοπὴ ῆς ἡ *inclinatio (propriè inclinatio lancis) & hinc* ῥοπαία, ῥομφαία.

Ῥύμη ης ἡ vicus, *tractus in urbe, à* ῥύω *traho.*

Ῥυτὶς ίδος ἡ ruga. *à* ῥύω *traho, quia frontem contrahit.*

Ῥύπος ου ὁ ſordes) (ῥύπτω *ſordes eluo, tollo.*

Ῥυπόω ῶ ſordeſco. *part. præſ.* ῥυπόων ῶν *ſordeſcens. F.* ώσω. *a.* 1. ἐῤῥύπωσα. *a.* 1. *act. imperat.* ῥύπωσον άτω. (*Alii Apoc.* 22.11. ῥυπορδυθήτω 3. *ſing. a.* 1. *paſſ. imperat. à* ῥυπαρόω *ſum ſordidus.*) P. ἐῤῥύπωκα.

Ῥυπαρὸς ὰ ὸν ſordidus a um.

Ῥυπαρία ας ἡ ſordes.

Ῥύω *traho, tueor, libero. per aphæreſin pro* ἐρύω. *Fut.* ῥύσω. *P.* ἔῤῥυκα. *præſ. med.* ῥύομαι ῃ εται libero. *præt. paſſ.* ἔῤῥυμαι σαι ται. *aor.* 1. *paſſ.* ἐῤῥύσθην ης η liberatus fui. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* ῥυσθῶ *liberer,* ῶμεν *liberemur. part. a.* 1. *paſſ.* ῥυσθεὶς εἶσα ὁ *liberatus. a.* 1. *med.* ἐῤῥυσάμην ω ατο *liberavi. a.* 1. *med. imperat.* ῥῦσαι άσθω libera, *liberet.*

Ῥύσις εως ἡ *fluxio,* fluxus, *Luc.* 8.44.

Ῥωννύω *vel* ῥώννυμι *roboro. Fut.* ῥώσω. *P.* ἔῤῥωκα. *a.* 1. *act.* ἔῤῥωσα. *præſ. paſſ.* ῥώννυμαι σαι ται *roboror, valeo. præt. paſſ.* ἔῤῥωμαι σαι ται *valeo, proſperâ utor valetudine. pluſq. perf.* ἐῤῥώ-

μην σο ου valebam. præt. paſſ. imperat. ἔῤῥωσο ὤσθω vale. 2. *pl.* ἔῤῥωσθε valete.

ΣΑ.

Σ Αβαχθανὶ *Syriacè pro Hebr.* עֲזַבְתָּנִי *haſabhtáni,* ἐγκατέλιπές με, *deſeruiſti me.*

Σάββατον ου τὸ ſabbatum, *ceſſatio à labore, quies. item per Syn. membri* hebdomada. *in pl. num eſt quintæ declinationis ſimplicium* σάββατα, σαββάτων, σάββασι *Matth.* 12. 1.

Σαββαὼθ *vel* σαβαὼθ, *nomen Hebr. pl. n. g. f. vertitur* exercitus. Κύριος σαββαὼθ, DOMINVS *exercituum, nomen ſolius Dei.*

Σαββατισμὸς ου ὁ ſabbatiſmus. *à verbo* σαββατίζω *quieſco. F.* ίσω, *& Atticè* ιῶ, *Levit* 26. *v.* 34. τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, *tunc quieſcet terra. a.* 1. ἐσαββάτισα *Exod.* 16.30. *quievi.*

Σαγήνη ης ἡ *vox Latina* ſagéna. *genus retis piſcatorii nempe* verriculum, zuggarn. *Synonymum ejus eſt* τὸ ἀμφίβληστρον.

Σαίνω (*idem quod* σείω *moveo*) *propriè de canibus, qui caudâ abblandiuntur, commoveo. F.* σανῶ. *a.* 1. ἔσηνα. *præſ. paſſ.* σαίνομαι commoveor.

Σαδδουκαῖος ου ὁ Sadducæus, *ſic dictus à ſectæ illius authore Zadoko. q. d. juſtitiarius.*

Σάκκος ου ὁ ſaccus. F. J. *Hebr.* שַׂק, *vertitur* cilicium.

Σαλεύω *agito, proprie dicitur de ſalo ſeu mari, ventorum vi agitato. per Syn. ſpeciei concu-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

tio, quatio, commoveo, cóncito. *F.* εύσω. *P.* σεσάλευκα. *aor.* 1. ἐσάλευσα. *a.* 1. *infin.* σαλεῦσαι. *præſ. paſſ.* σαλεύομαι. *part. præſ. paſſ.* σαλευόμενος, *qui agitatur.* τὰ σαλευόμενα, *res inſtabiles. præt. paſſ.* σεσάλευμαι. *part. præt. paſſ.* σεσαλευμένος *agitatus. aor.* 1. *paſſ.* ἐσαλεύθην ης η *concuſſus fui. a.* 1. *paſſ. infin.* σαλευθῆναι *cóncuti. fut.* 1. *paſſ.* σαλευθήσομαι ἢ ἔται *quaſſabor.*

Σάλος ου ὁ ſalum.

Σάλπιγξ γγος ἡ tuba. *Dat. pl.* σάλπιγξι.

Σαλπίζω tuba cano. *F.* ίσω. *Atticè* ιῶ. *a.*1. ἐσάλπισα, *Matth.* 6. 2. μὴ σαλπίσῃς ne curato buccina cani.

Σαλπιστὴς οῦ ὁ túbicen.

Σανδάλιον ου τὸ ſandalium *propriè calceamentum muliebre, quod plantas pedis tuebatur ab injuria, ſupernè anſulis aut funiculis alligatum. Sed in novo T. idem eſt quod* ὑπόδημα.

Σανὶς ίδος ἡ aſſer, tabula. σανίδιον ου τὸ *tabella.*

Σαπρὸς ὰ ὸν putris. *à* σήπω *Doricè* σάπω *putrefacio.*

Σάπφειρος ου ὁ ſapphírus , *nomen gemmæ. ab Heb.* סַפִּיר.

Σαργάνη ης ἡ corbis, ſporta. *idem quod* σπυρὶς ίδος ἡ. *vide infrà.*

Σάρδινος ου ὁ, & σάρδιος ου ὁ *ſubaudi* λίθος ſardius. *nomen gemmæ, ſic à Sardinia inſula, ubi laudatiſſimus naſcitur, dictæ. Rabbini* rubinum. F. J. pyropum *vocat.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Σαρδόνυξ υχος ὁ ſardonyx, *nomen gemmæ. compoſ. ex* σάρδιος ου ὁ *ſardius,* & ὄνυξ ὄνυχος ὁ *unguis. Sic dicta fuit hæc gemma, quòd colore ſuo unguem humanum imitetur.*

Σὰρξ σαρκὸς ἡ caro. *proximus noſter vocatur caro noſtra Eſa.* 58. 7. *plures ſignificationes vide in Lexico N. T.*

Σαρκικὸς ἡ ὸν carnalis e.

Σάρκινος η ον carneus a um. 2 *Cor.* 3. 3. ἐν πλαξὶ σαρκίναις *in tabulis carneis.*

Σαρόω ῶ ſcopis purgo. (*à Them.* σαίρω *verro. Fut.* σαρῶ.) F. ώσω. P. σεσάρωκα. *præt. paſſ.* σεσάρωμαι. *part. præt. paſſ.* σεσαρωμένος η ον *ſcopis purgatus.*

Σατανᾶς ᾶ ὁ. *vide infrà nomina propria.*

Σάτον ου τὸ ſatum, *origine Hebræum* סְאָה *in ſtatu conſtructo* סְאַת *unde eſt Syriacum* כָאתָא *ſata. eſt nomen menſuræ aridorum, & reſpondet ſeſquimodio. Eſtque ſeſquimodius, continens ſex cabos, cabus verò* 24 *ova.*

Σβέννυμι & σβεννύω extinguo. *præſ. imperat.* σβέννυθι ύτω. 2. *pl.* σβέννυτε, 1 *Theſſal.* 5. 19. F. σβέσω (*tanquam à* σβέω) *a.* 1. ἔσβεσα. *a.* 1. *act. infin.* σβέσαι. P. ἔσβεκα. *præſ. paſſ.* σβέννυμαι σαι ται. 3. *pl.* σβέννυνται. *præter. paſſ.* ἔσβεσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐσβέσθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* σβεσθήσομαι ῃ εται.

Σεαυτοῦ ῆς οῦ, & *contractè* σαυτοῦ ῆς οῦ tuiipſius, *caret nominativo. compoſitum ex* σέο (*pro* σοῦ *tui*) & αὐτοῦ. *nonnunquam diviſa leguntur*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

tur Luc. 2. 35. σοῦ αὐτῆς pro σεαυτῆς, ut plurimùm pro ſimplici ponitur, Ioh. 17. 5. παρὰ σεαυτῷ pro παρὰ σοὶ (Num. 11. 15.) apud te, quod tamen ibi videtur fieri, ne idem eodem loco bis dicatur. Sic pro ἐν ὑμῖν legimus ἐν ἑαυτοῖς, in vobis, Iohan. 5. 42. Caret dual. necnon pl. numero, quem defectum compenſat ἑαυτῶν, quod in pl. nu. trium eſſe perſonarum ſuprà vidimus.

Σέβομαι (Legitur etiam σέβω apud profanos) colo, cum Accuſ. præſ. med. infin. σέβεσθαι colere. præſ. part. med. eſt

Σεβόμενος ου ὁ religioſus, proſelytus, σεβομένη ης ἡ religioſa, religionem judaicam amplexa Act. 13. 50.

Σεβάζομαι colo. Fut. άσομαι. præt. paſſ. σεσέβασμαι σαι σται. aor. 1. paſſ. ἐσεβάσθην ης η colui, cum Accuſ.

Σέβασμα τος τὸ numen. σεβάσματα ων τὰ ſacra.

Σεβαστὸς οῦ ὁ q. d. veneratione dignus, dignus qui civiliter colatur. Latinè Auguſtus. σεβαστὴ ῆς ἡ Auguſta, Cæſaris uxor.

Σείω moveo. F. σείσω. P. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα. præſ. paſſ. σείομαι moveor. præt. paſſ. σέσεισμαι. a. 1. paſſ. ἐσείσθην ης η ησαν.

Σεισμὸς οῦ ὁ terræ motus.

Σειρὰ ᾶς ἡ catena.

Σελήνη ης ἡ Luna. q. d. σέλας νέον lumen novum. σέλας τος τὸ fulgor. Sic dicta quòd ſubinde novas accipiat phaſes.

Σεληνιάζομαι, σεληνιακός εἰμι, lunaticus ſum. *conflictor morbo per certa Lunæ intervalla redeunte.* F. άσομαι. a. 1. ἐσεληνιασάμην ω αζ. *part. præſ.* σεληνιαζόμενος η Lunaticus a.

Σεμίδαλις εως ἡ ſimila, *medulla ſeu flos farinæ triticeæ.*

Σεμνὸς ἡ ὸν honeſtus, venerandus.

Σεμνότης ητος ἡ honeſtas, gravitas.

Σημεῖον ου τὸ ſignum. *per ſyn. gen.* miraculum. *à Th.* σῆμα τος τὸ *nota, ſignum.*

Σημαίνω ſignifico. F. σημανῶ. a. 1. ἐσήμανα *Act.* 11. 28. *aor.* 1. *infin.* σημᾶναι *Act.* 25. 27. *præt. paſſ.* σεσήμαμμαι *& Atticè* σεσήμασμαι. *Plut.* διπλώματα σεσημασμένα, *diplomata obſignata.*

Σημειόομαι οῦμαι noto. *præſ. imperat.* σημειόου οῦ, οέσθω ούσθω. 2 *pl.* όεσθε οῦσθε. F. ώσομαι. *præt. paſſ.* σεσημείωμαι.

Σήμερον *Atticè* τήμερον *q. d.* τῇδε ἡμέρᾳ *Adv.* hodie, *Latinè q. hoc die.* ἡ σήμερον *ſcil.* ἡμέρα *hodiernus dies. prout quandoque additur Rom.* 11. 8 ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας *uſque in hodiernum diem. Sæpius omittitur, Matt.* 28. *v.* 15. μέχρι τῆς σήμερον *uſque in hodiernum diem. Luc.* 13. 33. σήμερον, αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ *hodie, cras & perendie.*

Σημικίνθιον *&* σιμικίνθιον ου τὸ *ſunt Latina origine*, ſemicinctium, *quod &* ſuccinctorium *aut* ſubligaculum *dicitur. Græcè* περίζωμα τος τό.

Σήπω putrefacio. *F.* ψω. a. 1. ἔσηψα *Iob.* 40. 7. *præt.*

præt. act. σέσηφα. *præt. med.* σέσηπα, *& Doricè* σέσαπα, *unde eſt* σαπρὸς *putris.* σήπομαι *putreſio, computreſco. a. 2. paſſ.* ἐσάπην ης η *computrui, Pſal.* 38. 5.

Σηρικὸς ἡ ὸν ſericus a um. *à* σὴρ σηρὸς ὁ *vermiculus, qui net ſericum.*

Σὴς σητὸς ὁ tinea, *vermiculus veſtibus noxius. à* σήπω *putrefacio. Naſcitur ex putredine.*

Σητόβρωτος ου ὁ ἡ à tineis conſumptus. *ex* σὴς *tinea &* βρωτὸς *voratus. à* βρώσκω. *vide ſuprà pag.* 94.

Σθενόω ῶ róboro. *Fut.* ώσω. *P.* ἐσθένωκα. *aor.* 1. *act.* ἐσθένωσα. *aoriſt.* 1. *act. opt.* σθενώσαιμι αις αι, 1 *Pet.* 5. 10. *Th.* σθένος εος τὸ *robur.*

Σιαγὼν όνος ἡ maxilla.

Σιγὴ ῆς ἡ ſilentium.

Σιγάω ῶ ſileo. *præſ. imperat.* σίγαε α, αέτω άτω *ſileat.* 3. *pl.* σιγαέτωσαν άτωσαν *ſileant F.* ήσω. *P.* σεσίγηκα. *aor.* 1. *act.* ἐσίγησα *tacui. præt. paſſ.* σεσίγημαι *ſilentio præteritus fui. part. præt. paſſ.* σεσιγημένος η ον *tacitus.*

Σίδηρος ου ὁ ferrum.

Σιδήρεος οῦς, έη ῆ, (*& Doricè* έα ᾶ) εον οῦν, *Act.* 12. *v.* 10. πύλη σιδηρᾶ *porta ferrea. vide* χρύσεος *ſuprà.*

Σικάριος ου ὁ *vox origine Latina,* ſicarius *à ſica quaſi ſeca, eſt gladiolus. Græcè* δόλων ωνος ὁ ein Dolchen. *pugio ſic dictus à pungendo.*

Σίκερα τὸ ἄκλιτον ſicera, *per quam intelligitur potus quilibet inebrians præter vinum, prout apud*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

apud nos ſunt potus factitii, cereviſiæ, quas Tacitus vina vocat hordeacea. vox hæc eſt origine Hebraica שֵׁכָר.

Σίναπι εως τὸ ſinápi, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας, *quòd eo lædantur oculi.*

Σινδὼν όνος ὁ ſindon, *ſindonis. Hebr.* סָדִין *ſadin, eſt linum tenue & pretioſum. Martialis vocat Tyriam ſindonem.*

Σινιάζω ventilo, *vanno vel cribro perpurgo.* F. άσω. P. σεσινίακα. *a.* 1. ἐσινίασα. *aor.* 1. *act. infin.* σινιάσαι. *idem quod* κοσκινίζω *à* κόσκινον ου τὸ *cribrum. videtur derivari à* σείω *concutio. Heſych.*

Σιτευτὸς ἡ ὸν ſaginatus a um. *à verbo* σιτεύω *frugibus ſagino* ich meſte mit frucht. F. εύσω. P. σεσίτευκα.

Σιτιστὸς ἡ ὸν altilis e. *à* σιτίζω. F. ίσω. P. σεσίτικα *pinguefacio.*

Σῖτος ου ὁ *propriè frumentum, per ſyn. gen.* triticum, *quod alio nomine vocatur* πυρὸς οῦ ὁ. *pl.* σῖτα ων τὰ *Act.* 7. 12.

Σιτομέτριον ου τὸ demenſum *q. d.* μέτρον τοῦ σίτου *menſura cibi. aliâs* σιταρέσιον ου τό.

Σιωπάω ῶ ſileo. *imperf.* ἐσιώπαον ων, αες ας, αε α. *præſ. imperat.* σιώπαε α *ſile.* F. ήσω. P. σεσιώπηκα. *a.* 1. ἐσιώπησα. *a.* 1. *act. ſubj.* σιωπήσω ῃς ῃ.

Σκάνδαλον ου τὸ offendiculum *in via poſitum, Iudith.* 5. *v.* 1. *à* σκάζω *claudico (idem quod* χωλεύω.) *Fut.* σκάσω. *P.* ἔσκακα. *notatio eſt ab effectu.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Σκανδαλίζω ſcandalizo, *verbum Biblicum.* F. ίσω. *a.* 1. ἐσκανδάλισα *feci ut offenderet. a.* 1. *ſubj.* σκανδαλίσω ῃς ῃ ωμεν. P. ἐσκανδάλικα. *præſ. paſſ.* σκανδαλίζομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐσκανδαλίσθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* σκανδαλισθῶ ῇς ῇ, ῆτε. *fut.* 1. *paſſ.* σκανδαλισθήσομαι ῃ εται, εσθε.

Σκάπτω fodio. F. ψω. *aor.* 1. ἔσκαψα. *aor.* 1. *act. ſubj.* σκάψω *fodero.* P. ἔσκαφα, *unde eſt*

Σκάφη ης ἡ ſcapha σκαφὴ ῆς ἡ *foſſa.*

Σκέλος εος τὸ crus.

Σκέπασμα τος τὸ *tegumentum, quo quis tegitur.* ἀ σκεπάζω (*quod eſt* ἀ σκέπω *tego.*) F. άσω. P. ἐσκέπακα.

Σκευὴ ῆς ἡ armamenta navis.

Σκεῦος εος τὸ vas *vaſis.* σκεῦος ὀστράκινον *vas teſtaceum.* inſtrumentum *Actor.* 9.15. velum *Act.* 27.27.

Σκηνὴ ῆς ἡ tabernaculum. *Hebr.* שָׁכַן.

Σκηνοπηγία ας ἡ tentoriorum fixio, *Ioh.* 7.2.

Σκηνοποιὸς ȣ̃ ὁ tabernaculorum confector.

Σκῆνος εος τὸ tabernaculum. ὁμόσκηνος ȣ ὁ ἡ, & σύσκηνος ȣ ὁ ἡ *contubernalis.*

Σκηνόω ῶ habito, cómmoror. *Fut.* σκηνώσω. *Apoc.* 7. *verſ.* 15. σκηνώσει ἐπ' αὐτȣ̀ς *velutì umbraculo óbteget eos. item commorabor, Apoc.* 21. 3. P. ἐσκήνωκα. *aor.* 1. *act.* ἐσκήνωσα, *habitavi.*

Σκιὰ ᾶς ἡ umbra, *Col.* 2. 17. ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων, *quæ ſunt umbra rerum futurarum.*

Σκιρτάω ῶ *propriè, juveniliter ſaltito, ludo exultim,*

ultim, qua phraſi utitur Horatius, ſalio *more agnorum, aut vitulorum, quod Latini veteres dixerunt vitulari. item* exulto. *F.* ήσω. *P.* ἐσκίρτηκα. *a.* 1. ἐσκίρτησα. *a.* 1. *imper.* σκίρτησον άτω ατε. *Th.* σκαίρω *ſalio, ſaltito, tripudio Fut.* σκαρῶ.

Σκληρὸς ὰ ὸν durus a um.

Σκληρότης ητος ἡ durities.

Σκληρύνω induro. *F.* σκληρυνῶ. *aor.* 1. ἐσκλήρυνα. *a* 1. *ſubj.* σκληρύνω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* σκληρύνομαι *induror. imperf.* ἐσκληρυνόμην ου ετο οντο. *aor.* 1. *paſſ.* ἐσκληρύνθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* σκληρυνθῶ ῇς ῇ.

Σκληροκαρδία ας ἡ duritia cordis. *q. d.* σκληρὰ καρδία *durum cor.*

Σκληροτράχηλος ου ὁ ἡ *dura cervicis homo,* pertinax. *metaphora deſumpta à feroci, ſternaci & indomito equo.*

Σκολιὸς ὰ ὸν *propriè, tortuoſus, curvus, obliquus, Luc.* 3.5. *per metaph.* pravus. *item* aſper, δύσκολος *h e difficilis.* 1 *Pet.* 2.18.

Σκόλοψ οπος ὁ *palus præacutus,* ſurculus.

Σκοπέω ῶ *propriè ſpeculor. per metaph.* conſidero. *præſ. imperat.* σκόπει ἑ, έετε εῖτε. *præſ. part.* σκοπέων ῶν *Gal.* 6. 1. σκοπῶν σεαυτὸν *cogitans teipſum. F.* ήσω. *P.* ἐσκόπηκα. *Thema* σκέπτομαι *circumſpicio. F.* σκέψομαι. *a.* 1. *med.* ἐσκεψάμην ω ατο. *præt. paſſ.* ἔσκεμμαι ψαι πται. *præt. med:* ἔσκοπα, *unde eſt*

Σκοπὸς ου ὁ ſcopus, meta.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Σκορπίος ου ὁ ſcorpius, *genus inſecti.* παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, *à ſpargendo veneno.*

Σκορπίζω diſpergo, diſſipo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐσκόρπισα. *P.* ἐσκόρπικα. *a.* 1. *paſſ.* ἐσκορπίσθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* σκορπισθῶ ῇς.

Σκοτία ας ἡ tenebræ.

Σκότος εος τὸ, & σκότος ου ὁ caligo, tenebræ, *Luc.* 22. 53. ἐξουσία σκότους *poteſtas tenebrarum h. e* diaboli.

Σκοτεινὸς ἡ ὸν tenebroſus a um.

Σκοτίζω *tenebras alicui offundo*, obſcuro. *Futurum.* ίσω. *P.* ἐσκότικα. *præt. paſſ.* ἐσκότισμαι. *part. præt. paſſ.* ἐσκοτισμένος η ον *tenebratus.* *a.* 1. *paſſ.* ἐσκοτίσθην ης η. *a.* 1. *paſſ. imperat.* σκοτίσθητι ήτω ήτωσαν. *a.* 1. *paſſ ſubj.* σκοτισθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* σκοτισθήσομαι *obſcurabor.*

Σκοτόω obſcuro, *tenebras induco. Fut.* ώσω *P.* ἐσκότωκα. *a.* 1. ἐσκότωσα *præſ. paſſ.* σκοτόομαι οῦμαι *tenebroſus fio. præt paſſ.* ἐσκότωμαι. *præt. paſſ·* ἐσκοτωμένος η ον *factus tenebroſus.*

Σκυθρωπὸς οῦ ὁ qui eſt vultu *tetrico, mœſto*, torvo, (*ex* σκυθρὸς *tetricus* & ὢψ ὠπὸς ὁ *vultus*) *Matth.* 6. *v.* 16. σκυθρωπάζω *torvos oſtendo oculos.*

Σκύλλω vexo, *negotium faceſſo, Marc.* 15 *v.* 35. *Fut.* σκυλῶ. *præſ. paſſ.* σκύλλομαι *vexor, Luc.* 7. *v.* 6. μὴ σκύλλου (2. *ſingul. præſ. paſſ. imperat.*) *ne vexator.*

Σκύβαλον ου τὸ *q. d.* τοῖς κυσὶ βαλλόμενον, ſtercus, *quiſquilia, excrementa.*

Σκῦλον

Σκῦλον ου τὸ ſpolium, *prӕda, idem quod σύλον ου τό. συλάω ſpolio, Luc.* 11. 22.

Σκώληξ ηκος ὁ *propriè lumbricus. item quilibet* vermis.

Σκωληκόβρωτος ου ὁ ἡ *qui phthiriaſi periit. factus verminoſus*, à vermibus arroſus. *βρωτὸς à βρώσκω. vide ſuprà.*

Σμάραγδος ου ἡ ſmaragdus, *gemmӕ nomen.*

Σμαράγδινος η ον ſmarágdinus a um.

Σμύρνα ης ἡ myrrha.

Σμυρνίζω *myrrha imbuo. F. ίσω. P. ἐσμύρνικα. prӕt.paſſ. ἐσμύρνισμαι. part.prӕt. paſſ. ἐσμυρνισμένος* myrrha imbutus.

Σορὸς οῦ ἡ loculus, capulum.

Σὸς σὴ σὸν tuus a um. *à pron. σὺ tu.*

Σουδάριον ου τὸ *nomen origine Latinum. eſt linteum quo ſudor faciei detergitur*, ſudarium. *à Latina voce* ſudor, *quӕ eſt à Grӕca ὕδωρ. Latini ſpiritum aſperum mutare ſolent in σῖγμα, ut ὕλη. εἷ. ἕ. ὑπέρ. Sic ipſi Grӕci pro* ὗς ὑὸς ὁ ἡ ſus, *dicunt etiam σῦς συὸς ὁ ἡ &c. Et hoc eſt λατινίζειν.*

Σοφὸς ὴ ὸν ſapiens. *compar. σοφώτερος α ον.*

Σοφία ας ἡ ſapientia.

Σοφίζω ſapientem reddo. *F. ίσω. P. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. prӕt. paſſ. σεσόφισμαι, 2 Pet.* 1.16. *μῦθοι σεσοφισμένοι fabulӕ argutè confictӕ.*

Σπαράσσω diſcerpo, lacero. *Fut. σπαράξω. aoriſt.* 1. *ἐσπάραξα ας ε. part. aor.* 1. *act. σπαράξας ασα αν.*

Σπαρ-

Σπαργανόω faſciis involvo. *Fut.* ώσω. *P.* ἐσπαργάνωκα. *aor.* 1. *act.* ἐσπαργάνωσα. *præt. paſſ.* ἐσπαργάνωμαι. *part. præt. paſſ.* ἐσπαργανωμένος *faſciis involutus. à nomine* σπάργανον ου τὸ *faſcia, pannus ſeu tela oblonga, qua infans involvitur.*

Σπάω ῶ *traho. F.* σπάσω. *verb. med.* σπάομαι ῶμαι *diſtringo, ſtringo. a.* 1. *med.* ἐσπασάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* σπασάμενος μάχαιραν, *qui ſtrinxit gladium.*

Σπαταλάω ῶ laſcivio. *part. præſ.* σπαταλάων ῶν, άουσα ῶσα, άον ῶν *laſciviens. F.* ήσω. *P.* ἐσπατάληκα. *aor.* 1. ἐσπατάλησα, *Iacob.* 5. *v.* 5. *à nomine* σπατάλη ης ἡ *idem quod* τρυφὴ ῆς ἡ *luxus, deliciæ.*

Σπεῖρα ης ἡ cohors, *manus militum, Act.* 10. 1.

Σπείρω ſero, ſemino. *F.* 1. σπερῶ. *fut.* 2. σπαρῶ. *perf.* ἔσπαρκα. *a.* 1. *act.* ἔσπειρα. *a.* 1. *act. infin.* σπεῖραι. *part. aor.* 1. *act.* σπείρας ασα σπεῖραν. *a.* 2. ἔσπαρον ες ε. *præſ. paſſ.* σπείρομαι *ſeror. præt. perf.* ἔσπαρμαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* ἐσπαρμένος η ον. *a.* 2. *paſſ.* ἐσπάρην ης η. *a.* 2. *paſſ. ſubj.* σπαρῶ ῇς ῇ. *part. a.* 2. *paſſ.* σπαρεὶς ἐντος ὁ. *præt. med.* ἔσπορα.

Σπεκουλάτωρ ωρος ὁ ſpiculator, *vox origine Latina, ſic dictus à ſpiculo, quod geſtabat.* δορυφόρος ου ὁ, *ſeu* δεξιολάβος ου ὁ *ſatelles. Alii tamen* ſpeculatorem *à ſpeculando dictum exiſtimant, ideoque per* ε ψιλὸν *ſcribi, non per* ἰῶτα.

Σπέρμα

Σπέρμα τος τὸ (*pro* σπάρμα, δυσφωνίας ἕνεκα) ſemen, *q. d. ſerimen , unde prima longa eſt,* 1 *Cor.* 15. *v* 38. *per meton. materiæ* poſteri, 2 *Cor.* 11. 22. *Dicitur de* uno *homine Gal.* 3. *v.* 16. *Gen.* 3. 15. *per metaph.* Spiritus S. *ſic vocatur* 1 *Iohan.* 3. 9.

Σπερμολόγος ου ὁ garrulus, *nugator, ex* σπέρμα τος τὸ *ſemen,* & λόγος ου ὁ *ſermo, qui ſuas nugas diſſeminat. Vel ut tradit Euſtath. homo vilis, pauperculus, contemtus, qui in foro grana ex ſaccis effuſa colligit atque inde victum quærit. per ſyn. ſpeciei* blaterator quivis.

Σπένδω libo *h. e. liquida, quæ quis deguſtare aut delibare poteſt, offero, ut vinum* &c. F. σπείσω. *aor.* 1. ἔσπεισα. σπένδομαι libor. *præt. med.* ἔσπονδα, *unde* σπονδὴ ῆς ἡ *libamen. Ier.* 32. 29. *item, fœdus,* E*ſa.* 20. 1. *vide* ἄσπονδος *ſuprà.*

Σπεύδω feſtino. *præſ. imperat.* σπευδέτω. *imperf.* ἔσπευδον. F. σπεύσω. *a.* 1. *act.* ἔσπευσα. *a.* 1. *imperat.* σπευσάτω. *part. a.* 1. σπεύσας αντος ὁ. *præt. med.* ἔσπουδα, *unde* σπουδὴ ῆς ἡ *feſtinatio.*

Σπήλαιον ου τὸ ſpelunca, à σπέος εος τὸ *ſpecus, antrum.*

Σπιλὰς άδος ἡ macula, *Iudæ v.* 12.

Σπῖλος ου ὁ macula, labes.

Σπιλόω ῶ maculo. F. ώσω. *præt. act.* ἐσπίλωκα.

Σπλάγχνον ου τὸ *viſcus.* τὰ σπλάγχνα viſcera *Actor.* 1. 18. *per ſynecdochen metonymicam* commiſeratio, & charitas ardens. *non ficta*

& *ſi-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

& *ſimulata, ſed quæ ex corde proficiſcitur. Synecdoche eſt, quando per viſcera intelligitur* cor. *Metonymia, quando per* cor *intelligitur affectus ejus, ſcil.* charitas *quæ latere nequit.*

Σπλαγχνίζομαι miſericordiâ commoveor *ex ipſo corde profecta. a.* 1. *paſſ.* ἐσπλαγχνίσθην ης η *miſericordiâ tactus fui. part. a.* 1. *paſſ.* σπλαγχνισθεὶς ἔντος ὁ.

Σπόγγος ου ὁ ſpongia.

Σποδὸς οῦ ὁ cinis. κόνις εως ἡ, & τέφρα ας ἡ *idem.*

Σπορὰ ᾶς ἡ ſemen. *ab* ἔσπορα, *vide* σπείρω.

Σπόρος ου ὁ idem.

Σπόριμος ου ὁ ἡ *qui ſeminari poteſt.* σπόριμα ων τὰ ſata.

Σπουδὴ ῆς ἡ feſtinatio. *per Metaph.* animi intentio, deſiderium, ſtudium. *vide* σπεύδω.

Σπουδάζω ſtudeo. *F.* σπουδάσω. *a.* 1. ἐσπούδασα ας ε. *a.* 1 *act. imperat.* σπούδασον άτω ατε. *a.* 1. *act. ſubj.* σπουδάσω ῃς ῃ ωμεν. *P.* ἐσπούδακα.

Σπουδαῖος αία αῖον ſtudioſus. *in comparat.* σπουδαιότερος *majori ſtudio utens.*

Σπουδαιοτέρως & σπουδαιότερον. *adv.* diligentiùs.

Σπυρὶς ίδος ἡ ſporta, *vas vimineum aut junceum ad ferendos fructus aliaque.*

Στάμνος ου ἡ urna.

Στάσις εως ἡ *propriè, ſtatio, ipſe ſtandi actus. Deinde factio,* ſeditio, *quòd in factione ſuam quæque pars ſtationem ſeorſum habeat.* στασιώδης εος ὁ ἡ *ſeditioſus.*

Στάδιος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Στάδιος ου ὁ & στάδιον ου τὸ ſtadium, *certa loci diſtantia, continens ſex jugera. Plinius ſtadio tribuit pedes* 125. *Luc.* 24. *v.* 13. curriculum *ſeu campus, ubi equeſtria vigent exercitia.*

Στατὴρ ῆρος ὁ *nomen monetæ*, ſtater êris *g. m. numus erat tetradrachmus. h. e. continebat pondus quatuor drachmarum.*

Σταυρὸς οῦ ὁ crux.

Σταυρόω ῶ crucifigo. *per metaph. virtute Spiritus S. precibus, jejunio, & meditatione mortis* CHRISTI *impetum carnis. h. e. corruptæ naturæ frango, ne in me regnet, Gal.* 5. 24. *Rom.* 6. 6. *Fut.* ώσω. *P.* ἐσταύρωκα. *a.* 1. ἐσταύρωσα. *aor.* 1. *imperat.* σταύρωσον άτω ατε. *a.* 1. *ſubj.* σταυρώσω ῃς ῃ, ωσιν. *a.* 1. *act. infin.* σταυρῶσαι. *part. a.* 1. σταυρώσας αντος ὁ. *præt. paſſ.* ἐσταύρωμαι ſum contemtui & horrori, *Gal.* 6. 14. *part.* ἐσταυρωμένος η ον *crucifixus. a.* 1. *paſſ.* ἐσταυρώθην ης η. *a.* 1. *paſſ. imperat.* σταυρώθητι ήτω. *a.* 1. *ſubj.* σταυρωθῶ ῇς ῇ. *infin.* σταυρωθῆναι.

Σταφυλὴ ῆς ἡ uva paſſa.

Στάχυς υος ὁ ſpica.

Στέγη ης ἡ tectum domus.

Στέγω *tego, item* ſuſtineo, ſuffero. *F.* ξω. *P.* ἔστεχα. *præt. med.* ἔστεγα.

Στεῖρα ας ἡ ſterilis. αἱ στεῖραι *ſteriles.* ἀ στερέω *privo. F.* έσω & ήσω. *P.* ἐστέρηκα.

Στέλλω *mitto. item amicio. Fut.* 1. στελῶ. *fut.* 2. σταλῶ. *præt.* ἔσταλκα. *a.* 1. *act.* ἔστειλα. *præſ. med.*

στέλλο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

στέλλομαι devito, ſubduco. *præt. med.* ἔστολα. *unde* στολὴ ῆς ἡ *veſtis.* στολίζω *veſtio.*

Στέμμα τος τὸ ſertum, *à* στέφω *redimio, corono. Fut.* ψω. *P.* ἔστεφα. *aor.* 1. ἔστεψα. *præt. paſſ.* ἔστεμμαι.

Στενάζω ingemiſco. *præſ. imperat.* στέναζε έτω, ετε. *F.* ξω. *a.* 1. ἐστέναξα *ingemui. à* στένω *gemo. Th.* στενός. *Gemitus fit anguſto corde.*

Στεναγμὸς οῦ ὁ ſuſpirium, gemitus.

Στενὸς ἡ ὸν anguſtus a um.

Στενοχωρία ας ἡ anguſtia, *q. d.* στενὸς χῶρος *anguſtus locus.*

Στενοχωρέω ῶ *coarcto. F.* ήσω. *P.* ἐστενοχώρηκα. *præſ. paſſ.* στενοχωρέομαι οῦμαι coarctor.

Στερεὸς ὰ ὸν ſolidus a um. στερεὰ λίθος *ſolidus lapis.* στερεὰ τροφὴ *ſolidus cibus.*

Στερεόω ῶ confirmo, *ſolidum reddo, corroboro. F.* ώσω. *aor.* 1. ἐστερέωσα. *P.* ἐστερέωκα. *præſ. paſſ.* στερεόομαι οῦμαι. *imperf. paſſ.* ἐστερεόμην ούμην, 3. *pl.* ἐστερεόντο οῦντο *Act.* 16. 5. *præt. paſſ.* ἐστερέωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐστερεώθην ης η.

Στερέωμα τος τὸ ſoliditas.

Στέφανος ου ὁ corona. *à* στέφω *corono. vide* στέμμα.

Στεφανόω ῶ corono. *Fut.* ώσω. *P.* ἐστεφάνωκα. *a.* 1. ἐστεφάνωσα. *præſ. paſſ.* στεφανόομαι οῦμαι, όῃ οῖ, όεται οῦται. *præt. paſſ.* ἐστεφάνωμαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* ἐστεφανωμένος *coronatus.*

Στῆθος εος τὸ pectus.

Στήκω (*ab* ἔστηκα) firmiter ſto, *legitur in ſolo præſenti. dicitur verò* στήκω *pro* ἑστήκω *per aphæreſin.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

reſin. ἑστήκω *perſto, conſtanter ſto. F.* ἑστήξω & ἑστήξομαι, *formatur à præterito* ἕστηκα *verbi* ἵστημι. *Scilicet tam ferax eſt lingua Græca, ut ex temporibus nova ſubinde & alia ſuppullulent verba, Gal. 5. v. 1.*

Στηρίζω confirmo, ſtabilio. *F.* στηρίξω. *aor. 1.* ἐστήριξα ας ε *Luc. 9. 51.* direxi. *a. 1. imperat.* στήριξον άτω ατε. *aor. 1. opt.* στηρίξαιμι αις αι *1 Pet. 5. 10. a. 1. infin.* στηρίξαι *1 Theſſal 3. 13. præt. act.* ἐστήριχα. *præt. paſſ.* ἐστήριγμαι ξαι κται. *part. præt. paſſ.* ἐστηριγμένος η ον. *a. 1. paſſ.* ἐστηρίχθην ης η. *aor. 1. paſſ. infin.* στηριχθῆναι *confirmari.*

Στίγμα τος τὸ ſtigma, *ſignum alicui inuſtum, aut quomodocunque impreſſum.* à στίζω *pungo. Fut.* ξω. *P.* ἔστιχα. *præt. paſſ.* ἔστιγμαι, *hinc* στίγμα, &

Στιγμὴ ῆς ἡ punctum. στιγμὴ χρόνου *punctum temporis, h. e. momentum.*

Στίλβω coruſco, *ſplendeo, (plus eſt quàm* λάμπω *luceo.) F.* στίλψω. *aor. 1.* ἔστιλψα. στιλβόω ῶ *ſplendidum reddo.*

Στοὰ ᾶς ἡ porticus, τόπος περίστυλος, *à* στάω *pro quo nunc* ἵστημι.

Στοιβὰς άδος ἡ frons dis. *idem quod* βαΐον ου τό. *vide ſuprà. à verbo* στείβω *calco, tero. F.* ψω. *P.* ἔστειφα. *præt. med.* ἔστοιβα.

Στοιχέω ῶ incedo. *Fut.* ήσω. *aoriſt. 1.* ἐστοίχησα. *P.* ἐστοίχηκα. *Th.* στείχω *ordine incedo. de quo vide* Ιλιαδ. *1. v. 85. Fut.* ξω. *P.* ἔστειχα. *præt.*
med.

med. ἔστιχα *&* ἔστοιχα, *& hinc quoque oritur*

Στοιχεῖον είου το elementum, 2 *Pet.* 3. *v.* 10. τὰ στοιχεῖα *per metaph.* rudis inſtitutio.

Στολὴ ῆς ἡ ſtola, *veſtis oblonga, promiſſa*, ein langes kleid ἀ στέλλω, *quod inter alia ſignificat orno, amicio, circū me mitto.* στολίζω *veſtio.*

Στόμα τος τὸ os oris *Actor.* 23. *v.* 2. ſermo *Rom* 3. 14. acies *gladii Heb.* 11. 34. *Notetur phraſis*, στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι *loqui cum præſentibus. Ier.* 15. 19. ὡς τὸ στόμα μου ἔσῃ, *tanquam os meum eris. En miniſtri verbi ſunt os* Dei!

Στόμαχος ου ὁ ventriculus, *q d* στόματι ἐχόμενος *ori adhærens. vel potiùs per paragogen ſyllabæ* χος ἀ στόμα. *ſicut* μόναχος ἀ μόνος *ſolus &* στόναχος ἀ στόνος ου ὁ *gemitus &c. oritur.*

Στρατεία ας ἡ militia.

Στράτευμα τος τὸ exercitus.

Στρατεύω milito. *Fut.* εύσω. *P.* ἐστράτευκα. *a.* 1. ἐστράτευσα. *præſ. med.* στρατεύομαι idem. *Th.* στρατὸς οῦ ὁ *copiæ militares, exercitus, affine Th.* στορέω ῶ. *Fut.* έσω *ſterno, proſterno. unde* στρώννυμι. *F.* στρώσω.

Στρατηγὸς οῦ ὁ *præfectus, prætor. ex* στρατὸς οῦ ὁ *exercitus, &* ἄγω *duco. propriè* dux exercitus, *tribunus militum*, ein obriſter. ἀρχιστρατηγὸς οῦ ὁ, *eſt ipſe belli imperator.*

Στρατιὰ ᾶς ἡ exercitus.

Στρατιώτης ου ὁ miles. στρατιῶται ῶν οἱ *milites. Act.* 10. 7. στρατιώτην εὐσεβῆ, *militem pium.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Στρατολογέω ῶ militem deligo, *q.d.* στρατὸν συλλέγω *exercitum conſcribo. à* στρατολόγος ου ὁ, *qui exercitum colligit.*

Στρατόπεδον ου τὸ *ex* πέδον ου τὸ *ſolum, campus, & στρατὸς exercitus. propriè* caſtra *ſignificat, h. e. locum, ubi imperator cum ſuo exercitu commoratur. per meton. ſubj. loci*, exercitus, *Luc.* 21. 20.

Στρατοπεδάρχης ου ὁ *exercituum præfectus, imperator belli. q. d.* ἄρχων τοῦ στρατοπέδου, *princeps caſtrorum.*

Στρεβλόω ῶ detorqueo, *à* στρεβλὸς οῦ ὁ *propriè tortuoſus, flexuoſus. per metaph. callidus, perverſus. F.* ώσω. *a.* 1. ἐστρέβλωσα. *P.* ἐστρέβλωκα. *Thema eſt*

Στρέφω *verto, muto. F.* ψω. *P.* ἔστρεφα. *a.* 1. ἔστρεψα *verti. aor.* 1. *imperat.* στρέψον ἄτω *obverte. aor.* 2. ἔστραφον. στρέφομαι *convertor, converto me. a.* 2. *paſſ.* ἐστράφην ης *converti me. a.* 2. *paſſ. ſubj.* στραφῶ ῇς ῇ. *part. a.* 2. *paſſ.* στραφεὶς εῖσα ὲν, *converſus.*

Στρῆνος εος τὸ luxus, deliciæ, 2 *Reg.* 19. 28. *truculentia. tanquam à* στρηνὴς έος ὁ ἡ *aſper, à* στερεῖν ἡνίας *ab ablatis habenis,* ἄσωτοι *nullis legum habenis coërceri queunt, q. d. effrenatus.*

Στρηνιάω ῶ luxurior, *diſſolutè vivo. F.* άσω. *a.* 1. ἐστρηνίασα. *P.* ἐστρηνίακα.

Στρουθίον ου τὸ paſſerculus. *diminitivum à* στρουθὸς οῦ ὁ *paſſer. videtur compoſitum, ex* οἶστρος ου ὁ

ſtimu-

ſtimulus & θέω curro, ὅτι μετὰ οἴστρου πρὸς τὴν ἀφροδίτην θέει, quod naturali impetu ad rem veneream feratur. unde Ariſtoteles dixit, ſalaces paſſeres non diu vivere.

Στρωννύω vel στρώννυμι ſterno. imperf. ἐστρώννυον. F. στρώσω. a. 1. ἔστρωσα ſtravi. a. 1. imperat. στρῶσον άτω. P. ἔστρωκα. præt. paſſ. ἔστρωμαι σαι ται. part. præt. paſſ. ἐστρωμένος η ον ſtratus.

Στυγητὸς ἡ ὸν odioſus a um. ἀ στυγέω ῶ odio proſequor. F. ήσω. Th. στὺξ στυγὸς ἡ.

Στυγνάζω triſtis ſum, contriſtor. per metaphoram dicitur ὁ οὐρανὸς στυγνάζων Matth. 16. 3. quod nubibus obductum hominibus appareat infenſum & minax. Fut. άσω. a. 1. ἐστύγνασα. part. a. 1. στυγνάσας αντος ὁ, ἀ στυγνὸς ἡ ὸν odioſus, inviſus. item, triſtis. ἀ στύγος εος τὸ odium. στυγέω ῶ odio habeo.

Στύλος ου ὁ columna. item graphium, γραφεῖον ου τό.

Στωϊκὸς ἡ ὸν Stoicus a um. ἀπὸ τῆς στοᾶς Stoici ſic dicti ab ambulacro ſeu porticu, ubi in æſtu captantes frigora & umbram, deambulando diſputabant, cujus ſectæ author traditur fuiſſe Zeno.

Σὺ tu Doricè τύ. pronomen g. o.

Συγγενὴς έος ὁ ἡ conſanguineus a. ex σὺν & γένος εος τὸ genus, proſapia. ν mutato in γ εὐφωνίας ἕνεκα.

Συγγένεια ας ἡ cognatio. generis & ſanguinis communio.

Συγγνώμη ης ἡ *venia. item* conceſſio. ἀ συγγι-
γνώσκω *ignoſco. F.* συγγνώσομαι. *P.* συνέγνωκα.
a. 2. συνέγνων ως ω. *a. 2. imperat.* σύγγνωθι.

Συγκάθημαι conſideo. *ex* σὺν & κάθημαι *ſedeo.*
vide ſuprà.

Συγκαθίζω unà colloco, *item* unà ſedeo. *a. 1.*
act. συνεκάθισα. *part. a. 1. act.* συγκαθίσας αυ-
τὸς ὁ, *ex* σὺν & καθίζω. *vide ſuprà.*

Συγκακοπαθέω ῶ *ſum particeps afflictionum,*
unà patior. *F.* ήσω. *P.* συγκεκακοπάθηκα. *ex*
σὺν & κακοπαθέω. *vide ſuprà.*

Συγκακουχέω ῶ *unà malè vexo. F.* ήσω. *P.* συγκε-
κακούχηκα. *praſ. paſſ.* συγκακουχέομαι οῦμαι unà
malè vexor. *vide ſuprà* κακουχέω.

Συγκαλέω ῶ cónvoco. *F.* έσω. *P.* συγκέκληκα.
a. 1. συνεκάλεσα. *praſ. med.* συγκαλέομαι οῦμαι
cónvoco. aor. 1. med. συνεκαλεσάμην ω ατο.

Συγκαλύπτω *operio. F.* ψω. *P.* συγκεκάλυφα. *prat.*
paſſ. συγκεκάλυμμαι. *part. prat. paſſ.* συγκεκα-
λυμμένος η ον *opertus, tectus.*

Συγκάμπτω incurvo. *Fut.* ψω. *P.* συγκέκαμφα.
a. 1. act. συνέκαμψα. *a. 1. act. imperat.* σύγ-
καμψον άτω, *Rom.* 11. 10. νῶτον αὐτῶν σύγ-
καμψον, *tergum eorum incurva.*

Συγκαταβαίνω unà deſcendo. *a. 2.* συγκατέβην
ης η. *part. a. 2. act.* συγκαταβὰς άντος ὁ.

Συγκατατίθεμαι aſſentior *Luc.* 23. 51. οὐ συγκα-
τατεθειμένος (*part. prat. paſſ.*) τῇ βουλῇ, *non*
aſſenſus fuerat conſilio.

Συγκατάθεσις εως ἡ conſenſio.

Συγκα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Συγκαταψηφίζω *unà damno. item unà eligo.* F. ίσω. P. συγκατεψήφικα. *præſ. paſſ.* συγκαταψηφίζομαι communibus calculis állegor. *aoriſt.* 1. *paſſ.* συγκατεψηφίσθην ης η *communibus calculis allectus fui.* ψῆφος ου ἡ *calculus.* ψηφίζω *calculis computo. item decerno, ſtatuo.*

Συγκεράννυμι contempero. *Futur.* συγκεράσω. *a.* 1. *act.* συνεκέρασα ας ε. *præt. act.* συγκεκέρακα. *præt paſſ.* συγκέκραμμαι. *part. præt. paſſ.* συγκεκραμμένος η ον *contemperatus, unà permiſtus.*

Συγκινέω ῶ commoveo. F. ήσω. *a.* 1. συνεκίνησα ας ε. P. συγκεκίνηκα.

Συγκλείω concludo. F. είσω. P. συγκέκλεικα. *a.* 1. *act.* συνέκλεισα. *præt. paſſ.* συγκέκλεισμαι σαι σται. *part. præt. paſſ.* συγκεκλεισμένος η ον.

Συγκληρονόμος ου ὁ ἡ cohæres. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα *gentes cohæredes. tanquam adjectivum accipitur.*

Συγκοινωνὸς ου ὁ ἡ particeps, conſors.

Συγκοινωνέω ῶ una ſum particeps, *commercium habeo, unà communico, cum Dat. Fut.* ήσω. P. συγκεκοινώνηκα. *a.* 1. συνεκοινώνησα. *part. a.* 1. συγκοινωνήσας αντος ὁ.

Συγκομίζω unà effero. F. ίσω. *a.* 1. συνεκόμισα ας ε αν. P. συγκεκόμικα. *ex* σὺν & κομίζω *fero.*

Συγκρίνω cómparo, conjungo. F. συγκρινῶ. *aor.* 1. συνέκρινα. *a.* 1. *act. infin.* συγκρῖναι. 2 *Cor.* 10. 12.

Συγκύπτω *deorſum aſpicio* (ἀ κύπτω *pronus ſum, inclino me, demitto oculos, ſum capite obſtípo, incurvo me deorſum.*) F. ψω. P. συγκέκυφα. *Refertur verò ad viſum.*

Συγκυρία ας ἡ caſus. ἀ συγκύρω *coíncido. ex* σὺν & κύρω *incido.* F. κύρσω. *aor.* 1. ἔκυρσα. *vel* ἀ συγκυρέω ῶ *evenio, convenio, pertineo.*

Συγχαίρω gratulor *cum Dat. imperf.* συνέχαιρον ες ε. F. 2. *med.* συγχαροῦμαι *Gen.* 21. *v.* 6. *gratulabor. a.* 2. *paſſ.* συνεχάρην ης η. *gratulatus ſum. a.* 2. *paſſ. imperat.* συγχάρηθι ήτω ητε *gratulare.*

Συγχέω *propriè confundo. item* cóncito *turbam, ubi omnis generis homines promiſcuè confluunt.* F. συγχεύσω. *a.* 1. συνέχεα. *aor.* 2. συνέχεον ες ε, *Act.* 21. 27.

Συγχράομαι ῶμαι *cum Dat.* commercium habeo cum aliquo. *F.* ήσομαι. *P.* συγκέχρημαι.

Συγχύνω & συγχύω *propriè* confundo. *F.* ύσω. *P.* συγκέχυκα. *a.*2.*act.* συνέχυνον ες ε. *Act.*9.22. *diſputando pudefeci, ſuperavi. præt.paſſ.* συγκέχυμαι σαι ται *conturbatus fui. part. præt. paſſ.* συγκεχυμένος η ον *confuſus a um. a.* 1. *paſſ.* συνεχύθην ης η.

Σύγχυσις εως ἡ confuſio.

Συζάω ῶ unà vivo. *præſ. infin.* συζῆν *pro* συζᾷν *Atticè. ex* σὺν & ζάω. νῦ *abjecto ob ſeq. duplicem conſonantem* δυσφωνίας ἕνεκα, *ne trium conſonarum concurſu pronuntiatio redderetur difficilior.* F. συζήσω. P. συνέζηκα.

Συζυ-

Συζδυγνύω *vel* συζδύγνυμι conjungo. *Fut.* συζδύξω. *aoriſt.* 1. συνέζδυξα. *Præt.* συνέζδυχα. *præt.paſſ.* συνέζδυγμαι. *part. præt.paſſ.* συνεζδυγμένος η ον.

Συζητέω ῶ mutuò quæro, *Luc.* 22. 23. *Ezech.* 1. *v.* 11. diſcepto, *diſputo. imperf.* συνεζήτεον ουν, εες εις, εε ει. *F.* ήσω. *P.* συνεζήτηκα. *aor.* 1. συνεζήτησα.

Συζήτησις εως ἡ diſputatio, diſceptatio.

Συζητητὴς οῦ ὁ diſquiſitor, diſputator.

Σύζυγος ου ὁ ἡ *ejuſdem jugi particeps*, ſocius a.

Συζωοποιέω ῶ unà vivifico. *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* συνεζωοποίησα. *P.* συνεζωοποίηκα.

Συκέη ῆ, έης ῆς ἡ ficus *arbor.*

Σῦκον ου τὸ ficus *fructus.*

Συκάμινος ου ἡ ſycomórus, *nomen arboris.*

Συκομωρέα ας ἡ idem. *ex* συκέη ῆ *ficus & μορέα ας ἡ morus , ubi quandoque pro* ο μικρὸν *ſcribitur* ω μέγα.

Συκοφαντέω ῶ *propriè, defero ſeu indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant abſque vectigali expenſo. per ſyn. ſpeciei* calumnior. *F.* ήσω. *P.* σεσυκοφάντηκα. *aor.* 1. *act.* ἐσυκοφάντησα. *à* συκοφάντης ου ὁ *ſycophanta, calumnioſus delator. ex* σῦκον ου τὸ *ficus &* φαίνω *in lucem profero, indico, facio apparere.*

Συλάω *vel* έω ῶ ſpolio. *Fut.* ήσω. *P.* σεσύληκα. *aoriſt.* 1. ἐσύλησα. *Them.* σύλη ης ἡ *præda, ſpolium.*

Συλαγωγέω ῶ *prædas ago, abduco,* deprædor.

ex σύλη ης ἡ *vel* σῦλον ȣ τὸ *præda*, & ἄγω *duco.*

Συλλαλέω ῶ colloquor *cum Dat.* (*ex* σὺν *cum*, & λαλέω *loquor*) *Fut.* ήσω. *P.* συλλελάληκα. *a.* 1. συνελάλησα *Luc.* 22. 4. *part. aor.* 1. *act.* συλλαλήσας αν]Θ ὁ.

Συλλαμβάνω comprehendo. *F.* συλλήψομαι *concipiam. P.* συνείληφα. *part. præt. act.* συνειληφὼς ῦια ὸς, *Luc.* 1. 36. *a.* 2. *act.* συνέλαβον *concepi, comprehendi. præſ. med.* συλλαμβάνομαι *cum Dat.* opitulor, auxilior. *a.* 1. *paſſ.* συνελήφθην *conceptus fui. a* 2. *med.* συνελαβόμην ȣ ετο adjúvi, *cum Dat. Luc.* 5. *v.* 7. comprehendi, *cum Accuſ. Actor.* 26. 21.

Συλλέγω colligo. *Fut.* συλλέξω. *P.* συλλέλεχα. *a.* 1. *act.* συνέλεξα. *a.* 1. *imperat.* σύλλεξον άτω ατε. *aor.* 1. *ſubj.* συλλέξω ῃς ῃ ωσι. *præſ. paſſ.* συλλέγομαι *colligor.*

Συλλογίζομαι ratiocinor. *Fut.* ίσομαι, *Atticè* ιȣμαι. *a.* 1. *med.* συνελογισάμην ω ατο.

Συλλυπέομαι ȣμαι condoleo, *condoleſco.*

Συμβαίνω evenio. *imperf.* συνέβαινον. *F.* συμβήσομαι. *a.* 2. συνέβην ης η. *P.* συμβέβηκα. *part. præt. act.* συμβεβηκὼς ότΘ ὁ.

Συμβάλλω diligenter conſidero, *Luc.* 2. 19. confero, *Act.* 4. 15. *item*, congredior cum aliquo, *Actor.* 17. 18. *F.* συμβαλῶ. *a.* 2. *act.* συνέβαλον. *aor* 2. *infinit.* συμβαλεῖν confligere. *Luc* 14. *v.* 31. *Act.* 20. *v.* 14. ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν, *ut autem* conjunxit *ſeſe nobiſcum.*

P. συμ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

P. συμβέβληκα. *aor. 2. med.* συνεβαλόμην ου ετο *cum Dat.* cóntuli, *Act.* 18. 27. *præt. med.* συμβέβολα, *unde eſt* σύμβολον ου τὸ *ſignum, teſſera militaris, qua ſocii ab hoſtibus dignoſcuntur.*

Συμβασιλεύω unà regno. F. εύσω. *a.* 1. συνεβασίλευσα. *aor.* 1. *act. ſubj.* συμβασιλεύσω ῃς ῃ ωμεν. P. συμβεβασίλευκα.

Συμβιβάζω inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo. *Fut.* συμβιβάσω εις ει *inſtruam. a.* 1. συνεβίβασα. *præſ. paſſ.* συμβιβάζομαι *compingor. aor.* 1. *paſſ.* συνεβιβάσθην ης η. *part. aor.* 1. *paſſ.* συμβιβασθεὶς έντος ὁ *compactus. ex* σὺν *cum &* βιβάζω *facio aſcendere. Th.* βαίνω *ſcando, eo.*

Σύμβουλος ου ὁ qui eſt à conſilio. *ex* σὺν *&* βουλὴ ῆς ἡ *conſilium,* νῦ *mutatur in* μῦ, εὐφωνίας ἕνεκα. συμβουλευτὴς οῦ ὁ *idem.*

Συμβουλεύω *ineo conſilium*, ſimul conſulto, *do conſilium.* F. εύσω. *a.* 1. *act.* συνεβούλευσα ας ε. *part. aor.* 1. *act.* συμβουλεύσας αντος ὁ. *aor.* 1. *med.* συνεβουλευσάμην ω ατο, αντο *Matt.* 26. 4. *ſimul conſultarunt.*

Συμβούλιον ου τὸ conſilium. *item* ſenatores, *Actor.* 25. 12.

Συμμαθητὴς οῦ ὁ condiſcipulus.

Συμμαρτυρέω ῶ *unà teſtimonium reddo*, unà teſtor. F. ήσω. *aor.* 1. συνεμαρτύρησα. *præt. act.* συμμεμαρτύρηκα. *præſ. med.* συμμαρτυρέομαι οῦμαι unà teſtor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Συμμερίζομαι unà partem capio, **ich genieſſe mit** / *cum Dat. idem quod* συμμετέχω *cum Genit. unde eſt*

Συμμέτοχος ου ὁ ἡ conſors, *unà particeps.*

Συμμιμητὴς οῦ ὁ ſimul imitator.

Σύμμορφος ου ὁ ἡ conformis.

Συμμορφόω ῶ *conformo. Fut.* ώσω. *P.* συμμεμόρφωκα. *præſ. paſſ.* συμμορφόομαι οῦμαι conformor.

Συμπαθὴς έος ὁ ἡ *ad verb. compatiens, cóndolens*, **mitleidig** / mutuo dolorum ſenſu affectus.

Συμπαθέω ῶ *cum Dat. vi præpoſitionis* σὺν, *ad verbum compatior. Sed vox illa non eſt Latina. verti poteſt* condoleo, unà patior. *F.* ήσω. *a.* 1. συνεπάθησα. *a.* 1. *imperat.* συμπάθησον άτω ατε. *aor.* 1. *act. infinit.* συμπαθῆσαι.

Συμπαραγίνομαι unà accedo, adſum. *F.* συμπαραγενήσομαι. *a.*2.*med.* συμπαρεγενόμην ου ετο.

Συμπαρακαλέομαι οῦμαι communem conſolationem percipio. *a.* 1. *paſſ.* συμπαρεκλήθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. infin.* συμπαρακληθῆναι *mutuâ erigi conſolatione. Activum eſt* συμπαρακαλέω ῶ *unà conſólor.*

Συμπαραλαμβάνω ſimul aſſumo. *a.*2. *act.* συμπαρέλαβον ες ε. *a.*2.*act. infin.* συμπαραλαβεῖν. *part. aor.* 2. συμπαραλαβὼν όντος ὁ. *F.* συμπαραλήψομαι.

Συμπαραμένω unà permaneo. *F.* συμπαραμενῶ. *a.* 1. συμπαρέμεινα. *P.* συμπαραμεμένηκα.

Συμ-

Συμπάσχω ſimul patior. *aor.* 2. συνέπαθον. *præt. med.* συμπέπονθα.

Συμπέμπω *unà mitto. F.* ψω. *a.* 1. συνέπεμψα.

Συμπεριλαμβάνω *amplector. F.* συμπεριλήψομαι. *a.* 2. *act.* συμπεριέλαβον. *part. a.* 2. *act.* συμπεριλαβὼν ὄντος ὁ complexus.

Συμπίνω bibo cum *aliquo, cum Dat. F.* συμπώσω. *P.* συμπέπωκα. *a.* 2. συνέπιον ες ε,

Συμπληρόω ῶ *compleo. F.* ώσω. *P.* συμπεπλήρωκα. *præſ. paſſ.* συμπληρόομαι ῦμαι *Act.* 2. 1. ἐν τῷ συμπληροῦσθαι (*præſ. paſſ. infinit.*) *in compleri, h. e. quum adveniſſet dies ille. imperf. paſſ.* συνεπληροόμην ούμην, όου οῦ, έετο οῦτο. 3. *pl.* όοντο οῦντο. *Luc.* 8. 23.

Συμπνίγω ſuffóco. *imperf.* συνέπνιγον *coarctabam Luc.*8.42. *F.* ίξω. *P.* συμπέπνιχα. *a.* 1. *act.* συνέπνιξα, *Marc.* 4. 7. *præſ. paſſ.* συμπνίγομαι *ſuffócor.*

Συμπολίτης ου ὁ concivis, **mitbürger.**

Συμπορεύομαι unà proficiſcor *cum Dat. item* convenio. *imperf. med.* συνεπορευόμην ου ετο. *F.* συμπορεύσομαι. *a.*1. *paſſ.* συνεπορεύθην ης η.

Συμπόσιον ου τὸ convivium. diſtinctio ordinum eorum, qui accubuerant, *Marc.* 6. 39. συμπόσια συμπόσια, *repetitur hæc vox more Hebræorum, qui carent diſtributivis. Sic Marc.* 6. *v.* 7. δύο δύο *h. e. binos.*

Συμπρεσβύτερος ου ὁ unà presbyter.

Συμφάγω cómedo. *F.* συμφάγομαι. *aor.* 2. συνέφαγον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Συμφέρω conduco, proſum. συμφέρον οντος τὸ *præſ. part. act. g. n. commodum. F.* συνοίσω. *aor.* 1. *act.* συνήνεγκα *comportavi. part. a.* 1. *act.* συνενέγκας αντος ὁ.

Σύμφημι *propriè, unà loquor, & per metonymiam effecti* conſentio, *cum Dat. aoriſt.* 2. συνέφην ης η.

Συμφύομαι unà enaſcor. *aor.* 2. *paſſ.* συνεφύην ης η. *part. a.* 2. *paſſ* συμφυεὶς εῖσα έν.

Σύμφυτος ου ὁ ἡ unà plantatus a.

Συμφυλέτης ου ὁ contribúlis. *qui eſt ex eadem tribu. ex* σὺν *&* φυλέτης ου ὁ *tribúlis. Thema* φυλὴ ῆς ἡ *tribus.*

Σύμφωνος ου ὁ ἡ *propriè, conſonus. per metaph.* concors.

Συμφωνία ας ἡ concentus. φωνὴ ῆς ἡ vox.

Συμφωνέω ῶ *propriè* cóncino, *ex diverſis vocibus unum efficio concentum. Per metaph.* conſentio, communi conſenſu paciſcor. *F.* ήσω. *P.* συμπεφώνηκα. *a.* 1. *act.* συνεφώνησα ας ε *pactus ſum, Matth.* 20. 13. οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι, *nónne denario pactus es mecum? aor.* 1. *paſſ.* συνεφωνήθην ης η. *Act.* 5. 9. συνεφωνήθη ὑμῖν, *convénit inter vos.*

Συμφώνησις εως ἡ concordia.

Συμψηφίζω *cómputo,* **ich rechne.** *F.* ίσω. *aor.* 1. συνεψήφισα ας ε, αν. *P.* συνεψήφικα. *Th.* ψῆφος ου ἡ *calculus.* ψηφίζω *calculis cómputo.*

Σύμψυχος ου ὁ ἡ unanimis.

Σὺν *præpoſitio,* cum, *regit ſolum Dativum, Philip.*

lip. 1. 23. σὺν Χριστῷ εἶναι, *cum* CHRISTO *eſſe.* apud, *Luc.* 1. 56. ἔμεινε σὺν αὐτῇ, *manſit apud illam.* præter, *Luc.* 24. 21. *Act.* 28 21. σὺν πᾶσι τούτοις, *præter omnia hæc.*

Συνάγω colligo, cóngrego. *F.* συνάξω. *a.* 2. *act.* συνήγαγον *congregavi.* 2. *pl.* συνηγάγετε *hoſpitio excepiſtis. a.*2 *imperat.* συνάγαγε *collige. a.*2. *ſubj.* συναγάγω ῃς ῃ. *part. a.* 2. *act.* συναγαγὼν οῦσα όν. *P.* συνῆχα. *præſ.paſſ.* συνάγομαι *congregor. præt. paſſ.* συνῆγμαι ξαι κται. *part. præt. paſſ.* συνηγμένος η ον *congregatus. a.* 1. *paſſ,* συνήχθην ης η, *part.a.*1.*paſſ* συναχθεὶς ένθος ό. *fut.* 1. *paſſ.* συναχθήσομαι *congregabor. præt. med.* συνήγαγα, *unde mutato* η *augmento in* α, *&* *medio* α *in* ω, α *in fine in* η, *eſt*

Συναγωγὴ ῆς ἡ Synagóga, *Conventus, Schola, Matth.* 13. *verſ.* 6. conventus civilis, *Matth.* 10. 17.

Συναγωνίζομαι unà certo. *F.* ίσομαι. *P.* συνηγώνισμαι. *aor.* 1. *med.* συνηγωνισάμην ω ατο. *a.* 1. *med. infin.* συναγωνίσασθαι.

Συναθλέω ῶ unà certo. *F.* ήσω. *P.* συνήθληκα. *a.* 1. *act.* συνήθλησα ας ε.

Συναθροίζω cóngrego. *F.* ίσω. *P.* συνηθροίκα. *a.*1. *act.* συνηθροίσα. *part. a.* 1. *act.* συναθροίσας αντος ό. *præt. paſſ.* συνηθροίσμαι. *part præt. paſſ.* συνηθροισμένος η ον *congregatus.*

Συνθρύπτω confringo, *Act* 21. 13. *comminuo, emollio, enervo, affligo. F.* ψω. *a.* 1. συνέθρυψα. *P.* συντέθρυφα. *vide* τρυφή.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Συναίρω confero. F. συναρῶ. P. συνῆρκα. *aor.* 1. συνῆρα. *a.* 1. *act. infin.* συνᾶραι.

Συναιχμάλωτος ου ὁ ἡ concaptivus a.

Συνακολουθέω ῶ unà ſequor. F. ήσω. P. συνηκολούθηκα. *a.* 1. συνηκολούθησα.

Συναλίζω *cóngrego.* F. ίσω. P. συνήλικα. *part. præſ. paſſ.* συναλιζόμενος *veniens in cœtum, conveniens. Th.* ἅλις ſatis *Adv. hinc* ἁλίζω *congrego.* ἁλία ας ἡ *cœtus, q. d. ubi ſatis hominum eſt.*

Συναναβαίνω unà aſcendo. *a.* 2. συνανέβην ης η. *part. a.* 2. *act.* συναναβὰς άντος. *in Dativo pl.* συναναβᾶσι. συναναβᾶσα ης ἡ, *in nominat. pl.* συναναβᾶσαι, *quæ unà aſcenderant.*

Συνανάκειμαι unà accumbo. *imperf.* συνανεκείμην σο το. 3. *pl.* συνανέκειντο. *part. præſ.* συνανακείμενος η ον.

Συναναμίγνυμι *unà commiſceo. Fut.* συναναμίξω. *a.* 1. *act.* συνανέμιξα. *paſſ. præſ.* συναναμίγνυμαι commiſceor *cum Dat.* 1 *Cor.* 5. 9. μὴ συναναμίγνυσθαι (*præſ. paſſ. infinit.*) τοῖς πόρνοις, *non commiſceri cum ſcortatoribus, h. e. fugere eorum conſuetudinem.*

Συναναπαύομαι unà refocillor. F. αύσομαι.

Συναντάω ῶ occurro *cum Dat. Fut.* 1. συναντήσω. *part. fut.* 1. συναντήσων όντος ὁ. *a.* 1. *act.* συνήντησα. *part. aor.* 1. συναντήσας αντος ὁ. *vide* ἀπαντάω.

Συνάντησις εως ἡ occurſus.

Συναντιλαμβάνομαι viciſſim juvo, opem fero

cum

cum Dat. *aor.* 2. *med.* συναντελαβόμην ου ετο. *a.* 2. *med. ſubj.* συναντιλάβωμαι ῃ ηται.

Συναπάγω *ſimul abripio.* F. ξω. P. συναπῆχα. *præſ. paſſ.* συναπάγομαι, Rom. 12. 16. τοῖς ταπεινοῖς (*part. præſ. paſſ*) συναναπαγόμενοι, *humilibus obſecundantes. h. e. iis ſeſe attemperantes. aor.* 1. *paſſ.* συναναπήχθην ης η *ſimul abreptus fui. part. a.* 1. *paſſ.* συναναπαχθεὶς έντος ὁ *unà abreptus.*

Συναποθνήσκω unà morior *cum* Dat. *aor.* 2. *act.* συναπέθανον ες ε. *aor.* 2. *act. infin.* συναποθανεῖν.

Συναπόλλυμι *unà perdo.* συναπόλλυμαι unà pereo. *a.* 2. *med.* συναπωλόμην ου ετο.

Συναποστέλλω unà mitto, ablégo. F. συναποστελῶ. *aor.* 1. *act.* συναπέστειλα. P. συναπέσταλκα.

Συναρμολογέω ῶ *congruenter coagmento, congruente proportione conſtruo.* F. ήσω. P. συνηρμολόγηκα. *part. præſ. paſſ.* συναρμολογεόμενος ούμενος, εομένη ουμένη congruenter coagmentatns a. *ex* σὺν *&* ἁρμολογέω ῶ *aptè concinno, compingo. & hoc ex* ἁρμὸς *compages pro* ἀρμὸς οῦ ὁ *ex* ἄρω, ἄρειν *aptare.* F. ἀρῶ. P. ἦρκα. *præt. paſſ.* ἦρμαι, *unde mutato ſpiritu eſt* ἁρμός.

Συναρπάζω unà abripio. F. άσω. P. συνήρπακα. *pluſq. perf.* συνηρπάκειν εις ει. *aor.* 1. *act.* συνήρπασα. *part. aor.* 1. *act.* συναρπάσας αντος ὁ. *aor.* 1. *paſſ.* συνηρπάσθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* συναρπασθεὶς έντος ὁ *abreptus.*

Συναυ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Συναυξάνω *ſimul augeo, facio creſcere. F.* συναυξήσω. P. συνηύξηκα. συναυξάνομαι unà creſco. *præſ. paſſ. infin.* συναυξάνεσθαι.

Συνδέω *unà vincio. F.* ήσω. *P.* συνδέδεκα. *præt. paſſ.* συνδέδεμαι. *part. præſ. paſſ.* συνδεδεμένος unà vinctus.

Σύνδεσμος ου ὁ nexus, vinculum.

Συνδοξάζω *ſimul glorifico. F.* άσω. *P.* συνδεδόξακα. *a.* 1. *paſſ.* συνεδοξάσθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* συνδοξασθῶ ῇς ῇ ῶμεν *ſimul glorificemur.*

Σύνδουλος ου ὁ ἡ conſervus a.

Συνδρομὴ ῆς ἡ concurſus. *à* συντρέχω. *vide infrà.*

Συνεγείρω unà excito. *F.* συνεγερῶ. *a.* 1. συνήγειρα ας ε. *a.* 1 *paſſ.* συνηγέρθην ης η, ητε.

Συνέδριον ου τὸ conſeſſus *ſcil. judicum. ex* σὺν & ἕδρα ας ἡ *ſella. Hæc vox Græca à Syris ſcribitur* סַנְהֶדְרִין *ſanhedrin. vocatur etiam* πρεσβυτέριον *Act.* 22. 5.

Συνείδω *inuſit. unde. a.* 2. *infin.* συνιδεῖν perſpicere, conſiderare. *& part. a.* 2. συνιδὼν όντος ὁ. *præt. med.* σύνοιδα conſcius mihi ſum. 1 *Cor.* 4. 4. οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα, *nullius rei mihi conſcius ſum.*

Συνειδὼς ότος ὁ *conſcius. part. præt. act. contracti. in fœm. g.* συνειδυῖα ας ἡ, *Act.* 5. 2. *à* συνείδημι. *vide ſuprà* εἰδέω.

Συνείδησις εως ἡ conſcientia.

Σύνειμι ſum cum *alio, cum Dat. imperf.* συνῆν *Luc.* 9. 18. *F.* συνέσομαι. *præſ. infin.* συνεῖναι. *part. præſ.* συνὼν όντος ὁ.

Συνεισέρ-

Συνεισέρχομαι unà introeo, *cum Dat. a. 2.* συνεισῆλθον ες ε.

Συνέκδημος ȣ ὁ ἡ ſocius peregrinationis. *ex* σὺν *&* ἔκδημος ȣ ὁ ἡ *foris agens, abſens à popularibus ſuis, vide* ἐκδημέω.

Συνέκλεκτος ȣ ὁ ἡ unà electus a.

Συνελαύνω compello is. *F.* συνελάσω. *aor. 1. act.* συνήλασα *cómpuli. ex* σὺν *&* ἐλαύνω.

Συνεπιμαρτυρέω ῶ teſtimonium præbeo. *Futuro* ήσω. *P.* συνεπιμεμαρτύρηκα.

Συνέπομαι comitor, *cum Dat. ex* σὺν *cum, &* ἕπομαι *ſequor. imperf. med.* συνειπόμην ȣ ετο, *Act.* 20. 4.

Συνεργὸς ȣ ὁ adjutor, adminiſter, collega. *ex* σὺν *cum &* ἔργον *opus, officium. qui nobiſcum verſatur in eodem officio.*

Συνεργέω ῶ unà operor. *imperf.* συνήργεον ȣν, εες εις, εε ει. *augmentum eſt in medio. Fut.* ήσω. *P.* συνήργηκα.

Συνέρχομαι convenio, unà venio. *imperfect.* συνηρχόμην ȣ ετο, *Luc.* 5. *verſ.* 15. *Fut.* συνελεύσομαι. *aoriſt.* 2. συνῆλθον ες ε. *aoriſt.* 2. *act. infin.* συνελθεῖν *conſueſcere, Matth.* 1. *verſ.* 18. *part. aor.* 2. συνελθὼν ȣσα όν. *præt. med.* συνελήλυθα ας ε *convéni, part. præter. med.* συνεληλυθὼς ότος ὁ *pluſquamperf.* συνεληλύθειν εις ει.

Συνεσθίω veſcor cum *aliquo. imperf.* συνήσθιον ες ε.

Σύνεσις εως ἡ intelligentia. *à* συνίημι *intelligo.*

Συνετὸς ȣ ὁ *intelligens.*

Συνιδ-

Συνευδοκέω ῶ conſentio, unà volo, applaudo. *cum Dat. F.* ήσω. *P.* συνευδόκηκα.

Συνευωχέομαι οῦμαι unà epulor *cum Dativ. vi præpoſitionis* σὺν. *compoſ. ex* σὺν *&* εὐωχέω ῶ *convivio excipio.* εὐωχέομαι οῦμαι *convivor, epulor. à nomine* εὐωχία ας ἡ *convivium, epulum, quod eſt ab* εὖ ἔχειν *bene habere, lætum eſſe.*

Συνεφίστημι unà inſurgo. *Fut.* συνεπιστήσω. *a.* 2. συνεπέστην ης η.

Συνέχω conſtringo, 2 *Cor.* 5. 14. unà teneo, *Luc.* 8. 45. *F.* συνέξω *conſtringam. P.* συνέσχηκα. *aor.* 2. συνέσχον ες ε *compreſſi. præſ. paſſ.* συνέχομαι *coarctor, conſtringor. imperf. paſſ.* συνειχόμην ου ετο *angebar, tenebar, numine afflabar.* ὁ κατεχόμενος *quandoque idem quod* θεοφορούμενος, καὶ ἐνθουσιάζων, *Act.* 18. 5.

Συνήδομαι delector, *cum Dat.*

Συνήθεια ας ἡ conſuetudo, *ab Adj.* συνήθης εος ὁ ἡ *conſuetus a. ex* σὺν *&* ἦθος εος τὸ *mos, conſuetudo.*

Συνηλικιώτης ου ὁ *Gal* 1. 14. (*idem quod* συνήλικος ου ὁ ἡ *Dan.* 1. 10. *&* συνῆλιξ ικος ὁ ἡ) *coætaneus*, coævus, æqualis. *ex* σὺν *cum, &* ἡλικία ας ἡ *ſtatura, ætas. Them.* ἡλίκος η ον *quantus a um.*

Συνθάπτω unà ſepélio. *Fut.* ψω. *P.* συντέθαφα. *a.* 2. συνέταφον. *a.* 2. *paſſ.* συνετάφην ης η conſepultus fui. *part. a.* 2. *paſſ.* συνταφεὶς έντος ὁ *conſepultus.*

Συνθλάω

Συνθλάω conquaſſo, confringo. F. άσω. a. 1. συνέθλασα. P. συντέθλακα. præt. paſſ. συντέθλασμαι. a. 1. paſſ. συνεθλάσθην. Fut. 1. paſſ. συνθλασθήσομαι ῃ εται conquaſſabor.

Συνθλίβω cómprimo. F. ψω. P. συντέθλιφα. imperf. συνέθλιβον ες ε.

Συνθρύπτω propriè, deliciis frango, effœmino. item comminuo. Fut. ψω. P. συντέθρυφα. vide infrà τρυφή.

Συνιδεῖν vide συνείδω.

Συνίημι propriè committo. item intelligo. 3. pl. συνιοῦσι intelligunt pro συνιέουσι ad formam ποιέουσι à verbo συνιέω. Sic Roman. 3. v. 11. συνιῶν (pro συνιεὶς ἔντος ὁ) part. præſ. ad formam ποιῶν pro ποιέων. præſ. imperat. συνίεθι έτω. 2. pl. συνίετε intelligite. præſ. ſubj. συνιῶ ῇς ῇ ῶσι, Luc. 8. 10. præſ. infin. συνιέναι, Luc. 24. 45. F. συνήσω εις ει ουσι. P. συνῆκα. aor. 2. συνῆν ης η. a. 2. imperat. σύνες Dan. 10. 11. συνέτω Ier. 9. v. 11. 2. pl. σύνετε Pſal. 50. 23. aor. 2. ſubj. συνῶ ῇς ῇ ῆτε Matth. 13. v. 14. Actor. 28. 26. Tenendum hoc verbum duobus modis conjugari, vel tanquam à συνίημι vel à συνιέω. part. a. 2. συνιών Matth. 13. 23. à συνιέω. utrimque tamen diſpiciendum, quid uſus ferat. Sic Prov. 21. 11. συνιεῖ pro συνίησι Ier. 9. 23. συνιεῖν pro συνιέναι &c. ex σὺν & ἵημι mitto.

Συνιστάνω commendo cum Accuſ.

Συνίστημι conſtituo, Rom. 3. v. 5. commendo,

Rom. 16. 1. part. præſ. συνιςῶν *pro* συνιςάων *tanquam à* συνιςάω ῶ, 2 *Cor.* 4. *v.* 2. συνιςῶντες ἑαυτοὺς, *commendantes nos ipſos. F.* συςήσω. *P.* συνέςηκα *&* *Doricè* συνεςακα. conſiſto. *Coloſſ.* 1. *v.* 17. *part. præt. act.* συνεςὼς *pro* συνεςηκὼς, *in f. g.* συνεςῶσα *conſiſtens.* 2 *Pet.* 3. 5. *aor.* 1. *act.* συνέςησα *teſtatum feci.* 2 *Cor.* 7. 11. *præſ. paſſ. infin.* συνίςαϑαι *commendari.* 2 *Cor.* 12. 11. *à præſ. paſſ. indic.* συνίςαμαι σαι ται *commendor.*

Συνοδία ας ἡ comitatus, *iter commune. ex* σὺν *cum* *&* ὁδὸς ου ἡ *via.*

Συνοδεύω iter facio cum *aliquo. Futur.* εύσω. *P.* συνώδευκα.

Σύνοιδα *&* συνειδὼς *vide ſuprà in* συνείδω.

Συνοικέω ῶ unà verſor, *unà habito. Fut.* ήσω. *P.* συνῴκηκα.

Συνοικοδομέω ῶ *unà ædifico. Fut.* ήσω. *P.* συνῳκοδόμηκα. *præſ. paſſ.* συνοικοδομέομαι οῦμαι *unà ædificor.*

Συνομιλέω ῶ unà cólloquor, *cum Dat. F.* ήσω. *P.* συνωμίληκα.

Συνομορέω ῶ confinis ſum, (*ex* σὺν *&* ὅμορος ου ὁ ἡ *conterminus a, quod eſt ex* ὁμοῦ *&* ὅρος ου ὁ *terminus.*) *F.* ήσω. *P.* συνωμόρηκα.

Συνοχὴ ῆς ἡ anxietas. *à* συνέχω *conſtringo.*

Συντάσσω *vel* ττω *propriè, unà cum aliis ordino.* conſtituo. *F.* ξω. *a.* 1. συνέταξα ας ε præcepi *Matth.* 26. *v.* 10. *P.* συντέταχα. *præt. paſſ.* συντέταγμαι ξαι κται.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Συντέλεια ας ἡ conſummatio, finis, *ab adj. inuſ.* συντελὴς έος ὁ ἡ *perfectus a. ex* σὺν *&* τέλος *finis.*

Συντελέω ῶ finio. *F.* συντελέσω *peragam, pangam. a.* 1. *act.* συνετέλεσα ας ε. *P.* συντετέλεκα. *præſ. paſſ.* συντελέομαι οῦμαι. *in infin.* έεσθαι εῖσθαι conſummari. *præt. paſſ.* συντετέλεσμαι. *aor.* 1. *paſſ.* συνετελέσθην ης η. *part. aor.* 1. *paſſ.* συντελεσθεὶς εῖσα έν. *Luc.* 4. 2. *exactus, ad finem perductus a.*

Συντέμνω concído. *Fut.* 1. συντεμῶ. *P.* συντέτμηκα. *præt. paſſ.* συντέτμημαι. *part. præt. paſſ.* συντετμημένος η ον *conciſus a um. præt. med.* συντέτομα.

Συντηρέω ῶ obſervo. *ſemel* revereor *Marc.* 6. *verſ.* 20. *imperf.* συνετήρεον ουν, εες εις, εε ει. *F.* ήσω. *P.* συντετήρηκα. *præſ. paſſ.* συντηρέομαι οῦμαι conſervor.

Συντίθημι conſtituo. *Fut.* συνθήσω. *Pr.* συντέθεικα. *præſ. med.* συντίθεμαι paciſcor, conſentio. *præter. paſſ.* συντέθειμαι. *pluſq. perf.* συνετεθείμην σο το. 3. *pl.* συνετέθειντο *conſtituerant. aor.* 2. *med.* συνεθέμην σο το *pactus ſum, Luc.* 22. 5.

Συντόμως *Adv.* concisè, breviter. *à* σύντομος ου ὁ ἡ *conciſus, à* συντέμνω.

Συντρέχω concurro. *F. med.* συνθρέξομαι. *a.* 2. *act.* συνέδραμον. *præt. med.* συνδέδρομα.

Συντρίβω cóntero, quaſſo, (*ex* σὺν *&* τρίβω *tero, tundo, comminuo.*) *præſ. part.* συντρίβων ουσα.

συντρί-

συντρίβον οντ@ τό. *Fut.* ψω. *P.* συντέτριφα. *a.* 1. συνέτριψα. *part. aor.* 1. *act.* συντρίψας ασα αν. *a.* 2. *act.* συνέτριβον. *præſ. paſſ.* συντρίβομαι conteror, *Apoc.* 2. 27. *præter. paſſ.* συντέτριμμαι. *præt. paſſ. infin.* συντετρῖφθαι *Marc.* 5. 4. *part. perf. paſſ.* συντετριμμένος η ον quaſſatus a um. *aor.* 2. *paſſ.* συνετρίβην ης η. *fut.* 2. *paſſ.* συντριβήσομαι ῃ εται *confringar, Iohan.* 19. 36.

Σύντριμμα ατ@ τό contritio.

Σύντροφ@ ȣ ὁ ἡ unà educatus. *ex* σὺν *&* τρέφω *alo.* συντρέφω *ſimul éduco,* 1 *Reg.* 16. 9.

Συντυγχάνω convenio *cum Dat. a.* 2. συνέτυχον ες ε. *a.* 2. *infin.* συντυχεῖν.

Συνυποκρίνομαι unà ſimulo. *a.* 1. *paſſ.* συνυπεκρίθην ης η.

Συνυπουργέω ῶ (*ex* σὺν *&* ὑπουργέω ῶ *ádjuvo, ex* ὑπουργὸς ȣ ὁ *adjutor , ex* ὑπὸ *&* ἔργον) unà operam confero. *Fut.* ήσω. *Præt.* συνυπούργηκα.

Συνωδίνω *unà parturio, inſtar puerperæ doloribus afficior, crucior. ex* σὺν *&* ὠδίνω *parturio. Th.* ὀδύνη ης ἡ *dolor.*

Συνωμοσία ας ἡ conjuratio. *Act.* 23. 13. συνωμότης ȣ ὁ *conjuratus, confederatus Gen.* 14. 13. *à* συνόμνυμι *conjuro. Fut.* συνομόσω. *P.* συνομώμοκα. *vide* ὄμνυμι.

Σύρω traho *per pavimentum , per ſolum. imperf.* ἔσυρον ες ε, *Act.* 14. 19. *F.* συρῶ. 2 *Sam.* 17. 13. *P.* σέσυρκα. *præt. paſſ.* σέσυρμαι, *unde eſt*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

eſt σύρμα τος τὸ *veſtis caudata matronarum nobilium.*

Σύρτις εως ἡ ſyrtis. *pl.* σύρτεες εις αἱ, *ſunt duo ſinus in mari mediterraneo periculoſiſſimi. à Them.* σύρω *traho, quòd naves attractas aut retineant in arena hærentes, aut prorſus mergant.*

Συσπαράσσω *vel* ττω diſcerpo, *lacero. Fut.* ξω. *a.* 1. συνεσπάραξα. *P.* συνεσπάραχα.

Σύσσημον ου τὸ commune ſignum. *ex* σὺν & σῆμα τος τὸ ſignum.

Σύσσωμος ου ὁ ἡ καὶ τὸ σύσσωμον, ejuſdem corporis. *ex* σὺν & σῶμα *corpus.*

Συστασιαστὴς οῦ ὁ ſocius ſeditionis. στάσις εως ἡ *ſeditio, ab* ἵσταμαι *ſto.* στασιάζω *factionibus contendo. F.* άσω. *P.* ἐστασίακα. στασιαστὴς οῦ ὁ *qui ſeditionem cóncitat.* συστασιαστὴς ου ὁ *ejuſdem conjurationis ſocius.*

Συστατικὸς ἡ ὸν commendatitius a um. *à* συνίστημι *commendo. F.* συστήσω.

Συσταυρόω ῶ *unà crucifigo. F.* ώσω. *P.* συνεσταύρωκα. συσταυρόομαι unà crucifigor. *præt. paſſ.* συνεσταύρωμαι. *a.* 1. *paſſ.* συνεσταυρώθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* συσταυρωθεὶς έντος ὁ.

Συστέλλω *propriè, contraho. item* compono ad ſepulturam , *veſtibus ſepulcralibus obvolvo, quo ſenſu Homerus* Ὀδυσ. ω. 292. *uſus eſt verbo* περιστέλλω, *Actor.* 5. 6. *alii vertunt* ſubtraho, amoveo, corripio. *Fut.* 1. συστελῶ. *F.* 2. συσταλῶ. *P.* συνέσταλκα. *aor.* 1. *act.*

συνέστει-

συνέςαλα. *part. præt. paſſ.* συνεςαλμένος η ον contractus a um.

Συςενάζω unà ſuſpiro, *Rom.* 8. *v.* 22. *Fut.* ξω. *vide* ςενάζω.

Συςοιχέω ῶ eadem ſerie reſpondeo. *Fut.* ήσω. *P.* συνεςοίχηκα.

Συςραλιώτης ȣ ὁ commilito.

Συςρέφω *convolvo in faſcem*, colligo. *F.* ψω. *a.* 1. συνέςρεψα. *part. a.* 1. συςρέψας αντος ὁ. *præt. med.* συνέςροφα, *unde eſt*

Συςροφὴ ῆς ἡ *tumultuoſa & ſeditioſa concio*, concurſus, coïtio.

Συχηματίζω *configúro. Fut.* ίσω. *P.* συνεχημάτικα. *præſ paſſ.* συχηματίζομαι configúror *cum Dat. Rom.* 12. 2.

Σφάττω *vel* σφάζω (*pro* φάζω, *idem quod* φάω ῶ *occído*) macto. *F.* ξω. *P.* ἔσφαγα. *a.* 1. ἔσφαξα. *præt. paſſ.* ἔσφαγμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἐσφάγην ης η. *præt. med.* ἔσφαγα, *unde eſt*

Σφαγὴ ῆς ἡ mactatio, epulum *Iacob.* 5. 5.

Σφάγιον ȣ τὸ victima.

Σφόδρα *Adv.* valde. ἀ σφοδρὸς ȣ ὁ *vehemens.*

Σφοδρῶς idem *Adv. Act.* 27. 18.

Σφραγὶς ῖδος ἡ ſigillum.

Σφραγίζω obſigno. *Fut.* ίσω. *Præt.* ἐσφράγικα. *a.* 1. *act.* ἐσφράγισα. *aor.* 1. *imperat.* σφράγισον άτω. *a.* 1. *ſubj.* σφραγίσω ης η. *præt paſſ.* ἐσφράγισμαι. *part. præt. paſſ.* ἐσφραγισμένος. *a.* 1. *paſſ.* ἐσφραγίσθην ης η. *a.* 1. *med.* ἐσφραγισάμην ω ατο.

Σφυρὸν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Σφυρὸν οῦ τὸ malleolus pedis. *Them.* σφῦρα ας ἡ *malleus, inſtrumentum fabrile.*

Σχεδὸν *Adverb.* (*propriè contiguè. q. d.* ἐχομένως) ferè.

Σχῆμα τος τὸ forma, habitus, geſtus. *Thema* ἔχω. *F.* σχήσω.

Σχίζω findo. *F.* σχίσω. *aor.* 1. ἔσχισα. *a.* 1. *ſubj.* σχίσω ῃς ῃ, ωμεν. *P.* ἔσχικα. *præſ paſſ* σχίζομαι *findor. dividor. præt paſſ.* ἔσχισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐσχίσθην ης η, *ſciſſus fui.*

Σχίσμα τος τὸ fiſſura, diſſidium.

Σχοινίον ου τὸ funis, funiculus. *Th.* σχοῖνος ου ὁ *juncus. item funis ex junco plexus.*

Σχολάζω *otior,* vaco, *cum Dat.* 1 *Cor.* 7. 5. *Futuro* άσω. *Pr.* ἐσχόλακα. σχολαστὴς οῦ ὁ *otioſus,* Exod 5. 17. σχολασταί ἐστε *otioſi eſtis. Th.* σχολὴ ῆς ἡ *otium. item,* cœtus docentium & diſcentium *ſapientiam & virtutem, iiſque congruenter viventium.*

Σχολὴ ῆς ἡ otium. *item cœtus docentium & diſcentium ſapientiam & virtutem, qui Latinè quoque vocatur* Schola *Act.* 19. 9.

Σώζω ſervo, libero. *F.* σώσω. *P.* σέσωκα. *aor.* 1. ἔσωσα. *aor.* 1. *imperat.* σῶσον άτω. *aor.* 1. *act. ſubj.* σώσω ῃς ῃ. *part. a.* 1. *act.* σώσας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* σώζομαι ſervor, convaleſco, ſanor. *imperf. paſſ.* ἐσωζόμην ου ετο ſanabar. *præt. paſſ.* σέσωσμαι σαι ται *ſanatus fui. a.* 1. *paſſ.* ἐσώθην ης η *ſanatus fui aoriſt.* 1. *paſſ. ſubj.* σωθῶ ῇς ῇ. *aor.* 1. *paſſ. infin.* σωθῆναι *ſanari.*

Act.

Act. 14. *v.* 9. *fut.* 1. *paſſ.* σωθήσομαι *ſervabor. item convaleſcam.*

Σῶμα τος τὸ corpus. σώματα mancipia. *Apoc.* 18.13. *item* σῶμα *idem quod* πτῶμα cadaver, *Luc.* 17.35.

Σωματικὸς ἡ ὸν corporeus a um.

Σωματικῶς *Adv.* corporaliter.

Σωρεύω coacervo. F. εύσω. P. σεσώρευκα. *præt. paſſ.* σεσώρευμαι. *part. præt. paſſ.* σεσωρευμένος η ον *cumulatus a um. Th.* σωρὸς ȣ ὁ *acervus.*

Σωτὴρ ῆρος ὁ ſervator, ſalvator.

Σωτηρία ας ἡ ſalus.

Σωτήριος ȣ ὁ ἡ ſalutifer a, *Tit.* 2.11.

Σωτήριον ȣ τὸ ſalus.

Σώφρων ονος ὁ ἡ temperans, *ex* σόος *ſeu* σάος *contractè* σῶς *ſanus,* & φρὴν ενὸς ἡ *mens. q. d.* σῶς τὴν φρένα, *ſanâ mente præditus.*

Σωφρόνως *Adv.* temperanter.

Σωφρονέω ῶ ſum ſobrius, *ſanâ mente ſum præditus.* F. ήσω. *a.* 1. ἐσωφρόνησα. *a.* 1. *imperat.* σωφρόνησον άτω ατε. P. σεσωφρόνηκα.

Σωφρονίζω doceo ſapere, *bonis moribus imbuo.* F. ίσω. P. σεσωφρόνικα. *præt. paſſ.* σεσωφρόνισμαι, *unde eſt*

Σωφρονισμὸς ȣ ὁ ſanitas animi.

Σωφροσύνη ης ἡ temperantia, ſobrietas. *item* mentis ſanitas, *Act.* 26.25. τῇ μανίᾳ *furori ſeu inſaniæ opponitur. ſic* σωφρονέων ῶν *opponitur* τῷ δαιμονιζομένῳ *Marc.* 5.15. *Luc.* 8.35.

TA.

TA.

TΑβιθὰ ἡ *vide infrà nomina propria.*
Τάγμα τος τὸ ordo. *Th.* τάσσω.

Τακτὸς ἡ ὀν ſtatutus a um, *Act.* 12. 21.

Ταλαίπωρος ου ὁ ἡ *ex* ταλάω ῶ *fero (pro quo uſitatius eſt* τλάω τλῆμι) *&* πῶρος ου ὁ *luctus, q. d. ferens luctum h. e. luctuoſus, per ſyn. ſpeciei* miſer, calamitoſus.

Ταλαιπωρία ας ἡ miſeria.

Ταλαιπωρέω ῶ ſenſu miſeriæ tangor. *Fut.* ήσω. *P.* τεταλαιπώρηκα, *Ier.* 4. 20. *a.* 1. ἐταλαιπώρησα. *aor.* 1. *act. imperat.* ταλαιπώρησον άτω ατε, *Iacob.* 4. 9.

Τάλαντον ου τὸ *propriè ſtatéra, libra vel trútina, lanx. item, quod imponitur trutinandum, & nominatim pondus* 125 *librarum,* talentum.

Ταλαντιαῖος αία αῖον, talentarius a um. *h. e. talentum ſuo pondere æquans.*

Ταλιθὰ κοῦμι *Syriaca vocabula, vertuntur* κοράσιον ἔγειραι *puella ſurge.* ταλιθὰ ἡ *nomen* ἄκλιτον, *Syriacè* טְלִיתָא *telithá,* κοράσιον puella, *à maſculino* טְלִי *teli* puer קוּמִי *ſurge. eſt* 2. *ſing. imperat. Kal. gen. fœm. à R.* קוּם *ſurgere.*

Ταμιεῖον είου τὸ, *vel* ταμεῖον είου τὸ conclave, *à* ταμίας ου ὁ *promus-condus, quæſtor, qui præeſt penui, cellæ frumentariæ aut vinariæ.*

Τανῦν nunc *Adv. Act.* 17. 30. *&* 20. 32.

Τάξις εως ἡ ordo.

Ταπεινὸς ἡ ὸν humilis e. *Euſtathius vult ταπεινὸν dici q. πατεινὸν, quod ſe q. pedibus proculcandum ſubſternat. Sic τάπης quaſi πάτης.*

Ταπεινόω ῶ humilio. *F.* ώσω. *P.* τεταπείνωκα. *a.* 1. *act.* ἐταπείνωσα. *a.* 1. *act. ſubj.* ταπεινώσω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* ταπεινόομαι ῦμαι *humilior. præt. paſſ.* τεταπείνωμαι σαι ται. *aor.* 1. *paſſ.* ἐταπεινώθην. *a.* 1. *paſſ. imperat.* ταπεινώθητι ήτω ητε. *fut.* 1. *paſſ.* ταπεινωθήσομαι ῃ εται.

Ταπείνωσις εως ἡ humiliatio, humilitas.

Ταπεινοφροσύνη ης ἡ humilitas, *modeſtia, animi demiſſio. à nomine* ταπεινόφρων ονος ὁ ἡ *qui eſt animo humili & abjecto. ex* ταπεινὸς *humilis &* φρὴν ενὸς ἡ *mens. cujus animus eſt humilis.*

Ταράσσω *vel* ττω turbo. F. ξω. P. τετάραχα. *a.* 1. *act.* ἐτάραξα ας ε αν. *præſ. paſſ.* ταράσσομαι *turbor. præſ. paſſ. imperat.* ταράσσου έσθω. *præt. paſſ.* τετάραγμαι ξαι κται. *part. præt. paſſ.* τεταραγμένος η ον *turbatus, perturbatus. a.* 1. *paſſ.* ἐταράχθην ης η ησαν.

Ταραχὴ ῆς ἡ turbatio, turbæ.

Τάραχος ου ὁ tumultus.

Ταρταρόω ῶ in tártarum detrudo. *F.* ώσω. *P.* τεταρτάρωκα. *a.* 1. ἐταρτάρωσα. *part. a.* 1. *act.* ταρταρώσας. *à nomine* τάρταρος ου ὁ *locus inferorum profundiſſimus, tártarus, ſic dictus* παρὰ τὸ ταράσσειν *à terrendo, quòd damnatis ſit terrori. in pl. num.* τάρταρα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Τάσσω *vel* ττω *ordino, conſtituo.* F. ξω. P. τέταχα. *aor.* 1. ἔταξα ας ε αν ſtatui, addixi. *præſ. paſſ.* τάσσομαι, *Luc.* 7. *v.* 8. conſtituor. *præt. paſſ.* τέταγμαι ξαι κται. *part. præt. paſſ.* τεταγμένος η ον *ordinatus, prædeſtinatus, Act.* 13. *v.* 48. ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι, *ubi* ἦσαν *præcedit. confer Act.* 20. 13. *a.* 1. *med.* ἐταξάμην ω ατο *conſtitui. part. a.* 1. *med.* ταξάμενος η ον. τάξις εως ἡ *ordo.*

Ταφὴ ῆς ἡ ſepultura. *Th.* θάπτω *ſepelio.*

Τάφος ου ὁ ſepulcrum.

Ταῦρος ου ὁ taurus, *à Chald.* תור. *Syr.* תורא. *taura. Hebr.* שׁוֹר.

Ταυτὰ eadem *pro* τὰ αὐτά. 1 *Theſſ.* 2. 14.

Ταῦτα quod magis eſt, *præſertim,* inprimis. *accipitur adverbialiter*, 1 *Cor.* 6. *v.* 11. *Hebr.* 11. *v.* 12. *vide Lexici Nov. Teſt. quartam editionem.*

Τάχα forſitan, utique, *Philem. v.* 15.

Τάχος εος τὸ *celeritas.* ἐν τάχει citò, velóciter.

Ταχὺς εῖα ὺ velox.

Ταχὺ & ταχέως, *ſunt Adverbia,* citò.

Τάχιον *Adv.* citiùs. τάχιστα citiſſimè.

Ταχινὸς ἡ ὸν celer, *pernix.*

Τε *conjunctio copulativa. valet idem quod Latinorum* que. *Eſt dictio enclitica, & ſemper poſtponi ſolet, Act.* 12. *v.* 8. εἶπέ τε dixitque. *in principio* κώλου. *ibid. v.* 12. *in principio periodi* συνιδών τε, & re conſiderata. *Eleganter poſt* τε *ſequitur* καὶ *Heb* 4. 12. *Act.* 15. *v.* 1.

ὅ,τε Βαρνάβας ϗ Συμεών. *ibid. v.* 2. τόντε Βαρνάβαν ϗ Σαῦλον, *Luc.* 24. *v.* 20. ὅπως τε, *&* *quomodo.*

Τεῖχος εος τὸ murus.

Τεκμήριον ου τὸ certum ſignum. *à Th.* Τέκμαρ ατος τὸ *ſignum. unde* τεκμαίρω *certis ſignis probo. F.* τεκμαρῶ. *a.* 1. ἐτέκμηρα.

Τέκνον ου τὸ filius. τέκνα ων τὰ liberi. *à* τίκτω *pario.*

Τεκνίον ου τὸ *diminutivum, filiolus.* τεκνία ων τὰ filioli.

Τεκνογονία ας ἡ liberorum procreatio.

Τεκνογονέω ῶ liberos pario. *F.* ήσω. *P.* τετεκνογόνηκα. *a.* 1. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνοτροφέω ῶ liberos éduco. *Fut.* ήσω. *aor.* 1. *act.* ἐτεκνοτρόφησα. *Præt.* τετεκνοτρόφηκα. *ex* τέκνον ου τὸ *proles &* τροφέω ῶ *nutrio. Them.* τρέφω *alo.* τεκνοτρόφος ου ὁ ἡ *qui vel quæ liberos alit.* τεκνότροφος ου ὁ ἡ *qui vel quæ à liberis alitur.*

Τέκτων ονος ὁ faber, *à* τεύχω *fabricor, ſtruo. F.* τεύξω. *a.* 1. ἔτευξα. *P.* τέτευχα. *præt. paſſ.* τέτευγμαι (*ubi* ε *abjici ſolet*) ξαι κται. *Dicitur verò* τέκτων *pro* τεύκτων *abjecto* υ ψιλοῦ.

Τέλειος εία ειον perfectus a um, adultus *Hebr.* 5. *v.* 14. *Comparativus* τελειότερος α ον *perfectior us, Hebr.* 9. *v.* 11. *Thema* τέλος εος τὸ *finis.*

Τελείως *Adv.* integrè.

Τελειότης ητος ἡ perfectio.

Τελειόω

Τελειόω ῶ perficio. F. ώσω. *aor.* 1. *act.* ἐτελείωσα consummavi. *a.* 1. *ſubj.* τελειώσω. *a.* 1. *infin. act.* τελειῶσαι *conſecrare*, *Hebr.* 2. 10. *præt. act.* τετελείωκα ας ε. *præſ. paſſ.* τελειόομαι οῦμαι perficior. *conſummatus ero*, *Luc.* 13. *v.* 32. *h. e. conſummabuntur*, *quæ ſunt peregrinationis meæ. præt. paſſ.* τετελείωμαι σαι ται *adimpletus*, *perfectus ſum. part. præt. paſſ.* τετελειωμένος η ον *perfectus a um.* perfectè regeneratus *Hebr.* 12. 23. *a.* 1. *paſſ.* ἐτελειώθην ης η conſummatus ſum. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* τελειωθῶ ῆς ῆ ῶσι conſecrer.

Τελείωσις εως ἡ perfectio, conſummatio.

Τελειωτὴς οῦ ὁ conſummator.

Τελεσφορέω ῶ ad finem pérfero, *maturos* fructus fero. *derivatur à* τελεσφόρος ου ὁ ἡ *fœcundus a. Deut.* 23. 18. F. ήσω. P. τετελεσφόρηκα. τελεσφόρος ου ὁ ἡ *frugifer a. ex* τέλος εος τὸ *tributum*, & φορὸς οῦ ὁ *ferens quod reditum aut tributum ſuo tempore reddat.*

Τελευτὴ ῆς ἡ (*propriè finis*, *à* τελετὴ ῆς ἡ *per epentheſin* τοῦ υ ψιλοῦ. *Them.* τέλος εος τὸ *finis*) mors.

Τελευτάω ῶ morior. *præſ. imperat.* τελεύταε α, αέτω άτω *moriatur*, *h. e. mori debet*, *Matth.* 15. *v.* 4. F. ήσω. *aor.* 1. *act.* ἐτελεύτησα. *part. a.* 1. *act.* τελευτήσας αντος ὁ. *præt. act.* τετελεύτηκα ας ε, *Ioſuæ* 1. 2.

Τέλος εος τὸ finis, *Luc.* 1. 33. vectígal, *Rom.* 13. *v.* 7. *cauſa finalis ſeu* ſcopus, *Rom.* 10. 4.

merces, 1 *Pet.* 1. *verſ.* 9. exitus *ſeu* eventus, 2 *Cor.* 11. 15. *Matth.* 26. 58.

Τελέω ῶ *impleo, Iacob.* 2. 8. *ſolvo, Rom.* 13. 6. F. έσω. P. τετέλεκα perfeci, abſolvi. *a.* 1. *act.* ἐτέλεσα finem feci, *ad finem perduxi. aor.* 1. *act. ſubj.* τελέσω ῃς ῃ. τελέομαι οῦμαι perficior. *præt. paſſ.* τετέλεσμαι σαι ται *conſummatus ſum. a.* 1. *paſſ.* ἐτελέσθην ης η. (*fut.* 1. *paſſ.* τελεσθήσομαι ῃ εται *Luc.* 18. 31. *perficiar. aor.* 1. *paſſ. ſubj.* τελεσθῶ ῇς ῇ *impletus fuerim.*)

Τελώνης ου ὁ publicanus, *compoſitum ex* τέλος ους τὸ *vectigal,* toll / zoll. & ὠνέομαι οῦμαι *emo, qui certâ pecuniâ vectigal redemit.*

Τελώνιον ου τὸ telonium, *locus, ubi publicani ſedentes obſervabant hac illac commeantes, ut vectigal exigerent, Matth.* 9. 9.

Τέρας ατος τὸ prodigium. *portentum à portendo, q. d. præoſtendo.* τέρατα ων τὰ *oſtenta, miracula.*

Τέσσαρες *Atticè* τέτταρες ων. οἱ αἱ. τέσσαρα ων τὰ quatuor. *Dat.* τέσσαρσι. *Accuſ.* τέσσαρας α.

Τεσσαρεσκαιδέκατος η ον decimusquartus a um.

Τεσσαράκοντα οἱ αἱ τὰ quadraginta.

Τεσσαρακονταετὴς έος ὁ ἡ quadraginta annorum. *ex* τεσσαράκοντα & ἔτος εος τὸ *annus, Act.* 13. 18.

Τέταρτος η ον (*poëticè* τέτρατος) quartus a um.

Τεταρταῖος αία αῖον quatriduanus a um.

Τετράγωνος ου ὁ ἡ quadrangularis. *ex* τετρὰς άδος ἡ *numerus quaternarius,* & γωνία ας ἡ *angulus.*

Τετρά-

Τετράδιον ου τὸ quaternio, *diminutivum à τετρὰς ἀδος ἡ idem.*

Τετρακισχίλιοι αι α quater mille. *diviſè τετράκις χίλιοι.*

Τετρακόσιοι αι α quadringenti æ a.

Τετράμηνον ου τὸ quadrimeſtre ſpatium. *compoſ. ex τετρὰς ἀδος ἡ quaternarius numerus & μὴν μηνὸς ὁ menſis.*

Τετραπλόος οῦς, όη ῆ, όον οῦν quadruplex.

Τετράπους ὁ ἡ, καὶ τὸ τετράπουν quadrupes. (*compoſitum ex τετρὰς ἀδος ἡ quaternarius, & ποῦς pes.) in Gen. τετράποδος per omnia genera. Dat. τετράποδι. Acc. τὸν & τὴν τετράποδα καὶ τὸ τετράπουν. pl. οἱ καὶ αἱ τετράποδες & τὰ τετράποδα. Genit. τῶν τετραπόδων. Dat. τετράποσι. Acc. τοὺς καὶ τὰς τετράποδας & τὰ τετράποδα, Act. 10. 12. Rom. 1. 23.*

Τετράρχης ου ὁ tetrarcha, *q. d.* ἄρχων τεσσάρων ἐπαρχιῶν, *quatuor provinciarum princeps.*

Τετραρχέω ῶ ſum tetrarcha. *F.* ήσω. *P.* τετετράρχηκα, *Luc.* 3. 1.

Τεφρόω ῶ in cinerem redigo. (*à* τέφρα ας ἡ *cinis.*) *F.* ώσω. *aor.* 1. ἐτέφρωσα. *part. a.* 1. τεφρώσας αντος ὁ. *P.* τετέφρωκα.

Τέχνη ης ἡ ars, artificium.

Τεχνίτης ου ὁ artifex. τεχνῖτις ιδος ἡ *magiſtra, Sap.* 7. 21.

Τήκω *liquefacio. F.* τήξω. *P.* τέτηχα. *præſ. paſſ.* τήκομαι liqueſco. *a. 2. paſſ.* ἐτάκην ης η *liquefactus ſum. fut. 2. paſſ.* τακήσομαι ῃ εἶται *colliqueſcam.*

Τηλαυγὴς έος ὁ ἡ eminus ſplendens. *ex* τῆλε *Adverb. procul, &* αὐγὴ ῆς ἡ *ſplendor. hinc eſt adverbium* τηλαυγῶς procul & dilucidè, *Marc.* 8. 25.

Τηλικοῦτος αὕτη οῦτο tantus a um, *ex* τηλίκος η ο *tantus a um, &* οὗτος αὕτη τοῦτο. οὗτος *verò ex* ὁ αὐτός.

Τηρέω ſervo. *imperf.* ἐτήρεον ουν. *Fut.* τηρήσω. *P.* τετήρηκα. *a.* 1. *act.* ἐτήρησα ας ε. *aor.* 1. *imperat.* τήρησον άτω cuſtodi. ατε *ſervate. aor.* 1. *ſubj.* τηρήσω ῃς ῃ *obſervem. a.* 1. *infin.* τηρῆσαι. *part. a.* 1. *act.* τηρήσας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* τηρέομαι οῦμαι aſſervor. *imperf.* ἐτηρεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *præt. paſſ.* τετήρημαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* τετηρημένος η ον *ſervatus a um. a.* 1. *paſſ.* ἐτηρήθην ης η. *a.* 1. *paſſ. opt.* τηρηθείην ης η 1 *Theſſ.* 5. 23. *a.* 1. *paſſ. infin.* τηρηθῆναι reſervari, *Act.* 25. 21.

Τήρησις εως ἡ *propriè* obſervatio, 1 *Cor.* 7. 19. *item* cuſtodia, carcer, *Act.* 4. 3. & 5. 18.

Τίθημι pono. 3. *pl.* τιθέασιν *pro* τιθεῖσιν *Ionicè, Matth.* 5. 15. *præſ. imperat.* τίθετι έτω, *Rom.* 16. 2. *præſ. infin.* τιθέναι. *part. præſ. act.* τιθεὶς έντος ὁ, *Marc.* 15. 19. *imperf.* ἐτίθην ης η & ἐτίθει *tanquam à* τιθέω, *Act.* 3. 2. ἐτίθουν *pro* ἐτίθησαν. F. θήσω. P. τέθεικα, *Actor.* 13. 47. *a.* 1. ἔθηκα. *a* 2. ἔθην ης η. *a.* 2. *ſubj.* θῶ ῇς ῇ. *part. aor.* 2. θεὶς έντος ὁ. *præſ. paſſ.* τίθεμαι ponor. *præt. perf. paſſ.* τέθειμαι. *pluſq. perf.* ἐτεθείμην σο το. *aor.* 1. *paſſ.* ἐτέθην ης η. *aor.* 1. *ſubj.*

τεθῶ

τεθῶ ῇς ῇ. *a.* 1. *paſſ. infin.* τεθῆναι. *a.* 2. *med.* ἐθέμην σο το ſtatui. ἔθου *pro* ἔθεσο, *Actor.* 5. 4. *a.* 2. *med. imperat.* θέσο ἔσθω. 2. *pl.* θέσθε. *part. a.* 2. *med.* θέμενος η ον *qui poſuit.*

Τίκτω pario. F. τέξομαι ῃ εται. *a.* 2. ἔτεκον ες ε. *a.* 2. *ſubj.* τέκω ῃς ῃ. *a.* 2. *act. infin.* τεκεῖν. *a.* 1. *paſſ.* ἐτέχθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* τεχθεὶς έντος ὁ. *fut.* 1. *paſſ.* τεχθήσομαι ῃ εται. *præt. med.* τέτοκα ας ε, *Gen.* 22. 20. *part. præt. med.* τετοκυῖα ύας ἡ, *Ier.* 16. 2.

Τίλλω vello, *evello. imperf.* ἔτιλλον ες ε. F. τιλῶ. *a.* 1. *act.* ἔτιλα *Eccl.* 10.16. P. τέτιλκα. *præt. paſſ.* τέτιλμαι *Eſa.* 18. 7. τετιλμένος *depilatus.*

Τιμὴ ῆς ἡ honor, pretium. *à* τίω *æſtimo, honoro.* F. τίσω. P. τέτικα. *præt. paſſ.* τέτιμαι, *hinc fit* τιμὴ, *ſicut à* γέγραμμαι γραμμὴ ῆς ἡ *linea.*

Τιμάω ῶ honoro, æſtimo. F. ήσω. P. τετίμηκα. *a.* 1. ἐτίμησα. *præt. paſſ.* τετίμημαι σαι ται. *a.* 1. *med.* ἐτιμησάμην ω ατο.

Τίμιος α ον pretioſus, carus, honorabilis. *Comp.* τιμιώτερος α ον. *Superl.* τιμιώτατος η ον.

Τιμιότης ητος ἡ opulentia, *Apoc.* 18. 19.

Τιμωρία ας ἡ pœna, ſupplicium, *derivatur à nomine* τιμωρὸς οῦ ὁ ultor, *contractum ex* τιμήορος ου ὁ ἡ *ultor rix, quod eſt ex* τιμὴ ῆς ἡ *ultio,* & ὁράω ῶ *video, obſervo,* παρὰ τὸ ὁρᾷν καιρὸν τῆς τιμῆς, *ab obſervato tempore vindictæ.*

Τιμωρέω ῶ punio. F. ήσω. P. τετιμώρηκα. *a.* 1. *paſſ.* ἐτιμωρήθην ης η. *præſ. ſubj.* τιμωρηθῶ ῇς ῇ ῶσι *puniantur.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Τίς τίνος. *in n. g.* τί, quis? quid?. *interrogativum ſemper habet acutum, & ſi ſit biſyllabum, acutum habet in penultima:* ἀόριστον *h. e. indefinitum, citra interrogationem, gravem habet in fine, & dictionibus encliticis accenſetur.*

Τίτλος ου ὁ *eſt ex Latina voce* titulus *per ſyncopen literæ u, Græcè* ἐπιγραφὴ ῆς ἡ *inſcriptio, Iohan.* 19. 19.

Τίω *æſtimo, honoro, punio. item* pendo. F. τίσω. 2 *Theſſ.* 1. 9. δίκην τίσουσι, *pœnam pendent.* P. τέτικα. *præt. paſſ.* τέτιμαι, *unde eſt* τιμὴ ῆς ἡ *pretium, honor, ultio.*

Τοιγαροῦν proinde, *conjunct. compoſ. ex* τοὶ γὰρ *&* οὖν. *Singula vide ſuis locis.*

Τοίνυν igitur, *conjunct. concl. ex* τοι *&* νῦν. *Luc.* 21. 25.

Τοιόσδε τοιάδε τοιόνδε talis e. *ex* τοῖος *&* δε, *prout dicimus* ὅδε ἥδε τόδε *hic hæc hoc,* 2 *Pet.* 1. 17.

Τοιοῦτος (*ex* τοῖος *talis &* οὗτος *hic*) τοιαύτη τοιοῦτον (*non* τοιοῦτο) *Matth.* 18. 5. *Gal.* 5. 23.

Τοῖχος ου ὁ paries, *Act.* 23. 3.

Τόκος ου ὁ uſura *à* τίκτω. *vide ſuprà.*

Τολμάω ῶ audeo, ſuſtineo, *Rom.* 5. 2. *imperf.* ἐτόλμαον ων, αες ας, αε α. F. ήσω. P. τετόλμηκα. *a.* 1. *act.* ἐτόλμησα *auſus fui. aor.* 1. *infin.* τολμῆσαι 2 *Cor.* 10. 2. audax fuiſſe. *part. a.* 1. *act.* τολμήσας αὐτὸς ὁ *Marc.* 15. 43. τολμήσας εἰσῆλθε, *fidenti animo introiit. Th.* τόλμα ης ἡ audacia.

Τολμη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Τολμηρὸς ὰ ὸν audax. *Comparat.* τολμηρότερος *audacior.* τολμηρότερον *comp. gen. n. adverbiaſcit, & in bonam partem accipitur pro* παῤῥησιαστικώτερον liberius, apertius *Rom.* 15.15.

Τολμητὴς οῦ ὁ homo audax.

Τομὸς ὴ ὸν acutus a um, *penetrans, ſcindens. comp.* τομώτερος α ον *penetrantior us, à Th.* τέμνω *ſcindo.*

Τόξον ου τὸ arcus.

Τοπάζιον ου τὸ topazius, *nomen gemmæ. vocatur etiam chryſopazius, ab aureo fulgore. Heſych. vocat* λίθον πολύτιμον. *Fortaſſis dicitur à* τοπάζω *quæro, inveſtigo. Th.* τόπος ου ὁ *locus.*

Τόπος ου ὁ locus.

Τοσοῦτος (*ex* τόσος *tantus, &* οὗτος *hic*) *in fœm. gen.* τοσαύτη. *in n.g.* τοσοῦτον (*non* τοσοῦτο) tantus a um. *in pl. num.* tot, *ut Matt.* 15. 33. τοσοῦτοι ἄρτοι, *tot panes.* τοσοῦτον χρόνον tamdiu, *Iohan.* 14. 9.

Τότε tunc *Adv. Act.* 6. 11. ἀπὸ τότε *à tunc. h.e. ab eo tempore Luc.* 16. 16.

Τοὔνομα nomine **mit nahmen /** *pro* τὸ ὄνομα, *ellipſis præpoſ.* κατὰ, *vide ſuprà.*

Τοὐναντίον è contrario. *contractum ex* τὸ ἐναντίον.

Τοῦτο hoc, *ex* τὸ αὐτὸ, *vide* οὗτος.

Τουτέστι hoc eſt, *Rom.* 7. 18. *compoſitum ex* τοῦτο *&* ἐστι. *legitur etiam diviſè* τοῦτ᾽ ἔστι.

Τράγος ου ὁ hircus.

Τράπεζα ης ἡ menſa. *videtur ſic dici per aphæreſin*

reſin pro τετράπεζα ex τέτρας άδος ἡ numerus quaternarius, & πέζα ης ἡ pes, planta pedis.

Τραπεζίτης ου ὁ menſarius, numularius, collybiſta, quem Plautus appoſitè vocat trapezitam, Matth. 25. 27. τραπεζίταις ἂν οἱ.

Τραῦμα (pro τρῶμα) τος τὸ vulnus, à τιτρώσκω vulnero. Fut. τρώσω. P. τέτρωκα. Præt. paſſ. τέτρωμαι.

Τραυματίζω vulnero. F. ίσω. a. 1. ἐτραυμάτισα. P. τετραυμάτικα. præt. paſſ. τετραυμάτισμαι. part. præt. paſſ. τετραυματισμένος η ον.

Τράχηλος ου ὁ collum. (tanquam ex τραχὺς aſper & ἧλος clavus) Hinc eſt verbum

Τραχηλίζω in collum ſeu in cervicem reſupino, item patefacio. Fut. ίσω. P. τετραχήλικα. præt. paſſ. τετραχήλισμαι. part. præt. paſſ. τετραχηλισμένος η ον, Hebr. 4. v. 13. πάντα τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, omnia intimè patentia oculis ejus.

Τραχὺς εῖα ὺ aſper a um.

Τρεῖς οἱ αἱ. τρία τὰ, tres, tria. Gen. pl. τριῶν. Dat. pl. τρισὶ, Actor. 5. 7. ὡρῶν τριῶν διάστημα horarum trium intervallum, Luc. 12. 52. Τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ, tres contra duos, & duo contra tres.

Τρέμω tremo, horreo, præ metu trepido. (Th. eſt τρέω) ſolum præſens legitur. Fut. τρεμῶ. præt. med. τέτρομα.

Τρέφω alo (pro θρέφω, ſed ne duæ aſpiratæ concurrant, pro priori aſpirata eſt litera tenuis.

Sic

Sic pro ἔχω *dicimus* ἔχω *eandem ob cauſam)* F. θρέψω. P. τέτρεφα. *a.* 1. ἔθρεψα. *præt. paſſ.* τέθραμμαι. *part. præt. paſſ.* τεθραμμένος *educatus,* **auffꝛerzogen.**

Τρέχω curro. F. θρέξω. *a.* 2. ἔδραμον (*à verbo* δραμέω) P. δεδράμηκα. *præt. med.* δέδρομα.

Τριάκοντα οἱ αἱ τὰ triginta.

Τριακόσιοι αι α trecenti æ a.

Τρίβος ου ἡ *via trita,* ſemita. *à præt. med.* τέτριβα *verbi* τρίβω *tero.* F. ψω. P. τέτριφα. *præt. paſſ.* τέτριμμαι. *præt. med.* τέτριβα, *&* *hinc* τρίβος.

Τρίβολος ου ὁ tribulus, **diſtlen** / *herba frugibus inimica, à Plinio inter terræ peſtes numeratur. compoſ. ex* τρι *quod in compoſitione eſt ex* τρὶς *ter, à* τρεῖς *tres; &* βολὴ ῆς ἡ *propriè jactus telorum, ſic dicta videtur hæc herba à ſemine tribuli, cujus formam externam triquetram eſſe perhibent.*

Τριετία ας ἡ *Act.* 20. 31. triennium, *à nomine* τριετὴς έος ὁ ἡ trimus a, triennis, *qui eſt trium annorum,* 2 *Chron.* 31. 16. *ex* τρία *&* ἔτεα η τὰ, *anni. à ſing.* ἔτος εος τὸ *annus.*

Τρίζω ſtrideo κατ᾽ ὀνοματοποιίαν, *h. e. ex ſono factum.* F. τρίξω. *præt. med.* τέτριγα.

Τρίμηνον ου τὸ *trimeſtre ſpatium, anni* quadrans, *q. d.* τρεῖς μῆνες *tres menſes.* μὴν μηνὸς ὁ *menſis.*

Τρὶς ter *Adv. Act.* 10. 16. ἐπὶ τρὶς **zum dritten mal.**

Τριστε-

Τρίστεγον ου τὸ, *q.d.* ἡ τρίτη στέγη, tertia contignatio. στέγη ης ἡ *propriè tectum, à* στέγω *tego.*

Τρισχίλιοι αι α ter mille.

Τρίτος η ον tertius a um. *Them.* τρεῖς *tres.* τὸ τρίτον *ſcil.* μέρος *tertia pars.* τρίτον *Adv. tertiò Marc.* 14. *v.* 41. ἐκ τρίτου *tertia vice Matth.* 26. 44. 2 *Cor.* 12. 2. τρίτος οὐρανὸς *tertium cœlum, locus beatorum, per metaph. vocatur etiam paradiſus Luc.* 23. *verſ.* 43. 2 *Cor.* 12. 4.

Τρίχινος ίνη ινον cilicinus a um. *confectus ex pilis ſeu crinibus. Them.* θρὶξ τριχὸς ἡ *crinis, pilus.*

Τρόμος ου ὁ tremor. *Th.* τρέμω.

Τροπὴ ῆς ἡ converſio. *Th.* τρέπω.

Τρόπος ου ὁ modus, mores. *Th.* τρέπω.

Τροποφορέω ῶ mores alicujus tolero. (*ex* τρόπος ου ὁ *mores, &* φορέω ῶ *fero. à nomine* φορὸς οῦ ὁ *qui fert, & hoc à præt. med. inuſitato* πέφορα *verbi* φέρω, *vide infrà.*) *F.* ήσω. *P.* τετροποφόρηκα. *a.* 1. ἐτροποφόρησα.

Τροφὴ ῆς ἡ alimentum, *à* τρέφω *alo. in præt. med.* τέτροφα, *hinc fit* τροφὴ, *abjecto utroque augmento, & mutato* α *in* η.

Τροφὸς οῦ ὁ ἡ *altor, ix,* nutrix.

Τροχιὰ ᾶς ἡ orbita. *à* τρέχω *curro.*

Τροχὸς οῦ ὁ rota. *à* τρέχω *curro.*

Τρυβλίον ου τὸ catínus, paropſis, pátina.

Τρυγάω ῶ. *fruges colligo. item* vindemio, *h. e. vinum demo, uvas decerpo, Luc.* 6. 44. (*Th.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

τρυγὴ ῆς ἡ *fruges, item vindemia.)* F. ήσω. P. τετρύγηκα. *a.* 1. *act.* ἐτρύγησα ας ε. *a.* 1. *act. imperat.* τρύγησον άτω.

Τρυγὼν όνος ἡ turtur, *à* τρύζω *idem quod* τρίζω. *vide ſuprà.*

Τρυμαλιὰ ᾶς ἡ foramen, *à* τρῦμα τος τὸ *foramen. à Th.* τρύω *tero.*

Τρύπημα τος τὸ foramen, *à* τρυπάω ῶ *terebro, pérforo, pertundo. F.* ήσω. *P.* τετρύπηκα. *præt. paſſ.* τετρύπημαι. *Them.* τρύπη ης ἡ *terebrum. hinc* τρύπανον ου τὸ idem. *item per metaph. veterator.*

Τρυφὴ ῆς ἡ luxus, deliciæ, *à verbo* θρύπτω *frango. F.* ψω. *P.* τέθρυφα. *Nihil ita animum hominis effœminat & frangit, ut luxus.*

Τρυφάω ῶ in deliciis vivo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἐτρύφησα. *P.* τετρύφηκα.

Τρώγω edo. *Fut.* τρώξομαι. *aor.* 2. ἔτραγον. *P.* τέτρωχα.

Τυγχάνω adipiſcor *cum Genit. Actor.* 24. 3. ſum *Luc.* 10. 30. *F.* τεύξομαι (*à* τεύχω) *aor.* 2. ἔτυχον ες ε. *a.* 2. *opt.* τύχοιμι οις οι. 1 *Cor.* 14. 10. εἰ τύχοι *prout* inciderit. *aor.* 2. *act. ſubj.* τύχω ῃς ῃ ωσι. *part. a.* 2. τυχὼν οῦσα όν, vulgaris e. *Præt.* τέτευχα ας ε. *Hebr.* 8. *v.* 6.

Τυμπανίζω *diſtendo, prout corium in tympano eſt extenſum. F.* ίσω. *P.* τετυμπάνικα. *præt. paſſ.* τετυμπάνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐτυμπανίσθην ης η. *à nomine* τύμπανον ου τὸ (*pro* τύπανον ου τὸ) *per epentheſin literæ* μῦ, *tympanum, inſtru-*

mentum

mentum bellicum, quo percuſſo cietur ſonus. à τύπτω verbero, percutio.

Τύπος ου ὁ *propriè* ſignum percuſſione *ſeu pulſatione* factum, *quale fabri ferrarii bipennibus aut falcibus quas cudunt, incutere ſolent. propriè accipitur Iohan.* 20. *v.* 25. *item* typus, *ſignum rei futuræ* 1 *Cor.* 10. 11. *Roman.* 5. 14. exemplar 2 *Theſſalon.* 3. 9. argumentum **kurtzer inhalt /** *Actorum* 23. 25. *Derivatur à*

Τύπτω verbero, 1 *Cor.* 8. 12. τύπτοντες vulnerantes. *imperf.* ἔτυπτον. *Fut* ψω. *P.* τέτυφα. *aor.* 1. ἔτυψα. *præſ. paſſ.* τύπτομαι cædor, vapulo. *præt. med.* τέτυπα ας ε.

Τύραννος ου ὁ tyrannus, *quem Homerus vocat* δημοβόρον. *Nomen viri, vide infrà.*

Τυρβάζομαι ſátago, pérſtrepo. *à* τύρβη ης ἡ *Atticè pro* σύρβη ης ἡ *tumultus, turba. Xenoph.* τύρβη ἀγοραία *ſtrepitus fori. Activum* τυρβάζω *tumultuor, turbas do. Futur.* άσω. *P.* τετύρβακα.

Τυφλὸς ἡ ὸν cæcus a um.

Τυφλόω ῶ excæco. *F.* ώσω. *P.* τετύφλωκα ας ε. *a.* 1. *act.* ἐτύφλωσα ας ε.

Τύφω *fumum éxcito. F.* θύψω. *P.* τέτυφα. *a.* 1. ἔθυψα. τύφομαι fúmigo, fumum edo,

Τυφόω ῶ *propriè, fumo infeſto. item inſolentem reddo. F.* ώσω. *P.* τετύφωκα. *præſ. paſſ.* τυφόομαι οῦμαι *inflor, turgeo. præt. paſſ.* τετύφωμαι σαι ται, *unde part.* τετυφωμένος η ον inflatus a um.

aor. 1.

aor. 1. paſſ. ἐτυφώθην ης η. *part. a. 1. paſſ.* τυφωθεὶς έντος ὁ *tumefactus. à nomine* τύφος ου ὁ & τῦφος ου ὁ *fumus. item inflatio, animi tumor, faſtus. Th.* τύφω.

Τυφωνικὸς ἡ ὸν turbulentus a um, *à nomine* τυφὼν ῶνος ὁ *ventus procelloſus, vortex, turbo.*

Τυχὸν forſitan, *à verbo* τυγχάνω. 1 *Cor.* 16. 6. *vide ſuprà.*

ΥΑ.

Ὑάκινθος ου ὁ ἡ hyacinthus, *nomen gemmæ. Sic dicta fuit à purpureo hyacinthi herbæ colore.*

Ὑακίνθινος η ον hyacinthinus a um.

Ὕαλος ου ὁ vitrum.

Ὑάλινος ίνη ινον vitreus a um.

Ὕβρις εως ἡ contumelia, injuria.

Ὑβρίζω contumeliâ afficio. *F.* ίσω. *P.* ὕβρικα. *a. 1.* ὕβρισα. *a. 1. act. infin.* ὑβρίσαι. *præt. paſſ.* ὕβρισμαι σαι ται. *aor. 1. paſſ.* ὑβρίσθην ης η. *part. a. 1. paſſ.* ὑβρισθεὶς έντος ὁ, contumeliâ affectus *fut. 1. paſſ.* ὑβρισθήσομαι ῃ εται.

Ὑβριστὴς οῦ ὁ contumelioſus, injurioſus, 1 *Timoth.* 1. 13. ὑβρίστρια ας ἡ *contumelioſa, ſuperba, Ier.* 50. 31.

Ὑγιὴς έος ὁ ἡ ſanus a.

Ὑγιαίνω ſanus ſum. *F.* ὑγιανῶ.

Ὑγρὸς ὰ ὸν humidus a um.

Ὑδρία ας ἡ hydria.

Ὕδωρ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ὕδωρ ατος τὸ aqua.

Ὑδροποτέω ῶ aquam bibo, *ſum abſtemius. Fut.* ήσω. *P.* ὑδροπότηκα. *à nomine* ὑδροπότης ου ὁ *aquæ potor. pro* ὑδατοπότης ου ὁ. πότης ου ὁ *à* πίνω *bibo. Sic dicitur* ὑδροφόρος ου ὁ *pro* ὑδατοφόρος, *qui aquam comportat, Ioſ. 9. 21.*

Ὑδρωπικὸς ἡ ὸν hydropicus a um. *qui laborat aqua intércute. à nomine* ὕδρωψ ωπος ὁ *hydrops ôpis, aqua intercus. ex* ὢψ ὠπὸς ὁ *facies, ſpecies, &* ὕδωρ ατος τὸ *aqua. qui tumore & colore ſpeciem aquæ præ ſe fert.*

Ὑετὸς οῦ ὁ pluvia, *Actor. 14. v. 16. ab* ὕω *pluo. F.* ὕσω. *a. 1.* ὗσα. *P.* ὗκα. *Exod. 16. 4.* ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, *ecce ego pluam vobis panes è cœlo.*

Υἱὸς υἱοῦ ὁ filius, *Hebr. 1. 1.* ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, *locutus eſt nobis per Filium. vocabulum hoc per Hebraiſmum etiam aliis rebus tribuitur, Matth. 21. 5.* υἱὸς ὑποζυγίου *fœtus ſúbjugis aſinæ, h. e. pullus.*

Υἱοθεσία ας ἡ adoptio. *q. d.* θέσις υἱοῦ *poſitio filii, quum pro filio recipitur, qui naturâ filius non eſt.*

Ὕλη ης ἡ materia.

Ὑμέτερος α ον veſter a um. ὑμεῖς *vos. Thema* σὺ *tu.*

Ὕμνος ου ὁ hymnus, *quo laudes* Dei *decantantisr. carmen in honorem* Dei *ſcriptum. à Th.* ὕδω *celebro.*

Ὑμνέω ῶ hymnum cano. *imperfect.* ὕμνεον ουν, *Act.*

Act. 16. 5. *F.* ήσω. *P.* ὕμνηκα. *aor.* 1. ὕμνησα. *part. a.* 1. *act.* ὑμνήσας αὐτὸς ὁ.

Ὑπάγω *ſubduco me*, abeo, *Matth.* 4. 10. ὕπαγε *próripe te hinc. præſ. infin. Iohan.* 11. 44. ἄφετε ὑπάγειν, *ſinite abire, dimittite, miſſos eos facite. imperf.* ὑπῆγον ες, *Iohan.* 12. *v.* 11. *F.* ὑπάξω. *P.* ὑπῆχα. *aor.* 2. ὑπήγαγον ες ε. *Exod.* 14. 21.

Ὑπακοὴ ῆς ἡ obedientia. *à præt. med.* ὑπήκοα, *Atticè* ὑπακήκοα, *verbi* ὑπακούω.

Ὑπακούω obedio. *imperf.* ὑπήκουον. *F.* ούσω. *P.* ὑπήκουκα. *a.* 1. ὑπήκουσα. *aor.* 1. *infin.* ὑπακοῦσαι *obedire, cum Dat. ex* ὑπὸ & ἀκούω.

Ὕπανδρος ου ἡ viro ſubjecta, *q. d.* ἡ ὑπὸ τὸν ἄνδρα *ſcil.* οὖσα, *quæ eſt in poteſtate viri. Eadem phraſis eſt Gal.* 4. 2.

Ὑπαντάω ῶ occurro. *F.* ήσω. *P.* ὑπήντηκα. *a.* 1. *act.* ὑπήντησα.

Ὑπάντησις εως ἡ occurſus.

Ὑπάρχω ſum. τὰ ὑπάρχοντα, *quæ quis habet. imperf.* ὑπῆρχον ες ε, *Act.* 16. *v.* 3. *Fut.* ὑπάρξω. *P.* ὑπῆρχα. *a.* 1. *act* ὑπῆρξα.

Ὑπείκω obſecundo. *Fut.* ὑπείξω. *ex* ὑπὸ & εἴκω *cedo.*

Ὑπεναντίος α ον occultè contrarius, *Coloſſ.* 2. 14. adverſarius, *Heb.* 10. 27.

Ὑπὲρ *præpoſ. cūm Genit.* pro, *Iohan.* 6. *v.* 51. propter, 2 *Theſſ.* 1. 5. ſupra, 1 *Cor.* 15. 29. vice, *Philem. v.* 13. nomine 2 *Cor.* 5. *v.* 20. *cum Accuſ.* ſupra, 1 *Cor.* 4. *v.* 6. *Comparationë*

rationi inſervit, Luc. 16. *v.* 8. Gal. 1. 14.

Ὑπεραίρω *ſupra modum me effero, me jactito. item, antecello. F.* ὑπεραρῶ. *P.* ὑπερῆρκα. *a.* 1. *act.* ὑπερῆρα. ὑπεραίρομαι ſupra modum efferor, *vel effero me ipſum*, 2 *Theſſ.* 2. 4.

Ὑπέρακμος ου ὁ ἡ florem ætatis excedens. *ex* ὑπὲρ *ſupra* & ἀκμὴ ῆς ἡ *propriè cuſpis, item flos & vigor ætatis.*

Ὑπεράνω *cum Genit. Adv.* longè ſupra. *ex* ὑπὲρ & ἄνω *ſurſum.*

Ὑπεραυξάνω vehementer augeſco. *F.* ὑπεραυξήσω. *a.* 1. *act.* ὑπερηύξησα.

Ὑπερβαίνω *propriè ſupergredior, ſeu ſcando ſuper reliquos. item* opprimo, 1 *Theſſal.* 4. 6. *Fut.* ὑπερβήσομαι. *Præt.* ὑπερβέβηκα. *aor.* 2. ὑπερέβην ης η.

Ὑπερβάλλω *excello, Eph.* 1. 19. & 2. 6. *præt. med.* ὑπερβέβολα.

Ὑπερβαλλόντως *Adv.* ſupra quàm, 2 *Cor.* 2. 23.

Ὑπερβολὴ ῆς ἡ excellentia, 1 *Cor.* 12. *v.* 31. & 2 *Cor.* 12. 7.

Ὑπερείδω conniventia diſſimulo, ich vberſche. *F.* ὑπερείσομαι. *a.* 2. ὑπερεῖδον. *part. a.* 2. *act.* ὑπεριδὼν όντος ὁ *Act.* 17. 30.

Ὑπερέκεινα *Adv.* trans, *cum Gen.* 2 *Cor.* 10. 16.

Ὑπερεκτείνω extendo me ultra quàm fas eſt. *F.* 1. ὑπερεκτενῶ. *a.* 1. ὑπερεξέτεινα.

Ὑπερεκχύνω *nimium effundo. F.* ὑπερεκχύσω. *P.* ὑπερεκκέχυκα. ὑπερεκχύνομαι ſuperfluo.

Ὑπερεντυγχάνω interpello, *intercedo*)(κατεν-

τυγχάνω precor contra aliquem, *Rom.* 11. 2. *quamvis diviſè. vide ſuprà ἐντυγχάνω.*

Ὑπερέχω ſuperemineo, *præſtantior ſum, ſupero. F.* ὑπερέξω. *aor.* 2. ὑπερέσχον ες ε. τὸ ὑπερέχον οντος *(part. præſ. g. n.) ſubſtantivè accipitur*, eminentia *Philip.* 3. 8. *verbum hoc compoſitum eſt ex* ὑπὲρ *ſupra &* ἔχω *habeo, quum* ſupra alios *aliquid* habere, *mihique vendicare queo.*

Ὑπερήφανος ου ὁ ἡ *ſuperbus, ſuperciliosus a. ex* ὑπὲρ *ſupra &* φαίνω *oſtendo, q. d. qui pedum digitis inſiſtens ſupra cæteros caput attollit, ſeſeque conſpiciendum præbet, qui criſtas erigit*, ein gerngroß.

Ὑπερηφανία ας ἡ *propriè ſupereminentia*, ſuperbia.

Ὑπερνικάω ῶ plus quàm victor ſum. *F.* ήσω. *P.* ὑπερνενίκηκα.

Ὑπέρογκος ου ὁ ἡ prætumidus. *ex* ὑπὲρ *ſuper h. e. nimis, &* ὄγκος ου ὁ *tumor. item per metaph. faſtus, q. d. nimis inſolens, cujus faſtus eſt intolerabilis.*

Ὑπεροχὴ ῆς ἡ eminentia, *ab* ὑπερέχω, *vide paulò antè.*

Ὑπερπερισσεύω ſuperabundo. *F.* εύσω. *a.* 1. ὑπερεπερίσσευσα. *præſ. paſſ.* ὑπερπερισσεύομαι vehementer exundo, *cum Dat.*

Ὑπερπερισσῶς ſupra modum, *Adv.*

Ὑπερπλεονάζω ſuperabundo. *Fut.* άσω. *aor.* 1. ὑπερεπλεόνασα.

Ὑπερυ-

Υ῾περυψόω ῶ in ſummam effero ſublimitatem. F. ώσω. a. 1. ὑπερύψωσα ας ε. P. ὑπερύψωκα.

Υ῾περφρονέω ῶ *ſupra modum de me ſentio, inſoleſco. item* ſupra ſapio.

Υ῾περῷον ῴȣ τὸ cænaculum. ῷον ȣ τὸ *ſuperior pars domus, Spartanorum lingua. Hinc adject.* ὑπερῷος α ον *in ſuperiore ædium parte exiſtens. Hinc* ὑπερῷον ȣ τὸ *ſcil.* ταμεῖον ὑπερῷον θερινὸν *cœnaculum æſtivum, Iud.* 3. 20.

Υ῾πέχω ſuſtineo, *cum Accuſ. Fut.* ὑφέξω. *aor.* 2. ὑπέχον. *part. præſ.* ὑπέχων ȣσα ον.

Υ῾πήκοος ȣ ὁ ἡ (ἀνωμάλως *pro* ὑπάκοος. *augmentum enim uſitatè in ortis abjicitur)* obediens. *ab* ὑπακȣ́ω *obedio.*

Υ῾πηρέτης ȣ ὁ *propriè remex. per ſyn. ſpec. quilibet* miniſter, famulus. κατ᾽ ἐξοχὴν *ſic appellantur Eccleſiarum paſtores (ex* ὑπὸ & ἐρέτης ȣ ὁ *remex, qui remum in navi agit. Th.* ἐρέσσω *vel* ττω *rémigo. F.* ἐρέσω. *P.* ἤρεκα. *præt. paſſ.* ἤρεμαι σαι ται.

Υ῾πηρετέω ῶ ſervio, miniſtro *cum Dat. F.* ήσω. *a.* 1. ὑπηρέτησα ας ε. *P.* ὑπηρέτηκα. ὑπηρεσία ας ἡ *miniſterium.*

Υ῾πνος ȣ ὁ ſomnus. *item* ſecuritas carnalis, *Rom.* 13. 11.

Υ῾πὸ *prӕpoſ. cum Genit.* à, ab. *ſequitur verba paſſiva, Luc.* 4. 15. *Rom.* 12. 21. *cum Dat.* ſub. *cum Accuſ.* ſub 1 *Cor.* 10. 1. ſubter *Ioh.* 1. 49. in poteſtate *Matth.* 8. 9. *Gal.* 4. 2.

Υ῾ποβάλλω ſubjicio *ſeu* ſuborno. *F.* ὑποβαλῶ.

P. ὑπο-

P. ὑποβέβληκα. *aor.* 2. *act.* ὑπέβαλον ες ε.

Ὑπογραμμὸς οῦ ὁ exemplar.

Ὑποδείκνυμι præmonſtro, indico. F. ὑποδείξω. *aor.* 1. ὑπέδειξα. *P.* ὑποδέδειχα. *præt. paſſ.* ὑποδέδειγμαι, *unde ortum eſt*

Ὑπόδειγμα τος τὸ exemplum, *Iohan.* 13. *v.* 15. exemplar. 2 *Pet.* 2. 6.

Ὑποδέχομαι excipio. F. ὑποδέξομαι. *præt. paſſ.* ὑποδέδεγμαι *excépi. a.* 1. *med.* ὑπεδεξάμην ω ατο *idem.*

Ὑποδέω *ſúbligo. unde accipitur pro* calceo. *calceare eſt pedem calceo munire, calceum induere.* Fut. ήσω. P. ὑποδέδεκα & ὑποδέδηκα. *præſ. paſſ.* ὑποδέομαι *calceor, vel calceo me, calceum induo. a.* 1. *med.* ὑπεδησάμην ω ατο *indui calceum, Actor.* 12. 8. ὑπόδησαι (*a.* 1. *med. imperat.*) τὰ σανδάλιά σου, *indue calceos tuos. præt. paſſ* ὑποδέδεμαι. *part. præt. paſſ.* ὑποδεδεμένος η ον.

Ὑπόδημα τος τὸ calceamentum, ſolea.

Ὑπόδικος ου ὁ ἡ obnoxius a. *cum* Dat. *q. d.* ὁ ὑπὸ δίκην *ſcil.* ὢν, *qui ſubeſt pœnæ.*

Ὑποζύγιος ου ὁ ἡ *ſúbjugis. in neutro genere* ὑποζύγιον ου τὸ *jumentum ſúbjuge. per ſyn. gen.* aſina ſúbjugis. *ex* ὑπὸ & ζυγὸς οῦ ὁ *jugum. Th.* ζεύγνυμι *jungo.*

Ὑποζώννυμι ſuccingo. *part. præſ.* ὑποζωννὺς ύντος ὁ. *in f. g.* ὑποζωννῦσα ης η. *in n. g.* ὺν ύντος τὸ. F. ὑποζώσω. P. ὑπέζωκα.

Ὑποκάτω ſub *Adv. compoſitum ex præp.* ὑπὸ *ſub,*

ſub, & Adv. κάτω *deorſum. cum Genit.*

Ὑποκρίνομαι ſimulo. *in malam partem accipitur.* (προσποιοῦμαι, ſimulo, *in bonam.*) *Fut.* ὑποκρινοῦμαι. *præt. paſſ.* ὑποκέκριμαι σαι ται. *a. 1. paſſ.* ὑπεκρίθην ης η. *a. 1. med.* ὑπεκρινάμην ω ατο.

Ὑπόκρισις εως ἡ ſimulatio, hypócriſis.

Ὑποκριτὴς οῦ ὁ *propriè, hiſtrio perſonam aliquam in fabula ſuſtinens. item* hypócrita, ſimulator. *qui aliud pectore clauſum habet, aliud ore promit. Vel ut ſcriptura loquitur, Actor. 8. verſ. 21. cujus cor non eſt rectum coram* DOMINO. *In Vocativ.* ὑποκριτὰ, *Luc.* 15. 15.

Ὑπολαμβάνω exiſtimo, *Actor.* 2. 15. præſumo, *Luc.* 7. 43. *Fut.* ὑπολήψομαι. *P.* ὑπείληφα. *a.* 2. ὑπέλαβον ες ε ſuſcepi, *Act.* 1. 9. *part. a.* 2. *act.* ὑπολαβὼν όντος ὁ *excipiens ſeu reſpondens, Luc.* 10. 30.

Ὑπολείπω *reliquum facio, relinquo. F.* ψω. *P.* ὑπολέλειφα. *præſ. paſſ.* ὑπολείπομαι, *relinquor. præt. paſſ.* ὑπολέλειμμαι. *a. 1. paſſ.* ὑπελείφθην relictus ſum.

Ὑπολήνιον ου τὸ (*ſcil.* σκεῦος) *vas ſeu labrum quod torculari ſubjacet, in quod muſtum expreſſum defluit. item* lacus in torculari. *ex* ὑπὸ *cum Dat. vel Acc. ſub, &* ληνὸς οῦ ὁ *lacus torcularii preli.*

Ὑπολιμπάνω relinquo, *idem cum* ὑπολείπω. *vide ſuprà.*

Ὑπομένω

Ὑπομένω ſuſtineo *cum Acc.* 1 *Cor.* 13. 7. (*ſine caſu* perſevéro, 2 *Tim.*2.12.) *F.* ὑπομενῶ *ſufferam. P.* ὑπομεμένηκα toleravi. *part.præt.act.* ὑπομεμενηκὼς ότος ὁ abſolutè *ſeu neutraliter ſine caſu. a.*1. ὑπέμεινα remanſi, *Luc.*2.43. *item cum Acc.* ſuſtinui, *Heb.* 10. 32. *præt. med.* ὑπομέμονα, *unde eſt*

Ὑπομονὴ ῆς ἡ tolerantia, exſpectatio 2 *Theſſ.*3.5.

Ὑπομιμνήσκω in memoriam revoco. *præſ. imperat.* ὑπομίμνησκε έτω *ſuggere. F.* ὑπομνήσω *memoriam refricabo. aor.* 1. ὑπέμνησα ας ε. *aor.* 1. *act. infin.* ὑπομνῆσαι *Iud. v.* 5. *P.* ὑπομέμνηκα. *præt. paſſ.* ὑπομέμνημαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ὑπεμνήσθην ης η recordatus ſum.

Ὑπόμνησις εως ἡ recordatio, commonefactio.

Ὑπόνοια ας ἡ ſuſpicio. *tanquam ab* ὑπόνοος ου ὁ, *quod tamen non eſt in uſu. ex* ὑπὸ καὶ νόος οῦς ὁ *animus.*

Ὑπονοέω ῶ ſuſpicor. *Imperf.* ὑπενόεον οῦν. *F.* ήσω. *P.* ὑπονενόηκα.

Ὑποπλέω *ſubnavigo*, ſúblego. *F.* εύσω. *aor.* 1. ὑπέπλευσα.

Ὑποπνέω *aliquantum ſpiro*, aſpiro. *F.* εύσω. *a.* 1. *act.* ὑπέπνευσα. *P.* ὑποπέπνευκα.

Ὑποπόδιον ου τὸ, *q. d.* ὑπὸ τοῖς ποσὶ *ſub pedibus. ex* ὑπὸ καὶ πȣ̀ς ποδὸς ὁ *pes.*

Ὑπόστασις εως ἡ perſona. *h. e.* ὑφιστάμενον νοερὸν *res per ſe ſubſiſtens, intelligens.* (*à verbo* ὑφίσταμαι *ſubſiſto. præt. paſſ.* ὑφέσταμαι σαι ται. *à* 2. *ſing.* ὑφέστασαι *formatur* ὑπόστασις, *mu-*

tato αι in ις, & ablato augmento) Hebr. 1. 3. confidentia, 2 *Cor.* 9. 4. ſubſiſtentia, *Hebr.* 3. 14. exiſtentia, *Heb.* 11. 1.

Ὑποστέλλω ſubterfugio, *per metum aut lucri cauſa* ſubticeo, *aliqua ex parte* diſſimulo. *item* ſubduco me. *imperf.* ὑπέστελλον ες ε. *F.* ὑποστελῶ. *P.* ὑπέσταλκα. *a.* 1. *act.* ὑπέστειλα. *aor.* 1. *med.* ὑπεστειλάμην ω ατο ſuppreſſi, detrectavi. *aor.* 1. *med. ſubj.* ὑποστείλωμαι ῃ ηται ſubducam. *præt. med.* ὑπέστολα, *unde eſt*

Ὑποστολὴ ῆς ἡ ſubductio, *Hebr.* 10. 39.

Ὑποστρέφω revertor. *præſ. imperat.* ὑπόστρεφε έτω *revertere. imperf.* ὑπέστρεφον ες ε. *F.* ὑποστρέψω. *a.* 1. *act.* ὑπέστρεψα ας ε. *a.* 1. *act. infin.* ὑποστρέψαι. *part. aor.* 1. *act.* ὑποστρέψας ασα αν.

Ὑποστρωννύω *vel* ὑποστρώννυμι ſubſterno. *imperf.* ὑπεστρώννυον ες ε. *F.* ὑποστρώσω. *P.* ὑπέστρωκα.

Ὑποτάσσω *vel Atticè* ττω *propriè ſubordino. item certo ordine* ſubjicio. *F.* ξω. *P.* ὑποτέταχα. *a.* 1. *act.* ὑπέταξα. *a.* 1. *infin.* ὑποτάξαι *ſubjeciſſe. part. a.* 1. *act.* ὑποτάξας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* ὑποτάσσομαι *vel* ττομαι *propriè ſubordinor. ſcil.* certo loco & ordine ſubjicior, pareo. *præt. paſſ.* ὑποτέταγμαι ξαι κται *ſubjectus ſum. a.* 2. *paſſ.* ὑπετάγην ης η *idem. a.* 2. *paſſ. imp.* ὑποτάγηθι ήτω ητε *paréte. a.* 2. *paſſ. ſubj.* ὑποταγῶ ῇς ῇ. *part. a.* 2. *paſſ.* ὑποταγεὶς έντος ὁ *ſubjectus. fut.* 2. *paſſ.* ὑποταγήσομαι ῃ εται *ſubjiciar. præt. med.* ὑποτέταγα, *unde eſt*

Ὑποταγὴ ῆς ἡ ſubjectio.

Ὑποτί-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ὑποτίθημι ſuppono. *F.* ὑποθήσω. *P.* ὑποτέθεικα. *aor. 1. act.* ὑπέθηκα ας ε, αν. *præſ. med.* ὑποτίθεμαι σαι ται ſubjicio. *part. præſ. med.* ὑποτιθέμενος *pro aor. 2. med.* ὑποθέμενος.

Ὑποτρέχω infrà curſu deferor. *Fut.* ὑποθρέξω. *aor. 2.* ὑπέδραμον ες ε. *part. aor. 2. act.* ὑποδραμὼν όντος ὁ.

Ὑποτύπωσις εως ἡ exemplar, *à verbo* ὑποτυπόω ῶ *delineo, ex* ὑπὸ & τυπόω ῶ *figúro, ſignum imprimo, à* τύπος ου ὁ. *vide ſuprà.*

Ὑποφέρω ſuffero. *F.* ὑποίσω. *a. 1. act.* ὑπήνεγκα. *a. 2.* ὑπήνεγκον. *a. 2. act. infin.* ὑπενεγκεῖν.

Ὑποχωρέω ſecedo. *F.* ήσω. *P.* ὑποκεχώρηκα. *a. 1. act.* ὑπεχώρησα ας ε.

Ὑπωπιάζω plagis contundo. *domo, édomo, validis ictibus ſubjicio reluctantem. F.* άσω. *P.* κα. *à nomine* ὑπώπιον ου τὸ *pars faciei, quæ oculis eſt ſubjecta. ex* ὑπὸ & ὢψ ὠπὸς ὁ *oculus q.d.* ὑπὸ τοὺς ὦπας *ſub oculis. item ſugillatio* (blawe ſtriemen) *ſub oculo, orta ex ictu ſeu plaga, ſanguine ſub oculis effuſo. metaph. à pugilibus deſumpta.*

Ὗς ὑὸς & σῦς συὸς ὁ ἡ ſus, παρὰ τὸ σείεσθαι.

Ὕσσωπος ου ὁ hyſſópus, *libanótis arboreſcens, Matthæus* 27. 48. & *Marcus* 15. 36. κάλαμον *h.e. arundinem vocant.*

Ὕστερος α ον *propriè, poſterior, ſequens. ei opponitur* πρότερος *prior* 1 *Chron.* 29. 29. *item* poſtremus 1 *Tim.* 4. *v.* 1. ὕστεροι καιροὶ *poſtrema tempora.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ὕστερον *Adv.* poſtea, *Matt.*4.2. poſtremò, *Matt.* 21. 37. & 22. 27. tandem *Matth.* 26. 60.

Ὑστερέω ῶ ſum poſterior, 2 *Cor.* 11. 5. careo, *Matth.* 19. 20. deſum, *Marc.* 10. 21. ἕν σοι ὑστερεῖ *unum tibi deeſt. F.* ήσω. *P.* ὑστέρηκα. *a.* 1. *act.* ὑστέρησα defeci, *Iohan.* 2. 3. *inferior fui,* 2 *Cor.*12.11. *præſ. paſſ.* ὑστερέομαι deficior, deſtituor. *præt. paſſ.* ὑστέρημαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ὑστερήθην *egui, deſtitutus fui.*

Ὑστέρημα τος τὸ penuria, quod deeſt. ὑστερήματα ων τὰ reliquiæ, *Coloſſ.* 1. 24.

Ὑστέρησις εως ἡ inopia, egeſtas.

Ὑφαντὸς ἡ ὸν contextus a um. *à verbo* ὑφαίνω *texo. F.*ὑφανῶ. *P.*ὕφαγκα. *præt.paſſ.* ὕφαμμαι, *Atticè* ὕφασμαι. ὑφάντης ου ὁ *textor.*

Ὕψος εος τὸ ſublimitas, altitudo, *Luc.* 24. 49. ἐξ ὕψους *ex alto, h. e. è cælo, Iac.*1. 9. ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ *in ſublimitate ſua,* τῇ *ſcil.* ὑιοθεσίᾳ.

Ὑψόω extollo. *F.* ὑψώσω. *P.* ὕψωκα. *aor.* 1. *act.* ὕψωσα ας ε. *a.* 1. *act. ſubj.* ὑψώσω ῃς ῃ. *præt. paſſ.* ὕψωμαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ὑψώθην ης η, ητε. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ὑψωθῶ ῇς ῇ. *aor.* 1. *paſſ. infin.* ὑψωθῆναι. *part. a.* 1. *paſſ.* ὑψωθεὶς εῖσα έν. *fut.* 1. *paſſ.* ὑψωθήσομαι ῃ εται. *Lucæ* 18. 14. ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται, *qui ſeipſum humiliat, extolletur.*

Ὕψωμα τος τὸ ſublimitas.

Ὑψηλὸς ἡ ὸν ſublimis e. *Comparativus* ὑψηλότερος α ον *ſublimior.* ὑψηλὰ ῶν τὰ *excelſa ſcil. loca, h. e. cælum ſupremum ſeu tertium,*

Hebr.

Hebr. 1. 3. μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ *elato brachio, Act.* 13.17.

Ὑψηλοφρονέω ῶ animo efferor. *præſ. imperat.* ὑψηλοφρόνεε ει, εέτω είτω. *F.* ήσω. *P.* κα. *derivatur à nomine* ὑψηλόφρων ονος ὁ ἡ, *qui eſt mente elatâ. compoſitum ex* ὑψηλὸς ἡ ὸν *altus, ſublimis, excelſus, &* φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Ὕψιστος ου ὁ altiſſimus, *de* Deo *dicitur. ad exprimendum Hebræum* עליון. ὕψιστα ων τὰ *loca altiſſima, h. e. cælum ſupremum, ſeu tertium, Luc* 2. 14. *Th. adv.* ὕψι in alto. *unde eſt* ὑψίων *&* ὑψίτερος α ον. *Theocr.* δρύες ὑψίτεραι *quercus altiores. in ſuperl.* ὕψιστος η ον *altiſſimus a um.*

ΦΑ.

ΦΑ'γω edo. *Fut.* 2. *med.* φάγομαι *edam*, φάγεσαι φάγεται *pro* φαγοῦμαι φαγῇ. (2 *Regum* 7. 2.) φαγεῖται. *a.* 2. ἔφαγον ες ε. *aor.* 2. *imperat.* φάγε έτω. *aor.* 2. *opt.* φάγοιμι οις οι *Marc.* 11. 14. *aor.* 2. *ſubj.* φάγω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* φαγεῖν *Matth.* 12. 4. *part. a.* 2. φαγὼν όντος ὁ *Marc.* 6. 44.

Φάγος ου ὁ edax.

Φαιλόνης ου ὁ *vide* φελόνης ου ὁ.

Φαίνω in lucem profero, oſtendo. *item* ἀμεταβάτως luceo, *Iohan.* 1. 5. *F.* φανῶ. *aor.* 1. ἔφηνα. *aor.* 2. ἔφανον ες ε. *P.* πέφαγκα. φαίνομαι appareo, videor, luceo, *Marc.* 14. 64. *fut.* 1. *med.* φανοῦμαι, 1 *Petr.* 4. 18. *præt. paſſ.*

πέφαμμαι & *Atticè* πέφασμαι. *aor.* 2. *paſſ.* ἐφάνην ης η apparui. *aor.* 2. *paſſ. ſubj.* φανῶ ῇς ῇ. *futur.* 2. *paſſ.* φανήσομαι ῃ εται.

Φανερὸς ὰ ὸν manifeſtus a um.

Φανερῶς *Adv.* manifeſtè.

Φανέρωσις εως ἡ manifeſtatio.

Φανὸς ȣ ὁ laterna, fax, *Iohan.* 18. 3.

Φανερόω ῶ manifeſto. *Fut.* ώσω. *P.* πεφανέρωκα. *a.* 1. *act.* ἐφανέρωσα ας ε. *a.* 1. *act. imper.* φανέρωσον άτω. *aor.* 1. *ſubj.* φανερώσω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* φανερόομαι ȣ̃μαι pateſio. *item ſemel medìè* patefacio, *Eph.* 5. 13. πᾶν γὰρ τὸ φανερȣ́μενον φῶς ἐστι, *quicquid enim res conſpicuas reddit, lux eſt. præt. paſſ.* πεφανέρωμαι σαι ται *factus ſum conſpicuus. præt. paſſ. infin.* πεφανερῶσθαι, *Heb.* 9. 8. *a.* 1. *paſſ.* ἐφανερώθην ης η *idem. a.* 1. *paſſ. ſubj.* φανερωθῶ ῇς ῇ. *a.* 1. *paſſ. infin.* φανερωθῆναι. *part. a.* 1. *paſſ.* φανερωθεὶς εῖσα έν. *futur.* 1. *paſſ.* φανερωθήσομαι ῃ εται, *conſpiciar.*

Φαντάζω *apparere facio. Fut.* άσω. *P.* πεφάντακα. *præſ. paſſ.* φαντάζομαι *appareo, videor. item imaginor. part. præſ. paſſ.* φανταζόμενον viſum, quod apparet, *Heb.* 12. 21. *præt. paſſ.* πεφάντασμαι σαι.

Φαντασία ας ἡ oſtentatio.

Φάντασμα τος τὸ ſpectrum.

Φάραγξ γος ἡ *propriè barathrum. h. e. profunda atque prærupta terræ cavitas, ſive hiatus. item* vallis.

Φαρι-

Φαρισαῖος αἰου ὁ *vocabulum origine Hebræum* phariſæus *h. e. interpretans. Erant enim ſcripturæ interpretes.* פָּרַשׁ *interpretatus eſt. Hinc pahul pl.* פְּרוּשִׁים.

Φαρμακεὺς έως ὁ veneficus, magus.

Φαρμακὸς οῦ ὁ idem, *à* φάρμακον ου τὸ *qua vox media eſt, & modò medicinam, modò venenum ſignificat.*

Φαρμακεία ας ἡ veneficium, *à* φαρμακεύω *veneficio utor.*

Φάσις εως ἡ *propriè apparitio. à* πέφασμαι *συν. vide* φαίνω. *Sic Luna habet multas phaſes h. e. apparitiones, modò apparet falcata, modò gibboſa, &c. item* rumor, delatio, *nuntius* ein bottſchaft / *q. d. indicatio.* φαίνω *inter alia etiam ſignificat, oſtendo, indico, Actor.* 21. 31.

Φάσκω dictito, jactito, glorior, *Rom.* 1. 22. *Apoc.* 2. 2. *item* ajo, affirmo, *Act.*25.19. *imperf.* ἔφασκον ες ε. *Thema* φημί.

Φάτνη ης ἡ præſepe, *ſtabulum.*

Φαῦλος ου ὁ faul / pravus, *pro quo Dores dicunt* φαῦρος ου ὁ, *unde per pleonaſmum literæ* λ *eſt* φλαῦρος ου ὁ, *pravus, malitioſus.* φλαῦρον ἔπος *contumelioſum verbum, Iohan.* 3. 20. ὁ φαῦλα πράσσων, *qui mala patrat.*

Φέγγος εος τὸ ſplendor, *jubar, Luc.* 11. 33.

Φείδομαι *verb. med.* parco, *cum Genit. F.* φείσομαι ῃ εται. *aor.* 1. *med.* ἐφεισάμην ω ατο *peperci. a.* 1. *med. ſubj.* φείσωμαι ῃ ηται.

Φειδομένως parcè. *Adv.*

Φενόλης ου ὁ penula, *vox origine Latina.* 1 *Timoth.* 4. *v.* 13.

Φέρω fero. *Imperf.* ἔφερον ες ε. F. οἴσω (*ab inuſitato* οἴω *fero*) *a.* 1. ἤνεγκα ας ε (*ab* ἐνέγκω) *tuli. a.* 1. *imperat.* ἔνεγκον άτω ατε. *a.* 2. ἤνεγκον. *præſ. paſſ.* φέρομαι *feror,* agor. *præſ. paſſ. ſubj.* φέρωμαι ῃ ηται ώμεθα *tendamus. Imperf.* ἐφερόμην ου ετο. *præt. paſſ.* ἤνεγμαι (*ab* ἐνέχω) *a.* 1. *paſſ.* ἠνέχθην. *part.* 1. *paſſ.* ἐνεχθεὶς εῖσα έν. *præt. med.* ἤνοχα, *Atticè* ἐνήνοχα.

Φεύγω fugio. *fut.* 1. *med.* φεύξομαι *Iacob.* 4. 7. *a.* 2. *act.* ἔφυγον ες ε *fugi. præt. med.* πέφευγα (*pro* πέφυγα) ες ε. *Exod.* 14. 5.

Φήμη ης ἡ *Doricè* φάμα ας ἁ fama.

Φημὶ dico. *a.* 2. ἔφην ης η *dixi.*

Φθάνω pervenio. F. φθάσω. *aor.* 1. *act.* ἔφθασα. *a.* 1. *act. ſubj.* φθάσω ῃς ῃ ωμεν *præveniamus.* P. ἔφθακα. *a.* 2. ἔφθην.

Φθαρτὸς ἡ ὸν corruptibilis e. *à* 3. *ſingul. præt. paſſ.* ἔφθαρται *verbi* φθείρω *corrumpo.*

Φθέγγομαι *propriè, ſono, ſonum edo. item* loquor. F. φθέγξομαι. P. ἔφθεγμαι. *a.* 1. *med.* ἐφθεγξάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* φθεγξάμενος η ον *locutus.* 2 *Pet.* 2. 16. *præt. med.* ἔφθογγα.

Φθείρω corrumpo. F. 1. φθερῶ εῖς εῖ *deſtruam.* P. ἔφθαρκα. *a.* 1. *act.* ἔφθειρα ας ε. *a.* 2. ἔφθαρον ες ε. *præſ. paſſ.* φθείρομαι. *a.* 2. *paſſ.* ἐφθάρην ης η. *a.* 2. *paſſ. ſubj.* φθαρῶ ῇς ῇ. *præt. paſſ.* ἔφθαρμαι σαι ται *præt. med.* ἔφθορα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Φθινοπωρινὸς ἡ ὸν emarcidus a um, **wurmſtechig.** *ex φθίνω deficio, contabeſco, cujus Thema eſt φθέω. ſed uſitatum eſt verbum hinc ortum φθείρω. & ex ὀπώρα ας ἡ autumnus, item fructus autumnalis.*

Φθόγγος ου ὁ ſonus. *à* φθέγγομαι.

Φθόνος ου ὁ invidia.

Φθονέω ῶ invideo, *cum Dat. F.* ήσω. *P.* ἐφθόνηκα. *aor.* 1. *act.* ἐφθόνησα, *à* φθίνω *vel* φθέω *corrumpo, deſtruo.*

Φθορὰ ᾶς ἡ corruptio. *à* φθείρω.

Φιάλη ης ἡ phiala.

Φιλάγαθος ου ὁ ἡ amans bonorum.

Φιλάδελφος ου ὁ ἡ fraternâ charitate præditus a.

Φιλαδελφία ας ἡ fraterna charitas.

Φίλανδρος ου ἡ amans mariti. *epitheton probæ uxoris.*

Φιλανθρωπία ας ἡ humanitas, *à nomine* φιλάνθρωπος ου ὁ ἡ *humanus*)(μισάνθρωπος ου ὁ ἡ *oſor hominis. Epitheton eſt antiqui ſerpentis, & ſeminis ejus.*

Φιλανθρώπως humaniter. *Adv. Act.* 27. 3.

Φιλάργυρος ου ὁ ἡ avarus a.

Φιλαργυρία ας ἡ avaritia.

Φίλαυτος ου ὁ ἡ amans ſuiipſius.

Φιλέω diligo. *q. d. deligo*, amo. 3. *pl.* φιλοῦσι ſolent, *Matth.* 6. *v.* 5. expetunt, *Matth.* 23. *v.* 6. *imperf.* ἐφίλεον ουν. *Fut.* φιλήσω. *P.* πεφίληκα. *præt. paſſ.* πεφίλημαι. *aor* 1. *act.* ἐφίλησα *oſculatus ſum. aor.* 1. *act. ſubj.* φιλήσω,

Matth. 26. 48. *α.* 1. *act. infin.* φιλῆσαι oſculari. *præt. med.* πέφιλα.

Φιλήδονος ου ὁ ἡ voluptatibus deditus. *ex* φίλος *amicus &* ἡδονὴ ῆς ἡ *voluptas.*

Φίλημα τος τὸ oſculum.

Φιλία ας ἡ amicitia, *Iacob.* 4. 4.

Φίλος ου ὁ amicus, *Luc.* 7. 34. φίλη ης ἡ amica, *Luc.* 15. 9.

Φιλόθεος ου ὁ ἡ DEI amans.

Φιλόνεικος ου ὁ ἡ contentioſus a. *ex* φίλος *&* νεῖκος εος τὸ *jurgium, contentio, idem quod* φίλερις ιδος ὁ ἡ *amans rixarum.*

Φιλονεικία ας ἡ *contentio.*

Φιλόξενος ου ὁ ἡ hoſpitalis.

Φιλοξενία ας ἡ hoſpitalitas.

Φιλοπρωτεύω primatum amo, ambio. *cupio eſſe primus,* φιλόπρωτος ου ὁ *cupiens eſſe primus.*

Φιλόσοφος ου ὁ ἡ *propriè, ſtudio ſapientiæ deditus, Act.* 17. 18. philoſophus a.

Φιλοσοφία ας ἡ *philoſophia. item* ſophiſtica, *quæ eſt veræ philoſophiæ abuſus, Coloſſ.* 2. 8.

Φιλόστοργος ου ὁ ἡ ad amandum propenſus a. *ex* φίλος *amicus, deditus, &* στοργὴ ῆς ἡ *amor inter parentes & liberos reciprocus, à* DEO *animis hominum inſitus. à præt. med.* ἔστοργα *verbi* στέργω *amore naturali complector. item acquieſco. item ſimpliciter, diligo. F.* στέρξω. *præt. act.* ἔστερχα. *α.* 1. ἔστερξα. *Eccleſ.* 8. 22. *&* 27. 17.

Φιλότεκνος ου ὁ ἡ amans liberorum. *ex* φίλος *amicus, &* τέκνον ου τὸ *proles.*

Φιλο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Φιλοτιμέομαι οῦμαι *propriè, ambio honorem. item* contendo. *à* φιλότιμος ου ὁ ἡ *honoris cupidus. ex* φίλος *&* τιμὴ ῆς ἡ *honor.*

Φιλόφρων ονος ὁ ἡ comis, benevolus. *ex* φίλος η *amicus a, &* φρὴν ενὸς ἡ *animus.*

Φιλοφρόνως *Adv. comiter,* peramicè.

Φιμόω ῶ *propriè, os capiſtro obthúro, obſtruo, occludo,* os óbligo, 1 *Cor.* 9. 9. *propriè dicitur de jumentis, per metaphoram* ad ſilentium adigo, 1 *Pet.* 2. 16. *F.* ώσω. *P.* πεφίμωκα. *aor.* 1. *act.* ἐφίμωσα. *præt. paſſ.* πεφίμωμαι *obmutui. præt. paſſ. imperat.* πεφίμωσο ώσθω obmuteſce, *cujus tyrannis jam pridem fuiſſet coërcenda. a.* 1. *paſſ.* ἐφιμώθην ης η *Matthæi* 22. 12. *propriè, capiſtratus fuit. q. d.* prorſus obmutuit. *quaſi fræno vel capiſtro injecto. a.* 1. *paſſ imper.* φιμώθητι obmuteſce. *verbum hoc derivatur à nomine* φίμος ου ὁ *vel* φιμὸς οῦ ὁ *capiſtrum, camus, fiſcella.*

Φλὸξ φλογὸς ἡ flamma. *Th.* φλέγω *uro. Futuro* φλέξω *Ier.* 17. 4. *P.* πέφλεχα. *præt. med.* πέφλογα, *unde pro* φλογὴ *derivatur* φλὸξ φλογὸς ἡ. *& hinc eſt*

Φλογίζω inflammo. *part. præſ.* φλογίζων ουσα ον *inflammans. F.* ίσω. *P.* πεφλόγικα. *a.* 1. ἐφλόγισα. *præſ. paſſ.* φλογίζομαι *inflammor. part. præſ. paſſ.* φλογιζόμενος η ον *inflammatus. aor.* 1. *paſſ.* ἐφλογίσθην ης ῆ. *Dan.* 3. 28.

Φλύαρος ου ὁ ἡ *ſcurra*, nugax, garrulus a. *à* φλύω *&* φλέω *nugor, ineptio.*

Φλυαρέω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Φλυαρέω ῶ garrio. *F.* ήσω. *P.* πεφλυάρηκα. *a.* 1. ἐφλυάρησα, 3 *Ioh.v.*10. λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, *verbis improbis in nos debacchans.*

Φόβος ου ὁ metus, timor. *à præt. med.* πέφοβα *verbi* φέβομαι *fugio, metuo. metus eſt fuga mali. Hinc eſt verbum*

Φοβέω ῶ *timorem injicio*, terreo. *facio timere.* F. ήσω. P. πεφόβηκα. φοβέομαι οῦμαι metuo *cum Accuſ. præſ. imperat.* φοβέου οῦ, εέσθω είσθω, εέσθε εῖσθε. *Imperf.* ἐφοβεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *a.* 1. *paſſ.* ἐφοβήθην ης η ημεν timui: *aor.* 1. *paſſ. imperat.* φοβήθητι ήτω ητε. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* φοβηθῶ ῇς ῇ ῆτε *metuam. part. aor.* 1. *paſſ.* φοβηθεὶς εῖσα έν, *metuens. Hebraiſmus, qui notat* ἔμφασιν, *Luc.* 2. *verſ.* 9. φοβεῖσθαι φόβον *percelli vehementi timore.* terreri *Rom.* 13.3.

Φοβερὸς ὰ ὸν formidabilis e, horrendus a um.

Φόβητρον ου τὸ terriculamentum. *à* φοβέω ῶ.

Φοίνιξ *vel* φοῖνιξ ικος ὁ palma.

Φονεὺς έως ὁ homicida.

Φονεύω occído. *F.* εύσω. *P.* πεφόνευκα. *aor.* 1. *act.* ἐφόνευσα.

Φόνος ου ὁ homicidium, *à præt. med.* πέφονα, *verbi* φένω *occído, interficio.*

Φορέω ῶ fero, geſto. (*à nomine* φορὸς οῦ ὁ *ferens, à præt. med. inuſitato* πέφορα *verbi* φέρω) *Fut.* έσω. *aor.* 1. ἐφόρεσα. *P.* πεφόρεκα.

Φόρον ου τὸ forum. παρὰ τὸ φέρειν, *quòd eò omnia ferantur venalia.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Φόρος ου ὁ tributum. *δασμὸς apud Xenoph.* tributum *quod exigitur ab hoſtibus.*

Φόρτος ου ὁ onus. *q.* φέρτος *à* φέρω, *propriè de navis onere dicitur, unde quaſi diminutivum*

Φορτίον ου τὸ idem.

Φορτίζω onero *cum Accuſ.* F. ίσω. P. πεφόρτικα. *præſ. paſſ.* φορτίζομαι *oneror. præt. paſſ.* πεφόρτισμαι. *part. præt. paſſ.* πεφορτισμένος η ον, oneratus, *onuſtus a um.*

Φραγέλλιον ου τὸ flagellum. *vocabulum hoc eſt origine Latinum, ubi Græci* λ *mutarunt in* ρ, *ne tria* λ *concurrerent. Sic hodie Itali à majorum ſuorum conſuetudine alieniores l mutant in i, & pro pleno dicunt pieno, pro placere piacere. flagellum verò eſt diminutivum nominis* flagrum, *q. d. parvum flagrum. flagrum verò eſt ſcútica, qua ſervi cædebantur, ſic dicta, quòd pars ea percuſſa quaſi flagret h. e. ardeat.*

Φραγελλόω ῶ flagello. F. *ώσω. a.* 1. ἐφραγέλλωσα. *part. aoriſt.* 1. *act.* φραγελλώσας αντος ὁ. P. πεφραγέλλωκα.

Φραγμὸς οῦ ὁ ſeptum ein zaun. *Derivatur à* Φράσσω *vel* ττω *propriè, ſepio ſepivi* ich vmbzeune. *item* occludo, obſtruo. *Sic Prov.* 21. *v.* 13. φράσσειν τὰ ὦτα *aures obthurare.* F. φράξω. P. πέφραχα. *a. act.* ἔφραξα ας ε αν. *a.* 2. *act.* ἔφραγον ες ε. *præt. paſſ.* πέφραγμαι ξαι κται. *aor.* 2. *paſſ* ἐφράγην ης η *obſtructus fui. a.* 2. *paſſ. ſubj.* φραγῶ ῇς ῇ *obſtruar,*

Rom.

Rom. 3.19. *fut.* 2. *paſſ.* φραγήσομαι ῃ εται *obſtruar, interrumpar.* καταφράττω *armis circumquaque munio. unde* ἱππεὺς κατάφρακτος *eques cataphractus.*

Φράζω ediſſero. *F.* άσω. *a.* 1. ἔφρασα. *a.* 1. *act. imperat.* φράσον άτω *ediſſere, expone.* P. πέφρακα. *præt. paſſ.* πέφρασμαι σαι, *unde eſt* φράσις εως ἡ *modus loquendi.*

Φρέαρ ατος τὸ puteus.

Φρένες ῶν αἱ intelligentia. *Dat. pl.* φρεσί. *à nominativo* φρὴν ενὸς ἡ *animus, mens.*

Φρεναπατάω ῶ *propriè, mentem decipio. q. d.* φρένα ἀπατάω. *item* decipio. *F.* ήσω. *P.* πεφρεναπάτηκα.

Φρεναπάτης ου ὁ mentium deceptor, *ex* ἀπάτη ης ἡ *fraus, impoſtura q. d. aberratio à ſemita.* πάτος ου ὁ *ſemita, &* φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Φρίσσω *vel* ττω horreſco. *item cum horrore reformido, cum Accuſ.* F. φρίξω. *a.* 1. ἔφριξα. P. πέφριχα. *præt. paſſ.* πέφριγμαι ξαι κται, *unde eſt* φρικτὸς ἡ ὸν *tremendus a um.*

Φρονέω ῶ (*pro* φρενέω *à* φρὴν ενὸς ἡ *animus*) ſapio, ſtatuo, ſentio, curo. *item* deſidero, *Rom.* 8.5. *præſ. imperat.* φρόνεε ει, έετε εῖτε, *Coloſſ.* 3.2. *imperf.* ἐφρόνεον ουν *ſolicitus eram.* F. ήσω. P. πεφρόνηκα. *præſ. paſſ.* φρονέομαι οῦμαι *ſentior. præſ. paſſ. imperat.* φρονέου οῦ, εέσθω είσθω.

Φρόνημα τος τὸ cogitatio, *item* deſiderium.

Φρόνησις εως ἡ prudentia.

Φρόνιμος ου ὁ ἡ prudens.

Φρονί-

Φρονίμως *Adv.* prudenter.
Φροντίζω curo, ſtudeo. *F.* ίσω. *a.* 1. *act.* ἐφρόντισα. *a.* 1. *act. ſubj.* φροντίσω ῃς ῃ, ωσι, *&c. P.* πεφρόντικα. *à* φροντὶς ίδος ἡ *cura à* φρονέω ῶ.
Φρουρέω ῶ *præſidio teneo, cuſtodio, cum Accuſ.* (*à* φρουρὸς ȣ ὁ *cuſtos, miles præſidiarius, comp. ex* πρὸ *&* ȣ̉ρος ȣ ὁ *cuſtos, facta craſi, & mutato* π *in* φ, *prout fit in voce* φρȣ̃δος ὁ *evanidus ex* πρὸ *&* ὁδὸς ȣ̃ ἡ *via*) *imperf.* ἐφρούρεον ȣν, εες εις, εε ει. *Fut.* φρουρήσω. *aor.* 1. ἐφρούρησα. *P.* πεφρούρηκα. *præſ. paſſ.* φρουρέομαι ȣ̃μαι præſidio teneor, cuſtodior. φρουρὰ ᾶς ἡ *cuſtodia, præſidium.*
Φρυάσσω *vel* ττω fremo, *propriè de equo feroci & hinnienti. F.* ξω. *aor.* 1. ἐφρύαξα. *P.* πεφρύαχα.
Φρύγανον ȣ τὸ ſarmentum, *virgultum aridum, crematu facile* dörre reiſer. *à Them.* φρύγω *vel* φρύσσω *torrefacio. Fut.* ξω. *P.* πέφρυχα. *præt. paſſ.* πέφρυγμαι ξαι κται. *præt. med.* πέφρυγα.
Φυγὴ ῆς ἡ fuga. *vide* φεύγω *fugio.*
Φύλαξ ακος ὁ ἡ cuſtos.
Φυλακὴ ῆς ἡ *cuſtodia. item* carcer, *Act.* 26.10. φυλακῇ κατακλείειν, *carceri includere.*
Φυλακίζω in carcerem *conjicio,* pertraho. *F.* ίσω. *P.* πεφυλάκικα.
Φυλάσσω *vel* ττω cuſtodio, ſervo. *F.* φυλάξω. *P.* πεφύλαχα. *aor.* 1. ἐφύλαξα. *aor.* 1. *imperat.* φύλαξον άτω ατε *cavete vobis.* φυλάσσομαι caveo,

caveo, cuſtodior. *a.1.med.* ἐφυλαξάμην ω ατο *obſervavi.*

Φυλακτήρια ων τὰ *q. d. conſervatoria*, phylacteria, *quibus memoria legis conſervabatur.* à φυλακτὴρ ῆρος ὁ *cuſtos, vigil. Th.* φυλάσσω.

Φυλὴ ῆς ἡ tribus. δώδεκα φυλαὶ *duodecim tribus.*

Φύλλον ου τὸ folium.

Φύραμα τος τὸ maſſa luti *Rom.* 9. 21. farina aquâ ſubacta 1 *Cor.* 5. 6. à φυράω *miſceo, macero, ſubigo. F.* άσω. *P.* πεφύρακα. *a.* 1. *act.* ἐφύρασα. *præt. paſſ.* πεφύραμαι.

Φύσις εως ἡ natura. à φύω *facio naſci. vide infrà. item* recta ratio 1 *Cor.* 11. 14. *item* prima hominis conceptio in utero materno *Eph.* 2. *v.* 3. *confer Pſalm.* 51. 7.

Φυσικὸς ἡ ὸν naturalis e.

Φυσικῶς naturaliter *Adv.*

Φυσιόω ῶ inflo. *Fut.* ώσω. *P.* πεφυσίωκα. *præſ. paſſ.* φυσιόομαι οῦμαι inflor, turgeo. *præt. paſſ.* πεφυσίωμαι. *part. præt. paſſ.* πεφυσιωμένος η ον *inflatus a um*, à φῦσα ης ἡ *vel* φύσσα ης ἡ *follis.*

Φυσίωσις εως ἡ tumor, *inflatio animi.*

Φυτεία ας ἡ *idem quod* φυτὸν οῦ τὸ planta.

Φυτεύω planto. *Imperf.* ἐφύτευον ες ε. *F.* εύσω. *P.* πεφύτευκα *aor.* 1. *act.* ἐφύτευσα ας ε. *præt. paſſ.* πεφύτευμαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* πεφυτευμένος η ον. *a.* 1. *paſſ.* ἐφυτεύθην ης η. *a.* 1. *paſſ. imperat.* φυτεύθητι ήτω *plantator.*

Φύω *gigno, item naſcor. F.* ύσω. *a.* 2. ἔφυον ες ε.

dici-

dicitur etiam aor. 2. ἔφυν υς υ *tanquam à* φῦμι, *unde eſt part. a. 2.* φὺς ὕντος ὁ. *præſ. paſſ.* φύομαι *naſcor. præt. paſſ.* πέφυμαι σαι, *unde eſt* φύσις εως ἡ *natura.* πέφυται, *unde eſt* φυτὸν οῦ τὸ *planta. a. 2. paſſ.* ἐφύην ης η. *part. a. 2. paſſ.* φυεὶς εῖσα έν.

Φωλεὸς οῦ ὁ luſtrum, latibulum.

Φωνὴ ῆς ἡ vox, ſonus, ſonitus, 2 *Petr.* 2. *v.* 16. ἀνθρώπου φωνὴ *vox hominis.* φωνὴ σάλπιγγος *Matth.* 24. 31. *cantus tubæ, Apoc.* 6. 1. φωνὴ βροντῆς *ſonus tonitrui. Hinc eſt verbum*

Φωνέω voco, nomino, invíto. *Imperf.* ἐφώνεον ουν. *F.* φωνήσω *ſonum edam, Iohan.* 13. *v.* 19. ἀλέκτωρ φωνήσει, *gallus canet. P.* πεφώνηκα. *a.* 1. ἐφώνησα ας ε. *a.* 1. *act. imperat.* φώνησον άτω *voca. a.* 1. *paſſ.* ἐφωνήθην ης η. *a.* 1. *paſſ. infin.* φωνηθῆναι *vocari.*

Φῶς (*contractum ex* φάος εος τὸ *lux*) φωτὸς τὸ lux, lumen. *candela Act.* 16. *v.* 29. focus *Luc.* 22. 56. πρὸς τὸ φῶς *apud focum. Them.* φάω ῶ *luceo.*

Φωστὴρ ῆρος ὁ lumen, luminare, *à* φώσκω.

Φωσφόρος ου ὁ *phóſphorus*, lucifer. *ex* φορὸς οῦ ὁ *ferens* & φῶς φωτὸς τὸ *propriè* nomen ſtellæ, *ſed* 2 *Pet.* 1. 19. *lumen*) *per metaph. ſic appellatur fulgor Evangelii.*

Φωτεινὸς ὴ ὸν lucidus a um.

Φωτίζω *illumino,* illuſtro *in lucem produco.* 2 *Timoth.* 1. 10. (*ex* φῶς φωτὸς τὸ *lumen*) *F.* φωτίσω. *P.* πεφώτικα. *aor.* 1. ἐφώτισα. *aor.* 1. *act. infin.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

infin. φωτίσαι. *part. a.* 1. φωτίσας αντος ὁ. *præt. paſſ.* πεφώτισμαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ἐφωτίσθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* φωτισθεὶς έντος ὁ.

Φωτισμὸς οῦ ὁ *lumen, ſplendor, fulgor.*

ΧΑ.

ΧΑίρω gaudeo. *imperf.* ἔχαιρον ες ε, *Luc.* 13. *v.* 17. *præſ. imperativi* χαῖρε ſalve, ave, *Iohan.* 19. *v.* 3. *Fut.* χαρῶ, *Apoc.* 11. 10. *P.* κέχαρκα. *a.* 2. *act.* ἔχαρον. *præt. paſſ.* κέχαρμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἐχάρην ης η *gaviſus fui. aor.* 2. *paſſ. ſubj.* χαρῶ ῇς ῇ *gaudeam. aor.* 2. *paſſ. infin.* χαρῆναι *gaudere. fut.* 2. *paſſ.* χαρήσομαι *lætabor. præt. med.* κέχαρα. *Helleniſmus* χαίρειν χαρὰν *gaudere gaudium, Matth.* 2. 10. *hoc eſt ſummo perfundi gaudio.*

Χάλαζα ης ἡ grando.

Χαλάω ῶ demitto, ſubmitto. *Fut.* χαλάσω. *a.* 1. ἐχάλασα ας ε. *a.* 1. *imperat.* χάλασον άτω ατε. *part. a.* 1. *act.* χαλάσας αντος ὁ. *P.* κεχάλακα. *præt. paſſ.* κεχάλασμαι σαι ται. *a* 1. *paſſ.* ἐχαλάσθην ης η. 2 *Cor.* 11. 33. *demiſſus fuit.*

Χαλεπὸς ἡ ὸν difficilis e, ſævus. *Th.* χαλέπτω *lædo. F.* ψω. *P.* κεχάλεφα. *præt. med.* κεχάλεπα.

Χαλινὸς οῦ ὁ frænum. χαλινόω ῶ fræno.

Χαλιναγωγέω ῶ fræno duco, *cum Accuſ. F.* ήσω. *P.* κεχαλιναγώγηκα. *a.* 1. ἐχαλιναγώγησα. *a.* 1. *act. infin.* χαλιναγωγῆσαι *fræno moderari, ex* χαλινὸς οῦ ὁ *frænum, &* ἀγωγὸς οῦ ὁ ἡ *dux via. Th. eſt* ἄγω *duco.*

Χαλκεὺς έως ὁ faber ærarius. à χαλκὸς ȣ ὁ æs æris, *genus metalli.*

Χαλκηδὼν όνος ὁ *nomen gemmæ*, chalcedonius.

Χαλκίον ȣ τὸ vas æreum, *quo coquus utitur.*

Χαλκολίβανον ȣ τὸ *chalcolibanum, ex* χαλκὸς ȣ ὁ æs & λίβανος ȣ ὁ thus. *Suidas tradit eſſe electri genus auro pretioſius.*

Χαλκὸς ȣ ὁ æs, nummus æneus, *Matth.* 10. 9.

Χάλκεος ȣς, έη ῆ, εον ȣν æreus a um.

Χαμαὶ humi *Adv.*

Χαρὰ ᾶς ἡ gaudium. *à præt. med.* κέχαρα *verbi* χαίρω *lætor.*

Χάραγμα τος τὸ ſculptura, character, *nomen verbale, à verbo* χαράσσω *vel* ττω *inſculpo, incido, imprimo. Fut.* χαράξω. *P.* κεχάραχα. *præt. paſſ.* κεχάραγμαι ξαι κται.

Χαρακτὴρ ῆρος ὁ character, *nota inſculpta.*

Χάραξ χάρακος ὁ vallum *ſeu* agger, *quo caſtra muniri ſolent.*

Χάρις ιτος ἡ gratia 2 *Cor.* 12. *v.* 9. gratiarum actio 1 *Cor.* 10. 30. gaudium 2 *Cor.* 1. *v.* 15. eleemoſyna *per meton. cauſæ*, 1 *Cor.* 16. 3. *in Accuſ.* χάριν, *Iacob.* 4. 6. *Sæpe* χάριν *ponitur pro* ἕνεκα *Luc.* 7. 47. ȣ̃ χάριν λέγω σοι, *cujus rei gratia dico tibi.*

Χαρίζομαι dono, gratificor, *Eph.* 4. 32. *condôno. F.* χαρίσομαι ῃ εται. *præt. paſſ.* κεχάρισμαι *condonavi. a.* 1. *paſſ.* ἐχαρίσθην ης η *donatus fui. aor.* 1. *paſſ. infin.* χαρισθῆναι *donari. part. aor.* 1. *paſſ.* χαρισθεὶς έντος donatus, *gratis datus,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

datus, 1 *Cor.* 2. 12. *fut.* 1. *paſſ.* χαρισθήσομαι η εται *donabor. aor.* 1. *med.* ἐχαρισάμην ω ατο *gratificatus fui*, gratis dedi, *item gratuitò donavi & remiſi, quod quis debuit, Luc.* 7. *v.* 42. Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο.

Χάρισμα τος τὸ donum, *quod quis gratificatur.*

Χαριτόω ῶ facio ut aliquis ſit acceptus *ut valeat gratia.* F. ώσω. *aor.* 1. *act.* ἐχαρίτωσα ας ε *acceptum reddidi.* P. κεχαρίτωκα. *præt. paſſ.* κεχαρίτωμαι *part. præt. paſſ.* κεχαριτωμένος η *gratiam conſecutus a.*

Χάρτης ου ὁ charta æ, 2 *Iohan. verſ.* 13. χαρτίον ου τὸ *volumen, idem quod* κεφαλὶς ίδος ἡ *Ierem.* 36. *v.* 37.

Χάσμα τος τὸ hiatus *à* χαίνω *hiſco, dehiſco. Fut.* χανῶ. *aor.* 1. ἔχηνα. *a.* 1. *infin.* χᾶναι. *a.* 2. *act.* ἔχανον *aperui, Gen.* 4. 11. *P.* κέχανα. *præt. paſſ.* κέχασμαι, *hinc fit chaſma.*

Χεῖλος εος τὸ labium, 1 *Petr.* 3. 10. *per metonymiam Hebraicam* ſermo, 1 *Cor.* 14. 21. *per metaphoram Hebr.* litus *ſeu* ora maris, *Hebr.* 11. 12.

Χειμάζω *hyberno, hyemem traduco. Fut.* άσω. *a.* 1. ἐχείμασα. *P.* κεχείμακα. *præſ. paſſ.* χειμάζομαι tempeſtate jactor.

Χειμὼν ῶνος ὁ hyems, 2 *Tim.* 4. *v.* 21. tempeſtas, *Act.* 27. 20. *à* χεῖμα τος τὸ *hyems.* ἀπὸ τοῦ χέειν (*pro* χέω *dicitur etiam* χείω) *quòd mul-*

tas

tas fundat pluvias & nives, ſicut & ipſa Latina vox origine Græca eſt παρὰ τὸ ὕειν *à pluendo.*

Χείμαῤῥος ȣ ὁ torrens, *ex* χεῖμα τος τὸ *hyems, tempeſtas, &* ῥόος ȣ ὁ *fluxus, q. d.* ῥόος τοῦ χείματος. ῥόος οῦς, όου οῦ, ὁ *fluxus à* ῥέω, *in futuro* ῥεύσω. *præt.* ἐῤῥεύηκα. *præt. med.* ἔῤῥοα, *unde eſt* ῥόος *fluxus. Confer* παραῤῥέω.

Χεὶρ χειρὸς ἡ manus, *Act.* 28. 3. gratia & benedictio Dei, *Luc.* 1. 66. poteſtas, *Luc.* 1. 74. *Iohan.* 3. 35. potentia, *Act.* 11. *v.* 21. vindicta, *Act.* 13. *v.* 11. pravus affectus, *quem per manum exſerimus, Matth.* 5. *v.* 39. machinatio, *Luc.* 22. 21. *Confer* 2 *Reg.* 14. 19. ἐν χειρὶ בְּיַד *idem quod* per. *Act.* 7. 35. διὰ χειρῶν *idem Act.* 19. 10. *Notetur phraſis,* ἐπιτιθέναι τινὶ χεῖρα, imponere alicui manum, *quo geſtu Apoſtoli uſi fuiſſe leguntur in creandis verbi miniſtris,* 1 *Tim.* 5. 22. *à perſonis ordinandis, ut loquuntur, Num.* 27. 18. *item à beſtiis ſacrificandis, quibus manus olim* (Exod. 29. *v.* 10.) *imponebatur, geſtu huc tranſlato, quo indicare voluerunt, perſonam hanc* Deo *inprimis conſecratam.*

Χειραγωγὸς ȣ ὁ ἡ qui vel quæ manu ducit. *ex* χεὶρ χειρὸς ἡ *manus, &* ἀγωγὸς οῦ ὁ ἡ *dux viæ. Th.* ἄγω.

Χειραγωγέω ῶ manu duco. *Fut.* ήσω. *Præt.* κεχειραγώγηκα.

Χειρόγραφον ȣ τὸ chirógraphum, ſyngrapha. *q.d.*

χειρὶ

χειρὶ γεγραμμένον, *manu propria ſcriptum.*

Χειροποίητος ου ὁ ἡ manu factus a. *q. d.* τῇ χειρὶ ποιητός.

Χειροτονέω ῶ per ſuffragia creo. *q. d.* χεῖρα τείνω, *manum protendo*, protenſa manu eligo. *Solebant enim protenſa manu ſuffragium & ſententiam ferre. F.* ήσω. *P.* κεχειροτόνηκα. *a.* 1. *act.* ἐχειροτόνησα. *aor.* 1. *paſſ.* ἐχειροτονήθην ης η. *Confer* προχειροτονέω ῶ.

Χείρων ονος ὁ ἡ pejor, deterior. *Poſitivus ejus* κακὸς ἡ ὸν *malus a um.*

Χῆρος ου ὁ *viduus.* Χήρα ας ἡ vidua.

Χθὲς heri, *Adv.* ὁ χθὲς *ſcil.* ὢν *heſternus.*

Χίλιοι αι α mille.

Χιλιὰς άδος ἡ numerus millenarius.

Χιλίαρχος ου ὁ militum tribúnus, **ein obriſter.**

Χιτὼν ῶνος ὁ tunica. *Ionicè* κιθών.

Χιὼν όνος ἡ nix, παρὰ τὸ χέειν.

Χλαμὺς ύδος ἡ chlamys ydis *g.f.& chlámyda æ* **ein ritterkleid / oder kriegsmantel.**

Χλευάζω cavillor, *exſibilo, ludificor* (ἀ χλεύη ης ἡ *riſus, illuſio, cavillum, quaſi* χειλεύη, *quod peragatur labiis.*) *imperf.* ἐχλεύαζον ες ε. *F.* άσω. *P.* κεχλεύακα. *prat. paſſ.* κεχλεύασμαι σαι ται, *unde* χλευαστὴς ου ὁ *cavillator, irriſor.*

Χλιαρὸς ὰ ὸν tepidus a um. ἀ χλιαίνω *tepefacio. F.* χλιανῶ. *P.* κεχλίαγκα.

Χλωρὸς ὰ ὸν viridis e, χλωρὸς χόρτος *viride gramen. Them.* χλόα ης ἡ *herba viridis. unde* χλοερὸς *contractè* χλωρός.

Χοϊκὸς

Χοϊκὸς ἡ ὸν pulvereus a um. *à* χόος οῦς, όου οῦ ὁ *pulvis, terra egeſta. à* χέω *fundo. præt. med. inuſitato* κέχοα. *Marc.* 6. 11.

Χοῖνιξ ικος ἡ chœnix *menſuræ nomen, ſextarios duos ſeu cotylas quatuor continentis.*

Χοῖρος ου ὁ ἡ porcus a.

Χολὴ ῆς ἡ fel, bilis. *item* virus odii & invidiæ *Act.* 8. 23. χολέρα ας ἡ *chólera.*

Χολάω ῶ indignor, iraſcor *cum Dat. Fut.* άσω. *P.* κεχόλακα.

Χορηγέω ῶ *propriè, ſum dux chori, chorum ductito. item* ſuppedito, *cum Accuſ. Fut.* ήσω. *a.* 1. ἐχορήγησα ας ε. *a.* 1. *infin.* χορηγῆσαι. *P.* κεχορήγηκα. *Est compoſ. ex* χορὸς οῦ ὁ (*quæ vox videtur orta ex* χαίρω *gaudeo q. d.* χαρὸς) *&* ἄγω *duco.*

Χορὸς οῦ ὁ *propriè*, cœtus canentium & ſaltantium, *Luc.* 15. 25.

Χόρτος ου ὁ gramen, fœnum, herba.

Χορτάζω *propriè, herbis paſco, gramine, ſeu fœno ſagino. item per ſynecdochen ſpeciei*, ſáturo. *F.* άσω. *P.* κεχόρτακα. *a.* 1. ἐχόρτασα ας ε. *a.* 1. *act. infin.* χορτάσαι *ſaturare, Marc.* 8. 4. χορτάσαι ἄρτων, *ſaturare panibus. præſ. paſſ.* χορτάζομαι ſáturor, ſatior. *præt. paſſ.* κεχόρτασμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐχορτάσθην ης η, ητε ησαν. *a.* 1. *paſſ. infin.* χορτασθῆναι *ſaturari. fut.* 1. *paſſ.* χορτασθήσομαι ῃ εται, εσθε. *Luc.* 6. 21.

Χόρτασμα τος τὸ cibus.

Χόος οῦς, όου οῦ, ὁ pulvis. *vide* χοϊκός.

Χρεία

Χράω ῶ do mutuò, cómmodo. *F.* ήσω. *a.* 1. ἔχρησα. *a.* 1. *act. imperat.* χρῆσον. *P.* κέχρηκα.

Χράομαι ῶμαι utor, *cum Dativ. præſ. imperat.* χράου ῶ *utere.* 1 *Tim.* 5.23. οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ, *utere pauculo vino. imperf.* ἐχραόμην ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο, άοντο ῶντο. *Actor.* 27. 17. *F.* χρήσομαι. *Præt. paſſ.* κέχρημαι *uſus ſum. aor.* 1. *med.* ἐχρησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. imperat.* χρῆσαι άσθω. *a.* 1. *med. ſubj.* χρήσωμαι ῃ ηται.

Χρεία ας ἡ neceſſitas *Act.* 28. 11. τὰ πρὸς χρείαν *ſcil.* ὄντα, *neceſſaria.* indigentia Epheſ. 4. 28. ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι, *ut habeat quod impertiat egenti.* χρείαν ἔχω egeo, *cum Genit.*

Χρεωφειλέτης ου ὁ debitor. (*compoſitum ex* χρέος εος τὸ, *pro quo etiam dicitur* χρέως ως *alienum, debitum.* & ὀφειλέτης ου ὁ *debitor, ab* ὀφείλω *debeo.*)

Χρὴ oportet *verbum imperſonale cum Accuſ. imperf.* ἐχρῆν *oportebat. Fut.* χρήσει *oportebit. Præſ. infin.* χρῆναι *oportere.*

Χρήζω indigeo *cum Genit.* (*pro* χρηΐζω.) *Th.* χρεία ας ἡ *egeſtas.*

Χρῆμα τος τὸ pecunia. χρήματα ων τὰ *pecuniæ, opes, facultates,* παρὰ τὸ χρῆσθαι *ab utendo, quarum vis & præſtantia colligitur ex uſu.*

Χρηματίζω Dei nomine loquor, *divinitus admoneo,* nominor *Rom.* 7. 3. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐχρημάτισα ας ε *nominatus fui. aor.* 1. *act. infin.* χρηματίσαι *nominari. præſ. paſſ.* χρηματίζομαι

divi-

divinitus admoneor. *Iuſtinus Martyr reddit* κατ᾽ ἀποκάλυψιν κελεύομαι. *h.e. per revelationem moneor, jubeor. præt. paſſ.* κεχρημάτισμαι σαι ται *divinitus fui admonitus, fui juſſus, fui edoctus, Heb. 8. verſ. 5. part. præt. paſſ.* κεχρηματισμένος η ον. divinitus promiſſus. *Luc. 2. v. 26. aor. 1. paſſ.* ἐχρηματίσθην ης η idem. *part. aor. 1. paſſ.* χρηματισθεὶς έντος ὁ *divinitus admonitus.*

Χρηματισμὸς ȣ̃ ὁ divinum reſponſum.

Χρῆσις εως ἡ uſus. *à* χράομαι ῶμαι *utor.*

Χρήσιμος ȣ ὁ ἡ utilis.

Χρηστὸς ἡ ὸν utilis, bonus, benignus, *qui quibus poteſt prodeſt & nemini nocet.* χρηστὸν ȣ̃ τὸ benignitas. *Comparat.* χρηστότερος α ον *melior, us. à* χράω *commodo.*

Χρηστότης ητος ἡ utilitas.

Χρηστεύομαι benignus ſum. *Fut.* εύσομαι. *P.* κεχρήστευμαι.

Χρηστολογία ας ἡ blandiloquentia, *à nomine* χρηστολόγος ȣ ὁ ἡ *blandiloquus a. q. d.* λέγων τὰ χρηστά.

Χρίσμα τος τὸ unctio. *Sic vocatur* SPIRITVS SANCTVS, 1 *Iohan. 2. v. 20. Thema* χρίω.

Χριστὸς ȣ̃ ὁ unctus. *à 3. ſing.* κέχρισται *verbi* χρίω. *cognomen* D. N. JESV, *quo officium ejus indicatur.*

Χριστιανὸς ȣ̃ ὁ Chriſtianus, *Act.* 11. 26. *Sic dicitur à* CHRISTO *ſuo* DOMINO, *cujus*

unctionis particeps redditur, 2 *Cor*. 1. 21.

Χρίω ungo. *Fut*. χρίσω. *aor*. 1. *act*. ἔχρισα ας ε. P. κέχρικα. *præt. paſſ*. κέχρισμαι σαι σται.

Χρόνος ου ὁ tempus, *Act*.19.21. ἐπέσχε χρόνον *ſubſtitit ad tempus.*

Χρονίζω tardo, moror. *F*. χρονίσω, *Atticè* χρονιῶ εῖς εῖ, *Hebr*.10.37. *a*. 1. ἐχρόνισα ας ε, *Geneſ*.34.19. *Iud*. 5. 28. *P*. κεχρόνικα ας ε *cunctatus ſum*, *Exod*. 32. 1.

Χρονοτριβέω ῶ tempus tero. (*compoſ. ex* τρίβω *tero. F*. τρίψω. *P*. τέτριφα, *&* χρόνος *tempus.*) F. ήσω. *aor*. 1. ἐχρονοτρίβησα. *aor*. 1. *act. infin*. χρονοτριβῆσαι *tempus terere*. *P*. κεχρονοτρίβηκα *tempus trivi.*

Χρυσὸς οῦ ὁ aurum, moneta aurea, *Matt*. 10. 9.

Χρυσίον ου τὸ aurum. *item* aureus nummus.

Χρύσεος οῦς, έη ῆ, εον οῦν aureus a um. *ex auro factus. nom. pl. g. n*. χρύσεα χρυσᾶ *Apocal*. 9. *v*. 20. εἴδωλα χρυσᾶ.

Χρυσόω ῶ *inauro, auro obduco. F*. ώσω. *P*. κεχρύσωκα. *præſ. paſſ*. χρυσόομαι οῦμαι *inauror. præt. paſſ*. κεχρύσωμαι. *part. præt. paſſ*. κεχρυσωμένος η ον, *Apoc*. 17. 4. inauratus.

Χρυσοδακτύλιος ου ὁ aureum geſtans annulum. *ex* χρυσὸς οῦ ὁ *aurum &* δακτύλιος ου ὁ *annulus. Sic dicitur à* δάκτυλος ου ὁ *digitus q. d. digitalis, quia digitus eo induitur, Luc*.15.22. δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα, *indite annulum in manum ejus.*

Χρυσόλιθος ου ὁ chryſólithus, *aurei coloris gemma.*

ma. ex χρυσὸς *aurum &* λίθος *lapis, q. d.* **ein goldſtein.**

Χρυσόπρασος ου ὁ chryſópraſus, *gemma viridis & praſum colore referens, aurei coloris aliquid admiſtum habens. ex* χρυσὸς *aurum &* πράσον ου τὸ *porrum.*

Χρὼς *in Gen.* χρωτὸς ὁ corpus, *cutis Act.* 19.12. *Levit.* 13. 15. ὁ χρὼς ὁ ὑγιής, *corpus ſanum. Th.* χρόα ας ἡ *color. Hinc* χρόος ου ὁ *& contractè* χροῦς χροὸς χροὶ *cutis. pro* χροῦς *dicunt Dores* χρώς.

Χωλὸς ἡ ὸν claudus a um, *Act.* 3. 2.

Χώρα ας ἡ regio *Marc.* 1. 5. ager *Luc.* 12. 16.

Χῶραι ῶν αἱ *agri Iacob.* 5. 4.

Χῶρος ου ὁ locus, *ſpatium. item per ſyn. Gen.* prædium, ager. *cujus diminutivum eſt* χωρίον ου τὸ locus, *Matth.* 26. 36. ager, *Act.* 1. 18. prædium *Act.* 28. 7.

Χῶρος ου ὁ *nomen venti, Act.* 27. 12.

Χωρέω ῶ capio, *Iohan.* 2. 6. locum habeo, *Iohan.* 8. 37. cedo, *Matth.* 15. 17. *præditus ſum dono continentiæ, Matth.* 19. 11. *F.* χωρήσω. *P.* κεχώρηκα. *a.* 1. ἐχώρησα ας ε. *a.* 1. *imperat.* χώρησον άτω ατε, 2 *Cor.* 7. 2. recipite nos. *a.* 1. *act. infin.* χωρῆσαι, 2 *Pet.* 3. 9. tendere.

Χωρίζω ſéparo, ſejungo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐχώρισα ας ε. *a.* 1. *act. infin.* χωρίσαι, *Rom.* 8. *v.* 39. *Præt.* κεχώρικα. *Præſ. paſſ.* χωρίζομαι *ſeparor. Præſ. imperat.* χώριζε, ίζέσθω. *Præt. paſſ.* κεχώρισμαι. *part. præt. paſſ.* κεχωρισμένος η ον

ſeparatus a um. a. 1. paſſ. ἐχωρίσθην ης η. a. 1. paſſ. ſubj. χωρισθῶ ῇς ῇ. aor. 1. paſſ. infin. χωρισθῆναι. part. aor. 1. paſſ. χωρισθεὶς εῖσα έν. *Actor.* 18. 1. *quum diſceſſiſſet. Thema hujus verbi eſt*

Χωρὶς *Adv.* ſine, abſque, *Iohan.* 15. 5. excepto, *Matth.* 14. 21. ſeorſum, *Iohan.* 20. 7.

Ψ A.

ΨΑ'λλω fidibus cano, pſallo. *Fut.* ψαλῶ. *P.* ἔψαλκα. *Præt. paſſ.* ἔψαλμαι. *Præt. med.* ἔψηλα.

Ψαλμὸς οῦ ὁ pſalmus.

Ψεῦδος εος τὸ mendacium.

Ψευδὴς έος ὁ ἡ mendax, falſus.

Ψεύδω *decipio, fallo. F.* ψεύσω. *aor.* 1. ἔψευσα. *P.* ἔψευκα. *præſ. paſſ.* ψεύδομαι *fruſtror. in N. T. mediè accipitur pro* mentior. *præſ. imperat.* ψεύδου έσθω εσθε, *Coloſſ.* 3. 9. μὴ ψεύδεσθε *ne mentimini. F. med.* ψεύσομαι. *Præterito paſſ.* ἔψευσμαι σαι σται. *a.* 1. *med.* ἐψευσάμην ω ατο. *aoriſt.* 1. *med. infin.* ψεύσασθαι *mentiri.*

Ψεῦσμα τος τὸ mendacium.

Ψεύστης ου ὁ mendax. ψεῦσται ῶν οἱ *mendaces.*

Ψευδάδελφος ου ὁ falſus frater. *pro* ψευδοάδελφος. *eliſo* ο μικρῷ *ob ſequentem vocalem.* ψεῦδο *verò eſt à nomine* ψεῦδος εος τὸ *mendacium, & in compoſitis vertitur* falſus, *quod in ſeqq. compoſitis notari poterit.*

Ψευδα-

Ψευδαπόστολος ου ὁ falſus apoſtolus. *q. d.* ψευδὴς ἀπόστολος.

Ψευδοδιδάσκαλος ου ὁ falſus doctor.

Ψευδολόγος ου ὁ ἡ falſiloquus a.

Ψευδομάρτυς ος ὁ ἡ falſus teſtis.

Ψευδοπροφήτης ου ὁ falſus propheta.

Ψευδομαρτυρία ας ἡ falſum teſtimonium.

Ψευδομαρτυρέω ῶ falſa teſtor, *falſum teſtimonium dico. F.* ήσω. *P.* ἐψευδομαρτύρηκα.

Ψευδόχριστος ου ὁ falſus Chriſtus.

Ψευδώνυμος ου ὁ ἡ falſò nominatus, *pro* ψευδοόνυμος, *ubi duo* ο μικρὰ *coaleſcunt in* ω μέγα.

Ψηλαφάω ῶ contrecto, palpo *cum Accuſ. ex* ψηλα *quod eſt à præt. med.* ἔψηλα *verbi* ψάλλω, *&* ἀφάω, *quod eſt à nomine* ἁφὴ ῆς ἡ *tactus. part. præſ. paſſ.* ψηλαφώμενος η ον, qui contrectatur, *item* contrectabilis, *Hebr.* 12. *v.* 18.

Ψῆφος ου ἡ calculus, lapillus. *item per metonymiam adj.* ſuffragium.

Ψηφίζω *calculis cómputo. & ſimpliciter* ſúpputo, cómputo **ich rechne.** *F.* ίσω. *P.* ἐψήφικα. *a.* 1. *act.* ἐψήφισα.

Ψιθυρισμὸς οῦ ὁ ſuſurrus. *à* ψιθυρίζω *ſuſurro. Fut.* ίσω. *P.* ἐψιθύρικα. *præt. paſſ.* ἐψιθύρισμαι σαι ται. *Them.* ψίθυρος ου ὁ ἡ *ſuſurrus exiliorem ſonum edens. item, maledicis ſuſurris alios traducens.*

Ψιθυριστὴς οῦ ὁ ſuſurro ónis.

Ψιχίον ου τὸ parva mica, *minutiſſimum fruſtulum.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

lum. diminutivum ex ψὶξ ψιχὸς ἡ *mica, minutum fruſtulum panis friati. Th.* ψίω *idem quod* λεπτύνω *comminuo.*

Ψυχὴ ῆς ἡ anima, *Matth.* 10. 28. *per metonym. cauſæ* vita, *Matth.* 6. 25. *Iohan.* 12. 25. *per ſyn. Hebraicam* homo, *Act.* 7. 14. *per ſyn. integri* voluntas, *Eph.* 6. 6. *Philip.* 1. 27.

Ψυχικὸς ἡ ὸν animalis e *ab anima, non ab animali. opponitur* regenerato, 1 *Cor.* 2. 14. *opponitur* glorificato *h. e. perfectè regenerato* 1 *Cor.* 15. 44. *Iudas in epiſtola ſua v.* 19. *explicat, quínam* ψυχικοὶ *dici poſſint, ſcil.* πνεῦμα μὴ ἔχοντες, *qui Spiritum ſanctum non habent, quo regenerentur. Eſt igitur homo* ψυχικὸς, *qui nihil excellens habet præter animam, quique ſolâ naturali animi luce eſt præditus, & non habet Spiritum h. e. donum Spiritus regenerantis, qui ſolo naturæ lumine utitur, & cui nondum affulſit lumen gratiæ, in cujus corde nondum exortus eſt* φωσφόρος *ille cœleſtis, de quo Petrus cap.* 1. *v.* 19.

Ψύχος εος τὸ frigus *derivatur à verbo*

Ψύχω *refrigero. item flo, ſpiro. F.* ψύξω. *Præt. act. & med. quæ hîc coincidunt* ἔψυχα, *unde derivantur* ψυχὴ ῆς ἡ *&* ψύχος εος τὸ *frigus. aor.* 2. *act.* ἔψυγον. ψύχομαι *refrigeſco. Præt. paſſ.* ἔψυγμαι. *aor.* 2. *paſſ.* ἐψύγην ης η *refrixi. fut.* 2. *paſſ.* ψυγήσομαι ῃ εται *refrigeſcam. a.* 2. *act. & a.* 2. *paſſ. ſcribuntur per* γ, *non per* χ *juxta verba quartæ conj. Bary*

tonorum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

tonorum, quæ quum in futuro habent ξ, *in a. 2. ſortiuntur* γ, *ut* ὀρύσσω ξω. *a.* 2. ὤρυγον: *quum verò habent* σ, *in fut. ſortiuntur in a.* 2. δ, *ut* φράζω άσω. *a.* 2. ἔφραδον. ψύχω *itaque licet ſit verbum ſecundæ conjug. Barytonorum, tamen aoriſta ſua ſecunda format ad formam verborum quartæ Barytonorum, qui metaplaſmus inprimis in Hebræa lingua perfrequens eſt.*

Ψυχρὸς ὰ ὸν frigidus a um.

Ψωμίον ȣ τὸ offula, *offella, fruſtulum, diminutivum à primitivo* ψωμὸς ȣ͂ ὁ *buccea, buccella,* mundvoll *fruſtum, quantum bucca ſemel capit.*

Ψωμίζω *propriè, buccea in os inſerta paſco, prout infantibus cibum præmanſum indimus. item* alo, cibo, & fruſtulatim diſtribuo. F. ψωμίσω. P. ἐψώμικα. *a.* 1. *act.* ἐψώμισα. *aor.* 1. *act. ſubj.* ψωμίσω ῃς ῃ *fruſtulatim diſtribuero,* 1 *Cor.* 13. 3.

Ψώχω cónfrico, comminuo in fruſta. *F.* ψώξω. P. ἔψωχα.

Ω.

Ω͂ *Adv. exclamandi* ô, *cum Vocat. Rom.* 2. *v.* 1. 3. & 9. 20. *Atticè cum Nominativo, Matth.* 17. 17. *Marc.* 9. 19. ὦ γενεὰ ἄπιστος. *modò* particula admirandi, *Rom.* 11. 33. increpandi, *Luc.* 24. 25.

Ὧδε hîc, *Adv. Coloſſ.* 4. 9. τὰ ὧδε *ſcil.* ὄντα,

quæ hîc geruntur. Item huc *Apoc.* 4. *v.* 1. *Luc.* 23. 5. ἕως ὧδε *huc uſque.*

Ὠδὴ ῆς ἡ cantus *per craſin, pro* ἀοιδὴ ῆς ἡ *cantus: à præt. med.* ἤοιδα *verbi* ἀείδω *cano.*

Ὠδὶν ὠδῖνος ἡ *propriè* dolor *parturientis*, 1 *Theſſ.* 5. 3. *item per ſyn. ſpec.* dolor quivis. *Act.* 2. 24. *affine hoc nomen Themati* ὀδύνη ης ἡ *dolor.*

Ὠδίνω parturio. *Gal.* 4. 19. F. ὠδινῶ *Habac.* 3. 9. & ὠδινήσω. *aor.* 1. ὠδίνησα *Pſalm.* 7. 15. *a.* 2. *act.* ὤδινον ες ε *Eſa.* 23. 4. P. ὠδίνηκα,

Ὦμος ὤμου ὁ humerus.

Ὢν οὖσα ὄν, ens. *vide* εἰμί.

Ὠνέομαι οῦμαι emo, mercor. *Fut. med.* ὠνήσομαι. *Præt. paſſ.* ὤνημαι. *aor.* 1. *med.* ὠνησάμην ω ατο *emi.*

Ὠὸν οῦ τὸ ovum.

Ὥρα ας ἡ hora *Iohan.* 4. 52. *per ſynecd. ſpec* tempus 1 *Ioh.* 2. 18. *Philem. v.* 15. πρὸς ὥραν *ad tempus. per ſynecd. membri* dies *Marc.* 6. 35. *per ſynecd. integr* momentum *Luc.* 12. 12. *per ſyn. memb. & integri* tertius diei quadrans *Marc.* 15. 25.

Ὡραῖος αία αῖον ſpecioſus a um. *ab* ὥρα ας ἡ *pulcritudo.*

Ὠρύω *rugio.* F. ύσω. P. ὤρυκα. *aor.* 1. ὤρυσα. *Præſ. med.* ὠρύομαι rugio.

Ὡς ſicut, *Adv. ſimilitudinis. in cujus apódoſi ſequitur* οὕτως, *ſed non ſemper Matth.* 6. 10. *Notat tempus, & vertitur* quum *Luc.* 4. 25.

item

item dum *Gal.* 6. 10. circiter *Iohan.* 1. 40. *Act.* 13. 20. *cauſam notat*, & *vertitur* nempe 1 *Pet.* 1. 19. *non ſimilitudinem*, *ſed* veritatem *notat* & *certitudinem Ioh.* 1. 14. *idem quod* ὅτι quod *Rom.* 1. *v.* 9.

Ὡσεὶ *compoſ. ex* ὡς & εἰ tanquam, *Adv. ſimilitudinis Matthæi* 28. 3. *Act.* 2. 3. ὡσεὶ πυρὸς *pro* ὡσεὶ (*ſubintellige*) γλῶσσαι πυρὸς, *tanquam linguæ ignis h. e. ignitæ*, quaſi, circiter, ferme, ferè. *Luc.* 9. 28.

Ὥσπερ ſicut *Adv. ſimilitudinis. compoſ. ex* ὡς & περ.

Ὡσαύτως ſimiliter, *Adv. ex* ὡς & αὐτὸς *ille.*

Ὡσπερεὶ *compoſ. ex* ὥσπερ & εἰ ſicut, 1 *Cor.* 15. 8.

Ὥστε (*ex* ὡς & τε) ita ut, adeò ut, *raro construitur cum* indicativo *Iohan.* 3. 16. *Galat.* 2. 13. *Sæpiſſimè cum* infinitivo *Matth.* 24. *v.* 24. *Luc.* 5. 7. 1 *Cor.* 1. 7. *Aliquando idem valet, quod* καὶ γὰρ etenim, 2 *Cor.* 5. 17. *Eleganter concluſioni inſervit* & *vertitur* quare, igitur, itaque, *idque in principio periodi*, 1 *Theſſal.* 4. *verſ.* 18. Τελικῶς *uſurpatur* & cauſam finalem *indicat*, *Rom.* 7. *verſ.* 6. ὥστε δουλεύειν *pro* εἰς τὸ δουλεύειν, *ut ſerviamus.*

Ὡσαννὰ *Syriacè ex Pſalm.* 118. *v.* 25. *Hebraicè* הוֹשִׁיעָה־נָּא *hoſchiáh-nna*, ſerva quæſo ô *Deus.* ὡσαννὰ τῷ υἱῷ *Syriacè, quæ Græcè dicerentur*, ναὶ σῶσον τὸν υἱὸν, *ſerva quæſo hunc Meſſiam, filium tuum.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ὠτίον ου τὸ *auricula, item* auris. *diminutivum à nomine* οῦς ὠτὸς τὸ *auris.*

Ὠφέλεια ας ἡ utilitas, *tanquam ab* ὠφελὴς έος ὁ ἡ *utilis, à quo compoſita uſitata ſunt* ἀνωφελὴς έος ὁ ἡ *inutilis.* βιωφελὴς έος ὁ ἡ *vitæ humanæ uſibus inſerviens. Thema eſt verbum*

Ὠφελέω ῶ juvo, proſum, proficio *cum Accuſ.* 1 *Cor.* 14. *v.* 6. *Sæpius abſolutè. F.* ὠφελήσω. *aor.* 1. ὠφέλησα. *P.* ὠφέληκα. *præſ. paſſ.* ὠφελέομαι οῦμαι *juvor, mihi prodeſt. a.* 1. *paſſ.* ὠφελήθην ης η *percepi commodum. a.* 1. *paſſ. ſubj.* ὠφεληθῶ ῇς ῇ. *part. a.* 1. *paſſ.* ὠφεληθεὶς εῖσα έν, adjutus a.

Ὠφέλιμος ου ὁ ἡ utilis.

Ὢψ ὠπὸς ὁ vultus, oculus. *Th.* ὄπτομαι *video.*

ΤΕ΄ΛΟΣ.

NOMI-

NOMINA PROPRIA
NOVI TESTAMENTI.

A.

Ἀαρὼν ὁ *nomen viri Hebræum* ἄκλιτον *h. e. indeclinabile*, montanus.

Ἀβαδδὼν *nomen Antichriſti Hebr. q. d.* vaſtator, *Græcè* ἀπολλύων.

Ἀβὲλ *nomen viri Hebr.* ἄκλιτον. vanitas.

Ἀβιὰ *nomen viri Hebr.* ἄκλιτον. *q. d.* pater meus eſt Dominus.

Ἀβιοὺδ *nomen viri Heb.* ἄκλιτον. decus patris.

Ἀβιάθαρ ὁ *nomen viri Heb.* ἄκλιτον. pater excellens.

Ἀβιληνὴ ῆς ἡ *nomen regionis Hebræum*, patris manſio.

Ἀβραὰμ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* pater celſus multorum.

Ἄγαβος ου ὁ *nomen viri*, *Syr.* qui gerit officium.

Ἄγαρ ἡ *nomen ſervæ ſeu pellicis* ἄκλιτον, *Hebr.* peregrina.

Ἀγρίππας α ὁ *nomen viri*, *Latin.* Agrippa *pro Ægrippa, ab* ægro partu.

Ἀδὰμ *nomen primi noſtri parentis Hebr.* ἄκλι-

τον homo. *ſic dictus à terra, è qua ſumptum fuit ipſius corpus.*

Ἀδδὶ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* viator.

Ἀδραμυττηνὸς ἡ ὸν Adramyttḗnus a um. *ab urbe Adramyttum, Gr.* quercétum.

Ἀδρίας ου ὁ *Adria, nomen ſinus Veneti, Gr.* copioſus.

Ἀζὼρ *nomen viri Matth.* 1. *v.* 14. *Hebr.* accinctus.

Ἄζωτος ου ἡ *nomen urbis, Hebr.* vaſtatrix.

Ἀθῆναι ῶν αἱ *nomen urbis, Gr.* Minervalis. Ἀθήνη ης ἡ *Minerva. q.* ἀθήλη *non lactata. Fingebatur enim è Iovis cerebro prognata.* λ *vero &* ν *ſunt literæ ejuſdem organi, & proinde* ἀμετάβολοι.

Ἀθηναῖος αία αῖον Athenienſis.

Αἴγυπτος ου ἡ *nomen regionis, ab* Ægypto *Beli filio ſic dictæ.*

Αἰνέας ου ὁ Æ'neas, *nomen viri, Gr.* laudabilis.

Αἰνὼν ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* fonticulus.

Ἀκύλας α ὁ Aquila, *nomen viri Latinum.*

Ἀλέξανδρος ου ὁ Alexander, *nomen viri Gr. q.d. auxiliator.*

Ἀλεξανδρεὺς έως ὁ civis Alexandriæ, *Actor.* 19. *v.* 24.

Ἀλεξανδρῖνος ίνου ὁ Alexandrínus a um, *Actor.* 27. *v.* 6.

Ἀλφαῖος αίου ὁ *nomen viri, Hebr.* dux.

Ἀμιναδὰβ *nomen viri, Hebr.* ἄκλιτον, populi princeps.

Ἀμπλίας

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀμπλίας ου ὁ *nomen viri, Latin.* amplus.

Ἀμφίπολις εως ἡ *nomen urbis, Gr. quam utrimque aqua alluit.*

Ἀμὼν ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Heb.* fidelis.

Ἀμὼς ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Heb.* robuſtus.

Ἀνανίας ου ὁ *nomen viri, Hebr.* הֲנַנְיָה 1 *Chron.* 3. 21. *q. d. Germanicè* der Herr iſt genādig. *Dominus eſt propitius.*

Ἀνδρόνικος ου ὁ Andronícus, *nomen viri, Gr.* victor.

Ἀνδρέας ου ὁ Andreas *nomen viri, Gr.* animoſus, ſtrenuus.

Ἄννα ης ἡ Anna, *nomen mul. Hebr.* gratioſa.

Ἄννας α ὁ *nomen viri, Hebr.* gratioſus.

Ἀντιόχια ας ἡ *Antiochia nomen urbis, Gr. ab Antiocho ſic dicta.* propulſatrix.

Ἀντιοχεὺς έως ὁ *Antiochenſis, Act.* 6. 5.

Ἀντίπας α ὁ *nomen viri, Gr.* vice omnium.

Ἀντιπατρὶς ίδος ἡ *nomen urbis, Gr. ab Antipatro ſic dicta* vice patris.

Ἀπελλῆς οῦ ὁ *nomen viri, Lat.* Apella.

Ἀπολλωνία ας ἡ *nomen urbis, Gr.* vaſtatrix. *vel ab* ἀπόλλων ωνος ὁ *Apollo qui, ut eſt in Platonis Cratylo, ſic dicitur q.* ἀπολύων τῶν κακῶν, *liberans à malis.*

Ἀπολλὼς ὼ ὁ *nomen viri, Gr.* vaſtator, *Act.* 19. 1. τοῦ ἀπολλὼ *pro* τοῦ ἀπολλών. *Excipitur à regula.*

Ἀπφία ας ἡ *nomen mul. Heb.* piſtrix.

Ἄραψ βος ὁ *nomen Gentile. q. d.* deſertum incolens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἀραβία ας ἡ *nomen reg. Heb.* erémus, deſertum.

Ἀράμ ὁ *eſt nomen viri* ἄκλιτον *Heb.* altus, ſublimis, *Luc.* 3. 33.

Ἀρέτας α ὁ Aretas æ, *nomen viri, Gr.* virtuti deditus.

Ἄρειος πάγος ου ὁ *nomen loci, nempe curiæ Athenienſis, Gr.* Martius collis.

Ἀρεωπαγίτης ου ὁ *areopagita, Senator Athenienſis.*

Ἀριμαθαία ας ἡ *nomen urbis, Hebr.* leo mortuus.

Ἀρίσταρχος ου ὁ *nomen viri, Græcè* optimus princeps.

Ἀριστόβουλος ου ὁ *nomen viri, Gr.* optimus conſiliarius.

Ἀρμαγεδδὼν ἡ *nomen Hebr. compoſitum ex* chérem *anáthema, &* gedud *turma. q. d. exercitus maledictus.*

Ἀρτεμᾶς ᾶ ὁ Ártemas *eſt nomen viri, Gr.* incolumis.

Ἄρτεμις ιδος ἡ Diana *q.* ἀρτεμὴς *incolumis.*

Ἀρφαξὰδ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Heb.* ſanans vaſtationem.

Ἀρχέλαος ου ὁ Archeláus *nomen viri, Gr.* princeps populi.

Ἄρχιππος ου ὁ *nomen viri, Gr.* magiſter equorum.

Ἀσὰ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Syr.* medicus.

Ἀσία ας ἡ Aſia *nomen reg. Gr.* limoſa.

Ἀσιανὸς οῦ ὁ Aſianus, *Act.* 20. 4.

Ἄσσος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἄσσος ου ἡ *nomen urbis.* Theſſus *dicitur Syriacè*, ebulliens.

Ἀσύγκριτος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* incomparabilis.

Ἀττάλεια ας ἡ *Attaléa*, *nomen urbis*, *Heb.* tempus DOMINI.

Ἀχὰζ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* apprehendens.

Ἀχαΐα ας ἡ *nomen reg. Gr. ab* ἄχος εος τὸ dolor. *per Syn. membri ſæpe pro tota Græcia apud poëtas.*

Ἀχαϊκὸς οῦ ὁ *nomen gentile*, *Gr.* Achaïcus. *q. d.* Græcus.

Ἀχεὶμ *vel* ἀκεὶμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον excitabo. *In Syriaco textu eſt* achin *præparabo.*

Ἄψινθος ου ὁ *nomen ſtellæ*, *Apoc.* 8. *v.* 11. *Gr.* abſinthium.

B.

BΆαλ ὁ *nomen idoli* ἄκλιτον, *Hebr.* maritus, *Rom.* 11. 4. τῇ βάαλ *ſubintellige* εἰκόνι.

Βαβυλὼν ῶνος ἡ *nomen urbis*, *Hebr.* confuſio.

Βαλαὰμ ὁ *nomen arioli*, *Hebr.* vétuſtas populi.

Βαλὰκ ὁ *nomen regis* ἄκλιτον, *Heb.* exinaniniens.

Βαραββᾶς ᾶ ὁ *nomen latronis Hebræum*, filius patris.

Βαρὰκ ὁ *nomen herois* ἄκλιτον, *Hebr.* fulgur.

Βαραχίας ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* benedicens DOMINO.

Βαρθολομαῖος αίου ὁ *nomen Apoſtoli*, *Heb.* filius haurien-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

haurientis aquas. *Aliis q.* βαρπτολεμαῖος *filius bellicoſus.*

Βαριησοῦς οῦ ὁ *nomen viri, Heb.* filius Jeſu.

Βαριωνᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Hebr.* filius Jonæ.

Βαρνάβας α ὁ *nomen viri, Syr.* filius conſolationis.

Βαρσαβᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Syr.* filius quietis.

Βαρτίμαιος αίου ὁ *nomen viri, Hebr.* filius immundi.

Βεελζεβοὺλ ὁ *(pro* βεελζεβοὺβ *facta mutatione literæ de induſtria ad contemptum.) nomen idoli* ἄκλιτον, *Hebr.* dominus muſcarum. *Sic dictus, quòd crederetur abigere muſcas, unde Iupiter ab Ethnicis vocabatur,* ἀπόμυιος, *abactor muſcarum.*

Βελίαλ ἡ *nomen origine Heb. Latinè* ſine jugo *h. e. impatiens jugi, id eſt diſciplinæ, quem Græci vocant* ἀκόλαστον *q. d. impunibilem, qui ſe pœnæ ſubducit.*

Βενιαμὶν ὁ *nomen viri Hebræum* ἄκλιτον, filius dextræ.

Βερνίκη ης ἡ *nomen mul. Gr.* afferens victoriam.

Βέροια ας ἡ Berœa *nomen urbis, Gr.* ponderoſa.

Βεροιαῖος αία αῖον Beroënſis.

Βηθαβαρὰ ᾶς ἡ *nomen loci, Heb.* domus tranſitus, *Iohan.* 1. 28.

Βηθανία ας ἡ *nomen villæ, Hebr.* domus afflictionis.

Βηθεσδὰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Βηθεσδὰ ἡ *nomen piſcinæ, Syr.* domus *h. e. locus* miſericordiæ.

Βηθλεὲμ ἡ *nomen urbis Hebr.* ἄκλιτον, domus panis. *q. d. locus ubi frumentorum & pabulorum eſt copia. Vocatur* πόλις τοῦ Δαβὶδ *urbs Davidis, Luc.* 2. 11.

Βηθσαϊδὰ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* domus piſcationis, *Iohan.* 1. 45.

Βηθφαγὴ ῆς ἡ *nomen villulæ in monte oliveti, Hebr.* domus ficuum præcocium.

Βιθυνία ας ἡ *nomen reg. Gr. q.d.* βαθυνία fovea.

Βλάστος ου ὁ *nomen viri, Gr.* germen.

Βοανεργὲς, *vide ſuprà appellativa.*

Βοὸζ ὁ *nomen viri, Hebr.* in quo robur.

Βοσὸρ 2 *Pet.* 2. 15. ſparſor *Hebr. qui etiam dicitur* βεὼρ *Num.*22. 5. *pater Balaami, Hebr.* ardere, obbruteſcere.

Γ.

ΓΑββαθᾶ ἡ *nomen plateæ, Hebr.* pavimentum elatum.

Γαβριὴλ ὁ *nomen angeli* ἄκλιτον, *Heb.*robur Dei.

Γὰδ Gad *nomen viri, Heb.* turma, *Gen.* 30. 11. *Apoc.* 7. 8.

Γαδαρηνὸς οῦ ὁ *nomen gentile, Hebr.* ſepto cinctus.

Γάζα ης ἡ Gaza *nomen urbis, Act.* 8. 26. theſaurus.

Γάϊος ου ὁ Cajus *nomen viri, Latinis olim idem erat quod nunc* dominus.

Γαλά-

Γαλατία ας ἡ *nomen regionis, Gr.* Lactea.

Γαλάτης ου ὁ *nomen gentis,* Galata.

Γαλατικὸς ἡ ὸν Galaticus.

Γαλιλαία ας ἡ *nomen reg. Hebr.* limes.

Γαλλίων ωνος ὁ *nomen viri Gr. videtur ſic dictus à lacteo colore.*

Γαμαλιὴλ ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* retributio DEI.

Γεδεὼν ὁ *nomen herois ἄκλιτον, Hebr.* evulſor.

Γεδσημανῆ ῆς ἡ *nomen reg. Hebr.* vallis pinguedinis.

Γεννησαρὲτ ἡ *nomen reg. ἄκλιτον, Hebr.* hortus principis.

Γεργεσηνὸς οῦ ὁ *nomen gentile, Hebr.* vicinus peregrinationi.

Γολγοθᾶ *nomen loci ἄκλιτον, Syr.* τόπος κρανίου locus calvariæ.

Γόμοῤῥα ας ἡ *nomen urbis πεντάπολεως, Syr.* habitatio.

Γὼγ ὁ *nomen gentis. Vulgò* tectum *interpretantur, quod Hebraicè* גג *dicitur.*

Δ.

ΔΑβὶδ ὁ *nomen regis ἄκλιτον, Hebr.* dilectus.

Δαλμανουθὰ ἡ *nomen reg. ἄκλιτον, Heb.* pauperis hæreditas.

Δαλματία ας ἡ *nomen reg.* Dalmatia.

Δάμαρις ιδος ἡ *nomen mul. Gr. idem quod δάμαρ αρος ἡ* uxor.

Δαμασκὸς οῦ ἡ *nomen urbis, ſic dicta à* Daméſek

cujus

cujus ſit mentio Gen. 15. 2. *q. d. ſilens ſeu obmuteſcens in cilicio.*

Δανιὴλ ὁ *nomen prophetæ Hebr.* judex Dei.

Δεκάπολις εως ἡ *nomen reg. Græcè* decem urbium.

Δέρβη ης ἡ *nomen urbis Hebr.* ſtimulus.

Δερβαῖος ου ὁ Derbenſis.

Δημήτριος ου ὁ *nomen viri Gr.* cerealis. *à* δημήτηρ ερος ἡ Ceres *q. d.* γῆ μήτηρ, *mutato* γ *in* δ. *Et dicitur* Ceres *q.* Geres.

Δημᾶς ᾶ ὁ *nomen viri Gr.* popularis.

Διάβολος ου ὁ *nomen principis malorum ſpirituum.*

Δίδυμος ου ὁ *nomen viri Gr.* geminus.

Διονύσιος ου ὁ *nomen viri Gr.* Bacchicus.

Διοπετὲς έος τὸ *ſcil.* ἄγαλμα τος τὸ *ſimulacrum, ſtatua. (ab* ἀγάλλω *orno) nomen idoli. Gr.* è cœlo delapſum.

Διόσκουροι ων οἱ *h. e. Iovis filii.* κοῦρος *pro* κόρος ου ὁ juvenculus. διὸς *à* ζεὺς *Iupiter. Fuerunt Caſtor & Pollux, qui navigationi præeſſe ab Ethnicis credebantur. Ab iſtis inſignibus naves ſolebant denominari. Sic Virg.* Centauro vehitur magna. *h. e. navi cujus inſigne erat centaurus, per metonym. adjuncti ſigni.*

Διοτρεφὴς έος ὁ 3 *Iohan. v.* 9. *q. d.* à Jove nutritus. *ſeu* à Jove inſtitutus, *vide Phavorinum de hac voce.*

Δορκὰς άδος ἡ *nomen mul. Gr.* caprea ſylveſtris.

ſtris. ἀ δόρξ δορκὸς ἡ *caprea. Th.* δέρκω *video. q. d.* acuto viſu prædita.

Δρούσιλλα ης ἡ *nomen mul. à Druſo, ſicut Livilla à Livio.*

E.

Ἐ΄Βὲρ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον tranſiens, caducus. *Hinc*

Ἑβραῖος αία αῖον Hebræus a um. ἑβραῒς ίδος ἡ Hebraica.

Ἑβραϊσὶ *Adv.* Hebraicè *Iohan.* 5. 2.

Ἐζεκίας ου ὁ *nomen regis, Hebr.* fortitudo mea. Dominvs.

Ἐλαμίτης ου ὁ *nomen gentile, Hebr.* latitans.

Ἐλεάζαρ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* Dei auxilium.

Ἐλεακεὶμ ὁ *nomen viri Hebræum,* Devs reſtituet.

Ἐλιέζερ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, Devs auxilium.

Ἐλιοὺδ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* laus Dei.

Ἐλισάβετ *nomen mul. Heb.* Devs juravit.

Ἐλισσαῖος αίου ὁ *nomen prophetæ Hebr.* à Deo ſalus.

Ἑλλὰς άδος ἡ Græcia, *nomen regionis,* ſplendor. ἕλλην ηνος ὁ *Græcus (q. d.* γεραικὸς *ſenilis.) 1 Cor.* 23. ἑλληνὶς ίδος ἡ *Græca, Act.* 17. 12. *vide etiam appell.*

Ἐλμωδὰμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* Deus menſurabit eos.

Ἐλύμας α ὁ *nomen magi, Arab. à verbo* אלאם *muſſi-*

muſſitare, quod eſt τ̃ ἐγϛαςρμύθων, muſſitando incantans.

Ἐμμανουὴλ ὁ *nomen* SERVATORIS *ἄκλιτον. Hebr.* θεάνθρωπος nobiſcum DEVS.

Ἐμμαοὺς ἡ *nomen caſtelli* ἄκλιτον, *Hebr.* propugnaculum.

Ἐμμὼρ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* lutulentus.

Ἐνὼς ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* homo.

Ἐνὼχ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* conſecratus.

Ἐπαίνετος ου ὁ *nomen viri, Gr.* laudabilis.

Ἐπαφρᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Gr.* ſpumoſus.

Ἐπαφρόδιτος ου ὁ *nomen viri, Gr.* venuſtus.

Ἐπικούρειος ου ὁ epicuréus. *Nomen ſectæ, ab Epicuro, philoſopho infami, quem tamen Seneca ſubinde laudat. à Græca voce* ἐπίκουρος ου ὁ auxiliator.

Ἔραστος ου ὁ *nomen viri, Gr.* amabilis. ἐραστὸς *in nomine proprio accentus retrahitur differentiæ cauſa.*

Ἑρμᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Doricè pro* ἑρμῆς.

Ἑρμῆς οῦ ὁ Mercurius *nomen idoli, Gr.* interpres, *Act.* 14. 12.

Ἑρμογένης εος ὁ *nomen viri, Gr.* ex Mercurio genitus.

Ἐσλὶ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* princeps.

Ἐσρὼμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ſagitta exultationis.

Εὔα ας ἡ *nomen primæ matris, Hebr.* vivificans.

Εὔβουλος ου ὁ *nomen viri, Gr.* bene conſulens.

Εὐνίκη ης ἡ *nomen mul. Gr.* bona victoria.

Εὐοδία

Εὐοδία ας ἡ *nomen mul. Gr.* proſperè agens.

Εὔτυχος ου ὁ *nomen viri Gr.* fortunatus.

Ἔφεσος ου ἡ *nomen urbis Gr.* deſiderabilis.

Ἐφράθα ης ἡ *nomen urbis Hebr.* fructifera καρποφόρος. *Bethlehem & Ephrata ſunt* συνώνυμα.

Ἐφραὶμ ὁ *nomen filii ſecundi Ioſephi, item nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr. Iohan.* 11. 54. ſeſe propágans.

Z.

ZΑβουλὼν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* cohabitatio.

Ζαρὰ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ortus.

Ζαχαρίας ίου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* memoria DOMINI.

Ζακχαῖος αίου ὁ *nomen viri, Syr.* juſtus.

Ζεβεδαῖος αίου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* dos, δῶς ein gab.

Ζεὺς διὸς ὁ Jupiter *nomen idoli Act.* 14. 12. *vocatur etiam* Ζὴν Ζηνὸς ὁ. *item* Ζὰν Ζανὸς *& Doricè* Δάν. *Et Æolicè* Δεὺς διὸς ὁ *à* δεύω *rigo. At Lactantius lib.* 1. *c.* 11. *ſic dictum putat, quòd primus* in vivis *manſerit ex filiis Saturni, quem Euſtathius vocat* παιδοβρῶτα. *teſte Heſiod.* θεογ. 459.

Ζηνᾶς ᾶ ὁ *nomen juriſperiti, Gr.* Jovius.

Ζοροβάβελ ὁ *nomen principis*, *Hebr.* éxulans in Babel.

H.

Ἠλὶ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* aſcenſus.

Ἠλίας ου ὁ *nomen prophetæ* , *Hebr.* DEVS meus DOMINVS. *Dicitur etiam* ἠλιοῦ ὁ (ἄκλιτον) *Luc.* 1. 17. & 4. 25.

Ἡρώδης ου ὁ *nomen regis* , *Hebr.* הָרֹדֶה dominator.

Ἡρωδιὰς άδος ἡ *nomen Herodianæ concubinæ.*

Ἡρωδίων ωνος ὁ *nomen viri* , *Gr.* heroas profligans.

Ἠσαΐας ου ὁ *nomen prophetæ*, *Hebr.* ſalus à DOMINO.

Ἠσαῦ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* factus.

Θ.

Θαδδαῖος αίου ὁ *nomen apoſtoli Lebbæi Syr.* uber.

Θάμαρ ἡ *nomen mul.* ἄκλιτον, *Hebr.* palma.

Θάρα ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ſpirans.

Θάρσος ου ἡ *nomen urbis*, *Apoſtoli Pauli patria*, (*Hebr.* *ſic dicta à conditore ejus* Tharſis, *qui fuit filius Iavanis. Gen.* 10. *v.* 1. 2. 4. *ponitur pro* oceano 1 *Reg.* 22. 49. *pro* gemma, *nempe beryllo thalaſſio. Exod.* 28. 20.) *Act.* 9. 30.

Θαρσεὺς έως ὁ Tharſenſis *Act.* 9. 11.

Θεσσαλονίκη ης ἡ *nomen urbis*, *Gr.* victoria à Theſſalis reportata per Philippum.

Θεσσαλονικεὺς έως ὁ Theſſalonicenſis *Act.* 27. 2.

Θευδᾶς ᾶ ὁ *nomen pſeudoprophetæ*, *Gr.* torrens.

Θρᾷξ

Θρᾳὲξ κὸς ὁ *legitur in voce compoſ.* Samothracia, *vide infrà.*

Θυάτειρα ων τὰ *nomen urbis, Gr.* victimas abſumens.

Θωμᾶς ᾶ ὁ *nomen apoſtoli Hebr.* geminus.

I.

Ἰ'Ἀίρος ου ὁ *nomen viri, Hebr.* illuminabit.

Ἰακὼβ ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* plantam tenens.

Ἰαμβρῆς *aliâs* μαμβρῆς, *fuit* διώνυμος. *nomen magi Ægypt.* rebellans.

Ἰαννῆς ὁ *nomen viri, Ægypt.* reſponſans.

Ἰαρὲδ *nomen viri ἄκλιτον, Heb. iéred. vel iáred per apocopen pro iirdéh* dominabitur.

Ἰάσων ονος ὁ *nomen viri, Gr.* ſanans.

Ἰδουμαία ας ἡ *nomen reg. Syr.* rufa.

Ἰεζαβὴλ ἡ *nomen reginæ ἄκλιτον, Syr.* in inſula habitans. *vel* non impuritas, *ſicut* ikabhod *non gloria* 1 *Sam.* 4. 21.

Ἱεράπολις εως ἡ *nomen urbis Græc.* ſancta civitas, *Coloſſ.* 4. 13.

Ἱεριχὼ ἡ *nomen urbis ἄκλιτον, Hebr.* Lunæ urbs. *olim dicta fuit* urbs palmarum *Deut.* 34. 3. *Iud.* 1. 16.

Ἱερεμίας ου ὁ *nomen prophetæ, Hebr.* exaltans DOMINVM.

Ἰεσσαὶ ὁ *nomen viri, Hebr.* ſenex.

Ἱεροσόλυμα ης ἡ, *Matth.* 2. *verſ.* 3. & ἱεροσόλυμα ων τὰ, & ἱερουσαλὴμ ἡ ἄκλιτιν, *nomen*

metro-

metropolis, *Hebr.* metuite Schalemum.

Ἱεροσολυμίτης ου ὁ Hieroſolymitanus *Ioh.* 7. 25.

Ἰεφθάε ὁ *nomen viri ἄκλιτον*, *Hebr.* apertor.

Ἰεχονίας ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* præparatus à DOMINO.

Ἰησοῦς οῦ ὁ *nomen* SERVATORIS *Hebr.* Salvator.

Ἰκόνιον ου τὸ *nomen urbis (pro εἰκόνιον) Gr.* imaguncula.

Ἰλλυρικὸν οῦ τὸ *nomen regionis, ab Illyrico Cadmi filio, ut tradit Euſthadius.*

Ἰόππη ης ἡ *nomen urbis*, *Hebr.* pulcritudo.

Ἰορδάνης ου ὁ *nomen fluvii*, *Hebr. orientis ex* Jor & Dan, *qui ſunt duo fontes ad radices Libani.*

Ἰούδας α ὁ *nomen viri*, *Hebr.* celebrationis filius.

Ἰουλίας α ὁ *nomen viri*, *Gr.* idem.

Ἴουλος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* barbatulus.

Ἰουνίας ου ὁ *nomen viri*, *Latin. Derivatur à nomine* Junius, *qui menſis à junioribus dictus fuit, ſicut* Majus *à majoribus.*

Ἰοῦστος ου ὁ *nomen viri*, *Lat.* juſtus.

Ἰσαὰκ ὁ *nomen viri*, *Hebr.* ridebit, *ſcil. quæcunque audiverit, me admodum vetulam, factam eſſe puerperam, ridebit.*

Ἰσαΐας *vide ſuprà* Ἠσαΐας.

Ἰσαχὰρ *Iſaſchar, nomen viri Hebræum*, eſt merces.

Ἰσκαριώτης ου ὁ *cognomen Iudæ proditoris Syr.* quæſtor ærarii. *vide prælect. F. I. in Iudam.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ἰσραὴλ ὁ *nomen patriarchæ, (qui fuit binominis)* ἄκλιτον, *Hebr.* princeps DEI.

Ἰσραηλίτης ου ὁ *Iſraëlita.*

Ἰταλία ας ἡ *nomen peninſulæ nobiliſſimæ, ab Italo Rege ſic denominata ut tradit Thucyd. lib.* 6. Ἴταλος ου ὁ vitulus. ὁ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, Italus *Heb.* 13. *v.* 24. 25.

Ἰτουραία ας ἡ *nomen regionis, Syr.* montoſa.

Ἰωάθαμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* à DEO perfectus.

Ἰωάννα ης ἡ *nomen fœminæ, Hebr.* gratioſa.

Ἰωάννης ου ὁ *nomen viri Hebr.* gratioſus.

Ἰωὰν *nomen viri Luc.* 3. *v.* 30.

Ἰωαννᾶς ᾶ *idem, Luc.* 3. *v.* 27.

Ἰωακεὶμ *nomen viri, Hebr. q. d.* Dominus excitabit ipſum.

Ἰὼβ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* éjulans.

Ἰωὴλ ὁ *nomen prophetæ* ἄκλιτον, *Hebr.* acquieſcet.

Ἰωνᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Hebr.* columbus.

Ἰωρὰμ ὁ *nomen regis* ἄκλιτον, *Hebr.* ex DOMINO excelſus.

Ἰωρεὶμ ὁ *nomen viri, Hebr. Ieorim* rivi.

Ἰωσαφὰτ ὁ *nomen pii regis, Hebr.* ἄκλιτον, DOMINUS judicabit.

Ἰωσῆς ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, ſenex.

Ἰωσὴφ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, addat.

Ἰωσίας ου ὁ *nomen viri, Hebr.* qui eſt à DOMINO.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

K.

KΑιάφας α ὁ *nomen pontificis, Hebr. q.d.* circúitor.

Κάϊν *nomen primi fratricidæ, Heb.* acquiſitus.

Καϊνὰν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* poſſeſſor.

Καῖσαρ ος ὁ *nomen primi monarchæ inter Romanos, Latin. à* cædendo.

Καισάρεια ας ἡ *nomen urbis, Latin.* Cæſaréa.

Κανᾶ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* poſſeſſio.

Κανανίτης ου ὁ *nomen viri, Hebr.* æmulator, *Luc.* 6. 15.

Κανδάκη ης ἡ *nomen commune omnibus Æthiopum reginis. Vox origine Æthiopica.*

Καπερναοὺμ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr. pagus* vicus conſolationis.

Καππαδοκία ας ἡ *nomen regionis ab amne Cappádoce.*

Καρπὸς οῦ ὁ *nomen viri, Gr.* fructus.

Κεγχρεαὶ ῶν αἱ *nomen portus Corinthiaci, Gr.* à milio.

Κέδρων ὁ *nomen torrentis* ἄκλιτον, *Hebr.* opácus.

Κηφᾶς ᾶ ὁ *nomen Apoſtoli, Syr.* Petrus. *Primum ejus nomen fuit* Simeon, *ſed* Petrus *dictus fuit, quod* JESUM *veram & unicam Eccleſiæ petram confiteretur Matth.* 16. *v.* 18.

Κιλικία ας ἡ *nomen regionis, à Cilice filio Phœnicis.*

Κὶς ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* durus.

Κλαύδη ης ἡ *nomen inſulæ, Gr* vox fracta.

Κλαύδιος ου ὁ *nomen Cæſaris, Lat. q.* claudus.

Κλαυδία ας ἡ *nomen mul. Latin. q.* clauda.

Κλεόπας α ὁ Cléopas *nomen viri, Gr.* omnis gloria.

Κλήμης εντος ὁ *nomen viri, Latin.* clemens.

Κλωπᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, contractum. ex* κλεόπας. gloria patris.

Κνίδος ου ἡ *nomen inſulæ quæ oppoſita Aſiæ, Gr.* Atriplex.

Κολωνία ας ἡ *nomen urbis, Latin.* Colonia, *Actor.* 17. *v.* 12. *à Colónus, qui ſic dicitur à colenda terra. Sic Germanicè* **bawer von bawen.**

Κολοσσαὶ ῶν αἱ *nomen civitatis, Gr.* ſtatua immenſæ magnitudinis, coloſſus.

Κορὲ ὁ *nomen viri, Hebr.* Calvus.

Κόρινθος ου ἡ *nomen urbis, Gr. dicta à* Corintho, *Pelopis filio.*

Κορνήλιος ου ὁ *nomen viri, Latin. à* cornu *dictus.*

Κούαρτος ου ὁ *nomen viri, Latin.* Quartus. *Sic* κοιαίστωρ ωρος ὁ *quæſtor.*

Κρήσκης εντος ὁ *nomen viri, Latin.* Creſcens.

Κρὴς ητὸς ὁ Cretenſis. οἱ Κρῆτες *Cretenſes, Tit.* 1. *v.* 12. Κρῆσσα ης ἡ *Cretenſis fœmina.* κρητίζειν *eſt cretiſſare, Cretenſes imitari.*

Κρήτη ης ἡ *nomen inſulæ, Latin. q.* Curéta, *à Curetibus incolis ſic dicta.*

Κρίσπος ου ὁ *nomen viri, Latinè* Criſpus.

Κύπρος ου ἡ *nomen inſulæ, Gr. à Cypro, flore illic*

illic naſcente, ſic appellata. Κύπριος α ον, Act. 21. 16. Cyprius.

Κυρήνη ης ἡ nomen urbis, Hebr. murus.

Κυρήνιος ου ὁ Quirinus nomen Latin. viri, ſic dictus à quiri voce obſoleta h. e. haſta. q. d. haſtatus.

Κῶς ῶ ἡ nomen inſulæ, Gr. poſita.

Κωσὰμ ὁ nomen viri, Heb. divinans.

Λ.

ΛΆζαρος ου ὁ per aphæreſin, pro ἐλεάζαρ vel q. ἀβοήθητος ex עָזַר לֹא.

Λάμεχ ὁ nomen viri ἄκλιτον, Hebr. pauper.

Λαοδίκεια ας ἡ Laodicéa nomen urbis, Gr. jus populi. Λαοδικεὺς έος ὁ Apoc. 3. 14.

Λασαία ας ἡ nomen urbis, Gr. hirſuta, herbida.

Λεββαῖος αίου ὁ nomen apoſtoli Hebr. cordatus.

Λευὶ & λευῒς ὁ Levi nomen viri, Hebr. additus. Genit. τοῦ λευῒ, Luc. 3. 24. in Accuſ. λευῒν Luc. 5. 27.

Λευίτης ου ὁ Levita. Λευϊτικὸς ἡ ὸν Leviticus a um.

Λιβύη ης ἡ nomen regionis, Africa à nomine

Λίβυς υος ὁ Afer, Pœnus.

Λῖνος ου ὁ Linus nomen viri, 2 Tim. 4. 21.

Λουκᾶς ᾶ ὁ nomen viri, Latin. à luce, quòd prima luce, h. e. ſole oriente nati ſic dicerentur.

Λούκιος ου ὁ nomen prophetæ Act. 13. 1. Rom. 16. v. 21. ſimiliter dictus à luce.

Λύδδα ης ἡ *nomen urbis in Iudæa dicta à* Lud *filio Semi.*

Λυδία ας ἡ *nomen mulieris à* Lydia *regione.*

Λυκαονία ας ἡ *nomen regionis in Aſia*, *Gr.* Lupina.

Λυσανίας ου ὁ *nomen præfecti Romani*, *Gr.* diſſolvens moleſtiam.

Λυσίας ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* diſſolvens.

Λύστρα ας ἡ *nomen urbis*, λύστρα ων τὰ idem.

Λύστρος ου ὁ Lyſtrenſis.

Λωΐς ίδος ἡ *nomen piæ matronæ*, *quæ fuit Timothei avia*, *Gr.* melior.

Λὼτ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, abſconditus.

M.

MΑὰδ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Heb.* vacillans.

Μαγδαλὰ ἡ *nomen loci*, *Hebr.* turris.

Μαγδαληνὴ ῆς ἡ *nomen mul. Syr.* magnifica.

Μαγὼγ ὁ *nomen proprium*, *Hebr.* munimentum. *Eſtque formæ* מָעוֹז. *vide ſuprà* γώγ.

Μαδιὰν ἡ *nomen regionis*, *Heb.* judicium.

Μαθουσάλα ὁ *nomen filii Enochi* ἄκλιτον, *Hebr.* mortem pellens.

Μαϊνὰν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* præparatus.

Μακεδονία ας ἡ *nomen regionis*, *Gr.à* Macédone.

Μακεδὼν όνος ὁ Mácedo. Μακεδονικὸς ἡ ὸν Macedonicus. *ex* μᾶκος εος τὸ *Doricè pro* μῆκος εος τὸ longitudo *&* ἕδος εος τὸ *ſedes*, *habitatio*, *quod regio illa fuerit oblonga.*

Μαλαλιὴλ ὁ *nomen viri*, *Hebr.* laudans Deum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Μάλχος ου *ὁ nomen ſervi, Hebr.* regius.

Μανυαλὼ ὁ nomen viri ἄκλιτον, Syr. Manuil, *q.d. vas ſeu inſtrumentum* DEI.

Μανασσῆς G. ῆ. D. ῇ. Acc. ῆν ὁ nomen viri, Heb. faciens oblivisci.

Μάρθα ης ἡ nomen mul. Heb. magiſtra.

Μαρία ας ἡ nomen beatæ virginis, & μαριὰμ ἡ nomen ἄκλιτον, Heb. amara, valde triſtis.

Μάρκος ου *ὁ nomen viri, Latin. hoc nomine appellantur Martio menſe nati.*

Ματθαῖος αίου ὁ nomen apoſtoli, Hebr. à DEO datus.

Ματθὰν ὁ nomen viri ἄκλιτον, Heb. donum.

Ματθίας α ὁ nomen apoſtoli, Hebr. donum DEI.

Ματταθίας α ὁ nomen viri, Heb. donum DEI.

Ματταθὰ ὁ nomen viri ἄκλιτον, idem.

Μελεὰ ὁ nomen viri ἄκλιτον, Heb. plenus.

Μελίτη ης ἡ nomen inſulæ, Gr. melliflua.

Μέλχι ὁ nomen viri ἄκλιτον, Heb. rex meus.

Μελχισεδὲκ ὁ nomen viri ſancti ἄκλιτον, Hebr. rex juſtitiæ.

Μεσοποταμία ας ἡ nomen regionis, Gr. interamnis. *in Geneſi vocatur* פַּדַּן אֲרָם *h. e. campus Syriæ, ſeu Syria campeſtris.*

Μίλητον ου τὸ nomen urbis, Act. 20. 13. *G. rubra.* coccinea.

Μῆδος ου *ὁ nomen gentile, Hebr.* dimenſio.

Μιτυλήνη ης ἡ nomen inſulæ, Gr. μίτυλος mutilus.

Μιχαὴλ ὁ nomen angeli ἄκλιτον, item viri,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Num. 13. 14. 1 Chron. 5. 13. item CHRISTI Hebr. quis ſicut DEVS.

Μνάσων ωνος ὁ nomen viri, Act. 21. 16.

Μολὸχ ὁ nomen idóli ἄκλιτον, Hebr. regnans.

Μυσία ας ἡ nomen regionis, Gr. μῦσος εος τὸ facinus deteſtandum.

Μύρρα ων τὰ nomen oppidi, Gr. fundens, ἀ μύρω ſtillo, fluo, fundo, fleo. ὀδύρομαι. Act. 27. 5.

Μωσῆς ὁ Genit. Μωσέως. D. Μωσῇ Μωυσεῖ. Acc. Μωσῆν & Μωσέα. Voc. Μωσῆ, nomen prophetæ, Ægyptiacum ex mo aqua, & yſes ſervatus. q. d. ex aqua ſervatus Ioſeph. antiq. Iud. lib. 2. c. 5. & 9.

N.

NΑασσὼν ὁ nomen viri ἄκλιτον, Hebr. ſerpens.

Ναγγαὶ ὁ nomen viri ἄκλιτον, Hebr. illuſtrans.

Ναζαρὲθ vel Ναζαρὲτ ἡ nomen urbis ἄκλιτον, Hebr. ſurculus.

Ναζαραῖος ου ὁ & Ναζαρηνὸς ου ὁ Nazarénus. item Ναζωραῖος αίου ὁ Act. 24. 5. idem quod ὁ ἀπὸ Ναζαρὲθ ſcil. ὢν, qui eſt ex urbe Nazaret, Matth. 21. v. 11.

Ναθὰν ὁ nomen prophetæ ἄκλιτον, Hebr. dedit.

Ναθαναὴλ ὁ nomen viri ἄκλιτον, Hebr. DEVS dedit.

Ναῒν ἡ nomen urbis ἄκλιτον, Syr. amœni ſcil. agri.

Ναοὺμ ὁ nomen viri ἄκλιτον, Hebr. dictus.

Νάρκισσος ου ὁ *nomen viri, Gr.* Narciſſus.

Νεάπολις εως ἡ *nomen urbis, Gr.* nova urbs.

Νεεμὰν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Syr.* amœnus.

Νεφθαλεὶμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* lucta.

Νηρὶ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* lucerna.

Νηρεὺς έος ὁ *nomen viri*, *Gr.* νηρὸς humilis.

Νίγερ ὁ *cognomen prophetæ cujuſdam Simeonis Act.* 13.1. *Latinè* niger.

Νικάνωρ ορος ὁ *nomen diaconi*, *Actor.* 6.5. *Gr.* vir victoriæ, Victor.

Νικόδημος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* populi domitor.

Νικόλαος ου ὁ *vel Atticè* Νικόλεως ω ὁ *nomen viri, Gr.* populi victor.

Νικολαΐτης ου ὁ *Nicolaita.*

Νικόπολις εως ἡ *nomen urbis*, *Gr.* civitas victrix.

Νινευῒ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* amœna habitatio.

Νινευΐτης ου ὁ Ninevita *nomen gentis. in pl. n.* νινευῖται ῶν οἱ.

Νυμφᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Gr.* ſponſus.

Νῶε ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* requieſcere.

O.

Ὀζίας ου ὁ *nomen viri*, *Heb.* robur à DOMINO.

Ὀλυμπᾶς ᾶ ὁ *nomen viri*, *Gr.* cœleſtis.

Ὀνήσιμος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* utilis from.

Ὀνησίφορος ου ὁ *nomen viri*, *Gr. Latinè* ferens opem, *opitulator.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Οὐρίας ȣ ὁ *nomen viri, Hebr.* lux DOMINI.

Οὐρβανὸς ȣ̃ ὁ *nomen viri, Latin.* urbánus.

Π.

ΠΑμφυλία ας ἡ *nomen regionis, Gr.* cujuſlibet gentis *ſeu* nationis. φῦλον ȣ τὸ gens, natio.

Πάρθος ȣ ὁ *nomen gentile Scyth.* exul.

Παρμενᾶς ᾶ ὁ *nomen diáconi, Gr.* pérmanens.

Πάταρα ων τὰ *nomen urbis Lyciæ in Aſia.* à Pataro *conditore ſic nominata.*

Πάτμος ȣ ἡ *nomen inſulæ in Ægéo mari.* à πάομαι acquiro. *Sic* ἀτμὸς *eſt ab* ἄω ſpiro.

Πατρόβας α ὁ *nomen viri, Gr.* paternis inſiſtens veſtigiis.

Παῦλος ȣ ὁ *nomen apoſtoli, Latin.* puſillus.

Πάφος ȣ ἡ *nomen urbis, Gr. ſic vocata à* Papho *conditore.*

Πέργαμος ȣ ἡ *nomen urbis.*

Πέργη ης ἡ Perga *nomen* metropolis *Pamphiliæ Hebr.* velum.

Περσὶς ίδος ἡ Perſis *nomen fœminæ. H. q. d.* ungula *Rom.* 16. 12. פְּרַס.

Πέτρος ȣ ὁ *nomen Apoſtoli, Gr.* lapis.

Πιλάτος ȣ ὁ *nomen præſidis Romani, Latin.* pilo ſeu telo armatus.

Πισιδία ας ἡ Piſidia *nomen regionis, Actor.* 13. 14.

Πόντος ȣ ὁ *nomen regionis, Gr.* mare, *à* πόνος, labor.

Πόπλιος ȣ ὁ *nomen viri, Latin.* publicus.

Πόρκιος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Πόρκιος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* piſcator.
Πουτίολοι ων οἱ *nomen urbis*, *Latin.* puteus.
Πούδης εντος ὁ *nomen viri*, *Latin.* pudens.
Πρίσκας α ὁ *nomen viri*, *Latin.* priſcus.
Πρίσκιλλα ης ἡ *nomen mul. Actor.* 18. 2. *Latin.* Priſca.
Πρόχορος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* præiens in choro.
Πτολεμαΐς ίδος ἡ *nomen urbis*, *Gr.* bellatrix.
Πύθων ωνος ὁ *Pytho ſic dictus fuit Apollo* δαιμόνιον μαντικὸν, παρὰ τὸ πυνθάνεσθαι *interrogari*, *Actor.* 16. 16. *puella habens ſpiritum Pythonis*, *h. e. Apollinis*, *dæmonii fatidici*, *è ventre anus ſeu vetulæ hariolantis. vel ſic dicitur ab urbe Phocidis* Pythone, *quæ aliâs Delphis* , *ubi talis ſpiritus reſponſa dabat conſulentibus.*

P.

Ῥ'Αὰβ *vel* ῥαχὰβ ἡ *nomen hoſpitæ* ἄκλιτον, *Heb.* latitudo.
Ῥαγαῦ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Heb.* proximus.
Ῥαμᾶ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* celſa.
Ῥαχὴλ ἡ *nomen mul.* ἄκλιτον, *Hebr.* ovis.
Ῥεβέκκα ἡ *nomen mul.* ἄκλιτον, *Hebr.* craſſa, *ſaginata.*
Ῥεμφὰν ὁ *nomen idoli* ἄκλιτον, *Latinè* Saturnus, *Græcè* κρόνος, *Actor.* 7. 43. *Eſtque ex Hebr.* כִּיּוּן, *quod veteres legerunt* כֵּיוָן, *&* כ *infernè detruncato ſeu evaneſcente* רֵיוָן, *unde per epentheſin* τοῦ μῦ *eſt* Remvan, Remphan.

phan. *Certè in Theodoreto & Iuſtino legitur* Rephan *ſine* μῦ. *Talis epentheſis eſt in* Memphis:*ex* מף, *& in* Ambakuk *ex* חבקוק *quæ exempla in eo conſentiunt, quod admittant epentheſin* τοῦ μῦ, *ante literas labii. Sic Nahum.* 1. 5. *pro* כְּאֵשׁ ut ignis, *legerunt Græci* ראשׁ *& vertunt* ἀρχάς.

Ῥήγιον ου τὸ *nomen urbis, terræ motu ab Italia avulſæ, Gr.* ruptura.

Ῥησὰ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Syr.* aſperſus.

Ῥοβοὰμ ὁ *nomen filii Salomonis* ἄκλιτον, *Hebr.* auguſtus.

Ῥόδη ης ἡ *nomen puellæ, Gr.* roſa.

Ῥόδος ου ἡ *nomen inſulæ: olim dicta videtur* ῥόθος ου ἡ *ab undarum ſtrepitu.*

Ῥουβὴν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* filius viſionis.

Ῥοῦθ ἡ *nomen piæ mulieris, Hebr.* tremor.

Ῥοῦφος ου ὁ *nomen viri, Latinè* Rufus.

Ῥωμαῖος αία αῖον Romanus a um.

Ῥώμη ης ἡ *nomen urbis magnæ, Gr.* robur.

Σ.

Σαδὼκ ὁ *nomen viri, Matth.* 1. 14. ἄκλιτον, *Hebr.* juſtus.

Σάλα ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* jaculum.

Σαλαθιὴλ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* petivi à Deo.

Σαλαμὶς ῖνος ἡ *nomen inſulæ, Gr.* matula ſali.

Σαλεὶμ ὁ *nomen loci* ἄκλιτον, *Heb.* pugillus.

Σαλὴμ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Σαλὴμ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* pax *Gen.* 14.18. *Pſalm.* 76.3. *Hebr.* 7.1.

Σαλμὼν ὁ *nomen átavi Davidis* ἄκλιτον, *Heb.* pacificus.

Σαλμώνη ης ἡ *nomen promontorii in Creta.*

Σαλώμη ης ἡ *nomen mul. Hebr.* perfecta, pacifica.

Σαμάρεια ας ἡ *nomen urbis, Heb. à viro* Schémer, *Latinè* fæx 1 *Reg.* 16.24.

Σαμαρείτης ου ὁ *nomen gentile.* Samaritanus.

Σαμαρεῖτις ιδος ἡ *Samaritana.*

Σαμοθράκη ης ἡ *nomen inſulæ. ſic dicta à Samiis, tractum illum occupantibus.*

Σάμος ου ἡ *nomen inſulæ, Gr.* faſtigium.

Σαμουὴλ ὁ *nomen prophetæ* ἄκλιτον, *Hebr.* exauditus à Deo. *vel petitus à Deo, Græcè* θεαίτητος.

Σαμψὼν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Heb.* Sol.

Σαοὺλ ὁ *nomen regis, item Apoſtoli* ἄκλιτον, *Heb.* petitus. *Flectitur etiam Græcè* Σαῦλος ου ὁ *Act.* 13.2.

Σάπφειρα ης ἡ *nomen mulieris, Gr.* Sapphirus, gemma.

Σάρδεις αἱ *nomen urbis plur. tantùm Syr.* clypeus.

Σάρεπτα ὁ *nomen urbis plural. Hebr.* officina aurifabri.

Σαροὺχ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* palmes.

Σάρων ωνος ὁ *nomen regionis* שָׁרוֹן, *Act.* 9.35. *Eſaiæ* 33.9. *Hebr.* Loríca.

Σάῤῥα

Σάῤῥα ας ἡ *nomen mul. uxoris Abrahami, Heb.* princeps.

Σατᾶν ὁ *nomen principis malorum angelorum* ἄκλιτον, *Heb.* adverſarius 2 *Cor.* 12. 7.

Σατανᾶς ᾶ ὁ idem.

Σεβαστὸς ȣ ὁ *nomen Cæſaris Romani Gr.* Auguſtus, *propriè* veneratione dignus.

Σεκȣ̃νδος ȣ ὁ *nomen viri, Latin.* Secundus, *à ſequendo.*

Σελεύκεια ας ἡ *nomen urbis, ſic dicta à* Seleuco Nicánore.

Σεμεῒ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* attonitus.

Σέργιος ȣ ὁ *nomen civis Romani.*

Σὴθ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* repoſitus.

Σὴμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ὀνομαστός, celebris.

Σιδὼν ῶνος ἡ *nomen urbis, Hebr.* venatio.

Σιδώνιος ȣ ὁ *nomen gentile,* Sidonius.

Σίλας α ὁ *nomen viri, Lat.* taciturnus.

Σιλȣανὸς ȣ ὁ *nomen viri, Latinè* Silvanus.

Σιλωὰμ ὁ *nomen piſcinæ* ἄκλιτον, *Hebr.* miſſus.

Σιμεὼν *vel* συμεὼν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* exauditus.

Σίμων ωνος ὁ *nomen Apoſtoli, Hebr.* craſſus.

Σινᾶ ὁ *nomen montis* ἄκλιτον, *Heb.* rubus.

Σιὼν ὁ *nomen montis* ἄκλιτον, *Hebr.* ariditas.

Σκευᾶς ᾶ ὁ *nomen pontificis, Actor.* 19. 13. *Heb.* æquator.

Σκύθης ȣ ὁ *nomen gentile, q. d.* σκυθρὸς torvus, tetricus.

Σμύρνα

Σμύρνα ης ἡ *nomen urbis, ſic dicta à* Smyrna *Amázone.*

Σπανία ας ἡ *nomen regionis,* Hiſpania.

Σόδομα ων τὰ *nomen urbis, Hebr.* ſecretum.

Σολομὼν ῶντος ὁ *nomen regis, Hebr.* pacificus. *idem etiam dictus fuit* Jedidjah, *h. e. dilectus à* Deo.

Σουσάννα ης ἡ *nomen fœminæ, Hebr.* lilium.

Στάχυς υος ὁ *nomen viri, Gr.* ſpica.

Στεφανᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Gr.* Sertum, **ein krantz.**

Συντύχη ης ἡ *nomen mul. Gr.* affabilis.

Συρακοῦσαι ῶν αἱ *nomen urbis, Gr.* trahentes invitum.

Συρία ας ἡ *nomen regionis. nomen factum ex* Aſſyria *per aphæreſin ab* Aſſur, *h. e.* progreſſus, *qui fuit filius Semi. Gen.* 10. 11.

Σύρος ου ὁ Syrus.

Συροφοίνισσα ης ἡ Syrophœniſſa *nomen muliereulæ ex Syria Phœnicibus contermina oriundæ.*

Σύρτις εως ἡ *nomen ſinus, Gr.* tractrix. *à* σύρω *traho. F.* συρῶ. *P.* σέσυρκα. *præt. paſſ.* σέσυρμαι σαι ται. *Hinc* σύρμα τος τὸ *nomen oblongæ veſtis. vide appellativa.*

Συχὰρ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Heb.* mercenaria.

Συχὲμ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Heb.* dorſum.

Σώπατρος ου ὁ *nomen viri, Gr.* ſalvus pater.

Σωσθένης εος ὁ *nomen viri, Gr.* cui vires ſunt integræ.

Σωσίπατρος ου ὁ *nomen viri, Gr.* conſervatio patris.

patris. *Hoc nomen Æneæ conveniſſet, qui patrem è medio incendio eripuiſſe fertur.*

T.

ΤΑβιθὰ ἡ *nomen mul. Syr.* caprea, dama.

Ταρσὸς ου ἡ *nomen urbis, Syr.* marmoris exploratio.

Τέρτιος ου ὁ *nomen viri, Latin.* Tertius.

Τέρτυλλος ου ὁ *nomen rabulæ forenſis, Act.* 24. 1. *diminutivum à* Tertius.

Τιβέριος ου ὁ *nomen Cæſaris, quo nomine appellabantur qui ad* Tiberim *naſcebantur.*

Τιβεριὰς άδος ἡ *nomen urbis, Ioh.* 6. 1. & 21. *à* Tiberio *Cæſare ſic denominata.*

Τιμαῖος αίου ὁ *nomen viri, Syr.* contaminatus.

Τιμόθεος ου ὁ *nomen miniſtri verbi, Gr.* colens DEUM.

Τίμων ωνος ὁ *nomen viri, Gr.* honorans.

Τίτος ου ὁ *nomen miniſtri verbi, Gr.* honoratus.

Τραχωνῖτις ιδος ἡ *nomen regionis Gr. Latinè* ſalebroſa.

Τρεῖς-ταβέρναι ῶν αἱ, *nomen hoſpitii. Latinè* Tres tabernæ, *Act.* 28. 15.

(Τελφῶσα ης ἡ *nomen mulieris. Gr. ter h. e. valde lucens, id eſt, illuſtris.*)

Τρόφιμος ου ὁ *nomen viri, Gr.* alumnus.

Τρύφαινα ης ἡ *nomen mul. Gr.* delicatula.

Τρυφῶσα ης ἡ *nomen mul. Gr.* delicatè vivens. *q. d. delicatula. part. g. f. à* τρυφάω ῶ *luxui indul-*

indulgeo, luxurioſè vivo. ἀ τρυφὴ ῆς ἡ *deliciæ. Th.* θρύπτω *frango.*

Τρωὰς ἀδ☉ ἡ *nomen urbis, Gr.* penetratrix.

Τρωγύλλιον ου τὸ *nomen urbis, Græcè* cella penuaria.

Τύραννος ου ὁ *nomen viri, Act.* 19.9. Tyrannus.

Τύρος ου ἡ *nomen urbis, Syr.* rupes.

Τυχικὸς οῦ ὁ *nomen viri, Gr.* fortunatus.

Υ.

Ὑμέναιος αίου ὁ *nomen hæretici, Græcè* nuptialis.

Φ.

Φαλὲκ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* rivus.

Φανουὴλ ὁ *nomen loci* ἄκλιτον, *Hebr.* viſus Dei.

Φαραὼ ὁ *nomen regis* ἄκλιτον, *Heb.* vindex.

Φαρὲς ὁ *nomen viri, Heb.* ruptura.

Φῆστος ου ὁ *nomen viri, Latin.* Feſtus.

Φιλαδέλφεια ας ἡ *nomen urbis, Gr.* amor fraternus.

Φιλήμων ονος ὁ *nomen viri, Gr.* deoſculans.

Φιλητὸς οῦ ὁ *nomen viri, Gr.* dilectus.

Φίλιππος ου ὁ *nomen viri, Gr. qui delectatur equis, natus ad rem equeſtrem.*

Φιλιππήσιος ου ὁ Philippenſis *Philipp.* 4.15.

Φιλόλογος ου ὁ *nomen viri, Gr.* eloquentiæ deditus, *Rom.* 16.15.

Φλέγων οντος ὁ *nomen viri, Gr.* urens, *Rom.* 16.14.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Φοίνιξ ικος ὁ *Act.* 27. 12. *nomen portus*, palma.

Φοίβη ης ἡ *nomen mul. Gr.* luna.

Φοινίκη ης ἡ *nomen regionis, Gr.* palma.

Φόρον Ἀππίου *nomen oppidi in Latio*, Forum Appii.

Φορτουνᾶτος ου ὁ *nomen viri, Latin.* Fortunatus.

Φρυγία ας ἡ *nomen regionis, Gr.* torrida.

Φρὺξ Φρυγὸς ὁ *eſt ejus regionis incola, prov. Serò ſapiunt Phryges.*

Φύγελλος ου ὁ *nomen viri, Gr.* ex oculis ſubducens.

Χ.

Χαλδαῖος ου ὁ *nomen gentile*, Chaldæus *pro* Chaſdæus *à* Cheſed *filio Nachoris.*

Χανaὰν ὁ *nomen viri, Hebr.* depreſſus, humiliatus.

Χαῤῥὰν ἡ *nomen urbis, Heb.* æſtus.

Χερουβεὶμ *Gen.* 3. 24. & χερουβὶμ οἱ. *Heb.* 9. 5. *nomen angelorum ſic à forma* juvenum *dictorum*, ἄκλιτον, *Hebr.*

Χῖος ου ἡ *nomen inſulæ à fundendo.*

Χλόη ης ἡ *nomen mul. Gr.* herba virens.

Χοραζὶν ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Syr.* promulgatrix.

Χουζᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Hebr.* videns.

Χωρὴβ ὁ *nomen montis* ἄκλιτον, *Hebr.* deſolatio, vaſtitas.

Ω. Ω'βὴδ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ω.

Ὠβὴδ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Heb.* ſerviens.

Ὡσηὲ ὁ *nomen prophetæ* ἄκλιτον, *Hebr.* ſervavit. *Miniſtri verbi ſervant auditores ſuos inſtrumentaliter, Deus verò principaliter, ſine cujus præſentiſſima gratia & benedictione, omnes verbi miniſtri incaſſum laborant.*

Propter juniores addo expoſitionem vocabuli Græci ἄκλιτον, *quo ſæpe hic uſus fui. Eſt verò* ἄκλιτον *nomen adjectivum & ſignificat* indeclinabile *h.e. nomen quod non declinatur per caſus, ſed unam & eandem habet terminationem, qualia Hebræa nomina ut plurimùm eſſe ſolent. Sic* ἡ Μαριὰμ τῆς Μαριὰμ, *nomen beatæ virginis, quod ipſum tamen etiam more* Græcorum *flectitur, & tum eſt declinabile, ut* ἡ Μαρία, τῆς Μαρίας. *Sic* ὁ Ἀδὰμ, τοῦ Ἀδάμ. ὁ Ἀβραὰμ, τοῦ Ἀβραὰμ *&c. ubi obſerva, quæ manent* Hebræa, *accentum ut plurimum ſortiri in fine. Quæ verò flexionem Græcorum imitantur, illa eorundem quoque accentum referre, ut* ὁ Ἰακὼβ *&* ὁ Ἰάκωβος *&c.* ὁ Σαῦλος, τοῦ Σαύλου *&c.*

ΤΈΛΟΣ.

INDEX

INDEX ANOMALORVM,

nec non difficiliorum in NOVO TESTAMENTO Vocabulorum, quorum origo diſcentibus prima fronte non eſt obvia: ubi primus numerus indicat in MANVALI hoc *paginam*, ſecundus verò illius paginæ *lineam*.

A.

Ἀγάγετε	P.11.l.26	ἁμαρτησάντων	25.26
ἀγαγεῖν	11.27	ἁμαρτήσασι	ibid.
ἀγάγῃ	11.28	ἁμαρτήσαι	ibid.
ἀγαγὼν	11.29	ἁμαρτήσῃ	ibid.
ἀγάγωσιν	ibid.	ἀνάβα	29.18
ἀγνοήσαντες	10.12	ἀναζωσάμενος	31.14
ἀγόρασον	10.27	ἀναιρεθῆναι	32.11
ἀγορασάτω	ibid.	ἀνακλιθῆναι	33.7
ἀγοράσατε	ibid.	ἀνακλιθήσονται	33.10
ἀγοράσωμεν	ibid.	ἀναπεσεῖν	35.11
ἄγωμεν	11.21	ἀναπτύξας	35.22
ἀδικήσατε	13.6	ἀνάστα	41.28
αἴθωνται	16.20	ἀναστάς	41.30
αἰτήσωνται	17.9	ἀναστᾶσα	ibid.
αἰτήσητε	ibid.	ἀναστῇ	41.29
ἀκήκοα	20.11	ἀναστήσαι	41.25
ἄλειψαι	22.17	ἀναστήσομαι	42.2

ἀναχω-

ἀναχωρήσας	37.18	ἀνῃρέθην	32.10
ἀνάψαντες	35.20	ἀνήφθην	35.21
ἀνέβη	29.18	ἀνήχθη	30.27
ἀνέβησαν	ibid.	ἀνθέξεται	43.25
ἀνέγνωτε	30.10	ἀνθέστηκε	40.12
ἀνέδειξεν	30.ultim.	ἀνθίστατο	40.14
ἀνεθάλετε	31.21	ἀνιέντες	41.18
ἀνέθην	41.19	ἀνοῖξαι	42.10
ἀνεῖλεν	32.8	ἀνοίξαντες	42.8
ἀνελεῖν	32.9	ἀνοίξας	ibid.
ἀνέλωσι	ibid.	ἄνοιξον	ibid.
ἀνενέγκαι	37.11	ἀνοιχθῶσι	ibid.
ἀνενέγκας	37.10	ἀνταποδοθήσεται	43.15
ἀνενεγκεῖν	37.12	ἀνταποδοῦναι.	43.13
ἀνέντες	41.18	ἀντέστην	40.13
ἀνέπεσεν	35.12	ἀντέστησαν	ibid.
ἀνέπεμψα	35.8	ἀντιστῆναι	40.12
ἀνέστη	41.27	ἀνῶ	41.17
ἀνέτειλε	36.25	ἀνωρθώθη	42.27
ἀνεῦρον	39.27	ἀπαγγείλατε	47.23
ἀνεφώνησε	37.16	ἀπαρθῇ	48.15
ἀνεχώρησε	37.19	ἀπαρνησάσθω	49.26
ἀνέῳγα	42.15	ἀπαρνήσῃ	ibid.
ἀνεῳγμένος	42.12	ἀπᾶρον	48.12
ἀνέῳχα	42.8	ἀπεδέξατο	55.22
ἀνεῴχθην	42.12	ἀπεδήμησε	56.3
ἀνεῴχθησαν	ibid.	ἀπεδοκίμασαν	56.26
ἀνήγγειλαν	30.6	ἀπέθανε	57.9
ἀνῆν	41.17	ἀπεκάλυψας	57.20
ἀνήνεγκα	37.9	ἀπέκρυψας	59.6

ἀπέκρυ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ἀπέκρυψε	59.6	ἀποθάνῃ	57.10
ἀπέκτειναν	59.14	ἀποκαθιστᾷ	57.12
ἀπελεύσονται	53.5	ἀποκατεστάθη	57.15
ἀπελθεῖν	53.7	ἀποκλαυθῆναι	59.19
ἀπέλυσεν	61.12	ἀποκλείετε	ibid.
ἀπέπλευσαν	62.12	ἀποκλείουσι	ibid.
ἀπέπνιξαν	62.16	ἀπολεῖσθε	61.11
ἀπέσπασε	63.21	ἀπολεῖται	ibid.
ἀπεστάλην	64.6	ἀπολέσαι	60.23
ἀπέστειλαν	64.5	ἀπολέσει	60.17
ἀπέστειλε	ibid.	ἀπολέσῃ	60.23
ἀπέστρεψε	64.22	ἀπολέσθαι	ibid.
ἀπήγαγον	48.2	ἀπολέσωσι	ibid.
ἀπήγγειλεν	47.22	ἀπόληται	ibid.
ἀπήγξατο	47.antepen.	ἀπολοῦνται	60.21
ἀπήεσαν	51.17	ἀπολῦσαι	61.14
ἀπήλασεν	52.6	ἀπολωλός	60.25
ἀπῆλθεν	53.6	ἀπολωλότα	ibid.
ἀπήνεγκα	66.21	ἀπορφανισθέντες	63.7
ἀπήρθην	48.14	ἀποστάς	84.1
ἀπίδω	50.25	ἀποστῆναι	83.ult.
ἀποβάλητε	54.16	ἀπόστητε	83.29
ἀποβαλών	ibid.	ἀπόστρεψον	64.22
ἀποδεικνύντα	55.9	ἀποστῶ	83.ult.
ἀποδοθῆναι	56.21	ἀπωθώμεθα	68.16
ἀπόδος	56.17	ἀπώλετο	60.22
ἀπόδοτε	ibid.	ἀπωλόμην	ibid.
ἀποδῶ	56.19	ἀπών	51.13
ἀποδῶς	ibid.	ἀπώσατο	68.17
ἀποθανεῖν	57.10	ἄρατε	16.15

ἀράτω

ἀράτω 16.15
ἀρθήσεται 16.18
ἄρθητι 16.17
ἆρον 16.15
ἀροῦσι ibid.
ἀρξάμενος 73.17
ἀρξαμένου ibid.
ἅρπαγες 71.18
ἄσπασαι 75.12
ἀσπάσησθε ibid.
ἀσφαλίσασθε 77.23
ἀσφαλισθῆναι ibid.
αὐξηθῇ 80.24
αὔξει 80.28
ἀφαιρεθήσομαι 81.30
ἀφεθῇ 83.18
ἀφέθητι ibid.
ἀφεθήσονται 83.19
ἀφεθῶ 83.18
ἀφεῖλεν 81.28
ἀφεὶς 83.12
ἀφελεῖν 81.28
ἀφέντες 83.12
ἄφες 83.10
ἄφετε ibid.
ἀφέωνται 83.16
ἀφῆκα 83.9
ἀφήκαμεν ibid.
ἀφῃρέθητι 81.29
ἀφήσω 83.9
ἀφῆτε 83.9
ἀφιέναι 83.8
ἀφοριεῖ 84.15
ἀφοριοῦσι ibid.
ἀφορίσας 84.19
ἀφορίσατε 84.16
ἀφορίσθητε 84.22
ἀφορίσωσιν 84.17
ἀφωμοιωμένος 85.6
ἀφώριζεν 84.14
ἀφώρισε 84.16
ἀχθῆναι 11.29
ἀχθήσεσθε 11.ult.
ἅψωνται 68.13

B.

BΆλε 87.1
βαλεῖν ibid.
βάλετε ibid.
βαλέτω ibid.
βάλῃ 87.2
βαλοῦσαι ibid.
βαλοῦσι 86.29
βαλῶ 86.28
βαλών ibid.
βαρεῖσθαι 88.2
βαρούμενοι 87.ult.
βαστάσαι 89.13
βαστάσασι ibid.
βαστάσει 89.12

βάψας

βάψας 87.19
βάψῃ 87.20
βεβαρημένοι 88.4
βέβληκα 87.2
βέβληκε ibid.
βεβλημένος 87.4
βέβληται ibid.
βεβρωκόσι 94.28
βιῶσαι 91.11
βλαστήσω 91.19
βληθεὶς 87.6
βληθῇ 91.19
βληθῆναι 87.7
βλήθητι 87.6
βρέξαι 94.13
βρέξω 94.12

Γ.

ΓΑμείτωσαν 96.8
γεγένημαι 100.1
γέγονα 100.7
γέγονεν ibid.
γεμίσας 97.16
γεμισθῇ ibid.
γενέσθαι 100.5
γένεσθε 100.3
γενέσθω ibid.
γένῃ 100.5
γενηθέντες 99.29
γενηθήτω ibid.
γενήσεται 99.29
γένησθε 100.3
γενήσομαι 99.29
γένηται 100.5
γενόμενα 100.6
γενομένης ibid.
γενόμενος ibid.
γενοῦ 100.3
γένωμαι 100.5
γένωνται ibid.
γευσάμενος 99.3
γεύσωνται ibid.
γήμῃ 96.8
γήμῃς ibid.
γήρᾳ 99.25
γηράσῃς 99.28
γνοίην 100.10
γνόντος 100.15
γνοὺς ibid.
γνῷ 100.14
γνῶ 100.13
γνῶθι ibid.
γνῶναι 100.14
γνῷς ibid.
γνώσομαι 100.10
γνώτω 100.14

Δ.

ΔΑμάσαι 105.5
δανείσασθαι 105.14

δαρή-

δαρήσεσθε	108.25	διαγνώσομαι	112.4
δαρήσεται	ibid.	διαδεξάμενοι	112.18
δεδάμασται	105.6	διαδιδώσουσι	112.20
δέδεμαι	110.6	διάδοχος	112.22
δέδεσαι	ibid.	διαιροῦν	113.8
δέδεται	ibid.	διακαθαριεῖ	113.12
δεδέσθαι	110.7	διακατηλέγχετο	113.15
δεδοκιμάσμεθα	130.23	διακονηθεῖσα	113.24
δέδοται	124.7	διακριθῆτε	114.13
δέῃ	105.25	διαλλάγηθι	115.5
δεήθητε	ibid.	διαμαρτυράμενοι	116.5
δεήσει	105.26	διαμαρτύρασθαι	116.4
δεθῆναι	110.9	διαμεμενηκότες	116.11
δεῖ	105.25	διανεμηθῇ	116.pen.
δείξει	106.1	διαπεράσαντος	117.23
δείραντες	108.21	διαπλεύσαντες	117.21
δέξαι	109.28	διαῤῥήξαντες	118.25
δέξασθε	109.ult.	διαῤῥήξας	ibid.
δέξητε	ibid.	διαῤῥήσσων	118.23
δέον	105.28	διασκορπισθήσεται	119.10
δεῦτε	109.15	διασπαρέντες	119.19
δεχθεὶς	109.25	διαστήσαντες	125.27
δήσατε	110.4	διασείσης	125.26
δήσαντες	110.5	διασωθῆναι	120.4
δήσῃ	ibid.	διασώσῃ	ibid.
δήσῃς	ibid.	διασώσωσι	ibid.
δήσητε	ibid.	διατεταχέναι	120.11
δήσω	110 3	διαφύγῃ	122.14
διαγελῆ	111.28	διαχειρίσασθαι	122.21
διαγλυόμενος	112.2	διαυγάσῃ	121.11

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

διδάξαι	125.4	διεταράχθη	120.23
διδάξω	125.2	διετήρει	120.26
διδάξωσιν	ibid.	διεφθάρη	122.6
διεβλήθη	111.16	διεφθαρμένος	122.5
διεγερθεὶς	124.16	διεχειρίσασθε	122.20
διεδίδοτο	112.24	διήγειραν	124.12
διέδωκα	112.20	διηγήσατο	125.12
διέζωσεν	112.ult.	διηκόνει	113.17
διέθετο	121.1	διηκονήσαμεν	113.21
διεῖλεν	113.9	διηκόνουν	113.20
διεκώλυεν	114.25	διῆλθον	124.29
διελέχθη	115.19	διήνοιξε	117.8
διελέχθησαν	115.21	διηνοίχθησαν	117.10
διελάλουν	114.27	διηπόρει	118.6
διεληλυθότας	124.27	διηπόρουν	ibid.
διελθεῖν	124.ult.	διηρμήνευεν	124.22
διελύθησαν	115.26	διήρχετο	124.28
διεμαρτυράμην	116.2	διορυγῆναι	128.9
διεμερίσθη	116.21	διψήσῃ	129.10
διενέγκῃ	121.19	διώξετε	129.27
διεπέρασε	117.24	διώξητε	ibid.
διεῤῥήγνυτο	118.26	διώξωσι	129.26
διέῤῥηξε	118.25	δοθεῖσα	124.10
διεσάφησαν	119.2	δοθῆναι	124.9
διεσκόρπισε	119.8	δοθήσεται	124.11
διεσπάρησαν	119.18	δοίην	124.4
διεσπᾶσθαι	119.14	δοκεῖς	130.8
διεστείλατο	119.26	δοκιμάσαι	130.19
διέσῃ	125.antepen.	δοκιμαζέσθωσαν	ibid.
διεστραμμένος	120.3	δολοῦντες	131.6

δύ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

δόντος 124.5
δοξασθῶσι 131.24
δόξητε 130.17
δόξω 130.16
δοῦναι 124.5
δοὺς ibid.
δὸς 124.3
δότε ibid.
δότω ibid.
δραμὼν 445.5
δύνῃ 133 9
δύνοντος 134.10
δυσὶ 134.19
δῷ 124.3
δῷ ibid.
δῷς ibid.
δῴη 124.4
δῴην ibid.
δῴης ibid.
δώσῃ 123.29
δώσω ibid.
δῶτε 124.3

E.

Ἐβάστασεν 89.13
ἐβδελυγμένος 90.1.2
ἐβλάστησεν 91.20
ἐβλασφήμησε 91.23
ἐβουλήθη 93.18
ἐγεῖραι 138.13
ἐγγύνησε 98.19
ἐγερθεὶς 138.19
ἐγερθῆναι 138.18
ἐγερθήσεται ibid.
ἐγέρθητε ibid.
ἐγήγερται 138.16
ἐγκατέλιπες 139.9
ἐγκεκαίνισται 139.2
ἔγνων 100.11
ἔγνωσαν 100.12
ἔγνωσμαι 100.16
ἐγρηγόρησε 103.3
ἔγχριστον 140.23
ἐδαφιοῦσι 140.29
ἔδει 105.26
ἔδειξα 106.2
ἔδειραν 108.24
ἐδίδου 123.27
ἐδίστασας 128.20
ἐδίψησα 129.11
ἐδολιοῦσαν 131.3
ἔδοξα 130.17
ἔδυ 134.12
ἐζήτει 210.13
ἐζωγρημένοι 210.29
ἔθανον 221.1
ἐθαύμασαν 215.22
ἔθετο 441.2
ἔθηκα 440.27
ἐθρέψαμεν 445.2

ἐθύθη 223.16
ἐθυμώθη 223.2
ἔθυσε 223.14
εἰς 144.12
εἴα 137.12
εἴασε 137.13
εἰδῆτε 142.18
εἰδότες 142.27
εἰδὼς 142.26
εἰθισμένος 141.13
εἴληφα 271.9
εἰληφὼς ibid.
εἰξαμένη 143.21
εἶπα 196.4
εἴπατε 196.5
εἰπὲ 196.7
εἴπητε 196.10
εἶπον ες ε 196.6
εἰπὼν 196.11
εἴπωσι 196.10
εἰργασάμην 196.16
εἰργάσατο ibid.
εἰργάσαντο ibid.
εἴργασμαι 196.17
εἴρηκα 387.18
εἰρημένον 387.22
εἴρηται 387.21
εἰσδραμοῦσα 148.4
εἰσδραμὼν ibid.
εἰσέδραμεν ibid.
εἰσελεύσεται 147.16
εἴσελθε 147.17
εἰσελθεῖν 147.18
εἰσέλθῃς ibid.
εἰσενέγκῃς 148.8
εἰσεπήδησα 147.27
εἰσῄει 147.11
εἰσῆλθον 147.17
εἰσιέναι 147.10
εἰσηκούσθη 146.pen.
εἱστήκει 198.20
εἱστήκεσαν ibid.
εἶχε 208.14
εἶχον ibid.
εἴωθα 141.19
εἰώθειν 141.21
εἰωθὸς 141.22
ἐκαθεζόμην 230.9
ἐκάθευδον 230.17
ἐκάθητο 231.2
ἐκάμμυσαν 235.17
ἐκάμμυσε ibid.
ἐκβάλετε 149.3
ἐκβάλῃ 149.4
ἐκβάλω ibid.
ἐκβέβληκα 148.ult.
ἐκβληθήσονται 149.10
ἐκδιώξω 150.12
ἐκδύσεται 149.ult.
ἐκέρδησας 255.26

ἐκέρ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ἐκέρδησε 255.26
ἐκζητηθῇ 150.28
ἐκηρύχθη 256.pen.
ἐκκαθάρατε 151.10
ἐκκέχυται 158.4
ἔκκοψον 152.20
ἔκλασε 257.21
ἔκλαυσε 258.2
ἐκλείσθη 258.10
ἐκλέλησθε 153.4
ἐκλήθη 234.24
ἐκλίπητε 153.18
ἐκλυθῶσιν 153.24
ἐκοιμήθη 260.7
ἐκολάφισαν 261.18
ἐκολοβώθησαν 262.3
ἐκομίσαντο 262.16
ἐκόπιασε 262.26
ἐκόσμησαν 263.antep.
ἐκπεσεῖν 154.27
ἐκπλεῦσαι 154.ult.
ἔκραξαν 264.25
ἔκραξε ibid.
ἐκραύγασεν 266.6
ἐκρύβη 267.17
ἐκτείνας 156.7
ἐκτινάξατε 156.19
ἔκτισται 268.1
ἐκτραπῇ 156.pen.
ἐκτραπήσονται 157.2
ἐκφεύξῃ 157.13
ἐκφευξόμεθα ibid.
ἐκφυγεῖν 157.16
ἐκφύγωσιν 157.15
ἔλαβε 271.9
ἔλαθεν 271.21
ἐλατόμησε 271.ult.
ἔλαχε 270.14
ἔλεγξον 159.13
ἐλεγχθῇ 159.18
ἐλεῆσαι 159.25
ἐλέησον 159.24
ἐλεύσομαι 198.5
ἐλεύσονται ibid.
ἐληλακότες 159.4
ἐλήλυθε 198.9
ἐληλύθει ibid.
ἐλθεῖν 198.8
ἔλθῃ 198.7
ἐλθὸν 198.8
ἔλθω ibid.
ἐλθὼν ibid.
ἐλιθοβόλησεν 274.21
ἐμάθετε 280.10
ἔμαθον ibid.
ἐμβὰς αὐτὸς 162.14
ἐμβάψας 162.18
ἐμβῆναι 162.15
ἔμεινε 285.18
ἔμελεν 284.7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ἐμβλύσεν 293.7
ἔμιξε 294.8
ἐμνήσθη 294.27
ἐμνήσθημεν ibid.
ἐμπέσῃ 164.8
ἐμπλακέντες 164.17
ἐμφανισθῆναι 166.2
ἐμώρανεν 300.11
ἐμωράνθησαν 300.14
ἐναρξάμενος 167.10
ἐνδεδυμένοι 169.5
ἐνδοξασθῇ 168.25
ἐνδύσασθε 169.8
ἐνδύσαντες 169.3
ἐνεβριμήσατο 163.1
ἐνέγκας 464.4
ἐνέδυσαν 169.4
ἐνεδύσασθε 169.5
ἐνεῖχεν 170.20
ἐνεκεντρίσθην 139.19
ἐνεκεντρίσθης ibid.
ἐνεκοπτόμην 140.5
ἐνέκοψε 140.4
ἐνέκρυψεν ibid.
ἐνέπαιζον 163.21
ἐνέπαιξαν 163.23
ἐνεπαίχθη 163.26
ἐνεπλήσθησαν 164.26
ἐνέπρησε 165.2
ἐνέπλυσαν 165.18
ἐνέπλυσαν 165.18
ἐνετείλατο 172.antep.
ἐνετύλιξεν 174.16
ἐνέτυχον 174.14
ἐνεφανίσθησαν 166.1
ἐνεφύσησε 166.8
ἐνεχθῆναι 464.4
ἐνηργεῖτο 170.10
ἐνήργησε 170.8
ἐνί, ἑνός, ἕνα 145.13
ἐνταφιάσαι 172.19
ἐντειλάμενος 172.26
ἐντελεῖται ibid.
ἐντέταλται 172.27
ἐντραπῇ 173.22
ἐντραπήσονται 173.24
ἔνυξε 306.22
ἐνύσταξαν 306.19
ἐξαγαγεῖν 175.17
ἐξαγαγὼν ibid.
ἐξαλειφθῆναι 176.7
ἐξαναστήσῃ 176.14
ἐξανέστην 176.15
ἐξανέτειλε 176.13
ἐξαπέστειλε 176.ult.
ἐξέβαλον 149.2
ἐξεδέχετο 149.23
ἐξεδίκησε 150.6
ἐξέδοτο 150.1
ἐξέδυσαν 150.16

ἐξεθαμ-

ἐξεθαμβήθησαν	150.1	ἐξήεσαν	177.20
ἔξει	208.5	ἐξήλθετε	178.5
ἐξείλετο	175.24	ἐξῆλθον	ibid.
ἐξεκαύθησαν	151.14	ἐξήρανε	307.21
ἐξεκέντησαν	151.22	ἐξηράνθη	307.22
ἐξεκλάσθησαν	151.ult.	ἐξηρεύνησαν	178.1
ἐξεκλείσθη	151.26	ἐξητήσατο	175.3
ἐξεκρέματο	152.28	ἐξηρτισμένος	177.5
ἔξελε	175.24	ἐξίστατο	179.4
ἐξελέσθαι	175.25	ἔοικα	341.23
ἐξελεύσομαι	178.4	ἐξοίσουσι	157.9
ἐξελήλυθα	178.8	ἐξὸν	178.13
ἔξελθε	178.5	ἔξω	208.15
ἐξελθὼν	178.7	ἔξωσε	181.4
ἐξέμαξε	153.27	ἐπαγαγεῖν	181.17
ἐξενέγκατε	157.12	ἐπαγγελλόμενος	181.9
ἐξενεγκεῖν	ibid.	ἐπαισχυνθῇ	182.7
ἐξέπεσον	154.26	ἐπαισχυνθήσεται	182.8
ἐξεπέτασα	154.23	ἔπαθον	340.27
ἐξεπλάγησαν	155.9	ἔπαισε	327.12
ἐξεπλήσσοντο	155.7	ἐπαναγαγεῖν	182.24
ἐξέστη	179.2	ἐπαναστήσονται	183.4
ἔξεστι	178.10	ἐπανελθεῖν	183.1
ἐξέστραπται	156.2	ἐπάξας	181.18
ἐξετάσατε	178.16	ἐπάραντες	182.2
ἐξετράπησαν	156.28	ἐπάρας	ibid.
ἐξέχεε	157.25	ἐπάρασα	ibid.
ἐξήγαγε	175.15	ἐπάρατε	182.1
ἐξήγειρα	177.16	ἐπαχύνθη	341.26
ἐξηγόρασε	175.10	ἐπέβαλον	185.16

ἐπεβίβασαν	185.22	ἐπεσκίασεν	191.21
ἐπέβλεψεν	185.23	ἔπεσεν	352.28
ἐπεγνωκόσι	186.10	ἔπεσον	ibid.
ἐπεγνώσθην	186.14	ἐπέστειλε	192.10
ἐπέγνωτε	186.11	ἐπέστην	207.28
ἐπεθύμησα	187.26	ἐπεστήριξε	192.15
ἐπεθύμησαν	ibid.	ἐπέσχε	184.29
ἐπέδειξεν	186.21	ἐπετίθουν	193.23
ἐπεδίδου	187.5	ἐπετίμα	194.1
ἐπέδωκαν	187.7	ἐπετίμων	ibid.
ἐπεζήτησεν	187.21	ἐπετίμησεν	194.2
ἐπέθηκαν	193.25	ἐπετράπη	194.12
ἐπείνασα	342.23	ἐπέτρεψε	194.9
ἐπείνασε	ibid.	ἐπέτυχον	194.16
ἐπερωτᾶτο	343.5	ἐπέφερον	194.24
ἐπερωτῶντες	343.6	ἐπεφώνει	194.27
ἐπεῖχεν	184.28	ἐπεχείρησαν	195.5
ἐπεκάθισαν	187.29	ἐπέχρισε	195.13
ἐπέκειντο	188.12	ἐπηγγείλατο	181.15
ἐπέκρινε	188.24	ἐπήγειρε	183.19
ἐπελάβετο	188.26	ἐπηκολούθησε	182.12
ἐπελάθοντο	189.3	ἐπηκροῶντο	182.19
ἐπέλυε	189.11	ἐπῄνεσεν	181.26
ἐπεμείναμεν	189.26	ἐπλούτησεν	183.6
ἐπεμελήθη	189.22	ἔπηξεν	351.4
ἐπέμενε	189.25	ἐπῆρεν	181.ultim.
ἐπενεγκεῖν	194.26	ἐπήρθη	182.3
ἐπεποίθει	342.22	ἐπήρκεσεν	183.9
ἐπέπεσεν	190.13	ἐπήκουσα	182.15
ἐπεσκέψασθε	191.12	ἐπηρώτα	184.21

ἐπη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ἐπηρώτησαν 184.22
ἐπηρώτησε ibid.
ἐπίασεν 351.19
ἐπιάσθη 351.22
ἐπιβάλλουσι 185.15
ἐπιβεβηκὼς 185.11
ἐπιγνόντες 186.13
ἐπιγνοὺς ibid.
ἐπιγνῷς 186.12
ἐπιγνώσεσθε 186.10
ἔπιδε 183.penult.
ἐπιδεῖξαι 186.23
ἐπιδείξατε 186.22
ἐπιδόντες 187.5
ἐπιδῶσι 187.6.
ἐπιθεὶς 193.23
ἐπιθῇ ibid.
ἐπιζήτεται 193.28
ἐπικεῖσθαι 188.12
ἐπικληθεὶς 188.7
ἐπιλαβέσθαι 188.pen.
ἐπιλαβόμενοι 188.ult.
ἐπιλάβωνται 188.ant.
ἐπιλαθέσθαι 189.4
ἐπιλελησμένον 189.2
ἐπιμελήθητι 189.23
ἔπιον 352.13
ἐπιπεσὼν 190.14
ἐπιπλήξῃς 190.18
ἐπιστὰς 207.ult.
ἐπιστεῖλαι 192.11
ἐπίστηθι 207.pen.
ἐπιστραφήτω 192.24
ἐπιστρέψαι 192.22
ἐπισυναγαγεῖν 193.2
ἐπισυναχθεισῶν 193.4
ἐπισυνηγμένη 193.3
ἐπιτίθει 193.24
ἐπιτιθέασιν 193.23
ἐπιτεθῇ ibid.
ἐπίστρεψον 194.9
ἐπιφᾶναι 194.18
ἔπλασαν 354.20
ἐπλάσθη 354.21
ἐπλεόνασε 355.16
ἐπληθύνθη 356.5
ἔπλησαν 356.7
ἐπλήσθη 356.8
ἐπλήσθην ibid.
ἔπνιξαν 358.13
ἔπνιγε 358.pen.
ἐπόρθουν 362.14
ἐποτίσατε 365.25
ἔπραξε 364.7
ἐπρίσθησαν 365.18
ἐπύθετο 384.7
ἐρεῖ 145.19
ἐρεῖς 145.17
ἐρεῖτε 145.20
ἐρημοῦται 197.3

ἐροῦμεν 145.19
ἐροῦσι 145.21
ἐῤῥαβδίσθη 385.penult.
ἐῤῥαντισμένοι 386.antep.
ἐῤῥάπισαν 387.3
ἐῤῥέθη 387.24
ἔῤῥηξαν 388.1
ἐῤῥιμμένος 388.23
ἔῤῥιψαν 388.21
ἐῤῥύσατο 389.24
ἐῤῥύσθην 389.21
ἔῤῥωσο 390.1
ἔῤῥωσθε 390.2
ἐρῶ 145.16
ἐρωτήσω 198.10
ἐσεβάσθησαν 393.17
ἐσείσθη 393.25
ἔσεσθε 144.17
ἐσήμανε 394.11
ἐσιώπα 396.24
ἐσκολίσθη 399.14
ἔσονται 144.17
ἐσπάραξεν 400.penult.
ἐσπαρμένον 401.22
ἔσπειρα 401.18
ἐσπιλωμένον 402.27
ἐσπλαγχνίσθη 403.7
ἐστάθην 228.7
ἔσται 144.18
ἕστακα 227.ult.
ἐστὲ 144.12
ἕστηκα 227.ult.
ἑστηκότων ibid.
ἔστην ης η 228.6
ἔστησα 227.antepen.
ἔστησαν ibid.
ἔστησεν ibid.
ἐστράφη 408.19
ἐστρήνιασε 408.antep.
ἐστρωμένον 409.8
ἔστρωσαν 409.6
ἔστω 144.19
ἑστὼς 228.1
ἑστῶτες ibid.
ἑστώτων ibid.
ἐσφάγης 430.18
ἐσφαγμένον ibid.
ἔσφαξαν 430.17
ἔσφαξε ibid.
ἐσφράγισεν 430.26
ἐσφραγίσθητε 430.29
ἐσφραγισμένος 430.28
ἔσχηκα 208.15
ἐσχίσθη 431.9
ἐσχίσθησαν ibid.
ἔσχον 208.16
ἔσωσα 431.24
ἐσώθην ης η 431.pen.
ἐτάξατο 435.7
ἐταράχθη 434.22

ἐπαῤῥάχθησαν ibid.
ἐπάφη 215.8
ἐπέθην 440.ult.
ἔτεκε 441.5
ἐτέλεσε 438.5
ἐτελείωσα 437.1
ἐτελεύτησε 437.26
ἐτήρουν 440.8
ἐτίθει 440.25
ἐτίμησαν 441.18
ἐτιμήσαντο 441.19
ἐτόλμα 442.25
ἐτρυφήσατε 447.16
ἐτυμπανίσθησαν 447.28
εὐηγγελίζετο 200.4
εὐλαβηθεὶς 202.23
εὑρέθη 204.ult.
εὑρέθην ibid,
εὑρεῖν 204.penult.
εὗρεν 204.27
εὕρηκα 204.25
εὑρηκέναι 204.26
εὑρήσετε 204.24
εὕρητε 204.ult.
εὗρον 204.27
εὐφρανθῆναι 206.9
ἐφάνη 462.2
ἐφείσατο 463.penult.
ἐφέστηκε 207.23
ἔφη 464.16
ἔφθασεν 464.17
ἐφικέσθαι 207.21
ἐφοβήθη 468.11
ἔφραξαν 469.27
ἔφυγον 464.13
ἐφυσιώθησαν 472.18
ἐφύτευσεν 472.26
ἐφωτίσθη 474.2
ἐχαλάσθην 474.19
ἐχάρην 474.9
ἐχάρησαν ibid.
ἐχαρίσθη 475.antep.
ἐχορτάσθησαν 479.26
ἐχρησάμεθα 480.8

Z.

ZΗμιωθῆ 210.9
ζῆν 209.1
ζήσεται 209.5
ζῶσι 211.4

H.

Ἠβουλήθην 93.19
ἤγαγον 11.25
ἠγαλλιάσατο 8.3
ἠγαλλίασε 8.2
ἠγανάκτησαν 8.11
ἠγάπησα 8.16
ἠγγάρευσαν 8.21

ἤγγικα

ἤγγικα	137.28	ἠκρίβωσε	21.2
ἤγγικε	ibid.	ἠκυρώσατε	21.24
ἤγγισαν	ibid.	ἤλασεν	159.1
ἠγέρθη	138.17	ἠλάττωσας	158.23
ἠγέρθην	ibid.	ἠλευθέρωσα	160.12
ἠγέρθησαν	ibid.	ἦλθε	198.7
ἤγεσθε	11.21	ἦλθες	ibid.
ἤγετο	ibid.	ἤλθομεν	ibid.
ἡγνικότες	10.7	ἦλθον	198.6
ἠγνόουν	10.12	ἤλπικα	161.27
ἤγοντο	11.21	ἡμάρτηκα	25.27
ἠγόρασαν	10.27	ἥμαρτον	25.ant.
ἠγοράσθητε	10.pen.	ἦμεν	144.12
ἠγορασμένοι	ibid.	ἤμην	144.15
ἠγώνισμαι	12.7	ἠνάγκασεν	30.21
ᾔδει	142.21	ἤνεγκε	464.5
ᾔδεις	ibid.	ἠνειχόμην	39.pen.
ᾔδεισαν	ibid.	ἠνεσχόμην	40.1
ἠδίκησε.	13.7	ἠνέχθη	464.10
ἠδύνατο	133.11	ἠνεῴχθην	42.13
ἠδυνήθησαν	133.16	ἤνοιξε	42.9
ἤθελε	216.21	ἤξει	212.15
ἠθέλησα	216.24	ἠξίου	47.12
ἠθέλησαν	ibid.	ἠξίωσα	ibid.
ἠθέλησε	ibid.	ἠξίωται	47.16
ἤθελον	216.21	ἥξουσι	212.15
ἠκολούθησαν	20.14	ἠπατήθη	50.18
ἠκολούθησεν	ibid.	ἠπείθησαν	51.2
ἧκον	212.15	ἠπείθουν	51.1
ἠκούσθη	20.11	ἠπίστησαν	53.17

ἠπί-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ἠπίστουν 53.16
ἦραν 16.14
ἦρεν ibid.
ἠρέτισα 16.10
ἠρεθισμένον 70.9
ἠρημώθη 197.6
ἠρημωμένην 197.4
ἠρξάμην 73.16
ἤρξαντο ibid.
ἤρξατο ibid.
ἥρπασε 71.13
ἠρώτα 198.10
ἠρώτων ibid.
ἦσαν 144.12
ἦσθα 144.13
ἤσθιον 398.15
ᾐτήσαντο 17.12
ἡτοίμασα 199.15
ἡτοίμασαν ibid.
ἡτοιμασμένην 199.18
ἡτοίμασται 199.17
ᾐτοῦντο 17.11
ηὐλήσαμεν 80.22
ηὐδόκησα 200.pen.
ηὐκαίρουν 202.1
ηὐλίσθη 80.18
ηὐλόγει 202.ult.
ηὔξανε 80.6
ηὐπορεῖτο 204.12
ἤχθη 11.28
ἠχρειώθησαν 85.23
ἥψατο 68.12

Θ.

Θανατώσωσι 215.1
θαυμάσαι 215.21
θάψαι 215.7
θεαθῆναι 216.6

I.

Ἰάθη 223.24
ἰαθήσεται 223.25
ἴδε 143.1. & 224.4
ἰδεῖν 143.2
ἴδητε ibid.
ἰδόντες 143.4
ἰδὼν ibid.
ἴδωσιν 143.2
ἱλάσθητι 226.2
ἴσθι 144.18. & 227.44
ἴστε ſcitote 227.24

K.

Καθίσαντος 231.16
καθίσατε 231.12
καθίσει 231.9
καθίσεσθε 231.18
καθίσῃ 231.15
καθίσωσιν ibid.
κάθου 230.pen.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

καλύψατε 235.9
κάμητε 235.23
κατάβα 237.6
καταβὰς 237.9
καταβάτω 237.7
κατάβηθι ibid.
καταβήσεται 237.5
καταγάγῃ 238.17
καταθέσθαι 248.8
κατακαήσεται 239.27
κατακαῦσαι 239.21
κατακεῖσθαι 240.5
κατακέκριται 241.7
καταλαβέσθαι 241.pen.
καταλάβητε ibid.
καταλαβόμενος ibid.
καταλιπὼν 242.4
καταλλάγητε 242.11
καταμάθετε 242.25
καταπεσὼν 244.25
καταποθῇ 244.23
καταρωμένους 245.7
καταστῆσαι 231.25
καταστήσῃς ibid.
κατασφάξατε 248.1
κατάσχωμεν 250.pen.
καταφθαρήσονται 249.4
καταψύξῃ 249.24
κατέαξεν 238.10
κατέβην 237.6
κατεβλήθη 237.14
κατεγέλων 238.3
κατέδραμεν 248.16
κατειλημμένος 241.26
κατειργάσατο 250.6
κατειργάσθην 250.10
κατεκάη 239.26
κατεκρίθη 241.8
κατέλαβε 241.24
κατέλαβον ibid.
κατειλημμένην 241.26
κατειληφέναι 241.23
κατελήφθη 241.27
κατελθὼν 250.15
κατέλιπε 242.5
κατενεχθεὶς 248.27
κατενύγησαν 243.24
κατεπέστησαν 250.24
κατέπλευσαν 244.27
κατεπόθη 244.22
κατεστάθησαν 231.27
κατέστην 231.26
κατέστρεψε 247.20
κατεστρώθησαν 247.28
κατευθῦναι 250.21
κατεφθαρμένοι 249.1
κατέφυγον 248.29
κατέχεεν 249.16
κατηγωνίσατο 238.23
κατῆλθε 250.13

κατηλ-

κατηλλάγη 242.13

κατήνεγκα 248.24

κατήντησε 243.20

κατήργησε 245.12

κατήργηται 245.14

κατηρτίσθαι 245.28

κατηρτίσω 246.1

κατηχώθην 239.15

κατήχουον 239.11

κατήχθημεν 238.19

κατισχύσουσιν 252.9

κατίωται 252.11

κατῴκησεν 252.15

καυθήσωμαι 232.28

κεῖται 253.24

κεκαυμένα 232.26

κεκλημένοι 234.19

κεκληκὼς ibid.

κέκρηκα 235.22

κεκοίμηται 260,5

κεκοπίακεν 263.7

κεκορεσμένος 263.25

κέλευσον 254.7

κερδῆσαι 255.27

κερδήσῃ 255.26

κεχάρισται 475.27

κεχρηματισμένων 481.6

κεχωρισμένος 483.ult.

κηρυχθῇ 256.25

κηρυχθῆναι ibid.

κηρυχθήσεται 256.ult.

κλάσας 257.4

κλαύσετε 258.1

κλαυθμὸς 258.4

κλεῖς 258.6

κλείσας 258.7

κλεισθῶ 258.11

κλέψῃς 258.15

κλέψωσι ibid.

κληθήσεται 234.5

κληθῆτε 234.19

κληθῶ ibid.

κοινοῖ 260.14

κολάσωνται 261.11

κολοβωθήσονται 262.3

κομιεῖται 262.15

κομίσηται ibid.

κράξας 264.24

κρατῆσαι 265.23

κρατήσωσι 265.22

κρεμάσαντες 266.11

κρεμασθῇ 266.14

κριθῆναι 266.24

κρυβῆναι 267.14

κτήσασθε 267.23

κτήσησθε ibid.

Λ.

Λάβε 271.11

λάβετε ibid.

λαβεῖν	271.13	μέλαινα	284.5
λάβῃ	271.12	μέλαν	284.5
λάβητε	ibid.	μεμενήκεισαν	285.17
λαβόντες	217.13	μεμιασμένος	294.3
λαβοῦσι	ibid.	μεμιγμένον	294.9
λαβοῦσαι	ibid.	μείνατε	285.20
λαβὼν	ibid.	μείνῃ	ibid.
λάβωμεν	271.12	μελέτω	284.8
λάβωσι	ibid.	μεριμνήσητε	285.26
λαλήσητε	271.1	μερίσασθαι	285.ant.
λάμψαι	271.16	μεταβὰς	287.14
λαμψάτω	ibid.	μεταβεβήκαμεν	287.11
λήψεσθαι	271.8	μεταβῇ	287.13
λήψομαι	ibid.	μετάβηθι	ibid.
ληψόμεθα	ibid.	μεταβήσεται	287.11
λήψονται	ibid.	μεταδοῦναι	287.25
λευκᾶναι	273.20	μεταδῷ	ibid.
λιθάσαντες	274.15	μεταμεληθεὶς	288.23
λιθασθῶσιν	274.17	μετέβη	287.12
λιθάσωσιν	274.14	μεταμελήθητε	288.22
λικμήσει	274.antep.	μετεμελόμην	288.21
λιπὼν	272.24	μετέσχηκεν	290.13
		μετετέθησαν	290.8
M.		μετήλλαξαν	288.15
ΜΑθεῖν	280.11	μετῆρεν	288.1
μάθετε	ibid.	μιανθῶσι	294.5
μαθὼν	ibid.	μνησθῇς	294.23
μακροθυμήσον	279.24	μνήσθητε	ibid.
μαρανθήσεται	281.3	μωρανθῇ	300.11

N. Ναῶν

N.

Ναῦν 300.ult.
νίψαι 303.18
νομίσητε 304.7

O.

Ὀδυνᾶσαι 309.14
οἶδα 142.ult.
οἶδας ibid.
οἴδαμεν ibid.
οἴδατε ibid.
οἰκτειρήσω 311.20
οἴσει 464.4
οἴσουσι ibid.
ὀμεῖται 314.16
ὀμόσαι 314.15
ὀμόσῃ 314.17
ὀμόσῃς ibid.
ὀναίμην 316.16
ὀνειδίσωσι 316.7
ὀρίων 320.2
ὅτου 321.19
ὄψει 317.25
ὄψεσθε ibid.
ὄψονται ibid

Π.

Παθεῖν 340:25
παθὼν ibid.
παίσας 327.13
παραγενόμενος 330.2
παραγένωμαι 330.1
παραδιδοὺς 330.27
παραδῶ 330.ult.
παραδώσω 330.ant.
παραθήσομαι 336.7
παράθου 336.8
παρακέκλημαι 332.4
παράλαβε 333.12
παραλαβεῖν ibid.
παραλαβὼν 333.14
παραπεσόντας 334.29
παραρρυῶμεν 335.12
παραστῆσαι 338.27
παραστῆτε 338.22
παρεβάλομεν 329.11
παρεβιάσαντο 329.19
παρεδόθη 331.7
παρέθεντο 336.7
πάρει 337.1
παρειμένας 339.2
παρεκάλεσας 332.6
παρεκάλουν 332.5
παρεκλήθη 332.8
παρέλαβον 333.13
παρέλαβε ibid.
παρεπίκραναν 334.26
παρεστῶτες 338.24
παίζω 340.ant.

παρέτει-

παρέτεινε 335.23
παρήγγελλε 329.26
παρηκολούθηκας 333.4
παρῄνει 331.22
παρῃτημένον 331.pen.
παρῴκησεν 339.9
παρώτρυναν 340.6
πεισθῆναι 343.1
πείσας 342.10
πεισθέντες ibid.
πεισθῆναι ibid.
πεισθήσομαι 342.19
πέπαυται 341.22
πεπιεσμένον 351.25
πεπλάτυνται 354.ult.
πέποιθα 342.19
πέποιθας ibid.
πεποιθότες 342.21
πέπονθα 340.25
πέπρακα 352.20
πέπραχα 364.7
πεπραχέναι ibid.
πέπλωκα 352.27
πεπυρωμένος 384.22
περιδραμόντες 350.2
περιεβάλετε 345.13
περιεβάλετο 345.17
περιεζωσμένον 346.13
περιέθηκε 349.27
περιέκρυβεν 347.13
περιελόντες 345.5
περιέπεσεν 348.18
περιέπεσον ibid.
περιεσπᾶτο 348.antep.
περιέστησαν 346.19
περιεστῶτα 346.22
περιέσχεν 346.9
περιέτεμεν 349.19
περιζῶσαι 346.15
περιῆλθεν 345.2
περιῆλθον 346.7
περιῃρεῖτο 345.9
περιήστραψεν 345.11
περιθεὶς 349.antep.
περιπέσητε 348.17
περιτεμεῖν 349.20
πεσεῖται 352.26
πέσῃ 352.pen.
πεσόντες 352.ult.
πεσοῦμαι 352.26
πεσοῦνται ibid.
πεσὼν 352.ult.
πέτηται 350.22
πετωμένου 350.20
πεφίμωσο 467.12
πεφορτισμένοι 469.8
πεφωτισμένος 473.ant.
πιάσωσιν 351.20
πιεῖν 352.14
πίετε 352.13

πίῃ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

πίῃ	352.14	προελθὼν	328.11
πίνετε	ibid.	προέλαβε	375.26
πίω	ibid.	προέλαβον	ibid.
πίωμεν	ibid.	προεφήτευον	380.21
πιοῦσα	352.15	προεφήτευσε	ibid.
πλάσαντα	354.19	προέφθασεν	380.24
πλέξαντες	355.6	προήγαγον	365.28
πληθυνθείη	356.6	προῆγον	365.27
πληθυνθῆναι	ibid.	προηλπικότας	367.ant.
πληρωθῶσι	357.3	προημαρτηκόσι	366.11
πλήσαντες	356.7	προήρχετο	368.9
πλήσας	ibid.	προῃτιασάμεθα.	366.4
πλησθεὶς	356.10	προκατήγγειλε	369.9
ποιμαίνατε	360.3	προσάγαγε	371.25
ποτίσῃ	363.26	προσεδόκων	372.22
πραθὲν	364.6	προσεῖχον	373.22
πραθῆναι	ibid.	προσεκολλήθη	374.26
πράξαντας	ibid.	προσέκοψαν	374.ult.
προάξω	365.27	προσεκύλισε	375.6
προβάλωσι	366.20	προσεκύνει	375.14
προβὰς	366.17	προσελεύσεται	373.6
προβεβηκυῖα	366.16	προσελήλυθα	373.8
προβλεψαμένου	367.1	προσένεγκε	378.18
προγεγονότων	367.2	προσενήξατο	
προεγνωσμένους	367.7	προσενήνοχεν	378.21
προεγράφη	367.15	προσέπεσον	377.1
προέγραψα	ibid.	προσέρρηξεν	377.7
προέδραμον	371.13	προσέταξε	377.20
προεῖπεν	367.ult.	προσέταξεν	ibid.
προείρηκα	368.3	προσετέθη	378.1

προσ-

προσέσχηκε 373.23
προσεύξομαι 373.15
προσεταῖρος 372.26
προσῆλθεν 373.6
προσῆλθον ibid.
προσήνεγκα 378.19
προσήνεγκεν 378.20
προσηνέχθη ibid.
προσηύξατο 373.15
προσθεῖναι 377.pen.
προσθεὶς ibid.
προσκαλεσάμενος 374.3
προσκυλίσας 375.6
προσλαβόμενος 376.8
προϊδὼν 367.27
προϊδοῦσα ibid.
προσμεῖναι 376.11
προσπήξαντες 376.3
προστεθήσεται 378.2
προστεταγμένους 377.21
προσωρμίσθησαν 376.16
προσώχθισε 376.21
προϋπῆρχον 380.5
προώρισε 370.16
προωρώμην 370.13
πταίσητε 382.6
πτοηθῆτε 382.21
πτύξας 383.2

Ρ.

Ῥεύσουσι 387.15
ῥηθεὶς 387.26
ῥηθὲν 387.27
ῥήξωσιν 388.3
ῥίψας 388.22
ῥῦσαι 389.24
ῥυσάσθω ibid.
ῥυσθῶ 389.22

Σ.

Σαλπίσῃς 391.13
σβέσαι 392.23
σημᾶναι 394.12
σιώπα 396.25
σκοτισθήτωσαν 399.15
σκοτισθῇ ibid.
σκορπισθῆτε 399.5
σοφίσαι 400.25
σπαρεὶς 401.23
σπλαγχνισθεὶς 403.9
στραφεὶς 408.20
στραφῆτε ibid.
σταθῇ 227.26
σταθήσεται 228.9
στῆθι 227.26
στήκετε 405.pen.
στῆσαι 227.27
συγνάσας 409.15

συγκα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

συγκαταβάντες 410.26
συγκατεψηφίσθη 411.4
συγκεχυμένη 412.23
συγχαίρετε 412.8
συζῆν 412.26
συλλαβεῖν 414.7
συλλαβέσθαι ibid.
συλλαβοῦσα ibid.
συλλέξατε 414.16
συλλήψη 414.7
συμβαλεῖν 414.28
συμβάντων 414.22
συμβέβηκε 414.23
συμβιβασθέντων 415.13
συμπαρακληθῆναι 416.22
συμφυεῖσαι 418.8
συναγαγεῖν 419.5
συναγάγετε 419.7
συνάξει 419.5
συνᾶραι 420.2
συναχθήσεται 419.13
συνέβαλον 414.27
συνέβη 414.23
συνεβουλεύσατο 415.22
συνεβουλεύσαντο ibid.
συνέζευξεν 413.2
συνεζήτει 413.6
συνεζωοποίησε 413.12
συνέθεντο 427.23
συνειδυῖα 422.24
συνειδώς ibid.
συνειληφυῖα 414.9
συνείπετο 423.12
συνεισελθεῖν 423.1
συνεισῆλθε ibid.
συνείχοντο 424.14
συνεκάθισεν 410.7
συνεκέρασε 411.9
συνεκίνησαν 411.13
συνέκλεισε 411.16
συνέλαβεν 414.9
συνελάλουν 414.3
συνεληλυθότας 423.26
συνελογίσαντο 414.20
συνεπαθήσατε 417.1
συνέπεμψα 417.3
συνεπέση 424.10
συνεπίομεν 417.8
συνέπνιγον 417.15
συνέπνιξαν 417.17
συνεσπάραξαν 429.9
συνεσταυρωμένοι 429.23
συνέστειλαν 430.1
συνεστήσατε 426.7
συνεστῶτας 426.5
συνέταξε 426.ant.
συνεφώνησας 418.20
συνέχεον 412.15
συνεψήφισα 418.27

συνε-

συνεσταλμένος 430.1
συνετάφημεν 424.ant.
συνετέθειντο 427.22
συνετέλεσεν 427.5
συνετήρει 427.16
συνήγαγον 419.6
συνηγάγετε ibid.
συνήγειρε 422.14
συνηγέρθητε ibid.
συνηγμένη 419.11
συνηγμένων ibid.
συνήθλησαν 419.23
συνηθροισμένοι 419.27
συνῆκαν 425.18
συνήλασεν 423.8
συνῆλθον 423.22
συνήργει 423.17
συνήρχετο 423.21
συνήσθιον 423.antep.
συνήχθη 419.12
συνήχθησαν ibid.
συνθλασθήσεται 425.4
συνιδεῖν 422.19
συνίετε 425.11
συνιοῦσι 425.12
συνιστῶντες 426.2
συνιῶν 425.14
συνιῶσι 425.17
σύνοιδα 422.21
συντετριμμένον 428.6
σφάξωσι 430.16
σφραγίσαντες 430.25
σφραγίσῃς 430.27
σωθῆναι 431.ult.
σωθήσομαι 432.1
σῶσαι 431.23
σώσει ibid.
σῶσον 431.24
σώσων 431.23

T.

ΤΈθεικα 440.26
τεθῆναι 441.1
τεθλιμμένη 220.24
τεθνάναι 221.2
τεθνήκασι 220.pen.
τέθνηκεν ibid.
τεθυμένα 223.13
τελειωθῇ 437.12
τελέσητε 438.6
τελεσθῇ 438.10
τελεσθήσεται 438.9
τέξεται 441.5
τεταγμένοι 435.6
τέτακται 435.4
τετέλεκα 438.4
τετέλεσται 438.7
τετύφωται 448.pen.
τεχθεὶς 441.7
τηρήσητε 440.11

τιθέα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

τιθέασιν 440.21
τιμήσατε 441.17
τιμήσῃ ibid.
τιμωρηθῶσι 441.pen.
τυχεῖν 447.20
τύχωσι 447.24

Υ.

Ὑβρίσῃ 449.18
ὕβρισαν ibid.
ὑβρισθέντας 449.20
ὑβρισθήσεται 449.21
ὑμνήσαντες 451.2
ὕμνουν 450.ult.
ὑπέβαλον 455.1
ὑπέδειξα 455.4
ὑπέδειξεν ibid.
ὑπεδέξατο 455.10
ὑπέλαβεν 456.17
ὑπελείφθην 456.22
ὑπέμεινεν 457.5
ὑπεμνήσθη 457.14
ὑπενόουν 457.19
ὑπεπλεύσαμεν 457.22
ὑπερεπλεόνασε 453.ult.
ὑπερελθὼν 452.24
ὑπεστειλάμην 458.7
ὑπέστρεψεν 458.14
ὑπετάγησαν 458.25
ὑπέταξεν 458.20

ὑπήκουον 451.11
ὑπηκούσατε 451.12
ὑπηλώτησαν 451.18
ὑπῆρχε 451.21
ὑποδέδεκται 455.9
ὑποδεδεγμένους 455.19
ὑποδείξω 455.3
ὑπόδησαι 455.16
ὑπομείνας 457.1
ὑπομεμενηκότας 457.4
ὑπομνήσω 457.10
ὑποπτεύσαντος 457.23
ὑποταγησόμεθα 458 ant.
ὑποταγῇ 458.27
ὑποτάγητε ibid.

Φ.

Φανῆς 462.3
φανήσεται ibid.
φανῶσι ibid.
φεύξονται 464.12
φθαρῇ 464.penult.
φθερεῖ 464.26
φοβηθεῖσα 468.14
φοβήθητε 468.12
φόβου 468.9
φραγῇ 469.ult.
φραγήσεται 470.1
φράσον 470.6
φυγεῖν 464.12

φύγητε

φύγητε 464.12
φυὲν 473.6
φυλάξαι 471.ant.
φυτεύθητε 472.pen.

X.

ΧΑρῆναι 474.10
χαρήσονται 474.11
χαρίσασθαι 475.26
χαροῦσιν ibid.
χρεῶσαι 479.23
χρεωθῆναι 479.27
χρηματίσαι 480.ult.
χρηματισθεὶς ibid.
χωρίσαι 483.27
χωρισθῇ 484.2

Ψ.

ΨΕύσασθαι 484.20
ψηφισάτω 485.21
ψυγήσεται 486.ant.
ψωμίσω 487.18

Ω.

Ὠικοδομήθη 311.2
ᾠκοδόμησαν 310.pen.
ᾠκοδόμησε ibid.
ὡμίλει 314.9
ὡμίλουν ibid.
ὡμοιώθη 314.ult.
ὡμολόγησας 315.14
ὤμοσα 314.17
ὤμοσε ibid.
ὢν 144.24
ὠνείδιζον 316.6
ὠνείδισε 316.7
ὠνήσατο 316.14
ὠνόμασε 316.22
ὠνομάσθη 316.24
ὠργίσθη 318.21
ὤρθριζε 319.27
ὤρισε 320.3
ὡρισμένος, η 320.6
ὥρμησαν 320.21
ὥρμησε ibid.
ὤρυξεν 321.2
ὠρχήσασθε 321.8
ὠρχήσατο ibid.
ὥστε, 323.antep.
ὦτα ibid.
ὠφεληθῆς 490.12
ὠφέλησεν 490.9
ὤφθη 317.antep.
ὤφθησαν ibid.

ΤΕΛΟΣ.

LIBEL-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

LIBELLVS

DE

Græcis Novi Teſtamenti

ACCENTIBVS

Editus à

GEORGIO PASORE
Græcarum litt. Profeſſore in inclyta
Academia Franekerana.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ad Authorem epigramma
Iohan. Piſcatoris.

EVge juventutem ſic pergito Græca docere,
Scripta ut apoſtolica diſcere gnava queat.
Lexicon huic Græcum nuper ſpeciale dediſti,
Verbaque apoſtolicis eruta cuncta libris.
Nunc generalem addis de accentibus obſervandis
Doctrinam, ſine queis ſermo ſit inſipidus.
Sanè ex hoc parvo cognoſcitur ecce libello,
Quantam hujus linguæ notitiam teneas.
Ergo te laudet pietatis alumna juventus,
Sedulaque & ſolers hæc tua ſcripta legat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

DE GRÆCIS N. T. ACCENTIBVS.

I. ACCENTVS *ab Hebræis dicuntur* טְעָמִים *h. e. ſapores, quod oratio ſine iis inſulſa videatur, & inconcinna: unde liquet, notitiam eorum ad exquiſitam Græcarum dictionum pronuntiationem eſſe admodum neceſſariam.*

2. *Et ſacræ* NOVI TESTAMENTI *tabulæ, ab ipſis Apoſtolis Græcè exaratæ tanti à nobis fieri debent, ut vel minima ejus punctula non prætereunda eſſe, meritò ſtatuamus.*

3. *Nonnulli nimis oſcitanter & mendosè Græca ediderunt, quorum incuria à Chriſtiano magiſtratu fuiſſet coërcenda. Reip. enim Chriſtianæ maximè intereſt, ut Græcus* N. T. *textus quàm emendatiſſimis deſcribatur typis. Viri doctiſſimi & Græcarum literarum peritiſſimi vel ab ultimis terris, liberaliſſimis principum ſumptibus eſſent evocandi, qui tam præclaro præeſſent operi. Iudæi ſanctorum patriarcharum poſteri præpoſteri & fæces ſanctæ illius gentis, hîc (proh dolor) ſua nos vincunt induſtria, nulli operæ, nullis parcentes ſumptibus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

4. Accentus Græcè dicitur *προσῳδία ex πρὸς ad, & ᾠδὴ cantus*, quod accentu vox veluti accinatur. *item τόνος* ȣ ὁ vocis intentio *à verbo* τείνω tendo. *F.* τενῶ. *P.* τέτακα. *præt. paſſ.* τέταμαι. *præt. med.* τέτονα.

5. Sunt verò accentus tres, acutus ´, gravis `, circumflexus ˜.

6. Acutus tres occupat ſedes, nempe ſyllabam ultimam, penultimam & antepenultimam. ut, *Apoc.* 17. *v.* 14. Κύριος Κυρίων ἐςί. Gravis afficit ſolam ultimam, *Iohan.* 7. *v.* 24. Μὴ κατ᾽ ὄψιν κρίνετε. *Hîc in* μὴ *eſt accentus gravis.*

7. Circumflexus verò locum habet in ſola ultima & penultima, *ut Epheſ.* 1. 23. ἥτις ἐςὶ τὸ σῶμα αὐτȣ͂. *Hic in* ἐςὶ τὸ *ſunt duo graves; in* σῶμα αὐτȣ͂ *ſunt duo circumflexi, Prov.* 8. 17. τȣ̀ς ἐμὲ φιλȣ͂ντας ἀγαπῶ, *diligentes me diligo.*

8. Vocabulum accentu *acuto* in fine notatum vocatur ὀξύτονον (*ex* ὀξὺς εῖα ύ. *acutus, & τόνος intentio:*) *in penultima* παροξύτονον, *Latinè penacutum: in antepenultima* προπαροξύτονον. *Vocabulum gravi in fine notatum vocatur* βαρύτονον (*ex* βαρὺς εῖα ύ.)

9. Vocabulum quod in ultima circumflexum habet, dicitur περισπώμενον (*pro* περισπαόμενον. σπάω ῶ traho, flecto, περισπάω circumflecto.) Quod in penultima, προπερισπώμενον.

10. Omnis *acutus* in fine vocis fit *gravis* in orationis contextu, quod ipſum quoque in pro-

in pronuntiatione non eſt negligendum, *ut Rom.* 2. 16. Θεὸς κρινεῖ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, *Deus judicabit occulta hominum. Hîc ultima in* Θεὸς, *item* τὰ κρυπτὰ *non ſunt acutè proferenda; ita tamen, ut ſyllaba, in qua eſt accentus, præ aliis audiatur.* E *contrario Ioh.* 20.28. ὁ Θεός μου, DEVS meus. *Hîc ultima in* Θεός *eſt acutè & elatè enuntianda.*

11. Quamvis verò omnis *acutus* in fine vocis, in ipſa orationis ſerie abeat in gravem, tamen in fine ſententiæ manet acutus, *ut Theſſ.* 4. 5. καθάπερ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν. *ſicut gentes, quæ non noverunt* DEVM. *Hîc ultima in* Θεόν *eſt acutè proferenda.*

12. Accentus ergo *gravis* eſt *acuti* vicarius in contextu, nec eum extra orationis ſeriem uſpiam oſtenderis. Latiori ſenſu omnis ſyllaba in fine quæ non *acuto* aut *circumflexo* notata eſt, dicitur barytona. Hinc τύπτω Grammaticis eſt conjugationis barytonæ, quia ultima *gravi* accentu affecta judicatur.

13. Sicut Latini in accentibus penultimæ ſyllabæ, ita Græci ultimæ habere ſolent rationem. *Sic Græcè* εἴδωλον, *Latinè* idólum. *Græcè* εἰκόνες, *Latinè* ícones. *Græcè* φιλοσοφία, *Latinè* Philoſóphia. *Græcè* θεολόγος, *Latinè* Theólogus. *Græcè* ναύκληρος, *Latinè* nauclérus. *Græcè* ἐκκλησία, *Latinè* Eccléſia. *Græcè* παράκλητος *Latinè* paraclétus.

14. Dictio Græca unum naturâ habet ac-

 centum.

centum. Si itaque in ſerie orationis duo occurrant, unus eſt genuinus, alter adventitius.

15. Voculæ tamen ἄτονοι ſunt, εἰ εἰς ἐς ἐν ὁ ἡ ὡς οὐ οὐκ οὐχ ἐκ ἐξ.

16. At in fine cujuſcunque diſtinctionis οὔ accentu acuto notatur, *ut Matth.* 13. *v.* 29. ὁ δὲ ἔφη, οὔ; *ille vero dixit, non: Hic* οὔ *in fine coli acuitur, Iohan.* 21. 5. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, οὔ. *reſponderunt ei, non. Exod.* 17. 7. εἰ ἔστι Κύριος ἐν ἡμῖν, ἢ οὔ; *eſt ne* DOMINVS *inter nos, an non? Hîc* ἐστι *poſt* εἰ *accentum habet in prima, vide infrà num.* 135. *De ſingulorum verò accentuum ſedibus ſequentes regulæ notentur.*

17. Dictio monoſyllaba contracta circumflectitur, *ut* φῶς *pro* φάος *lumen*, νοῦς *pro* νόος *mens*, γῆ *pro* γέα *terra. Sic* σπῶ *ex* σπάω *traho*, πνεῖ *pro* πνέει *flat*, μοῦ *pro* μέο *mei.* Monoſyllaba brevis vel etiam longa acuitur, *ut* ὅς *qui*, ἅλς *ſal*, μή *ne. At* νῦν περισπᾶται.

18. Etiam polyſyllaba circumflectit ſyllabam contractam, *ut* συκῆ *pro* συκέη *ficus Luc.* 13. 7. ἡμῶν *pro* ἡμέων *noſtri*, ἡμεῖς *pro* ἡμέες *nos*, ἐμοῦ *pro* ἐμέο *mei*, *utIoniſmus demonſtrat.* ἀγαπῶ *pro* ἀγαπάω *Ioh.* 4. 21. ὁ ἀγαπῶν (*pro* ἀγαπάων) τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ (*pro* ἀγαπάει) καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, *qui diligit* DEVM, *diligit etiam fratrem ſuum. At Epheſ.* 5. 33. ἀγαπάτω *pro* ἀγαπαέτω, *ubi etiam* κρᾶσις *eſt*, *ſed* α *non circumflectitur ob ultimam longam.*

19. Diſſyllaba priorem naturâ longam (*ſi*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

tonum habeant) ſequente brevi circumflectunt, *ut* σῶμα *corpus*, ἧλος *clavus*, οἶκος *domus*, γλῶσσα *lingua*, τεῖχος *murus*, κρῖνε *judica*, εἶδον *vidi*, οἶδα *novi*.

20. Quædam etiam ἀνωμάλως circumflectunt penultimam. ut χοῖνιξ *chœnix Apoc.* 6. 6. αὖλαξ *ſulcus*, Φῆλιξ *Felix Act.* 24. 3. *At* κήρυξ *præco* 1 *Tim.* 2. 7. θώραξ *thorax &c. regulam ſequuntur.*

21. In polyſyllabis ultima exiſtente longa acuitur penultima, *ut Actor.* 5. 4. οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, *non mentitus es hominibus.*

22. Excipiuntur hîc 1) genitivi Ionici, ut Αἰνέεω *pro* Αἰνέου. 2) nomina 4. declin. ſimplicium, quæ eſt declinatio Attica, *ut* ἵλεως *miſericors, propitius. in Genit.* ἵλεω, ἀνίλεως ω *immiſericors, Iacob.* 2. 13. ἀνώγεων ω τὸ *cœnaculum, Luc.* 22. 12. ὑπόχρεως ω ὁ *debitor.* 3) Genitivi Attici 2. declin. contractorum, *Marc.* 5.12. πόλεων *urbium, Rom.* 11. *v.* 33. γνώσεως *ſcientiæ.* 4) Quædam compoſita 5. declin. *ſimplicium ut* κλαυσίγελως. φιλόγελως ωτος ὁ *qui facilè ridet, qui facetiis delectatur, &c.* 5) item alia nonnulla, *ut* ὀλίγος *exiguus*, ποικίλος *varius*, ἐναντίος *contrarius*, νυμφίος *ſponſus*, σκορπίος *ſcorpius: omniaque Adject. in* αλεος *ut* ἀργαλέος *moleſtus*, πενθαλέος *luctuoſus*, 6) verbalia in έος. 7) Diminutiva in ίσκος, *ut* νεανίσκος *juvenculus.*

23. Vltimâ verò exiſtente brevi, acuitur an-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

tepenultima. *ut, Matth.* 27. *v.* 57. ἄνθρωπος πλούσιος *vir dives.*

24. Excipiuntur 1. verbalia in ος cum nominibus è præt. medio ortis compoſita, quæ ſi activè capiantur, ſunt παροξύτονα, *ut Act.* 17. 18. σπερμολόγος *nugator*, 1 *Tim.* 1. 9. ἀνδροφόνος *homicida*, *Luc.* 12. 42. οἰκονόμος *domûs altor, qui paſcit ſeu alit familiam.* θεολόγος ου ὁ *qui de Deo diſſerit. Sic* κληρονόμος *hæres*, μογιλάλος, *qui vix fari poteſt.*

25. Sin paſſivè capiantur, ex regula acuitur antepenultima, *ut*

ἰχθυοφάγος ου ὁ ἡ *qui vel quæ piſces edit.*

ἰχθυόφαγος ου ὁ ἡ *qui vel quæ à piſcibus editur.*

Exceptionem vide in Lexic. Pindarico p. 322.

26. Secus ſe habent verbalia in ος cum præpoſitione compoſita. *ut,* ἀπόστολος *legatus*, κατάσκοπος *explorator Heb.* 11. 31. *Sic* κατάλογος *enumeratio,* διάλογος *colloquium.*

27. Diphthongi finales αι & οι nulla ſequente conſona, habentur pro brevibus, *ut Ioh.* 1. 32. τεθέαμαι *vidi*, *Act.* 15. 28. ἐπιτίθεσθαι *interponere*, *Act.* 18. 15. οἱ ἔμποροι *mercatores.*

28. *Excipe* αι *in* 3. *ſing. a.* 1. *act. optativi, idque ad differentiam a.* 1. *med. imperativi. Verbi gratia ſolo accentu differunt*

ποιήσαι 3. *ſing. a.* 1. *act. opt.* faciat.

ποιῆσαι *a.* 1. *act. infin.* facere.

πόιησαι 2. *ſing. a.* 1. *med. imperat.* facito.

Sic adv. οἴκοι domi, *ad differentiam nominativi,*

tivi, pl. οἶκοι ædes. *item tertia ſingularis. a. 2. act. opt.* δύροι *non* δῦροι.

29. Particulæ α δυ δυς δι ὁμο ἀρχι ἀντὶ ὑπὸ *&c.* compoſita cum nominibus oxytonis accentum retrahunt, *ut* πιστὸς *fidelis,* ἄπιστος *infidelis* 1 *Cor.* 6. 6. τακτὸς *ordinatus,* ἄτακτος *inordinatus,* 1 *Theſſ.* 5. *v.* 14. νοητὸς *ſub intelligentiam cadens,* δυσνόητος *difficilis intellectu,* 2 *Pet.* 3. ψυχὴ *anima,* δίψυχος *animo duplex, Iacob.* 4. 8. ὁμότεχνος *qui eſt ejuſdem artificii Act.* 18. 3. ἀντίχριστος *antichriſtus.* ὕπανδρος ου ἡ *quæ viro ſubjecta eſt.*

30. Item adjectiva ex duobus adjectivis compoſita ſunt προπαροξύτονα, *ut* σοφὸς *ſapiens,* φιλόσοφος *ſapientiæ ſtudioſus.* καλὸς *mundus,* φιλόκαλος *munditiei ſtudioſus.*

31. Sic ex duobus ſubſtantivis compoſita, ναύκληρος ου ὁ *navis hæres.* δήμαρχος *populi princeps.*

32. Item ex ſubſtantivis & adjectivis compoſita, *ut* ἑκατόνταρχος ου ὁ *centurio Luc.* 7. 6. ubi τοῦ εὐφωνίας ἕνεκα *iteratur. Dicitur enim* ἑκατόνταρχος *pro* ἑκατόναρχος. ὀλίγωρος ου ὁ ἡ *negligens, ex* ὀλίγος *parvus, &* ὥρα ας ἡ *cura.* φιλόστοργος *ex* φίλος *deditus, &* στοργὴ ῆς ἡ *amor innatus, qualis eſſe ſolet inter conſanguineos.* δεκάλογος *q. d.* δέκα λόγοι *decem verba.* θεήλατος ου ὁ ἡ *à Deo immiſſus pro* θεοέλατος *ubi* ο ε *mutantur in* η.

33. At compoſita cum οὐρὸς ου ὁ *cuſtos* ſunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ὀξύτονα, ut οἰκουρὸς τοῦ ὁ ἡ domûs cuſtos. πυλωρὸς vel πυλουρὸς τοῦ ὁ ἡ portæ cuſtos, janitor, trix. Eodem modo ſe habent compoſita cum Adj. ἀγωγὸς h. e. alliciendi vi præditus, ut ψυχαγωγὸς flexanimus, δημαγωγὸς τοῦ ὁ qui plebem quæ eſt bellua multorum capitum, ſcit flectere, quò vult. παιδαγωγὸς pædagógus, &c. item cum nomine ἔργον ου τὸ opus, ubi ο ε contrahuntur in ου, ut ἀγαθουργὸς pro ἀγαθοεργὸς beneficus. δημιουργὸς pro δημιοεργὸς opifex publicus. θαυματουργὸς pro θαυματοεργὸς, qui miracula edit. λειτουργὸς pro ληϊτοεργὸς, publicus miniſter. συνεργὸς τοῦ ὁ 1 Cor. 3. collega. ὑπουργὸς pro ὑποεργὸς adjútor, &c. excipe duo κακοῦργος (pro κακόεργος) ſceleſtus, & πανοῦργος (pro παντόεργος contractè παντοῦργος per ſyncopen literæ ταῦ) aſtutus.

34. Secus ſe habent cum præpoſitionibus παρὰ & περὶ compoſita, ut πάρεργος præter opus, ad rem non pertinens, περίεργος curioſus, &c. item Regulam ſequuntur compoſita ex ἔχω in οῦχος vel οχος, ut ῥαβδοῦχος ου ὁ qui faſces geſtat, lictor. q. d. ὁ ἔχων ῥάβδον. ἡνίοχος ου ὁ auriga, q. d. ὁ ἔχων τὴν ἡνίαν, qui habenas capeſſit.

35. Nominativi accentus manet in obliquis, niſi regula generalis impediat, ut στεῖρα ſterilis, q. d. στεῤῥὰ firma, Luc. 1. v. 7. Genit. στείρας. Dat. στείρᾳ. Accuſ. στεῖραν. Voc. στεῖρα. Genitivus & Dativus non retinent circumflexum ob ultimam naturâ longam. προφήτης prophéta. Genit. προφήτου, Luc. 4. v. 24. Nom. pl. προφῆται, Luc.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Luc. 10. *v.* 24. *ex regula, vide num.* 19. 27. σῦ-κον ου τὸ *ficus fructus. in Genit.* σύκου *ob ultimam longam.* ῥυτὶς ῥυτίδος *ruga,* ὄρνις ὄρνιθος *avis.* παροψὶς, παροψίδος *pátina Matth.* 23. 25. πέλεκυς *ſecuris,* ἀξίνη δίστομος. *in Genit.* πελέκεως. σφραγὶς *ſigillum, in Genit.* σφραγῖδος, *ob penultimam naturâ longam.* μεγιστάν, ᾶνος. *pl.* μεγιστᾶνες *proceres; Dat. pl.* μεγιστᾶσι, *Marc.* 6. 21. Accentus hîc ſemper in eodem manet loco, etſi non idem.

36. *At* δεσπότης *herus. in Vocat.* δέσποτα *non* δεσπότα, *prout dicimus* ἐπιστάτης *in Voc.* ἐπιστάτα, *Luc.* 5. 5. *Sic* μία *una, in Genit.* μιᾶς. *Dat.* μιᾷ, οὐδεμία *nulla.* οὐδεμιᾶς, οὐδεμιᾷ. *Sic* ἀνὴρ, *vir.* δαὴρ *levir,* σωτὴρ *ſervator.* πατὴρ *pater. in Vocat.* ὦ ἄνερ ὦ σῶτερ ὦ πάτερ ὦ δᾶερ, *&c. ubi accentus retrahitur. Regulare eſt* μήτηρ, ὦ μῆτερ.

37. Genitivi & Dativi cujuſcunque numeri in declinationibus pariſyllabicis ultimam circumflectunt, ſi in ea accentum habuerint, *ut* μαθητὴς *diſcipulus. Genit.* μαθητοῦ. *Dat.* μαθητῇ. *Dual.* μαθηταῖν. *Genit. pl.* μαθητῶν. *Dat.* μαθηταῖς. Τιμὴ *pretium, honor.* ῆς ῇ, αῖν, ῶν, αῖς. *Sic* ὁδὸς, ὁδοῦ, ὁδῷ. *D.* ὁδοῖν. *pl.* ὁδῶν, ὁδοῖς.

38. Excipe Genitivos ſingulares Atticos quartæ ſimplicium, *ut* Ἀπολλώς, *in Genit.* Ἀπολλώ, *nomen viri,* 1 *Cor.* 1. *v.* 12. *Sic* νεώς, *templum Genit.* νεώ.

39. Vltima Genitivi pluralis in prima & ſecunda ſimplicium, qualiſcunque etiam fuerit nomi-

nominativi ſingularis accentus, ſemper circumflectitur, *ut τράπεζα menſa. Genit. pl. τραπεζῶν. πολίτης civis. Genit. pl. πολιτῶν. γλῶσσα lingua. Genit pl. γλωσσῶν.*

40. Fœminina adj. ſecundæ ſimplicium orta à maſculinis tertiæ ſimplicium, genitivum pluralem parem habent ſuo maſculino, *ut ἅγιος ſanctus, ἁγίων. ἡ ἁγία ſancta. Genit. pl. ἁγίων (non ἁγιῶν) ſanctarum (Æolicè diſtinctius ἁγιάων.) ab οὗτος αὕτη. Genit. pl. τούτων per omnia genera.*

41. Secus fit in adjectivis f. g. quorum maſculina ſunt quintæ ſimplicium, ut *πᾶς omnis, παντός. πᾶσα πασῶν. ἅπας ſimul omnis ἅπαντος, ἅπασα in Genit. pl. ἁπασῶν. λέγων dicens, λέγοντος. f. g. λέγουσα. g. pl. λεγουσῶν.*

42. Quintæ declinationis Genitivi & Dativi diſſyllabi accentum ſortiuntur in ultima: Nominativi verò Accuſativi & Vocativi diſſyllabi in priori, *ut χέιρ, manus, χειρός, χειρί, χεῖρα, χέιρ. χεῖρε, χειροῖν. χεῖρες, χειρῶν, χερσί, χεῖρας, χεῖρες. ubi obiter nota χὲιρ eſſe g. f. in ſing. & pl. numero: in duali verò etiam g. m. τὼ χεῖρε.*

43. Eandem accentus rationem ferè imitantur etiam alia, *ut ἀνήρ (pro Genit. ἀνέρος) ἀνδρός. Dat. ἀνδρί. Accuſ. ἄνδρα. Pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας, ἄνδρες. Sic πατήρ, πατρός, πατρί, at in Accuſ. πατέρα pro πάτρα differentiæ cauſa, ne videatur nomen πάτρα ὡς ἡ patria. Et μήτηρ, mater, μητρός, μητρί. at in Accuſ.*

μητέρα,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

μητέρα, ut diſtinguatur à nomine μήτρα ας ἡ matrix. γαστὴρ venter in Accuſ. γαστέρα tantùm, ut diſcriminetur à γάστρα ας ἡ vas amplum. Item γυνή, mulier. γυναικός, γυναικί, γυναῖκα, γύναι. Dual. γυναῖκε γυναικοῖν. P. γυναῖκες, γυναικῶν, γυναιξί, γυναῖκας, γυναῖκες. θυγάτηρ filia, θυγατρός, θυγατρί, θύγατρα, θύγατερ. D. θύγατρε, θυγατροῖν. Pl. θύγατρες, θυγατρῶν, θυγατράσι, θύγατρας, θύγατρες. Homerus, θυγατέρα ἥν, filiam ſuam.

44. Excipiuntur participia, ὢν ens. ὄντος, ὄντι, ὄντα, ὤν. D. ὄντε, ὄντοιν. Pl. ὄντες, ὄντων, οὖσι, ὄντας, ὄντες. Sic part. a. 2. act. θεὶς qui poſuit, θέντος. στὰς, qui ſtetit, στάντος. γνοὺς, qui cognovit, γνόντος. δοὺς, qui dedit, δόντος. φύς, qui natus eſt, φύντος &c.

45. Excipiuntur præterea hi Genitivi plurales πάντων à nomine πᾶς omnis. παίδων (pro παΐδων à παῖς puer (pro quo quoque πάϊς dicitur dialyſi poëtica) item φώτων Iacob. 1. 17. à nomine φῶς lumen, ut diſtinguatur à Genit. pl. φωτῶν à nomine φὼς vir. Sic τρώων, δμώων à nomine τρὼς Troianus, δμὼς ſervus, ut diſcernantur à genitivis τρωῶν, δμωῶν, quorum nominativi ſingulares ſunt pariſyllabi Τρωὸς οῦ ὁ Troianus, δμωὸς οῦ ὁ ſervus. Sic πᾶσι pro πασὶ omnibus, ne videatur fluxiſſe à voce πάν, πανός Pan, idolum. pl. πᾶνες, πανῶν, πασί. Sic κῆρ (pro κέαρ ατος τὸ) κῆρος τὸ cor: ad differentiam vocis κὴρ κηρὸς ἡ fatum. ἦρ ἦρος τὸ (pro ἔαρ αρος τὸ) ver, ob ſolam contractionem.

46. Exci-

46. Excipitur etiam τίς quis, ἐρωτηματικόν, *h. e.* interrogativum, *quod ſic declinatur*

Τίς quis, τίνος, τίνι, τίνα.

τίνε, τίνοιν.

τίνες, τίνων, τίσι, τίνας.

Iohan. 6. 68. πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα, *ad quemnam abituri eſſemus? item quoties* τίνος *vertitur* cujus *&* non alicujus, *licet non ſit interrogativum reipſa ſed tantùm poteſtate, ut Iohan.* 19. 24. λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται, *ſortiamur de illa, cujus futura ſit, Iohan.* 2. 25. τί ἦν *quidnam eſſet, Iohan.* 4. 10. καὶ τίς ἐστιν *& quiſnam ſit, Iohan.* 6. 64. τίνες εἰσὶν *quinam eſſent, Luc.* 19. 15. τίς τί διεπραγματεύσατο, *quis quid negotiando confeciſſet, Iohan.* 12. 49. τί εἴπω καὶ τί λαλήσω *quid dicam, & quid loquar.*

47. At τὶς aliquis ἀόριστον indefinitum ſic declinatur.

τὶς τινὸς τινὶ τινὰ

τινὲ τινοῖν

τινὲς τινῶν τισὶ τινάς.

48. Dicitur etiam λάων, κράτων, δάδων, *quæ contracta ſunt ex* λαάων, κραάτων, δαΐδων. *à nominativis* λᾶας αος ὁ *lapis.* κράας ατος τὸ *caput.* δαῒς δαΐδος ἡ *fax à* δαίω *uro. quamvis non negem* λᾶς λαὸς ὁ *lapis,* δᾶς δαδὸς ἡ *fax,* κρὰς κρατὸς τὸ *caput, flecti etiam inſtar ſuperioris paradigmatis* χὲιρ χειρός.

49. *Sic* νόος νοῦς *in Genit.* νόου νοῦ, *Dat.* νόῳ νῷ, pro quibus *tamen* uſitatiora ſunt τοῦ νοὸς, τῷ νοΐ:

ubi

ubi νοῦς *in Genit. & Dativo degenerat in familiam nominum quintæ ſimplicium.*

50. Vocativus in ες à propriis in ης primæ contractorum, *eſt* προπαροξύτονος, *ut* Σωσθένης, ὦ Σώσθενες, *vide ſuprà num.* 23. *Cætera in* ης *retinent accentum nominativi, ut* δυσεβὴς ὦ δυσεβές.

51. Subſtantiva primæ contractorum in ος nunquam accentum habent in fine, *ut* τέλος εος τὸ *finis.* στῆνος εος τὸ *luxus.* στῆθος εος τὸ *pectus.* ῥάκος εος τὸ *panniculus* ein lumbe. τεῖχος εος τὸ *murus.* σκεῦος εος τὸ *vas. Sic* poly ſyllaba ἔλεος ἐλέεος τὸ *miſericordia,* ὄνειδος ὀνείδεος *probrum,* πέλαγος πελάγεος τὸ *profunditas maris,* μέγεθος μεγέθεος τὸ *magnitudo, Eph.* 1. 19.

52. Omnia nomina in ευς ſunt ὀξύτονα, *ut* βασιλεὺς έος *vel Atticè* έως *rex,* θρησκεὺς έος ὁ *religioſus,* ἱερεὺς έος ὁ *ſacerdos.*

53. Nomina diminutiva in ιον accentum primorum ſequuntur, *ut* παιδίον ου τὸ *puellulus (non* παίδιον*) oritur à Genitivo* παιδός. ὠτίον ου τὸ *auricula ab* οὖς ὠτὸς *(pro* οὐτός*) auris.* ψωμὸς οῦ ὁ *offa, unde eſt* ψωμίον ου τὸ *offula, Iohan.* 13. 26. *Non dicimus* ψώμιον, *quia derivatur à* ψωμός, *quod eſt* ὀξύτονον. *Sic* στρουθὸς οῦ ὁ *paſſer, unde eſt* στρουθίον ου τὸ *paſſerculus.* κηρὸς οῦ ὁ *cera,* κηρίον ου τὸ *favus, cellula cerea, in qua apes mellificant, Luc.* 24. 42. μόριον ου τὸ *particula, à* μόρος ου ὁ *portio.* κέρας ατος τὸ *cornu,* κεράτιον *(non* κερα-

τίον)

τίον) ȣ τὸ *ſiliqua*, Luc. 15. 16. κτῆμα τος τὸ *poſſeſſio*, κτημάτιον (*non* κτηματίον) *poſſeſſiuncula*, *à Genit.* κλήματος. εἰδύλλιον ȣ τὸ *tenue carmen, ab* εἶδος εος τὸ *ſpecies, item oda. At* θυγάτριον ȣ τὸ *filiola Matth.* 7. 25. *à nomine* θυγάτηρ, *in Genit.* θυγατρός. *accentum nominativi ſequitur. à* βότρυς υος ὁ uva, βοτρύδιον *pro* βοτρύιον, εὐφωνίας ἕνεκα *interpoſito* δέλτα uvula *Eſaia* 18. 5.

54. Diſcrepant pauca, *ut* σχοινίον ȣ τὸ *funiculus, Act.* 27. 27. 32. *à* σχοῖνος ȣ ὁ *funis.* βιβλίον ȣ τὸ *à* βίβλος ȣ ἡ *liber.* χωρίον ȣ τὸ *ager* (*pro* χώριον) *Actor.* 1. 18. *à nomine* χῶρος ȣ ὁ *locus.* τεκνίον *Gal.* 4. 19. *à* τέκνον ȣ τὸ *proles.* νησίον ȣ τὸ *parva inſula Act.* 27. 16. *à* νῆσος ȣ ἡ *inſula.* κράνον ȣ τὸ *caput*, κρανίον ȣ τὸ *calvaria.* πέδον ȣ τὸ *ſolum*, πεδίον ȣ τὸ *campus.* φορτίον ȣ τὸ *onus à* φόρτος ȣ ὁ. *Sed obiter hîc moneo, non omnia nomina in* ιον *eſſe diminutiva. V.g.* δαιμόνιον ȣ τὸ *non eſt diminutivum à* δαίμων ονος ὁ ἡ *ut videri poſſet, ſed eſt ab adjectivo* δαιμόνιος.

55. Diminutiva in άριον ſunt προπαροξύτονα, *ut* παιδάριον *puellulus*, βιβλάριον *libellulus.*

56. Diminutiva in ίσκος, ίλος, ίων ſunt pen-acuta, *ut* νεανίσκος ȣ ὁ *adoleſcentulus*, παιδίσκη ης ἡ *ancillula*, ἀνθρωπίσκος ȣ ὁ *homunculus.* ἀστερίσκος ȣ ὁ *ſtellula, ab* ἀστὴρ ἐρος ὁ *ſtella.* ναυτίλος *parvus nauta*, μωρίων *ineptulus.*

57. Adjectiva in εις, εσσα, εν ſunt in m. & n. g. παροξύτονα, *ut* χαρίεις εσσα εν *gratioſus a um.* σκιόεις εσσα εν *umbroſus a um.*

58. Ad-

58. Adjectiva in ώδης copiam notant, more adjectivorum Latinorum in óſus, & ſunt *παροξύτονα*, *ut* λιθώδης εος ὁ ἡ *lapidoſus a.* θρηνώδης εος ὁ ἡ *luctuoſus a.*

59. Adjectiva in ρος α ον ſunt ὀξύτονα, *ut* αἰσχρὸς ὰ ὸν *turpis*, σκληρὸς ὰ ὸν *durus*, πονηρὸς ὰ ὸν *malignus a um. Sic alia adjectiva in* ος, *ut* καλὸς *mundus*, σοφὸς *ſapiens*, κακὸς *malus. At* φίλος *amicus* πρᾶος *mitis*, ἥσυχος *quietus*, ὠφέλιμος *utilis &c. non habent accentum in ultima.*

60. Adjectiva in αιος non ſolent ὀξύνεσθαι, *ut* ἀρχαῖος αία αῖον *antiquus*, ἑδραῖος αία αῖον *ſtabilis*, ἐξαπιναῖος αία αῖον *repentinus*. βίαιος αία αιον *violentus*, δίκαιος αία αιον *juſtus a um*. βέβαιος αία αιον *firmus. Sic* σπουδαῖος αία αῖον *ſtudioſus a um*, ἀναγκαῖος αία αῖον *neceſſarius a um.*

61. Excipiuntur perpauca παλαιὸς ὰ ὸν *antiquus a um*, κραταιὸς ὰ ὸν *robuſtus*, γεραιὸς ὰ ὸν *ſenex.*

62. Gentilia omnia ad unum ſunt penacuta, *ut* Ἀθηναῖος αία αῖον *Athenienſis*, Ῥωμαῖος αία αῖον *Romanenſis vel Romanus a um.*

63. Sic ſe etiam habent alia in ος purum, quæ formant fœmininum in α, *ut* νέος α *novus*, τέλειος εία ειον *perfectus a um.* αἰώνιος αἰωνία (*Heb.* 9.12.) αἰώνιον *æternus a um.* σπάνιος α ον *rarus a um*, οὐράνιος α ον *cœleſtis e. Item* ἐπίγειος *terreſtris*, Ἀχίλλειος *Achilléus*, Ἀριστοτέλειος *Ariſtoteléus, non Ariſtotelæus.* ει *non mutatur in æ ſed e longum.*

64. At

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

64. At ὄγδοος όη οον *octavus a um,* & ὁλοπαθῆ *h. e quæ per omnes caſus patiuntur* κρᾶσιν, *ut* ἁπλόος οῦς, όη ῆ, όον οῦν *ſimplex. item adjectiva à nominibus metallorum orta, ut à* χρυσὸς *aurum, eſt* χρύσεος & *contractè* χρυσοῦς *aureus.* χρυσᾶ (*pro* χρύσεα) ἔπη, *aurea carmina. à* σίδηρος ου ὁ *ferrum eſt* σιδήρεος *contractè* σιδηροῦς *ferreus. in f. g.* σιδηρέα *contractè* σιδηρᾶ *Act.* 12.10. *Apoc.* 2.27 *idque Doricè. à* χαλκὸς οῦ ὁ *æs, eſt* χάλκεος *contractè* χαλκοῦς *æneus. ab* ἄργυρος ου ὁ *argentum eſt* ἀργύρεος *contractè* ἀργυροῦς *argenteus.* λίνεος οῦς, έη ῆ, εον οῦν. *lineus a um. Sic* πορφύρεος οῦς *purpureus,* πορφυρέη ῆ, πορφύρεον *contractè* πορφυροῦν *Iohan.* 19. *v.* 5.

65. Differre videntur χρυσὸς οῦ ὁ & χρυσίον ου τὸ, *quorum illud aurum, hoc aureum indicat nummum. Sic* ἄργυρος ου ὁ *argentum &* ἀργύριον ου τὸ *pecunia.*

66. Nomina ſubſt. in εῖον locum notare ſolent, & circumflectunt penultimam, *ut* Λυκεῖον ου τὸ *Lycéum,* γυναικεῖον έιου τὸ *gynæcéum,* πανδοχεῖον έιου τὸ *diverſorium publicum, Luc.* 10.34. ταμιεῖον έιου τὸ *conclave, Marc.* 2. *v.* 19. μουσεῖον έιου *muſéum (non muſæum.)*

67. *Item* Nomina in ὼν ῶνος locum notant, *ut* νυμφὼν ῶνος ὁ *ſponſi conclave Marc.* 2.19. ἀμπελὼν ῶνος ὁ *vinea.* οἰνὼν ῶνος ὁ *cella vinaria,* ἐλαιὼν ῶνος ὁ *olivétum Act.* 1.12. κοιτὼν ῶνος ὁ *cubile Act.* 12.20. πυλὼν ῶνος ὁ *veſtibulum.*

68. Adjectiva in ης 1. contract. ſunt ὀξύτονα,

ut

ut ἀληθὴς έος ὁ ἡ *verus a. in n. g.* τὸ ἀληθὲς *verum.* ψευδὴς έος ὁ ἡ *falſus a, &c. item compoſita in* ης *ut* εὐσεβὴς έος ὁ ἡ *pius a.* νουνεχὴς έος ὁ ἡ *cordatus.* ἐνδεὴς έος ὁ ἡ *indigus a.* ἀδεὴς *metu vacuus q.d.* ἄνευ δέους. εὐφυὴς έος ὁ ἡ *bonæ indolis.* ἐγκρατὴς έος ὁ ἡ *continens,* συγγενὴς έος ὁ ἡ *ſanguine junctus a.* ἀγενὴς έος ὁ ἡ *ignobilis.* εὐγενὴς έος ὁ ἡ *nobilis, generoſus..*

69. Excipe compoſita cum ἦθος εος τὸ *mos, ut* ἀήθης εος ὁ ἡ *inſuetus a.* κακοήθης εος ὁ ἡ *pravis moribus imbutus. Hinc n. g.* κακόηθες εος τὸ *prava & inveterata conſuetudo. item* αὐτάρκης εος ὁ ἡ *ſufficiens,* φιλαλήθης εος ὁ ἡ *amans veritatis, &c.*

70. Compoſita cum nomine ἔτος εος τὸ *annus* communiter acuunt ultimam: Atticè verò accentus retrahitur in penultimam, *ut* ἐννεαετὴς έος ὁ ἡ *novennis, qui vel quæ eſt novem annorum. Atticè* ἐννεαέτης ου ὁ. *fœmininum* ἐννεαέτις ιδος ἡ, *quæ eſt novem annorum. Sic* διετὴς έος ὁ ἡ *biennis, bimulus a. Matth.* 2.16. ἀπὸ διετοῦς *à bimulo.*

71. Adjectiva in ύς ſunt ὀξύτονα, quorum fœmininum deſinit in εῖα, neutrum in ύ. *ut* ἡδὺς εῖα ύ *ſuavis. in Genit.* ἡδέος ἡδείας ἡδέος *&c. Eundem ſortiuntur accentum* βαθὺς *profundus,* βραδὺς *tardus, bardus.* βαρὺς *gravis.* γλυκὺς *dulcis,* εὐρὺς *latus,* παχὺς *craſſus,* ταχὺς *celer,* ὠκὺς *velox. Sed ab hiſce degenerat* ἥμισυς *dimidius, in f. g.* ἡμίσεια, *in n. g.* ἥμισυ.

72. Nul-

72. Nullus comparativus & ſuperlativus eſt ὀξύτονος, *ut* βελτίων *melior*, κράτιστος *præſtantiſſimus*, ὕψιστος *altiſſimus.*

73. Adjectiva in ος, orta à ſubſtantivis ſunt generis communis, ſaltem Atticè, & non ſunt ὀξύτονα, *ut* σωτήριος ου ὁ ἡ *ſalutaris Tit.* 2. 11. *à* σωτὴρ, *ſervator*, αἰώνιος ου ὁ ἡ *æternus a. ab* αἰὼν ῶνος ὁ *ævum.* χρήσιμος ου ὁ ἡ *utilis, à* χρῆσις εως ἡ *uſus. Sic habent ſe quoque Adjectiva in* ος *compoſita, ut* θεόπνευστος, 2 *Tim.* 3. 16.

74. Subſtantiva in ία ab adjectivis in ος, habent α longum, & proinde ſunt penacuta, *ut* φιλία ας ἡ *amicitia à* φίλος *amicus.* σοφία ας ἡ *ſapientia, à* σοφὸς *ſapiens.* κακία ας ἡ *malitia à* κακὸς *malus. in pl. num. etiam manent penacuta. ut* θυσία ας ἡ, θυσίαι ῶν αἱ. *non* θύσιαι. ἐπαγγελία ας ἡ, ἐπαγγελίαι ῶν αἱ *promiſſiones.*

75. At quæ à ſubſtantivis oriuntur ſecus ſe habent, *ut* στρατιὰ ᾶς ἡ *militia, à* στρατὸς ȣ ὁ *exercitus.* τρυμαλιὰ ᾶς ἡ *foramen, à* τρύμα τος τὸ *Matth.* 10. ἀνθρακιὰ ᾶς ἡ *prunarum congeries, à nomine ſubſt.* ἄνθραξ ακος ὁ *carbo.* λαλιὰ ᾶς ἡ *loquela, à* λάλος *loquaculus.* καλιὰ ᾶς ἡ *nidus à* κᾶλον ȣ τὸ *lignum.* πατριὰ ᾶς ἡ *familia à* πατὴρ *pater.* τροχιὰ ᾶς ἡ *rota veſtigium, à* τροχὸς ȣ ὁ *rota.* παιδιὰ ᾶς ἡ *ludus puerorum, à* παῖς *puer,* Multa tamen ſunt ἀνάλογα, *ut* διδασκαλία *doctrina à* διδάσκαλος ȣ ὁ *magiſter, doctor.* κοπρία ας ἡ *ſordes à* κόπρος ȣ ἡ *ſtercus,* ἀγγελία ας ἡ *res quæ nuntiatur, ab* ἄγγελος ȣ ὁ *nuntius,*

nuntius, λειτουργία ας ἡ *miniſterium publicum*, à λειτουργὸς οῦ ὁ *publicus miniſter.*

76. Eodem modo ſe habent ſubſtantiva in ότης, orta ab adj. in ος: *ut* αἰσχρότης ητος ἡ *turpitudo*, *ab* αἰσχρὸς ὰ ὸν *turpis. At* ἁδροτὴς ῆτος ἡ *plenitudo.* δηϊοτὴς ῆτος ἡ *pugna.*

Item deſinentia in ύτης: *ut* πραΰτης ύτητος ἡ *manſuetudo* 1 *Pet.*3 *v.*15. ὀξύτης ητος ἡ *acumen. At* βραδυτὴς ῆτος ἡ *tarditas*, à βραδὺς *tardus.* ταχυτὴς ῆτος ἡ *celeritas*, à ταχύς.

77. Subſtantiva fœminina orta, maſculinorum ſuorum accentum imitantur: *cæteris tamen paribus, ut* λέων *leo*, λέαινα. *Hîc manet accentus in* ε ψιλοῦ. *Sic* δώτωρ *dator*, δώτειρα. τέκτων *faber*, τέκταινα. γείτων *vicinus*, γείταινα. *Sic* πολίτης ου ὁ *civis mas*, πολῖτις ιδος ἡ *civis fœmina.* οἰκέτης ου ὁ *famulus domeſticus*, οἰκέτις ιδος ἡ *famula.* δοῦλος ου ὁ *ſervus*, δούλη ης ἡ *ſerva.* προστάτης ου ὁ *patronus*, προστάτις ιδος ἡ *patrona.* ἑταῖρος ου ὁ *ſocius*, ἑταίρα ας ἡ *ſocia. At Iud.*15.2. συνέταιρος ου ὁ *ſodalis meus, Iud.* 11. *v.* 37. *verò* συνεταιρὶς ίδος ἡ *ſodalis fœmina.*

78. Cæteris paribus *h. e. ita tamen ut cæterarum quoque regularum habeatur ratio. V. g.* δεσπότης ου ὁ *herus*, δέσποινα ας ἡ *hera.* ἀρτοπώλης ου ὁ *panum venditor*, ἀρτόπωλις εως ἡ *panum venditrix. non* ἀρτοπῶλις. παρακοίτης ου ὁ *maritus.* παράκοιτις ιδος ἡ *uxor.*

79. Subſtantiva in ον tertiæ ſimplicium *non ſunt* ὀξύτονα, *ut* δένδρον ου τὸ *arbor.* ξύλον ου τὸ *lignum.*

gnum. δεῖπνον ου τὸ *cœna. Excipe* ὠὸν οῦ τὸ ovum, *ut diſtinguatur ab* ὦον ου τὸ *ſuperior pars domus.*

80. Subſtantiva in εια ab Adjectivis in ης habent α breve, & proinde ſunt προπαροξύτονα, *ut* ἀλήθεια είας ἡ *veritas, ab* ἀληθὴς έος ὁ ἡ *verus.* Nomina urbium *in* εια *eandem imitantur flexionem & accentum, ut* Καισάρεια είας ἡ *Cæſaréa.* Ἀντιόχεια είας ἡ *Antiochía.* Φιλαδέλφεια ας ἡ *Philadelphía.* Σαμάρεια είας ἡ Samaría. *Alii vitioſè Latinè pronuntiant* Samária, *&c. Sic* βασίλεια ας ἡ regina à βασιλεύς.

81. Subſtantiva in εία orta à verbis in εύω habent α longum, ideoque ſunt παροξύτονα, *ut* βασιλεία ας ἡ *regnum à* βασιλεύω *regno vel ſum rex. in pl. nom.* βασιλεῖαι ῶν αἱ *regna.* δουλεία ας ἡ *ſervitus, à* δουλεύω *ſervio.* προφητεία ας ἡ *prophetía, à* προφητεύω *propheto. in pl.num.* προφητεῖαι ῶν αἱ *prophetiæ,* θεῖαι προῤῥήσεις.

82. Subſtantiva in οια orta ab Adj: *in* ος *habent* α *breve, ut ab* εὔνοος *benevolus, eſt* εὔνοια ας ἡ *benevolentia.*

83. Subſtantiva in σύνη ſunt penacuta. *ut* δικαιοσύνη ης ἡ *juſtitia.* σωφροσύνη *temperantia.* ἀσχημοσύνη ης ἡ *geſtuum turpitudo* σχῆμα τος τὸ *geſtus, Rom.* 1. *v.* 27.

84. Diphthongi ευ & ου finales in Nominibus & Adverbiis circumflectuntur, *ut* ὦ βασιλεῦ, *ô rex.* πανταχοῦ *ubique. At* ἰδοὺ ecce *ad differentiam. a* 2 *med. imperat.* ἰδοῦ.

85. Subſtantiva in μα & μων orta à prima

perſona

perſona præteriti paſſivi nunquam ſunt ὀξύτονα, *ut* κρῖμα τ© τὸ res judicata, à κέκριμαι. ῥῆμα τ© τὸ *verbum, ab* ἔῤῥημαι *Atticè* εἴρημαι, *abjecto augmento & mutato* αι *in* α. λεῖμμα τ© τὸ *reliquiæ Rom.* 11. 5. *à* 1. *præt. paſſ.* λέλειμμαι *relictus fui, verbi* λείπω *linquo. abjecto* λε *& mutato* αι *in* α. γνώμων ον© ὁ *gnomon, ſtylus horas indicans, ab* ἔγνωσμαι, *ubi* σίγμα *abjicitur,* εὐφωνίας ἕνεκα.

86. At verbalia in μος à prima perſona præt. paſſ. ſunt omnia ὀξύτονα, *ut* ψαλμὸς ȣ ὁ *pſalmus. ab* ἔψαλμαι *verbi* ψάλλω. ἐπισιτισμὸς ȣ ὁ *cibaria Luc.* 9. 12. ὑπογραμμὸς ȣ ὁ *exemplum. Quædam* εὐφωνίας ἕνεκα θ *interponunt, ut* κλαυθμὸς ȣ ὁ *fletus pro* κλαυμὸς *à* κλαίω *in fut.* κλαύσω. *Sic* βαθμὸς ȣ ὁ *gradus,* κινηθμὸς ȣ ὁ *motus.*

87. Sic quoque nomina verbalia in μη ſe habent. *ut* γραμμὴ ῆς ἡ *linea* στιγμὴ ῆς ἡ *punctum. At* γνώμη ης ἡ *ſententia, decretum.*

88. Subſtantiva in ις & ια orta à ſecunda perſona præt. paſſivi, nunquam ſunt ὀξύτονα, *ut* κρίσις εως ἡ actus judicandi. κλισία ας ἡ *diſcubitus, Luc.* 9. 14. θυσία ας ἡ *ſacrificium.* γνῶσις εως ἡ *notitia.* ἀγνωσία ας ἡ *ignorantia.* δοκιμασία ας ἡ *probatio.*

89. Nomina verbalia in τ©, orta à 3. ſing. præt. paſſivi, paſſive capiuntur, & ſemper ſunt ὀξύτονα, *ut* ὁρατὸς *viſibilis ab* ἑώραται. ποιητὸς *factus, à* πεποίηται. διδακτὸς *doctus Iohan.* 6. 45. *à* δεδίδακται. εὐλογητὸς *benedictus ab* εὐλόγηται

vel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

vel Atticè ηὐλόγηται. Excipe compoſita pleraque. *ut,* ἀπόβλητος *rejectaneus* 1 *Tim.* 4. 4. ἀπόδεκτος *acceptus,* 1 *Tim.* 2. 3. εὐπρόσδεκτος *idem, Rom.* 15. 31. παράκλητος ου ὁ *Advocatus.*

90. *Item* omnia Adjectiva in ικος hinc orta activè capiuntur, & ſunt ὀξύτονα, *ut* ποιητικὸς *factivus,* à ποιητός. διδακτικὸς *aptus ad docendum,* à διδακτός. Hunc accentum imitantur etiam alia *in* ικος. *ut* μουσικὸς *canendi peritus,* γραμματικὸς *ſcribendi gnarus,* μνημονικὸς *memor.* λειτουργικὸς *miniſtratorius, Heb.* 1. 14.

91. Verbalia in της ſunt ὀξύτονα, *ut* αὐλητὴς οῦ ὁ *tibicen.* κριτὴς οῦ ὁ *judex.* μαθητὴς οῦ ὁ *diſcipulus.* μιμητὴς οῦ ὁ *imitator.*

Verbalia in της *à verbis in* μι *ſunt penacuta, ut* θέτης ου ὁ, νομοθέτης ου ὁ *legiſlator.* προφήτης ου ὁ *propheta.* γνώστης ου ὁ *cognitor tanquam à* γνῶμι. ἀναγνώστης οῦ ὁ *lector.* καρδιογνώστης ου ὁ, *cordium ſcrutator.*

Diphthongus in ψεύστης *retinet accentum in penultima.*

92. Verbalia in τηρ ad unum (*h.e. nullo excepto*) ſunt ὀξύτονα, *ut,* χαρακτὴρ ῆρος ὁ *character, Heb.* 1. 3. στατὴρ ῆρος ὁ *ſtater, eſt genus numiſmatis, Matth.* 17. 27.

93. Verbalia in τωρ ſunt penacuta, *ut,* κτήτωρ ορος ὁ *poſſeſſor.* ῥήτωρ ορος ὁ *rhetor.*

94. Verbalia in τηριον *&* τρον nunquam habent accentum in ultima, *ut,* θυσιαστήριον ου τὸ *altare.* μυστήριον ου τὸ *myſterium.* οἰκητήριον ου τὸ

habi-

habitaculum, 2 *Cor*. 2. *v*. 5. ἀκροατήριον ȣ τὸ *auditorium*. ποτήριον ȣ τὸ *poculum*, 1 *Cor*. 10. *v*. 16. κάτοπτρον ȣ τὸ *ſpeculum*. κριτήριον ȣ τὸ *tribúnal*. δίδακτρον ȣ τὸ *merces, quæ datur docenti*. λύτρον ȣ τὸ *pecunia quam damus pro redimendo captivo tempore belli. Sic* ἀντίλυτρον ȣ τὸ *idem*. σῶστρον ȣ τὸ *quod damus ei, qui nos ſervavit*. κόμιστρον ȣ τὸ, *quod damus ei, qui noſtra bajulavit*. ἀμφίβληστρον ȣ τὸ *verriculum, rete quod utrinque jacitur. At* λουτρὸν ȣ τὸ lavacrum *differentiæ cauſa*. λȣ̃τρον ȣ τὸ *enim ſignificat aquam ſordidam qua quis ſe lavit. Aliquando* σῖγμα *additur. ut in* ἀμφίβληστρον, *aliquando tollitur, ut in verbali* γνώμη *ab* ἔγνωσμαι *de quo ſuprà num*. 86. *quarum ſubtilitatum Grammaticarum optimus magiſter eſt uſus, prout poëta ſcripſit*.

Solus & artifices qui facit, uſus erit.

95. Subſtantiva verbalia in ος à præterito medio orta accentum non habent in fine. *ut* λόγος ȣ ὁ *ſermo à* λέλογα. δόμος ȣ ὁ *domus g. f. à* δέδομα. τόμος ȣ ὁ *ſectio à* τέτομα *ſecui, verbi* τέμνω *ſeco*. ἄγγελος ȣ ὁ *angelus à præt. med*. ἤγγελα. *At* σκοπὸς ȣ̃ ὁ *meta ad quam collimamus, ab* ἔσκοπα *verbi* σκέπτομαι *diſpicio*. Raró ſunt 1. contractorum, *ut* ψύχος εος τὸ *frigus, ab* ἔψυχα *verbi* ψύχω, *refrigero*.

96. Excipiuntur quæ differunt, *ut*, τρόχος ȣ ὁ *curſus*. τροχὸς ȣ̃ ὁ *rota. Iacob*. 3. 6. *à* τέτροχα *pro quo uſitatum eſt* δέδρομα. *unde etiam*

δρόμος ου ὁ curſus. πρόδρομος ου ὁ ἡ anteambu- lo, præcurſor. τρόφος ου ὁ qui alitur. τροφὸς ου ὁ ἡ altor, nutrix. τόμος ου ὁ ſectio, pars. at τομὸς ἡ ὸν penetrans, Hebr. 4. 12. Nota. accentus eſt in fine eorum verbalium, quæ activè capiuntur.

97. Adjectiva contra ſunt ὀξύτονα. *ut, λοιπὸς ἡ ὸν reliquus, à præt. med. λέλοιπα.*

98. Verbalia in *η* & *α* à præterito medio orta ſunt ὀξύτονα. *ut τομὴ ῆς ἡ ſectio. στολὴ ῆς ἡ veſtis. ῥιπὴ ῆς ἡ jactus. à ῥίπτω præt. med. ἔῤῥιπα. τρυφὴ ῆς ἡ deliciæ, à præt. med. τέτρυφα, verbi θρύπτω frango. ᾠδὴ (pro ἀοιδὴ) ῆς ἡ cantus, à præt. med. ἤοιδα, quod eſt ab ἀείδω. σπονδὴ ῆς ἡ fedus, ab ἔσπονδα verbi σπένδω libo. σπορὰ ᾶς ἡ ſatio, à præt. med. ἔσπορα ſevi. διαφορὰ ᾶς ἡ differentia, à διαφέρω, (tanquam à præt. med. διαπέφορα, quod non eſt uſitatum) φθορὰ ᾶς ἡ corruptio* 1 *Cor.* 15. 42. *à præt. med. ἔφθορα verbi φθείρω. At βλάβη ης ἡ damnum, à βλάπτω. κάπη ης ἡ præſepe à κάπτω edo.*

99. Rariſſimè derivantur verbalia etiam ab aliis temporibus, ut à præterito activo, &c. idque fit in illis, quæ carent præterito medio. *ut διδαχὴ ῆς ἡ doctrina à δεδίδαχα docui, verbi διδάσκω. ταραχὴ ῆς ἡ perturbatio, à ταράσσω. ἁφὴ ῆς ἡ nexus ab ἧφα verbi ἅπτω apto, necto. At σκάφη ης ἡ ſcapha, differentiæ cauſa. Nam σκαφὴ ῆς ἡ effoſſio. Sic δόξα ης ἡ opinio, gloria, eſt ab a.* 1. *ἔδοξα putavi, verbi δοκέω ῶ. θήκη ης ἡ ab a.* 1. *act. ἔθηκα. χλόος à χλόω, pro quo uſita-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

tum γείνομαι. νέμος ἐστὶ τὸ *nemus*, *à* νέμω.

100. Præterita & aoriſta tempora diſſyllaba priori longa ſervant accentum eundem in compoſitis. *ut,* εἶπον *dixi.* προεῖπον *prædixi.* ἧκα *miſi,* συνῆκα *intellexi.* ἧφα *nexui,* καθῆφα *attigi.* ἷγμαι (*ab* ἱκνοῦμαι *pervenio*) ἐφῖγμαι. *Sic in præſ. infin.* κεῖσθαι *jacére,* ἐπικεῖσθαι *incumbere.* θεῖναι *ponere,* προσθεῖναι *apponere.* περιέχω *comprehendo. a.* 2. περιέσχον. ἐπάγω *in a.* 1. *act.* ἐπῆξα, *etiam diſcriminis cauſa, ne confundatur cum* ἔπηξα *à verbo* πήγνυμι. *At* οἶδα *novi,* συνοίδα *conſcius ſum.*

101. Neutra participia ſedem retinent accentus maſculini, *ut* ἀγιάζον (*non* ἁγίαζον *juxta num.* 23.) *ab* ἀγιάζων, *Matth.*19.23 πῦρ καταναλίσκον *ignis conſumens, Heb.* 12.29. ὡς κύμβαλον ἀλαλάζον, *ut cymbalum tinniens,* 1 *Cor.* 13.1. τὸ ἐπιβάλλον μέρος, *Luc.* 15.12. *partem mihi competentem, Act.*26.7. λατρεῦον *à maſculino* λατρεύων. *ibid. v.* 13. φῶς περιλάμψαν, *Apoc.*11.7. ἀναβαῖνον, *Luc.*11.24. τὸ διερίσκον. *Sic* τὸ γηράσκον *ſeneſcens, Heb.* 8.13. τὸ καθῆκον *quod convenit, Act.* 22.22. ἄρσεν διανοῖγον μήτραν *mas aperiens matricem.*

102. Omnis imperativus acuitur in antepenultima, ſi eam habeat; ſecus in penultima. *ut,* 1 *Tim.* 6.11. φεῦγε *fuge,* 1 *Tim.* 4.16. ἔπεχε σεαυτῷ *intentus eſto tibi,* ἐπίμενε αὐτοῖς, *pérmane in iis, Iohan.* 8.11. μηκέτι ἁμάρτανε, *ne pecca amplius, Luc.* 6.30. μὴ ἀπαίτει (*pro* ἀπαίτεε) *ne*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

repétito. Excipiuntur quinque activa, εἰπὲ *dic (ad differentiam* εἶπε *dixit)* λαβὲ *cape, ne videatur* λάβε *pro* ἔλαβε. εὑρὲ *inveni, ne accipiatur pro* εὗρε *invénit.* ἰδὲ *vide, ad differentiam* ἴδε *vidit pro* εἶδε *(quamvis in N.T. ſemper legamus* ἴδε *ecce, Rom.* 2.17. *&c. tanquam adverbium)* ἐλθὲ *veni. item* omnia aoriſta 2.med. imperativi γενοῦ ἔσθω *eſto.*

103. Participia præt. Act. ſunt ὀξύτονα, *ut* ἡμαρτηκὼς ότος ὁ *qui peccavit Gen.* 44.32. *in f.g.* ἡμαρτηκυῖα ύιας *in n.g.* ἡμαρτηκὸς ότος.

104. Participia præteriti paſſivi ſunt penacuta, *ut* κεκορεσμένος *ſaturatus.* βεβλημένος *projectus.*

105. *Item deſinentia in* έος, *ut* βλητέος *conjiciendus, Marc.* 2.22.

106. *Sed ut multa paucis complectar*, quiſquis cupit in accentuum doctrina expeditus eſſe & certus, declinationes & conjugationes exactè diſcat. *Eſt enim perpetua & conſtans ſua ſingularum vocum* ἀναλογία.

107. Adverbia accentum primorum ſequuntur. *ut* θεόθεν *divinitus, à* θεός. οὐρανόθεν *cœlitus ab* οὐρανός. ἀγρόθεν *rure, ab* ἀγρός. ἐγγύθεν *cóminus ab* ἐγγύς. οἴκοθεν *domo (non* οἰκόθεν*) ab* οἶκος. ἄλλοθεν *aliunde, ab* ἄλλος. παιδιόθεν *à pueritia, à* παιδίον *puerulus. Marc.* 9.*v.*21. θύραζε *foras, à* θύρα ας ἡ *janua. Sic* Ἀθῆναι ῶν αἱ *Athenæ, unde eſt* Ἀθήνηθεν *ex Athenis,* Ἀθήνησι *Athenis.* Ἀθήναζε *Athenas.*

108. Legi-

108. Legimus tamen *ποντόθεν è mari à πόντος. πεδόθεν è terra à πέδον ου τὸ ſolum, terra. κυκλόθεν undique Apoc. 4. 3. Sed Budæus (vide Theſaurum Stephani) ſcribit κύκλοθεν. Et veri ſit ſimile, culpa eorum qui à manu fuerunt, menda ejuſmodi irrepſiſſe, ut jam putemus legendum ποντόθεν pro πόντοθεν & κυκλόθεν pro κύκλοθεν. πάντοθεν undique tanquam à genit. pl. πάντων.*

109. Adverbia in ως formantur à Genitivo plurali, mutato νῦ in σῖγμα. *ut σοφῶς ſapienter, à σοφὸς in* Genit. *pl. σοφῶν. ῥητῶς diſertè à ῥητῶν. ἐπισταμένως peritè ab ἐπισταμένων. φειδομένως parcè à φειδομένων verbi φείδομαι parco. Sic οὐσιώδης εος ὁ ἡ in Genit. pl. οὐσιωδέων ῶν, unde eſt οὐσιωδῶς eſſentialiter. κεφαλαιώδης εος ὁ ἡ ſummarius, Genit. pl. κεφαλαιωδέων ῶν, unde eſt κεφαλαιωδῶς ſummatim. Ab hac itaque regula deflectunt, qui ſcribunt αὐτάρκως pro αὐταρκῶς. φιλαλήθως pro φιλαληθῶς.*

110. Adverbia in ἰῶται deſinentia *ſunt ὀξύτονα. ut πανστρατὶ cum toto exercitu. πανοικὶ cum tota domo. ἀθεεὶ ſine Deo. αὐτολεξεὶ iiſdem verbis. αὐθωρεὶ eádem hora. παμπληθεὶ univerſa turba Luc.* 23.18. *Sic ἑβραϊστὶ Hebraicè, Ἑλληνιστὶ Græcè, Ῥωμαϊστὶ Latinè, Ioh.* 19.20. *At ab ἀντὶ eſt ἔναντι* coram. *Nomen tamen hinc ortum ἐναντίος* contrarius *retinet accentum ſui Thematis.*

111. Adverbia quantitatis in άκις ſunt penacuta. *ut τετράκις quater, πεντάκις quinquies. ἑξάκις ſexies, ἑπτάκις ſepties, ὀλιγάκις raro, πολ-*

λάκις *ſæpe*, ὁσάκις quoties, ἀόριστον, ποσάκις *quoties?* ἐρωτηματικόν.

112. Adverbia in δὸν ſunt ὀξύτονα. *ut* ὁμοθυμαδὸν *unanimiter*, ῥοιζηδὸν *cum ſtridore*, ἀγεληδὸν *gregatim*, κυνηδὸν *more canino.*

113. Adverbia in δην deſinentia ſunt παροξύτονα. *ut* διαῤῥήδην *diſertè*, συλλήβδην *comprehenſim.* ἄρδην *penitus, ab* αἴρω *tollo.*

114. Præpoſitiones biſyllabæ accentum in fine habent. *ut* ἀπὸ *à, ab*, παρὰ *apud, præter.* ἐνὶ *poëticè pro* ἐν ἔνι *verò pro* ἔνεστι. μέτα *pro* μέτεστι, πάρα *pro* πάρεστι *adeſt.*

115. Præpoſitiones immediatè poſtpoſitæ caſui, quem regunt, accentum retrahunt in primam, *ut* εἰρήνης πέρι *de pace*, *pro* περὶ εἰρήνης. ἀνὰ *tamen &* διὰ *differentiæ cauſa retinent, ne* δία *videri poſſit eſſe accuſativus à* ζεὺς, *&* ἄνα *vocativus ab* ἄναξ *rex. Dico* immediatè *v. g. Act.* 13. 23. τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος, *ex hujus ſemine Deus. ubi* ἀπὸ *accentum retinet, quia caſus genitivus non præcedit immediatè.*

116. Ὑφὲν inſtar makkaph Hebraici præcedentem dictionem naturâ ἔντονον accentu deſtituit. *ut* ἀει-παρθένος virgo. *Epitheton beatæ virginis Mariæ. Scilicet per* ὑφὲν *q. d.* ὑφ' ἓν ſub unum, *duæ voces coaleſcunt in unam, & proinde quoque tanquam una vox uno duntaxat accentu proferuntur.*

117. Syntaxi (*ceu compoſitione*) quandóque fit, ut plures dictiones coaleſcant veluti in

unam,

unam, *unde quarundam nativo abjecto accentu, unus tantùm manet in præcipua dictione. ut* τουτέστι *hoc eſt,* τοκαταρχὰς *in principio.* τοτελευταῖον *poſtremò.* τοκαθημέραν *quotidie,* τοπρωῒ *mane. Quamvis etiam ſcribatur* τὸ πρωῒ, τὸ καθημέραν *& pro* καθημέραν καθ' ἡμέραν, *&c Sic pro* τοῖοσδε *ſcribitur* τοιόσδε *abjecto circumflexo, pro* τοίασδε τοιᾶσδε *2 Pet. 1. 17.* διὸ *pro* δι' ὃ *quapropter. Idque fit* τῆς ταχυγραφίας ἕνεκα.

118. *Ad extremum quum* dictiones encliticæ, *ut vocant, negotium faceſſant tironibus, iſtæ quoque enodandæ ſunt tricæ, ut prima fronte tàm de vera accentuum ſede, quàm de mendoſis accentibus ferre poſſimus judicium.*

119. Dictiones verò encliticæ ſunt *ſequentes.*

Ex articulo τοῦ *poëticè* τεῦ *pro indefinito* τινὸς, *alicujus. Sic* τῷ *pro* τινὶ *alicui.*

Ex nomine τὶς τὶ *aliquis per omnes caſus, vide ſuprà num. 47.*

Ex pronomine μοῦ, μεῦ, *mei,* μοὶ *mihi,* μὲ *me. At* ἐγὼ ἐμοῦ ἐμὲ *encliticis non ſunt accenſenda. Sic* σοῦ (τεῦ σεῦ) *tui.* σοὶ *tibi Doricè* τοι. σὲ *Doricè* τέ. *At* σὺ τὺ *ſicut &* τέο *non patiuntur* ἔγκλισιν. *Sic* οὗ (ἕο ἕο) *ſui,* οἱ *ſibi,* ἑ *ſe,* σφὲ σφωὲ σφὼ *3. perſ. Nam* σφὼ *2. perſonæ non eſt encliticum. in pl. num.* σφίσι *&* σφὶν, *ſeu* σφὶ *pro* σφίσι, *ut &* σφᾶς *pro* σφέας *&* ψὲ *pro* σφέ. *His adde poëtica pronomina* μὶν *&* νὶν *pro* ἑ *vel* αὐτόν.

120. Ex verbis ſunt enclitica, εἰμὶ *ſum,* ἐσσὶ *es,* ἐστὶ *eſt.* ἐσμὲν *ſumus,* ἐστὲ *eſtis,* εἰσὶ *ſunt. Sic*

φημὶ inquam, φησὶ ait, φαμὲν dicimus, φατὲ dicitis, φασὶ Doricè φαντὶ ajunt, inquiunt. ubi ſecundæ ſingulares εἶς vel εἶ es, & φὴς ais, per ἠς acutum (ut differat à 2. ſing. aoriſti 2. activi φῆς pro ἔφης dixiſti) non patiuntur ἔγκλισιν.

121. Ex Adverbio πῶς *quodammodo*, πω *adhuc, dum.* πῆ *alicui*, πȣ̃ *uſpiam, circiter, & alia id genus, quando non ſunt interrogativa, ſed indefinita. item* ποθὲν ποθὲ *alicunde, aliquando, Ariſtot. 3. pol. c.* 11. ποθὶ *alicubi*, ποτὲ *aliquando.*

122. Ex conjunctionibus *multæ ſunt enclitica, & quandoque μόρια συμπληρωματικὰ h.e. particulæ expletivæ, ut* τὲ & γὲ *quidem*, πὲρ *quamvis poſtpoſitum participio*, κὲ κὲν *dictiunculæ potentiales : in proſa reſpondent* τῷ ἄν. ῥὰ *facilè* νὺ *nunc* θὴν, *ſunt ſæpe expletivæ particulæ. Huc pertinet* δὲ *Accuſativo poſtpoſitum, ubi valet* ad *& eſt dictio enclitica.*

Regulæ.

123. [1]) Dictio enclitica rejicit accentum in ultimam præcedentis vocabuli proparoxytoni, *quem tamen adventitium accentum molliuſculè eſſe enuntiandum*, εὐφωνία *ſuadet, Marc.* 11. *v.*30. ἀποκρίθητέ μοι *reſpondete mihi, Rom.* 2.19. πέποιθάς τε *fidiſque, Rom.* 3. *v.*3. ἠπίστησάν τινες, *increduli fuerunt quidam.* σȣ̃ tui *non reponit proprium ſeu nativum accentum, (vide ſuprà num.* 17.) *ſed acutum, idem fit in* μȣ̃ *mei*, ȣ̃ *ſui. Cauſa eſt ἡ εὐφωνία. ultima enim ſyllaba,*

in quam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

in quam hæc dictio enclitica rejicit talem accentum, prorſus averſatur circumflexum. ubicunque enim circumflexus eſt, κρᾶσιν *notare ſolet, aut ſaltem quantitatem longam, quorum neutrum hîc locum habet, & præterea moram requirit, Iohan.* 17. 11. ἐν τῷ ὀνόματί σου, *in nomine tuo, Coloſſ.* 4. 18. μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν, *memores eſtote vinculorum meorum, Luc.* 4. 7. ἐνώπιόν μου, *coram me.*

124. [2]) Dictio enclitica monoſyllaba amittit accentum præcedente vocabulo paroxytono: diſſyllaba contrà retinet. *ut Iohan.* 4. 16. φώνησον τὸν ἄνδρα σου, *voca maritum tuum, Iohan.* 7. 27. πόθεν ἐστὶν *unde ſit, Iθhan.* 15. 14. φίλοι μου ἐστὲ *amici mei eſtis. Hîc* μου *amittit accentum.* ἐστὲ *verò retinet in fine, Iohan.* 14. 19. ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ, *mundus me non ampliùs conſpiciet, Iohan.* 21. 18. ἄλλος ζώσει σε, *alius cinget te, Iohan.* 21. 22. σὺ ἀκολούθει μοι, *tu ſequere me, Luc.* 22. 35. ὄντος μου μεθ᾽ ὑμῶν, *quum eſſem vobiſcum, Act.* 5. 2. μέρος τι *partem quandam, Act.* 16. 16. παιδίσκην τινὰ *puellam quandam, Rom.* 7. 9. ἐγὼ ἔζων χωρὶς νόμου ποτὲ, *ego vivus eram ſine lege quondam, Rom.* 8. 16. ὅτι ἐσμὲν τέκνα, *quod ſimus filii Dei, Rom.* 14. 8. τοῦ Κυρίου ἐσμὲν, *Domini ſumus, Heb.* 12. 8. ἄρα νόθοι ἐστὲ, *nempe ſpurii eſtis, Iacob.* 3. 5. ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ, *lingua parvum membrum eſt,* 2 *Pet.* 1. 13. ἐφ᾽ ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, *quamdiu ſum in hoc tabernaculo,* 1 *Cor.* 3. 20.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ὅτι εἰσὶ μάταιοι, *quod vani ſint.* Quidam hîc τὶς, τὶ excipiunt, *ut Iohan.* 2. 25. ἵνα τὶς μαρτυρήσῃ, *ut aliquis teſtaretur. Confer Græcos interpretes V. T. Exod.* 22. *v.* 5. 16. *Deut.* 22. *v.* 13. 1 *Sam.* 10. 12. *Prov.* 6. 27. *&c.*

125. 3) Præcedente vocabulo oxytono dictio enclitica quæcunque accentum prorſus amittit, *ut Luc.* 5. 21. τίς ἐστιν οὗτος. *Quis eſt iſte? Luc.* 10. 13. οὐαί σοι, *væ tibi Ioh.* 19 21. βασιλεύς εἰμι, *rex ſum. Ioh.* 20. 23. ἄν τινων ἀφῆτε, *ſi quorum remiſeritis, Act.* 10. 4. τί ἐστι κύριε; *Act.* 25. *v.* 19. ζητήματα δέ τινα, *quæſtiones verò quaſdam.* 1 *Cor.* 3. 9. Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοὶ, *Dei enim ſumus adminiſtri, Rom.* 1. 13. ἵνα καρπόν τινα σχῶ, *ut fructum aliquem conſequar. Rom.* 4. *v.* 16. ὅς ἐστι πατὴρ πάντων, *qui eſt pater omnium. Luc.* 13. 10. καί εἰσι *& ſunt.* ἐστὶ *quidem poſt* καὶ *(vide infrà) habet accentum in prima, ſed* τοῦ εἰσὶ *&c. alia eſt ratio.*

126. Præcedente dictione ἀτόνῳ (*vide ſuprà num.* 15.) tum dictio enclitica in eam accentum ſuum reponit, *ut, Iacob.* 1. 26. εἴ τις δοκεῖ *ſi quis videtur.* Alia tamen eſt ratio adverbii negativi οὐ, οὐκ poſt quod εἰμὶ, ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ accentum retinent. *ut, Luc.* 18. 11. οὐκ εἰμὶ *non ſum. Sic* 2 *Cor.* 13. 5. εἰ ἐστέ. *Rom.* 6. 15. οὐκ ἐσμέν. *Iohan.* 15. 19. οὐκ ἐστέ. *Scribitur etiam* τουτέστι *tanquam vox unica.*

127. 4) Præcedente vocabulo properiſpómeno, dictio enclitica accentum ſuum reponit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

in ejus ultimam. *Matth.* 27. 24. ἀθῷός εἰμι *in-
nocens ſum.* *Rom.* 8. 14. οὗτοί εἰσι υἱοὶ Θεοῦ, *hi
ſunt filii Dei.* 1 *Cor.* 12. 5. ἓν σῶμά ἐσμεν, *unum
corpus ſumus.* *Luc.* 1. 47. τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου,
Deo ſervatori meo. *Luc.* 1. 38. κατὰ τὸ ῥῆμά σου, *ſe-
cundum verbum tuum.* *Luc.* 5. 24. πορεύου εἰς τὸν
οἶκόν σου, *abi domum tuam.* 1 *Cor.* 12. 22. ἀναγ-
καῖά ἐστι, *neceſſaria ſunt.*

128. 5) Præcedente verò vocabulo periſpó-
meno, dictio enclitica quæcunq; penitus ſuum
amittit accentum. *ut, Iohan.* 19. 11. εἰ μὴ ἦν σοι
δεδομένον, *niſi tibi datum eſſet.* *Iohan.* 21. 15. ἀγα-
πᾷς με; *an diligis me?* *Act.* 14. 15. ὁμοιοπαθεῖς
ἐσμεν. *Act.* 22. 3. ὑμεῖς ἐστε *vos eſtis.* *Rom.* 1. 8. εὐ-
χαριστῶ τῷ Θεῷ μου, *gratias ago Deo meo.*

De Synencliticis.

129. 6) Quum complures dictiones encli-
ticæ concurrunt, ex una in alteram transfertur
accentus, excepta ſola ultima. *ut Luc.* 9. 38. ὅτι
μονογενής ἐστί μοι. *Luc.* 10. 29. τίς ἐστί μου πλησίον;
Quis eſt meus proximus? *Luc.* 19. 8. εἴ τινός τι
ἐσυκοφάντησα, *ſi quid cuipiam per calumniam
eripui.* *Rom.* 13. 4. Θεοῦ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀ-
γαθόν. *Gal.* 1. 7. εἰ μή τινές εἰσιν. *Act.* 18. 10. διότι
λαός ἐστί μοι πολύς. *At Tit.* 1. 6. εἴ τις ἐστί. *q.* εἴτις
ſit vox compoſita.

130. Excipe μοῦ, σοῦ, οὗ, μοὶ &c. *Iohan.* 8. 31.
μαθηταί μου ἐστέ. *Rom.* 1. 9. μάρτυς γάρ μοι ἐστὶν ὁ
Θεός. *Matth.* 3. 11. ἰσχυρότερός μου ἐστίν. *fortior me
eſt.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

eſt. Philipp. 1. 8. μάρτυς γάρ μου ἐστί. *Iohan.* 15. 4. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστὲ, *vos amici mei eſtis. Act.* 9. 15. σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος. *Matth.* 18. 8. καλόν σοι ἐστίν. *Iohan.* 19. 11. διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοί. *item* quoties intérvenit diſtinctio quantulacunque, licet non ſemper ſit expreſſa. *ut Act.* 9. 6. λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. *Hic poſt* σοι *eſt tacita quædam diſtinctiuncula, ob quam* σοι *ex regula non habet accentum. Sic Act.* 10. 6. λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

131. Dictiones encliticæ in præpoſitiones præcedentes raro accentum ſuum rejiciunt, idque propter εὐφωνίαν. *Luc.* 4. 10. *Act.* 21. 21. περὶ σοῦ *de te. Iohan.* 17. *v.* 5. παρὰ σοὶ *apud te. Matth.* 18. 15. εἰς σὲ *Iohan.* 13. 37. ὑπὲρ σοῦ *pro te. Act.* 28. 22. παρὰ σοῦ *à te. Luc.* 11. 35. & 19. 44. *Iohan.* 17. 21. ἐν σοὶ *in te. Act.* 18. 10. *Ioh.* 3. 26. μετὰ σοῦ *tecum. Act.* 26. 3. διὰ σοῦ *per te. Matth.* 5. *v.* 42. ἀπὸ σοῦ *à te. Act.* 23. 30. ἐπὶ σοῦ *coram te.* Sæpe regulam ſequuntur. *Ioh.* 21. 3. σύν σοι *tecum. Iohan.* 17. 11. *Luc.* 7. 20. & 18. 16. πρός σε *ad te. Iohan.* 6. 65. *Act.* 22. 10. πρός με *ad me. Luc.* 18. 9. πρός τινας *ad quoſdam. Act.* 9. 43. παρά τινι *apud quendam.* Quandoque utroque modo ſe habent. *ut Act.* 13. 11. & 19. 22. ἐπί σε *idque in fine periodi.* At contrà *Deut.* 28. 2. ἐπὶ σὲ *contra te. Sic Iohan.* 21. 23. τί πρὸς σέ; *Quid tua refert. Alii* τί πρός σε;

132. 7) Dictiones encliticæ retinent accentum ſuum ob quinque cauſas, nempe ob εὐφωνίαν,

νίαν, ἔμφασιν, διαφορὰν, παρένθεσιν, & διαστολὴν h. e. diſtinctionem.

Εὐφωνίας ἕνεκα. *Act.* 25. 8. οὔτε εἰς Καίσαρα τὶ ἥμαρτον, *neque in Cæſarem quicquam peccavi. Hîc* τὶ *retinet accentum, quem ſi rejiceret ex regula in ultimam præcedentis dictionis, tàm* κακόφωνον, *quàm obſcurum foret. Vide Editionem N. T. ab Henrico Stephano emendatiſſimè editam* 1576. *Sic* ἕνεκα μοῦ *dicimus. At Rom.* 8. *v.* 36. ἕνεκά σου (*pro* ἕνεκα σοῦ) θανατούμεθα, *tua cauſa occidimur.*

Ἐμφάσεως ἕνεκα. *Rom.* 11. *v.* 18 ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ. *Hic* σε *retinet accentum ob emphaſin.* 1 *Timoth.* 4. *verſ.* 14. ὃ ἐδόθη σοὶ, *quod* TIBI *datum eſt. Hic* σοι *retinet accentum ob* ἔμφασιν. 2 *Cor.* 11. 16. μή τις μὲ δόξῃ ἄφρονα εἶναι, *nequis me putet mente captum.* μὲ *hic retinet accentum ob* ἔμφασιν.

Διαφορᾶς ἕνεκα. *Eph.* 2. 13. οἱ ποτὲ ὄντες, *pro* οἵ ποτε ὄντες: *diſcriminis cauſa, ne quis putet* οἱ *eſſe ex nominativo ſingulari* ὅς, *qui.* 2 *Pet.* 3. 9. ὥς τινὲς *&c. non* ὥς τινες, *ne videretur* ὣς *poſitum pro* οὕτως. *Sic Luc.* 14. 9. ὅ σὲ *non* ὅ σε, *ne* ὁ *videretur articulus poſtpoſitivus g. n.*

133. Diſtinctio (ἡ διαστολὴ) facit, ut dictio enclitica ſuum retineat accentum, idque in principio diſtinctionis ſemper, in fine rariſſimè. *Luc.* 4. *v.* 6. σοὶ δώσω *tibi dabo.* σοὶ *hic retinet accentum in principio periodi, Luc.* 7. 14. νεανίσκε, σοὶ λέγω, *Adoleſcens,* TIBI *dico.*

Hîc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Hîc σοὶ *retinet accentum poſt* κόμμα, *&* *ob* ἔμφασιν. *Matth.* 17. 4. σοὶ μίαν, *ibid. v.* 27. ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ, *pro me & te.* σοῦ *hîc retinet accentum ob finem periodi, nec non* ἔμφασιν. *Philip.* 1. 15. τινὲς μὲν, τινὲς δὲ, *alii quidem, alii verò &c. Hîc utrumque* τινὲς *accentum retinet ob diſtinctionem. unum enim eſt in principio periodi, alterum in principio* τοῦ κόμματος. *Iohan.* 13. 3. εἰμὶ γὰρ *ſum enim. Hîc* εἰμὶ *retinet accentum in principio coli. Luc.* 10. 21. ἔμπροσθέν σου, *hîc* σου *in fine periodi non retinet accentum, ſed rejicit in vocem proximè præcedentem. Sic Iohan.* 14. 11. πιστεύετέ μοι *in fine periodi.*

134. παρενθέσεως ἕνεκα. *Marc.* 5. 41. τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι, *puella tibi dico, ſurge. Hic* σοὶ *retinet accentum ob* ἔνδειξιν *&* παρένθεσιν, *quæ ipſa eſt diſtinctionis ſpecies. Heb.* 8. 5. ὅρα γὰρ (φησὶ) *vide enim (inquit.) Alii pro parentheſios ſignis hîc habent duo* κόμματα, *ſed res eódem redit. Marc.* 2. 10. (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέγω, ἔγειραι, *dicit ad paralyticum,* Tibi *dico, ſurge. Confer Luc.* 5. 24. *Act.* 26. 25.

135. ἔστι accentum ſortitur in prima ſyllaba. primò in principio ſententiæ, ſive ſit completa, ſive non. *Iohan.* 5. 2. ἔστι δὲ *eſt verò.* 1 *Cor.* 15. 44. ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. 2 *Tim.* 4. 11. ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος, *eſt enim mihi perutilis. Matth.* 13. 39. ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτά, ἐστιν ὁ διάβολος, *hoſtis qui ſevit illa zizania, eſt diabolus.*

136. Dein-

136. Deinde ἔστι accentum in prima ſyllaba habet poſt voculas οὐκ ὡς καὶ εἰ ἀλλ' τοῦτ' *ut, Iohan.* 1. 48. ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι, *in quo non eſt dolus. Iohan.* 20. 30. ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα, *quæ non ſunt ſcripta. Sic* ἔνι *pro* ἔστι. *Iacob.* 1. 17. παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ, *apud quem non eſt mutatio. Coloſſ.* 3. 6. καὶ ἔστι, *& eſt. Rom.* 10. 6. τοῦτ' ἔστι, *hoc eſt.* 2 Reg. 10. 24. ἴδετε εἰ ἔστι μεθ' ὑμῶν (τις) τῶν δούλων Κυρίου; *videte an ſit vobiſcum aliquis ex ſervis* DOMINI. *Iohan.* 7. 28. ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, *ſed verax eſt, qui miſit me.*

137. Accentus quoque multas diſtinguit voces, *ut Luc.* 4. 9. εἰ εἶ ſi es. *Sic differunt* ἡ hæc ἣ quæ, ἦ (*ab* ἠμὶ *pro* φημὶ *per aphareſin*) dixit, ἦν erat, ᾖ ſit, ᾗ qua. *item* ὦ ᾧ. μὴν tamen *&* μὴν menſis. *Diſcrimen eſt inter* ἥ, τε & hæc Rom. 1. v. 20. *&* ἥτε quaque. *inter* μόνη ſola *&* μονὴ manſio. *Iohan.* 14. 17. ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν. *Hic differunt* ὃ *&* ὁ. *Sic* ἀλλὰ ſed *&* ἄλλα alia. ὦμος ὁ humerus *&* ὠμὸς crudelis. ἐχθρὰ inimica, ἔχθρα inimicitia. εἶσι vadit, *&* εἰσὶ ſunt, κρίνω judico *&* κρινῶ judicabo. στρέβλη ης ἡ tormentum *&* στρεβλὴ ῆς ἡ perverſa, ζωὸν vivum *&* ζῶον animal. κῦδος *gloria &* κύδος probrum, ἐραστὸς amatus, *at* ἔραστος *nomen viri, Act.* 19. 22.

138. Græci virgula ſeu intercisione multas voces diſcriminant, quæ virgula reſpondet accentui Hebraico metheg, idque ad vitandam ambiguitatem, *ut*, τό, τε hoc *Act.* 27. *v.* 5.

differt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

differt à τότε *tunc Act.27.21. Sic* ὅ, τε **vnd der** *Act.*13.1. *Luc.*23.12. & ὅτε quando. *Luc.*17.22. *item* ὅ, τι quod *relativum Luc.* 10. 13. & ὅτι quod *conjunctio.*

139. Sæpe accentus vocabula non diſtinguit, quorum diſcrimen ex ſerie orationis & analyſi Logica eruendum eſt. *Qualia ſunt*, οὗ ubi & οὗ cujus. ἦτε eratis & ἦτε ſitis. ἐρευνᾶτε inveſtigatis & ἐρευνᾶτε inveſtigate. *Iohan.* 5. 39. γινώσκουσι cognoſcunt & *Rom.* 7. *v.* 1. γινώσκουσι cognoſcentibus. *Deut.* 28. 57. ἐν τῇ θλίψει (*dat. ſingul.*) ᾗ θλίψει (3. *ſing. fut.* 1. *act. indic.*) σε ὁ ἐχθρός σου. πείσομαι perſuadebo & πείσομαι patiar. *Iohan.* 17. 6. σοὶ ἦσαν *utrùm hîc* σοὶ *ſit dativus à* σὺ *vel num. pl. à* σός. *Hebræi dicunt* לְךָ הָיוּ. *Sic. Rom.* 12. ἐμοὶ ἡ ἐκδίκησις *pro* ἐμὴ ἡ ἐκδίκησις. *Hebraiſmus idem.*

Sæpe utrolibet modo tempora quæ coincidere dicuntur, accipere licet. *Verbi gratia, perinde eſt utrum dicas* εἴπω *eſſe a.* 1. *act. vel a.* 2. *act. ſubj. Iohan.* 11. 10. ἀποκλείνωσιν *utrùm ſit a.* 1. *act. ſubj. vel præſ. act. ſubj.* γέγραφα *utrùm ſit præteriti activi vel medii.*

Nonnunquam diſtinguit ſignificatio, *ut* ἔστησαν *ſtitérunt Act.* 1. *v.* 23. & ἔστησαν *ſtetérunt Luc.* 17. 12. *quorum illud eſſe a.* 1. *act. hoc verò a.* 2. *act. oſtendit ſignificatio.*

Sæpe genus *diſtinguit*, *ut* ἅλς ἁλὸς ὁ *ſal.* ἅλς ἁλὸς ἡ *mare*, βάτος ου ἡ *rubus*, βάτος ου ὁ *menſura liquidorum.* Vocalis *ut*, νῶτος ου ὁ *dorſum*,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

ſum, *νότος οὐ ὁ notus, ventus.* conſona. *νόθος οὐ ὁ ſpurius, &c.*

140. Ex accentu quoque quantitas ſyllabæ perſæpe cognoſcitur. *V. g. omnia nomina in ίτης (non verbalia) habent penultimam longam, ut πολίτης οὐ ὁ civis. in plural. num. πολῖται ὧν οἱ cives, Luc. 19. 14. in f. g. πολῖτις ιδος ἡ civis fœmina. Sic νεὰν ᾶνος ὁ juvenis. νεᾶνις ιδος ἡ juvencula. Ergo α in νεανίας & νεανίσκος eſt longum.* Simili rem explicabo. *Gen. 27. 11. ἐγὼ δ' ἀνὴρ λεῖος, ego verò ſum vir lévis. Hîc Latinè diſcriminis cauſa dicendum & ſcribendum eſt* lévis *non* levís. *Nam* lévis *prima longa* glat / lévis *verò prima brevi* leicht. *λεῖος* lévis *vitiosè vulgò ſcribitur* lævis. *Nam ει in lingua Græca non mutatur in æ ſed in e vel i longum ut πολιτεία* politía. *μουσεῖον* muſéum. *Lævus verò per æ à Græco λαιὸς idem eſt quod ſiniſter.*

141. Ex origine plurimarum vocum tam orthographia, quàm proſodia ſponte emergit, primoque intuitu dignoſci poteſt. *V. g. ſcribendum eſſe κίνδυνος* periculum, *compoſitio oſtendit. Sic n. dicitur q. κινεῖν δυνάμενος movere valens. Sic ῥάθυμος* piger *ex ῥᾴδιος & θυμὸς, facilis ſeu diſſolutus animus. Sic dicimus αὕτη q. ἡ αὐτὴ* hæc. *τούτου q. τοῦ αὐτοῦ. οὗτοι q. οἱ αὐτοί. ſic θησαυρὸς παρὰ τὸ τεθῆναι εἰς αὔριον. Sic ſcribendum Latinè* cœmeterium *ex κοιμητήριον, non cum vulgo* cæmeterium, *h. e. cubile,*

prout

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

prout eleganter per metaph. ſepulcrétum Chriſtianorum *vocatur, Eſaiæ* 57. 6.

142. Dialectus quandoque tam ſpiritum, quàm accentum mutat. *ut* ὅμοιος *ſimilis. Atticè* ὁμοῖος. *item* ἕτοιμος ἑτοῖμος *paratus,* γέλοιος γελοῖος *ridiculus. Apoc.* 6. 14. εἰλισσόμενος *pro* εἱλισσόμενος convolutus, *Æolicè. Æoles enim fugiunt aſpirationem. quamvis hîc diſſentiat editio Stephani & Plantiniana. Sic ſuperiores Germani dicunt* heiſchen / *ſed in inferiori Germania* eiſchen *omiſſa litera* h. *Sic Heb.* 11. 21. ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ *pro* αὑτοῦ, *qui Æoliſmus, ſeu quæ pronominis relativi* ἐναλλαγὴ *inprimis Græcis interpretibus, quos* LXX *vocant, eſt admodum frequens. Sic Dores pro* γράψω *ſcribunt* γραψῶ.

143. Apoſtrophus quoque tenues literas mutat in aſpiratas, & accentum, aut tollit, aut revocat, aut relinquit. *ut, Act.* 9. 31. καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας *per totam Iudæam. Hic* α *in* κατὰ *tollitur, &* τ *mutatur in* θ *propter ſequentem vocalem aſpiratam.* 1 *Cor.* 15. 33. φθείρουσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαὶ, *corrumpunt bonos mores colloquia prava.* χρῆσθ' *pro* χρηστὰ, *ubi* τ *mutatur in* θ. *& accentus non tantùm revocatur in penultimam, ſed etiam mutatur, nempe gravis in circumflexum. Sic* νύχθ' ὅλην tota nocte, *pro quo Luc.* 5. 5. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, per totam noctem, *ubi accentus in* υ *manet.*

144. *Sed hic obiter moneo* Apoſtrophum *per-*

ſæpe

ſæpe non eſſe, ubi eſſe poſſit, idque more Ionum. ut, Luc. 15. 6. ἐπὶ ἑνὶ *pro* ἐφ᾽ ἑνί. *Rom.* 2. 2. κατ᾽ ἀλήθειαν. *Rom.* 3. 5. κατ᾽ ἄνθρωπον λέγω. *Iohan.* 5. κατ᾽ ἑορτὴν *pro* καθ᾽ ἑορτήν. *Rom.* 14. 15. οὐκ ἔτι κατ᾽ ἀγάπην περιπατεῖς, *non jam ſecundum charitatem incedis, Rom.* 16. 25. *&* *Gal.* 2. 2. κατὰ (*pro* κατ᾽) ἀποκάλυψιν *ex revelatione.*

Hactenus de Encliticarum dictionum accentibus, *fusè dixi. Ne tamen aliquis tiro tot regularum congerie abſterritus, hanc de Accentibus inſtitutionem declinet. ad tres regulas ſequentes ferme omnia de dictionibus encliticis ſum contracturus.*

REGVLA I.

Dictio enclitica qualiſcunque poſt vocabulum προπαροξύτονον & προπερισπώμενον reponit *ſeu transfert* accentum ſuum, *ut, Iohan.* 21. 7. ὁ Κύριός ἐστι, DOMINVS eſt. *Iohan* 20. 1. ἦραν τὸν Κύριόν μου, *abſtulerunt Dominum meum. Matth.* 11. 29. πρᾶός εἰμι, *mitis ſum. Act.* 7. 59. πνεῦμά μου, *Spiritus meus.*

REGVLA II.

Poſt vocabulum ὀξύτονον & περισπώμενον amittit accentum ſuum, *ut Matth.* 28. *v.* 20. μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι, *vobiſcum ſum. Act.* 16. 9. ἀνήρ τις, *vir quidam, Iohan.* 21. 16. ἀγαπᾷς με; *an diligis me?*

REGV-

Regvla III.

Poſt vocabulum penacutum *ſeu* παροξύτονον dictio enclitica monoſyllaba amittit accentum, diſſyllaba verò ſuum retinet, *ut, Rom.*14. *v.*23. πᾶν ὃ οὐκ ἐκ πίςεως ἁμαρτία ἐςί. *Quicquid non eſt ex fide, peccatum eſt Rom.*1. 11. ἵνα τι μεταδῶ *ut quid impertiar. Hic* τι *amittit accentum ſuum poſt vocem penacutam.*

ΤΈΛΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Ψαλμ. ριθ.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξαι τοὺς λόγους σου.

Quo pacto emendabit adoleſcens viam ſuam? obſervando ſermones tuos.

Δόξα τῷ Θεῷ μόνῳ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 26